

مهسعوود محهمهد

شكوى زمان

كوكردنهوهى سايتى ماموستا

www.mamosta.net

مەسعوود محەمەد

شكۆى زمان

ئەم بەرگە ھەولیکە بۆ كۆكردنەۋەى گوتارەكانى مەسعوود محەمەد كە دەربارەى زمانن و لە رۇژنامە و گۇفاراندا
بلا و كراونەتەۋە.

لە تايپكردنەۋەى گوتارەكاندا، بەناچارى و بۆ پەيرە و كوردنى ريتووسى باو، پیتەكانى «ز - ق - ئ» گۇران بە «ر - و - و -
ى / ى».

بۆ كە شكۆلى گوتارە ئەدەبىيە كان بىروانە «شكۆى ئەدەب».

سایتى مامۆستا www.mamosta.net

- 4.....گيروگرتي ريتنوووسي كوردى
- 15.....فونه تيك چيمان بو بكا؟
- 33.....ريتنوووسي كور
- 58.....به سهر د اچوونه وه
- 76.....هه لدانه وهى چهند رووپه رهيكي زمانى كوردى
- 97.....ره وانده وهى دوو ره خنه
- 105.....خوديتنه وه له دوو ره خنه دؤستانه دا
- 117.....له گهل دهنگسازى كورديدا
- 136.....چهند ريشه يه ك له ريشالى زمانه كه مان
- 144.....تيروپشكى له دهنگسازى
- 168.....كورت هيه كى بيرورا له سهر پيشگره كان «بى، لى و تى»
- 178.....«نه... نه...»ى كوردى و هيندى له ده ستوره كانى

گيروگرفتي ريتووسى كوردى

گوڤارى «پهروهده و زانست»، ژماره 6، سالى 1973

وهزارهتى كاروبارى ژووروو. بهرپوهه ريتيى گشتى خويئندى كوردى

ليژنهى ئاماده كوردنى يه كه م كورپى ليكولينهوه له بارهى كتيبي قوتابخانه به زمانى كوردى

25-27 ى ته مووزى سالى 1973، شه قلاوه

گيروگرفتي ريتووسى كوردى

ئهندامى كاراي كورپى زانبارى كورد، مه سعوود محمهد جه ليزاده

به ره له هه موو شتيك ده بيتت ئه وه بليم پيويست نايينم وشهى «گيروگرفت» كه وا له بهر گوى و زمان دهنگ و تامى ناسازه، دلشكستمان بكا و زياد له مافى خوى زياتر نرخى پى سه غله تيوونمان لى وه گرئ، چونكه گيروگرفت به شيكى پيكه پنهى هه موو كارىكى ئه م جيهانه به كه بزووتنه وه و پيشكه وتن و گوراني تيدايى. با بليم ژيان به تيكرايى و ژيانى ئاده ميزاد به تاييه تى زنجيره به كه بيجرانه وهى گيروگرفت و تهنگوچه له ميه و مرؤف له سه ره تاي ميژووى مرؤفابه تيه وه هه ره خهريكه گرئ و ئالقه كانيان بكا ته وه زور جارانيش پيى ناكريته وه. به نيسبت گه لى كورد يشه وه رهنگه ته گه ره كانى ريتووس له چاو ته گه رهى مه يدانه كانى ترى ژيانى كورده وارى، له هه ره دوو لاني ماف و ئه ركه وه له جوړى ته گه ره خو شكه له روحسوو كه ژيكه له كانى پى، نه ك جوړيكي تر. له و رووه وه كه هيج ميلله تيك نيه خواهن نووسين پى و ته گه رهى ريتووسى نه پى، كه واته له نيوان جه غزى ئه م مشكيله يه دا، ئيمه ي كورد ده توانين خو مان به خزم و هاوړپى ميلله تانى تر حيساب بكه ين و بيپه روا بچينه ريزيانه وه.

شاعيرى خو مان، تاهير به گ، پيشبينييه كى باشى بو كردووين له دوزينه وهى مه يدانى خو به خزم زانين له گه ل جيهاندا به م به يته ژير و ناسكه ي كه ده لى:

سه د شوكرى خودا مهر كه زى سه د ميحنه ت و ده رد م

وا تيمه گه له م دائيره يي چه رخه بيروونم

به راست ئه گه ره له رپى تهنگوچه له موه نه چينه ناو كورپى ميلله تان كه تيدا حازر بوونى بيتاقه و بانگه يشتنى ناوى، له ج مه يدانىكى تر دا ده مان تانى پى ترس و شهرم و بيتاقه و بانگه يشتن خو مان تيه له قورتينين و داواى خزماتيان له گه لدا بكه ين؟

سه ره راي ئه م ده سكه وته زله ي هاوده رديمان له گه ل ميلله تان، لايه نيكي ترى زور خو ش و دلده ره وه له گيروگرفتي ريتووسمان ئه وه به كه فرمانى ره واندنه وه و چاره سه ر كوردنى زياتر له گيروگرفته كانى ترى سياسى و كومه لايه تى و ئابوورى و رو شنيبرى، له بهر ده ست و خواهيشتى كورددايه و كه متر غه پرى كورد تيدا خواهن پشكه.

رپم هه يه بليم ئيشكالى ريتووس ئه وه نده ملكه چه بو خو مان ده توانين توله ي ئه و ئيشكالانه ي ده ستيشمان ناگاته ره واندنه وه يان له وه ي بستينينه وه، وه ك كابراى نان و ماستى له مالى خوى شك ده برد، هه رجاره له ده ره وه خواردنيكى ده ده يت و چه زى ليده كرد ده ستى نه يده گه يشتى، راي ده كرده وه بو مالى و به رده بوه نان و ماست خواردن.

ھەر ئەو خۇمالىيە رېئوسە كەمان ھۆى زۆربوونى چارەسەر كىردن و پېشنىيارى ھەمەچەشەنى نووسەران و زمانەوانى كوردە تاكوو حال گەيشتووتە ئەو رادەيە كە پېشنىيارە كان بۇ خۇيان بوونەتە ئىشكالى نوئ و سەختەر لە گرتى رېئوسە كە خۆى. ھەر پېشنىيارىكى كە ھەيە و لە دواكاتدا دەيىت لە گەل چەندىن پېشنىيارى تىرى حازر بە دەست پېك دەكە و پتەو كە ھېچ كامىكىان خۇ بە كە مەتر ناگرى لە درواسىكەى و بايى تۇسقالىك ئامادە نىيە بە خۇشى ھودنەى لە گەلدا بكا.

بە نمونەى سووربوونمان لەسەر بىروباوهرى تاييە تىمان حىكايە تىكى كورتىلەى تەجرەبەى خۇم دەگېر مەو لەم مەيدانەى رېئوسەدا. لە ھەلگە و تىكى و تووئ لەسەر دەنگە كانى زمانى كوردى ھەندىك لەو بەشدارانەى و تووئە كە كە ئەو رايەيان ھىنايە پېش كە ئەو دەنگەى لەناو وشە كانى وەك: «نوئ، شوپن، دوئى» دا ھەيە و لە سلېمانى و ھەندى شوپنى تىرى كوردستاندا بە دەنگى «نە واو نە يى» دەى دركىنن ئەمە دەنگىكى رەسەنە و دەيى پىتى سەربەخۆى بۇ دانرى لە نووسىندا. مەن يەك كىك بووم لەوانەى دژى ئەم رايە بوون و ئىستاش بۇ خۇم وا تىدە گەم راستىە كەى ئەمە يە نەك يەك دەنگ بەلكوو دوو دەنگى بىگومانى «واو» و «يى» يە و چ فەرقىك نىيە لە رووى «چەند» ەو لە ميانى «سرىژ» و «نوئ» دا، ھىندە ھەيە خەلقى ناوچەيە كى كوردستان بە جۇرىك كە زمانىان پىتى راھاتوو دەنگى «واو» و «يى» يە كە تىكەل دەكەن و دەيكەن بە دەنگىكى تاييە تى ناوچەيى نەك دەنگىكى رەسەن. بەو پىيە، بەلاى قەناعەتى مەو، دەيى لە نووسىندا وشە كانى «نوئ، توئ، نوئ، نوئ»... ھىى تر بە دوو پىتى «واو» و «يى» بنووسرىن، لەو بە و لاو ھەر كەس ئازاد بى لە چۇنيە تىي خويئندە وەيان. بۇ سەپاندنى رايە كى خۇم و ھاوباوهرانم چەند بەلگە يە كەم ھىنايە وەك: يە كەم: بە شىكى زۆرى كورد وشە كان بە دوو پىتى «واو» و «يى» دەخويئندە و لە مەرا ديارە دەيى راستىي وشە كانىش ھەر وايى، دەنا زۆرىنەى كورد بەو ھەلە يەدا دەر وا و بىلزوم پىتىك بە زيادە وە دىئىتە ناو وشە وە؟

ئەم بەلگە يە رەد كرايە وە بە وەر امىك لەو بابە تانەى كە خۇيان لە خۇياندا بەلگە نىن بەلام لەسەر نەبوونى چ مانعىك لە گوتە و ھەيان دەگوترىتە وە دەوامىشان لەسەر دەكرى.

دوو ھەم: ئەگەر ئەم دەنگە (واو و يى تىكەل) لە لەھجەى سلېمانىدا رەسەن با، بۇ دەيى ھەر لەو وشانەدا بەدى بكرى، كە لە لەھجە كانى تر دا دەيئە وە «واو» و «يى»؟ دەزانىن لە لەھجەى بادىنى و زمانى فەرەنسىدا ئەم دەنگە رەسەنە بەو ھەدا لە وشەى بىگومان و بىتە ئويل خۇ بەدەر دەخا وەك ئەو ھى كە وشەى «دوور» (بەيد) -ى سۇرانى لە بادىنىدا بە دەنگى «واو» و «يى» تىكەل تەلە فوز دەكرى. لە بىرم نەماو وەر امى ئەم بەلگە يە چى بوو...

سىيەم: لە نووسىندا ئىستاش و لەمە و پىشش خەلقى سلېمانى ئەو وشانەيان بە دوو پىت دەنووسى وەك خەلقى ئەو جىگايەنى بە دوو دەنگ دەيخويئندە وە، دەو جا ئەگەر خەلقە كە بە دوو دەنگيان دانەنا، بۇ بە دوو پىتىان دەنووسى؟ لەو ھەرامدا گوترا نووسىن نايئە بەلگە چونكە لەسەر دەستوور و فۇنىتىك نەھاتوو.

چوارەم: شاعىرە زلە كانى سەدەى نوزدە ھەمى بابان ئەم وشانەيان بە ھەردوو دەنگە و بە كارھىناو و نەيانكردوو بە «دېفتونگ» خۇ ئەگەر واپان كردبا شىعەرە كانىان لەنگ دەبوو. نالى دەلى:

ھەر جۇگە و جىگايە كەوا سوور و سوئرى بى
جى جۇشى گىرمانى مەنە خويئە رژاوە

وشەى «سوئرى» بكەى بەو وشەيە كە «واو» و «يى» تىدا تىكەل دەيى وەزنى شىعەرە كە تىك دەچى. ھەر و ھە نالى دەلى:

بولبول كە گەرمى نەغمە يە ئاور دەكاتە وە
غونچە حەزىنە جەرگ و دلى بۇ دەكا توئ

لیره شدا وشه ی «توی» قافیه ی وشه کانی «هوردوی و نادوی و ناروی» یه ده بی ههردوو دنگی تیدا بخویتریته وه ده نا بی به قافیه یان و کیشی شیعه ره که ش تیک ده چی.. وه ک ئەمانه ش شیعی تر زۆرن له شیعی بویژه کانی سلیمانی که ئەمه به لگه ی قه تعیبه بۆ سه پاندنی رایه که ی من و هاوییره کانم.

له وه رامدا گوترا، وا ده زانم وه رامه که ش زاده ی ئەو له حزه یه بوو پیشتر فکری لی نه کرابوو، چونکه ئەو دهنگی «واو و یی تیکه ل» له بنه رتدا له دوو دهنگ پیکهاتوو، شاعیر ری داوه به خوی بۆ زهروورته شیعی هه لیان وه شینی و دهنگه کان به پینی داخوازی قافیه بکاته وه به دوو دهنگ.

گوتم که ئەمه وابیت ئەدی بۆ ده بیت جارنیک له جارن هیچ شاعیرک له وه هه لوه شانده یه دا نه هات دهنگی «یی» پیش خات و بلج «خین، تیو، سیور، نیوژ» که ئەسلی وه شه کان «خوین و توی و سویر نوژ» نه بن ده بوا ههردوو ریگه له پیش زمانی شاعیر بکریته وه و به شیعی بگوتریته وه. لی ره دا چ وه رام په یدا نه بوو له وه زیاتر که بیوه رامیی خاوه ن رایه کانی سووتر کرد له سه ر هه لوه سستی خویان.

ئەمه نمونه ییکی پنداگرتنامه له سه ر بیروباوه له فره زی ئەگه ر خاوه نه کانی ئەو رایه نیشان پیکایی و من و هاویاوه ره کانم به هه لدا چووین ئاوا پنداگرتنه که هه ر هه یه و چ فره قیک نییه له وه دا من له سه ر غه له تی خۆم سوور بم یان ئەوان، بیگومان له دلای خویاندا ئەوانیش ده لین فلانه که س چه ند نه سلمینه، هه رچی به لگه ییکی بۆ ره د کرایه وه که چی هه ر پینی چه قاند له سه ر چه قی هه له.

به مه دا ده موی بلیم ته گه ره ییکی سه ره تایی و گرنگ له ریتووسی کوریدا خۆمانین، واتا زحمه تی ریکه وه تمان له سه ر یه ک باوه ر و ته عه سسویی هه ریه که مان بۆ بیروباوه خوی ریمان پیده گری و لیمان ده بیته له مپه ر به ره لوه هه نگومان هه لپنایی بۆ ئیشکلاکه خوی. ئەوه ی راستی بی نه ک هه ر له باره ی ریتووسه وه به لکوو له باره ی هه موو کاریکه وه پیوستی هه بیت به هاریکاری و یارمه تیدانی یه کتری ئیمه ی کورد لاساریمان، یاخود بلیم مه یلی تاکره فتاریمان ری هه موو هاریکاریمان لی ده به سستیته وه ئەمه ش ئەنجامیکی عاده تی و چاوه روانکراوه له میله تیکی وه ک کورد که له به ر نه بوونی کیان و حکومه تی خوی له میژوو یه کی کۆنه وه رانه هاتوو به کاری گله کۆبی. هه زارن ساله ئەم میله ته هیزیکی ناوه ندی و ده سه لاتیکی ریکخه ری له ناو خویادا نه بووه تاکه کانی باویته سه ر ریازی کاری تیکرایی و فیری یارمه تیدانی یه کتریان بکا.

هه موومان له کۆنیک کۆنه وه فرچکمان گرتوو به شیوازی «کرده وه ی تاکه که س» و رانه هاتووین له گه ل یه کدیدا هاوبه شی کرده وه یه ک بین. له گه ل ئەمه شدا، به ره و تاقمی خوینده وار ده بی به خوی بویری و مل بنیته کاری گه له کۆبی، که به رزه وه ندی گشتی لینی داوا کرد واز له وه مه یله میراتیبه ی «ته نه کاری» بیتی، که ئەمه نه که یین هیچ کۆبوونه وه یه کمان سوودی نایی، ئەو سووده نه بی به گز یه کدیماندا بیتی، هه ریه که بیه وه ی له کاری کۆمه لدا به شدار بی ده بی خۆ له بیر بکا و سوودی گه ل له وه کاره دا بکا به تاکه ئامانج. که ئەمه نه کا و بیه وه ی خه ریکی نمایشاتی خوی بی ئوبالی میله ته که ی ده که ویته ئەستوی، هه زار به لگان بیته وه بۆ سۆز و په رۆش و چاکه خوازی خوی یه کیکی راستی تیدا نییه و هه مووی چه شمبه ندیه و په رده ی عه ییو شیه.

قسه کانم خۆم ده گریته وه به ره له هه موو که س، بایی ئەوه ی که گیانی کۆمه لدۆستی بمزویتی که لکی کاری گه له کۆبیم پیوه ده بی، که ئەو گیانه م نه بی به ته نه کار بکه م. نه ک هه ر باشتره، به لکوو تاکه ریگه یه کی په سنده بۆ من له کار کردندا، خۆ هه ر نه بی ئیش له خه لق تیک ناده م.

له به ر تیشکی ئەم راستیبه ی خۆ له بیر کردنه و لکان به مه وزوو عوه، هینده ی که من تی بگه م گیرو گرفته کانی ریتووسی کوردی چه ند جۆریکن.

یه که میان ئەم ئیشکالانه ی که له خودی ئەو ئەلفبیتانه دا هه یه کوردیان پی دنوو سری. ئەلفبیتی عه ره بی دوو ئەرکی زۆر گه وره داویته سه ر ئەستوی که سانیک له نووسیندا به کاری دیتن.

ئەركى يەكەم لەو دەى پىتەكانى «ا، د، ذ، ر، ز، و» بە پىتى دواخويناوه نالكين و نووسەر ناچار دەبى چەندىن جار لە نووسىنى يەك وشەدا دەست ھەلگىرى و خامە ھەلنەنگىوى. بەراستى نووسەر بە ئەلفىبى عەرەبى ھىندە قەلەمەكەى ھەلەگىرى و بۆ پىشەو و سەرەو و ژىرەو و دواو و دىتى و دەبا ھەر دەلئى رەسامە و فرجەكارى دەكا لە تابلوى رسم. ئەم كەرتكردنەى وشە كە بەخۆى لە ئەسلىدا يەك پارچەى سەرانسەرە كارىكە دژى داخوازى «سروش» و خۆراھىتانه بە پىشەبەكى درۆزن. لەوھش زياتر ئەو ھەموو دەست ھەلگىرتنە و خامە ھەلنەنگاوتنە يەكجار پەكى نووسەر دەخەن لە خىراکردن و رەوانى لە نووسىندا نرخیكى گەورەش لە فكر و زىھنى وەرەگرن بەوھدا كە ھەموو دەم وەك سواری و لاخ دەبىت لە جەلوى خامەكەى بداتەو و لە ساتمەى بگىرپتەو.

لە كوردیدا ھەرچەند پىتى «ذ» نىيە ئەگەر لەھجەى ھەورامانى لى دەرەكەين بەلام چەندىن فەلاكت ھەيە دە جاران زياتر تۆلەى نەبوونى «ذ» دەكەنەو. جارى لەجياتى «ذ» پىتى «ژ» ھەيە بە خۆى و سى نوقتەو لە جياتى نوقتەبەكى «ذ» ئىنجا دوو جۆرە «ر» ھەيە، قەلەو و لاواز. ئىنجا سى جۆرە «و» ھەيە واوى لە جىگەى «ضمە» و واوى قووچاوى «موو» و واوى كراوھى «بۆر».

دواى ئەمانە ئەو پىتە مەلەوونەى «ه» كە لە جىگەى «فتحە» بەكاردى و وەك مووى لووت واىە لەویش زياتر و نافۆلاترە. ئەمانەن با لەبىر بن تا باسى ئىشكالى دووھەم دەكەين لە ئەلفىبى عەرەبیدا.

ئىشكالى دووھەم: پىتى نوقتەدارە. لە عەرەبیدا پازدە پىت لە بىست و ھەشت پىتان نوقتەيان ھەيە، دەك مالت شىوى دانەرى ئەلفىبى بۆ ئەو ھەموو حەزەت لە گىرى و گال.

چ موبالغە نىيە لەوھدا كە بلىم نووسەرى عەرەبى چەند خەرىك دەبى لەبارى دەستوور (قواعد)ى زمان ھەلە نەكا ھىندەش لەبارى رىنووسەو خۆ بە دانانى نوقتانەو دىتى و دەبا. لەرىنووسى عەرەبیدا جارىكى دىكەش بوون و نەبوونى نوقتە خۆدەكە ئىشكالى كە زۆرىنەى پىتەكانى شكلىان بەبەكەى دەچى، بە نوقتە و بى نوقتە: ف، ق، ر، ز / س، ش / ص، ض / ط / ظ / ع / غ / ب / ت / ث / ج / ح / د / ذ / ئىتر وا دەبى ھەلەكردن لە دانان و دانەنانى نوقتە و زىاد و كەم كردنى بە تەواوى و اتا و مەبەس دەگۆرى يا تىكى دەدا يان ناھىلى.

ئەم ئىشكالى لە كوردیدا ھىندى عەرەبى بە ملەوھە:

پىتى نوقتەدارى كوردى بە قەدەر ھى عەرەبى دەبى، پ / ژ / چ / ف / دەچنە بەراھەر ت / ذ / ظ / ض و كەلنىيان پىرەكەنەو خۆ ئەگەر «ذ» لەھجەى ھەورامان بىننەو رىزى پىتەكانى كوردى ئەوا ژمارەى پىتى نوقتەدار لە كوردیدا پىتر دەبى لە ھى عەرەبى، بەلام ئىشكالى كە بەوھندە كۆتايى ناھ.

ئىشكالى دانانى نىشانە لەسەر پىتان لە كوردیدا دوو جارەن لە ھى عەرەبى زياترە، لە عەرەبیدا سى نىشانە ھەيە «ضمە، فتحە، كسرة» لە كوریدا (ئ، ي، ئى، و، وى، تىز، ر، ل) نىشانەدارن.

تۆسەير كە ئەو چووكلەى پىتى «ت» سى ناو وشەبەكى وەك «دبىن» بۆ شەش ئىحتىمال دەست دەدا «ب / پ / ي / ئ / ت / ن». لەوانەبە ھەلە لە نوقتەكان يا ئىشارەكاندا بىتە ھۆى گۆرىنى و اتا يا نەھىلانى و اتا ھەربەجارى. وشەى «تەلەفۆن» كە خۆى سى بىرگەبە حەفت جارەن خامەى تىدا ھەلەنگىوى. وشەى «وھرە» كە تاكە وشەبەكى و دوو بىرگەبە چوار جارەن دەستى تىدا ھەلەگىرى، خۆ ئەگەر نوقتە و نىشانە ھەبى لەسەر پىتەكانى وەك وشەى «زەرە» دەبى شەش جارەن دەست ھەلگىرى. وشەى «زۆر» خۆى بىرگەبەكى و سى پىتە بەلام پىنج جارەن خامەى تىدا ھەلەقۆزىتەو. ئەم وشەبەكى «دەقۆزىتەو» سىزدە جارەن خامە تىدا جىگوركى دەكا (د، ه، ق، و، ز، ئ، ت، ه، و، ه) دوو خالى قافەكە، نىشانەى سەر واوھەكە، خالى زىيەكە، دوو خالى بىيەكە، نىشانەى سەر بىيەكە، دوو خالى تىيەكە.

وەك گوتم دانانى نىشانەبەكەى نەلكاو بەدوا خۆیدا لە جىگەى «فەتھە» ئەم ئىشكالى دەست ھەلگرتن و قەلەم بلىندكردنەو بەجارى بىسنوور كوردوھ لە كوریدا. دەتوانى رستەى وەھا پەيداكەيت نىوھى پىتەكانى ئەو «ه» بە بى وەك

«وهره دهرهوه» یاخود «زهرهه که کهمه» یاخود «گهه مه که»، «کهوه که به له که»، «ره شه له دهرهوهیه» تهوجا تا بکهوخته میانی پیتانهوه له پال یه کیان هه لدهوه شینتی و نووسین پچرپچر ده کا.

ثم هه موو پیتی نه لکاو و خال و نیشانهیه نووسین و خویندنهوهی شیواندنهوه و ریگهی داوه به هه له کردن تیناندا شتیکی خراتریشی کردوه به وهدا که هه لوه شانندی تاکه وشه و کهرتکردنی نووسه ر ناچار ده کا بو تاگاداربوونی هه میسه یی له جیا کردنهوهی مهودای بهینی کهرته کانی یه ک وشه له مهودای بهینی دوو وشهی سه ربه خو. تو که دهنووسی «وهره لام» ته گهر تاگاداری خو ت نهی مهودای میانی چوار کهرتی وشهی «وهره» له گه ل مهودای میانی وشهی «وهره» و وشهی «لام» له یه کتری جیا ناکریتتهوه، تیکرای رسته که وه ک یه ک وشه خو دهنویتی له وانه شه هندی وشهی یه کهم له نووسیندا خو نریک کاتهوه له وشهی دووهم بنووسیت «وهره لام» یا خود «وهره لام» یاخود «وهره لام» و ه ره لام... هتد. خولاسه ئیحتیمالی هه له له نووسینی کهرته کانی وشه سه روبنی نییه، تا بلتی فراوانه.

نووسینی کوردی به رینووسی لاتینی بایی تهوه که هه موو پیته کانی ده لکین به دواخویانهوه و تیکرایان خال و نیشانیان له رینووسی عهره بی که متره، بیگرتتره که ده کا فهرتیکی تا بلتی زور، هه م له رووی تهوه وه که هه له تیدا کردنی که متر ده بی و هه م له رووی تهوه وه زهین هینده خهریک نایی به نقش و نیگاری خال و نیشانه کان و جیا کردنهوهی مهودای نیوانی کهرت و برگه کانهوه، سه ره رای ته مانه ش که ده ست هه لگرتن له نووسینی رسته کهم بووه میشکیش که متر رچی فکره کانی له یه کدی ده پچرپچرتهوه.

له و پیتانهی لاتینیش که ئیمه شاره زایان ههین دوو پیتی a, r, z خالدارن و پیتی t ش خیتکهی سه رهوهی قه له م به رزده کاتهوه، به لای منه وه پیتی x وه ک «لا»ی عهره بی وایه، بریتییه له دوو پیتی سه ربه خو نایی بیته ناو ته لفباوه. به داخه وه خاوه نه کانی ته و ته لفبایه، که ته ورووپایین تا بلتی غه دریان لی کردوه، چونکه له نووسیندا وای به کار دیتن. هندی جار هه ر ده لپی نووسینی هیروگلیفییه، پیته کان دهنگی خوین ناده نهوه له وشه دا به لکوو ویتنه یه کی سه ره له بهر ده بیته نیشانه بو وشه یه کی سه ره له بهر، یان رسته یه ک. له وشهی Leigh, Thigh, Maugham و گه لیکتی تری وه ک ته مانه پیته کان که میک نه بی ته و فرمانه نایینن که له بنه رته دا بوین دانراوه. فره نسیش وه ک ئینگلیزی ته م بیئینسافییهی کردوه له گه ل پیته کان و ته غله ب وا ده بی به پیتی جیگه دهنگیان ده گوری.

وه نییه ته م کاره ی ئینگلیز و فره نسا له گه ل پیتی لاتیندا نرخی رینووسه که ی کهم کاتهوه، به لام به هو ی تهوه وه نووسه رانی کورد چاویان راهاتووه له و نووسینانه، ته وانیش له هندی جیگه و هه لویتستا شویتیان که وتوون و هه له ی وان دووباره ده که نهوه، وا بووه ده گه ل خاوه ن شاهه ده ی به رز له زماندا دوو چاری مناقه شه ی ته و به دیه ییه بووم، تاخو «تو، تا، ئی» که له لاتیندا هه ریه کیان به پیتی که دهنووسرین له حه قیقه تدا یه ک دهنگیان هه یه یان زیاتر؟ (هه له بت «تا» هه مزه و ته لفه، «تو» هه مزه و واوه، «ئی» هه مزه و یییه) که چی خاوه ن شه هاده که سوور بووه له سه ر هندی که ته مانه یه ک پیتن و یه ک دهنگیشن. بیگومان سه هووه که ی له وه وه هاتووه که چاو و میشکی راهاتووه به جوری به کاره یانایان له زمانه کانی ته ورووپادا.

ته م هه مزه یه ی سه ره تای وشه کان که له نووسینی ئیستا که ی لاتیندا تیده چی و له گه ل بزوتنی خویدا ده کری به یه ک پیت، یه کیکه له گیروگرتی ئیملا ی کوردی به لاتینی، له وه شدا سووچی پیته کان نییه ئیمه خو مان ره رفتارمان نادرسته له گه لیاندا. تو که بلتی «تا» له لاتیندا به یه ک پیتی A وه یا شکلکی تر بینووسی ته وسا مه نتیق لیت داوا ده کا وشهی «با»-ش به یه ک پیت بنووسی هه ره هاش... دا، را، تا، یا، ها، ... چونکه هه موویان وه ک «تا» دوو دهنگن ئیتر که «تا» به یه ک پیت بنووسری ته وان تاوانیان چیه که بکرین به دوو پیت، یاخود ته گهر ته وان به دوو پیت نووسران «تا» ی به سته زمان بو کورت بکریتهوه.

ته گهر یه کیک بلتی تازه ته م نووسینه ی هه مزه و بزوتن به یه ک پیت بوته ده ستور له رینووسی لاتیندا و پیتی ناوی ئیشکالیکی نوی دروست بکه یین به تیکدانی ده ستوره که، من له لای خو مه وه به ته نها نابمه به ره له ست که بریاری گشتی یا زوری به ی نووسه ران و خاوان رایان ده ستوره که ی په سه ندرکد، هینده هه یه وه ک به دیه ییه ئاشکرایه به یه ک پیتیش

بنووسری له حهقیقه تدا دوو دهنگی سه‌ره‌خوی بیغیلی تیدایه وهک «لا»ی عه‌ره‌بی که بریتیه له «لام» و «ئه‌لف» با له ئه‌لفی بی کونی عه‌ره‌بیشدا به‌یه‌ک بیت حساب کرابی. ئیمه راستیه که ده‌بی بزاین، به‌دوا زانیی راستیدا چی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر غه‌له‌تیش بی، به‌چاوی کرایه‌وه ده‌یکه‌ین ده‌لین به‌رژه‌وه‌ند وای داوا کردوه.

وهک مه‌سه‌له‌ی ئه‌م «هه‌مه‌زه و بزوتنه» مه‌سه‌له‌یه‌کی تریش هه‌یه ده‌بی مرو‌فی شاره‌زای ریتووس لینی به‌سه‌هوو نه‌چی. ئه‌و سی بزوتنی «سه‌ر و به‌ر و ژیر» که له لاتینیدا به‌پیتی سه‌ره‌خو ده‌نووسرین، له حه‌قیقه‌تدا ئه‌مانه پیتی سه‌ره‌خو نین. به‌لای مه‌علومه ده‌نگن و ده‌نگی کورتیش، به‌لام وهک پیته‌کانی ره‌سن ئیمکان نییه به‌ته‌نھا ته‌له‌فوزیان پی بکری، تا به‌دوا پیتی تردا نه‌یین ده‌ربرینان مومکین نییه. تو ده‌توانی هه‌موو پیته‌کانی هیجا (غه‌یری بزوتنی ئه‌لف که حیکایه‌تیکی فونوتیکی دریزی به‌دوادا دی) به‌ته‌نھا بلیته‌وه و ده‌نگه‌کانیان له مه‌خره‌جی خو‌یان به‌پیته‌ته‌ ده‌روه به‌لام بزوتنه کورته‌کان «سه‌ر و به‌ر و ژیر» وجودی سه‌ره‌خو‌یان نییه و به‌ته‌نیا ناگوترین، واته خزمه‌تکاری پیته ره‌سه‌نه‌کان. لیره‌دا ده‌بی ئه‌وه‌ش بلیم پیتی «ی» و «و» هه‌رچه‌ند ده‌شبن به‌بزوتنی دریز، «و [ی که‌شیده‌دار]، و - ی [ی که‌شیده‌دار]، ئ» به‌لام به‌ئه‌سل هه‌ریه‌که‌یان به‌هه‌موو جو‌ره‌کانیه‌وه، چ بزوتن چ ده‌نگدار هه‌ر یه‌ک پیتن. وای وه‌ستاو (ساکن) و ییی وه‌ستاو که دریزت کرده‌وه ده‌بیته‌وه وای و ییی بزوتن. وای وشه‌ی «راو» و ییی وشه‌ی «دایک» دریز که‌وه ده‌بنه‌وه وای و ییی بزوتنی قووچاو. ئه‌م دریز کرده‌وه‌یه نه‌ک هه‌ر بو وای و ییی ده‌بی به‌لکوو پیتی تریش هه‌ن وهک «س، ز، ر، ل، م، ن» ئیمکانی دریز کرده‌وه‌یان هه‌یه... ئه‌مه بوته‌ ده‌لیم تا سه‌یرت به‌وه قسه‌یه‌م نه‌بی که‌ گوتم «واو و هی دریز که‌وه»، بو‌یه‌شمه که‌ مه‌علوم بکری هه‌ر وهک دریز کرده‌وه‌ی س، ز، ر، ل... نایان کا به‌پیتیکی تر، هه‌روه‌هاش دریز کرده‌وه‌ی و، ی - که‌ ده‌یانکا به‌بزوتن - نه‌یگوربون به‌وه‌شدا مه‌علوم ده‌کری وای و ییی بزوتن و ده‌نگدار یه‌ک شتن.

قسه‌کردن له‌باره‌ی ئیشکلات و چاکه و خراپه‌ی پیتی عه‌ره‌بی و لاتینی که‌ کوردییان پی بنووسری گه‌لیک له‌مه‌ زیاتری به‌به‌روه‌یه به‌لام لزوم نابینم له‌باسیکی وا کورتدا روویوتیکی پانی پی بگرمه‌وه. ئیمه که‌ هه‌موو چاکه و خراپه‌کانمان زانی و هه‌موو راستیکمان ئاشکرا کرد، ئایا ریمان هه‌یه به‌پیتی سوودی زمانی کوردی چی چاکه ئه‌وه هه‌لبزترین؟ تو بلای ئیمکان هه‌بی پیتی لاتینی بپینه‌کایه‌وه و واز له پیتی عه‌ره‌بی بینین له‌وه‌زعی ئیستا که‌ماندا؟ له‌فه‌رزی بو‌شمان بلوی وای بکه‌ین ئایا ئه‌مه کاریکی په‌سند له‌حالی‌کدا هه‌موو کوردیکی عیراق به‌پیتی داخواری به‌رژه‌وه‌ندی به‌یه‌که‌وه زیان له‌گه‌ل عه‌ره‌بدا ناچاره ده‌بی ئیملا‌ی عه‌ره‌بی فی‌ر بی ئه‌وساش ئه‌ر که‌که‌ی لی ده‌بیته‌وه دوو ئه‌رک؟

وابزانم قسه‌کردن له‌به‌کاره‌یتانی ئیملا‌ی لاتینی له‌زه‌رفی ئیستا که‌ماندا زه‌حمه‌تی بی‌ه‌وه‌دی پی ده‌لین، ئه‌وه‌نده‌ی که‌ له‌سه‌ر مه‌وزوو‌عیشم نووسی له‌وه‌وه هات که‌ نووسینی کوردی به‌ریتووسی لاتینی کاریکه له‌به‌رچاوان و له‌ناو دلان، زوریش نووسینی کوردی هه‌یه به‌پیتی لاتینی، هه‌لبه‌ت بی‌ده‌نگبوون له‌رواله‌تیکی فراوانی ئیملا‌ی کوردی کاری کرده‌نی نییه.

تو بلای دوای زانیی عه‌یب و عاری ئیملا‌ی عه‌ره‌بی، به‌تایبه‌تی دوای ئه‌وه که‌ له‌چه‌رخ بدری بو‌ نووسینی کوردی، هیج ریگه و توانا و ئیمکانیک هه‌یه بو‌ لی‌قوتاربوونی؟ که‌س ده‌توانی یا ده‌ویزی پیتی نه‌لکاو له‌ناو بیا یاخود پیتی خالدار بگوری به‌پیتی بی‌خال یاخود نیشانان نه‌هیل؟ که‌س حه‌دی ئه‌وه‌ی هه‌یه پینشیار بکا بو‌ گورینی پیته‌بزوتنی «سه‌ر» به‌شکلکی ئه‌وتو بلکی به‌پیتی دوا خویدا؟

تا ئیستا، به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی من بزانی و ئاگادار بم، تا‌که یه‌ک تیشک له‌چ لاییکه‌وه دیار نییه. ریبازی چاره‌سه‌رکردنی ئه‌وه‌گه‌ره زلانه‌مان بو‌ روون کاته‌وه، هه‌روه‌ک ناکری نو‌یزی عه‌سر بیته‌سی رکعت هه‌روه‌هاش ناکری خاله‌کانی «ت، ن، ز، ج» به‌هوتین یان بگورین. به‌که‌سیش ناکری پیته‌بزوتنی سه‌ر «ه» ده‌ست لی‌ بدا و «حجرالاسود»ی ئیملا‌ی کوردی به‌له‌رزیتی... که‌واته ئیمه که‌ بمانه‌وی چاره‌سه‌ری گیروگرفته‌کانی ریتووسمان بکه‌ین هه‌ر ده‌بی خه‌ریکی ریکخستنی ئه‌و کۆت و زنجیرانه بین که‌ له‌به‌ندیخانه‌ی ریتووسی کۆن به‌ناریکی له‌خامه‌مان ئالاون.

بەلام بەرلەووە یەخەى ئەلفووبى و برگە و نیشانە بگرین ئیشكالىكى گەورەتر لە خودى ریتووسە كە دیتە پېشمان لەوهدا كە زۆر لەههجهى زمانى كوردى رى نادەن بۆ قەراردا دەكردنى يەك ریتووس. قسە كردن لە يەك ریتووس بۆ كۆمەلەىك لەههجه خۆ تەفرەدانە. هەر نەبى بە نىسبەت تاكىكى وە كوو منەووە كە بە هېچ جور دەسلەلاتى ئەووم نىبە ریتووسىكى گونجاو لەگەل يەك لە لەههجه كانى كوردیدا بگەم بە دەستوور، دەسلەلاتى ئەوتۆبى، وەك بزەنم، بەخشاو بە كۆرى زانىارى كورد، كۆرپش مەيدانىكى باشى برپووە لە قەراردا دەكردنى جورى نووسىنى بەشكى تەواوى ئەو شوپانەى تەگەرەيان تىدايە، بەشكى پېشنيار برپارە كانى كۆر لە يەكەم ژمارەى گوڤارە كەيدا بلاو كراونەو و تەكاي دەبرىنى بىروباوهرىشى كوردووە لە نووسەرانى كورد بەرانبەر ئەو پېشنيارانەى كەواتە شتىك من لىرەدا بىلیم دەبیتەو پېشنيارىكى شەخسىي خۆم لە عاست ئەو برپارانەدا كە خۆم يەكەم بووم لەوانەى تىدا بەشداربوون، بەلام مەرج نىبە بە بەشداربوونى من يا غەربى من بكرىتە بەلگەى لىرازىبوون، هېندە هەيە بەش بە حالى خۆم شتىك كە بوو برپارى نىهائى لەلايەن كۆرەووە من پەيرەوى دەكەم.. بۆ دەبرىنى بىروباوهرىش ماوہى شەش مانگ دانراووە من و نووسەرانى ترى كورد ريمان هەيە چى بە چاك دەزانين بىخەينە روو.

وینەى دەنگە كانى كوردى وەك ا، ز، ه، م، د... هتد لەلايەن كۆرەووە بۆتە برپارىكى نىهائى، ژمارەى يەكەمى گوڤارە كەش هەر بەو ویتانە نووسراووە تەنانت ئەو گوتارانەى بۆى هاتن لەلايەن نووسەرانەو چ لە دەروە چ لە ناوہوى و لات هەموويان خزانە سەر ئەو ئەلفوبىيە. بەلاى منەووە نەهيشتنى دوو «واو» و دوو «پى» و دوو «رى» لە نووسىندا كارىكى هېندەى بلىي پەسند بوو چونكە سەرىكى گەلەك سەيرە يەك دەنگ بە دوو پىت بنووسرى. تۆ كە دەلىي «دەرۆم» يەك دال و يەك رى و يەك واو و يەك ميمت گوتوووە بۆ دەبى لە نيو هەموواندا «رى» يەكە لە نووسىندا دووبارە بكرىتەووە هەر بۆ خاترى ئەو «ر» لە «ر» جياكەيتەووە؟ جياكەرنەووە رىبازى ترى هەيە كە غەلەتیش نىبە وەك ئەوہى وینەيەكى تايەتى بۆ دانئى ياخود نیشانە بخەيتە سەر يەكئىيان. لزووم نىبە لەسەر ئەم باسە قسە درىژ كەينەووە. لىرە بەپىشەووە خەلق زۆرى لەسەر رۆيشتوووە، بە نىسبەت منىشەووە برپارى نىهائى كۆر رىگەى موناقتشەى بەستوووە هەر ئەوہندە دەلیم ئىعتىرازگرتن لە دانانى نیشانەى «۷» لەسەر رىي قەلەو (ر) لەو رووہووە كە شكەكەى نرىك دەكاتەووە لە پىتى «ژ» ئەم ئىعتىرازە كە خرايە بەر تىشكى لەيەكچوونى «ب، ي، ن، ت، پ»ى ناوہراست هيزى كەم دەبیتەووە چونكە لەوانەى بى بە پى بخوئىرتەووە يا پى بە يى يا نوون بە تى بخوئىرتەووە. هەر پىتى «ژ» لەوانەى بىتە «ز» «چىم»ىش براجرمانەى «چىم»ە كەوايە موبالغە كردن لەو نیشانەى سەر «ر» بە ئانقەست يا بە سافىلكەيى، كۆمەلەىك موشكلىلەى وەك ئەو لەبىر خۆى دەباتەووە و پى دادەگرى لەسەر تاكە شتىك كە برادەرى زۆرن.

پېشنيارە كانى كۆر هى وایان تىدايە بەتیکرای دەنگى ئەندامە كانى پەسند كراو، هەندى جارىش وا بوو زۆرىنەى دەنگى ئەندامە كان پەسندى كوردووە. من لەو باوہرەدا بووم ئىسمى فاعىلى (مركب) سەرلەبەرى هەردوو كەرتى بەيەكەووە بنووسرىن با واتايىكى تايەتیش رانەگەينەن وەك ئەوہى بنووسرى «نانخۆر» هەرچەند نەشبووبى بە ناوى «حرفە»ى وەك «جلدروو» ياخود «سەرتاش». هەم لەبەر ئەوہى كەرتى دووہى وشەكە سەربەخۆ وانا راناگەينەنى هەم لەبەر هېندى كە ئەم كەرتەى دووہەمە بۆتە «عامل»ى كارتىكەرى وشەى پىشەووە (لە راستىدا وشەى پىشەووە مەفعولە) و واى پتوہ نووساوە لىي ناچرپتەووە، بەلام كۆر برپارى وا بوو تا بە هەر دوو كەرت وشەيىكى قامووسى (فەرھەنگى) پىك نەهينن و واتايىكى تازە دانەهينن بەيەكەووە نەنووسرىن.

من مەيلم بۆ ئەو دەچوو راناوى لكاو كە هاتە ناو وشەووە، پىتە دابەشكەرى وشەكە، واتە راناووە كە بە كەرتى پىش خۆبەووە بلكى و لە كەرتى دوا خۆى جيايتەووە وەك «بم بىنە، دەت بىنم، نەمان دىتى» بەلام كۆر ئەم برپارەى هەر بۆ ئەو حالانە بوو كە راناووە كە دەكەوتتە دواى پىشگرەووە وەك «هەلم گرت، دامان گرت، پىمان كرد»...

وابزانم ئەوسا كە لىزنەى ئىملا خەرىك بوو گىروگرفتە كان يەك لا بكا لەبىرى چوو باس لەو بەكا كە حەرفى «نە»ى نەفى بە واتاى neither و nor بەكار دى دەكەوتتە پىش فىعلەووە چۆن بنووسرى؟ بلكى يا نەلكى؟ تۆ دەلىي نەدەخوا نەدەخواتەووە. دەبىنى ئەم «نە»ى لىرەدا وەك «نە»ى نەفى عادەتى حەرفى «دە»ى مضارعى لەناو نەبردووە. نەفى عادەتى «دە»ى كە تى دەبا و دەلى: ناخوا و ناروا و ناچى... هتد. برپارى كۆر ئەوہى ئەمرازە كانى «نەفى و نەهى و ئەمر و

مضارع» له هه موو حالدا بلکین به فیعلوه، ته ناهت که دوو ئامرازیش به یه که وه هاتن. راناوی لکاویشیان له گه لدا بوو هه بلکین وه ک: نه یانده گرتین، مه مینه، بتانگرم... به لام وا ده زانم «نه» ی به واتای *neither* و *nor* هه لئاگرئ بلکی چونکه وه ک ئه مزازه کانی تر نییه حساب بکری به کهرتی ته سلئی فیعل، ئه م راستیه جارئکی دیکه ش به وه دا درده که وی که «نه» به واتای *neither* و *nor* له گه ل «ب» ی ته مزازی ته مریش کۆده بیته وه و ده گوترئ «نه بکه ی نه یخوی» ته گه ر نه هی عاده تی با ده گوترا «نه که ی نه یخوی» له به ر ئه مه مه عقوول نابینم مامله تی ته مزازه کانی تری له گه لدا بکری، به و پییه نه لکانی له گه ل سروشتیدا زیاتر ریک ده که وی و ده بی بنووسری «نه ده چی و نه دی».

به لام ده بی تیبنی ته وه بکری له صیغه ی (ماضی استمراری) ته مزازی «نه» ی نه هی عاده تیش «ده» ی نیشانه ی «مضارع» تی نابا، ده لئی «نه ده رۆیشت» له به ر ئه مه له رواله تدا وه ک «نه» ی *neither* خو ده نویتی، به لام له لایه ن واتاو وه ک ده زانین زۆر له یه کدی جودان.¹ به لای منه وه له م حاله شدا ده ستووره که نه گۆری باشه، واته که ویستت «نه» ی وشه ی «نه ده رۆیشت» به واتای *neither* بی ته وسه مه یلکینه، که ویستیش «نه» ی نه فی بی یلکینه. ئه م لکان و نه لکانه له ئه لقییه عه ره بی [ئیسناکه مان] زۆر باش ده رناکه وی چونکه پیته بزویتی وشه ی «نه» که نیشانه که ی «ه» یه به دوا خوییه و نالکی. به لام ئیمه لکانی ته وه مان مه به سه که پیته که رتیکی وشه ته وسه له نووسیندا مه ودا ناکه ویته میانی ته و و بر گه کانی تری وشه وه به نمونه ده لیم که ویستت *neither* به کارینی ده نووسی «نه ده رۆیشت» و نه ده هات، که مه به ستیش نه فی عاده تی بوو ده نووسی «نه ده رۆیشت، نه ده هات».

یه کیک له گرفته کانی نووسیمان هاتنی «کسه ری مختلسه» یه بو ناو وشه ی کوردی. من ته و بزویته یه کجار بیه یزه ناو ده نیم «بزویتی بیته رف» (محاید) چونکه ده به ینییه ناو وشه وه مه به ستت نییه به ره و هیچ یه کیک له بزویته کورته کان بیدرکینی، وه ک ئیسناکه باسی لی ده که م ئاغلەب وا ده بی زه روورته ده به ینی و که زه روورته نه ما له خو وه لاده چی یا میسال بینمه وه تو ده لئی «گه نمه که م کری» لیره دا پیته «ن» و هستاویکی ته واوه، به لام که وشه ی «گه نم» به ته نها بلئی ناچاری قورسای بیخه یته سه ر پیته «ن» ه که و به دوا ته ودا «م» له وشه ی «گه نم» دا بوه ستینی واته لیره دا وه ستاو و به دوا وه ستاو دا نیی مه گه ر خو تی تیدا سه غله ت که ی بو یه «ن» ه که قورس ده که یته و بزویتیکی سوو کی بیه یزی بیته ره فی ده ده یته تا بتوانی «م» ه وه ستاو ه که بدرکینی.

ئیشکال له دۆزینه وه ی زاراه نییه بو ناوانی ته و بزویته، با پیته بگوترئ بیته ره ف، کسه ری مختلسه، *Stress* یا هه رچی بی، ئیشکال له وه دایه ئاخو ته م بزویته پشتگۆی بخرئ، یه کجاره کی، یا خود ئیشاره ی بو دانری؟ که پشتگۆی خه یته ئینکاری بوونی شتیکی هه بوویت کردوه، خو له شیعردا وا ده بی ته گه ر ته م بزویته مافی ته واوی خو ی نه دریتی شیعه که له نگ ده بی، واش ده بی که تی نه به ی و نه یکه ی به وه ستاو ته واو ته وسه له نگی په یدا ده بی. من مه به ستم ته و شویتانه نییه که بزویته بیته ره فه که هه میسه تیباندا درده که وی وه ک کاف و دال له وشه ی «کردن» دا یا خود پیته تی له وشه ی «به ستن» دا، بریاریک که بو ته و ته رزه شویتانه بدرئ ته گه ره ی تیدا نییه به لام له زۆر وشه دا جاریکان ته م بزویته ی تیدا یه بنووسری و جاریکان نا؟ مه عقووله دوو جو ره رینوس بو یه ک وشه؟

¹ - ته ناهت له م سیغه یه شدا که «کار» (فعل) ه که تییه ر (متعدی) بوو «نه» ی به واتای *nor* سه ره خو یی خو ی راده گه یه نی. به نمونه ده لیم کاری تییه ری «خواردم» با بکه ینه رابردوی استمراری که ده بیته «ده مخوارد»، ئینجا با بیکه ینه «نه فی» ی عاده تی دیاره ده بیته «نه مه خوارد»، که چی «نه» ی به واتای *nor* کاره که وه ک خو ی ده هیلیته وه و ته رکیبی ناگۆری و ده گوترئ «نه ده مخوارد نه ده مخوارد وه». هه مان شکل ته م «نه» یه *nor* له گه ل سیغه «انشائی» یه کانی کاری تییه ریش خو ی جیا ده کاته وه له «نه» ی نه فی ده گوترئ: نه مخوارد با، نه مخوارد بی، نه مخوارد بوو با. ئه مه له حالی نه فی عاده تی به لام له گه ل «نه» ی *nor* ده گوترئ: نه خوارد با، نه کرد با، نه خوارد بیتم، نه کرد بوو با، نه خوارد بوو با، نه کرد بوو با - له سلیمانی بو ته م سیغه یه ی دوابی ده لین نه خوارد بوو با، نه کرد بوو با.

دەزانم ئىستاكه برىارى گىشى، به كردهوه نهك به «تصويت»، لهسەر هيندييه ئەم بزويته له ريتووسى كوردى به پىتى عەرەبى نىشانەى بۆ دانەنرى و دەرختى و دەرئەختى بديتە بهر زهوقى خويتهر و پيوستى جىگه، بهلام لهو باوهردام ئەم خو بىدەنگىردنه له ئاست ريتووسى لاتىنى به زەحمەت بچيته سەر، هەم لهبەر ئەمە كه لاتىنى پىتى حازر و زورى هەيه بۆ هەموو دەنگىك تا وا دەبى له هەندى ريتووس چەند پىت به زىادەوه دەنوسرىن له برىتى يەك دوو دەنگ له وشەدا، هەم لهبەر ئەمەش ريتووسە لاتىنىيەكانى تا ئىستا بۆ كوردى دانراين غالبان نىشانەيان بۆ ئەم بزويته داناو.

ئەوهى راستى يى، دۆزىنەوهى ئەو پىتانه كه دەگونجىن بەدوايه كديدا بين به سكوونى تەواو، كارىكه تا ئىستا نه كراوه له كوردیدا ئەگەر كەسپى كوردىيى من نەمدىوه. بۆ نمونە دەلیم نوونى وهستاو دیتە پىش كافی وهستاوه وهك له وشەى: دەنگ، رەنگ، شەنگ، پونگ، دونگ... هتد دا ديارى دەكرى، هەرگيزيش زهوقى كوردى قبول ناکا نوونه كه ئەم بزويته بىتەرەفهى بديتە لهو وشانەدا كه چى هەمان پىتى «نوون»ى وهستاو كه هاتە پىش كافی وهستاوه هەر دوو جۆرە تەلهفوز قبول دەكا، دەتوانت بلێى «دەنگ» به وهستاندى نوونه كه، دەشتوانى بلێى «دەنگ» به قورسكردنى نوونه كه. من نىشانەى زەنەى لهسەر دادەنيم.

نمونه يىكى تر پىتى «س»ه، ئەم پىتە زۆر ئامادەيه به وهستاوى بىتە پىش ئاغلب پىتەكانەوه هەرچەند له گەل هەنديكىان خزمایەتیی خۆشتره وهك پىتى «ت»، تۆ دەلێى «دەست» به وهستاندى سینه كه و هەرگيز نالێى «دەست» به قورسكردنى. بهلام كه دەلێى «دەسك» هەردوو جۆر تەلهفوز دەگونجى، كه چى له گەل پىتى ز، ش، هەر كو نايتهوه نه به سكوونى تەواو نه له گەل بزويته بىتەرەفدا.

حەز ناکەم كاتىكى زۆر بخاييم له گەل ئەم تەگەرەيدا كه تەگەرەى stress كسرهى مختلسه، بزويته بىتەرەف ه، نهك لهبەر كه مایه خىي تەگەرە كه له رووى لىكدانهوهى فونكتىكیهوه، بهلكوو له رووى ئەوهوه تەگەرە كه له ريتووسى پىتى عەرەبیدا كه مەتر هەستى پى دەكرى، خەلقىش چاوى راها توهه له تى نه خويندنهوهى ئەم بزويته. بهلام پيوستە زمانهوانانى كورد له ماوهى دريژدا دىراسه يىكى تەواوى هەموو دەنگەكانى ئاخفتنى كوردى بكەن و لهو دىراسه يەدا قابليەتیی وهستاندى هەر دەنگىك له پىش دەنگىكى ترى وهستاودا دەربخەن.

يەك كىك لهو پرسيارانهى داخوازی وهرامدانهوه دهكا چۆنه تىي نووسىنى وشەى لىكدراو (مركب) ه. برىاره كانى كۆر هەندى جۆرى ئەو تەرزە وشانەى گرتۆتوه وهك ئەوهى له «فعل»دا پيشگر تەركيبه كه پىك بىنى «هەلگرتن، راکردن، تى دامان» ياخود جووتە وشە يىك به يە كه وه واتا يىكى تازه ببه خشن «سەرتاش، جلدروو...». بۆ ئاگادار بوون له بارهى برىاره كانى كۆرەوه تەماشاكردنىكى يە كه م ژمارهى گوڤاره كهى لزووم به كوتانه ويان ناهيلێ. لێره دا من رى به خوم دەدم رايه كى گىشى لهو مهوزوووه دەربرم.

من دەلیم هەر وشە يىكى لىكدراو كه لهوانه بى بىتە وشەى فەرهنگى و واتا يىكى تازهى ئاشكرا به دەستوه بدا كه له كەرتە كانى تەركيبه كه نەفامریتەوه بهلكوو له كۆبوونهوهى هەمووان پىكها تىي، ئەو وشەيه هەموو كەرتە كانى به يە كه بنووسرىن جا به هوى پيشگر و پاشگرهوه يا له دوو وشەى سەربەخۆوه يا له نىمچه جمله phrase هوه پەيدا بووى فەرقىك نهكا. هەلبەت ئەم پيشياره ناو و كار و ئاوهلناو و ئاوهلكار و هىچ به شىكى ئاخوتن جودا ناكاتهوه و هەمووان دەگریتەوه و يەك برىارىيان بۆ دەدا، به نمونە دەلیم كه قەناعەتەمان كرد «سەر لى دان» بخريتە قاموسهوه له بهرابەر وشەى «(زياره) visit با به يە كه وه بنووسرىن «سەر لىدان».

له مه دا، دەبى بلیم جياوازيهك دیتە پىش له گەل يەك كىك له برىاره كانى كۆر، چونكه ئەو واى پەسند كردهوه كه دوو پيشگر، يا زياتر، هاتنه پىش وشهوه تەنها ئەوهى راسته وخۆ ده كه ویتە پىش وشه كه وه هەر ئەويان پيوه بلكى، واته له نووسىنى وشەى «تى هەل ئەنگوتن» يە كه م پيشگر «تى» دەبى به جودا بنووسرى، تەنها پيشگرى «هەل» به فعله كه وه بلكى «تى هەل ئەنگوتن». دوو جا كه پيشيارى كۆر ئەمە بى و نەهيلێ يە كه م «پيشگر» بلكى دياره رى نادا وشە يىكى سەربەخۆى وهك «سەر» به نىمچه جوملهى «سەر لى دان»دا به دوا خۆيهوه بلكى، هەر «لىدان»ه كه به يە كه وه دەلكىنى.

دەبىي ئەوھش بۆلۈمىم كەوا لە فەرزى پىشنيارەكەى من پەسەندىش بىكرى، كە ھات و وشەى و ھا لىكدرارو چووھ ناو رستە و داخووزى جىگە لەبەر يەك ھەلۆھشا و تىك چرمسانەكەى (التحام) نەما دەبىي كەرتەكانى بە جودا بنووسرىن بەپىي ئەو دەستورانى كە برىار دەدرىن بۆ لەبەر كتر جودا كرنەو، واتە كە «سەرلىدان» خرايە جوملەوھ و بوو بە «سەرم لىيان دا - سەرم لى دان» ئەوسا وەك جملە ماملەتى لەگەلدا بىكرى نەك تاك وشە، چونكە دەبىتتە جوملەپىيىكى عادەتى وەك «گۆشتم پى فرۆشتن، دەستم بۆ ھەلبىرىن، نامەم بۆ خوئندنەوھ».

بەپىي برىارى كۆر ئەمرزى «لە» نالكى بە دوا خوئەوھ و دەنووسرى «لە شار بووم» ھەر ئەمەيشە رچەى نووسىنى ھەموو نووسەرانى كوردى. نووسىنى ئەمرزى «لە» بە تەنھايى ئىشكال دروست ناكە ئەگەر تەواو كەرى «وھ، را، دا» لەگەلدا نەبى، بەلام كە ئەم تەواو كەرانە ھاتن ئىشكال دىتتە ناوھوھ. فەرموو قەلەم بگرە و بنووسە:

- لە كەركووكەوھ- لە كەركووك ھوھ؟

- لە كەركووكرا- لە كەركووك را

- لە كەركووكدا- لە كەركووك دا

برىارى كۆر ئەوھىيە تەواو كەرەكان بلكىن.

بەشى زۆرى نووسەران «لە كەركووكەوھ» و «لە كەركووكرا» بەيەكەوھ دەنووسن بەلام «لە كەركووك دا» جيا دەكەونەوھ.

ھەر برىارىك بدرى دواى لىكۆلپىنەوھ و سرنجدانى قوول تا ئەو رادەيە بەلای كەمەوھ قەناعەت بە خاوەنەكانىان پىيى باشتەرە لە برىارى سەرىپىيى، ھەرچەند خۆم ئەندامى ئەو كۆرەم پىشنيارى كوردوھ «لە» نەلكى و تەواو كەرەكانى بلىكن، خۆم پى ناگىرى لەوھدا كە بۆلۈم دوو جۆرە رەفتار لەگەل دوو كەرتى يەك شت كارىكە پرسەك (علامە استفھام) بەسەرەوھىيە.

ئەمرزى «بە» ئەوئىش لە ھەندى رۆوھوھ وەك «لە» وايە. وا دەبىي تەواو كەرى بە دوا دىت. دەلپى «بە پىنوھ»، «بە مالم و مندالەوھ...». بە نىسبەت «لە» و «بە» قسە درىژەى پترى ھەيە ھەندىكى ئىزافەى سەر ئەوھەندەى دەكەين تا ئىستا گوترا.

«لە» وا دەبىي دەكرى بە «لى»، واش دەبىي دەكرىتە «تى» و دەبىتتە پىشنگرى «كار» (فعل) و بەپىي پىشنيارى كۆر بە كاروھ دەلكىنرى، دەلپى: «بەردىكم تى گرت»، كە بە ئەسل بەردىكم لە نىشانە گرت، «رەخنەم لە مامۇستا گرت» بووھ و «لە» يەكە كراوھتە «تى»، لى، «بە نىسبەت «بە» دەگوترى «قسەم بە دارا گوت»، «قسەم پى گوت».

دەبىيى دوو ئەمرزى «بە، لە» كە دەچنە سەر كار يا راناوى لكاو ياخود كە دىنە كەرتى چاوگ وەك «تىگرتن، لىگرتن، پىكردن» دەگوترىن و دەلكىن بەدوا خوئانەوھ لە نووسىندا. دەوجا كە ئىمە برىار بەدىن «لە، بە» بوخۆيان نەلكىن دەبى ئەوھمان لەبىر پى كاتىك كە دەبنە «لى، تى، پى» دەلكىن، سەرەراى ئەوھ كە ھەموو تەواو كەرەكانىشان ھەر دەلكىن (ھەموو تەواو كەرەكان بەپىي پىشنيارى كۆر دەلكىن، ھەموو نووسەرانىش تەواو كەرى «وھ» دەلكىن لە فەرزى تەواو كەرى «دا، را» ش نەلكىن). من نامەوى لە خۆمەوھ لكان و نەلكانىان تەرجىح بكەم، خۆ ئەگەر تەرجىحىش بكەم چ كارىكى بەدم نەكردوھ، ھەر ئەمەم مەبەستە ئىشكالەكە بە روونى و بەتەواوى بخرىتتە بەرچاوان.

گرفتى نووسىن و نەنووسىنى «ى» يكى زىاد لە حالى وەصف و ئىزافەى ئەو وشانەى كۆتايىيان «ى» درىژ و تىزە (وەك ترۆزى، سىپى، پىاوھتى) يا بەدوا كارى رابردوودا كە بە ئەسل كۆتايىيەكەى «ى» تىزى درىژ پى و بخرىتتە پالم كەسى سىيەمى تاكەوھ (وەك نووسى، دزى) بە درىژى لە گوتارەكەى خۆمدا لپى دواوم، ئەو گوتارەى لە ژىر ناونىشانى «بە كارھىتانى (ى)» لە رىزمانى كوردى» لە يەكەم گۆفارى كۆردا بلاو كرايەوھ، لزووم ناينىم لىرەدا تى ھەلچمەوھ ئاخۆ

بنووسرى «ترۆزى ناسك» ياخود «ترۆزى-ى ناسك»، «ئەخۆل نووسى» ياخود «ئەخۆل نووسى». وهك ئەم باسه
هموو باسهكانى تىرىش كه له گۆفارى كۆردا بلاوكراوهتهوه لهبارى «رېتووس» هوه پېئويست نيهه ليرهدا دووباره بكرېتهوه
به نووسين، ئيمكان ههيه وتوويزيان لهسهر بكرى و لايهنى پهسند و ناپهسنديان بخريته بهر سرنجلىگرتن و ليكدانهوه.
هموو ئەو گرفتانهش كه له گۆفارهكه يا ليرهدا باسيان نهكراوه دهشى باس بكرين و بهپىي بيروباوهري خواهن رايان
پيشنيارى مناسيان بو دانري.

«...»

فۇنەتېك چىمان بۇ بكا؟

گۇڧارى «كۆرى زانىارى كورد»، بەرگى سىيەم / بەشى يەكەم سالى 1975

ھەرچەند بابەتى «فۇنەتېك» م نەكردوۋە بە مەيدانى چالاكى خۇم، بەلام بە بۇنەى ئەوۋە كە فۇنەتېك يەكېكە لە باسەكانى سەربە ئاخواتنەۋە، بابى ئەوۋەندەم ماف پىئەۋە ھەيە لە گۆشەى نىگای زمانى كوردىيەۋە سەبىرىكى بكام ۋەيا دەستىكى رەخنە ھەلبىر لە ۋە بىرورايانەى كە لەگەل راستە حسابى زمانى كوردى ۋە سروسى دەنگەكان ۋە بزۋىنەكان ۋە بىرگەكانى ناگونجىن، رېئى ئەۋەشم لى كۆپىنابىتەۋە داۋا بكام لە فۇنەتېكزانەكانى كورد كەۋا خۇيان رىزگار كەن لە تەسلىمبوون بۇ بىروراي زاناکانى بىگانە كە «تصور» يان بەرانبەر دەستور ۋە رېيازەكانى فۇنەتېك ۋە جۇرى دەنگ دەربىرىنى بىرگە ۋە وشە ۋە رستە... لە زمانى ئەۋتۋە پەيداۋەۋە كە سروسى ۋە تايبەتەكانى لە ھى زمانى كوردى دوورن، ۋەيا ھەر نەبى ھەموو جارن لە گەلدا رىك نايەن. ناۋاۋە دەبىيەن ۋە دەخوئىنەۋە، يەكېك لەۋانەى باسى فۇنەتېك دەكەن ۋەھامان لەگەلدا دەدوئ ۋەك ئەۋەى بىرار ۋە بىروراي زاناکانى فۇنەتېكى ئەۋروپا بوۋىتە زانستى «تطبيقي - مختبرى» ۋە قسەكانىان لەم مەيداندا رەخنە ۋە دەمەتەقە ھەلنەگرىت.

ئەم گوتەيە ھەرچەند پتر بىنى خۇ ھەلدانەۋەى خاۋەنەكەى لىۋە دى لە ۋە رۋەۋە كە ۋا رادەگەيەنېت خۇى بوۋىتە مىراتگرى فۇنەتېك ۋە زانستى زاناکانى فۇنەتېك ۋە چ مافى من ۋە تۆى بەسەرۋە نەمايىت، لەگەل ئەمەشدا بۇ مەبەستى كورتكردنەۋەى دەمەتەقە گوتەكە بەراست دەگىرپن ۋە ھىچ رەخنەيىكى لى ناگرن، ئەۋەش لەبىر خۇمان دەبەينەۋە كە زاناکانى فۇنەتېك تائىستاش لەسەر شتىكى يەكجارەكى رىك نەكەتوون، ئالەم حالەشدا رىم ھەبە بلىم؛ ئەى فۇنەتېكزانى كوردى تۆ لە خويىندەۋەى كىتپەكانى فۇنەتېك ھەر دەستورە گىتپەكانى «زانست» ى فۇنەتېك فېرېۋىت، جارى يەك ھەنگاۋ نەھاۋىشتەۋە بۇ ناۋ گىروگرفت ۋە كىشە ۋە بىنەۋەبەرەى سروسى ۋە تايبەتەكانى دەنگ ۋە بىرگە ۋە وشە ۋە رستە ۋە گوتە ۋە گرتن ۋە رەھاكردن ۋە دياردان ۋە زىرلىخوستنى ئاخواتنى كوردىيەۋە ھەر ۋەك خويىندى كىتپەكانى رىزمانى بىگانە لەۋەندەت زانتر ناكا كە پىت بلى فلانە شت Verb ە ۋە ئەۋىترىش Noun ە كە بەمەدا يەك مىلېمەتر ناتباتە ناۋ زمانى كوردىيەۋە ۋە لەۋانە دەبىت بە «ظرف» ى بلى «صفە» ۋە بە «ضمير» ى كوردى بلى «حرف ربط»، ھەرۋەھا خويىندى كىتپەكانى فۇنەتېك بە عەرەبى ۋەيا ئىنگلىزى ۋەيا... ژاپۇنى لە خۇۋە ناتكەن بە زاناي فۇنەتېكى كوردى ۋە دىسانەۋە لەۋانە دەبىت دۋاى ئەزبەر كىردنى ئەۋ كىتابانە چى ھەلەۋەغەلەت ۋە پەلەتە ئەۋە بكام بە دەستورى فۇنەتېك لە كوردىدا با ۋەد جارائىش ھەرەشەمان لى بكام بە قسەى ۋەك «زانايان ۋايان گوتوۋە». من بە گوئى خۇم بىستومە لە خاۋەن شەھادەى دكتورا لە «زمان» گوتوۋەتى «سووتا، برزا، رما، پسا، رزا» ئەمانە ھەموۋىان فعلى «مبنى للمجهول» ن شەھادەى بەستەزمان لەخۇۋە نايى ھەلەى خاۋەنەكەى راستكاتەۋە ۋەيا لى بىتە مامۇستا ۋە سەرلەنۋى فەرقى نىۋانى «مبنى للمعلوم و مبنى للمجهول» ى بۇ شەرح كات...

گرىمان زاناي «قواعد اللغة - رىزمان» بە باشىش لە دەستورەكانى گەيشتى مەرج نىيە بىتە «زاناي زمان» ھەرۋەك زاناي زانستى «عروض» مەرج نىيە بىتە شاعىر ۋەيا زاناي «مقام» بىتە گۇرانبىت. بەۋ پىيە دەتوانىن بلىن، راستىش دەكەين كە دەلىن، زاناي زانستى فۇنەتېك مەرج نىيە بىتە شەرزا ۋە پسپۇر لە سروسى ۋە تايبەتەكانى دەنگەكانى ئاخواتنى مادەرزادى خۇى. فۇنەتېكزان، سەرەراى زانىنى فۇنەتېك ۋە لەۋىش زياتر پىۋىستى بە وردىبىنى ۋە قۇلبوونەۋە ھەيە، لەگەل ئەم وردىبىنى ۋە قۇلبوونەۋەيەشدا دەبى سەلىقەى راست ۋە زېھنى تىز ۋە ھەست ۋە نەستى كارا پال پىشتى لى بكام ۋە چراى بۇ ھەلەكەن تاكوۋ تارىكى ناۋ تەركىبى رىس ۋە تەۋنى ئاخواتنى بۇ روون كەنەۋە.

ئەم مەرجانە ھەر بۇ فۇنەتېك پىۋىست نىن، لە راستىدا ھەموو زانستىك پىۋىستى پىيان ھەيە. مرۇف كە نىگاي لىل بوو ھەرچى زانستى جىهان ھەيە نايكا بە پسپۇر لە ھىچ مەيدانىكدا. بە نموونە دەلىم، كە تۆ سەلىقەى شىعرت نەبوو ھەموو دىۋانى كائىنات لەبەرەكەت نايى بە شاعىرىكى ھەلەكەتۋى زىندوۋ ۋەيا كە زېھنى «رياضى» ت نەبوو ھەرچى دەستورى

«ریاضیات» ههیه له میشکی خۆتدا کۆمهڵ بکهیت نابێ به بلیمهت له م زانسته.ا. لێ هاتووێ و بلیمهتی و ئامادهبیش نه به قسهی من و غهیری من پیک دین و نه دهسرسپهتهوه، بهلام ههند ئاشکران هیچ چاویکیان لێ به سههو ناچن. من دیتومه و تۆش دیتوته نهخویندهواریکی دل هۆشیار مامهلهی ههزاران دیناری کردوه به کرین و فرۆشتن و قهرز و سهلهم بی ئهوهی یهک ههلهی تیدا کردی، کهچی قوتابییکی زهین کویری ریازیات نهیزانیوه ئهوه قهرزهی بۆ باوکی وهردهگرپهتهوه له کام خانهی دهفتهری دووکانهکهی تۆمار بکات و بیخاته بهر کام یهکیک له چوار «عملیه» ی حسابهوه ههر له بیرمه کاتیک له پۆلی پینجهمی سهرهتایی دهستمان کرد به خویندنی «قهواعدی عهرهبی» قوتابی وهامان تیداوو دهیگوت «کتب» ئیسمی موراضیه، هی وههاشمان ههبوو ههلهی ماموستای راست دهکردهوه له خویندنهوه.ا. مهلاکانی کورد له زۆریه عهرهبهکان پتر شارهزای «قواعد اللغة العربیه» و صرف و نحوی عهرهبین و تپاندا ههیه کتیبی داناوه لهسهه ئهوه «قواعد» له بهلام رهنگه یهکیکیان نهتوانی ههنگاوکیک باویژی بۆ ناو ریزمان وهیا فۆنهتیکی کوردی ههرچهند زیرهکیش بی چونکه جاری خۆی نهداوته وردبونهوه له تایبهتیهکانی زمانی کوردی.

هیچ دوور مهینه یهکیک لهوانهی خۆ به زانای فۆنهتیک دادهنن و له بارهوهیه دنووسن، ئهویش لهتهک سروشت و تایبهتیهکانی دهنگهکانی کوردی وهک ئهوه مهلایه وایی و بهقهدهر ئهوه تپیدا کویرهوار بی بهلام پشت ئهستوووه بهوه که زانستی فۆنهتیک جاری له نیو کورداندا زۆر باوی نهستاندوه و کتیبهکانی سهه به فۆنهتیک به نیواندا بلاو نهبوتهوه، جا ئهگه قهلهندهریکی دلسۆز بۆ زمانی کوردی لێ به دهنگ هات و گوئی فلانه فهرموودهت لهگهڵ زمانی کوردی ریک ناکهوی لێ سوورهلهگهڕ و بلێ تۆ و فۆنهتیک کوجا مهرحهبا! جوزانی فلانه پرۆفیسۆر و فیسار دکتۆر لهبارهی فۆنهتیکهوه چییان گوته؟ خۆ ئهوهی راستی بی رهنگه چ رهخنهیک نهیهته سهه گوتهی ئهوان پسپۆر و پرۆفیسۆرانه، بهلام راستکردنی ئهوان لهخۆوه نایته شهفاعهتکار بۆ ههلهی فۆنهتیکزانان له باسی فۆنهتیکی کوردیدا.

ئهوان زانایانه ههرچی دهبن بابین، پایهی وان نایته لهمپهه لهپیش من وهیا قوتابییکی تری کورد لهوهدا که بزاینن فلانه دهستووری فۆنهتیک به ههله بهسهه فلانه دهنگ و برگهی ئاخوتنی کوردیدا «تطبیق» کراوه ههروهک هۆشمان به دهستوورهکانی ریزمان دهشکی و دهزاینن ئاخۆ بیرورای زاناییکی رۆژاوا وهیا رۆژهلات لهبارهی بهشهکانی ئاخوتنهوه بۆ زمانی کوردی دهست دهدا یا دهست نادا، ههروههاش هۆشمان به قسهی پسپۆرهکانی فۆنهتیک دهشکی و لیمان دهوهشپهتهوه تی بگهین ئایا قسهکانیان لهگهڵ راستیدا دهگونجین یاخود پیوستیان به راستکردنهوه ههیه، که راستیش بوون ئایا فۆنهتیکزانیکی کورد به دروستیی به کاریان دیتی وهیا نابهدلانه.

من لهوهش زیاتر دهتوانم لهسهه رهخنهگرتن و به جواب هانتی خۆم و هی وهک خۆم بکهمهوه:

یهک پرۆفیسۆر و پسپۆری بیگانه نییه به قهدهر کوردیکی وهک من له سروشتی دهنگهکانی ئاخوتنی کوردی بگات و له تهکیبی ناوهکیی زمانی کوردی شارهزا بی. فۆنهتیکزانیکی زیرهکی کورد دهتوانی گهورهترین زانای رۆژاوا به سههوویا له عاست سروشت و تایبهتییهکانی فۆنهتیک وهیا چهند و چۆنی ریزمانی کوردی بهلام ناتوانی به ئاسانی من وهیا قوتابییکی کوردی وهک من ههلهفریوتنی بهتعلیلی چهوت و چویر. کی دهلی من وهیا یهکیکی تری وهک من ناتوانی فۆنهتیکزانیکی کورد بهههله بیا له گهلیک چۆنیتهی ئاخوتنی لههجهی ناوچهیی چهندین هۆزی کورد که ئهوه فۆنهتیکزانه نهدیوونی نهبیستوونی؟

ههموو خویندهواریک دهتوانی له ماوهییکی مناسدا بزانی مهبهست چیه له «مۆرفیم و فۆنیم و سینتاکس و فۆنهتیک و... هتاد» بهلام زاناییکی ئهوروپا یه کجار درهنگ دهزانی هۆزی مهنگور لایمی قهلهوه چهند جار هیندی هی سلیمانی قهلهوه دهر دهری کهچی خهلقی شهقلاوه لامه قهلهوهکهی «عبد الله، و الله» دهکهن بهلامه لاوازه عادهتیهکهی «لوکه، ملوانکه»، هۆزی ئهوتۆش ههیه له نیوانی رانییه و رهواندزدا که سویندی «نفی» دهخوا له جیاتی «ناوالله» دهلی «ناوهی» ههر ههتا خۆی له لامه قهلهوهکهی «الله» بدزپهتهوه.

خوینهر با لیم به سههووه نهچی لهوهی لهم گوتارهدا دهیلیم دهربارهی سوودی فۆنهتیک؛ من نالیم زانستی فۆنهتیک پیوست نییه بۆ زانای فۆنهتیک که دهیهوی توژیینهوه لهو مهیدانهدا بکات ههروهک نالیم زانیی ریزمان پیوست نییه بۆ

زانای ریزمان و لیکۆلینهوهکانی. من دهمهوی بلیم زانستی فۆنهتیک بهس نییه بۆ زانینی سروشت و چۆنهتی و تایهتی دهنگهکانی ئاخوتن، له کوردی بیت یا له زمانیکی تر. یه کیک که زانستی فۆنهتیک زانی، جاری، ههر فۆنهتیک دهزانی و بهس. کهس به تنهها زانینی دهستور و زاراههکانی زانستی فۆنهتیک ناچیتته ناو رایهلهکانی ئاخوتن وهیا شارهزای پیکدا تیپهرینی تاروپویهکانی بیت. خزمایهتی و دژایهتی نیوان دهنگهکانی ئاخوتن کاریکه تابلایی جودایه لهو مهعلوماته بیتهرهفه ساردوسرهی که له زانستی فۆنهتیکهوه پهیدا دهبی.

فۆنهتیکزانیک که دئ و پیمان دهلی دهنگی «د» له فلانه شوینی پووکهوه به هاوکاری زمان پهیدا دهبی، بهمهدا قسهبیکی کردوه گهلیک لهپیش ئهودا گوتراوه، ئهگهر نهشی گوتبا لهخۆمانهوه دهمان توانی بیزانین، که دهشی زانین هیچ سوودیکنمان لهوهدا وهرنهگرتوه دهنگی «د» یش بهخوی و ههموو جوهرهکانی ههر ئهوه دهبی که ههیه با فۆنهتیکزان بلی له مهلاشوهوه وهیا له لوتهوه وهیا له دوو کهلکیشی سهماوهروه دردیته. بهلی دهبی بزانین دهنگهکان له کوپوه دردین و چۆن دردین، رهنگه لهمهشدا زانای «وظائف الأعضاء» له فۆنهتیکزان باشتتر سهردههری بکات و نیشان بیکی، بهلام زانینه که خوی له خۆیدا ئهمرزیکه بیتهرهف (محاید) له تا دهکهویته دهستی بهلهدیکی زیرهکی شارهزا به پهناوپهسیوهکانی ئاخوتنی سههرلههری میللهتیک، وهیا بهشی زوری لههجهکانی. که پیم گوترا دهنگی «د» له فلانه شوین و به فلانه چۆنهتی دردهبرئ، چاوهنۆر دهکهم پینشم بگوتری دهنگی «د» ی کوردی وهک هی ئینگلیزی نییه و کورد ئهم دهنگه وهک عهره ب دردهبرئ با عهره ب سامیش بن و ئینگلیزیش ئاری. بهدوا ئهم راستیه سهرهتایهیدا دهمهوی ههموو ئه و تایهتیاشم پیم بگوتری لهبارهی دهنگی «د» ی کوردیهوه که له جیگه خۆیدا ئهم گوتارهم لینهوه ددهوی. فۆنهتیکزانیک کورد که هات و گوتی «د» له فلانه شوینهوه دردهبرئ له سهریهتی بلی ئهم راستیه (ئهگهر راست بی) له فلانه سهراچاوه و فلانه کتیهوه وهرگرتوه تاکوو گومانی خودپهسندی و دهست بهسهرا شتدا گرتنی لی نهکری رهنگه دواي ئهمانه ههموویان ئه و ئیحتیماله ههر بمینیتتهوه کهوا ههندیک وهیا بهشیک زۆر لهو بیروپرایانهش ههله بن. سهیری، ئیمه له باسی دهنگی «د» جاری ههر بهلای شیوه «د» له کهی سلیمانی نهچوین که چهند له ئهسله «د» ی ئاسایی کوردی لاداوه و چۆن بهپیی دراوسیهتی له گهل دهنگی تردا ئهویش دهنگه کهی دهگوریت وهک ئهوهی که بهدوا دهنگی «ن» دا بیت وهیاخود که دهگوریت به دهنگی «گ» و هوی ئهم گۆرانه چییه و ئهنجامی چییه!!

فۆنهتیکزان دهبی پیم بلی دهنگی ئهوتۆ ههیه دهشی له دوو شوینی جوداوه درهبریت وهک دهنگی «خ» که ههلهگه گری بهرهزووور بپریت بۆ لای قورگ، دهشتوانی له لیوان نیزیکی خریتهوه بۆ لای مهلاشو، واته له ههر دوو لای شوینی دهنگی «ق» هوه درهبریت. که ئهمهشی گوت پینوسته بهدوا ئهنجامی ئهم تایهتیهی دهنگی «خ» بکهوی بهلکوو له رینی ئهمهوه بگاته تعلیلی ههندیک لهو گۆرانهی که بهسهرا بهشیک له وشهکانی کوردیدا دیت له لههجهبیکهوه بۆ لههجیبیکی تر، وهیا ههر دیاردیهیکی تر بی که له ئهنجامی لیکۆلینهوهدا پینی دهگات.

فۆنهتیکزانیک کورد دواي ئهوهی به ههموو دهست خاوتینیه کهوه شوینی درهبرینی دهنگهکانی ئاخوتنی (بهتایهتی هی کوردی) باس کرد و سهراچاوهکانی باسهکهی به دهستهوه دا، دهبی بزانی لهم کارهیدا، بهرانبهر ههموو دهنگهکان نهک تنهها هی «د، خ» جاری زانستیکی سهرهتایه به خهلق راگهباندهوه وهک «أمر واقع» وایه که ئهگهر لیشی بیدهنگ بووبا کاره کهی پهکی نهدهکهوت. کوردیک وهیا عهرهپیک که قسه دهکا وهیا دهنووسی لهسهرا ئهوه راناوهستی فۆنهتیکزانیک پینی بلی هۆ کابرا ئهم دهنگه «م» که درکانت وهیا نووسیت له لووتهوهی درهپینه نهک له لیو، چونکه کابرا له خۆوه بی مامۆستا دهنگی «م» دردهبریت. زانستی فۆنهتیکیش چ سوودیکی گهورهی پیناگات بهوهدا که بگوتری دهنگی «ه» له ژوووروی دهنگی «ح» هوه دردیته رهنگه چ زهرهریکیش روو نهدا ئهگهر به ههله بگوتری «ح» له ژوووروی «ه» هوه دردیته، خۆ دهزانین زمان ههیه دهنگی «ح» ی تیدا نییه هی واش ههیه «ه» ی تیدا نییه، زمانی تریش ههیه ههر دوو دهنگی «ح، ه» ی تیدا نییه تاکوو جیگهی راست وهیا چهوت بۆ درههاتی ئه و دهنگانهی تیدا دیار بخریت. مهبهستم ئهوهیه بلیم ههرچهند دهستنیشانکردنی جیگهی راستهقینهی دهنگهکان یه کیکه له فرمانهکانی فۆنهتیک، بهلام ئهم دۆزینهوه و دهستنیشانکردنه خوی له خۆیدا سوودی نابی ئهگهر زانینی تری لی نهکهویتهوه، وهک ئهوهی ویتهی بیتهکانی «ابجدیه» بنووسری بهلام وشه و رستهی پینی ریک نهخری... رهنگه فۆنهتیکزان ههبی بلی زانستی

فۆنه تیک بهنده به دیارخستنی جینگه ی ئه و دهنگانه، به لام ئه وهی لیمان مه علومه ئه وهیه که ئیمه ده توانین له گوتهی فۆنه تیکزان و باسه کانی فۆنه تیک بگهین بئ ئه وهی پیمان بگوتری دهنگی «ق» له عه ره بیدا به چه رفیکی «قلقلة» ده ژمیردری، وهیا دهنگی «ح» له هه ندی زماندا ده کری به «ها» وهیا رووسه کان دهنگی «ث» ده کهن به «ف».

سه ره رای ئه م که مبابه خیهی دیار کردنی جینگه ی ده برپینی دهنگه کان ده بی ئه وهش بزانی فۆنه تیکزانی ئه وتۆ هه به ئه وهنده به سه هوو ده چی له باوه ره کانی ده باره ی شوینی ده برپینی دهنگه کان، باشر ئه وهیه هه ر لییان به دهنگ نه بی چونکه ره نگه به قه ده ر کۆله وارنیک تیپاندا به هه له بچی، دوا ی به هه له چوونیشی ئه وهنده له خۆی بیخه به ر بی به قه ده ر پیغه مبه ریک شانازی به خۆی و هه له کانی بکات. من نووسه ری ئه وتۆم دیوه گوتهی فلانه دهنگی ئاویستا هه ر خۆبه تی که ئیستا له کوردیدا به کاردیت نه ک له فارسی. له مه دا وا ده رده که وی ئه و نووسه ره به ریکورد ده ر دهنگه که ی له ئاویستا وه بۆ به چی ماوه ئه گینا چون ده شی له سه ر به ردی ره قی بی به لگه و ئیسه پاته وه ئه م داوا به پر جورته ته وا به ئاسانی ده برپردیت؟ که داوا ی بی به لگه بۆ کوردیک لوا بۆچی بۆ فارسیک نه لوی؟ کئ ده توانی مه نی فارسیک بکا له وه دا که بلی هه مان دهنگی ئاویستا خۆبه تی بۆته فلانه دهنگی فارسی نه ک کوردی؟ ئه م وشکه مه له یه له ناو چه وزی پر ده عوا ی بی به لگه دا بۆ هه موو که سیک وه ک یه که؛ وشکه مه له یه و به س، نه هیچی تی ده چی نه هیچی لی پیک دیت.

له م تیپینییه وه راده گه م به م برپاره، هه ر یه کیک له ئیمه خه ریکی توژیینه وه بی له باره ی کورده وه چ له رووی فۆنه تیکی کوردیه وه بیت چ له رووی فه ره نگه وه چ له رووی ریزمانه وه چ له رووی میژوو و ئه ده ب و فۆلکلوره وه بی، پیوستینی ئه خلاق ی به سه ر شانوه یه له و خه ریکوونه یه که ده بی ملکه چ کا بۆ راستی. ناشی به هیچ کلۆجیک ئاره زووی خۆی به خه به ر بیینی و تیکه ل به توژیینه وه که ی بکا. ده بی نمایشت و خۆه لدا نه وه به لاره بئی به و پییه ده بی چاومان بۆ هه موو راستیک بکه یه وه، هه ر کاتیکیش هه له بیکی خۆمان دۆزیه وه وه باخود یه کیک به خیری خۆی بۆمانی دۆزیه وه ده رحال لیی بسه لمیین نه ک کورده غیره تی بمانگری. چونکه ئه گه ر وا نه که ی و سووربین له سه ر هه له ئه نجامی زۆر ناقۆلای لی ده که و پته وه وه ک ئه وه ی که نیگامان لیل ده کا نه ک هه ر له و بابه ته هه له یه ی که له سه ری سوور بووین به لکوو له هه موو ئه و باسانه ی که به وه وه به سترانه وه.

دوو مه یینه بی داگرتن و کورده غیره تی بمان با بۆ نه خۆشی نه فسی ئه وتۆ چ پیوه ندی به رۆشنییری و خوینده واری و فۆنه تیک و زانسته وه نه بی. خووگرتن به سووربوون له سه ر هه له له ئه نجامدا وامان به و خوه رادیتی که هه سته به خۆنازینی تیدا بکه ی و ورده ورده ده ماری مانیای (خۆ به گه وه زانین Megalomania) مان لی ئه ستووور بکا. من له مونا قه شه دا که سی وه هام دیوه به پیی به رده وامبوونی له سه ر هه له رووی گه شتر و چاوی پر شنگدار تر بوه تا کوو وای لی هاتوه گه یشتۆته راده ی خۆ له بیر کردن، ئیتر بی په روا له نکاویک ده سته به سه ر رایه راسته که دا گرتوه و گو توشیه تی بزانی بیروباوه ره که ی من چه ند راسته!! له خویندنه وه ی رۆژانه شیدا دیتومه چ جو ره دلگه رمی به کار هاتوه له لایه ن ئه وه ی ره خنه ی لی گیراوه. ده بی ئیمه له و حالانه دا به خۆمان بویرین.

به نیسه ت توینییه وه له بابه ته کانی کوردیه وه، خه ته ری سووربوون له سه ر هه له له وه وه دیت که وا کوردی هه ژار تا ئیستا چی وای بۆ ساغ نه کراوه ته وه قه واره بیکی ئه وتۆی هه بی به ئاسانی بیته مانیه ی په ره سه ندنی هه له له بیروباواندا: ئیمه له سه ره تای هه موو بابه تیکی رۆشنییری کوردین، وه ک میله تانی تر نین خه رمانی رۆشنییری راست و پوختمان ده ستووراتی ئه وهنده پته و و هیژای بۆ په یدا کردین که هه له ی من و تۆ نه توانی به رانه ریان بوه سته وه یا ده ستووریک هه له یان تی بترنجینی.

مامۆستایه کی عه ره ب وهیا ئینگلیز که له نووسیندا هه له بیکی ریزمانی وهیا میژووی کرد چه ندین کتیب و نووسراوی کون و نو ی لی به دهنگ دین و راستی ده که نه وه. ده توانم بلیم له نیو میله تیکی پیتشکه وتودا نووسه ر ناویری هه له بکات له ترسی ریسوا بوون. باری رۆشنییری کورد وه ها نییه: له زۆریه ی مه یدانه کانی رۆشنییری کوردیدا، ئه گه ر نووسه ر لغاویک نه خاته زاری خامه ی که له ساتمه و هه لانی بیاریزی، ده توانی به که یفی خۆی شتی غه له ت بنووسی و که سیش لی به دهنگ نه بی. به نمونه ده لیم چه ند مانگیک لی ره به پیتشه وه کورته باسیکی قوت و قوندیله م له باره ی «ئهمین ئاغا- ئه خته ر» خوینده وه ورپته ی وه ها سه یری تیدا بوو هه ر ده نگوت نووسه ره که ی هۆش و گو شی خه لقی بی تا قی ده کاته وه:

نووسرابوو له مه جلیسی ئەمین ئاغادا شاعیری وه ک قادر و کەیفی و شیخ رەزا و نالی ئاماده دەبوون! کەس نه هات بلی کاتیک نالی کوردستانی عێراقی به رهو حەج و شام و ئەسته مېوڵ جی هیشت جاری ئەمین ئاغا مندالیککی چەند سالی بو، هەر ناشی ئەمین ئاغا چاوی به نالی کەوتی. من که نووسینه کەم خویتهوه به دەست خۆم نه بوو گوتم دەبوو نووسەر «أبو نواس» یش بۆ مه جلیسه که بخوازیتهوه دوو سی قسهی خۆشی تیدا بکات.

ئەم تەرزە گوته بهی بی سەر و بی له نیو میلله تی پیشکه وتودا جیی نایتهوه. نه ک هەر جیی نایتهوه و بهس، ئەوهی راستی بی نووسه ری وه ها پیاده و هه رزه کار یه ک گو شه ی رۆژنامه و گو فاری ده ست ناکه وی هه له ق مه له قی تیدا بنووسی. چ خاوه ن رۆژنامه و گو فاریک ئاماده نییه به به رتیلیش ناوی خۆی و رۆژنامه که ی بزرتی به بلاو کردنه وه ی بابه تی وه ها بی نرخ و قریوک. له نیو ئیمه دا که ئیمکان هه یه شتی وه ها ساده و به سه زمان بلاو بکریته وه له وه وه دی که ه یچ سه رچاوه ی لی سه لمینراو نییه به یه کتر نه گه یشتن و یه کتر نه دیتنی ئەخته ر و نالی سه پاندی. توژینه وه له تابه تی ژیا نی ئەخته ر و نالی، یا هی تیکرای رۆژگاریان، زه رف و زه مان ی راسته قینه ی ه یچ کامیکیا نی ساغ نه کردۆته وه تا کوو نووسه ران له خویانه وه چاپوولی کو کردنه وه یان به یه که وه له جیگه و زه مانیکدا ناویژن. برۆا ده که م خویته ری عاده تی که یفیشی به و تەرزە مه جلیسه گه رم و گو ره ی حاجی و نالی و شیخ رەزا و کەیفی بی، چ مانعیکیشی نه بی له وه دا شاعیری دیکه ش ته شریف بیئنه ناو مه جلیسه که و کو ری ئەده ب و نوکته و له تیفه گه رم تر بکه ن.

دیسانه وه به نمونه ی پرو نکرده وه ی مه به ست ده لیم، من که له نیو چار دیواره ی ژووری خۆمدا گوتم مه نگو رایه تی بۆ کاتی ئاینده (مضارع) ریژه ی وه ها و وه ها به کار دین ه یچ سه رچاوه ییکی نووسراو نییه گوته که م ره ت کاته وه و هه له که م ئاشکرا کات، که سیش ئەو ئەرکه ناداته به ر خۆی بجیته نیو مه نگوران و راستی و هه له یی گوته که ی من بی بکه وی. گریمان شاره زاییکی له هجه ی مه نگوران غه له ته که ی منی ئاشکرا کرد، ئەوساش ده توانم بی داگرم له سه ر هه له وه ستی خۆم و بلیم من راستم و ئەو هه له، هه رچی پیشم باوه ر ناکا به برۆا و بییوی – وه ک گوته که ی مه لای مه شور.

به دوور مه زانه هه له ییکی که من و تو ئەمرۆ بیخه ینه ناو نووسینه وه سه ی رۆژ بیته سه رچاوه ی لیکۆلینه وه چونکه ره نگه ئەو نووسینه به نیسه ت دوا رۆژیکی نزیکه وه تا که سه رچاوه بی له و مه یدانه دا. چ شه رمی ناوی، وشه ی «به روار» که له لایه ن زۆر که سه وه له جیا تی «تاریخ» ی کاغه ز و نووسراو به کار دیت له هه له ییکی یه کجار سه ی ره وه په یدا بو، که ئەمه روودا وه که یه تی: پیاویک له دی «به روار» یه وه کاغه زیک بۆ یه کتکی تر ده نووسی، له کو تای قسه کانی دا ناوی شوینه که ی خۆی «به روار» و رۆزی کاغه ز نووسینه که ی به سه ری هه که وه ده نووسی به م جو ره ی وا لی ره دا بو تی دووباره ده که مه وه:

ئیمزا

به روار ی 9/6- /19 فلان

ئیتیر ئەم «به روار» یه بوو به «به روار» چونکه وا زانرا بی تی «ی» کو تای وشه ی «به روار» ئەمرازی «اضافه» یه و تا که وشه ی «به روار» به واتای «تاریخ» ه. دوور ناییم هەر به م شیوه یه ش چووبیته ناو هه ندیک له فه ره نگه کانی کوردی.

ئەمه نمونه ی ئاسانی و ته رده ستی سه پاندنی هه له یه به سه ر خویته وه ی کوردیدا. له وانه یشه قسه که ی که من لی ره دا بو تم کرد خۆی نه گری له به ر تین و تاوی ئەو هه له یه ی که بوه به میژوو وه یا به چکه ی میژوو. ده و جا که هه له بوو به سه رچاوه بۆ خۆت لیک ده وه چەند ئەرک و عه زا بی ده وی تا هه له بوونی ساغ ده کریته وه و ئەو با یه خه ی پی درا وه له نووسین و توژینه وه دا ده سرتیه وه.

زانایانی ئەم سه رده مه ده توان خۆ بیاریژن له هه له کردن له خویته وه ی نووسراویکی ئارکایالوجی کۆن چونکه نووسینه کۆنه که هەر ئەوه یه که زانرا وه و وینه که ی ئاشنا بوه له به ر چاوی میژووناسان و چ به رگیکی تر له به ر ناکا، به لام ئەو زانایانه ناتوان خویان بیاریژن له هه له ییکی که نووسه ریکی ئەمرۆی کورد پێیان ده کات. ئەو زانایانه رێیان نییه هه موو هه له ییکی له نووسینه کانیاندا بدۆزنه وه چونکه زۆربه ی ئەو شتانه که هه له یان تیدا ده کری ده ستووراتی قه رارداده ی

بلاوکراوهیان نییه تاکوو هه‌له و راستی یی بناسریتهوه. خۆت ده‌زانی و ده‌بینی زانای ئه‌وروویایی له خۆت و کهسانی وه‌ک خۆت پرسیاران ده‌کا و وه‌رامان وه‌رده‌گریتهوه، چش ده‌بیته‌ئو چشته‌ده‌نووسیتهوه، دواتریش که نووسینه‌که‌ی ده‌خویتیتهوه هه‌مان گوته‌ی غه‌له‌ت و راستی که بیستوه‌تی دینه‌وه به‌رچاوت.

من مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه به‌م گوته‌یه‌م داوا بکه‌م له نووسهران واز بیین له نووسین، لیره‌ش به‌پیشه‌وه له نووسینی دیکه‌مدا گوتمه‌ نایی ترسی هه‌له‌کردن و به‌سه‌هوو چوون له نووسینمان بوه‌ستینی، ئه‌وه‌ی لیره‌دا مه‌به‌سمه‌ شتیکی تره‌ و هه‌قی ته‌واویشم تیدا هه‌یه: نایی بیباک بین له هه‌له‌کردن، وه‌یا که هه‌له‌مان کرد سووک به‌سه‌ریدا تپه‌پین و چاوی لی بنوقینین. پیوسته‌ له‌ته‌ک راستیدا خۆمان له بیرکه‌ین به‌تایه‌تی که ئه‌و راستیه‌ پیوه‌ندی به‌رۆشنیری سه‌ر به‌ کوردیه‌وه هه‌بی، با‌خصوص ئه‌و جوهره‌ رۆشنیری هیشتا ئاشنا و په‌رسه‌ندوو نه‌بوه له نیو خوینه‌راندا چونکه له‌ویدا هه‌له‌کردن یه‌کجار دره‌نگ چاوی سرنج بو‌ خۆی راده‌کیشی و په‌نجه‌ و خامه‌ی راستکردنه‌وه بو‌ لای خۆی ده‌با.

ده‌بینی، خوینه‌ری به‌ریژ، نوئی و تازه‌ی خه‌ریکبوونمان به‌ باسی رۆشنیرییه‌وه چۆن له ئه‌سلی باسه‌که‌م لاده‌دا بو‌ ناو ره‌خنه‌ و ناره‌زایی، له‌ حالیکدا من ده‌مه‌وئ چراییک هه‌له‌که‌م له‌به‌ر هه‌نگاوی ئه‌و که‌سانه‌ی خۆیان به‌ فۆنه‌تیکی کوردیه‌وه خه‌ریک ده‌که‌ن. له‌ گه‌ل ئه‌م عوزره‌ش، ده‌بی ئه‌وه بلیم ره‌خنه‌ و ناره‌زایی دلسۆزانه‌ش که‌شه‌وقیک هه‌ر داویژن بو‌ ده‌ورپشتی خۆیان هه‌رچه‌ند دووریش نه‌روا ئه‌و شه‌وقه‌. ئه‌وه‌ی راستی بی مه‌به‌سم له‌م نووسینه‌دا، سه‌ره‌رای چه‌ند تیبینی گشتی و ره‌خنه‌ی که لیره‌ به‌پیشه‌وه ده‌وریان هه‌لاتم یا لیره‌ به‌دواوه‌ بیته‌ به‌ر خشکه‌ی قه‌له‌م، دوو تیبینی تری یه‌کجار بنجیه‌ که ناشی له‌ توژینه‌وه‌ی فۆنه‌تیکی کوردیدا له‌ بیر بکرین وه‌یا پشت گوئ بخرین. تیبینی یه‌که‌میان ئامۆژگاریه‌ هی دوه‌میان له‌ جه‌رگه‌ی فۆنه‌تیکی کوردیه‌وه هه‌له‌ ده‌ستی.

ئامۆژگاریه‌که‌م بو‌ فۆنه‌تیکنانی کورد ئه‌وه‌یه که ناشی له‌ناو چارده‌یواری ژووریکی به‌غادا بریار بدری فلانه‌ عه‌شیره‌تی ده‌وربه‌ری سنه‌ وه‌یا دانیشتوانی فلانه‌ شاری کوردستانی تورکیا وه‌ها و وه‌ها ده‌ئاخپۆن و ده‌نگه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ ده‌رده‌برن. کاری فۆنه‌تیکنانی کورد له‌ دیاردانی جووری ده‌نگ و بره‌گی ئاخوتنی کوردی وه‌ک هی «شامپلیۆن» نییه که له‌ فره‌نسه‌وه به‌سه‌رینه‌که‌ی «به‌ردی ره‌شید» هه‌وه کورک بوو بو‌ ماوه‌ی 20 سال و بی ئه‌وه‌ی «مصر» وه‌یا «رشید» بیینی نووسینی هیره‌وگلیفی لیکدایه‌وه و هه‌لی هینا. شامپلیۆن له‌ فره‌نسه‌ با وه‌یا له‌ طنطا و قه‌هیره‌ و دمیاط با فره‌تیکی نه‌ده‌کرد چونکه ئه‌و به‌ دیار نووسینیکه‌وه چه‌قی بوو که به‌سه‌ر به‌رده‌وه‌یه نه‌ک و تووژییک که له‌ ده‌می خه‌لقی ئه‌مرۆی مصره‌وه ده‌ردیت.

فۆنه‌تیکنانی کورد که به‌ تیکرای قسه‌ له‌ ده‌نگ و بره‌گه‌ بکا وه‌ک ئه‌وه نییه باسی شیوه‌ ئاخوتنی هۆزی زه‌نگه‌نه‌ بکا. تیکردنی تایه‌تی له‌هه‌جیه‌یک له‌ناو تیکرای باسه‌کانی فۆنه‌تیکیا فیلیک له‌ زانسته‌که‌ ده‌کرئ و به‌سه‌هوو بردنیکی ئه‌و که‌سانه‌یشه‌ که ده‌یانه‌وئ به‌ وردی له‌ زمانی کوردی و له‌هه‌ج جوهره‌کانی بگه‌ن، با ئه‌وه هه‌ر نه‌لیم که له‌ دووره‌وه باسکردنی شتیکی وه‌ک ئه‌وه‌ی که له‌ نزیکه‌وه پشکنینه‌وه‌ی تیدا کرای، رانواندنیکی هه‌ند هه‌رزانه‌ له‌ هه‌ج مروفیکی به‌ریژ ناوه‌شیته‌وه چ جایی له‌ زانایان. به‌ چاوی خۆمان ده‌بینین زاناکانی زمان، هه‌ندی جاریش قوتایی فیتره‌کانی زمان، له‌ ئه‌ورووپاوه به‌ ئه‌رک و خه‌رجی خۆیان سه‌فه‌ر ده‌که‌ن بو‌ ناوه‌جهرگه‌ی ده‌شت و کیوی که‌م ئاوه‌دانی بی ئوتیل و مۆتیلی کوردستان تا بتوانن به‌ گوئی خۆیان بییه‌ن و به‌ چاوی خۆیان بیین.

ئیمه‌ی کورد که له‌ مالی خۆمانین و خه‌ریکی زمان و رۆشنیری کوردین، ده‌بی چه‌ند هه‌ندی ئه‌وروویایی ماندوو بین له‌ ها‌توچۆکردن و به‌دواگه‌راند. چ ره‌وا نابینم فۆنه‌تیکنان داوا بکا نمونه‌ی ئاخوتنی هه‌موو له‌هه‌جیه‌یکی کوردی به‌ پی خۆی بیته‌ به‌ر ده‌میه‌وه له‌ ژووره‌ کۆندیشن-داره‌که‌ی تاکوو له‌ پشت میزه‌ پان و مه‌خمه‌لیه‌که‌یه‌وه مه‌هاره‌ت و پسپۆری خۆی لی به‌ کار بیینی، ئه‌گه‌ر چ مه‌هاره‌ت و پسپۆریکی هه‌بی. که ئه‌م گه‌شت و گه‌رانه‌ نه‌کرئ و تی خزانی ناو چارده‌یواری ژووری به‌غدا بنکه‌ی کارکردن بی، ده‌بی زانای فۆنه‌تیکی هه‌ر به‌ جارئ هه‌موو مه‌یلیکی خۆه‌له‌دانه‌وه دانئ و زۆر به‌ «تواضع» هه‌وه خواهشتی چاوپۆشین بکا له‌ خوینه‌ری کورد به‌رانه‌ر ئه‌م هه‌موو که‌م و که‌سریه‌ی که‌وا بنگومان، له‌ کاری دووره‌په‌ریژدا په‌یدا ده‌بی.

بهائی دوزانم بۆ هه موو كهس نالوئى كه شكۆلى دهرويشانه له مل كات و دئ به دئ به شوين كۆكردهوهى نمونهى ئاخاوتندا بگهري، بهلام نهلوانى ئەم حاله جئى عوزرهيتانهوه و بهخودا شكانهويه نهك خووهلدانهوه، به تايبهتى كه هانا بيريته بهر گهشت و گهراى بيگانه.

من ناليم سوود وهرنگه گيرئ لهو كتيبانهى كه بيگانه بومانى بهرهم ديتن له مهيدانى «كوردؤلوجى» دا چونكه ئەمه زهره لهخودانپكه چى له جيگه شين نايتهوه، هه ندئ جارائيش هه ر جئى پر نايتهوه چونكه هه ر ئەو بهرهمانه هه ن كه لهو كتيبانهدا چهنگ دهكهون، بهلام سوود و زهره ر ئەم راستيه ناگورن كهوا عه يبه بۆ كورد ئەركى بهدوادا گه ران له بابتهى كوردهوارى بهجئى بهئلى بۆ ئەورووپايى، خو شى هه لگري بۆ ئەو دهمهى بهرهمى ئەرك و عه زابى ئەورووپايه كه به حازرى بيته بهر دهستانى.

ئه گه ر سنوورى ئەدهيم نه به زاندي، ده ليم جئى شه رمه بۆ كوردىك له به غداوه باسى شيوه ئاخاوتنى هۆزه كانى كورد بكا، سه رچاوهى باسه كه شى كتيبى بيگانه بئ. پئى ناوى چى تر من به دواى ئەم تيبينيه بكهوم، هه موو خوينه ريكي كورد دهتوانى له خووه بهدواى بكهوى و راگه ياننده كانى لئ وه رگرئ.

تیبينيه كهى ديكه م كه پئوه ندئ «موضوعى» به فؤنه تيكى كورديه وه هه يه ئەمه يه: وه ك من له ئەنجامى ليكدانه وهى تايبه تى خو م بوى دهچم، گرنگترين لايه نى تويزينه وه له تايبه تيه كانى فؤنه تيكى كوردى دوزينه وهى چه ز له يه كتر كردن و له يه كتر دژبوونى دهنگه كانى ئاخاوتنى كورديه بهو شيوهى كه له زار و زمانى قسه كه رى كورده وه ده ردين. دهمه وئ ليره به دواوه ئەم راستيه بۆ خوينه رى كورد روون كه مه وه و بيكه مه تكا و پارانه وهش له فؤنه تيكزانى كورد كه له تويزينه وه كانى خوينا دا چاوه ديزى بكه ن چونكه ئەگه ر نه يكه ن هه رگيزاو هه رگيز ناتوانن بچه ناو ته ركيبى زمانى كورديه وه و وه ك ئەو كه سه ده بن كه له ده ره وهى په رژينى باغيكه وه باسى دار و دره خت و ميوه و گو ل و گياى باغه كه بكات وه يا له زارى خه لقه وه دهنگ و باسى باغه كه بگيرپه ته وه.

بهلام بهرله وه بچه ناو باسه كه وه ده بئى ته وه ت پئى بليم تا ئيسا هيج كه س بۆ ئەم باسه نه چوه، رهنگه وه ك رووى «مانگ» واپئ كهوا بهرله چه ند ساليك هيشتا شوين پئى هيج ئاده ميزادىك و گيانله به ريكي تيدا نه بوه ئەم تازه ييه باسه كه لهوانه يه بيته هوى به هه ند هه ل نه گرتنى له لايه ن خوينه رى عاده تيه وه چونكه ئەغله ب وا ده بئى چا و له شتى نه ديترا و نه بيسترا و هه لده به زيته وه، زور جارائيش شتى يه كجار بيسايقه يه كه نده ردوو ره فز ده كرى وه ك له تاييندا ته وهى پئى ده گو ترئ «بدعة» ياساغ ده كرى. بهلام من قسه م ليره دا له گه ل فؤنه تيكزانه، له پله ي يه كه مدا، ئەوجا له گه ل خوينه رى عاده تى. ئەو قسه يه ده شيكه م له غه يبه وه نايه ينم و بهرهمى خه يالات و ليكدانه وهى رووت نييه، بهلكو ليره وئ² ئاخاوتنى كورديه، فر كهى دهماره كانيه تى. بهوپه رى باوه ر بهخوكرده وه، بئى خووه لدانه وه و بايى بوون، به فؤنه تيكزانى كورد ده ليم ئەم ديارده يه ليره دا باسى ده كه م، هه رچه ند به رچاويشى نه كه وتين وه يا سه رنجى لئ نه گرتبئ، بهردى بناغه ي فؤنه تيكى كورديه. من ليره به پيشه وه چه ند جار يك ئيشاره م بوى كردوه، له كوره كهى شه قلا وهش له هاوينى 1973 گيرا به شيوه ييكى سه ره تايى و له گو شه ي نيگاي رينووسى كورديه وه هه ند يكي لئ دوام بهلام نه ليدوانى ليره به پيشه وه و نه ته وهى ليره دا دهى خوئيتيه وه، تيكرايان، له پيشه كيه كى كورت تپه ر ناكه ن له چا و گرنگى باسه كه و پايه ي له فؤنه تيكى كوردى دا. ئەم ديارده يه به نيسبه ت زمانى كورديه وه وه ك ئەو رسته «عضوى» يانه وايه كه به هه موو له شدا بلا و دهنه وه، بابليين وه ك جهازى «خوئن» و دهماره كانيه تى كه هيج شوئيتيكى له شى زيندوو نييه تيدا نه بئى وه يا پئوه ندئ پئوه نه بئى.

من ليره دا چه ند ههنگاو يكت بۆ ناو باسه كه ده به م و يه ك دوو لايه نيت بۆ روون ده كه مه وه، له وه به ولاوه كه هاتى و كه وتيته سه ر بارى بايه خ پيدان، توش وه ك من و غه يرى من كنه له باسه كه بكه و ورده ورده نه ينويه كانى ئاشكرا بكه و دوزينه وه كانت بخه سه ر خوانى زانبارى كوردى، به گشتى، و هئى فؤنه تيكى كوردى به تايبه تى. له گه ل مندا سه رنج بده

سروشتی یه کیک له دهنگه کانی ئاخاوتنی کوردی له رووی گونجان و نه گونجانییه وه له گه‌ل دهنگه کانی تردا. به نمونه، دهنگی «ر» ی لاواز بکه‌ین به دۆخی لیکۆلینه وه. سه‌یریکی جوړی ده‌برینی دهنگی «ر» بکه له‌م وشانه‌ی خواره‌وه‌دا:

- که‌رت، کورت، مارت، زمانه‌ی گرت.
- گه‌رد، گورد، می‌رد، سارد، هه‌لگورد.
- گه‌رم، کرم، شه‌رم.
- که‌م و که‌سر، قه‌سر «قصر».

به وردی وشه‌کان له‌گه‌ل خۆتدا بلیوه‌ ده‌بینی که دهنگی «ر» به وه‌ستاوی، واتا به «سکون»، ده‌که‌وێته پیش دهنگی «ت» ی وه‌ستاوه‌وه، هه‌یج جوړه قورسکردن و Stress ینک قبوول ناکا و به ته‌واوی ساکن ده‌بی. وشه‌کانی «کورت، شه‌رت، مارت، خه‌رت، که‌رت، په‌رت، نورت و نوێ... هتاد» هه‌موویان یه‌ک بر‌گه‌ن چونکه دهنگه‌که‌ی «ر» به سکونی ته‌واوه‌وه دیته‌ سه‌ر «ت» ی کو‌تایی وشه‌کانه‌وه که ته‌ویش هه‌ر وه‌ستاوه (پیی ناوی من بلیم، له خۆوه دیاره هه‌موو ده‌نگیکی Consonant له کو‌تایی وشه‌دا به ناچاری ده‌ه‌ستیندری واته‌ ته‌و حاله‌ی ده‌بی که له عه‌ره‌بیدا پینی ده‌گوتری – سکون). ئەم ده‌نگه‌ی «ر» که به سکون ده‌که‌وێته پیش دهنگی «د» یشه‌وه هه‌ر به ته‌واوی ده‌ه‌ستیندری و هه‌یج قورسکردن و ددان لی گیر کردنیکی قبوول ناکا.

وشه‌کانی «مه‌رد، می‌رد، گورد، سارد، به‌رد، کورد، ورد، گه‌رد، وه‌رد... هتاد» ته‌وانیش هه‌موویان هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆیه‌یه یه‌ک بر‌گه‌ن، وشه‌ی «هه‌لگورد» که بو‌ته دوو بر‌گه‌ واته «هه‌ل – گورد» ته‌گه‌ر له‌به‌ر ئەم تایه‌تیه‌ی ده‌نگی «ر» نه‌با ده‌بوو به‌ سێ بر‌گه‌ واته «هه‌ل – گو – رد». بو‌ روونکردنه‌وه وشه‌ی «هه‌لگورد» هه‌ردوو جوړی به پیتی لاتینی ده‌نووسم، له جیگه‌ی قورسکردنیش نیشانه‌ی «i» داده‌نیم. «هه‌لگورد» ی دوو بر‌گه‌یی به لاتینی وه‌ها ده‌نووسری «Hel-gord» هی سێ بر‌گه‌یش وه‌های لی دێ «Hel-go-rid». تو له خۆته‌وه هه‌ست به‌وه ده‌که‌یت به ئانقه‌ست نه‌بی ناشی وشه‌که بکری به سێ بر‌گه‌ چونکی له نیوان دوو ده‌نگه‌که‌ی «ر، د» دا جیی هه‌یج قورسکردنیکی و ددان لی گیر کردنیکی په‌یدا نابێ. سه‌لیقه‌ی کورد پینی تحمل ناکری ده‌نگی «ر» قورس بکات که له پیش ده‌نگی «د» هوه دیت. هه‌روه‌ها ئەم سه‌لیقه‌یه ناتوانی «ر» ه‌که له پیش «ت» شدا قورس بکات.

لی‌ره‌دا داخواییکی یه‌کجار گرنگی ئەم سروشته‌ی ده‌نگی «ر» ی لاوازت بو‌ روون ده‌که‌مه‌وه که ته‌گه‌ر روون نه‌کریته‌وه زۆر به زه‌حمه‌ت دیته‌ به‌ر سه‌رنجی خوینه‌ره‌وه. ئەوه‌ی راستی بی له‌وانه‌یه بې‌رای بې‌رای به بیراندا نه‌یه‌ت هه‌ر چه‌ند دیارده‌ییکه له چاوان ده‌چه‌قی. داخواییکه بریتییه له‌مه، به‌لام بو‌ تیگه‌یشتنی ده‌بی سه‌ره‌تاییکی مه‌لوماتی ریزمانی یارمه‌تیت بدات.

تو ده‌زانی، وه‌یا به ئاسانی ده‌توانی بزانیته، له نیوان هه‌موو ده‌نگه Consonant ه‌کانی کوردیدا ته‌نها دوو ده‌نگی «ت، د» له پیش نوونی چاوگه‌وه دین وه‌ک «کردن، گرتن، به‌ستن، مردن، په‌ستاوتن، بردن، چاندن داشتن، گه‌ستن... هتاد». که ورد بیه‌وه ده‌بینی ته‌و پیتیه‌ی که‌وا پیش یه‌کیک له‌و دوو ده‌نگه‌ی «ت، د» دا دیت خۆی له‌وانه‌یه به سکونی ته‌واوه‌وه ده‌که‌وێته پیش «ت، د». له‌م نموونانه‌ی سه‌ره‌وه ته‌وه‌ی که له پیش «ت، د» دا هاتووه ده‌نگه‌کانی «ر، و، س، ن، ش» ن. سه‌یرکه ده‌نگی «س، ش» هه‌ر له پیش ده‌نگی «ت» هوه دین و ناکه‌ونه پیش ده‌نگی «د» هوه وه‌ک «به‌ستن، گه‌ستن، رستن، خواستن – مشتین، رشتین، کوشتن، ماشتن، هاویشتن... هتاد» چونکه هه‌ردووکیان که بیته پیش «د» هوه ده‌بی قورس بکری. به نیه‌سه‌ت «ش» هوه هۆییکی تریش هه‌یه بو‌ منعی هاتنی له پیش «د» هوه: هۆیه‌که‌ش ته‌وه‌یه ده‌نگی «ش» که که‌وته پیش «د» هوه ده‌بی به «ژ»، هه‌ر بو‌یه ناوی «پشت ده‌ر» که پیتیه‌که‌ی «ت» ی ده‌قرتی ده‌کریته «پژده‌ر – نه‌ک پشه‌ده‌ر» هه‌ر چه‌ند له نووسینیشدا به شکلی «پشه‌ده‌ر» بنووسری.

به نیه‌سه‌ت ده‌نگی «ر» هوه هاتنی له پیش هه‌ردوو ده‌نگی «ت، د» دا شتیکی ئاشکرا و چاو‌ه‌روان کراوه، چونکه نه‌ختیک پیتیه‌ر باسما‌ن کرد و گوتمان ده‌نگی «ر» به سکونی ته‌واوه‌وه له پیش دوو ده‌نگی «ت، د» هوه دین ته‌نها

لیره‌دا دیارده‌ییکی نوئ له‌م تایبه‌تی‌هی «ر» دیته به‌رچاو‌ئویش که‌مبوونی هاتنی «ت» ه و زۆربوونی «د». له هندی ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری کۆیه و شوینی له‌وان نزیکه‌وه گه‌لیک له‌و «د» انه ده‌که‌ن به «ت» و ده‌لین «کرتم» له جیاتی «کردم» که من‌ئهمه به لادان ده‌زانم له راسته شه‌قامی زمانه‌که، له‌گه‌ل‌ئهمه‌شدا ئیره جیی له‌سه‌ر رۆشتنی نابیته‌وه. لیره‌دا هه‌ر‌ئه‌وه ده‌لیم وا پی ده‌چی ده‌نگی «ر» پتر‌حه‌ز له «د» ده‌کات، به‌هۆی‌ئه‌وه‌پیشه‌وه که ده‌نگی «ت» زۆر نزیکه له «د»، بۆیه‌یه‌وا به‌ئاسانی له‌و شوینه‌دا ده‌نگی «د» دیت و ده‌نگه‌که‌ی «ر» بۆ‌خۆی‌ده‌دزیته‌وه. ئهمه له کوردیدا وایه که‌چی له ئینگلیزی‌دا فه‌رقیک به‌دی‌ناکرئ له‌نیوانیاندا. ده‌بی‌ئه‌وه‌نده‌ش‌بخه‌مه‌سه‌ر‌قه‌سه‌کانم که‌وا‌حه‌ز پیکردنی ده‌نگی «ر» و ئهم ده‌نگانه، تایبه‌تی «ر» ی‌لاوازه و به‌س «ر» ی‌قه‌له‌و که له‌رینووسی کۆر به‌شکلێ «ر» [جوکله‌ی له‌سه‌ره] «ده‌نوسری، لیره‌ش به‌پیشه‌وه‌وا ده‌بوو‌چوکه‌که ده‌خرایه ژیره‌وه‌وه‌یا به‌دوو (رر) ده‌نوسرا، ئا‌ئهم ده‌نگه‌تی‌که‌لی‌حیسا‌به‌که‌نابیی.

له‌میساله‌کاندا هاتنی «ن» بۆ‌پیش «د» ه‌که‌ده‌دیترئ. ئهم ده‌نگه‌ش له‌وانه‌یه‌زۆر‌حه‌ز به «د» ده‌کات. ئه‌ویش له‌به‌ر‌هه‌مان‌سه‌به‌ب به‌زۆری ده‌که‌ویته‌پیش «د» ه‌وه‌نه‌ک «ت» به‌لام راستییکی تر‌هه‌یه له‌ده‌نگی «ن» دا که ده‌بیته‌هۆی‌یه‌کیک له‌دیارده‌زۆر به‌رچاوه‌کانی فۆنه‌تیکی ناوچه‌یی له‌جینگه‌ییکی وه‌ک سلیمانی‌دا: ده‌نگی «ن» پتر‌حه‌ز به‌ده‌نگی «گ» ده‌کات، بۆیه‌یه‌خه‌لقی سلیمانی له‌وتووێژدا «د» ی‌دوای «ن» ده‌که‌ن به «گ» نه‌ک «گ» ه‌که‌که‌ن به «د» و به «ده‌ره‌ند» ده‌لین «ده‌ره‌نگ» و به «ئه‌فه‌ندی» ده‌لین «ئه‌فه‌نگی» به‌لام به «به‌نگ» نالین «به‌ند». هۆی‌ئهم‌زیده‌حه‌ز‌کردنه‌ی «ن» له‌ده‌نگی «گ» درێژه‌ی‌هه‌یه و لیره‌دا جیی نابیته‌وه، ره‌نگه‌باسیش بکرئ به‌ئاسانی‌خوینتر‌ئیقتاع‌نه‌کات‌چونکه‌به‌نده به‌لیکدانه‌وه‌ییکی‌زیه‌نی‌پتر‌له‌وه‌ی‌راسته‌وخۆ له‌سروشتی ده‌نگه‌کانه‌وه‌زهنه‌بکات و بیته‌دیارده‌ییکی‌ماددی‌بی‌ده‌مه‌ته‌قه.

له‌میساله‌کاندا چا‌وگی «گوتن» هه‌یه که‌وا کورته‌بزوینی «و» هاتۆته‌پیش «ت» ه‌که. قسه‌مان لیره‌دا له‌گه‌ل‌ده‌نگی Consonant ه‌نه‌ک بزوین، میساله‌که‌ش هه‌ر‌بۆیه‌بوو سه‌رنج بۆ‌هاتنی ده‌نگی «و» رابکیشی. ده‌نگی «و» هه‌روه‌ک به‌بزوین دیت به‌شکلێ Consonant ی‌ش هه‌ر‌دیت وه‌ک چا‌وگه‌کانی «که‌وتن، پالاوتن، په‌ستاوتن، بزاونن...».

لیره‌دا شتی‌ک سه‌رنج بۆ‌خۆی‌را‌ده‌کیشی‌ئویش‌گۆرانی‌هه‌ندی‌له‌و «و» انه‌یه به «ف» وه‌ک که‌ده‌گوترئ «پالافتن، که‌فتن». من‌وا ده‌زانم گۆرانه‌که له «ف» ه‌وه‌بوه بۆ «و» نه‌ک له «و» ه‌وه‌بۆ «ف». ئهم‌رایه له‌دوو سه‌رچاوه‌وه هه‌ل‌ده‌ستی: یه‌که‌میان‌ئه‌وه‌یه‌گونجانی «ت» له‌گه‌ل «و» دا ئاشکرا‌تره‌تا‌هی «ف»، بۆیه‌ده‌بی به‌سه‌لیقه له‌رئی ئاسان‌کردنه‌وه «ف» ه‌که‌ت‌گۆری‌بی به «و» تا‌کوو له‌گه‌ل «ت» دا با‌شتر‌بگونجین. دوه‌میان‌ئهمه‌یه که‌زوربه‌ی‌ئهو چا‌وگانه له‌شیوه‌ی‌بادینیدا تا‌ئیتاش هه‌ر‌ده‌نگی «ف» ی‌تیدا به‌کار‌دیت، له‌مه‌وه‌دیارد‌ده‌که‌وئ به‌ئه‌صل ده‌نگه‌که «ف» ه‌و له‌شیوه‌ئاخاوتنی‌سۆرانیدا‌کراوه به «و». تعلیلی‌ئهم‌گۆرانه‌ش له «ف» ه‌وه‌بۆ «و» لیره‌دا جیی نابیته‌وه، سه‌ره‌رای‌ئهمه که‌ئویش له‌وانه‌یه به‌دره‌نگه‌وه‌سه‌لمیترئ‌وه‌یاخود هه‌ر‌نه‌سه‌لمیترئ.

دیتمان ده‌نگی «ر» ی‌لاواز‌چۆن‌له‌گه‌ل‌ده‌نگی «د، ت» دا ده‌گونجی و‌حه‌زیان‌لی‌ده‌کا. به‌په‌چه‌وانه‌ی‌ئهم‌گونجانه‌ی له‌گه‌ل «ت، د» دا، ده‌نگی «ر» ی‌لاواز‌که‌به‌وه‌ستاوی‌که‌وته‌پیش‌ده‌نگه‌کانی «م، س، ش» ه‌وه‌به‌ناچاری‌ده‌بی قورس بکرئ‌ئه‌گینا به‌زه‌حمه‌ت‌وشه‌که‌تلفظی‌پی‌ده‌کرئ، بۆیه‌یه‌وشه‌کانی «گه‌رم، کرم، عومر، که‌سر، قه‌سر، چه‌شر» هه‌موویان له‌زاری‌کورددا‌دوو‌بر‌گه‌ن. که‌به‌پیتی‌لاتینی‌بیان‌نووسین و بر‌گه‌کان‌جودا‌که‌ینه‌وه‌وه‌ها‌ده‌نوسرئ:

ge-rim, ki-rim, û-mir, ke-sir, qe-sir

ده‌م و شه‌ویله‌ی‌کورد‌وا له‌قالب‌دراوه‌ئهم‌ره‌فتاره له‌گه‌ل‌ده‌نگی «ر» دا بکات، له‌وانه‌یه‌هه‌مان‌ده‌نگ له‌زار و زمانی‌میلله‌تیکی‌تردا‌مامه‌له‌تیکی‌تری‌له‌گه‌ل‌دا‌بکرئ. به‌نمونه‌ده‌لیم، ئه‌وه‌ی‌به‌وردی‌گۆی‌بدا‌ته‌قورئان‌وه‌یا‌بیخوینیته‌وه ده‌زانئ له‌ئایه‌تی «واللیل‌اذا‌یسری» دا ده‌نگی «ی» که‌ی‌کۆتایی «یسری» قرتینراوه، واته‌نه‌ده‌نوسری و نه‌ده‌شخویندریته‌وه، ئایه‌ته‌که‌ش‌ده‌بیته «واللیل‌اذا‌یسری» بۆ‌ئه‌وه به‌پیی‌ده‌ستووری «تجوید» دوو‌ده‌نگه‌که‌ی «س، ر» به‌سکونی‌ته‌واوه‌به‌دوا‌یه‌کتردا‌بین، که‌چی‌دیتمان له‌کوردیدا‌هه‌ر‌گیز «س» ی‌وه‌ستاوا‌ئایه‌ته‌پیش «ر» ی‌وه‌ستاوه‌وه، واته‌ده‌بی «س» ه‌که‌قورس‌بکرئ.

دهنگی «ر» هەرگیزاو هەرگیز به سکونی ته‌واو وهیا نات‌ه‌واو ناکه‌ویته پیش دهنگی «ل، ل» هوه له‌یه‌ک وشه‌دا، ته‌گه‌ر وشه‌ی وا‌هه‌بی من نه‌مدیوه. خو هه‌چ گومان له‌وه‌دا نییه که دوو دهنگی «ل، ل» به هه‌چ کلۆجیک هه‌ل ناگرن بخریته پیش دهنگی «ر» ی لاواز وهیا قه‌له‌وه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌گه‌پی مه‌ته‌ل و قسه‌ی ته‌سته‌مدا ته‌م مه‌ته‌له‌ داده‌هینری «مه‌ری مل رووت»، زۆربه‌ی خه‌لقه‌که‌ش لییان غه‌له‌ت ده‌بوو و ده‌کرایه «مه‌ری مر لووت» هه‌رچه‌ند وشه‌ی «مل» جودا و سه‌ربه‌خۆیشه، واته له‌گه‌ل «رووت» دا یه‌ک وشه‌ی پیک نه‌هیناوه ته‌گینا گوتنی مه‌ته‌له‌که زه‌حه‌مت‌تریش ده‌بوو.

دهنگی «ل، ل» حه‌ز به «ت» ده‌کات، وه‌هاشی له‌گه‌له‌دا تیکه‌ل ده‌بی «ل» ه‌که و «ت» ه‌که هه‌ر دوویان قه‌له‌و ده‌کرین وه‌ک که ده‌لین «خلت، شه‌پلته، سه‌لته، گالته». ده‌نگه‌که‌ی «ت» له‌م وشانه‌دا وه‌ک «ط» ی عه‌ره‌بی تلفظ ده‌کری، من هه‌ر به‌شکلێ «ت» م نووسی. ته‌مه له‌گه‌ل «ت» دا که‌چی له‌گه‌ل «م» دا زۆر خزم نین. له‌ وشه‌ی وه‌ک «شینلم، گۆلم، کۆلم، به‌لم» دا به‌ناچاری ده‌نگه‌که‌ی «ل، ل» ده‌بی قورس بکری، که‌چی ئینگلیزه‌کان که ده‌لین Film ده‌نگه‌که‌ی «ل» به‌ته‌واوی ده‌هه‌ستین و هه‌چ قورسای ناخه‌نه سه‌ری، به‌لام کورد که دی ته‌م وشه‌یه‌ی Film له‌ئاخواتنی کوردیدا به‌کار دیتی جیگۆرکی به‌بزوینه‌که‌ی «i» ده‌کات بو ته‌وه‌خۆی رزگار کا له‌زه‌حه‌مت‌هه‌ینانی «م» به‌دوای «ل» دا و وشه‌که‌ده‌بیته «فلیم» که به‌ئینگلیزی بی‌نووسین ته‌مه‌ده‌رده‌چی «flim» به‌لام ده‌نگه‌که‌ی «i» درێزتره له‌وه‌ی که هه‌ر قورسای عاده‌تی بی وه‌ک هی وشه‌ی «کرم، kirim» به‌واتای «دود» ی عه‌ره‌بی.

هه‌ر له‌م جیگه‌یه‌دا تایه‌تییکی فۆنه‌تییکی کوردیمان دیته پیش ده‌بی بایه‌خی خۆی پی ده‌ین. له‌م وشه‌یه‌ی Film ی ئینگلیزیدا ته‌گه‌ر «i» له‌پیش «ل» ه‌که‌وه نه‌هاتبا، کورد مه‌جبوو نه‌ده‌بوو بزویته‌کی ته‌واو بخاته‌نیوانی «ل، م» ه‌که‌وه و بلی «فلیم». دیارده‌ییکی سه‌یر لێره‌دا هه‌یه: له‌و وشانه‌دا که ده‌نگی وه‌ستاو له‌پیش ده‌نگی وه‌ستاو دا، که هه‌ر Vowel ی پی خۆشه‌هه‌ردوو ده‌نگه‌وه‌ستاوه‌که به‌دوای Consonant دا بین نه‌ک به‌دوای Vowel دا، که هه‌ر Vowel ی ش هات حه‌ز له‌کورت‌ه‌ Vowel ده‌کات نه‌ک هی درێز. به‌نموونه ده‌لیم تو که گوت «دنک» ده‌توانی ده‌نگه‌که‌ی «ن» به‌ته‌واوی بوه‌ستینی هه‌ر وه‌ک ده‌توانی قورسایش بخه‌یته سه‌ری، به‌لام که ده‌لی «ر‌انک» چارت نامینی ده‌بی «ن» ه‌که‌ قورس بکه‌یت و وشه‌که بکه‌یته دوو بر‌گه «ر‌ا- نک». وشه‌ی Film ته‌گه‌ر بزویته‌که‌ی تیدا نه‌با، که ده‌زانین بزویته و قورسکردن نییه، کورد نه‌ی ده‌کرد به «فلیم» چونکه له‌ وشه‌ییکی کوردی وه‌ک ته‌ودا مه‌جبوو نه‌بوو بزوین بخاته‌نیوانی دوو ده‌نگه‌که‌ی «ل، م» هوه؛ کورد ده‌لی «چلم» و مه‌جبوو نییه بلی «چلم» وه‌ک مه‌جبوو به‌لی «فلیم». ته‌م دیارده‌یه لیکۆلینه‌وه و به‌دواکه‌وتنی گه‌لیک پتر ده‌وی به‌لام من لێره‌دا ریم نییه چی تر به‌دوای بکه‌وم چونکه من خه‌ریک نیم فۆنه‌تییکی کوردی ساغ که‌مه‌وه.

دیارده‌ییکی تری زۆر گرنگی ته‌م گونجانی ناو‌خۆی ده‌نگه‌کان ته‌وه‌یه که وشه‌ی چه‌ند بر‌گه‌بی له‌ کوردیدا به‌حوکمی گونجان و نه‌گونجانه‌که شوینی بر‌گه‌کانی دیار ده‌که‌وی. سه‌یریکی ته‌م نموونانه بکه: «ب‌لند، گرنگ، برنج، قه‌لشت».

دهنگی «ن» حه‌ز به‌دهنگی «د، گ، ج» ده‌کا بۆیه‌یه ده‌که‌ویته ناو ته‌و بر‌گه‌یه‌وه که ته‌وانی تیدا بن و ناشی لییان دایه‌ری، له‌به‌ر ته‌مه بر‌گه‌کان وه‌هایان لی دی «ب- لند، گ- ر‌نگ، ب- ر‌نج، قه- لشت»، که به‌لاتینی و به‌بر‌گه‌ی جودا‌کرایه‌وه بنووسین وه‌ها ده‌نووسین: qe-lisht, bi-ring, gi-ring, bi-lind. هه‌رگیز ناشی بگوتری «بل- ند bil-nid, گر- نگ gir-nig, بر- نج bir-nij, قه‌ل- شت qel-shit».

به‌لام که ویستت وشه‌ی «فرچک» بلیت به‌ناچاری بر‌گه‌کان وه‌ها لی ده‌که‌یت: فر- چک «fir-chik». هه‌روه‌هاش وشه‌ی «گرتک» ده‌کری به‌دوو بر‌گه: گر- تک. gir-tik. وشه‌ی «تلۆپک» ده‌بی بکریته سی بر‌گه: ت- لۆ - پک ti-lo-pik.

له‌م گوتاره‌دا مه‌ودا نییه تاک تاکی ده‌نگه‌کان له‌گه‌ل هه‌موو ده‌نگه‌کانی تر دا تاکی بکریته‌وه تا‌کوو بزاین خزمایه‌تی و دزایه‌تی نیوان ده‌نگه‌کان چه‌نده و چۆنه، ته‌و ده‌رفه‌ته‌ش نییه به‌دوا ته‌نجامه‌کانی ته‌م دیارده‌یه بکه‌وین له‌ زمانه‌که‌ماندا چ له‌رووی جۆری ترکیبی وشه‌وه بی چ له‌لایه‌ن حوکمی دیارده‌که‌وه بی به‌سه‌ر شیوه‌ی ریتووسدا چ له‌هه‌ر لایه‌نیکی تره‌وه

بى له لايه نه كانى بى ئەژماری ئاخاوتندا. تىكرای ئەم كارانه دەبى به جى بهیلری³ بۆ لىكدانه وه و لىكۆلینه وهى پشوو دریز و له سه ره خو که هه موو زمانه که و دهنگه كانی ئاخاوتن بگریته وه بۆ مه به ستى روویو کردنیکی فۆنه تىکی گشتی. به نمونه روونکردنه وهى حوکمی دیارده که له سه ره ده ستووری ریتووس (املاء) ی کوردی ئەم میساله ت بۆ دینمه وه.

وشه ی «كاوړ» به شیوه ی هاتنه ده ری له زاری کورده وه دوو بره گه ی ئاشکرایه «کا- وړ» که به لاتینی بنووسړ و ده بی ka-wur. ئەم وشه یه له کیشی شیعریشدا جیگه ی دوو بره گه ده گریته وه. «كاوړم ناوی له گه ل دایکی نه چیته ناو په ریز»
...Kawurim nawê

هه ر ئەم وشه یه که بزوینی به دوا دا هات قورسایى له سه ره دهنگه که ی «و» هه ل ده ستی و خویندنه وهى ده گۆری، له شیعریشدا مه وادیکی نو ی پیک دینی.

«كاوړه كه م بۆ بینه نه ختی سه یری كاوړی بکه م» kawrekem bo bêne...

ده بینی له نووسینی لاتینیدا بزویته که ی u که له دوا w وه ده هات لزومی نه ما، ئە گه ر بزویته که نووسرا با کیشی شیعره که نه ده ما.

به مه دا، به هه زاران نمونه ی تریشدا، بۆت ده رده که و ی گه لیک له و قورسکردانه که له ئاخاوتنی کوریدا هه ن و زۆر له نووسه ران هه میسه نیشانه ی بۆ داده نین وه ک ئە وه ی گه نجینه ییکی شرایه وه ی ئە و تو یان دۆزبیتته وه هه ر به وان دۆزرایته وه، ئا ئە و قورسکردانه و نیشان و پیتی که بۆ یان داده نری به شیکى ئە صلی و پیکه یته ری وشه که نین به لکوو ناچارى هیناونی بۆ ئە وه بتوانی وشه که تلفظی پی بکری له وشه ی «كاوړ ka-wur» دا قورسکردنه که ی سه ر «و» که له لاتینیدا پیتی «u» ی بۆ به کار هات وه ک دهنگه كانی تری وشه که «ک، ا، و، ر» نییه که له دارشتنی ئە صلیدا به شداری بووی و هیچ کامیکیان له وانه نین تیجن. ئە م قورسکردنه که وه ک کورته بزوین خو دهنوتی و پیتی u ی بۆ به کار هات به ره مه می کوتومی هاتنی «و» ی وه ستاوه له پیش «ر» ی وه ستاودا، چ ده خلیکیشی نییه به سه ر ترکیبی ئە صلی وشه که وه واته که هاتی ئە و دهنگانه بزیمیریت که وشه ی «كاوړ» یان پیکه یته وه نابی ئە م قورسکردنه بزیمیریت، چونکه دهنگیکی ره سه ن و پیکه یته ری وشه که نییه، وه ک ئە وه ی یه کینک ده ستی ده شکى و ده یخه نه ناو شه پکه وه نابی شه پکه که به ئە ندامیکی که سه که وه یا به شیکى ده سه ته که بزیمیریت چونکه هه ر کاتیک ده سه ته که چاک بۆ وه شه پکه که لاده چی. بزوین که پیکه یته ری وشه بۆ ئە ویش وه ک دهنگه كانی تر هه میسه یی ده بی. له وشه ی «په نجه ره» دا هه رسى بزوینی کورتی «ه» به دریزایی عومری وشه که به رده وام ده بن.

قورسکردنه که ی «و» له وشه ی «لاوړ» دا وه ک شه پکه وایه پینوستیکی کاتی هیناوه تی، که دهنگه که ی «ر» بزوینی درایی قورسکردنه که ی «و» ه که وه ک شه پکه ی ده ستی شکاو فری ده دریت.

حوکمی ئە م دیارده یه به سه ره ریتووسه وه له وه وه دیت که وا ده بی ریتووسیک بیه کایه وه فه رقی دهنگی ره سه ن بکات له گه ل دهنگی ناچارى و وه قتی. ناشی ریتووسی کوردی ئە و وشانه ی که قورسکردنی ناچاریمان تیدا به دوو شیوه نووسین بخاته ناو فه ره نهنگه وه چونکه مومکین نییه له بنه ره تدا وشه به دوو شیوه هاتین که ده زانین یه کیکیان شیوه ی ناچارى و وه قتییه، وه ک به فری به هار که له به ر تیشکی به تینی رۆژ زوو ده چیتته وه، ئە ویش له گه ل نه مانى ناچاریه که له خو وه ده روه یته وه.

حوکمی ئە م دیارده یه لیره به دوا وه رووتیش ده بیتته وه چونکه وه ک بۆت باس ده که م گه لیک وشه هه ل ده گری دهنگی تیدا قورس بکری وه یا قورس نه کری بی ئە وه بزوین له کو تایی وشه دا چاوه نوړ بکری. وشه ی «کلک» یه کیکه له و

3 - له وشه ی «بهیلری» دهنگی «ل» هاتۆته پیش «ر» ه وه. ئە م هاتنه ده ستووره که ی لیره به پیشه وه باس لی کراومان هه ل ناوه شینی. به پیی ئە و ده ستووره دهنگی «ل، ر» له ترکیبی بنچینه یی یه ک وشه دا به یه که وه نابه ن، لیره دا دهنگی «ر» بۆ صیغه ی «بناء للمجهول» هاتوه. له گه ل ئە مه شدا زۆر که س ده لین «بهیلدری» تا کوو له قورسایى هاتنی «ر» له دوا «ل» ه وه رزگار بن.

وشانه‌ی ده‌توانرئ بکریته یه ک برگی یی قورسکردن «klk» و ده‌شتوانرئ «ل» ه‌که‌ی تیدا قورس بکریته دوو بر‌گه «ک- لک ki-lik» جا ئیمه که دیین رینووس بۆ کوردی قه‌رار داده ده‌که‌ین ده‌بی ئم راستییه یه کجار ئاشکرا و بنجییه‌مان له‌به‌ر چاو بی و به‌مه‌دا خۆمان له‌هه‌له‌ی تی نه‌خویندنه‌وه‌ی سروشتی ده‌نگه‌کانی کوردی رزگار‌که‌ین.

پیوسته زوو خۆمان ته‌سلیم نه‌که‌ین بۆ رواله‌تی «شت» ئه‌و شته هه‌رچی ده‌بی بابیی. له‌م تاییه‌تییه ده‌نگه‌کانی کوردییدا نابی هاتنی قورسای بی سهر یه‌کێک له‌ ده‌نگه‌کانی وشه خیرا فیلمان لی بکا و شانازیش به‌وه بکه‌ین قورساییمان دۆزیته‌وه له‌ وشه‌دا که‌چی ده‌بوو له‌ جیاتی دۆزینه‌وه‌ی «قورسای» هۆی قورساییه‌که بدۆزینه‌وه و له‌ بایه‌خی خۆی پتر پین نه‌ده‌ین. هه‌ستکردن به‌وه که له‌ وشه‌ی «کاو» و وشه‌ی وه‌ک ئه‌ودا قورسای له‌سهر ده‌نگیکدا هه‌یه هه‌ستیکدی بدییه و ئاشکرا و سه‌ره‌تایی و ساواپانه و بی ئه‌رک و زه‌حمه‌ت، کوردی گوته‌نی، کوپریش لینی به‌ سه‌هوو ناچی. گرنگ لیره‌دا ئه‌وه‌یه هۆی پووچکردنه‌وه‌ی قورساییه‌که بدۆزیته‌وه، وه‌ک دۆزیمانه‌وه، له‌ ریی ناسینه‌وه‌ی سروشتی ده‌نگه‌کان و پله‌ی گونجان و نه‌گونجانیان له‌گه‌ل یه‌کترا.

فۆنه‌تیکزانی کورد ده‌توانی گه‌وره‌ترین فیئل له‌ فه‌یله‌سووفیکی فۆنه‌تیکزانی ئه‌ورووپایی بکا له‌م باسه‌ی قورسکردن و ره‌هاکردنی ده‌نگ له‌ وشه‌ی کوردییدا له‌و فیئله‌شدا ده‌توانی قسه‌ سارد و سه‌ره‌کانی «زمانی هیند و ئه‌ورووپایی - کوردی زمانیکی «الصاقی» یه‌ نه‌ک «أشتقاقی» وه‌یا به‌ «پیچه‌وانه‌وه...» و چه‌ندین قسه‌ی تری بی ده‌خلی وه‌ک ئه‌مه‌ بداته پال فیئله‌که‌یه‌وه تا‌کوو کابرای ئه‌ورووپایی به‌جاری سهر شیواو ده‌کات له‌ ئاست زمانی کوردی و تاییه‌تییه ره‌سه‌ن و بنجییه‌کانی، که‌چی ئه‌گه‌ر راستی حال بخاته به‌رچاوی زاناکه‌ی ئه‌ورووپایی له‌وانه‌یه ئه‌و راستییه بۆ ئه‌و بیته‌ کلیلی ده‌رگه‌ی گه‌لیک له‌و نه‌هینانه‌ی که تا ئیستا بۆی نه‌کراوه‌ته‌وه له‌ توێژینه‌وه ده‌رباره‌ی زمانه‌کانی «هیندی - ئه‌ورووپایی». ئه‌وه‌ی بۆ من روون بووبیته‌وه له‌ خزمایه‌تی و دژایه‌تی ناوخۆیی ده‌نگه‌کانی ئاخوتنی کوردییدا چوار پله‌ی ته‌واوه که زۆر به‌ ئاشکرای هه‌ستی بی ده‌کری. به‌لام ده‌بی ئه‌وه بلیم نسیبه‌تی هه‌ندیک ده‌نگ له‌گه‌ل هه‌ندیک تریا وه‌ک ئه‌وه‌یه که به‌ عه‌ره‌بی پینی ده‌گوترئ «منزلة بین المنزلتين». دوای باسکردنی هه‌ر چوار پله ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ئه‌میان.

پله‌ی یه‌که‌م: گونجانی ته‌واو

ئهم گونجانه له‌ نیوان هه‌ندیک ده‌نگه‌کاندا ئه‌وه‌نده ریک دیت ناشی هیچ قورساییه‌ک بخریته سهر ده‌نگه وه‌ستاوه‌که‌ی پینشه‌وه وه‌ک له‌م نموونانه‌دا دیار ده‌که‌ویت:

- رد: کورد Kurd, به‌رد Berd, کیرد Kerd.
- رت: کورت Kurt, مارت Mart, که‌رت Kert.
- ست⁴: به‌ست Best, بیست Bist, ماست Mast.
- ش ت: گه‌شت Gesht, گوشت Gosht, برشت Birisht, قه‌لشت Qelisht.

4 تییینی: له‌ شیعردا بۆ راستکردنه‌وه‌ی «کیش» قورسای خراوته سهر «س» ه‌که پیش «ت» ه‌وه وه‌ک له‌م به‌یته‌ی «نالی» دا ده‌دیترئ:
 راستی صه‌یقه‌لییه تیغی زمانی نالی
 نه‌رم و توند ئاوی گه‌لووگیره قسه‌ی بی ده‌بری
 وشه‌ی «راستی» ده‌نگه‌که‌ی «س» ی تیدا قورس کراوه، ئه‌گه‌ر به‌ لاتیینی بنووسرئ وای لی دی Rasitee که‌چی وشه‌ی «راست، راستی» هه‌ردووایان له‌ ده‌ره‌وه‌ی شیعیر Rast, Rastee ده‌گوترئ. دیاره‌ پتویستی شیعیر له‌ هه‌موو شوینیکدا و له‌گه‌ل هه‌موو ده‌نگیکدا کاری خۆی ده‌کا نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل ده‌نگی «س» دا.

- ن گ: دهنگ Deng, جانگ Jang, پوونگ Poong.
 - ن د: بهند Bend, چاند Chand, سوئند Swènd, پند Pind, رهوند Rewend.
 - ن ج: بهنج, رهنج Renj, سرنج Sirinj, مالنچ کولنج Kolinj.
- بینگومان دهنگی تریش ههن, بی لهمانهی سهروهه, هز بهیه کتر ده کهن لیره دا پنیویست نابینم به دوايان کهوم.

پلهی دوهه: گونجان

ئهه پلهیه خزمایه تی بیهیزتری تیدایه له هی پیشوو. لهه پلهیه دا دهشی دهنگیک به سکونی تهواوهه له پیش یه کینکیترا بیت, دهشی قورسیش بکری:

- ن ک: دهنک Denk, ده- نک Denik
- کهپه نک Kepenk, کهپه- نک Kepenik
- ر گ: بهرگ Berg, به- رگ Werig
- ورگ Wurg, و- رگ Wurig
- ر گ: قورگ Qurg, قو- رگ Qurig
- ر ک: دهرک Derk, ده- رک Derik
- کورک Kurk, کو- رک Kurik

پلهی سییهه: نهگونجان

لهه پلهیه دا دهنگیک به وهستاوی ناکهویته پیش دهنگیکی تری وهستاوهه, واته دهی دهنگه کهی پیشهوه قورس کری:

- ن م: گه- نم Genim, خا- نم Khanim, دو- نم Donim
- پ ر: که- پر Kepir
- پ ل: ته- پل Tepil, س- پل Sipil

دهنگی «ک» له گهل زوربهی دهنگه کاندانا گونجی وهک:

- شه- کر Shekir, مه- کس Mekis, مه- کر Mekir... هتاد. ههروهه اش دهنگی «ب».

پلهی چوارهه: دژایه تی

لهه پلهیه دا هانتی دهنگیک به وهستاوی له پیش دهنگیکی ترهوه مومکین نییه. لیره به پیشهوه دوو دهنگی «ل, ر» مان باس کرد, لیره دا, ده لیم دهنگی «ق, ک» تهوانیش وان. دهنگی «ب» ش ناچیه پیش «م» هوه. لهه بابه ته دهنگی تر زورن.

من «نظریه» ییکی تایبته تی خۆم ههیه له باره ی تهئسیری «بیگانهبوون» له رووی دروستکردنی هۆی تیک نهگه یشتن و به یه کتر رازی نه بوون و عهیب له یه کتر گرتن و شتی ئەو تۆبیه وه له نیوانی مرۆفدا، رایه کم به شیوه ییکی کورت له پێشه کی کتیبه که ی «به رکوتیک له خه رمانی کوردناسی» که له بلاو کراوه کانی کۆری زانیاری کورده، بلاو کرایه وه. لیره دا نموونه ییکی تازه له فۆنه تیکیش دیته بهر دهست که وا چۆن له یه کتر دوور که وتنه وه ی مرۆف نه ک هه ر زمان ده گۆری و بهس، به لکوو جۆری ده برپینی ده نگیش ده گۆری. دیت کورد دهنگی «ر» له پێش «ل» هوه ناھینیی، که چی ئەلمانه کان ناویکی زۆر باویان وشه ی «کارل» ه که له جیی تر ده بیته «شارل - شارلمان». جگه ره ییکی به ناویانگی رۆژتاوا «مارلبۆره» یه. سمۆره «سکوپرل» ه. ناوم دیوه «میلروز»... هتاد.

ده گه رپیمه وه بۆ ئەو پله یه ی که گوتم له نیوان دوو پلان دایه. سه رنج بگه ره له دوو دهنگی «ر، ج» وه ک له وشه ی «مه رج، گۆرج، به رج» دا تلفظیان پێ ده کری. ئەم خزمایه تیه ی نیوانیان که مته ره له هی «رد، رت» به لām پته ره له هی «رک، رگ». وا ده زانم هۆی ئەم جوداییه بریتیه له مه:

دهنگه کانی «د، ت» هه ردوویان له بهر ده می شویتی «ر» هوه به لای پوو که وه ده ر دین، واته لهو شویتنه وه ده ر دین که به نیسبه ت دهنگی «ر» هوه ده رگه ی ئاسایی هاتنه ده ره وه ی ئاخواتنه چونکه ده زانین ئاخواتنی مرۆف له ئەندامه کانی «نطق» هوه بۆ ده ره وه ی دم ده جوولی و ده بزوی. به لām دهنگی «ج» ده که ویتته پاش جینگه ی دهنگی «ر» هوه هه ر چه ند جینگه ی ده برپینیشیان به یه که وه نووساون، له بهر ئەمه تۆ که له دهنگی «ر» هوه به ره وه دهنگی «ج» برۆیت به ره وه دواوه ده گه رپیتنه وه که ئەمه نه ختیک دژی داخوایی ئاخواتنه که چه ز ده کا ده ربیی، بۆیی خزمایه تی «ج» له گه ل «ر» دا که مته ره له خزمایه تی «د، ت»، به لām پته ره له خزمایه تی «ک» چونکه جینگه ی دهنگی «ک» دوورتر ده که ویتنه وه له جینگه ی دهنگی «ر»، واته به ولای جینگه ی «ج» هوه به ره وه قورگ له جینگه ی «ر» دوور ده که ویتنه وه.

له م بابه ته هه لسه نگاندن و لیکۆلینه وه یه هه تا به دوا ی که وین و بۆی تی هه لکشین لپی نابینه وه چونکه فۆنه تیکی کوردی تا ئیستا هیچی ئەوتوی تیدا نه گوتراوه و نه دۆزراوه ته وه که به تایبه تی هی دهنگه کانی کوردی بی، هه رچی کراوه یا سه ره تا و به دیه یه ی ئەوتۆبه بۆ هه موو چاویکی نه ختیک وردبین ئاشکرایه، یا خود شتی گشتی ئەوتۆبه، وه ک هه وا و تیشکی رۆژ، تیکرای جیهان تیاندا به زداره. من به ته واوی و له هه موو روویکه وه دژی کوتانه وه ی گوته ی لیره به پێشه وه گوتراو و شتی وه ک بدیه یه م، هه ر نه بی له بهر ریزنان له خوینته ر، چونکه خوینته ریک بدیه یه و شتی گوتراوی بۆ دووباره ده کریتنه وه که له پله ی سه ره تایی خویندن و زانیندا بی. کاتیک هینانه وه ی بابه تی گوترایه وه و ئاسان ره وا ده بی که بۆ مه به ستی دۆزینه وه ییکی نوێ وه یا به ده سه ته وه دانی سوودیکی گرنگ وه یا بنیاد نانی فکره ی تازه... بی. من باسی ئەم دیارده یه ی گونجان و نه گونجانی دهنگه کانی ئاخواتنی کوردیم نه ده کرد ئەگه ر لیره به پێشه وه که س له سه ری دوا، باسیشم کردبا بۆ مه به ستی خسته سه ر وه یا راستکردنه وه وه یا ره خنه ده بوو.

ئه وه ی راستی بی ئەم تایبه تیه ی فۆنه تیکی کوردی هینده بنجی و گرنگه له زمانه که ماندا و به جۆریک تیکه لی رایه ل و تانویوی دارشتنی وشه و به یه که وه به سه تنه وه یان بووه و خۆی زال کردوه به سه ر به شیکی به رچاوی ریتووس و ریزمانی کوردی، لیمان داوا ده کا زۆر به پسپۆری نه خشه ییکی سه ره له به ری هه موو دهنگه کان ریک بخره ی له رووی دیارخستنی پله ی گونجان و نه گونجانیان له گه ل یه کتردا. هه ره وه ک نه خشه ی ولاتیک شکلی گشتی ولاته که و به رز و زمی و ته ر و وشکی و پان و دریزی و ریگه وبان و دارستان و رووته ن و پاوان و بیابان و هه موار و هه لدیر و هه موو سه رو به ریکی ولاته که ت نیشان ده دات و فکره ییکی روونت له باره یه وه بۆ پیک دیتیت، هه ره وه ها ئەم نه خشه یه ی گونجان و نه گونجانی دهنگه کان له گه ل یه کتردا لپی ده وه شیتنه وه بکری به ئاوینه و «وشه» ی کوردی تیدا عه کس بکریته وه له حا لی ساده یی و لیکدراوی و به سه تنه وه ی به ئەمراز و پیتی په یوه ندی و سوان و لی قرتان و هاتنه سه ر و ئالوگۆری دهنگ به یه کتر و یه کتر ده رکردن و یه کتر داخواییکردن و هه موو حا لئیکی تریدا، ئەگه ر وشه که ش «کار» بوو به چاوگ و شیوه ی دارشتنی له رابردو و ئاینده و فه رمان و قبوولکردنی پیشگر و پاشگر و سوان و نه سوانیان و هاتنی شتی تر بۆ کاره که ... هتاده وه، بۆ ئەوه بزانی ئەم دیارده یه «گونجان و نه گونجان» چ تهئسیریکی بوه له م ره فتاره ی که قسه که ری کورد له گه ل ئاخواتنی کوردییدا کردوته ی. ئەم نه خشه یه ی باس لی کراو وه ک جۆگه له ی نرخی پیتنه کانی «أبجد هوز» وایه که

له «حساب الجمل» دا به کار دیت و له لیکدانه‌وهی هه‌موو «میژوو» یه‌ک پیوستمان پیتی ده‌یی. لی‌ره‌دا بۆ مه‌به‌ستی روونکردنه‌وهی چه‌ند نمونه‌یه‌ک دیتمه‌وه:

1- مه‌کینه‌ی «کساره» که بۆ هه‌موارکردنی ریگه‌وبانان به‌کار دیت له نیو هۆزه‌کانی کورددا بوه به «که‌ستاره». ده‌زانین کورد چه‌ز له «شده» ناکات بۆیی گرتنه‌که‌ی ده‌نگی «س» ی له وشه‌که‌دا نه‌هه‌شته‌وه، له‌جیاتیی ئه‌وه، ده‌نگی «ت» ی هه‌ناوه. ئه‌م ده‌نگه‌ی «ت» به‌ریگه‌وت نه‌هاتوه به‌لکوو به‌حوکمی ئه‌وه گونجانه‌ته‌واوه‌ی ده‌نگی «س» ی ساکن هاتوه که ده‌که‌وته‌پیش «ت» ه‌وه، وه‌ک گوتمان هه‌رگیز ده‌نگی «س» ی ساکن قورسکردن قبول ناکات له‌پیش ده‌نگی «ت» دا. لی‌ره‌دا دیارده‌ی «گونجان» و نه‌گونجان» ده‌نگی «ت» ی به‌سه‌ر «کساره» دا سه‌پاند. سه‌یر له‌وه‌دایه‌ ئه‌م چه‌زکردنه‌ی ده‌نگی «س» له‌ده‌نگی «ت» وای کردوه نه‌خوینده‌واری کورد بلی «قه‌سته‌م به‌خوا».

2- وشه‌ی «هه‌لوه‌ستان» که له‌دوو که‌رتی «هه‌ل» و «وه‌ستان» په‌یدا بوه ده‌کره‌ته «هه‌لستان، هه‌لسان، هه‌ستان» ده‌بینی له‌هه‌موو حالاندا ده‌نگی «س» به‌رده‌وامه‌که‌چی دوو ده‌نگی «ل، ت» قرتانیا به‌سه‌ر دادیت. وا ده‌زانم ئه‌م قرتان و به‌رده‌وامبوونه‌ش هه‌ر ده‌که‌ریته‌وه بۆ حوکمی گونجان و نه‌گونجانه‌که، به‌لام ئه‌م جاره‌یان نه‌ختیک به‌فره‌وانتری، له‌و روه‌وه که لی‌ره‌دا گونجان و نه‌گونجانی تیکرای ده‌نگه‌کان، نه‌ک ته‌نها دوو ده‌نگ، به‌شدار بوه له‌داهینانی شیوه تازه‌کانی «هه‌لوه‌ستان» که بریتین له «هه‌لستان، هه‌لسان، هه‌ستان». جگه له‌مه‌عامیلی تریش ده‌وری دیتوه، وه‌ک قابلیه‌تی سوانی «ت»، به‌لام ناتوانم له‌سه‌ری برۆم.

که بمانه‌وی به‌دوا نمونه‌ی تر بکه‌وین ریگه‌مان زۆر دریز ده‌بیته‌وه: کورته و بوخته‌ی رایه‌که‌م ئه‌وه‌یه ده‌بی ئه‌م نه‌خشه‌یه به‌وردی و به‌راستی ریک بخری و وه‌ک «جدول الضرب» له‌به‌ر ده‌ستی فۆنه‌تیکزان - راستیه‌که‌ی زمانزانی کورد - بی و سوودی لی وه‌رگری، له‌دروستکردنی وشه‌ی تازه‌شدا ده‌بی ئه‌م گونجان و نه‌گونجانه‌تی بخوینداریته‌وه.

بی گومان، بوونی ئه‌م نه‌خشه‌یه شتیکی پیوسته و سه‌ربه‌خۆیشه، به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزاین که پیوه‌ندی به‌شتی تریشه‌وه هه‌یه، به‌لکوو په‌کی له‌سه‌ر شتی تریش که‌وتوه بۆ ئه‌مه‌ی سوودلی‌وه‌رگرتنی به‌ته‌واوی بیت وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌بی بزاین هه‌ر ده‌نگه له‌ج جیگه‌ییکی قورگ و زار و لی‌وه‌وه (ئه‌ندامه‌کانی ئاخوتن به‌گشتی) ده‌ر دیت و کامی له‌مه‌خره‌جی کامیه‌وه نیزیکه و کامیان به‌نیه‌ت ئه‌وی تره‌وه له‌ده‌مه‌وه نیزیکه‌ره... هتاد. دیارخستنی جیگه‌ی ده‌برینی ده‌نگه‌کان له‌حالی وه‌هادا سوودی ده‌بیت نه‌ک وه‌ک مۆمیا له‌مۆزه‌خانه‌ی فۆنه‌تیکدا دانری و توژی‌نه‌وه‌ی شتی تری له‌سه‌ر نه‌کری.

نه‌ک هه‌ر ئه‌مه و به‌س، به‌لای منه‌وه ده‌بی تین و تاوی دراوسییه‌تی کورد له‌گه‌ل میلیله‌تانی تر بۆ سه‌ر زمانه‌که‌ی و داهینانی ده‌نگی تازه له‌کوردیدا و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئه‌م لایه‌نه‌ش به‌چاکی لینی بکۆلاریته‌وه و دۆزینه‌وه‌کانی ئه‌م مه‌یدانه‌ش بینه یارمه‌تیده‌ری په‌لی گونجان و نه‌گونجانی ناوخی ده‌نگه‌کانی کوردی.

به‌کورتی پیوسته ئه‌م دیارده‌یه که خۆی له‌خۆیدا شتیکی سه‌ربه‌خۆیه له‌ناو په‌راویزی تیکرای «ئاخوتن» دا به‌گه‌ر بی و ئه‌نجامه‌کانی دیار بخری، له‌م کاره‌شدا نابی په‌کمان به‌وه بکه‌وی فۆنه‌تیک تیکه‌ل ده‌بی له‌گه‌ل فۆنۆلۆجی وه‌یا سینتاکس وه‌یا ئه‌ده‌ب وه‌یا ریزمان وه‌یا میژوو وه‌یا هه‌ر زانستیکی تر بی. ئیمه ده‌مانه‌وی نه‌یینی زمانی کوردی بدۆزینه‌وه نه‌ک خه‌ریکی وه‌رزشی «یوگا» بین بۆ مه‌به‌ستی خۆ ره‌نج دان، له‌ناو به‌ندیخانه‌ی تاکه په‌ک لایه‌نی توژی‌نه‌وه‌ی زمانی هه‌ناسه له‌خۆمان بپین.

ئه‌وه‌ی راستی بی بۆ زمانزانی کورد که خه‌ریک بی له‌باره‌ی زمانی کوردیه‌وه به‌توژیته‌وه جارێ یه‌کجار زووه بۆ داهاتی په‌لی «تخصص». زمانی کوردی نه‌له‌لایه‌ن دیارسه‌ی میژوویی یه‌وه نه‌له‌لایه‌ن Linguistic ه‌وه به‌تیکرای، هه‌ج باریکی به‌ته‌واوی، بگره‌نیوه‌چلیش، ساغ نه‌بۆته‌وه تاکوو لزوم نه‌بی فۆنه‌تیک به‌فۆنۆلۆجیه‌وه به‌سه‌رتیه‌وه و هه‌ریه‌ک له‌مه‌یدانانه‌ چاوه‌کسوری خۆی هه‌بی و هه‌نده تیدا مه‌علان بی سنووران نه‌به‌زینی.

تۆ بلی ده‌بی میلیله‌تی کورد چه‌ند سالی تر چاوه‌روانی په‌یدا‌بوونی «متخصص» ی خۆته‌رخان کردوو بۆ تاک تاکی ئه‌و مه‌یدانانه بکا، به‌دوا په‌یدا بوونیشیان چه‌ندی تر به‌دیار بۆ بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیانه‌وه ده‌ست له‌ئه‌ژۆ وه‌ریتی، ئه‌وساش چاوه‌کاتوه به‌چکه پیغه‌مه‌ریک بی و سوودی هه‌موو جۆگه‌له‌کانی فۆنه‌تیک و فۆنۆلۆجی و سینتاکس و توژی‌نه‌وه‌ی

میژوویی بکاته یه ک رووباری شه پۆلاوی کوردناسی و کینگه وشکبوه کانی رۆشنبیری کوردی پی ئاو بدات؟ رهنگه ئه و رۆژه یه کجار دووربی، گریمان نیزیکیش بوو نابی دهستی خۆمان بیهستینه وه و میشکی خۆمان داخهین به دیار ئه و «نه ورۆز»ه تازه یه یه صده ی بیسته م وه یا بیست و یه که می کورد. ئه گهر زانا کانی زمانی عه ره بی 1200 سال پیش ته مرۆ بیرو رایه کی وه هایان به دلدا چووبا یه ک ههنگاویان بو نه ده هاویژرا چونکه یه که م ههنگاو به ند ده بوو به «تخصص» ه وه که ده زانین له سه ره تاوه وه ک «مستحیل» وابوو.

ئیمه خه ریک نین ئه م باسانه به «مجرد» ی و له مهیدانی «مطلق» ی زمان و ئاخوتن باس بکهین: ئیمه خه ریکی زمانیکی تایه تین که لیکۆلینه وه ی تیدا نه کراوه. زۆر سهیره بگوتری، وه ک ده گوتری، زانین و ناسینه وه ی زمانی کوردی پیوستی به زانینی زمانه بنجیه کانی به ره ی «هیندی ته ورووپایی» هه یه به لام باسی فۆنه تیکی کوردی ده خلی به سه ر فۆنۆلۆجی کوردیه وه نییه.

له کۆتایی گوتاردا زۆر به کورتی باسیکی «دهنگه بزوین» ه کان ده که م تا بیته سه ره تای لیکدانه وه له و باره وه که من بۆی چووم.

هانا بردنه به ر ریتووسی لاتینی وه ک له ئینگلیزی و فره نسیدا به کار هاتوه ئه رکیکی بیسووده چونکه له و ریتووسانه دا پیتی تایه تی بو تاکه دهنگی بزوین Vowel پهیدا نابی. فه رموو سهیری پیتی A بکه که له وانه یه هه ندیک بلین بو دهنگی «ا» دانراوه:

- And: لیره دا بو به «ئه» که دوو دهنگی «ئ-ه» همزه ی عه ره بی و کورته بزوینی «ه- فتحه ی عه ره بی» یه.
- Oar: لیره دا یا نرخ ی نییه یا بو به دهنگی «ۆ».
- Wraught: ئه م وشه یه یه ک برگه و حهوت پیته، بو خۆت نرخ ی پیته که ی «A» تیدا بدۆزه وه، به من نادۆز ریته وه.
- Care: لیره دا جینی «ئ» ی گرتۆته وه.
- هه ندی جار پیتی «i» له وهش سه یرتره: «ا»؛ به واتای «من، أنا» ده خویندریته وه «ئای» که بریتیه له «3» دهنگی ته واو. هه ر ئه م «ئای» ه به واتای «چاو» ده کریته Eye.
- له وشه ی Ear دا پیتی e بو به دهنگی «ئ-ه» همزه ی عه ره بی. له وشه ی Beer دا بو به «یی» دریز، له Bear دا بو به «ئ» ه په ل، له وشه ی Here دا جار یکیان بو به «یه» جار یکیان هه ر تی چوه و نرخ ی نییه وه ک دهنگ.

ئهمه ده لیم تا کوو خوینته ری کورد له تۆزینه وه ی دهنگه کان خۆی له ئینگلیزی و فره نسهی نه گه یه نی چونکه له ریتووسی ئه و زمانانه دا دهنگه بزوینه کانی شکلی «هیرۆگلیفی» یان هه یه نه ک پیتی تایه تی.

بزوینه کان له کوردیدا، وه ک دهنگ، ده بنه دوو به شی جودا:

یه که م: کورته بزوین که شکلی «ه، و، ی» یان بو دانراوه، له عه ره پیدا پیمان ده گوتری «حرکه» و ناوی «فتحه، ضمه، کسره» یان هه یه.

کورته بزوین بوونی سه ره خۆی نییه، واته ته نها تلفظی پی ناکری، به دوا دهنگی تر دا ده رده که ویت. ئه م راستیه که م نا کا به وه دا که له لاتینی بو هه ر بزوینیکی کورت پیتیکی سه ره له به ر و ته واوی وه ک پیته کانی تری بو دانراوه. ئیمه قسه مان له گه ل دهنگه نه ک وینه ی دهنگ که «پیت» ه. تۆ حه زده که ی له جیاتی «ه - فتحه» مله حوشر دان، ئه و بوخۆی هه ر به دوا دهنگی تر دا دیت له ئاخوتن. عه ره ب له کۆنه وه که بو کورته بزوین زاراوه ی «حرکه» یان دانراوه و له نووسینیشدا

«فتحة، ضمة، كسرة» يان كوردۆته نیشان، له خۆرای وایان نه كرده، دياره ئەم لایه نه گرنه گه ی نه بوونی وجودی سه ربه خۆیان له كورته بزويندا تی خویندۆته وه.

كورته بزوين يه ك جوريان هه يه، واته يه ك جور «ه، ی، و» به واتای «فتحة، ضمة، كسرة» له زاره وه دیتته ده ری.

دوهم: بزوينی دريژ «ا، وو، ۆ، ی، ی» ه.

وه ك دابینی دهنگی «ا» يه ك جورى هه يه، به لام دوو دهنگه كه ی تر هه ربه كه یان دوو جوريان هه يه، كه ئەمه يه كيكه له و دياردانه ی دهنگی «ا» له وانی تر جودا ده كاته وه، ديارده و تايبه تی تريش هه يه لینی جودا كاته وه لیره به دوا وه باسیان ده كه یين.

سییه م: وابه له ناو فۆنه تیکزان و تیکرای زمانزان كه وا دهنگه بزوينه كانی دريژ هه ر يه كه یان به قه ده ر دوو كورته بزوينه، هه ر بۆيه ش بۆ واوی دريژيان به دوو واو ده نووسی و یی دريژيشيان به دوو یی ده نووسی.

من وا ده زانم «واو و یی» ی دريژی تیز راسته كه هه ر يه كه یان با یی دوو كورته بزوين دريژن، به لام دهنگی «ا» دوو «فتحة» نییه. به لای باوه ری منه وه دهنگی «ا» له تايبه تییکی يه كجار بنجیدا خۆی له دهنگی كورته بزوينی «فتحة» ه جودا ده كاته وه: هه لستانه وه ی دهنگی «ا» هه لستانه وه ییكي ستوونی يه كسه ره يه، به لام هه لستانه وه ی دهنگی «فتحة» له چاو هی «ا» دا وه ك هه لستانه وه ی «وتر القائم» وایه واته له نیوانی ستوونی و ئاسۆیی دایه. تۆ كه یی دهنگی «ا» له وشه ی «دار» دا كورت كه یته وه وشه كه نا بیته «دهر»، دهنگه كه ی «ه» ش له وشه ی «دهر» دا دريژ كه یته وه نایكاته «دار».

چواره م: - دهنگی «و» و «ی» چ بزوين بی وه ك «دوور، دۆل» «ژی، ژی» چ Consonant بی وه ك «بار، دایك، های»، «وار، باوك، راو» هه ر خۆیه تی ئەم قابلیته ی هه يه. له مه شدا گۆرانی شكلی دهنگه كان له ریتووسی لاتینیدا چ بايه خيكي نییه. به لگه ی يه كبوونی ئەم دهنگانه زۆره، جگه له بدیهیه كه ده زانی هه موویان يه كیكن، لیره دا يه ك دوه كان دیتمه وه:

بۆ دهنگی «و»

1) كه گوت «بهرد و دار» لیره دا «و» ه كه عطف بزوينه، به لام كه گوت «چرا و نهفت» واوه كه ی عطف بوه Consonant.

2) له فیعلی «نووست» واوه كه بزوينه. كه فیعله كه ت گۆری بۆ ئاینده ده بیته «دهنوی» لیره دا واوه كه بۆوه Consonant.

3) له گه ل خۆتا دهنگی واوی وشه ی «باو» دريژ كه وه ده بینی ده بیته واویکی بزوينی تیژی دريژ.

بۆ دهنگی «ی».

1) كه ده لیت «بهردی بهست» یییه كه ی «اضافة» بزوينه به لام كه گوت «برای من» هه مان یی «اضافة» بۆوه به Consonant.

2) كه ده ل «گرتی» ئەم یییه ی «راناوی كه سی سییه می تاك» بزوينه به لام كه گوت «كیلا ی» یییه كه ده بیته Consonant.

3) له گه ل خۆتا دهنگی یی وشه ی «چای» دريژ كه وه ده بینی ده بیته یییه کی بزوينی تیژی دريژ.

جگه له مانه به لگه هه من نایان هینمه وه ناو نووسینه وه.

پینجه م: دهنگی «ا» له چهند روهه خوئی له دوو دهنگی «و، ی» جودا ده کاته وه:

- 1) له وهدا که یه ک جوړ «ا» هه یه.
- 2) له وهدا که بریتی نییه له دوو کورته بزویتی «ه - فتحة».
- 3) له وهدا که ټه ویش وه ک کورته بزویته کانی به تنها تلفظی یی ناکرئ واته هه ر به دوا دهنگی تردا خو ده نویتی. هه ر بویه یه نه له پینشه وهی وشه وه دیت نه له ناوه راست و کوتایی وشه دا ده کرئ به Consonant.

من له مه دا هه رگیز باوه ر به و گوته یه زوړ مه شووره ی کوئینه ناکه م که ده لئ «همزة» بریتییه له دهنگی «ا» که تلفظی یی کرابی به سه ربه خوئی. عه ره به کان له کوئنه وه «همزة» و «الف» یان به یه ک پیت «دهنگ» داناهه هه ر بویه یه شه زماره ی «حروف الهجاء» له عه ره بیدا «28» ه. به لئ راسته وا ده بی دهنگی «همزة» خوئی له ناو ده با بو دهنگی ټه لف وه ک ټه وه ی که له جیاتی «دهئاخوئی» ده گو ترئ «داخوئی» به لام ټه م تاییه تییه ی «همزة» له گه ل «ی» شدا هه ر وایه. تو ده لئ «دهئیشی» ده شتوانی بلئی «دیشی» به مه دا دیار ده بی هه مزه قابلیه تی تیچوونی هه یه نه ک له ټه لفه وه هاتوه.

ټه م بیرو رایانه ی لیژده ا خوینته ر و فوئنه تیکزانی کورد ده یان خوینته وه سه ره تاییکئی نویی باسیکی دریزه دار و بنجین له زمانه که ماندا. به هه له چوونی من له هه ندئ لایه نه کانی باسه که له بایه خ و گرنگی باسه که خوئی که م ناکاته وه. هه روه ها خه ریک نه بوونی زمانان و فوئنه تیکزانی کورد و غه یری کوردیش پینیه وه، سوچیکئی من و باسه که ی تیدا نییه. واده زانم سوژ بو راستی به گشتی، بو زمانی کوردی به تاییه تی، داوا له هه موو کوردیک ده کا به گیانیکئی «موضوعی» سه یری باسه که بکرئ نه ک له گو شه ی «من من و تو تو» وه که پینشه ییکه زوړ ریبازان کویر ده کاته وه.

یه ک دوو تیپینی کور تیلهم ماوه بیان که م به کوتایی گو تار:

ده بوو بلیم هاتنی هه موو دهنگیک له پینشه وهی وشه وه، که بزویتی ئاشکرای به دوا دا نه ییت به ناچاری دهنگه که قورس ده کات. هه ر له بهر ټه م ناچاریه یه دهنگی «س» که له وشه ی وه ک «ستاندن، ستران» دا له پیش دهنگی «ت» ه وه دیت ده بی قورس بکریت ټه گینا تلفظی یی ناکرئ. له م شوینانه شدا واده بی حوکمی خزمایه تی و گونجانی دوو دهنگی «س،ت» خو به دیار ده خا به وه دا که وشه ی «ستاندن» ده کریته «ته ستاندن» بو ټه وه ئیمکان هه بی سینه که به ته واوی بوه ستیرئ، وشه ی «ته سته م» یش هه ر له م ریگه یه وه له «سته م» ه وه وه ر گیراوه. نووسینی هه ندئ وشه ی ناو باسه که که بو مه به ستی روونکر دنه وه به لاتینی نووسراوه چ ریتووسیکی قه رارداده ی تیدا ره چاوه نه کراوه، تنه ا ویستوومه بیرو رایه که بخه مه قالیبکی مه فوه ووه وه.

داوای چاوه پو شیش ده که م له هه ر شتیکی ټه و تو که جیگه ی چاوه لی پو شین بیت.

«...»

رېتووسى كۆر

«گوفارى كۆرى زانىارى كورد»، بهرگى چوارهم، 1976

باسى رېتووس، به تىكرابى، لهو باسه فرهوانانه يه كه به گوتار و ناميلكه كوتايى نايهت، نهك كوتايى بگره سهره تاكانيشى به پايان ناگات چونكه له گهل هاتنى نووسين، بهر له هزاران سال، گيرو گرفته كان و كه موكوريبه كانى دهستان پيكره. ههر تهو ناته واوييه ش بوو، بنه ماي گوراني نووسيني هيترؤگليفي بو بزمارى پيكهينا... ههروه هاش گوراني بزمارى بو شيوه پيشكه وتووه كانى ترى نووسين تا سهرىان بهو شيوه نووسيناوه نا كه له جيھانى هم سهرده مه دا باون. وهك دهريش ده كه وپت بو يه كه م نوپى سهرنجگر، رېتووسه كانى هم چهرخه ش ئاوسن به كه موكوورپى و گيرو گرفت تا ده بينين له زمانى پيشكه وتووى وهك فره نسى و ئينگليزيدا له خووه مروف ناتوانى وشه بنووسيت به پيى ده رچوونى دهنگه كانى له زاره وه، بهلكو ده بيت پيرسيت وهيا بگره رېته وه بو فره ننگه كانيان تاكوو بزاني وشه cuff و وشه rough ده خويتر رېته وه «كهف، رھف» هه رچند وينه نووسينه كانيشيان كه موزور له يه كترى ناكهن.

به راستى زور سهره له شيوه نووسيني هم ميلله تانه ي وا گه ييشتن به ئاسمانگه رى، تا ئيسته ش، وينه ي تايه تي قه رار داده بو زور به ي دهنگه كانى زمانيان دانه ندراوه. به نمونه: دهنكى «ف» له ئينگليزيدا جارنيكان F دهنووسريت، جارنيكان Ph، جارنيكيشيان Gh دهنووسريت. ههر هه مان Gh وادى بو «غ» ش به كار ديت. رېتووسى فره نسى له مه ش سهر تره. خولاسه به دواكه وتنى شريته ي سهره زور چوون و پيشكه وتنى رېتووس له هيترؤگليفييه وه تا ده مانگه يه ني به رېتووسى ميلله ته پيشكه وتوه كانى هم رورگار، نه له تواناى نووسيني به رته سكدايه و نه برانه وه شى هه يه چونكه وهك گوتم رېتووسه كان پر ن له كه موكه سرى.

ههروهك تىكرابى باسى رېتووس دريژه ي له حه ده به درى هه يه، هه لگرتنه وه ي ههر يه كيكيش لهو رېتووسانه ي كه كورده وارى لىيان شاره زايه به نيازى سهر وبنكردن و ليوونه وه ي، ئه وپش له ئيمكانى نووسه رى گوتار به دره، چونكه هه ريه كه يان به دريژايى سهدان سال ته وه نده گوران يان به سهدا هاتووه و هينده لكه يان ليوته وه، ليشيان كوير بوته وه ده بنه بنه ماي ديراسه ي سهر به خو. لهم گوتاره دا ته وه ي به يوه ندى به رېتووسى كوره وه هه يه ته لفوبييه كه ي عه ربه ييه كه هه موو ته لفوبيي زمانه كانى رور هه لاتي مسلمانى نيزيكى ليكه وتوته وه، وهك توركى و فارسى، تا راده ييكى به رچاو، ئيملاكه شيان سروشتى تهو ته لفوبييه ي ره چاو كرده وه كه ته وه ي كه له برى حه ره كه كانى «كسرة، فتحه، ضمة» ته وانيش بيتيان بو دانه ناوه جگه له دانانى ئيشاره ي «ه» له جيگه ي «فه تحه» ته وپش له كوتايى وشه دا، دياره له مه شدا پيره وى «هء السكته» ي عه ربه ييان كرده وه له كوتايى وشه كانى وهك «حمزة، معاوية، شجرة و آية» كه له حالى له سهر وه ستاندا وهك دهنكى «فتحه» ي لى به سهر ديت. ههر هم نيشانه يه ي «ه» يه كه كورده كان ورده له برى دهنكى «فتحه» يان به كار هينا له هه موو شوپتنيكى وشه دا نهك ههر له كوتايه كه ي...

رېتووسى عه ربه ي، كه سه رچاوه ي رېتووسى كورديه، ته وپش ميژوويكى كوني هه يه ده گه رېته وه بو سهرده مى پيش ئيسلامه تي و جوره كانى شيوه نووسيني عه ربه كه كانى خوارو [يه مهن] و هى سه روو [نه جد، حيجاز و سه رووتر] بهو هه موو رېتووسه له يه كتر جودا يانه ي كه له شوپتنيكه وه بو شوپتنيك و له كاتيكه وه بو كاتيك ده گوران و له گهل رېتووسى دراوسيكانيان تيكه له به يه كتر ده بوون. دياره به دواكه وتنى ميژووى رېتووس و ته لفوبيي عه ربه ييش لهم گوتاره دا جى نايته وه، هه رچند سه رچاوه ي رېتووسى كورديش بيت، له بهر هم به ناچارى هم كارانه بو خويتر دهنه وه ي تايه تي خويتران به جى ده هيلين تاكوو ته گه ر ويستيان خه تيكي به يانى گوراني رېتووس و ته لفوبيي كوردي بيك به ينن بگره رېته وه بو تهو كتيبانه ي باسه كه يان بو روون ده كاته وه.⁵

5 كتيبى «تاريخ العرب قبل الإسلام، الجزء السابع، د. على جواد» رېتووسى كوني عه ربه ي به چاكى روون ده كاته وه.

هه‌رچەند رینگەشمان نەبێ ئەم لیکۆلینەوه میژووویە بکەین، دەتوانین لە روالەتی زۆر بەرچاوی وەرگیرانی پیتی نووسینی کوردی لە عەرەبییەوه ئەوه بزاین کە هەموو چاکە و خراپەی پیتی عەرەبی بە میرات بۆ شیۆه‌نووسینی کوردی (ریتووس) مایەوه، بەراستی لایەنە هەرە پەسەندەکە ی پیتی عەرەبی ئەوهیە، وەک من بۆی دەچم، کەوا جینگە کەمتر دادەگری لە پیتی لاتینی. رەنگە بشی ئەوه‌ندەش بخەمەوه سەر چاکە ی پیتی عەرەبی کەوا بەبەرەوه هەیه هونەری خەتخۆشی تیدا بەکار بێت بەهۆی ئەوهی کە پیتەکان وێتە‌گۆرپیان تیدا دە‌کریت لە سەرەتاوه بۆ ناوه‌راستی وشە و بۆ کۆتایی وشە وەیا لە حالی تەنهاییدا، هەر‌وه‌هاش ئیمکانی درێژ‌کردن و کورت‌کردنەوهی نووسنیان لە رێی تێخستنی «کەشیدە»‌وه، سەرەتای ئەو هەموو نوختە و نیشانە و خالەندی و شتی ئەوتۆوه کە سەر‌مەشقی نووسەرە خەتخۆشەکان نیشانمانی دە‌دەن. ئەم تێبینیانە پتریان بەبەرەوه هەیه، بەلام کارمان پیتی نییه.

عەیبی هەرە گەورە ی ریتووسی عەرەبی کە لە سروشتی پیتەکانییەوه هەل دە‌قولیت ناچاربوونی نووسەرە بۆ چەند جار دەست هەل‌گرتن لە نووسینی یەک وشەدا، هەم لەبەر نە‌نووسانی هەندئ پیت بە پیتی دوا ی خۆیەوه هەم بەهۆی زۆربوونی پیتی نوختە‌دار کە دە‌زانین لە نووسینی عەرەبی دا 15 پیت بە‌سەر جووملە ی 28 پیت خاوەن نوختەن هەر لە یەک نوختەوه تا سی نوختان.

ئەلفوویی کوردی کە ئەم عەیبە ی لە عەرەبییەوه بە میرات بۆ مایەوه، هات لە ژمارە ی پیتی نوختە‌داری زیاد کرد بە‌وه‌دا کە بە‌شیک ی لەو پیتانە ی تایبە تی کوردین و لە عەرەبیدا نین ئە‌وانیش بە‌خۆ و نوختە‌وه هاتنە ناو ریتووس و ئەلفووییە وه‌ک پیتەکانی «پ، ژ، ف، چ».

چەند پیتیک ی تریش کەوا کە‌له‌به‌ری ئەلفووییەکان پێ پر‌کرایەوه، نیشانە‌یان بۆ دان‌درا، ئە‌ویش هەر لە هۆی دەست هەل‌گرتنی زیاد کرد وه‌ک پیتەکانی «ل، گ، رێی گە‌وره، جۆرە‌کانی دوو پیتی [ی، و]». بەو پینە ئەو پیتانە ی لە کوردیدا خال‌دار و نیشانە‌دارن ئەم ژمارە‌یه پر دە‌کە‌نه‌وه:

1. ب
2. پ
3. ت
4. ج
5. چ
6. خ
7. رێی قە‌له‌و
8. ز
9. ژ
10. ش
11. غ
12. ف
13. ف
14. ق
15. ک [ك]
16. گ
17. ل
18. ن
19. و

20. وو
21. ی، ی
22. ئ
23. یی
24. ئ

ئەم سى پىتەى «ك [ك]، گ، ئ» ھەر چەند تا ئىستە وەك پىتى نىشانەدارىش حىساب نە كراىت راستىيەكەى ئەوھە ھەرسىكىيان نىشانەدارن، خۆ پىتى «گ» ھەر دەلىلى دەندووكى لەكلەكى بە دەمى خۆيەوھ گرتووه، نىشانەى «ئ» ىش كە لە عەرەبىدا ھەمزەى پى دەلىن پتر لە نوختەى «ن، ب» ئەركى پى دەدرىت لە نووسىنى وشەى «ئاو» دا نىشانەى ھەمزەكە لە نوختەكانى «ناو، باو» بەرچاوتر و زەحمەتترىشە.

لەم حىسابانەدا جارى چەند تىبىنىيەكى تر ماون تى بخويتدرىنەوھ:

1. لە شىوہئاخاوتنى ھەورامى، دوو دەنگى «ت، ذ» دەر دەكەون ھەر دووكىشيان بە پىتى خالدار دەنووسرىن.
2. لە شىوہئاخاوتنى كرمانجى سەرودا دەنگى «و» دىفتۆنگ ھەيە كە لە تىكەلبوونى دوو دەنگى «و، ی» درىژ پىك دىت وەك لە وشەكانى «دور، كور، پوش، لولە...» و ھى تردا دەر دەكەون، بەلام ئەم دەنگە لە رىتووسى كۆردا پىتى تايبەتى بۆ دانەندرا كە دەبوو بۆى دابندرىت، چونكە دىفتۆنگىكى رەسەنە، واتە وشە ھەيە لەو شىوہئاخاوتنەدا بەم دىفتۆنگەوھ دەر دەبرىت نەك لە وەرگىرانی واوى درىژەوھ بۆتە دىفتۆنگ ئەمەش راستىيەكە ئەوھ دەسەپىنىت كەوا لە شىوہى كرمانجى سەرودا «واوى درىژ» ھەيە پى دىفتۆنگ وەك لە سۆرانىدا ھەيە. ئەمە دەلىم چونكە ھەندىك كەس وا دەزانىت ھەر دەنگى واوھ درىژەكەيە لە كرمانجى سەرودا دەبىتە دىفتۆنگ. جگە لەم ھۆيە تىبىنى ترىش رەسەنى ئەم دەنگە ئىسپات دەكات وەك كە بىنى لە لەھجەى دانىشتوانى شارى «پارىس» دا سەرنج لە دەنگەكانى «غ» بگرىن و بشزانىن كە ھەموويان لە دەنگى «ر» ھەوھ ھاتوون وە ياخود لە وەلاتى كۆيە و دزەيى و خوشناوھتى كە دىن و «ل» دەگۆرىن بە «ر» وەيا ھەندى عەشیرەت دوو دەنگى «ح، ع» بەيەكتر دەگۆرنەوھ، ئىتر كە ئەم راستىيانەمان رەچاو كرد باشتر بۆمان روون دەبىتەوھ دەنگى واوھ دىفتۆنگەكەى كە لە زارى كرمانجى سەرودا بە سەربەخۆى لە تەك دەنگى واوى درىژدا دەر دەبرىت دەنگىكى رەسەنە و لە دەنگىكى ترەوھ نەگۆراوھ. ديارە كە پىتى سەربەخۆ بۆ ئەم دىفتۆنگە دابندرىت دەبى نىشانەى تايبەتى بخرىتە سەر پىتى «و» تاكوو لە «وو، و» ى جودا بكاتەوھ، بەمەشدا ژمارەى پىتى خالدار زیاد دەكات.

3. لە شىوہئاخاوتنى سلىمانى و ھەندى جىگەى ترى كوردستانى ژىروودا دىفتۆنگىكى ناوچەيى ھەيە لە وشەكانى وەك «نۆيژ، خۆي، دويتى، سوپر، كويز و نوئ...»، برىتییە لە تىكەلبوونى دەنگى «و» لەگەل دەنگى «ئ» ى. ھەندى رىتووسى ئەم و ئەو لە جياتى دوو پىتى «و، ئ» پىتىكى «و» ى نىشانەدار دادەنن، كە ئەمەش ھەر لە ژمارەى پىتى خالدار و نىشانەدار زیاد دەكات ئەگەر بىت و دىفتۆنگە ناوچەيىيەكە بەسەر ھەموو زمانى كوردىدا بەسەپى. نەختىكىتر دەگەرئىمەوھ سەر باسى ئەم دىفتۆنگە بۆ روونكردەنەوھى لە ھەموو بارىكەيەوھ.

4. دەنگى «د» لە شىوہئاخاوتنى سلىمانىدا، وا دەبى، كلۆر دەكرىت وەك وشەى «مەحمود و ئەحمەد...» دا دەبىستىرت. ھەندى نووسەرانى سلىمانى بۆ ئەم دەنگە ناوچەيىيەش نوختە وەيا نىشانە دادەنن، لە كۆمەلەى ئەو

تەرزە پیتانە زیاد دەکات. لێرەدا حیسابی ئەو «د» ناکەم کە بەدوا دەنگی «ن» دا دیت و لە سلیمانی دەکری بە «گ» وەک کە دەلین «دەربەنگ، ئەفەنگی و مەنگ» لە بری «دەربەنگ، ئەفەندی و مەند» چونکە ئەگەر وەک «گ» یەش بنووسریت لە پیتی نیشاندەر زیاد ناکات، بە بۆنەی ئەوەوە کە پیتی «گ» بۆ خۆی بەر حیسابی پیتی نیشاندەر کەوتوو. بەلام دەبی ئەوەندە بگوتریت لە کەس ناسەلمیندری هەول بەدا ئاخاوتنی ناوچەیی خۆی بەسەر زمانی کوردیدا دابریت بە تاییەتی کە لەم دابریندا «دەنگ» بشیویت و بگوریت بە نمونە دەلیم دانیشتوانی «پاریس» کە لە ئاخاوتندا دەنگی «ر» دەکەن بە «غ»، لە نووسیندا هەر بە «ر» دیهێننەوه، واتە نووسینە کە ناشیوتن. دانیشتوانی سلیمانی وەیا شویتیکی تری کوردەواریش ئازادن لەوەدا کە بە پیتی راھاتنی زمانیان «نووسراو» بخویننەوه بە مەرجیک شیوەی نووسینە کە بەراستی بپاریزن.

دەگەریمەوه بۆ ديفتۆنگی «نوێژ، نوێ...» و ئاوەلەکانیان.

بەراستی ئەم دەنگە وای لە نیوان دوو دەنگی «و، ئ» لەو وشانەدا پەیدا دەبیت تاییەتیەکی هەندێ ناوچەیی کوردستانی گەورەیه نەک هی زمانی کوردی چونکە زۆر ئاشکرایە کە لە بنەرەدا وشەکان دوو دەنگی تەواو «و، ئ» یان تێدایە و لە زۆرینەیی ناوچەکانی کوردستانیشدا هەر وەهای دەخویننەوه، واتە بە دەرخستنی هەر دوو دەنگ نەک بە شیوەی تیکەل «دیفتۆنگ». ئەم راستییە بە گەلیک بەلگە ئیسپات دەکریت⁶

یە کەم: لە کۆنەوه سەرلەبەری کورد ئەم وشانەیان بە دیارخستنی هەر دوو دەنگ نووسیوه پیتی «و» کەشیان پیش خستوو هەر وەک چۆن لە لایەن کوردەوه دەر دەبریت. پیشیان وشەیی «نوێژ» یان بی دوودلیکردن بەم شیوەیە نووسیوه بە تەواوی وەک کە وشەیی «دریژ» یان بەم شکلە نووسیوه، ئەویش بیدوودلی، دبارە ئەگەر هیچ گومان لە راستی و چۆنیەتی وشەکان هەبوا یە هەموو کورد وەها بە راشکاوی لەسەر یەک شکل نووسین رێک نەدەکەوتن.

دوهم: شیعری شاعیری بابان لە سەرەتای پەیدا بوونیەوه ئەم وشانەیی بە دوو دەنگی ئاشکرا و سەرەخۆ تێدا بە کار هاتوو، کە ئەگەر بکری بە ديفتۆنگ کیشی تیک دەچیت. ئەمانە نمونەیی شیعری «نالی» ن لە بەکارهێنانی ئەم وشانەیی دوو دەنگە کەیان تێدایە:

هەر جینگە وو جۆگایە کە وا سوور و سوێر بی
جی جۆشەشی گریانی منە خوێ نەرژاوه

وشەیی «سوێر» لە نیو دەری یە کەمدا ئەگەر بە ديفتۆنگ بخوینریتەوه شیعەرە کە لەنگ دەبی.

بولبول کە گەرمی نەغمەیه ئاگر دەکاتەوه
غونچە حەزینە جەرگ و دلی بۆ دەکا توێ

وشەیی «توێ» هەر وەک داخواری کیش ناچارمان دەکا هەردوو دەنگی تێدا دیارخەین، دیسانەوه چونکە قافیەیی وشەکانی «هوردووی، نادووی...» یە لە هەلبەستە کەدا ناشی بکری بە ديفتۆنگ.

لێرەدا دەبی بلیم ديفتۆنگە کە تەنها لەو وشانەدا دەر دەکەوێ کە لە بەشی «ناو» ن، نە لە فیعل و نە لە تیکەلبوونی دوو وشە دەر ناکەوێ.

6 لە کۆری شەقلۆوه لە سالی 1973 نەختیک لەسەر ئەم ديفتۆنگە دوام.

وشەي «هوردوي» كورتكراوهي دوو وشەي «هوردويك»ە، وشەي «نادوي»ش فيعلە.

سېيەم: ئەگەر وشەكان دوو دەنگي «و، ئ»يان تېدا نەبايە دەبوو ھەندى جار لە نووسيندا دەنگەكەي «ئ» پيش «و»ەكە بکەويتهوه و بنووسرى «خيون، سيور». ئەمە دەلييم لە وھرامى ئەو كەسەي كە لييم بيستون دەلين ھوي نووسيني ئەم ديفتونگە لە زوويكەوه بە دوو دەنگ، ھەروەھا بە کارھيناني لە شيعردا بەو شيوەيەي نمونەكاني شيعري «نالي» دەرڤخت دەگەرتهوه بو ئەو راستيەي كە دەنگەكە ھەر دوو دەنگي «و، ئ» تېدايە ئيتەر لەووه رى پەيدا دەبى لە يەكتر جودا بکرتەوه، ھەم لە نووسيندا و ھەم لە قافيەي شيعردا. ھەلبەت ئەم قسەيە لە خۆو ھەل دەوھشيتەوه بەو تېيبيەي لە سەرھتاي بەندى «سېيەمدا»دا کردم.

چارەم: ديارە ھەر وەك لە شويتىكى وەك كۆيە لامى قەلەو دەكەن بە «ر» لە سليمانى و شويتانى ترى وەك ئەويش ئەم دوو دەنگەي «و، ئ» لەو وشانەدا دەكەن بە ديفتونگ. نە رەوايە كۆيى داوا بکەن پيتى تايەتي بو ئەو «ر»ەي لەھجەي ئەوان دابندرى، نە رەوايشە خەلقى سليمانى ديفتونگەكە بەسەر زمانى كورديدا بسەپينن چونكە لە ھەر دوو حالدا زمانەكەمان ھەندىك لە سروشتى خوي دەدۆرپتى و گۆرپنەكەش بە جىگريكى نارەسەن پر دەكانەوه. نووسەر ھەن لە جياتى «يازە، دوازە» دەنووسن «يانگزە، دوانگزە» بەمەشدا شيوەئاخاوتنى گەرکى خويان دەكەن بە بنەماي زمانى كوردى و ھەلەيكي پاتەويات دەخەنە جيى راستيەكى پاتەويات. لەم حالەتەدا پيوستە دەقى وشەكان لە زمانى كورديدا چۆنە بەو جۆرە بنووسرى، لەو بەولاولە ھەر كەسە بە پيى شيوەئاخاوتنى ناوچەي خوي دەرى بېرى، با بنووسرى «پلينگ» كۆيى و خۆشناوھتېش بيخوينتەوه «پرېنگ»، ھەروەھاش «خوين، دويتى، ئەفەندى، دەر بەند، يازە و دوازە ...ھتد»، راستيەكەيان بنووسرىت و خويندەنەوشيان بەو شيوەيە پى كە خەلقەكە لە دەوروبەرى خوي ئاشناي بوو، ھەرچەند چاكتەر ئەوويە خويندەنەوش وەك نووسينەكە بيت.

ئەگەر خوينتەرىك ئەم تەكليفەي بەلاو قورس بوو با بە بير خويدا بەھيتتەوه كە ئەو خوي ھەر جارە بە ناوى بەرژەوھەندى زمانى كوردى و پيکھينانى شيوەئاخاوتن و نووسينىكى يەكگرتوو داوا دەكا لە ھەموو دانىشتوانى «باديانان» واز لە سەرلەبەرى لەھجەي خويان بەھينن وشيوە زمانە ئەدەبىيەكەي پەرەسەندوو بەكار بەھينن، ھەمان داواش لە خەلقى كوردستانى ئيران و بەرى سۆران دەكات كە من ھىچ رەخەنيكم لە داواکردنەكە نيە، بەلام ئەوھەندە ريگەيە بە خۆم دەدەم داوا بکەم نووسيني وەك «يانگزە» و «دالى نوختەدار» ياساغ بکريت. چەند رەفتارىكى شيرين و جوانە لەو نووسەرانی سليمانى كە دین بو مەبەستى پەرەپيستاندى ئاخاوتنى رەسەن نيشانەي كارى «مضارع» لە «ئە»و دەكەن بە «دە»⁷.

7 ھەرچەند ئەم نووسينە لە بارەي «رېتووس»و دەدويت، بەلام مونسەبەي جىگە لييم داخوازي دەكات تېيبيەكى گرنگ لە بارەي يەكگرتن و يەكکردنى ئاخاوتن و نووسيني ئەدەبى كوردیەوه دەر بېرم. نووسەر ھەيە لە پەنا پەرۆش نيشانەدان بو پيکھينانى زمانى ئەدەبى يەكگرتوى كوردیەوه ھيرش دەباتە سەر ئەو نووسينەي كە ناوناو رستە و زاراوھى جۆرجۆرى شيوەئاخاوتنى ناوچەكاني كوردستانى گەورە بەكار ديتن بە نامەي ئەووه كە زمانە ئەدەبىيەكەمان دەشيويت و رچەي ميژوويى دەفگرتن و ريزبەستنى تىك دەچيت. ھەرچەندە نياز لە ھيرشەھينانەكە تاونبارکردنى خاوەنى نووسينەكان بيت وەيا عەبیدارکردنى نووسينەكان خويان بيت پتر لەوھى خزمەتي زمانى يەكگرتوى كوردى بە چاوى خويەوه گرتيبت، ديسانەوه ھيندە راستيە ھەيە لە روالەتي ھيرشەکاندا بايى ئەو بکات لە تەپوتوزى نيازى شەخسى و پەلەپەلى ھيرشېردن دەھاوئېرېت و ناتەواوى تېدا ھەيە بخريته بەرچاوى سرنجەدەرەنەوه...

ئەو بارە ميژوويەي زمانى كوردى خوي تېدا ديوتەوه گەليک جودايە لەوھى فارسى وەيا عەرەبى وەيا زمانەكاني رۆژئاوا پييدا تېپەرېون. ھەرچەندە راست نيە بگوتري ئەو زمانانە ھەموويان يەك رېتيازى گەشەکردن و فراژووتنيان لە پيشدا بوو، بەلام زۆر راستە بلين لە رووي پيکھينانى زمانى ئەدەبى يەكگرتووه رېتيازى ھەموويان خزم بە يەكترن لەچاوى

زمانی کوردی که‌وا به درژایی میژوو تا ئیستا که‌ش ری‌بازیکی له پیتدا نه‌بووه، نه چاک نه خراب، هه‌موو زمانه‌که به گردی پیتدا تیپه‌ری بوویت. زمانیکی وه‌ک فارسی بگرین به میقیاس، ده‌بینین له ده‌میکی کۆنه‌وه، پتر له هه‌زار سال ئه‌م زمانه ویتنه‌ی نووسراوی پارێزراوه و له هه‌موو جیهانی فارسییه‌وه، جینه‌جی و پیه‌پی شیوه‌ئاخاوتنی ناوچه‌یی وه‌ک جوگه‌له ئاوخووانی ژین و به‌رده‌وامبوون و گه‌شه‌کردن به‌و زمانه‌ده‌دن و لئی نیزیکی ده‌بنه‌وه، زمانی ته‌ده‌یی فارسی ته‌م سه‌رده‌مه که‌ره‌سته هه‌ره چاکه‌که و هه‌ره به‌هیزه‌که‌ی هه‌موو شیوه‌ئاخاوتنی ناوچه‌ی فارسانی تیدایه به میژوو، ته‌ده‌ب، هونه‌ر، فۆلکلور و زانسته‌وه. هه‌ر زمانیکی تریش بگری له‌وانه‌ی شیوه‌ی ته‌ده‌بیان یه‌کگرتوو و گشتیه ته‌وانیش وه‌ک فارسی بۆی ری‌ککه‌وتوو له شه‌قامیکی به‌رفه‌وانی نه‌ته‌وایه‌تییه‌وه تی هه‌لکشیت و خۆراک له تیکرای زمانه‌که وه‌رگرت. ته‌لفوویی ری‌تووسیش که ئامرازی بلا‌وبونه‌وه‌ی زمانه به‌ دنیا‌دا، یه‌ک ویتنه‌ی هه‌بووه له هه‌ر یه‌کیکی له‌و زمانانه‌دا. به‌م جوژه هه‌ر گوژان و به‌ره‌و پیشچوونیک بوویت له زمانیکدا، به هه‌موو میله‌ته‌که و به هه‌موو جیهان راگه‌یشتوو، ده‌توانین بلین مه‌ودا نه‌بووه پیت و به‌ره‌که‌تی هیچ یه‌کیکی له شیوه‌ئاخاوتنه‌کانی ناوچه‌ی ئه‌و زمانانه له هه‌موو زمانه‌که دا‌برایت. ئه‌م باسه‌گه‌لیکی به‌ به‌ره‌وه هه‌یه، من لئی کورت ده‌که‌مه‌وه.

زمانی کوردی، به‌داخه‌وه، نه له کۆنه‌وه نووسینی هه‌بووه (هه‌شی بویت فاوتاه) و نه له باریکدا بووه ته‌گه‌ر به‌ خه‌یالیش له کۆنه‌وه نووسینی بۆ په‌یدا بکه‌ین به هه‌موو کورده‌واریدا بلا‌وبوویته‌وه و نه ئیمکان هه‌بووه نووسه‌رانی کورد بیر له یه‌ک شیوه ری‌تووس و ته‌لفوویی بکه‌نه‌وه. ئه‌و ری‌بازه‌ی یه‌کگرتنی شیوه‌ی ته‌ده‌بی که له‌به‌ر هه‌نگاوی میله‌تیکی وه‌ک فارس وه‌یا تورک وه‌یا فره‌نسه‌دا هه‌بووه له وه‌هم و ورته‌شدا به‌ خه‌ون و خه‌یالی واقعی میژووی کورددا تی نه‌په‌ریوه. ئه‌و هۆیه له یه‌کتر دوورخه‌ره‌وانه‌ی که دوو که‌رتی ئیتالی و ئیسپانی به‌ره‌و دوو ری‌بازی مه‌یله‌و سه‌ربه‌خۆه برد، تا وای لیتهات مرۆفی ئیتالی به‌ زه‌حمه‌ت له ئیسپانی بگات، وایان له زمانی کوردی کرد که‌رتی له یه‌کتر دوورتری لی بکه‌ویته‌وه، له هه‌مان کاتیشدا ئیمکان نه‌بی له ری نووسراوی کوردیه‌وه هیچ که‌رتیکی چاوی به شیوه‌ی که‌رته‌که‌ی تری بکه‌ویت وه‌ک که ئیمکان هه‌بوو هه‌میشه ئیتالی و ئیسپانی یه‌کتر بخویننه‌وه. مرۆفیکی سنه‌یی ته‌گه‌ر هه‌وه‌سی بیستنی ئاخاوتنی دیاربه‌کری بزوتبایه‌ ده‌بوو سه‌فه‌ر بکا بۆ ته‌وی وه‌یا له ویتو میوان بۆ لای خۆی بخوازیته‌وه. له هیچ رووینکه‌وه به هیچ هۆیه‌ک ئیمکان نه‌بووه لی‌ره به‌ پیشه‌وه زمانی کوردی یه‌ک بگریته‌ وه‌یا هه‌موو له‌هجه‌ییکی له‌لای هه‌موو کورده‌وه مه‌فه‌وم بیت وه‌یا هیچ له‌هجه‌ییکی خۆی به‌ وی تر ده‌وله‌مه‌ند بکات. له باری ئیستا که‌شدا، به‌داخه‌وه، نه ئیمکانی یه‌کگرتن په‌یدا بووه نه هیچ زه‌رفیک خولقاوه له‌هجه‌ی سه‌رده‌شت و قامیشلی تیکه‌ل به‌ یه‌کتر بین. ئه‌و شیوه‌نووسینه‌ی ئیستاش له کوردستانی عێراقدا خه‌ریکه‌ خۆی به‌سه‌ر نووسه‌راندا سه‌پینیت و هه‌موو لایه‌ک پشتگیری لی ده‌که‌ین و هه‌ولی به‌ره‌و پیشبردنی ده‌ده‌ین تاکه‌ نه‌مامیکه‌ له کۆته‌لی زۆرلکاوای زمانی کوردیه‌وه هه‌لچوو هه‌موو ته‌مه‌نی میژووی دیاری له سه‌ده‌ی نۆزده‌م تیپه‌ر ناکات، ته‌ویش له هه‌لبه‌سته‌کانی نالی و کوردی و شاعیره‌کانی تری بابانه‌وه له شیوه‌ی ئاخاوتن، نه‌ک نووسینی ته‌ده‌بی، چه‌سپانیکی بۆ له‌هجه‌که‌ی بابان پاراستوو، چونکه‌ شاعیره‌کانی بابان چ نموونه‌ییکی نووسینی ته‌ده‌بی کوردییان له‌به‌ر ده‌ستندا نه‌بووه ده‌ستووری ته‌عبیری لی وه‌رگیرنه‌ سه‌ر هه‌لبه‌ست، خزمایه‌تی شعره‌کانیان له‌گه‌ل زمانی کوردی ره‌سه‌ن هه‌ر به‌ شیوه‌ی ئاخاوتنی سه‌ر زمانه‌وه بووه، ته‌گه‌ر نا نموونه‌ی ته‌ده‌بیان هه‌ر نووسین و هه‌لبه‌ستی عه‌ره‌بی و فارسی بووه.

وه‌ک ده‌زانین «نالی» تا راده‌ییکی پتر له شاعیره‌کانی بابانی هاوچه‌رخ‌ی خۆی ته‌عبیری شیوه‌ئاخاوتنی ده‌ره‌وه‌ی سلیمانی به‌کار هیناوه ته‌ویش له په‌راویزیکی ته‌سکدا وه‌ک که دیت له رسته‌ی «ریدی ماشورنج» وشه‌ی «ریدین» به‌کار ده‌هینیت، وه‌یا که‌ ده‌لی:

فه‌رمووته بانگم که شه‌وی دیمه‌ کنارت

له جیاتی «به شه‌و» ته‌عبیری «شه‌وی» ده‌هینیته‌وه، وه‌یا له‌م نیوه به‌یتهدا :

وای فه‌رموو که ماچت نه‌ده‌می رووره‌شی توو بم

نەى گوت «ماچت پى نە دەم» ھەر وھاش لە جياتى وشەى «تۆ»ى سلیمانى وشەى «توو»ى ھینا كە ھەم بە واتاى «تۆ» دیت لە ھەندى شىوھى ئاخاوتنى كوردستانى ژىرودا ھەم بە واتاى «موو» دیت كە كورتكراوھى «تووك» بىت بە پى داخوازی واتاى بەیتە كە.

خولاسە لەم نموونەدا شارەزایى «نالى» بە شىوھى جۆرجۆرەكانى ئاخاوتنى كوردى دەرەوھى سلیمانى دەر دەكەویت ھەر وھەك لە بەكارھێنانى نیشانەى كارى «مضارع»ى دەرەوھى بابان كە «دە»یە لە جياتى «ئە» دیسانەوھە ئەسەرى گەشت و گەرانى «نالى» بە كوردستاندا پەیدا دەبیت. بەلام ئەم كار كەردنەى شىوھە ئاخاوتنى جۆرجۆرى كوردى لە ھەلبەستى «نالى» ھەرچەند ديار دەھێنكى جوان و بەنرخیشە گەلیك لە پىوستى فرازوتنى لەھجەى ناوچەى بە خۆراكى ناو لەھجەكانى تری زمانەكە كەمترە، سەرەراى كەمبوون، ھەر لە شعرى نالیس قەتیس ماوھ و زەنەى نە كەردووھ بۆ شیعەرى شاعیرانى تر، لەوھ ھەر بگەرئى كە نەچۆتە ناو شیرازەى ئاخاوتنى ناوچەكەوھ:

سەیرىكى نووسىنى زۆر بەى نووسەرانى ئەمڕۆكەى سلیمانى بكە دەبىنى نووسىنەكانیان لە سەدى سەدھى شارى سلیمانى تەنانەت بە زۆرى لە جياتى «دیت» كە كورتكراوھى «دەھیت»ە ئەوان دەنووسن «بەت» وھ پاخود لە جياتى «كاغەزى دىكە» دەنووسن «كاغەزى كە»...

شاخى «قەرەداغ» بۆتە «قەرەاغ» ھەر وھاش گەلیك وشە و تەعبىرى تر كە زادەى ھەناوى شارى سلیمانىن و بەس. بەلى، دەزانىن شىوھە نووسىنى نوێى كوردستانى عىراق لە شىوھە ئاخاوتنى سلیمانىیەوھە سەرى ھەلداوھ. دەشزانىن شىوھى سلیمانى، لەبەر زۆر ھۆى تابیەتى وھەك ئەوھى ماوھىيەكى درێژ مەركەزى حوكمەرانى بووھ، دواتریش لە دەورى پاش بابانەكان پتر لە جىگایانى تری كوردستانى عىراق قوتابخانەى حكوومى تىدا ھەبووھ ھەر وھەك ناوچەكە بە تىكرایى و بەر لە دروستكردنى سلیمانىشەوھە مەلا و مەدرەسەى زۆر چاكى ھەبووھ، لە تصوفیشدا پىشەواى شوتى تانى تر بووھ، لە ڕووى ئابووریشەوھە لە چاوشوتى تری پىشكەوتوو بووھ ھەر نەبى لەبەر ئەوھى یەكێك لە رینگەكانى ترانزىتى نیوان عوسمانلى و ئىران بە سلیمانىدا تىپەریوھ... ئەمانە دەزانىن ئاكامەكانىشيان لەبەر چاوانى، بەلام لە ڕووى پىكھى تانى زمانى ئەدەبىیەوھە راستى گەورەتر لەمانە زۆرن كە كارى سەلبىيان كەردووھ. لە ھەموو راستىيانیش گەورەتر ئەوھە لەھجەى سلیمانى بە شىوھەكى ئاساى لەو پەراویزە مێژوویە كۆمەلایەتییەى كە تىدا نەماى كەردووھ لەسەر بنجى خۆى ھەلى داوھ بى ئەوھى دەرھەتى ھەبووبى تىكەل بە لەھجەكانى تری كوردى بىتەوھ و لەو تىكەل بوونەدا ھىز و پىزىكى لاوھكى وەرگرت. كە بىن شىوھە ئاخاوتنى سلیمانى بە زمانى ئىنگلیزى بگرن دەبىن ھىندەى ئىنگلیزى لە زمانى لاتىنى و یۆنانى سوودى وەرگرتووھ، لەھجەى سلیمانى دەبىكى ئەوھش بۆ نەلواوھ سوود لە لەھجەكانى دوور و نىزىكى وەرگرت، مەبەستىش لە «وەرگرتن» خواستەوھى وشە نىبە بەلكو شىوازی دارشتن و كەرەستەى تەعبىر و دەستورى رىزمان و شتى ئەوتۆیە. بە نموونە دەلیم بەشى ھەرە زۆرى پىشگرەكانى «ئىنگلیزى» لە لاتىنى و یۆنانى وەرگراون ھەر وھاش رىژەى فەلە تىپەركانى، لە حالێكدا ئا ئىستاش لە سلیمانى وشەى «ویرا» وھ پاخود رىژەى ئەو فەلەنەى «انتقال»یان تىدا بەوھەك «دەى گرمى، دەت نۆرمى، دەم گاتى...» ئا ئاشنا، بەلكو بىگانەى. [لەو فەلەنەى پىیان دەلیم «انتقالى» لە گوتارى «بەكارھى تانى [ى] لە رىزمانى كوردیدا» لە بەرگى یەكەمى گوفارى كۆردا باسیان كراوھ].

ئەم راستىیە ھىندە بەرچا و بەرھەستە بەجۆرىكیش لەگەل شىوھە ئاخاوتنى سلیمانى قەلبەستوو بووھ خەرىكە خۆى بكاتە لەمپەر لە پىش متوربە كەردنى شىوھى زمانى ئەدەبى كوردى لە قەلەمە پەسەندەكانى ئەو شىوھە ئاخاوتنەش كەوا تا رادەبىك بۆیان رىككەوتووھ بەرەو پىش بچن، لە حالێكدا پىوستە زمانى ئەدەبى كوردى خۆ دەولەمەند بكات بە ھەموو خۆراك و ئەو كەرەستە كوردىیانەى كە نەگەيشتۆتە بەر چەزى. گویم لى بووھ، لە نامەى تابیەتیشدا خۆپندووھتەوھ، ئەدیب و خۆپنەرانى سلیمانى بە صەراحت گوتووھتى و نووسىوھتى ھەر نووسىنىكى لە شىوھە نووسىنى سلیمانى لا بدات دەبى بەلاوھ بنرىت. رەنگە ئەم تەرزە بىروراپە لە قەناعەتەوھ بىت و رەنگیشە لە خۆخوشبستەوھ بىت، ھەر ئەم بىروراپەیشە لە پەنا پىستگىرى كەردن لە زمانى ئەدەبى كوردىیەوھ شىوازی كىبىكى وھەك «تەحفە مظفریە» تاوانبار دەكات. بەلاى منەوھ ئەم گىانەى ناوچەدۆستى ديار دەبىكى چاوەروانكراوھ نەك لە جىگەبىكى وھەك كوردستانى دواكەوتووھ، بگرە لە پىشكەوتوو ترىن جىگە و نیوان رۆشنىبەترىن گەلەشدا شتىكى ھەست پى كراوھ. جگە لە چاوەروانكراوى، بەشكىشى

سەر دە كىشىتەو بۇ ھەستە پىرۆزەكەى بەخۇنازىن و بەخۇدا راپەرموون، منىش رى بە خۇم نادەم بەم جۆرە پەنجەى بۇ رابكىشم ئەگەر ھەستىكى پىرۆزىتى كورددۇستى پالى پىتو نەناپامايە. ئەگەر نووسەر و ئەدىبى كورد ماوۋى بىر كوردنەو ھەكى پشوو دار بە خۇيان بەن بۇ دەستىشان كوردنى پەسەندىرەن رىبازى بەرەو پىشېردنى زمانى ئەدەبى كوردى، لەو ماوايەشدا ھەرچى ھەستى كوردەغىرەتى و ھەلۋەستى شەخسى و گىيانى ناوچەدۇستى و تەكانبۇھاتن و بەرتەكدانەو ھەيە پىشېل بەكەن و ھۇش و گۆش و دل و دەروونيان بۇ سوودى زمانەكەمان بەكەنەو، دەزانن و دەبىنن و ھەست دەكەن، چاكە و سەرەژوورچوون و بەرەو پىشچوونى زمانى كوردى لەو دايە رىگە بدرى بە ھەموو شىوئەئاخواتنەكانى كوردى كەوا باشترىن خۇراكيان پىشكەش بە زمانە ئەدەبىيەكەمان بەكەن بى ئەوۋى شىرازەى بشىوئىنن وەيا قەلەفەتەكەى كەرت كەرت بەكەن وەيا شەقامەكەى رى رى بەكەن. پىوېستە ئەو دەرفەتەى سوودمەندبوون بە ھەموو بژىوى شىوئەئاخواتنەكانى زمانى كوردى كەوا لىرە بە پىشەو نەھاتە بەر ھەنگاۋى زمانە ئەدەبىيەكانەو، ئىستە و لىرە بە دواو، ژىرانە و دلئسۇزانە، پىي بدرىت بۇ ئەوۋى ھەم فەرھەنگى زىندوۋى شىوۋى ئەدەبىمان فرەوان بىت ھەم دەسەلاتى تەعبىرى ئەدەبىمان بەسەر ھەموو مەبەستەكاندا رابشكىت.

ئىمە ئەگەر تىن و تاو و ھىز و پىزى ھەموو زمانى كوردى لە ناو قالى ئەدەبى نووسىنمان نەتوئىنەو، دەبىن بەوۋى خۇمان بدزىنەو لە تەعبىرى ورد و قول، ئىتر بە سەر نووسىنى تەنگ و پەدراوۋە قەپوچكە بەستىن ھەموو شانازىكىردنىشمان لەوۋە دىت كە رىمان نەداو بە زمانەكەمان ئەوۋەندە بەرزىتەو نزمایى نووسىنەكانمان ديار خات ياخود ھەر لە پىشەو خۇمان لە نووسىنى زەحمەت دزىوئەتەو بۇ ئەوۋى ھەناسەسوارىمان پىتو ديار نەبىت. ئەو كەسەى لە نەشارەزايى خۇيەو وەيا لە رىيى نىازى تايەتییەو و رادەنوئىنى پىشكەشكردنى خۇراك و بژىوى لەھجەكانى كوردى بە شىوئەنووسىنى ئەدەبىمان دەبىتە ھۇى تىكدانى ئەو شىوۋە نەھاتوۋە قابىلىتەى خۇى و زمانە ئەدەبىيەكەى لە مەيدانە سەختەكانى تەعبىرى فەلسەفى و ژىربىزى و لكە بىتەژمارەكانى زانست و ھونەر و نەفس و نازانم چى تاقي بكاتەو ئەوجار كە ھىلىنگى لى برا و كورت وەستا چەند بە ئاواتەو دەبى لە ھەر كۆپرەرىگەيەكى يەكىك لە لەھجەكانى ئاخواتنى كوردىيەو بى تەعبىرىك، رستەبىك، وشەبىك و شىوۋە دارشتىنكى بىت و رزگارى بكات و لەو قۇرتەى تىي كەوتوۋە دەرى بىھىننىت.

چەند شىكى باش دەبو ئەگەر كوردىش وەك مىللەتى فرەنسە بۇى رىككەوتبايە لە ھەر شارە و ھەرىمەدا رۆژنامەيەك دەرچوبايە و بەدرىزايى، بابلىن، سەد سال ئەو رۆژنامانە بەشدارىيان كوردبايە لە دەولەمەندتر كوردنى شىوئەنووسىنى ئەدەبى كوردى لە ھەموو ئەو رىگەپانەو كەوا تاكە يەك شىوئەنووسىن و ئاخواتن ناتوانى بيانكوتتەو و گولەگەنم و جوى خەرمانەرى تەعبىرى كوردىيان لى ھەلگىرەتەو. كاشكى وىراى ئەو ھەموو رۆژنامە، كە لە دايك نەبوون، سەدان چىرۆك و گوتار و بەند و بابەتى فۇلكلورى و پەندى پىشېنان لە ھەموو لەھجەكانى كوردىدا بلاوكرابانايەو و بەدرىزايى مېژوو لە سامانى ئەدەبىمانيان زىاد كوردبايە، ئەوجار با ھەر گوترايە شىوئەنووسىنى ئەدەبى كوردى دەشېو، ياخود شىوۋە. كۆرى زانىارى كورد بە پىشكەشكردنى كىتېى وەك «تخفە مظفرىە، قەلاى دمدم، ئەفسانەى چىاي ئاگرى» خۇلەمىش دەتەكىنى لەو پشكۆ ئاگرانەى تەعبىر و فەرھەنگى كوردى كە لە ھەناو و ناخى بوركانى نەفسە ئاخىوئەكەى كوردەوارىدا، لە ئەزەلەو، گرۆچكەى پىزانىن و تىبىر كوردن و تىگەبىشتن و دەربىرەن و تىگەياندىان لەبەر ھۇش و گۆشى بابەلبايرانمان ھەلكردوۋە و دريان بە تارىكايى كۆپرەوارى دەوروبەرى داو. شەوچرا تۆز لى نشتوئەكانى تەعبىرى رەسەنى كوردى كە مشتومال بدرىن و ئاورىنگ بەدەنەو، سەرەراى گەشاننەوۋى زمانى ئەدەبى ئەمرۆكەمان، مرۆقى كوردىش پتر ئاشناى رابردوۋەكەى دەكات... رۆلەى كوردى ئەم سەردەمە بە بابوئايرانى دەناسىننىتەو، و، وەختە بلىم، سەرلەنوئ دەيانكاتەو بە كور و باب. لە ئەرشىفەكانى لىژنەى ئەدەبى كۆرى زانىارى كورددا دەيان شىرتى تۆماركراو دەقتەرى نووسراو ھەن لە بابەتەكانى ھەمە چەشەى فۇلكلورى وەك بەيت و سەرگوزەشت و لاوك و گۆرانى كوردى، بەشىكى زۆرى ئەو شىرتانەش خراونە سەر كاخەز، تىكراشيان چاۋەنۆرى ئەو رۆژن سەرى چاپكردن و بلاوكردەنەوۋەيان بگاتى. بىگومان سەرلەبەرى ئەو چالاكىيانەى كۆر ھەولدانە بۇ پتر كوردنى سامانى ئەدەبى كوردى و تىگىرانى خوتىنكى نوئىە لە شادەمارەكانى زمانى ئەدەبى يەكگرتومان.

که بئین «و» ديفتۆنگه کهى زارى بادىنى و دوو پىته کهى «ذ، ث» ى ههورامى و داله کلۆره که و «ى» کهى ديفتۆنگى ناوچهى سلیمانیش بخهینهوه سهر ژماره ى 24 پىته خالداره و نیشانهدارى له سهره تاکانى گوتاردا باس کران ژماره که ده گاته 29.

ئه وهى راستى به دهنگى «ت» ش له شیوه ئاخواتنى سلیمانیدا گهلى جار، وهک دهنگى «د» کلۆر ده کریت و ده گۆریت. جا ئه گهر بۆ ئه ویش نیشانه یىكى جودا که ره وه دابنریت ژماره که ده پىته 30. به لام تا ئیسته کهس نه هاتوو هه ئه م دهنگه تابه تیه له نووسیندا تی بخوینتیه وه و نیشانه ى بۆ دابنیت، له بهر ئه مه، ههر چه ند دهنگه که ش له چاو ئه وانى وهک خۆیدا غه دریشى لى کرابیت ده توانین له حساباتى دهر بهاویین و بیکوژیتینه وه. له م نووسینه دا که باسى «رینووس» ده کات، ریمان نییه زۆر و که م به لای رینووسى کوردى به پیتی لاتینییه وه بچین چونکه کۆر له بارینکدا نه بووه خه ریکى دانانى «رینووس به پیتی لاتینی» بپیت، رۆشنبیری و نووسینی کوردیش له عیراقد، تا ئیسته، بلاو کراره ى به پیتی لاتینی نییه، رهنگه ریشی نه بپیت، چونکه نووسینی ره سمى به کوردى ههر له رپى ئه لفوبى کلاسیکیه که ى عه ره بیه وه ده کریت خویندیش له هه موو فیر که کان و کۆلنجه کان ههر به و رینووسه به رپوه دهر دریت، ههروه هاش رۆژنامه و گوڤارى کوردى... له گه ل ئه مه شدا پىو یسته رینووسى کوردى به لاتینی قه رارداده بکریت ههر نه بى بۆ ئه وه ى له حالى ناچاریدا به کار به یندریت وهک ئه وه ى که له حالى پىو یستدا نمونه ى نووسینی ئینگلیزى وه ىا فرهنسه ى وه ىا ئه لمانى وه ىا پرووسى له ناو نووسینی کوردیدا، وهک هه موو زمانیکى تر، دهر ده که ویت...

به هه مه حال ئیره کانه جی یه کلاکردنى ئه م پرسیاره نییه. کۆرى زانیارى کورد، له سه ره تاي که و تنه کاریه وه، که ده ستى دایه دانانى رینووس و ئه لفوبى به پىوانه و کیشانه ى کوردى، ئه و راستیانه ى لیره به پيشه وه باسکراوى له بهر چاودا بوون، له وه ش ئاگادار بوو به دریزایى ته مه نى نووسینی کوردى نه یه ک شیوه ئه لفوبى و نه رینووسى که یه ک جۆر پیره وى نه کراره، هچ که سیش خۆى ناچار نه دیتوو به شوین یه کیکى تر دا بروات. ئه وه ى پى ده گوتریت «پاشا گهردانى» شتىكى فه رمانره وا بووه له رینووسى کوردیدا، ئیسته ش ههروه هاپه، تا ئه وه ى دپته بهر چاویش وا پى ده چپت بۆ ماوه یىكى دوور دریزى کۆتایى نادیار ههروه ها ده بى، له و هه موو شیوه جۆر جۆرانه ى رینووس که نووسه رانى کورد به کاریان ده هینا، به داخه وه، تاکیکى له وانه نه بوو له لایه ن کۆمه له یىكى شاره زای نووسینه وه په سه ند کرابیت: له باشتین حالدا «رینووس» ئه وه بووه که له لایه ن تاکه شاره زاوه پيشنیار کرابیت، ئه ویش نه ى توانیوه خۆى بکاته ده ستوورى نووسینی گشتى. ههر قسه یىكى له باره ى رینووسى میژوو کردى کوردیه وه بگوتریت چ پیه وندى به واقیعه وه نییه چونکه نه ئه و میژوو هه چ رینووسى یه کگرتوى به وه له د هیناوه، نه ئه و رینووسه نیوه چلانه ى وهک گه لاله له کایه دا بوون به چ راره ویکى عیلمیدا سه ره وژیر بوونه ته وه بۆمان: پاشا گهردانى له رینووسدا نه میژوو کرده نه زانستکرده، خۆ ئه گه ر بشسه لمینین ئه و پاشا گهردانییه به هه موو لایه نى سلبيه وه میژوو کرد بووه ئه وه نده ههر ده مینتیه وه که زانستکرد نه بووه. میژوو کرد بوونیشى رووداویكى په سه ند نه بووه وهک هه زاران دیمه ن و دیارده ى ترى ناپه سه ندى کۆمه لایه تى که به میرات له میژوو وه بۆمان ماوه ته وه و ده بى چاره سه ر بکرى و لى رزگار بپین له باه تى هه زارى و نه خۆشى و نه خوینده وارى و... هتد.

لیره دا تاکه یه ک نمونه ى ناپه سه ندی ئه و رینووسه «میژوو کرد» ه ده هینمه وه به به لگه ى قسه کانم: نووسه رانى رینووسى ته قلیدى له زۆر جیگه دا پیتی «ى» به پیتی پاش خۆیه وه نالکینن ههر ده لپى ئه یش پیتی «ر، و، د، ز... هتد» ه واش ده بى به پیتی پاش خۆیه وه نالکینن وهک ئه وه ى که ده نووسن «لپ ى ده دن، پى ى ده لیم، برسى تر، شى ى هینایه وه»، به لام ئه گه ر پیه «ى» ه کان به پیتی تر بگۆردرینه وه ده یان لکینن وهک که ده نووسن «لپت ده دن، پیتان ده لیم، جوانتر، شیم هیناوه». به دریزایى سالانى ئه م ته رزه نووسینه سه یره ش کهس نه ى پرسى بۆچى مامله تى «ى» له هى پیتی تر جودا بى، چ که سیکیش له خۆوه نه هات ته بریریکى ئه م رفثاره بکات و هۆیه کى شاره زایانه ى بداته پال. دوو دپر لیره به پيشه وه من نووسیم «نه ى پرسى» و پیه «ى» ه که م به دوا خۆیه وه نه لکاند: که لیم پرسى بۆ وات کرد، ده لیم ئه م «ى» ه راناوى که سى سییه مى تاکه بۆیه به دوا خۆیه وه نالکینم، جا ئه گه ر راناوه که پیتیكى تریش بى ههر نای لکینم وهک: «نه ت پرسى، نه تان پرسى، نه مان پرسى، نه یان پرسى، نه م پرسى». ئه مه ده ستووریکه له وانیه په شتگیری لى بکریت له وانیه شه به ره لستى بکریت، ئیتر که هاتم نووسیم «نه مپرسى، نه تپرسى...» لادانیکى عاده تیم له به کاره ینانى ده ستووره که کردوو

وهك كه دهشى له هه موو حالوباريكدا لادان بكریت، هه به چه ند جاريكيش خوراستكر دنه وهى و دهستره ايتهانى له وانه يه لادانه كه نه كريت.⁸

به لام له حالتهى نووسينى «برسى تر، جواتر» كه وا رهنگه زوره و زورينهى نووسه رانى كورد وهاى بنووسن چ عوزريك و هويه كى قه ناعه تبه خش به دست كه سه وه نييه، چونكه بيتى كوتايى «جوان، برسى» چ بيتى «نوون» بيت و چ بيتى «بى» بيت به شيكى وشه كانن و ههردوو كيشيان به دوا خوځانه وه دهلكين، ئبتر بو ده بى نوونه كه بلكيت و بيكه نهلكيت؟ كه ديين له نووسينى «پياويكى تر، ميوهى تر...» دا بيتى بيكه به دوا خوځيه وه نالكينين بو يه چه چونكه هه «تر» هه ليره دا تاوه لئاوه وهك «تازا، خوځ و بهرز» له حاليكدا «تر» و شوى «جواتر» هه مرزى ته فضيله و ده بى به پيشه خوځيه وه بلكيت. هه شتانهى وهها سه ره تايى كه ليره دا دهيان هينمه بهرچاوى خوځيه ره وهه نمونه بيكن له به يه كديگر تى ريتووسيك بيري لى كرابيته وه له گه ل يه كيكى تر دا كه له خووه و بى ليكدانه وه به سه ره دست و خامهى نووسه راندا زال بوو بيت.

لهم تاكه نمونهى «تر» نيشانهى «ته فضيل» و «تر» تاوه لئاودا ده ره ده كه ويته، ريتووس پئونه دى به ريزمانه وه هه يه، ريزمانيش وهك ده زانين له وانه نييه بى خوځندن و سه رنجگرتن و به دوا داگه ران بچيته ميشكانه وه به جوريك راسته وخو و يتهى نووسين له گه ل داخوازي ده ستوره كانى ريزمان بگونجيتت. ريزمان بابه تيكه نهك هه زووروى ده سه لاتى پياوى عاده تى، به لكوو هه ديب و زاناش له خووه بو ده ستوره كانى ناچن، له وانه هه له شى تيدا بكن. خو هه گه ره له ئاخوتن و دارشتنى رسته شدا هه له نه كه ن ناتوانن ده ستوره كانى به سه ره ريتووسدا ته طبق بكن. زانا و هه ديب، پياوى عاده تيش، كه ده ليين «جواتر، يه كيكى تر» له گوته وهى قسه دا هه له ناكه ن، به لام تا به خوځندن ريزمان نه زانن جوداوازي نيوان راناو و هه مرزى «تفضيل» چيه ناتوانن له ريتووسدا فه رقيان بى بكن.

هه تيبينيه يه كجار ساده يه بابى هه وه ده كات تى بگه ين ريتووسيكى بى ماموستا و ليدانه وه و كيشانه و پيوانه و ره چاوكردنى ده ستوره كانى ريزمان، وهك گياى به هاران. خورسك، په رهى ستانديت مومكين نييه كه لكى هه وهى پيوه بيت بى ده ستكارى و راستكر دنه وه و تاوتويكر دن بكرى به ده ستورى گشتى و يه كجارى له نووسينى كوردى چونكه هه كاره وهك هه وه يه ماموستا لاسايى قوتايى بكاته وه له و شتانه دا كه قوتايى هوشى بى ناشكيت وه يا هه ره نه بى چاكي ناكات.

كوڙى زانيارى كورد لهم راستيانه ئاگادار بوو كه كه وته سه ره دانانى هه لفو بى و ريتووسيكى تازه بو زمانى كوردى، ته نانه ت دوورودريژى له وه تيفكرى ئايا دانانى ريتووس بخريته دواى ليوونه وه له دانى ريزمان يا خود په له لى لى بكرى بو هه وهى بتوانرى ده ست بدريته چاپكر دن و بلاوكر دنه وه. بيگومان دانانى ريزمان كاريكى نه فه سدريژه، به ساليك و دوو سالان له وانه نييه كوتايى بيت، له بهر هه مه كوڙ بريارى دا خيراى بكات له دانانى هه لفو بى و ريتووسى تازه به پيوانه و كيشانه. له مه شدا دوو راستى يارمه تى برياره كه ياندا:

يه كه م، هه وه يه كه به شيكى هه ندامانى كوڙ شاهه زاييان به ريزمان هه يه و ده توانن ده ستوره كانى ريتووس بخه نه بهر تيشكى ده ستوره كانى ريزمانه وه و گونجان و نه گونجانيان به يه كه وه ره چاو بكن. له نيوان هه و ليژانه ش كه له سه ره تاي دامه زاندى كوڙدا دامه زان بو گه لاله كردنى ريتووسى له بار، هه ندامى وهها هه بوو له ريزمان شاهه زايان بيت و داخوازيه كانى له ريتووسدا چاودري بكات.

دوهم، هه وه يه كه هه و ريتووسه خورسكانه لى له باودان، هه وانيش تاراده يهك و له زور شوځندا به پيى داخوازي ريزمان ره چيان به ستووه. دياره كوڙ لهم لايه نه په سه ندانه لى ريتووسه باوه كانيش سوودمه ند بووه.

8 هه وهى راستى بى پيشنيارى كوڙ هه وه يه كه راناو كه وته نيوان فيعل و نيشانه كانى «نقى، مضارعه، نهى، امر» هه وه، به سه ره يه كه وه بنووسرين «نه پيرسى - ده پيرسى - بپيرسه - مه پيرسه»، به لام پيشنياره كه تا ئيسته نه بوته بريارى يه كجارى بو يه من رى به خو م ده دم شيوه كوڙى بكه م (بروانه لاپه ره 373 له بهرگى يه كه مى گوڙارى كوڙ).

ئەم دوو راستىيە تەنھا لە بارەى رېتووسەو پېئوسىست بوون بۇ يارمەتيدانى كۆر چۈنكە «ئەلفوبىي» چ بەكى نەكەوتووه لەسەر زانىنى دەستووراتى رېزمان.

ئەوھى راستى يى نەك ھەر رېزمان، بەلكوو ساغكردنهوھى فۇنەتيكى كوردىش دەخلى ھەبە بەسەر دانانى رېتووسىيك كە يىھوئ بەتەواوى لەگەل واقعى زمانەكەدا بگونجيت. بەلام دەخلى فۇنەتيك پتر بەسەر ئەلفوبىي لاتىنيەوھە ھەبە چۈنكە لە نووسىنى كوردى بە ئەلفوبىي لاتىنى پىتى سەربەخۆ ھەبە بۇ ئەوھى كە لە عەرەبىدا پىتى دەگوترى «كسرة مختلصة» - (من لە نووسىنەكانى خۆمدا پىتى دەلېم [قورسكردن])، بەشىكى زورى وشەكانى كوردى ئەم قورسكردنەيان تىدايە كە غالىبى رېكخەرانى ئەلفوبىي كوردى بە لاتىنى پىتيان بۇ داناوھە بى ئەوھى لەوھە بۆكۆلنەوھە ئاخۆ ئەو دەنگە بەشىكى پىكھنەرى وشەكەبە ياخود زەرورەتيكى فۇنەتيكىيە كە دەربرېنى دەنگ لە حالەتى تايەتيدا داخووزى دەكات.⁹

بۇ نمونە تۆ كە دەلېي «گەنم» بە ناچارى قورسايى «كسرة مختلصة» دەخەيتە سەر دەنگى «ن» بۇ ئەوھى بتوانىن تلفظى پى بکەيت و بەدوا ئەودا دەنگى «م» بەكەش دەربرېت كە ھەردووکیان لە وشەكەدا بزوينى ئاشکرايان نىيە، بەلام كە ھاتى مېمەكەت بزواند و گوتت «گەنمەكە» قورسايى سەر نوونەكە نامىنىت و بە تەواوى دەوھستىت. زەرورەتەكەش لەوھوھە دىت كە دەنگى نوون بە وھستووى تەواوھە لەپىش دەنگى مېمى وھستووه نايەت. ھەرورەھا لە عەرەبىدا كە گوتت «عَلْم» لامەكە قورس دەكەيت، بەلام كە مېمەكەت بزوات و گوتت «عَلْمُك» لامەكە رەھا دەبىت و قورسايەكەى نامىنى.

ئەم تىيىنيانە خراڭە لاوھ بۇ مەبەستى خىرايىكردن لە دانانى ئەلفوبىي و رېتووسى تازە، ئەوېش بە نيازى دەست پىكردن بە لە چاپدان و بلاوكردنهوھى گوڤار و كىتېي پېئوسىست.

وھك لەم قسانە دەرەكەوئ رەواندنهوھى گرفتى شكلى نووسىن دوو لكى لى دەبىتەوھە:

1. لكى ئەلفوبىي.

2. لكى تىكخستى پىتەكانى ئەلفوبىي بۇ نووسىنى ئاخواتن كە بەراستى خۆى «رېتووس»ى راستەقىنەبە.

لېرە بەدواوھ سەرىك خوار دەكەمەوھ بۇ چاوكېرانهوھە بەو ھەول و كوششەى كۆر بە خەرجى برد لە ھەردوو مەيداندا، واتە ئەلفوبىي و رېتووس.

بەكەم: لكى ئەلفوبىي

لە ژمارە بەكى گوڤارى كۆرى زانىارى كورد كە لە سالى 1973 بلاوكرايەوھ، ھەر لە لاپەرە 264 ھوھ تا لاپەرە 379 تەرخان كراوھ بۇ باسى «رېتووسى كوردى» و كورتەيىكى چالاكىي كۆر لەو مەيدانەدا خستوتە روو. ئەم چالاكىيە ھەردوو لايەنى ئەلفوبىي و رېتووس دەگرېتەوھ. لە سەرەتاوھ باس كراوھ كەوا كۆر لە چوارەم كۆبوونەوھىدا لىژنەيىكى كاتى لە شارەزايان داناوھ بۇ گەلالە كوردنى راپورتىك لە بارەى چارەسەر كوردنى گىروگرفتى رېتووسى كوردى.

پاش ماوھەكى دىكە ئەنجومەنى كۆر بۇ ھەمان مەبەستى پىكھىنانى رېتووسىيكى پوخت بىرارى داوھ بە دانانى لىژنەيىكى دائىمى، دواتر ئەنجومەن لە كۆبوونەوھى سىويىتتەمىيەوھە دوازە كۆبوونەوھى بەسەر بردووھ بۇ لىكۆلنەوھە لە راپورتى ئەم لىژنەبە تاكوو لە ئەنجامى موناڤەشە و ھەلسەنگاندى بىروراي جۆراوجۆرى ناوھوھ و دەرەوھى ئەنجومەنى كۆر، بە نىسبەت

⁹ لە گوتارى «فۇنەتيك چىمان بۇ بكات» كە لە بەرگى بەكەمى بەشى سىيەمى گوڤارى كۆردا بلاوكرايەوھ ئەم دياردە فۇنەتيكىيەم روون كردۆتەوھ.

«ئەلفوئى» ھەممە گەيىشتە دانانى ئەو پىتانەى لە لاپەرە 386ى گۆفاره كەدا بلاو كراوتەوھە. لەمەوھە دەر دەكەوئە ئەندامانى كۆر ئەركىكى گرانىان كىشاوھ بەر لەوھى برىار لەسەر ئەلفوئىيە كى قەراردادە بەن، واتە بە پىچەوانەى رانواندى ھەندى رەخنە گرى بىياك كە وا نىشان دەدەن ئەنجومەنى كۆر لە گۆشەى نەشارەزايى و بىخەبەرى و كەمتەرخەمىيەوھ تىروپشكىي لەو ئەلفوئىيە و سەرلەبەرى رىنووسى كوردى ھاويشتوھە.

بەراستى و بى ھىچ موحامەلە كەردن لە گەل كۆر، ئەم ئەلفوئىيە بە كەم بەرھەمىكى بە كىشانە و پىوانە بە كە لە لايەن كۆمەلەكەوھە كرا بىت لە ھەموو مېژوووى ھەولتە قەلەى دانانى رىنووسى كوردىدا. ھەرچەندە مومكىنە رەخنە لە ھەندى بارى ئەو ئەلفوئىيە بگىرئەت. وەك مومكىنە لە ھەموو شتىكى ئەم سەرزەمىنە بگىرئەت، بەلام گومان لەوھدا نىيە كە وا ھەر برىارىكى بۆ ھەر كامىك لە شكلى پىتەكانى ئەو ئەلفوئىيە درا بىت لە ئەنجامى مناقشە و لىكۆلئىنەوھ و بەراورد كەردنەوھ بوو. بە نموونە دەلئەم، كە ئەنجومەن برىارى دا نىشانەى رى قەلەو لە سەرەوھى پىتەكەوھ بىت مەنتىقىكى بەھىزى بەكارھىناوھ لەوھدا كە رەچاوى ئەوھى كەردوھ ھەموو نىشانەكان لەسەرەوھى پىتەكانەوھ بن، جا ئەگەر بە كىك بىت و رەخنە لەم برىارە بگىرئەت و پەسەند بكات نىشانەكە لەژىرى پىتەكەوھ بىت لەسەرىتە بەلگەيىكى ئىقناع كەردن بەدەستەوھ بەدات، بەلگەكەش ئەوھ نەبىت كە بلى دانانى نىشانە لەسەرەوھى «ر» دەيكات بە «ز، ژ» چونكە ھەرۆك لە جودا كەردنەوھى پىتى «ز» لە پىتى «ز» بەزىاد كەردنى نوختە چ گرفت دروست نەبوو، كەسپش رەخنەى نەگرت، ھەرۆھەا شكلى «ژ» تىكەل بە «ز، ژ» ناىت. پىتەكانى «پ، چ، ف» ئەوانىش گرفتىان دروست نەكرد كە بە زىاد كەردنى نوختە لە پىتەكانى «ب، ج، ف» پىكھاتن، تاكە بەك خويتەر و نووسەرى كوردىش بەدەنگ نەھات بلى وا چاكە وئەنى تازە بۆ ئەو پىتانە دا بىرئەت نەوھەك ھەلە دروست بكەن لە خويتەندەوھدا. بىگومان داھىتەنى «پ، چ، ژ، ف» لە لايەن تاكە كەسەوھ بوو و نەك لە لايەن كۆمەلەكى دەستەلا تىدراوى وەك ئەنجومەنى كۆر، ئەو تاكە كەسە نىوھىندەى كۆرئەش بەدانانى ئەو پىتانەوھە ماندوو نەبووھ ھەرچەندە ژمارەى پىتەكانىش چوار ھىندەى ژمارەى تاكە پىتى «ژ» كەبە. لە گەل ئەمەشدا رەخنە گرى ئەوتۆ ھەبە رى بە خوى داوھ گلەبى كۆن و نوئ لە كۆر بكات، تەنانەت گۆفارىشم دىتوھ واى رانواندوھ ھەر ئەو رىنووس و ئەلفوئىيە زانستكارانەبە بەمىرات بۆ نووسەرى كورد ماوھتەوھ لە حالىكدا ھەمان گۆفار لەو باوھرەدا بە ھەرچى بارى كۆمەلەبەھىتى مىراتى ھەبە بەرھەمى پاشكەوتن و نەزانين و ژىردەستى و مافخوراوى و... ھتد. بە كىك بىھوئە رەخنان لە سەرچاوى كۆمەلەبەھىتى پاشكەوتوھ ھەلئىنجىت دەتوانئەت بلىت رىنووسە مىراتىبەكەى كوردى عىراق بەرھەمى سەردەمە پاشكەوتوھەكانى ئىمپىريالىزم و نوورى سەعئدى پىش شۆرشى چواردەى تەممووز بوو پىنوئست بوو لەناو بچئەت وەك كە زەرفى تىدا پەيدا بوونى لەناو چوو.

كە بگەرىتەوھە بۆ لىستەى ئەلفوئىيەكەى لاپەرە 368ى گۆفاره كەى كۆر، دەبىنى لە برىارى نەھىلاننى نووسىنى دوو پىت بۆ بەك دەنگىش لىكدانەوھىكى ژىرانە كراوھ وەك كە ھاتوھ لە برى دوو «و» و دوو «ى» بۆ ئەوھى پىنى دەلئەن واو و بىنى تىزى درىژ، نىشانەى تاىبەتى خستوتە سەر شكلى واوى مىراتى و بىنى مىراتى. ئەم برىارە وەك لە بەدەبىھەوھ ھەلستابى واىە چونكە بە ھىچ لىكدانەوھىكى ژىرانە رەوا نادىترئە لە برى بەك دەنگ دوو پىت بنووسئەت. تۆ كە ھاتى رىگەت دا بە خوت لە وشەى بە واتاى «بەئىد»ى عەرەبى بنووسى «دوور» ئىتر بۆ رىگە نادەى بنووسى «دوور» چونكە دەنگە بزوتنەكەى نىوان دالەكە و رىبەكەش ھەر بەك دەنگە، بۆ دەبى زىدە لە پىتەكانى ترى وشەكە ئەو بە تەنھا دوو پىت بنووسئەت.

دەلئەن ھوى ئەم دوو واو و دوو بىبە ئەوھەبە چونكە لە شكلى كورتەبزوتندا [كە دەكاتەوھە ضمە و كسەرى عەرەبى] بەك واو و بەك بى دەنووسئەن بۆبە لە شكلى بزوتنى درىژدا دەبى بكرئەن بە دوو. بەراستى ئەوانەى ئەم بەلگەبە دەھىننەوھ دەبوو لە جىاتى دەنگى ئەلفىش دوو «ه» بنووسن چونكە ھەر خويان دەلئەن ئەلف دوو ھىندەى «فتحە» درىژە بەو بىبە لە برى «دار» بنووسئەن «دەر»... ئىمە ئەگەر بە نىسبەت واو و بىبە ئەم مەنتىقە بەسەلمىنئەن باشتر ئەوھ بوو كورتەبزوتنەكان بە نىو واو و نىو بى بنووسن چونكە ئەوان نىو دەنگن لە چاو درىژە بزوتنەكان، نىو دەنگىش مافى خويەتى بە كەرتكى بنووسئەت لە حالىكدا دانانى دوو «و» لە جىاتى دەنگىكى عادەتدا وا رادەگەبەنئە دەنگەكە دوو ھىندەى

دهنگی تهواوه چونکه پیتی دهنگه کورته که هیندهی پیتی دهنگیکی تری ئاخوتن سه‌ربه‌خۆ و ته‌واوه، بگره له هیندیکیان به قه‌لافه‌تره وه‌ک شکلی «و» له چاو «ر، د...» وه‌یا شکلی «ی» له چاو «ب ن...».

دانانی دوو «واو» دوو «یی» له سه‌ریکی تریشه‌وه دوو‌چاری ئه‌ندیشه‌مان ده‌کات؛ ئیمه ناچارین بۆ نووسینی دهنگی گوشراو ده‌بی دوو پیتی دهنگه که بنووسین وه‌ک که ده‌نووسین «به‌ره‌للا» وه‌یا له‌هه‌ر شوپنیککی تر که توشی «شده» دین. جا که ئیمه ده‌ستورمان بۆ ده‌برینی «شده» ئه‌وه بوو پیته‌که دووباره بکه‌ینه‌وه. له نووسینی دوو واو و دوو یی ده‌ستورمه‌که‌مان لی هه‌لده‌وه‌شیته‌وه چونکه مه‌به‌ستمان گوشین (شده) نییه. ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه دهنگی «ر» ی قه‌له‌ویش ده‌گریته‌وه که هه‌ندی نووسه‌ر هه‌ن، وه‌یا هه‌بوون، به دوو پیت ده‌ینووسن وه‌ک: «مه‌رر، ته‌ره‌ساز...» سه‌یر له‌وه‌دایه، که یین به‌ریتووسی کوردی وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌ک «مه‌ر» بنووسین ده‌بی بۆ ده‌برینی گوشینه‌که پیته‌که دووباره بکه‌ینه‌وه، پیته‌که‌ش دوو رییه «رر» ئیتر به‌م حیسابه‌ وشه‌ی «مه‌ر» ده‌بی به‌ کوردی «مه‌ررره» بنووسیت.

له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه و بۆ مه‌به‌سی که‌مکردنه‌وه‌ی ئه‌رک، کۆر وای په‌سه‌ند کرد بۆ ئه‌و ده‌نگانه‌ی که له‌ کۆندا به‌ دوو پیت ده‌نووسران یه‌ک پیتی نیشاندەر دابنریت وه‌ک «ر - و - ی». ته‌نها له‌ حاله‌تی گوشینی ده‌نگدا پیته‌که‌ی دووباره بکریته‌وه وه‌ک:

- هه‌وواری بوو مه‌دیه‌ن
- ئه‌یامی شه‌ریفت لی موباره‌ک بی
- پیاویکی شه‌رانییه
- زلله‌ییکی لیندا...

له‌ لیسته‌ی پیته‌کانی لاپه‌ره 368ی باس کراودا دوو نووقسانی هه‌یه: یه‌کیکیان ئه‌وه بوو گوتم بۆ ده‌نگه دیفتۆنگه‌که‌ی کرمانجی سه‌روو وای تایه‌تی دانه‌ندراوه، ئه‌وی تریشیان نه‌بوونی پیتی «ه»، واته «فتحه‌ی عه‌ره‌بی». نه‌نووسرانی ئه‌م پیته سووچی له‌بیر کردنه، ئه‌گه‌رنا ئه‌و رووپه‌ره‌یه‌ی لیسته‌که‌شی تیدا نووسراوه پره‌ له‌و پیته.

کۆر له‌ دانایی ئه‌م ئه‌لفووبیه‌ هه‌چی وه‌های نه‌کردوه له‌ ئه‌لفووبی کۆن چاکتر و کیشراوتر و ییوراوتر نه‌بی. به‌لاوه‌نای دالی نوقته‌دار (بۆ دالی کلۆر) - یی نیشانه‌دار له‌ بری دیفتۆنگی ناوچه‌یی سلیمانی له‌ وشه‌ی وه‌ک «نوێژ، خوێ» دا ئه‌ویش قوتارکردنی ئه‌لفووبی کوردیه‌ له‌ ئیحتیمالی ئه‌وه‌ی ده‌نگی ناره‌سه‌ن به‌سه‌ر هه‌موو زمانه‌که‌دا داببردیت. که به‌ ووردیش سه‌رنج بگریت له‌ بریاره‌کانی کۆر ده‌رباره‌ی ئه‌لفووبی، دینی ته‌نها له‌ دوو سی پیتدا شکلگۆری پیته‌کانی کۆنی کردوه، ئه‌ویش به‌ پیتی لیکدانه‌وه‌ییکی که سوودی ریتووسی کوردی ره‌چاوکردوه.

به‌داخه‌وه ئه‌وه‌ی له‌ ئیمکاندا نه‌بوو چاره‌سه‌ر بکریت زۆربوونی پیتی نوخته‌دار و نیشانه‌داره که ده‌بیته هۆی زۆربوونی جاره‌کانی ده‌ست هه‌لگرتن له‌ نووسینی وشه‌دا. له‌ وشه‌ی «په‌چه‌وانه» دا نۆ جاران ده‌ست له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌ل ده‌بریت، خۆ ته‌گه‌ر هه‌موو نوخته‌کان دانین به‌هۆی ده‌ست هه‌لبه‌رین چوارده‌ جاران ده‌ست هه‌ل ده‌بریت، له‌ حالیکه‌ وشه‌که بریتییه له‌ هه‌شت پیت. من سه‌یرم له‌وه دیته‌وه که وا ره‌خنه‌ له‌ دانانی شکلی پیت بگریت که‌چی ئه‌رکه هه‌ره گه‌وره‌که و عه‌یه هه‌ره زه‌قه‌که‌ی زۆر ده‌سته‌لگرتن نه‌بیته هۆی هه‌چ ناره‌زامه‌ندیکی و هه‌چ ده‌مه‌ته‌قه‌ییکی له‌سه‌ر هه‌لنه‌ستیت.

عه‌ییکی تری به‌رچاوی پیته‌کانی کوردی، هی لاتینیش، ئه‌وه‌یه به‌شیکی پیته‌کانی له‌ خه‌تی نووسین به‌ره‌و خواره‌وه داده‌کشین، واته مه‌ودا له‌ نووسینی خه‌تی ژیر خویانه‌وه ته‌نگ ده‌که‌نه‌وه. له‌م جۆره پیتانه «ر، و، ی، ز، ژ، ل، ج، ح، خ، ع، غ، ن، م...» هه‌روه‌هاش نوخته‌ی ئه‌و پیتانه نوخته‌کانیان له‌ ژیره‌وه‌یانه، داده‌کیشن له‌ راسته‌خه‌تی دیره‌که‌یان. که یین و ئه‌و پیتانه‌ش ره‌چاو بکه‌ین که ماوه‌ییکی زۆر سه‌رووی خه‌تی دیره‌که‌یه‌یه، ده‌زانین له‌وانه‌یه به‌شیکی خه‌تی سه‌روو له‌گه‌ل به‌شیکی خه‌تی خواروو به‌ یه‌کتر بگه‌نه‌وه ته‌گه‌ر مه‌ودای ناسب نه‌خریته‌ نۆنایانه‌وه که ئه‌مه‌ش راسته‌خۆ ده‌بیته تیچوونی کاغه‌ز. پیته‌کانی «ل، ل، ا، ک، گ، ط» له‌وانه‌ن ژووروی خه‌تی دیره‌ تی هه‌لده‌کشین. چاکه له‌وه‌دا بوو پیته‌کان هه‌چیان له‌ خه‌تی دیره‌ دانه‌کشین بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو ماوه‌ی خواره‌وه به‌ خه‌تی ژیره‌وه بدریت، به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌م کاره له‌ ئیمکاندا نه‌بوو.

نووسینی لاتینیش ئەم گرفته زلهی ههیه: پیتەکانی f, g, j, p, q, y له دێر داده کشین، پیتەکانی b, d, f, h, k, i به رهو ژووور تی هه لده کشین. وا دهزانم ته گهر که سیک له خه ریکبوونی به چاره سه کردنی گرفته کانی ریتووس، ئەم راستیانهی له پیش چاو بیت زور درهنگ به خه یالی خۆیدا تی ده په ریتیت ره خه له وه بگریت چو کله ی «ر»ی قه له و له ریتووسی کوردا به سه ر پیتە که وهیه...

شاره زایانی ریتووس کوردی مهیدانی زور و به رفه روانیان له بهر ده مایه بو تیکه بیهستن و چاره سه کردن و هاریکاری، پتر له مهیدانی تیک نه گه بیهستن و له یه کتر رازی نه بوون.

دوهم: لکی ریتووس، که ده کا وشه نووسین و تیکه به ستیان.

هه رچه نده به شی ئه لفووبی گرنگی تایه تیی خوی ههیه و هه ر جوانی و ریکیک له ودا هه بی له ریتووس به دیار ده داته وه، له حالی عیبداری و ناشیرنیشی دیسانه وه کار ده کاته وه سه ر ریتووس، له گه ل ئەمه شدا که به راوردی بکه ین له گه ل جووری پیکه وه نووسینیان و دروستکردنی وشه و رسته ی نووسراودا بو مان ده ر ده که وی کاری هه ره ورد و سه خت له ریتووسدایه نه ک له ئه لفووبی. به نمونه ی روونکردنه وی مه به ست ده لیم، هه رچه نده که ره سته ی خانوو دروستکردن له به رد و گه چ و چه مه نتۆ و ئاسن و دار و ئاو... هتد هه مووی ئاماده و له چه شنی مومتازیش بیت، ناتوانین خانووی ریکوپیک دروست که ین ته گه ر موه ندیسه که ی وه یا وه ستاکه ی نابه دل بیت. ئه لفووبیش له خۆوه نووسینی وشه پیک ناهیتیت، له خۆوه ش چاکه و خراپه ی ده ستووراتی ریتووس قه رارداده ناکات.

ئه لفووبی ویتنه دانانیککی ساده و سه ره تاییه بو ئه و دهنگانه ی له زاره وه ده ر دین و ده بن به وشه. ریتووسیش ئه و له کاره یته نای ویتنه ی دهنگه کانه که ویتنه ی راست و دروستی وشه و رسته یان لی پیک ده هیتیت یاخود ئه و موه ندیسه ی تیه یه که له ریی به کاره یته نای ده ستووری راست و دروسته وه دار و به رد و ئاو و ئاسن و چه مه نتۆ ده کات به خانووی تیدا ژیان. وه ک سه رنجیش ده ری ده خات هه ر زمانه ده ستوو و ریتاز و شیوازی تایه تی خوی ههیه بو دروستکردنی وشه و دارشتنی رسته ی ئاخاوتن. ده ستوو ره کانی ش له زمانیکه وه بو زمانیک به ره و قورسی و تیکه لی وه یا سووکی و ساده یه وه ده روون. هه رچه نده له م گو تاره دا جیکه نیه بو به راورد کردنی کوردی له گه ل زمانه کانی تر له رووی ئاسانی و زه حمه تی دارشتنی رسته وه، به لام هه یچ نه یینیک ئاشکرا ناکه م به وه دا که بلیم زمانی کوردی یه کیکه له و زمانانه ی به یه که وه به ستنه وه ی وشه کانی بو پیکه یته نای رسته وه ک هه لکیشانی کلافه ی هۆنینه وه یه به تایه تی ئه و رسته نای «راناوی لکاو» یان تیدایه، له گه ل راناوه که شدا کاری به پیشگروه هاتوو و نه فیشی تیدایه. تو سه یریکی ئەم یه ک دوو نمونه یه بکه:

- ده یانگرم – «یان» «م» مه فعوله و «م» فاعيله، فيعله کهش تایندهیه.
- ده یانگرتم – «یان» «م» فاعيله و «م» مه فعوله، فيعله کهش رابردووی به رده وامه.
- نه یانده گرتم – «یان» شوینی خۆی گواسته وه بو دوا ی نیشانه ی «نه فی».
- هه لیان نه ده گرتم – «یان» جارینکی تریش شوینی خۆی گواسته وه بو دوا ی پیشگری «هه ل».
- بییان هه ل ده گرتم – «یان» دیسانه وه جیگور کبی کرد بو دوا ی پیشگری «پی».

له هه ندی شیوه ئاخاوتندا به تایه تی ئه و ناوچانه ی ده که ونه باشووری که رکووک، ده گو ترئ:

- «ده میان گرت – نه میان ده گرت – هه لمیان نه ده گرت – پیمیان هه ل نه ده گرت».

لەم جۆرە رێستانەى بزوۆزى وەك جيوە، نموونەى زۆر و بۆر ھەيە لە زمانى كوردى. ھەر ئەم بزوۆزىيەى «راناوى لكاو» بوو لە گەل ھەندى خاسىيەتى تر. واى كرد من لە ھەندى نووسىنى خۇمدا پيشنيار بكم بەو راناوانە بگوترى «چالاک» نەك «لكاو»، چونكە لە واتاى لكاودا خاسىيەتەكانى راناوھەكان ديار نادن. بابگەرپينەوھە بۆ رستەيىكى وەك «پيان ھەل نەدەگرتم».

تەماشای لاپەرە 373ى گۆفارهكەى كۆر بکەیت دەبينیت ئەنجومەنى كۆر لەو تەرزە فيعل و دارستانەى كۆلپوھتەو، بەدوا لیکۆلینەوھەدا بریارى چۆنەتى نووسینیانی داو. لەو لاپەرەيەدا فەرقى پيشگر كراوھ لە گەل نيشانەكانى «نەفى و نەھى و موزارەعە و ئەمر»:

- نەفى - وەك ناخوات، نەرۆيشت
- نەھى - وەك مەكە، نەكەيت
- موزارەعە - وەك دەخۆم
- ئەمر - وەك برۆن، برۆيت

لەو رۆھوھە كە ئەم نيشانانە دەبى ماملەتى پيتى ئەسلى وشەيان لە گەلدا بکريت و ھەميشە لە گەل فيعلدا بەسەر يەكەوھە بنووسريت، وەك: «نەرۆيشت، دەرۆيشت، بروات، نەدەرۆيشت». ئەم خاسىيەتە بە جۆريک لەو بريارەدا رەچاو كراوھ تەنانەت ئەگەر راناوى لكاویش كەوتە نيوانى نيشانەكانەوھە نابى لە يەكترىان جودا كاتەوھە وەك: نەبانده گرتين. بەلام كە راناو كەوتە نيوان پيشگر و فيعلەوھە دەبى لە يەكترىان جودا بکاتەوھە وەك: «ھەلم گرت، ھەلم نەگرت، ھەلم نەدەگرت».¹⁰

بە پيتى ئەم بريارەى كۆر دەبى فيعل و پيشگرەكان و راناوھەكان و نيشانەكان بەم جۆرە بنووسرين:

- ھەلم نەدەگرتن
- پيان ھەل نەدەگرتم

ئەم تەرزە بريارە، ھەرچەند رەخنەشى لى بگيريت، لەسەر ليكدانەوھە و زانستى ريزمان و ھەلسەنگاندنى سروشت و خاسىيەتى بەشەكانى ئاخاوتنەوھە ھەلستاوھ، چ رەواى ئينساف نييە بابايىك لە سەرى زمانەوھە بلئ «من رازى نيم» بى ئەوھە چ ھۆيەكى نارەزايى بەدەستەوھە بدات وەيا جينگريكى باشتر پيشكەش بکات. خو ئەگەر ھەموو ھو و بەلگەى نارەزايىش ھەر ئەوھە بى كە ليتر بەپيشەوھە وایان نەنووسيوھە دەبى رى بدەين بە يەككى تريش بە سواری فرۆك رازى نەبيت چونكە پيشنيان سواری وەلاخ دەبوون.

ھەموو دەزانين ئاخاوتن بە جۆريک لە جۆران ھەر دەنووسرى، ئيتەر مەنتيق ھەبى يا نەبى لەو جۆرە نووسينانەدا. بە نموونە دەليم ئەم رستەيەى «پيان ھەل نەدەگرتم» چەندين جۆرى نووسين ھەل دەگرئ وەك:

- پىيان ھەل نەدەگرتم
- پيان ھەل نەدەگرتم
- پيان ھەلنە دەگرتم
- پىيان ھەل نەدەگرتم
- پىيان ھەلنەدەگرتم

10 ئەم شيوە دابەشکردنەى وشە بە ئەلفوبىيى لاتىنى باشتر دەرەكەوويت وەك لە خوارەوھە نووسراوھ:
Helim nedegirt – helim negirt – helim girt.

- بى يانھەلنەدە گرتم
- بى يانھەلنەدە گرتم
- بىيانھەلنەدە گرتم
- بىيانھەل نەدە گرتم
- بىيانھەلنە دە گرتم ...ھتد.

رەنگە ھەمووشيان لەوانەبن بخوئندرىتەو و مەفھوومىش بن، بەلام ئەوئەندە عەبەھەيان ھەيە كە لەگەل داخووزى سىروشتى كەرتەكانى رستە رىك ناكەون، بۆيە بربر كوردنى رستەكە دەبىتە كارى رىكەوت وەيا تەقلەى مامەھەمە كە ئەگەر ھەمان رىكەوت لە ئاودانى تووتندا بە كار بەھنرىت رەنگە كەس گەلا تووتنىك لە داو وەيا لە شىش نەدا.

دامەزراونكى رۆشنىرى وەك كۆرى زانىارى كورد كە بىت و لە دانانى دەستوورائى رىتووسدا پىرەوى كارە سەرىپىيەكانى لىرە بە پىشەو بەكات، ياخود بى لىكدانەو و كىشانە و پىوانە مل بداتە دەستووردانان كەلكى ئەوئە پىو نامىنىت ئەركە يەكجار قورسەكەى خزمەتى رۆشنىرى كوردى بگرىتە ئەستوى خۆيەو، چونكە كە ھات و لە يەكەم ھەنگاودا لاساى غەبرى خۆى كوردەو و ھەلەى عەفوى و سافىلكەى سەلماند دەبى بە ھەموو عومرى و لە ھەموو كارى گرنىشدا بىتە لاساىكەرەو و «مام سەلمىن»، لەمەشدا مەتتىق سەرەوبن دەبى چونكە كۆرىك كە بەپى برىار ياسا لى داوا دەكرى گرفتى رۆشنىرى كوردى برەوئىتەو دەبىتە چەسپىنەرى ھەلە و لاساىكەرەو، ئەوانەى لە تاكە رى ئىجتھادى شەخسەو، بى ياسا و بەرنامە، دەستووران دادەنن دەبنە رابەر و نموونە لە حالىكدا كۆر جگە لە لایەنى فەرمانى ياسا، بە پى بۆلوانى ماددىش، پتر دەتوانى كەرەستەى لىكۆلینەو و كات و بارى پشكىنەو و تۆزىنەو دەردەست بەكات و شارەزايان بەاوتتە سەر بارى جىبەجىكردن و راپەراندن.

ئەمانەش ھەموو بە لاوہ بنن، جارىكى ترىش كۆر لە تاكەكەس و كۆمەلەكەس [ئەگەر لىرە بە پىشەو چ كۆمەلەكەس خەرىكى رىتووس بوون] دەرفەتى بژاردەكردنى دەستوورائى رىتووس و غەبرى رىتووسى زياتر ھەيە چونكە كۆر ھەموو تەجرەبە و پىشنىار و دەستوورائى لىرە بە پىشەوئەى لەبەردەستدا دەبى كە دەكەوتتە سەر دانانى ياسا و دەستوور، بەمەشدا دەتوانى خۆى لەو ھەلە و كەموكۆرپانە رزگار بەكات كە خەلقى تر تى كەوتوون ھەرەك كەسىك وەيا لایەنىكى تر لىرە بەدواو خەرىكى رىتووس بىت دەتوانى لە تەجرەبەى كۆر سوود وەرگرىت و ئەگەر پەلە نەكات، لەسەر سەكۆى ئەو تەجرەبەو بەرەو زوورتر بروات. ئەو نەزەرىانەى دەلین جىھان لە بەرەوپىشچوون داىە، نەيانگوت كاتىك سرە گەبىشتە كۆرى زانىارى كورد رى بەرەوپىشچوون كۆر دەبىتەو و دەبىت كۆر شتى كۆننە پىرەوى بەكات، ئەو كەسانەش كەوا لەسەرى زمانەو، بە پىشتەستوورى نەزەرىە شۆرشىگرەكان، برىارى گۆرپنى ھەموو سەرەوبەرىكى كۆمەلەلایەتیمان دەدەن خۆيان پاشگەز دەكەنەو لەو گىانى بەرەوپىشچوونەيان كە دىن ھەنگاوە بەرەوپىشەكانى كۆر عەبىدار دەكەن كە گۆيا ياسا و دەستوورى مىراتى دەشپوتن لە حالىكدا بە لای ئەو كەسانەو بەرەوپىشچوون، بەزۆرى، برىتییە لە تىبردنى ياسا و دەستوورى مىراتى لە مەيدانە ھەرە گرنەكانى بەرپۆەچوون و بىروباوەر و شىرازەى كۆمەلەلایەتى چ جابى مەيدانى شكۆدانان بۆ پىتى رى قەلەو و واوى درىژ، ئايا نىشانەكەيان چى بىت و بە كۆئەوى پىتەكانەو بەگرىستەو!

كۆر لە بارەى رىتووسەو بەرپارى بەكجارەكى نەدا ھەرچەند ياساش لە پەراويزى دەسەلاتە بەرفەرەوانەكانى ماددە «3» دا ئەو دەسەلاتەى پىداو. وا لىرەدا دەقى ماددە 3ى ياساى كۆر دەنوسم بۆ ئەوئە خۆنەر رووتەر و ئاشكراتر ھەلۆەستى كۆر و غەبرى كۆر لەبەر تىشكى ئەو ماددەبەدا ببىن:

المادة الثالثة - يستهدف المجمع:

أ- النهوض بالدراسات والبحوث العلمية في العراق لمسايرة التقدم العلمي.

ب- المحافظة على سلامة اللغة الكردية والعمل على تنميتها ووفائها بمطالب العلوم والآداب والفنون.

ج- احياء التراث الكردي والاسلامي في العلوم والآداب والفنون.

د- العناية بدراسة تاريخ العراق وحضارته بصورة عامة والمناطق الكردية بصورة خاصة.

هـ- نشر البحوث الأصلية وتشجيع الترجمة والتأليف في العلوم والآداب والفنون.

ئهمانه ئامانجه كانی کۆرن به پیتی فهرمانی یاسا. ده مینیتیه وه بگوتری ئه وهی کۆر کردوویه تی خزمه تی ئه و ئامانجه ناکات: له به رانه بر قسه ی وه هادا هه ر ئه وه نده ده لیم کۆر ساحیر نییه. هیزی غه بییشی به دهسته وه نییه، کاره کان له بهر چاواندان و ده شی به کاری تر بگیرن و بزاندری درینگی کۆر چیه و جانفیدایی ره خنه گرانیس چیه. له م قسه به شدا مه به ستم ره خنه گرتن نییه له وه ره خانه ی سوودی رۆشنییری کوردی به مه به ستم گرتووه چونکه ئهمانه رونا ککه ره وه ی شوین ههنگاوی کۆرن، ههروه ها مه به ستم بایه خدانیش نییه به ره خنه ی رووخینه ر چونکه ئه و ته رزه ره خنه یه له خۆوه تاکه یه ک خشتیش وه ر ناگیرن، ئه وه ی مه به ستمه روونکردنه وه ی هه لوه ستی کۆره له بهر حوکمی یاسا و له واقعی شدا، هه ر بویه ش ده قی ماده 3م نووسی بو ئه وه ی مه علوم بیت که کۆر دیت و لیژنه داده نی بو دارشتن و ته رجه مه کردنی زاراوه ی فه لسه فه و ژیریژی و سایکۆلۆجی زانسته کان له وه دا پیره ی به ندی «أ» له ماده 3 ده کات «والنهوض بالدراسات والبحوث العلمیه» چونکه توژینه وه ی زانستکارانه ی کوردی به بی وشه و زاراوه ی سه ر به زانسته کانه وه له ئیمکاندا نییه. تا ده توانین رسته ییکی سه ره تایه وه ک «لیست السالبه الکلیه نقیض الموجبه الکلیه» وه رگیرنه سه ر زمانه که مان ده بی دوو پله ی گه وه سه ره که وین:

- پله ی یه که م: گه یشتن به و ته رزه لیکدانه وه یه.
- پله ی دوهم: دانانی زاراوه ی پیوست بو ته عبیردانه وه له فک ره که.

له م ژماره یه دا خه ریکبوون و به ره مه ی لیژنه کاتییه که ی زاراوه کانی زانست ده خوتیتیه وه که روویه کی چالاکی کۆر نیشان ده دات له مه یدانی په یدا کردنی که ره سته ی «النهوض بالدراسات والبحوث العلمیه»، له هه مان کاتیشدا مه ودا ده کاته وه بو هاریکاری نیوان کۆر و رۆشنییرانی کورد بو هه لبژاردنی زاراوه ی پوخت و په سه ند.

له به ندی «ب» ی ماده 3 که «المحافظة على سلامة اللغة الكردية والعمل على تنميتها...» ی به ئامانج گرتووه بو کۆر، و پرای ئه ر کین که وه ک فه رمان ده یخاته ئه ستوی کۆره وه، ده سه لاتی پیوستیش به کۆر ده دات له وه دا چی به چاک بزانیته بو جیبه جیکردنی ئه و ئه ر که وه ها بکات و بریاریشی بو بدات. بیگومان مه یدانی هه ره پیشه وه ی ئه و ئامانجه دانانی ریتووسه چونکه زمان به ریتووس ده گاته خوتیه ران، ئیتر ئه گه ر ریتووسه که په سه ند نه بیت نووسراوه که ش به دروستی ناچیته به رده می خوتیه رانه وه. له وه وه دهر ده که وئ کۆر ده سه لاتی پیدراوه ریتووسیک فه رارداده بکات که به راست و چاکی ده زانیت بی ئه وه ی پرس ی ئه م و ئه و بکات، به لام له گه ل ئه م ده سه لاته شدا کۆر له لاپه ره 265 ی یه که م ژماره ی گۆفاره که یدا ئه م تکایه له خوتیه ران ده کات له باره ی ئه و ریتووسه ی پیشیاری کردووه.

«به م بۆنه یه وه ئه نجومه نی کۆر تکا له هه موو زانا و شاره زایانی کورد و کوردناسانی بیگانه ده کات به وردی له م بریارانه بکۆلنه وه و له ماوه ی شه ش مانگدا بیر ی خویان و هه ر پیشیاریکیان له باره یه وه هه یه بۆمانی بنیرن تا له به ر رۆشنایان دوا بریار ی خوی بدات».

کۆر ریگه ییکی دلسۆزانه تری له به ردا نه بوو بیگری بو دانانی ئه لفوی و ریتووسیکی په سه ند و بی گیر و گرفت. نه مان بیستووه لیتره به پیشه وه چ لایه نیک پیشیاری خوی بو ماوه ی شه ش مانگان بداته به ر ره خنه و هه لسه نگاندن له لایه ن

غیرهوه، به مهرچیک ئەو لایه نه دەسلاتی بریاردانی پیدرایت. من مامۆستام دیوه پر به دەم دەلی دنیاش راست بێتەوه یهک نوخته ناگۆرئ لهوهی به قوتابیانی گوتوو.

ئەم تکایه گهرموگۆرهی کۆر له خوینتهران و زانایانی کورد و بێگانه بۆ دهربرینی پێشنیاریان بهرانبهه ئهوه دهستوره ریتووسهی کۆر به باشی زانیوه چ عوزران به دهست ئەو رهخه گرهوه ناهیلێت که به لای خۆیهوه بیرورای باشتری ههیه بهلام له جیاتی ئەوهی بیخاته سهه خوانی لیکۆلینهوه و بهراورد کردنهوه رینگهی زۆر سهلبی توانجگرتن دهگریته بهه مهشدا کهس سوودمه ند نابیت چ ههلهش راست ناکریتهوه.

بهولای ئەو ههنگاوانه ی کۆر هاویشتی بۆ قهرارداده کردنی ریتووسیکی به پێوانه و کیشانهی کوردی، چ ههنگاویک مابوو نههاوێژی؟ ئیمه با لهوه بگه رین چ لایه نیکی تر هیندهی کۆر له پهروۆشی کۆکردنهوهی بیرورای رۆشنییراندا نهبووه به دهوری پرسپاریکی وههادا چونکه لهوه بهیه کدی گرتهدا کۆر به کۆریکی وهها له بهرای ریزی پهروۆشدارانهوه دیت که ئیتر پنیوست نه مینئ بۆ پتر بهدواکهوتنی مهوزوعه که، با به چاویکی «موضوعی» سهیری ههنگاوه کانی کۆر بکهین و رهخه و نرخاندیان له سهه هه لستینین:

1. کۆر هه موو شیوه ریتووسیکی له مهو پنیشی کوردی کۆکردۆتهوه و دهرسی کردوون.
2. کۆر هاریکاری کردوو له گه ل ئەوانه ی به ریتووسه وه خه ریکن و بیرورای وه رگرتوون.
3. کۆر به وردی به دورودریژی هه موو پێشنیاریک ئیحتیمالیکی داوه ته بهر سه رنج لیگرتن و لیکۆلینهوه.
4. کۆر پوخته ی پێشنیار و بریار و بیرورای خۆی خستۆته بهر نیگای خاوه ن بیرورایانهوه بۆ ئەوهی چی به چاکتر دهزانن ئەوانیش بیکه نهوه به پێشنیار و بیده نهوه به کۆر، له ماوه ی شهش مانگ دوا ی بلاوبونه وه ی یه کهم ژماره ی گۆفاره که.
5. تا ئیسته ش کۆر باوهش و دلی خۆی کردۆتهوه بۆ ئەوهی جه ماوه ری رۆشنییرانی کورد به چاکتر و په سه نده ری دهزانن.

ئه گه ر چ ههنگاویکی تر هه بی نوقسانی کاره که ی کۆر پر بکاته وه به خه یالی بهر پرسپاران ی کۆردا نه ها تووه، ئەوه نده ی خه یالیش به ملاوبه ولادا ده گێرم چی ترم به بیردا نایهت، خوینته ریکیش له لای خۆی چ بیروراو پێشنیاریکی هه بیت له باره ی ریتووسه وه به کۆری رانه گه یاند بیت، له سه ریه تی بیرورا که ی دیار خات به لکو له رینبازی که وه بۆ چاره سه ر کردنی یه کیک له گیرو گرتنه کانی ریتووسی کوردیه وه رۆشنبیت به بیر یه کیک تر دا نه ها تبیت. بێگومان بیرورا ئەگه ر وه ک گه وه ریش ساغ و پرسنگدار بیت، له ژیر په رده ی شاراوه دا بی، شه وق ناداته وه.

کۆر له وه به شه یه که مه ی پێشنیاره کانی، له باره ی ریتووس و ئەلفوبیوه، نموونه ییکی لیکدانه وه ی خۆی بۆ چاره سه ر کردنی کیشه که خستۆته بهر چاوانه وه بهو ئومیده ی ئەگه ر شتیکی چاکتر هه بی لای خوینته ران بۆی بێت هه به پێشنیار. ده زانین گه لیک باری تری ریتووس پنیوستی هه یه به ده رسکردن و لیکۆلینه وه. هه ر بۆیه شه پێشنیاره کانی کۆر به «به شی یه که م» دانرا. هه رچه ند من رینگه به خۆم ناده م له م قسانه مده هه لوه ستیکی «مامۆستایانه» راوستم له ئاست خوینته راندا، وه ک که له قوتابخانه مامۆستا به سه ر قوتابیانه وه ده بیته رابه ر، ئیتر هه لومه رج دانیم بۆ ئەو که سه ی لی ده وه شیت هه و بیرورا له باره ی ئەلفوبی و ریتووسه وه دهر بریت چونکه قسه که م رووی له هه موانه، په راویزی داوا کردنه که ش تا بلێی به رفه روانه، به لام له گه ل ئەمه شدا زه ره ریک په یدا نای له وه دا یه ک دوو تیبینی و ئامۆزگاری برابانه پێشکه ش به دلسۆزانی ریتووسی کوردی بکه م که دین به پنی باوه ری خۆیان باشترین پێشنیار ده خه نه سه ر خوانی لیکۆلینه وه ی خوینته رانه وه، مه به ستم ئەوه یه دوو چاری دلشکسته یی نه یه ن که له دوا رۆژدا ببین پێشنیاره کانیان له بابته ی سه ر ییبیبوون، وه یا هه ر له ری مونا قه شه وه خیرا ئەو راستیه یان بۆ ده ر بکه ویت.

تیبینی یه که م

هەرچەند ئاسانى و جوانى ئەلفوبىي و رېتووس مەبەستىكى بىنجىيە لەو دەستورانىەى بۇيان دادەنرېت، لەگەل ئەمەشدا دەبى بە بەرچاوى خۆمانەو بەگىن كە گونجانى ئەو دەستورانىە لەگەل سروشتى ئاخوتن و رېزىمان بەر لە هەموو ئامانجىكەو دەت. تۆ كە هاتى دەستور دانىت بۆ نووسىنى گوتەيىكى وەك: «لە هەولپەرەو - بەمەدا - لەمەدا - لەواندا - لە بىتوتپرا - لە بىتوشرا - بەمەو - لەمەو» چاوەروان دەكرى بايەخ بەم راستىيانەى خوارەو بەدەت لە دەستورەكەتدا تاكوو مومكىن بى دەستورەكەت لەگەل سروشتى گوتەكە بگونجىت:

1. ئەو كەرتەى لە گوتەى «لە بىتوشەو» پىي دەگوتى preposition تەنھا وشەى «لە» نىيە، كەرتەكەى دواى «بىتوش» ىش تەواوكەرى «لە» كەيە، واتە «لە - وە» سەرلەبەريان پرىپۆزىشن. كەواتە دەبى ئاگات لەوە بى كە تۆ وشەى «لە» ت بە جودا نووسى تەواوكەركەى «و» ت بە پىش خۆيەو لەكاند دوو ماملەتى لەيەكتر نەچووت لەگەل دوو كەرتى يەك پرىپۆزىشدا كەرد. بەلای منەو ماملەتجودابى ئەگەر بەچاوى كراووە بىت، نەك لە ناشارەزايى و بىئاگايىەو، دەشى بەدريتە بەر دەستورى رىكوپىكەو وەك ئەوەى كە بگوتى هەموو تەواوكەرىكى ئەوتۆ بى بە پىش خۆيەو بەلكىندرىت.

ئەم تەواوكەرە وا دەبى بەدوا نىمچە رستەشدا دىت، وەك خۆم تازە گوتم «لە ناشارەزايى و بىئاگايىەو». «لە بىتوشدا، لە بىتوشرا» ئەوانىش هەمان شكلى پرىپۆزىشن و تەواوكەرەكەشيان تىدايە، ديارە دەبى يەك دەستور بۆ هەموان داىندرىت.

كە گوت «لە بىتوشا» پىتە «د» ى تەواوكەرەكەى «دا» ت سواندو. بەلای باوهرى منەو ئەم سوانە، كە تايەتى پىتە «د» ى ئاخوتنى سلىمانىيە، نايى بەسەر هەموو زمانى كوردىدا بسەبى. چ مانى نىيە لە هەلبەستدا بە پى داخاوى كىش و قافىە «د» كە بسوت، بەلام بە عادت لە نووسىنى پەخشاندا دەبى پىتە «د» كە نەسوت، وەك ئەمەش «لە پىشان، لە پاشان» وادەزانم راستىيەكەى «لە پىشان، لە پاشان» . كە تۆ ئەم راستىيەت زانى، ناچار دەبى لە دەستورەكەتدا رەچاويان بەكەيت ئىتر هەر جۆرە رەچاوكردنىك بىت چاكترە لەوەى بۇيان نەچووبىت.

پرىپۆزىشنى «بە، تى و پى» ش تەواوكەريان هەيە وەك «لە» بەلام تەواوكەرى «تى و پى» لە خۇيان جودا نايىتەو وەك: «تىوهرامان، تىرادىتن - پىوہبوون، پىراھاتن». پىي ناوى زۆرى بەدوا بەكوم چونكە مەبەستم دەستوردانان نىيە بەلكوو سەرنجراكىشانە و بەس.

2. كە دەلىي «بەمەدا، لەوہو، لەوۆو و لەوۆرا ...ھتد» ئەسلەكەيان «لەئەمەدا، لەئەوہو، لەئەوۆو و لەئەوۆرا» بوو، پىتە «ھەمزە» كەى سەرەتايان تىچوو. وا دەزانم زۆربەى نووسەران، بگرە هەموويانم لەم حالانەدا وشەكان بەسەرىكەو دەنووسن، واتە مەودا ناخەنە نىوان پرىپۆزىشنەكەو وشەى دوايەو. كە حال وەھابى پىوستە ئەم دەستورە لە هەموو جىگەيەكدا بەكار بىت كە پىتى سوا لەسەرەتاي وشەو هەبووبىت. كە نووسىت «لە ئەم كاتەدا» وشەى «لە» جودا دەنووسى، بەلام كە نووسىت «لەم كاتەدا» هەردوو وشەى «لە - م» بەسەرىكەو دەنووسى، جا ئەگەر گەرايتەو بۆ لاپەرە 474ى بەرگى يەكەمى گوفارى كۆر و دىت پىشنىارى كۆر ئەوہيە لە حالى سوانى نىشانەى ئەم كە پىتى «ب» دەبى پىشگر بە فىعلەو بنووسىت، بزائە كەوا كۆر ئەم لايەنەى سوانى پىتى سەرەتاي وشەى تىخوتىدۆتەو لە پىشنىارەكانى خۇيدا. بەپى دەستورى كۆر دەبى بنووسى «ھەل بستە، تى بنىشە، پى بەكە ...» بەلام كە «ب» كە سوا دەبى بنووسى «ھەلستە، تىنىشە، پىكە ...» .

من كە هەمووجار دەنووسم «تى خوتىدەنەو» و پىشگرەكەى «تى» بە فىعلەكەو نالكىنم لەمەدا پىش لە پىشنىارى كۆر دەرۆم، بەلام مەبەستم سەرىچى نىيە لەو پىشنىارانەى كۆر بەلكوو لەو رەفتارەدا دوو خالم بە

به رچاوی خۆمهوه گرتووه: یه کیان ئه وه یه تا ئیسته ئه و پیشیارانه نه بوون به بریاری یه کجاره کی، دوه میان ئه وه یه من له باره ی پیشگره کانی «تی، پی و لی» رایه کی تایه تیم هه یه که جودایان ده کاته وه له پیشگری وه ک «هه ل، دا، را، وه ر...». به لای منه وه «تی، پی و لی» سروشتی پرپویشنیان پتر تیدایه له سروشتی پیشگر که ئیره جیی دریزه پیدانی تیدا نابیته وه.

به کورتی ده لیم «پی» له پرپویشنی «به» وه رگیراوه. «لی و تی» ش هه ردوویان له پرپویشنی «له» وه رگیراوه. «له» و «به» ده چنه سه ر ناو و راناوی نه لکاو وه ک «له دارا گه ری» به زستانان پینه وه به رۆ - به من مه لی - له من گه ری»، به لام که چوونه سه ر فیعل و راناوی لکاو ده بنه «پی، لی و تی»، نموونه ی روونکردنه وه له م رستانه دا ده دیتری: «له ئه حمه د مه ده، لی مه ده، له تو ناگه م، تیت ناگه م» «به کابرام گوت مه رۆ، پیم گوت مه رۆ» (تیگه ییشتن، لیگه ران، پیگوتن - ئه مانه نموونه ی پیشگره کان و فیعلن چونکه چاوگ وه ک فیعله).

تیبینی دوهم

ئهو وشانه ی که به واوی بیزوین ده ست پی ده که ن وه ک ورچ، وزه، ورد، وریا و ورته ...هتد. بو ئه وه ی بریار بده یه ت ئه م واوانه به دوو بیت بنووسیت یاخود به یه ک بیت، سه رنجیک بده ئه م لیکدانه وه یه:

له نووسینی ئه و وشانه ی به «ر» ده ست پی ده که ن، نووسه ران ده لین پیویست نییه نیشانه ی «ر» ی قه له وی بخریته سه ر چونکه هه میشه ده نگی «ر» له سه ره تای وشه دا به قه له وی ده رده بردریت، که واته لزوم به نیشانه ناکات. که ئه م لیکدانه وه یه و ئه و بریاره قبول بکریت ده بی به نسبه ت وشه ی «ورچ، وشه و وزه ...هتد» یسه وه هه مان لیکدانه وه بکریت. ده بی بزاینن ئایا هیه و شه هه یه له کوردیدا به واوی وه ستاو ده ست پی بکات و کورته بزویتی «ضمة» شی تیدا نه بیته؟ چونکه ئیمه ده زاینن ئه و وشانه ی که هه ندیک له نووسه ران به دوو واو ده یاننووسن هه موویان له واوه که یاندا ئه م کورته بزویته «ضمة» هه یه.

ئهو ی راستی بی «واو» و «بی» که له سه ره تای وشه دا به وه ستاوی هاتن (واته بزویتیان به دواوا نه هات) به ناچاری ده بی بزویتیان تیدا بدرکیندریت ده نا ده برینیان له ئیمکاندا نابیت. کورته بزویتی ناو «واو» که «ضمة» یه و هی ناو «بی» که ش «کسه» یه. له م نمووانه ی خواره وه نه ختیک روونکردنه وه په یدا ده بیته.

له کوردیدا ئه م وشانه هه ن:

- کر [به واتای بیدهنگ وه یا مه یله و ره ق]
- کور [به واتای «ولد» ی عه ره بی]
- کوور [به واتای قه مبوور]

له م وشانه دا جارنیکیان پیتی «ک» چ بزویتی به دواوا نایه ت وه ک «کر». جارنیکیان کورته بزویتی «ضمة» ی به دواوا هات وه ک «کور - ولد». جاری سییه م بزویتی دریزه تیژی واوی به دواوا هات وه ک «کوور - که هه ندیک به دوو واوی ده نووسن [کوور]».

تو بیته پیتی «ک» له وشه ی «کر» دا بگوره به «م» وشه که ده بیته «مر»، بیگوره به «د» ده بیته «در». ئیسته بیته «ک» هه که بگوره به «و» و بیکه به «ور»، ئایا پیویست ده بیته ئه م «واو» بکه یه ت به دوو، له حالیکه دا که «ک» هه ت گوری به «م، د» لزومت نه دیت هیه چ «واو» یان به دواوا بیته ت؟

دەزانين لە كوردیدا «ك، كۆر، در و دور» هەيه، ئايا لە ههچ حالاندا وشەى وهك «وزە، ووزە - ورتە، وورتە - وورج، وورج - وشە، ووشە» بەچەنگ دەكەوئى مەجبوورمان بكات جاريكيان «واو»ەكە بە يەك بيت بنووسين و جاريك بە دوو بيت بنووسين؟ بە لای منەوه دەبيت لەپيشهوه زمانەكەمان سەرووبن بكەين، بەدوا ئەو وشانەدا بگەرپين كە بە بيتى «واو»ى وهستاو دەست پى دەكەن، جا ئەگەر ديتمان هەنديكيان واوهكەيان بە تەواوى وهستاوه و هەنديكيشيان وهك «كۆر، دور» واوهكەيان كورتەبزويى «ضمة»يان بە دوادا ديت ئەوسا پيوسته وشەكان بە دوو جور بنووسين، جوركيان بە يەك «واو» جوركيان بە دوو «واو». خو ئەگەر زانيمان هەموو وشەكان وهك يەك وهەان، ئەوسا دەبي بە چاوى كراوهوه برياريك بەدين ئيتريان بە يەك «واو» بنووسريت يا بە دوو «واو»، هەر كاميكيشيان كرا بە بريار بەلگەى لەگەل خويدا ديت، چونكە ئەوهى گرنگە زانيني راستييهكەيه، كە راستييهكە زانندرا بە خوئى و بەلگەيهوه دەزاندرت. كۆر كە هات لە نووسيني خويدا واى پەسەند كرد وشەكان بە يەك «واو» بنووسرين، ئەم ليكدانەوانەى كرد بوو. من كە ديم ليرەدا بۆچوونەكان دووبارە دەكەمەوه مەبەستم راکيشانى سەرنجى خويتهره بۆ ئەو بارانە و گوشەنيگايانەى كە مومكينه بن بە روانگەى لئوه سەير كردن.

تیبینی سێهەم

زانيمان و گوتمان وشەى پريپوزيشن بە وشەى دواى خوئيهوه نالکى هەر وهك ناو و راناو و ئاوهلناو بە دواى خوئانهوه نالکين، زانيشمان كاتيک كە بيتى قرتاو لە سەرەتای وشەى پريپوزيشن هەبوو وا پەسەند دەكرت پيوه بليكت. ئيسته پيوسته راستيىكى گرنگ لە باسى پيوهلكان و نەلكانى وشەى پريپوزيشن بە دوا خوئيهوه روون بكرتتهوه:

وا دەبي نيمچەرستەى ئاوهلكار adverb پريپوزيشنى تيدا دەبيت، دەشزانين ئاوهلكار لەو ريزمانانەى كوردى ئەمرۆى عيراق دەخويتن بە بەشيكي سەر بەخوئى ئاخاوتن ژماردراوه وهك «ناو، كار، راناو و ئاوهلناو (صفة)...». كەواتە ئاوهلكاريك خوئى بەشيكي سەر بەخوئى بيت لە ريزماندا ناشى نووسينهكەى پچرپچر بيت. بە نموونە دەليم لە رستەى: «من و تو ((بەبرايەتى)) دەبەينه سەر» گوتهى «بەبرايەتى» ئاوهلكاره و سەرەتاكەشى پريپوزيشنە. ليرەدا وشەى «بە» وهك ئەو «بە» يە نييه كە لە رستەى «بە پاره نانم كرى». دەورى پريپوزيشنى ديتووه و وشەى تازەى دروست نەكردووه.

جاريكى تريس مەبەست پتر روون دەكەمەوه:

هەر تازە چەند جاريكان وشەى «سەر بەخوئى» م بەكارهينا، كە پريپوزيشنى «بە»ى تيدا بەلام واتايىكى تايهتە هەيه وهك «جوان، بەرد، بەردەست و دەرد...». ههچ ليكدانەوهيىكى ژيرانە ليتمان ناسەلميني ئەم وشەيهى «سەر بەخوئى» كەرتكەرت بكرى لە نووسيندا. ئيمە دەنووسين «بە خۆمان نە ويران» و «بە» كە دوور دەخەينهوه لە «خۆمان»، بەلام ناشى ئەم كەرتكردنە لەگەل «سەر بەخوئى»دا بەكار بيت و بنووسريت «سەر بەخوئى» چونكە وشەيىكى تازەيه و لە بەشى ئاوهلناو (صفة) حساب دەكرت.

ئەم نموونانە دەهينمەوه بۆ ئەوهى خويتهر چ لەكاتى پيشنيار كردندا بيت و چ لەبارى رەخنەگرتندا بيت لايەنەكانى داخوازی ريزمان لە بير نەكات چونكە پيوهندي «عضوى» بە ريتووسهوه هەيه و لە يەكتر جودا ناکرتتهوه.

تیبینی چوارەم

لە نووسيني وشەى وهك «كاوور، باوور، كاوول، پاييز و دايبك...» كە كورتەبزويين بە دوا واوهكە و ييهكەدا ديت لەو حالانەى بيتى كوتايى وشەكان وهستاو بن. خويتهر ئاگادار بن لەوهى كە ئەگەر بيتهكانى كوتايى بزاfragen كورتەبزويتهكەى دواى واو و ييهكە تى دەچى.

به نمونه، که گوتم «کاوره کهم دهلهوه ریتم، دایکم وای پی گوتم» پیوست بهوه نامینی بزوین بهدوای وای «کاور» و ییی «دایک» دا بیت مه گهر بو مه بهستی ته نکید. جا که یه کیک ویستی بریار بدات نووسینی ئەم تهرزه وشانه به دوو «و» و دوو «ی» بیت دهبی له بیری بیت که هه موو دهم ئەم دووباره کردنه وهیه راست نییه چونکه هه موو دهم کورته بزوتنه کان پهیدا نین. ههروهه هاش که هات و بریاری دا له کاتی پهیدا بونی بزوتنه کان بیانوو سیته و له کاتی سوانیشیان نه بیانوو سیته، ئەوسا یه ک وشه به دوو شیوه دهنوو سیته که ئەمهش ئەنجامیکی سهیره و جیی ئەندیشهیه، به تاییه تی له بهرتهوهی که وا به شیکی بهرچاوی وشه ی کوردی له م بابه تهن. خو ئەگه ئەمهشیان بخهینه وه سه ره ئەو وشانهی که له نووسینی لاتینیدا جاریکیان قورسایه سه ره پیتی کوتایان دهنوو سیته و جاریکیشیان قورسایه که دهنوو سیته (لیره به پیشه وه باسمان کرد) به پی مان و نه مانیشی دهبی پیتی بو دابندریت و بسرپته وه، ئیتر ژماره ی ئەو تهرزه وشانهی دوو شیوه ریئوو سیان بو به کار دیت نیوهی فرههنگی کوردی پر ده کاته وه.

تیبینی پینجه م

ئەم چەند خالانە ی تیدا ره چاو ده کریت:

1. ئەوانه ی رانای لکای که سی سینه می تاک به دوا وشه ی وه ک «نووسی» و «بری» دا دهنوو سن وه یا «ی» وه صف و «اضافه» به دوا وشه ی وه ک «ماسی و ترۆزی» دا دهنوو سن:

- دارا نووسی، بری
- ماسی ده ریا، ترۆزی ناسک ...

دهبی سه رنجیان بو کومه لیک راستی رابکیشم که وا به دریزی له گو تاری «به کارهینانی (ی)» له ریزمانی کوردیدا» باس کردوو و نابی لیره دووباره بکرپته وه، به لام ئامۆژگاریم ئەوه یه خویته ره سه یریکی لاپه ره کانی 60 و به ره و دواتری به رگی یه که می گو فاری زانیاری کورد بکات، به تاییه تی لاپه ره کانی 64، 65، 66، تا بزانی ژيانده وه ی ئەو دهنگه «ی» ه ی که له ئاخاوتندا دهر ناکه ویت بو چ لاینکمان ده بات. من لیره دا نمونه یییکی ئەو زه حمه تیه بیسه روبه نه ت دهینمه بهرچاو که له کوتایی لاپه ره 65 و به شی زۆری لاپه ره 66 ی گو فاره که دا ده یخوینتیه وه:

له ئەنجامی ئەم تیکه لپیکه لی و مه علوماتفرۆشییه دا، ئەم لیسته سیحرییه ی خواره وه پیک دیت:

- «بارام دزی» چونکه رابردووی تپه ره بو شه خسی سینه می تاک.
- «بارام خزی» چونکه رابردووی تپه په ره بو شه خسی سینه می تاک.
- «جه نابت دزیت» چونکه رابردووی تپه ره بو شه خسی دوه می تاک.
- «جه نابت خزییت» چونکه رابردووی تپه په ره بو شخسی دوه می تاک.
- «جه نابت ده دزیت»، «جه نابت ده خزییت» چونکه کاره که له «مضارع» له بو شه خسی دوه می تاک.
- «جه نابت ده چیت» چونکه کاره که له ئەسلدا «ی» ی نییه.
- «ئیمه خزیین» چونکه رابردووی تپه په ره بو «جمعی متکلم».
- «ئیمه ده خزیین»، «ئیمه ده دزین» چونکه کاره که «مضارع» له بو «جمعی متکلم».
- «ئیمه ده چین» چونکه کاره که له ئەسلدا [ی] ی نییه.

نمونه کانی ناو گوټاره که ته و او بوون.

ئهم لیسته به شیکه لهو زهحه تیهه که به ژاندنه وهی پی سوای هندی شوینی ئاخوانی کوردی به رنکارمان دهیت.

لیره دا دهی شتیک رابگه یه نم: له لیسته به دوو نمونهی «جه نابت ده دزییت، جه نابت ده خزییت» و «ئیمه ده دزیین، ئیمه ده خزیین» راست نین چونکه له صیغه میضارعی ئهم کاراندا پیتی «ی» دهر ناکه ویت، تنها راناوه لکاوه کانی «یت» و «ین» دهر ده کون. که واته به هه موو مه زه بهان دهی بنووسرین «جه نابت ده دزییت، ده خزییت - ئیمه ده دزیین، ده خزیین».

من کانی خوی ئهم دوو نمونه یه به ئانقه ست هیناوه بو ئه وهی بزائم کهس ره خنهم لی ده گریت؟ له گهل چاپکردنی گوټاره که شدا راستی مه سه له کهم نووسی و خستمه زه رفیکه وه و به ئمانهت لای فرمانبهریکی کورم دانا تا کوو ئه گهر له دواروژدا ره خنهم لی گیرا پاکانه بوخوم بکه که نمونه کان بو تاقیکردنه وهن نه که هی نه زانین. ئیسته دوا ی سی سال به سه رچوون و بلاو کردنه وهی گوټاره که لیره دا داخوازی جینگه چوئیتیه کهم پی ئاشکرا ده کات. به لام ئه وهنده هه یه که وا من هه رچند به ئانقه ست نمونه ی هه له م هیناوه ته وه، نمونه ی راست هه ن له جینگه ی ئه واندا دابندرین:

● «جه نابت ده دزییت»، ئیمه ده دزیین» چونکه له صیغه میضارعی «ی» کاره که دا «ی» هه یه.

جگه له م کاره هی تریش هه یه بیته نمونه وه که بییت و پیتی «ژ» له نمونه کاندای بگوری به پیتی «ر». به هه مه حال پیوسته خوینته ر بگه ریتته وه بو گوټاره که...

2. ئه وانیه ده نووسن «چوئیتی، راستی، چاودیری...» که له وشه کانی «چوئی، راستی، چاودیری...» هه وه وهر گیراون، به کارهینانی ناوچه یی نه که هی زمانی کوردی ده کهن به ده ستور چونکه له کوردیدا ناشی دهنگی «ی» (بی - یی دریزی تیژ) که له ئاخواندا ده شکیتته وه بو سه ر ئه و بنجانیه پیکان هیناوه بکری به «ی» (بی دریزی پهل) چونکه ئه مه گوپینیکی ریزه ر (شاد) و دژه ده ستوره. ئهم ته رزه یه دریزه تیژه کوتایی وشه که هات و شکایه وه، دهی به پی یه که ده ستوری گشتی له هه موو حالاندا وه که یه که بشکیتته وه ئه ویش ئه وه یه بکری به «دهنگی کسره و دهنگی یی کونسنانت» وه که «چوئیه تی، راستی ته و چاودیری ته تی». به لام بو مه به ستی سوو کئاخوان به زوری ده گوټری و، دهی، بنووسری: «چوئیه تی، راستی ته و چاودیری ته تی». ئه وهی من ده یلیم کورتر کردنه وهی تیدایه، ئه وهی به شیکه نووسه رانیش دهینووسن گوپینی دهنگی تیدایه. گوپینه کهش هه ر له یه که ناوچه دا ده کریت نه که له هه موو کوردستان وه یا به شی زوری کوردستان، دیاره کورتر کردنه وهش له کوردیدا ده ستورینی زور په ره سه ندووه به پیچه وانیه گوپینی دهنگ که کاریکی ناجایه زه ههروه که گوپینی «ل» بو «ر» له ناوچه ی کویی ناجایه زه. ئه و ناوچه یه «یی تیژی دریز» له و شاندا ده گوپری به «یی پهل دریز» هه ر خوی له جینگه تردا «یی تیژ» ده شکیتته وه به «کسره و کونسنانت» وه که ده لی «چاودیری ته راست و دروسته که، زمانه ئه لمانیه زور سه خته که، ئه و بلندییه له توه دیاره» که له وشه کانی «چاودیری، ئه لمانی، بلندی» هه وه «ی» کان شکانه وه به «...یه». ههروه که «بلندی» له شکانده وه دا ده بیته «بلندی» ههروه اش «برسی» دهی بکریته «برسیه کان، برسیه تی - نه که برسیتی».

که هاتیت به م لیکدانه وه یه رازی نه بویت دهی به لگه ی وه ها بهیته وه وهرامی هه موو ره خنه و پرسیاران بداته وه، ئه وهش به ئیسپات بگه یه نیت که گوپینی دهنگه که له فلانه ناوچه دا کاریکی راسته و ده ستوره گشتیه که ی هه موو کورد هه له یه.

3. شكاندهوى «واوى تيزى دريژ» يش ليكدانهوه و ليكوآينهوى دهوى. ئەو وشانهى كه كوآيبه كه يان «وو» ه وهك «ماندوو، سنوو، بيزوو، مازوو، هه لاتوو، چوو، بوو، دروو...» چۆن دهخريته ناو رستهى وهك «دارا ماندوه - دارا ماندوو» وه، ئايا واوه كه ههر به يهك بيت دهنووسريته ياخود ئەويش وهك «يى تيزى دريژ» له شكاندهوهدا دهكريته «ضمه و واوى كوئسنانت».

سهرنج بگه له وشهى «هه لاتوو»: ئەمه «ناوى كارا» (اسم فاعل) له كارى هه لاتنهوه وهرگيراوه ليرهدا واوه كه بهدوا كوئسنانتدا هاتوووه بويه بوته بزوين، بهلام تهگه به دوا بزويندا هاتبايه دهبوو به كوئسنانت وهك «وهستاو، سوتاو و داماو...». دياره كه بلين «دارا وهستاوه» بيريش لهوه ناكهينهوه ئايا واوه كه چۆن و چهند بنووسين. بهلام وشهى «بوو، چوو، ماندوو...» چ وئتهى تريان نيهه واوه كه يان كوئسنانت بيت. ئايا تو به لاتنهوه دهشى ئەو واوهى جاريكيان بزوين بيت وهك ئەو واوه حساب بكرت كه ههميشه بزويته؟ تهگه وهك يه كتريش حساب نه كردن چۆن له يه كتريان جودا ده كه يتهوه؟ ئايا رى به خوټ دهدهيت بنووسيت «دارا ماندوو، دارا نوستوه» - واته جاريكيان واوه كه به يهك بيت و جاريكيان به دوو بيت بنووسيت؟ به ههر لايه كدا بكهويت پيوسته لهسهرت برياره كهت به پيوانه و كيشانه بيت.

من ناليم دهبي خوئتهر ئەم گرفتانه چارهسهر بكات، چونكه بهراستى كاريكى يه كجار زهحمهته؛ من ههر ئەوهندهم دهوى زهينى خوئتهر رابكيشم بو ئەو لايه نانهى ليكدانهوه يان پيوسته. تاكوو تهگه كهوته سهر بارى دانانى ريتووس بيريان لى بكاتهوه، له حالى رهخه گرتيشدا فهراموشيان نهكات.

ئەم تيبينانهى خستمه بهرچاوى روئشنيبرى كوردهوه مشتىكن له خهروارى گيروگرتى ريتووسى كوردى كه پيوهندى ههيه به سروشتى زمانه كه مانهوه. ئەندامانى كور، ئەوانهى ئاشناى باسى سهر به زمان و بابته كانى زمان، له مانه و له زور لايهنى تريس وردبوونهتوه بهر لهوهى بگه به بيرورايه كى يه كگرتوو، واش بووه ريكهكهوتنى گشتى مومكين نهبووه، پيشنياره كه به دهنگى زوربهى ئەندامان پهسهند كراو. من بوخوم وام پهسهند ده كرد هه موو «ناوى كاراى ليكدراو» (اسم فاعل مركب) ي وهك «نان خور، دهست بر، جل شور، گوشت كولين...» بهسهر يه كهوه بنووسرين «نانخور، دهستبر، جلشور، گوشتكولين...» نهك تهنها ئەو ناوانهى دهبنه وشهى فهرهنگى و دهلاله تيان بو پيشه و كه سب و كار دهگه رپتهوه وهك «جلدروو، سه رتاش، زيندروو...» بهو جوهرى كه له لاپه ره 374ى بهرگى يه كه مى گوڤارى كور نووسراوه. بيگومان منيش و ئەندامانى ترى كورپيش، ههر لايه، بهلگه و بنگهى تايهتى خوئ هه بوو، رهنگه ئيستاش من ههر لهسهر باوه ره كهى خوټ مايبتمهوه دهبي وشهى «جلدروو، دلسوز، دارتاش» له هه موو حالاندا بهسهر يه كهوه بنووسرين نهك ههر تهنها له بهر خوټلادان له دوو شيوه ريتووس بو يهك وشه، بهلكوو له بهر هوئى تر كه ئيره جى شىكردهوهى نايتهوه، بهلام له گه له ئەمه شدا ريزم بو بيروراى هاوريكانم ههيه چونكه لهسهر ليكدانهوه و توژينهوه هه لستاوه، پيرهوى ريتووسه كهى كورپيش ده كهم مهگه له حالى فهراموشكردندا. ئەو فهراموشكرده كهش تا ئيستنه نايته بنگهى «هه له» چونكه پيشنياره كانى كور تا ئيستنه نه بوون به بريار.

خوئتهر دهبينى من نووسيمه و دهنووسم «ئهلفوبى» كه چى له ناوه راستى لاپه ره 365ى بهرگى يه كه مى گوڤارى كور نووسراوه «ئهلف و بى». وابزانم من باستر پيرهوى پيشنياره كانى كورم كردوو له نووسينى «ئهلفوبى» دا چونكه دوو جاران بهر ئەو پيشنياران ده كه وئت: جاريكيان له وهدا كه وشهى ليكدراو بوو به وشهى فهرهنگى دهبي بهسهر يه كهوه بنووسريته وهك كه له لاپه ره 371ى گوڤاره كه دا پيشنيار كراوه «6 - وشهى داتاشراو»، جاريكيشيان له وهدا كه به پيشنيارى لاپه ره 375ى گوڤاره كه «11 - وشهى يهك واتابه خش» ئەم واوه عهطفهى نيوان «ئهلف» و «بى» وهك وشهى «پتوقه دم» دوو كه رتى وشه كه له يه كتر جودا ناكاتهوه. من كه نووسيم «ئهلف و بى» تهنها مه بهستم دهنگى ئەلف دهنگى بى، وهيا پيتى ئەلف و پيتى بى، دهبي. بهلام كه نووسيم «ئهلفوبى» هه موو ئەبجه ديهم مه بهست دهبي.

ههروه هاش زور جاران نووسينى نيمچه رسته وهيا فيعلى راناودار به دوو جوهر دهنووسم وهك كه دهنووسم «دهت بينم، دهت بينم». هه رچه ند ئەمه پيشه ييكى باشيش نهبي، بهلام وه نيهه لى بيتاگا بم: بهراستى وا دهبي لهو ته رزه جىگايانهدا به

ئانقەست شىۋەگۆرى دەكەم چونكە دەمەوى بلىم ھەر دوو جۆر نووسىن تەبرىيان ھەيە و لەوانەن بىن بە رېنوووسى نىھائى. تا رادەيىكىش دەستوچاۋ راھاتن لەو دەدا كارى خۆى دەكات، ئەو ھەندەشم ھەر لە بىرە كەوا تا ئىستاش بىر پار لە كۆرەو، وەيا لە لايەنىكى دەسەلات پىدراو ھە دەرنەچو ھە يە كىك لەو دوو شىۋەيە بسەپىنىت.

ئىمە، بە پىچەوانەى راي ئەو كەسانەى وا رادەنوئىن شىۋەى رېنوووس و زمانى ئەدەبىمان قالى بەستو، جارى ھەر بەرئوھىن: لەو ھەشدا چ ناتەواوئىك پەيدا نايىت ئەگەر بەرئوھەبوونمان بەرەو ئاكامى راست و دروستمان ببات.

«...»

ئەم گوتارەى مامۇستا قزلىجى كە بە عىنوانى «لە بارەى ھىندى لە نەھنىيە كانى رېزمانى كوردى» بۇ «گۆفارى كۆر» ھاتوو، دەنگدانەو ھەيىكى نر خدار و دلسۆزانەى لەو ھەو بەرانبەر يە كىك لە بەرھەمە رېزمانىيە كانى كۆرى زانىارى كورد، رېگە رووناككەرەو ھەى رېيازىكى زمانى كوردىشە. گوتارە كە لەو رووپەرانبەى ژووړا، بى دەستكارى و لى سړىنەو و لى گۆرىن، بلاو كرايو ھە، ناوانو ھەيىك نەبى كە بە ناچارى شىو ھەى رېتووسە كەى لە گەل شىو ھەى رېتووسى كۆر گونجىنردا بۇ ئەو ھەى، تا رادەى لوان، لە گەل چاپكراو ھەى كانى ترى كۆردا لە رووى رېتووسەو ھەى بە ك ئاھەنگ بىت.

بە عادت گوتار لەلايەن نر خىنەرەو ھە ماشا دە كرىت و ئەو تىبىنىيەنەى ھە بىت بۇ خواو ھەى گوتار دە چىتەو ھەى تاكوو سەرلەنو ھەى بەر تىشكى ئەو تىبىنىيەنەدا بە گوتارە كەيدا بىتەو ھەى و چى بە راستىان دە زانىت بە ھەندىان ھەلبىگرىت و لە دووبارە پىدا چو ھەو ھەى جىگەيان بۇ بكا تەو ھەى. ئەو ھەى رىك كەوتنىشى لەسەر نە بىت دە خرىتە بەر چاوى ئەنجومەنى كۆر و ئەو برىار لە بارەى ھەو ھەى دەدات.

ئەم جارەيان لە بەر دوورى نىشەمەنى خواو ھەى گوتار و بە نىازى كور تکر دنەو ھەى كاتى پىووست بۇ ئەم شىو ھەى «دووبارخانە» بەى¹¹ درىز خاين، ئەنجومەنى كۆر لىمى سەلماند كەوا تىبىنىيە كانىم لە شىو ھەى گوتاردا بە كسەر بەدوا ئەو گوتارەدا چاپ بكرىن بى ئەو ھەى لە پىشەو ھەى بخرىتە بەر نىگای خواو ھەى گوتارەو ھەى، لەمەشدا نە زىانىك پەيدا دە بىت، نە راستى و زانىتىش و ھە تەنگ دىن.

مامۇستا قزلىجى، ھە ك لە بەر فرەوانى لىكۆلىنەو ھەى كانى و سەر ھەو ھەى تىبەل كشانى بەر ھەو مېژو ھەو ھەى دەردە كەو ھەى، لە گەلىك جىگە و گوتەدا بۇ رىك كەوتە پارىز بىاتە رايە كانىم و بە تىرى رەخنە بىانىكىت، بەلام وىستو ھەى تى جوانمەردى خۇيان لى بە كار بھىتت و بەشى زورىان جەب بدات. من ھەر چەند ھەست بە چاكە كوردم تىزىش بىت و بە چاوى «خىلەو ھەى»¹² سەرى چاكە بكەم، دەشى كەم، ھەرگىز ھەى تەنگ نايەم لەو ھەى نەشتەرى پىسپورى دۆست و دلسۆز لەشى ھەموو بەر ھەمىك كونا ش بكا ت. حاجى قادر گوتەنى:

پىم خۆشە غەزەل فەرشى قدومى عوقەلابى

ھەر ئەم تىبىنىيە كورنەى باخەل فەراچى دۆستىكى زانى و ھەى مامۇستا قزلىجى ھەى وا رىگەم پى دەدا لە ھەرامى رەخنەدا، ھەيا لە تەك دەرنەزەرخستنى ئەو ھەى بە «بوختتر» ھەى دەزانم پەرواى دوو دلىكردن و زمانگرتن لە بىر خۆم بىەمەو ھەى بى خوتخوتەى دلىكستە كورن و كۆمەى دۆستەرەنجاندن مەشى خامەرانى بكەم.

بە دوا گوتارە كەى مامۇستادا، ئىستا پىبەى و جىبە جى تىبىنى تىدا كورن، چى لام ھە بىت، لەوانەى خزمەتى باسە كە دەكەن، بە زنجىرە دەخرىتە بەر چاوى خوتنەرانبەو ھەى. واش بو ھەى ترسى درىزەى لە ھەدبەدەر قسەى لى كورت كور دوومەتەو ھەى، ھەيا ھەر بە جارى بى قسەى كوردم. ھەى بزانم تازەى ئەو باسانە داخوازى شىكر دنەو ھەى نەفەسدرىز دەكات.

11- دووبارە خانە: كاروانچى كاتىك ژمارەى بارە كانى لە ژمارەى ولاغە كانى پتر بوو ھەموو ولاغە كانى بار دەكات و بارە كان تا نىو ھەى رىگەى قۇناغ دەبات و دەگەر پىتەو ھەى بۇ سەر ئەو بارانەى بە جى مابوون ئەوانىش دەباتە لای بارە كانى تر. ھەر بەو پىبەش بەشە كەى ترى رىگا بە شىو ھەى «دووبارخانەى» دە بىت.

12- مەشوو ھەى، دەگوترى خىل يەك بە دوو دە بىن.

-1-

به پینی ئهوهی له لاپه‌ره‌ی 114-113 ی گوڤاردا نووسراوه وا ده‌فامریته‌وه که من له نووسینه‌که‌ی ناو «چه‌ند
حه‌شارگه‌یینکی ریزمانی کوردی» دا له و مه‌به‌ستانه دواوم که له کوتایی لاپه‌ره 113 و سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ی دواتردا ریزیان
به‌ستوه. لی‌ره‌دا ناوی ئه‌و سه‌ره‌باسانه ده‌نووسم که له «حه‌شارگه...» دا لییان کۆل‌راوه‌ته‌وه:

• حه‌شارگه‌ی «راناو»

• حه‌شارگه‌ی پاشگره‌کانی «کار» که بریتین له «ا، کا، را»

• حه‌شارگه‌ی «فعلی انتقالی و انتقالی پیچه‌وانه»

• حه‌شارگه‌ی «ناوگر»

دوا‌ی ئه‌مانه، به‌زیاده‌وه و بی ئه‌وه‌ی ژماره‌ی بۆ دابنریت، له راناو‌بوون و راناو نه‌بوونی ئه‌و «ت» ه دواوم که له کاری
ناینده‌دا ده‌کووتیه کوتایی ریزه‌ی له مه‌ر که‌سی سییه‌می تاکه‌وه، وه‌ک: ده‌روات، ده‌چیت...

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویت من له «حه‌شارگه...» دا باسی پاشگری «ره، وه، انی» م نه‌کردوه که له گوتاره‌که‌دا لییان
کۆل‌راوه‌ته‌وه. ئه‌م ئیشاره‌ته‌ش به هیچ جو‌ریک ده‌خلی به‌سه‌ر نرخ و ناوه‌رۆکی گوتاره‌که‌وه نییه چونکه نه دوانی من له‌و
شتانه نرخان له گوتاره‌که‌دا ناشکینیت، له سه‌نگیسی که‌م ناکاته‌وه.

-2-

له لاپه‌ره 114 ی گوڤاردا که له ده‌سنووسی مامۆستا قزلجییه‌وه به چاپ گه‌یشته نووسراوه فیعلی «برگشتن» تیپه‌ره.
نه‌مویست نووسینه‌که‌ی مامۆستا ده‌ست لی بده‌م هه‌رچه‌نده ده‌زانم که مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه بلی «تینه‌په‌ره»، که ئه‌مه‌ش
راستی فیعله‌که‌یه، چونکه له قسه‌کانی دواتریدا که ده‌لی «برگردانیدن» تیپه‌ری عام و «برگاشتن» تیپه‌ری خاص بوه
دیاره ده‌بی به‌لای ئه‌ویشه‌وه «برگشتن» تینه‌په‌ر بیت.

-3-

له لاپه‌ره 115 دا فعلی «سوون، جوون» هاتوون، گۆیا له‌وانه‌وه دوو فیعلی «ساوین، جاوین» به لی زیاد‌کردنی ئه‌لفیک له
هه‌ر یه‌کتیکیان په‌یدا بوون.

له پێشه‌وه ده‌بی بلیین ئه‌گه‌ر سه‌لماندمان «ساوین، جاوین» له «سوون، جوون» هه‌وه هاتوون پێویسته بشسه‌لمینین که
نه‌ک ته‌نها «ئه‌لف»، به‌لکوو «ئ» یش به‌زیاده‌وه هاتوه، به‌و پێیه ئه‌لفیک له ده‌ره‌وه هاتۆته به‌رای «واوه‌که و یی»
یه‌کیش هاتۆته دوا‌یه‌وه، که ئه‌مه شیوه‌یینکی نه‌دیتراوه له په‌یدا‌بوونی ناوگر له فیعلی کوردیدا.

من وا ده‌زانم فیعله‌کان له بنه‌ره‌دا «ساوین، جاوین» بوون و به‌تیپه‌رینی کات و گۆرانی ئاخاوتن به‌ره‌و سووکی و کورتی
شیوه‌ی کورتتر و سووکتریان لی که‌وتۆته‌وه. ئه‌وه‌ی له ئاخاوتنی ناوچه جودا‌کانی کوردستاندا دیته به‌ر گوئی ئه‌م سی
شیوه‌یه‌یه:

• ساوین: ساویم، ده‌ساوم

• سووین: سوویم، ده‌سووم

• سوون: سووم، ده‌سووم

فیعلی «جاوین» یس دوو شیوهی «جوین، جوون» ی لی دهییسری و ههر سی شیوهش له باودان. دياره ئەم فیعلانه ههوهل جار ئەلفه که یان قرتاوه و بوونه ته «سوین، جوین» دواتر کورتتر کراونه تهوه بو «سوون، جوون». من له گوتاری ترما نووسیومه چۆن وشه ی «دژنیو»، بهواتای دشنامی فارسی، ئەم گۆرانهی بهسهردا هاتوه: دژنیو – جینیو – جوین – جوون.

«ساوین و جاوین» یس نهختیکی ریگهی «دژنیو – جوون» یان کوتاوه تهوه و بوونه ته «سوون، جوون». ئەم باوهره له ریگهییکی تریشهوه پتهو دهییت، ئەویس ئەو راستیییه که هاتنی ناوگر بو ناو وشه گۆران بهسهر واتایدا دههینیت کهچی دهزانین «جاوین – جوون» «ساوین – سوون» واتایان نهگۆراوه، کهواته دهی وشه کان له ری لی سووان و لی قرتانهوه شیوهیان گۆراییت چونکه بهمهدا واتای وشه ناگۆریت وهک که وشه ی «ههستام، ههستام» و چهندین وشه ی تری کورتکراوهی کوردی واتا گۆرانیان تیدا پهیدا نهبوه. ئەم لیکدانهوهیه تهنها له حالیکدا ههلهدهه شیتتهوه که به تویننهوهی میژوویی بسهلمیندری، له کۆندا وشه کان «سوون، جوون» بوون دوا یی لێیان زیادکراو بوون به «ساوین، جاوین».

-4-

له لاپه ره 116 دا وشه ی «بووردن، بواردن» هاتوه: من له «حهشارگه...» دا باسی ئەمهم کردوه، بهلام لی ره دا دهی بلیم «بووردن» که کاریکی تینه په ره به واتای «بهخشین» ی پاتهویات نایهت چونکه «بهخشین» کاریکی تیپه ره، دياره تیپه ر و تینه په ریش پیکه ل نابن. ئەوی به واتای «بهخشین» ی تهواو دیت وشه ی «لیبووردن» ه که تیپه ری به واسیطه یه. دهی بگوتری «من له تو بووردم» ناشی بگوتری «من ئەتۆم بوورد». ئەوهی بهسهر زاراندهوهیه دهگوتری «بمبوره» تهواوینک له دهستووری لاداوه و راستیییه که ی «لیم ببوره» یه. دهگوتری «دارام بوارد، دارا منی بوارد، بمبوره...» چونکه «بواردن» کاریکی تیپه ره و جی خۆیه تی بهرکاری بی واسیطه ی هه بیته...

به دوا «بووردن – بواردن» دا من له گه ل رای «ماموستا قزلجی» دام که ده لی دوو وشه ی «ئهنگوتن – ئهنگاوتن» تینه په ر و تیپه ری یه ک کارن هه رچه ند له گه لیک شیوه ئاخاوتندا «ئهنگوتن» به واتای «بزووتن» [گه لایتر ئهنگوتن]. «هه لکردن» [نهسیم ئهنگوتن]... و واتای ئەو تویی تریش بهزوری له کاردیت. من له «حهشارگه...» دا ئەم دوو وشه یه م هه لبوارد چونکه هه ندی براده ری زمانان لێیان نهسه لماندم واتای تیپه ر و تینه په ری یه ک کار هینده ی «ئهنگوتن، ئهنگاوتن» له یه کتر دوور بکه ویتتهوه، ئەو براده رانهش نه یانبیستبوو کاره کان بهو واتایه دین که ماموستا قزلجی باسی کردوه [به واتای پیکران، ئهنگیوران].

به پینچه وانیه ی ئەوهی ماموستا له باره ی «هه ل ئهنگاوتن» ی گوتوه که گۆیا ئەو کاره وجودی نییه، له زور ناوچه ی کوردهواری دیوی کوردستانی عیراقددا دهگوتری «لووله ی تفهنگه کهم هه ل ئهنگاوت دهنابرام دهکوشت – جوگا کهم نهختیک هه ل ئهنگاوت و ئاوه کهم بهسهر ئهرز کرد...».

-5-

له باره ی کاره کانی «شردن [بووبیته شاردن]، ژمردن [بووبیته ژماردن]، بژردن [بووبیته بژاردن]». من وا دهزانم ئەسلی ئەم فیعلانه «شران، ژمران، بژران» ه که له جووری فیعلی مطاوعی وهک «سووتان، رمان، پسان» ن. ئەمانه بههوی ناوگر دهبنه «شاردن [هوه]، ژماردن، بژاردن» ریژه ی «مبئی للمجهول» یشیان تا ئیستا به پی دهستووری گشتی له ئاخاوتندا هه ر ماوه و دهگوتری «دهژمیردری، دهشاردریتهوه، دهبژیردری» کهواته دهشی بلین له رووی بهراوردکردنهوه ئەم لیسته یه پیک دیت:

تیتھ پەر	تیپەر	مبئی للمجهول
رما	رماندی	رماندرا [رماندرا]
سووتا	سووتاندى	سووتاندرا [سووتاندرا]
پسا	پساندى	پساندرا [پسیندرا]
شرایه وه	شاردرایه وه	شاردرایه وه
ژمرا	ژماردی	ژماردرا [ژمیردرا]
بژرا	بژاردی	بژاردرا [بژیردرا]

لیره دا ئه وه ره خنهم لی ناگیرئ که بگوترئ «سووتا، رما، پسا» به هوی «اند» هوه بوونه ته تیپەر که چی «شرا، ژمرا، بژرا» له ریگه بیکی تره وه بوونه «تی»، چونکه مهرج نییه هه موو فیعله کان به یه ک ریگه دا به ره و تیپه ری برؤن: به نمونه، فیعلی «ئهنگوا - به واتای پیکرا» به هوی «اند» ناکریته تیپه ر و نابیته «ئهنگواندی» به لکوو ده بیته «ئهنگوتی» که هه ر خوی ریژه ی تیپه ری «ئهنگوت» یشه.

ئه گه ر ئه م بۆچوونه م راست بی کاری «سپاردن» یش هه مان جۆر هاتنی له «سپران» هوه جینی باوه ر پچ کردن ده بی. وه ک له «حه شارگه...» دا گوتومه «سپرا، ده سپرئ» له نیوان خیله کانی به شیکی هه ری می رانیه و قه لادزه و کویه دا ده بیستری. ئه گه ر بشلین «ژمرا، شرایه وه، بژرا، سپرا» ریژه ی «مبئی للمجهول» ن ده بی بسه لمینین کور تکراره ی «ژماردرا، شاردرایه وه، بژاردرا، سپاردرا» ن. ره نکه تویرینه وه ی میژووی به لاینکیاندا ساغ بکاته وه.

ئه وه ی مامؤستا قزلجی له باره ی «ژماردن» ی گوتوه که گویا له «شمردن» هوه به ئه لفیکی زیاده وه هاتوه (کوتایی لاپه ره 117) ناوگرمان به دهسته وه نادات چونکه «ژماردن» ی کوردی به رانه ر و پیکه لپینی «شمردن» ی فارسییه و هه ردوویان تیپه رن. وا بزانه م نابی بلین «ژماردن» له «شمردن» هوه هاتوه به لکوو هه ر ئه وه نده ریگه یه مان هه یه که بلین له کوریدیدا ژماردن به واتای «شمردن» ی فارسییه هه ر وه ک «بی» ی کوردی به رانه ر «پا» ی فارسییه.

-6-

منیش وه ک مامؤستا قزلجی (لاپه ره 118)، له «حه شارگه...» دا گوتومه «بزووتن» به هوی ناوگره وه له تینه په ره وه بۆته «بزواتن» که تیپه ره... لیره دا هه ر ئه وه نده ده لیم له هه ندئ شوینی کوردستانی عیراقددا له جیاتی «بزۆ» وشه ی «بزۆز» به کار ده هینن، واش پی ده چی ریژه بیکی بیت له وانیه ی تائیتستا به ر حسابان نه که وتوون. هه قالیشی هه ن وه ک له م نمونه وه ده رده که ویت: «بزۆز، کلؤل، کلؤل، فسؤس...».

-7-

«رؤنشتن و دانشتن» ویا «دانشتن» له یه ک واتادان و زوریش باون، به لام که به هوی «اند» بکریته تیپه ر ده بیته «دانیشاندن - رؤنیشاندن»، دیاره که به هوی ناوگری «ا» بکریته تیپه ر ده بیته «ناشتن» و ته واویک له واتاکه ی ده گوریت، ئه مه ش مافی بی ده مه ته قه ی ناوگره: پاشگری «اند» هه ر ئه وه نده ده کات که له تینه په ره وه، تیپه ر دروست ده کات بی ئه وه ی واتای بگوریت.

-8-

له لاپه ره 120 دا وا راگه یاندراره که وشه «په ساردن - هه لپه ساردن» له «سپاردن» هوه هاتوه و واتاکه ی گؤراوه. وا ده زانه م به لگه بیکی نییه ئه مه بسه پینی، پتریش له گه ل باوه ردا ده گونجی بگوترئ هه ردوویان وشه ی سه ره به خۆن و له

بنه‌رتدا له‌یه‌کتر جودان وه‌کو هه‌موو دوو وشه‌ی تری له‌یه‌کتر جودا. گه‌لینگ وشه‌هه‌ن له‌کوردیدا وه‌ک‌ئهم دوو وشه‌یه‌هه‌رفه‌کانیان (ده‌نگه‌کانیان) هاوچه‌شنن به‌لام به‌دوا یه‌کتردا هاتنی ده‌نگه‌کان و واتای وشه‌کان جودان وه‌ک: «گه‌رم – مه‌رگ، ده‌رز – زه‌رد، زی‌ر – ری‌ز...» چ‌به‌لگه‌ییکیشم به‌ده‌ست که‌سه‌وه‌نه‌دیتوه‌ئیسپاتی‌ئوه‌هه‌بکات که‌یه‌کینکیان له‌وی تره‌وه‌وه‌رگیراوه.

-9-

له‌بابه‌ت وشه‌ی «خوردن [خوهردن]، خورتن [خوهرتن]، خو [خوه]...» هه‌وه‌که‌له‌لاپه‌ره‌121 باس کراوه‌دوو‌تیبینیم هه‌یه:

یه‌که‌م: له‌م وشانه‌وه‌که‌سه‌رچاوه‌ی «خواردن» ی‌ئیس‌تاکه‌ی کوردی به‌ده‌سته‌وه‌ده‌ده‌ن ده‌زانری‌بوچی‌ئهم وشه‌یه‌له‌تصرفدا وه‌ک‌ئهو‌کو‌مه‌له‌وشانه‌نییه‌که‌هاوکیشن و به‌ری‌که‌ده‌ستووری‌بی‌که‌له‌به‌ر و بی‌ری‌زه‌ری‌تصرف ده‌که‌ون وه‌ک:

- بو‌اردم ده‌بو‌یرم
- هه‌ناردم ده‌هه‌نیرم
- ژماردم ده‌ژمیرم
- یژاردم ده‌بژیرم
- سپاردم ده‌سپیرم

فیعلی «خواردم» ده‌بوو به‌پنی‌ئهم ده‌ستووره‌له‌ئاینده‌دا‌بیته «ده‌خویرم» که‌چی‌ده‌بیته «ده‌خۆم» ناوناوه‌ییکیشم لی‌ره‌وله‌وی‌ده‌گوتری «ده‌خۆرم». به‌لام که‌زانرا به‌ئصل «خواردن» نه‌بوه‌چ‌گله‌یی له‌وه‌دا‌نامینی که‌ری‌زه‌ی‌ئاینده‌ی‌بجیته‌وه‌به‌ره‌و‌ری‌زه‌ی‌ئهو‌سه‌رچاوه‌یه‌ی‌که‌لییه‌وه‌هه‌لقو‌لیوه.

دووهم: که‌زانیمان ده‌نگی «ا» ی‌ناو وشه‌ی «خواردن» له‌ده‌نگی‌فه‌ت‌حه «ه» وه‌هاتوه‌نا‌بی‌بلین ناو‌گره‌و له‌لاوه‌هاتوه‌بو‌ناو وشه‌که‌به‌لکوو‌ئاشکرایه‌که‌له‌ئاکامی‌گۆرانه‌وه‌په‌یدا‌بوه، گۆرانی‌ش با‌سینکه‌زۆر جودا له‌باسی «ناو‌گر».

-10-

له‌باره‌ی وشه‌ی «بریشکه» وه‌که‌ئه‌ویش له‌لاپه‌ره‌121 دا باس کراوه‌من هه‌ر وا ده‌زانم به‌هۆی ناو‌گری «ئ» له «برزان» ی‌کوردییه‌وه‌په‌یدا‌بوه نه‌ک له «و‌ری‌ژیتک» هه‌وه، به‌لگه‌شم وشه‌ییکی تره‌که‌ئه‌ویش، هه‌مان‌جۆر، ئهم ده‌نگه‌ی «ئ» تییدا به‌ناو‌گر هاتوه، وشه‌که‌ش «نان‌بری‌شک» ه‌که‌خه‌لق کردیانه‌ته «ناو‌بری‌شک». وا ده‌زانم زۆر زه‌حمه‌ته‌زمانی کوردی له‌وشه‌ی «و‌ری‌ژیتک» هه‌وه‌ری‌زه‌ی «بریشک» ی‌بو وشه‌ی «نان‌بری‌شک – ناو‌بری‌شک» خواستیته‌وه‌به‌تایبه‌تی که‌له‌کۆنه‌وه‌وشه‌ییکی وه‌ک «نان‌بری‌ژیتک» نه‌بوویت بیکه‌ین به‌بنه‌مای وشه‌که‌ی ئیس‌تای کوردی.

-11-

له وشه كانی «برنج، ئاسهوار - لاپهړه 122، كۆمهل - لاپهړه 123، دروینه» یی سینودوو لی کردن هاتمه سهر رایه كهی ماموستا قزلجی، له دوو وشه ی «ئاسهوار، كۆمهل» ییش وپړای قه ناعه تهینان، روونبوونه وه ییكي زمانسانه شم یی گه ییشت به تاییه تی له وشه ی «ئاسهوار» هوه. به لآم وا ده زانم دهنگی «ئ» ی ناو وشه ی «دروینه» له «دروین» هوه گورآوه نهك «دروان» چونكه ئه مهی دواپی تینه په ره «دروون، دروین» ییش تیپه ره. «سوان، بران» ییش هه ردوویان تینه په رن «سوین، برین» ییش تیپه رن...

-12-

وشه ی «پیژه» ناشی له «پیژان» ی «خشت پیژان» هوه هاتییت كه وا له لاپهړه 312 باس كراوه چونكه واتای «پیژه» له وشه ی «ریژه و پیژه» دا بلاو بوونه وه یه نهك كه وتنه وه سهریه ك و ریک كه وتن. بلاو بوونه وه ش بۆ «پژان» ده چیته وه.

به داخه وه له ده سنووسه كهی ماموستا قزلجی دوو وشه هاتوون. نیشانه ییك به سهر پیتیكي ههر یه كیك له دوو وشانه وه هیه به لآم نازانری هی كام پیته. وشه كان «گیره، گیران» ن، له چاپكردندا بوون به «گیره، گیران» دیاریشه نابی وا بن.

-13-

وشه كانی «خارشت، شهبهق، ئاراو. لاپهړه 123»، ره مانه «لاپهړه 124» ده مه ته قه هه ل ده گرن، رهنگه لیثیان به كوتایی نه گه ین، ئه وه ندهش گرن گ نین زوریان پیوه ماندوو بین، له بهر ئه مه به سه ریاندا نه رویشتمه وه.

-14-

له باره ی خالی دووهم كه له كوتایی لاپهړه 124 به ره و دواوه باسی «ت» ی كوتایی هیندی فیعل ده كات، ماموستا له وه دا له گه لم گونجاوه كه ده لیم ئه و «تی» یانه ی كوتایی فیعلی «كه سی دووهم و سییه می تاك»، وهك «ده خویت، ده كه ییت - ده بات، ده چیت...» راناو نین، نموونه ی وشه ی كونی دهری و ئاویستاشی هیئاوه كه له واندها وهك له په هله ویدا، [به پیی نووسینی ناو گوتاره كه] ئه م تییاوه به كار هاتوون. به لآم له گوشه نیگای ریژمانه وه، وا ده زانم، ئه و به لگانه ی من له «حه شارگه...» دا هیتابوم بۆ راناو نه بوونی ئه و «تی» یانه [به تاییه تی هی كه سی سییه می تاك] پتر ئیساتی مه به ست ده كه ن له وه ی كه بزاندری له كونه وه تی له و شویئاوه به كار هاتوون چونكه ئه و كه سه ی بلی «تی» یه كانی ئیمرو راناو ده توانی بلی له كونیسه وه راناو بوون، بگره پتریش به رده وام ده بی له سهر بیرورای خوی كه ده زانی بهر له دوو هه زار سال زیاتر ئه م جوړه «تی» یه به كار هاتون، به لآم كه به لگه ی پته و ئیساتی راناو نه بوونیانی كرد چ بایه خیک نامینی له وه دا ئایا كۆنن یان تازه. من له «حه شارگه...» دا دوو به لگه م هیتابوو (بروانه لاپهړه كانی 91-88 ی «حه شارگه...») بۆ راناو به بوونی «تی» یه كه ی كه سی سییه می تاك، به كیكیان له وه دا كه ئه گهر راناو بووبایه ده بوو وهك ئه وانی تر مومكین بی له رسته دا بیته «مه فعول». راناوه كانی ریژه ی ئاینده ئه مانه ن:

- ده رۆم «م»
- ده رۆین «ین»
- ده رۆیت «یت، ی»
- ده رۆن «ن»
- ده روات (گویا «ت» یاخود «ات» راناوه)

ئېستا ئەم راناوانە - ئەگەر راناوین - دەخەینە رستەى ئوتۆۋە تېيدا بىن بە مەفعول:

- دەیانبردم «م»
- دەیانبردین «ین»
- دەیانبردیت «یت، ی»
- دەیانبرد « - »
- دەیانبردن «ن»

ئەگەر «ات» وەيا «ت» لە كۆتايى «دەروات» دا راناو بويایە دەبوو ئەویش وەك ئەوانى تر بېويایە «مەفعول» و بگوترايە: «دەیانبردت» وەيا «دەیانبردیت» (ئەگەر نمونە كە لە «كوشتن» ەو ەاتبا دەبوو بگوتى «دەیانكوشتیت»).

بەلگەى دووہم، كە بەھیز تریشە لە ەى یە كەم، لەو ەدایە كە وا بە پى باوہرى ئەو زمانشاسانەى «تى» یە كەى كەسى سىيەمى تاك بە راناو دادەنئین دەپى ئەم «تى» یەى كۆتايى فيعلی وەك «بوويت، چويت...» راناو پى. جا ئەگەر ئەمە راست پى كە «تى» یە كە راناو دەپى بەلمئین لە فيعلە كانى وەك «چويتم، چويتین، چويتیت...» دا دوو راناو ەھیت یە كىكیان ەى كەسى سىيەمى تاك و ئەوى تریشان ەى كەسە كانى تر. لە فيعلی تپەردا وەك «گوتیتمان، كىلابیتیان، كرىدیتت...» كەوا ەمىسان دوو راناوى «فاعیل» لە یەك فيعلدا كۆدەنەو ە یە كىكیان ەى كەسى سىيەمى تاك و ئەوى تریان ەى كەسە كانى تر، دەپى لە «گوتیتى، كىلابیتى، كرىدیتى» دا دوو راناوى كەسى سىيەمى تاك ەپى «ت، ی» ئەمەش شتىك نىە ەچ لىكدانەو ەپكى بەرىجى مەرحەباى لى بكات.

لەبەر ئەمە وا دەزانم مامۆستا قزلى لە پنىست كەمتر سەرنجى كشاو ەئەم باسە و بە چاوى كرىارش سەپرى ەممو بەلگە كانى ناو «حەشارگە...» ی نە كروە. بە نمونە، ئەگەر رپى ەبا پتر خوى بە باسانە و بەلگە كانى ناو «حەشارگە...» وە خەرىك كرىدا دەبوو ەلۆەستىكى لە ئاست لىكدانەو ە دەبارەى راناوى لكاوى بەھیز و بپھیز (لاپەرە 17 - 13) بكرىبايە وەيا ناوىكى فيعلی «انتقالى و انتقالى پىچەوانە لاپەرە 77 - 51» ی بەئناپاىە...

-15-

لە بارەى وشەى «نبردت، نبردیتن» [نەپەردیت، نەپەردیتن] كە لە سەرەتای لاپەرە 127 دا ەاتوون چ زىانىك پەيدا ناپى لەو ەدا كە بلىم رەنگ پى وشەى «نبرد - نەبەرد» لەوانەو ە كەوتیتەو ە.

ەەر لەو لاپەرە ەدا مامۆستا قزلى وشەى «رە» ی بە پىشگر داناوە و دەلى بو واتاى «لە» یە. لپرەدا تپىنم ەپە:

ناشى «رە» بە پىشگر دابندرىت چونكە خوى وشەپىكە لەو بەشە ئاخواتنەى پى دەلین Preposition و لە ەرەبىدا پى دەلین «حرف جر». دەورى «پىشگر» لە پىكەئنانى وشەداپە، دەورى پرىپوزىشنى لە رستەداپە. پىشگر و پاشگر و ناوگر خویان ەمىشە دەنە كەرتىكى وشە، ەەر ئەم تاپەتپەشە لە وشەى دىكەیان جودا دەكاتو ە، بەلام ئەم راستىيە مەنعى ئەو ە ناكات پرىپوزىشن وەك ەممو وشەپىكى تر ناواناوە وشەى لىكدراو وەيا دارژاوە دروست بكات وەك كە بلىن (پاوى «بىدین» چ پەرواى نىە... وەيا (پاوى «بەدین» دەست دەپارىزى...). لەم نمونانەدا «بەدین، بىدین» بوونەتە وشەى فەرەنگى ەروەك دەشى وشەى «دەسكورت» یش بە واتاى ەزارى بخرىتە ناو فەرەنگەو ە، بەلام كە

گوتمان «ئەم دنیایە بێ دین راناوەستی - کابرا بە پارە چارەى کارەکەى کرد...» دوو وشەى «بێ، بە» لە رستەدا دەوریان دیت و وشەى فەرھەنگیان دروست نەکرد چونکە نەبوون بە کەرتى وشەییکی تر وەک «هەل، دا، تێ، را...» لە وشەکانى «هەلگرتن، داگرتن، تێ سرەواندن، راپاتن...» ھەمیشە کەرتیکیان و ناتوان لیبان بچرپتەووە یۆ ئەوھى سەر بەخۆ لە ناو رستەدا دەور ببینن. لە شێوھى وەک «هەلم گرت، داتان شکاند، تیبان ھەلسوو، رای دەپەرتن..» دا پێشگرەکان ھەر پێشگرن و بەشیکى فیعلەکان ھەرچەند راناویک کەوتۆتە نێوانیانەو.

لە وشەى وەک «رەدوو کەوتن» دا ئەم «رە» یە پتوھندى بە وشەى «دوو» وە ھەبە وەک پریپۆزیشن نەک پێشگر، چونکە لەویدا «دوو» زەر فە نەک فیعل.

لە بارەى «رای» پەھلەوى و «را» ی دەریشدا (لەپەرە 127) ھەرچەند نەشتوانم بێم بە بەرھەوان لەو دوو زمانەدا بەلام جوداوازی نێوان واتاکەیان ھیندە ئاشکرایە رێ بەخۆم دەدەم بلیم ئەم دوو وشەى دەخلیان بەسەر یە کترەوھ نێبە چونکە «رای» پەھلەوى پریپۆزیشنە «را» ی دەریش نیشانەى «مفعولیه» ە چ بە واسیطە و چ بێ واسیطە. ھەر وەک «رای» ناشى پێشگر بیت ھەرھوھا «را» ش ناشى پاشگر بیت ھەرچەند لە دواى وشەوھ بیت چونکە بابیتە کەرتیکى وشە و چ مەعنايان لە ناوھەرۆكى وشاندا زیاد و کەم ناکات.

لە بارەى پاشگرى «وھ» وە (لەپەرە 127) قسە زۆرن، من بەویەرى لێ کورتکردنەوھوھ خۆمى لێ رزگار دەکەم:

أ- نمونەکانى مامۆستا قزلیجى «بچۆرەوھ، بلیرەوھ، بمدەرەوھ، بکەرەوھ» ھەموویان لە ریزەى فەرمان ھاتوون، باشتەر ئەوھبە «چۆوھ (چۆوھوھ)، گوتیەوھ، داہەوھ، کردیبەوھ» بە سادەبى و بێ لێ زیادکردنى ئەم «ر» ەى ریزە فەرمانى بەشیک لە ھەجەکانى کوردی بخریتە بەر سەرنجەوھ.

ب- وەک بۆ سەرنجى بینەر دەردەکەویت پاشگرى «وھ» کە لە ھەندى لەھجەى کوردیدا دەبیتە پێشگرى «وھ، فە» نەک تەنھا بۆ دووپاتەکردنەوھ بەلکوو بۆ گەلێک مەبەستى تر لە گەل فیعلدا بە کار دەھیندرى، لەوانە دووپاتەکردنەوھ، خۆى بەشیکى بنجیبە لە فیعلدا کە بێ ئەو فیعلە کە واتای دروست نادات وەک «پرازانەوھ، گواستنەوھ، شارندنەوھ...».

لەم فیعلەدا پاشگرى «وھ - ەوھ» نە واتای دووبارەکردنەوھى تێدا یە نە بێ ئەو فیعلەکان واتایان دروست دەبێ. خۆى بەشیکى بنجیبە لە فیعلدا بەلام کە لێى قرتا فیعلە کە واتایە کى تر دەدات و لە ھیچیشیان دووپاتەکردنەوھ پەیدا نێبە وەک «ئاو خواردنەوھ، پارە بردنەوھ، دەرگا کردنەوھ، مەر کوشتنەوھ...». ئەم فیعلانە ئەگەر بە واتای «شرب، کسب، فتح، ذبح» بن لەو دووپاتەکردنەوھدا دەبێ بگوترى «جاریکی تر وەیا خود دووبارە خواردنەوھ، دووبارە بردنەوھ، دووبارە کردنەوھ - جاریکی تر بردمەوھ، دووبارە دەرگە کەم کردەوھ، سەرلەنوئى خواردمەوھ...ھند». مامۆستا قزلیجى لە بەرھەو کۆتایى (لەپەرە 128) دا گوتیەتى (پاشگرى «وھ» لە فیعلی «بچۆرەوھ» دا جگە لە مەبەستى «اعادە»، بۆ جیاوازی نێوان «اکل» و «شرب» ە). بەلام دەبوو بلی فیعلی تریش لەم جۆرەى «خواردن» زۆرن.

-16-

لە فیعلەکانى ئەو نمونانەى مامۆستا قزلیجى لە (لەپەرە 812) دا ھیناونیەوھ «ئەو گایەى کرپووتە کە جووت ناکا بيفرۆشەرەوھ...» وەک مامۆستا خۆى دەلیت سەرنجگرتنیکى ورد پتووستە: چ لەم نمونانە بیت و چ لە نمونەى تری وەک «کەوتم و ھەلستامەوھ، چوم و ھاتمەوھ، کە پرم کرد و تیکم داہەوھ...» بیت، دیاردەبیکى گشتى لە ھەموواندا ھەبە ھەرچەند دیاردە کە بە پێى سروشتى «فیعل» جلۆھگۆریش بکات. لە بەشیکى زۆرى ئەو فیعلانەدا فیعلە کەى دواى کە پاشگرى «وھ - ەوھ» ی پتوھبە بەردەوام بوون وەیا دووبارەکردنەوھبیکى پێچەوانەبى فیعلی یە کەم رادەگەنیت لە ھەموانیشدا ئەگەر فیعلی یە کەم نەبیت ھى دوھم نابیت:

- چووم و ھاتمەوھ - ھاتمەوھ کە بەردەوامبوونیکى پێچەوانەبى چوونە.
- کەوتم و ھەلستامەوھ - ھەلستامەوھ کە پێچەوانەبى کەوتنە و لەوھو پەیدا بۆتەوھ.

- کردم و تیکم دایه وه - تیکدانه وه پیچه وانه کردنی کردنه که یه و له وه وه هاتوه.
- گایه که ده فرۆشمه وه - دیاره له مه و پیش کریمه دنا ده مگوت «ده فرۆشم»، ئەم فرۆشتنه وه یه پیچه وانیه کرینه وه یه.

له فیعلی «کوشتنه وه» دا وه ک گوتم پاشگری «وه - وه» بۆ دووباره کردنه وه نییه به لکوو خۆی دهوری بنجی واتاگۆری دیتوه وه ک که له پاره بردنه وه، ده رگه کردنه وه... دا دهوری بنجی دیتوه بی «اعاده». ئەگەر ئیمهش وه ک مامۆستا قزلیجی بلین کوژرانه وه ی به رخ له لایهن خه لقی تر وه سه به به بۆ ئه وه ی واتای دووباره کردنه وه ی تیدا «تصور» بکریت، پروو به پرووی دوو به ره له سستی گه وره ده بین: یه کیکیان ئه وه یه که ده بوو یه که م «کوشتنه وه» پینی بگوتری «کوشتن» تاکوو دووم و سینه م و... هه زارم دووباره کراوه ی ئه وین. به ره له سستی دووم ئه وه یه که ئەگەر له کوشتنه وه دا ری هه بی کاری لیره به پیشه وه ی خه لقی بیته «مبهر» بۆ ئه وه ی هی من و تۆ به شکلی دووباره کراو ده ربیردریت، ئه وسا ده بوو هه موو کاریکی تیپه ر نه ک هه ر «کوشتن، کوشتنه وه» هه مان شکلی دووباره کراو وه رگرن چونکه هه روه ک به ر له به رخه که ی من و تۆ به رخ ی تر سه ربراون به ر له جگه ره ی من و تۆش جگه ره ی تر داگیر سینراون، ئه وساش ده بوو بلیم «جگه ره ی نیکم داگیر ساند ه وه...» هه روه هاش بلیم «ده م و چاوم شوشته وه، زه ویه که م کیلایه وه [یه واتای کیلام]، سه گه که پیشه له که ی خنکانه وه... هتاد» چونکه لیره به پیشه وه ده م و چاویش شو راون و زه ویش کیلراون و پیشه له ش خنکینراون. [باسه که پتر به دوا که وتن هه ل ده گریت].

-17-

له باره ی ئه وه ی مامۆستا قزلیجی له کۆتایی لایه ره 128 دا پینی ده لێ پاشگری «انی»: راست کردنه وه ییکی بچووک له سه ره تایی لایه ره 129 دا پینوسته بکریت. نووسراوه («کردتانی» و «کردمانی» و «کردشانی» صیغه ی زۆر کۆنی زمانی ده رین که له جیاتی هه وه ل که س و دووم که س و سینه م که سی کۆی رابردو... و ده زانم ده بی وشه ی «کردمانی» له پیشه وه بیت بۆ ئه وه ی له خور د کردنه وه که ی دواتر دا به رانه ر که سی یه که م راوه ستیت، ئه وساش «کردتانی» ده که ویته به رانه ر که سی دوومه وه... که سه رنج راگریت ده بینیت دواتر له دیری چواره می لایه ره که دا فیعله کان ریزی راست و دروستیان به ستوه. به دوا ئه مه دا که مامۆستا ده لێ «ده چه وانێ، ده چیته وانێ» له مه وه په یدا بوه باشتر ئه وه بوو بیگوتایه «چوومه وانێ، چوویته وانێ» تاکوو ئه وانیش وه ک نمونه کانی ناو کتیبه که ی «به هار» ریژه ی رابردویان هه بوایه.

ئیسنا ده بی سه رنج بۆ شتیکی گرنگ رابکیشم له مه سه له ی «انی - هوانی» دا:

له شیوه ئاخواتنی سلیمانی ئەم پاشکویه وه نییه هه ر له گه ل فیعلدا بیت به لکوو به دوا ی ناویشدا دیت و ده گوتری «له ماله وانێ...». ره نگه بگوتری ئەم «هوانی» یه ش هه ر هی دوا ی فیعله په ریوه ته وه بۆ کۆتایی ناو، به لام ئەم هینده گوته یه راستی دیارده که مان بۆ روون ناکاته وه چونکه هه ر نه بی، بۆره ده ستووریک ره چاو بکریت وه ک ئه وه ی که من خۆم له کۆتایی لایه ره 229 و 230 ی کتیبی «چه پکیک له گولزاری نالی» دا گوژرانه وه ی هه ندی ده نگ و ئامرازم له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر له نمونه کانی ناو ئه و لایه رانه دا داوه ته وه به داخوازی کیش وه یا قافیه ی شیعر.¹³ لیره دا ده بی ئه و تیبینییه ش بکریت، هاتنی ئەم «هوانی» یه به دوا غه یری فیعلدا له شوینی تایبه تیدا ده بی، ژماره ی ئه و شوینانه ش زۆر نین، وشه که ش ده بی له حاله تی غه یری «فاعلیه و وصفیه» دا بیت، به کورتی ده بی له و حاله ته دا بیت که عه رب پینی ده لیت «معمول» ئیتر «مفعول» بی وه یا «زه رف» وه یا هه رشتیکی تری وه ک ئه وان. به نمونه ده لیم که س نه بیستوه

13- دا ده زانم ئه وه ی له و جیگایه ی «چه پک» دا گوتراوه یه که م ئیشاره یه بۆ ئه و ته رزه جیگۆرکییه له ئاخواتنی کوردی. ئەم جار هشیان دووم ئیشاره یه.

بگوتري «مهحموودهوانى كورينكى زيره كه، ئەم رووبارهوانى ئاوه كهى خوره، خانوه كهم خوڤهوانىيه، مهليكى جوانهوانىيم گرت...».

بهه مه حال ئەم باسه گهليک پتر لى وردبوونه وهى دهويت له وهى ماموستا قزلجى کردويه تى وهيا من ليره دا کردوومه. بهلاى باوهرى مينيشه وه به کارهينانى ئەم شيوه «رسته سازيه» بهبابه تى «زمانى ئەدهبى يه کگرتوو» نيه به لکوو به کارهينانىكى ناوچه ييه، ته نانه ت هينانى ئەو «ر» ه نهرمهش له ريزه ي فهريماندا وه ک «بنووسه ره وه، بليره وه، بچوره وه...» كه هه نديک له نووسه ران به شيكى وه ک «نون الوقاية» ي¹⁴ داده نين بو پاراستنى بزويى سهره تاي «هوه» ئەويش ره فتاريكى ناوچه ييه و ناشى به سهر هه موو نووسيني كورديدا به يندرئ.

14- بهلاى هه ندى زمانه وانانه وه ئەم پاشگره «هوه» يه نه ک «هوه» چونكه له ههر جىگايه كى مومكين بيت بزويته كهى پيشه وهى بياريزريت پاريزراوه، به لگه ييكيش بو ئەم باوه ره له وه دا ده هيننه وه كه له ريزه ي «فهريمان» (فعل امر) ي كورديدا له بهر ئەوهى كوتايى ئەو ريزه يه هه ميشه ههر بزويته، به شيك له كورده كان ئەم «ر» ه لاوازه به نيازى پاراستنى بزويته كهى سهره تاي «هوه» ده هيننه ناو ريزه ي فهريمان چونكه دياره بزوين به بزويته وه نالكي: تو ناتواني تلفظ بكه ي «وه ره وه - بكه وه - بخو وه - بى هوه...» تا كونسانتىك ديت و بزويته كه به خو يه وه ده گريت... ئەوهى راستى بى من تا ئيستا نه مگوتوه «وه» يا خود «هوه» پاشگره هه رچه ند له بيرو را و ليكدانه وه دا بهلاى «هوه» دا ده چمه وه چونكه ئەم بزويته ليره و له شويى تريشدا زور به رچاوه و ده وريكى گه وري هه يه له ئاخوتنى كورديدا، دياره نايى ئەم هه موو سهره تاتكه يه له لايه ن بزويى «ه» وه خو رايى بيت، ده رنه كه وتنيشى له هه ندى حال و باردا نه بيته ره سه ن نه بوونى چونكه به شيكى زور له ده نگه كانى ناو وشه ي زمانى كوردى تى ده بردرين و دينه وه كه سيش رى نيه بلئى تى بردنه كه به لگه ي نار ه سه نيه:

چووم - ده چم - ليره دا واوه كه تى بردرا

هاتم - ديم - هى نه ما

شووشتم - ده شووم - «شت» ون بوو

خواردت - ده خو يى - «ارد» رويى

به ره لالا - له به ره له دا وه هاتوه...

ههر به و جو ره ش بزويى پيش نيشانه ي ته عريف «ه كه» له زور شيوه ئاخوتندا كه كه وته دواى بزويته وه تى ده بردريت وه ك:

په نجه ره - په نجه ره كه - نه گوترا و ناگوتري «په نجه ره - ه كه»

برا - برا كه - نه گوترا و ناگوتري «برا - ه كه». واش ده بيت كونسانت ديت و ئەم بزويته ده پاريزريت و ده گوتري «برايه كه».

له هه ندى له هه دا پاشكوى «اسم الأشارة» كه بزويى «ه» يه، كاتيك به دواى وشه ي وه هادا هات كه به «ه» كوتايى ديت تى ده چيت وه ك:

په نجه ره - ئەم په نجه ره، له شيوه ي تر دا ده گوتري «ئەم په نجه ره يه...».

ده رنه كه تنى بزويى «ه» له به رايى «هوه» كه ده بيته پيشگر، شتيكى ناچار ييه چونكه له و حال ته دا چ كونسانت له پيشه وه نيه خو ي پيوه بگريت، له بهر ئەم نايته به لگه ي نار ه سه نى بزويته كه. كورته ي قسه م له مه دا ئەويه كه وا به ئاسانى ناتوانين بلين ئەم پاشگره، كه ده شبيته وه پيشگر «هوه» يه نه ك «هوه». ئەو نووسه رانه ي ده لين هاتنى ئەو بزويته له به رايى «وه» وهيا له كوتايى وشه كاندا بو ئاسان كردنى ده ربړينى بيژه كانه قسه ييكى بيچى ده كه ن چونكه چ قورسايى له وه دا په يدا نيه كه له جياتى «چوومه وه» بگوتري «چوومه» له حال كيدا ناوى جيگه و ئاوايى هه يه له كوردستاندا وه ك «په سو، بيژه...» كوتايى يان به «وه» ديت و كه س ليين وه ته نگ نه هاتوه: به لئى مومكينه بگوتري «په سو، بيژه» به لام زوريش به جو ره كهى ترى ده رده برن به تايه تى له رسته دا كه ده لين «فلانه كه س خه لقى بيژه وه يه و خه لقى په سو يه...». له مه ش بترازى، يه كيك له ريزه كانى رابردووى كوردى هه ميشه كوتايى به «هوه» ديت وه ك: دارا

له باره ی پاشگری «ک» هوه:

ئهوهی له لاپه‌ره 129 و 130 و 131 دا نووسراوه له ژیر عینوانی [4 - پاشگری «ک»، «ئا»] دا ته‌واویک له مه‌به‌ستی ناو «حه‌شارگه...» ی لاداوه، چونکه له‌ویدا باسی پاشگری «کا» کراوه که به دوا فیعلدا دیت و له ئاینده‌دا ده‌بیته «کئ - بزړکا، ده‌بزړکئ» که چی له گوتاره‌که‌دا کۆمه‌لپک مه‌به‌ستی له یه‌کتر جودا له ژیر ئه‌و عینوانه‌دا کۆکراونه‌ته‌وه که زۆر تیبینی هه‌لده‌گرن من له‌م چند خاله‌ی ژیره‌وه‌دا کورته‌ییکیان ده‌نووسم:

أ- کافی «بندک، دستک» که بوونه‌ته «به‌نده، ده‌سته» له هیج روییکه‌وه له‌گه‌ل ناسینه‌که‌ی مندا یه‌کتر ناگرنه‌وه، ته‌نانه‌ت وشه‌ییکی وه‌ک «کوتک - کنه‌ک» که له فیعلی «کوتان» هوه هاتوه ئه‌ویش له په‌راویزی قسه‌کانی من به‌ده‌ره چونکه «کوتک» و کافه‌که‌ی گه‌ردان ناکریت وه‌ک ئه‌و فعلا‌نه‌ی له «حه‌شارگه» دا به نمونه هاتوونه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر گوترا‌بایه «کوتکا، ده‌کوتکئ، ده‌کوتکینم، ده‌کوتکاند...» ئه‌وسا ده‌مانگوت ئه‌م کافه که بۆ په‌یدا‌کردنی ناوی «تامیر» ه پاشگریکی فیعله.

ب- کافی «بچوو ککرده‌وه» که ئه‌ویش له باسی ناو «حه‌شارگه...» به‌ده‌ره، ده‌شی پنی بگوتری «پاشگر» چونکه گۆرینیکی له واتای وشه بچوو ک کراوه‌که په‌یدا ده‌کات، به‌لام دیاره پینوه‌ندی به فیعله‌وه نییه.

ج- نیشانه‌ی «عهد و تعریف - لاپه‌ره 130 ی گۆفار» که مامۆستا خستوتیه ژیر سه‌ره‌باسی پاشگری «ک»، له هیج رووییکه‌وه به‌ر ئه‌و سه‌ره‌باسه ناکه‌وت: پاشگری «ک» له وشه‌ی وه‌ک «کوتک، کۆچک، کوتک، لانک...» دا بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکی بیت ته‌نزا ده‌نگی کافه، که چی نیشانه‌ی «تعریف» سی ده‌نگی سه‌رله‌به‌ری «ه‌که» یه.

ئه‌گه‌ر جایه‌ز بیت «ه‌که» به پاشگری «ک» بژمیردریت ده‌بی «ۆک» ش له وشه‌ی وه‌ک «جلۆکه، مه‌رۆکه، بزۆکه...» به پاشگری «ک» له قه‌له‌م بدریت، هه‌روه‌هاش هه‌موو پاشگریکی تری ده‌نگی «ک» ی تیدا بیت.

گوتم نیشانه‌ی «عهد و تعریف» و نهم گوت پاشگری «عهد و تعریف». له‌مه‌شدا به ئانقه‌ست ئه‌م «ه‌که - الف لام التعریف» هم له مه‌فهومی ناو گوتاره‌که دزیه‌وه چونکه هه‌ر وه‌ک نه‌شیا بخریته ژیر عینوانی پاشگری «ک» هه‌روه‌هاش ناشی پنی بگوتری پاشگر: واتای پاشگر هه‌ر ئه‌وه ناگه‌یه‌نی که له کۆتایی وشه‌وه بیت.

هه‌لکه‌وتنی وشه و که‌رتی وشه له پیشه‌وه و له دواوه شتیکی رواله‌تییه و خۆی به ته‌نزا نابیته هۆی به‌شداربوون له پینکه‌ینانی وشه‌ی تازه‌دا. پینگر و پاشگر و ناوگر وشه‌ی تازه داده‌هینن، واته «تدخل» له شیرازه‌ی وشه ده‌که‌ن و ده‌بن به که‌رتیکی پینکه‌ینهر و واتابه‌خشی وشه تازه‌که. هه‌ر بۆیه‌یه که کورده‌واری ناوی «عمر» ده‌کات به «عومبه‌ر» و ده‌نگی «ب» ده‌خاته ناو کلێشه‌ی وشه‌که‌وه چ ناوگری له‌وه‌دا به‌کار نه‌هیناوه چونکه «عمر» و «عومبه‌ر» یه‌ک شتن و جودا‌وازیان له نیواندا نییه: ئه‌م «ب» ه‌ی ناو «عومبه‌ر» زیادیکی فۆنه‌تیکییه ده‌م و راویزی به‌شیکی کورده‌واری له‌و

نووستوه، ئه‌مه‌م بردوه، کیت دیتوه؟ چه‌ندین رسته‌ش هه‌ن وه‌ک: ناوم بزروه، دایکی ژن خه‌سوه، دوا‌ی ژماره یه‌ک ژماره دوه... که هه‌موویان کۆتاییان به «وه» دیت.

لیره‌دا پینوسته بلینم، ماده‌م مامۆستا قزلی له ماده‌ده‌ی پینگری «ک» دا به زۆر لایاندا قسه‌رانی کردوه، ده‌بو له باره‌ی «وه، هوه» ه‌ش بخاته سه‌ر قسه‌کانی که بیژه‌ی «هوه» ده‌بیته پاشکۆی به‌شیک له پریپۆزیشنه‌کان و به‌دوا ئه‌و ناوانه‌دا دیت که له‌به‌ر تاوی پریپۆزیشنه‌که‌دان وه‌ک:

له هه‌ولیره‌وه بۆ سه‌نه.

به باب و باپیریشیه‌وه رای ناکه‌وی.

له من و تۆوه خه‌لق فیربوون.

له من و تۆوه‌را خه‌لق فیربوون.

«...»

شۈپتەدا ھەزى لى دەكات ھەر ۋەك «كەمەر» دەكەن بە «كەمبەر» ۋەيا بە مەكىنەي «كسارە» دەلین «كەستارە» ۋەيا ۋشەي «تسويە» دەكەن بە «تەۋسويە».

لە ۋشەي «عومبەر» دا دەنگى «ب» چۆتە ناۋ كلىشەي ۋشەكەۋە بەمەشدا بەشېكى رېگەي برېۋە بەرەۋە ناۋگرى، بەلام چونكە ھېچ واتاي نەگۈرېۋە ۋ چ ۋشەي تازەي دانەھېناۋە لە ناۋگرى دەشۋرېت ۋ دەبېتە زىادېيىكى فۆنەتيكى. ھەرۋەھاش «كەمبەر» لەتەك «كەمە» دا.

لە بابەتي «ەكە» ي تەعريف نېشانەي تر ھەن ۋەك «ان» ي كۆ [پياۋان، درەختان] ۋ پاشكۆي ناۋي ئېشارەت [ئەم پياۋە- ئەم پياۋانە] كە ئەۋانېش نابن بە كەرتى ۋشە ۋ ناشى پېيان بگوترى پاشگر. بۆ ئەم تەرزە بېژانە زاراۋەي «نېشانە» بەكار دېت كە ماملەتيكى پەسەندە لەگەل ۋشە ۋ رېژماندا. ھەندېك زمانەۋان ھەن «دە» ي «دەرۋم، دەخۆين...» ۋ «ب» ي «برۋ، بخۆم...» ۋ «نە» ي «نەرۋى، نەخۆين...» ۋ «مە» ي «مەرۋن، مەخۆن...» یش بە نېشانە دادەنېن. ئەۋ لېژنەيەي «زمان ۋ زانستەكانى» كە من تېيدا ئەندام ۋ دەمراستم تا ئېستا لە لېكۆلېنەۋەكانى خۆيدا نەگەشتۋتە باسى ئەۋ ۋشانەي لە زېمىنى «ۋشەي بەستراۋ» دا بەر تاقمى «نېشانە» دەكەۋن، بەلام ھەر جارە كە پېۋېستى توېژىنەۋە رۋوبەرۋوي ناۋھېنانى تاك تاكەي ۋشەكانمان بكات زاراۋەي «نېشانە» يان بۆ بەكار دەھېنېن. دەنگى «ك» لە ئاخاۋتنى كوردېدا يەكېكە لە دەنگە ھەرە چالاكەكان كە دەۋرى جۋراۋجۋر دەبېنن لە دروستكردنى ۋشە ۋ لە پېكەۋە بەستەۋەي رېستان.. مامۆستا قزلىجى لە بەشېكيان داۋە، خۆشم لېرە بە پېشەۋە باسى گرنگى دەۋرى «ك» م كردۋە، نووسەرى دېكەش بە گشتى (نەك بە تايبەتي) لە نموناندا ئەم «ك» لە يان باس كردۋە، بەلام تېكرای ئەۋ بۆچوۋانە بخرىتەۋە سەرىك ھەر بايى سەرەتايىكى باسەكە دەكەن.

لېرەدا دوو نمونەي عەنتېكە لە بەكارھېنانى دەنگى «ك» دەخەمە بەرچاۋى خويترە. يەكېك لەۋ دوۋانە، بەر لە ئېستا، كەۋتۋتە ناۋ نووسېنەۋە، ئەۋى دېكەيان يەكەم جارە لېرەدا باس دەكرېت. نمونە باسكراۋەكە ناۋى يارى «دايە مەمدۋرەكېنە» يە كە لە كۆيى ۋ شوپنى نېك بەۋ پېي دەلېن («دۋنگ لە مەرې» رەنگە «گورگ لە مەرې» بوۋېت ۋ گۋرابېت چونكە يەكېك لەۋ گەمەيەدا دەۋرى گورگ دەبېنېت ۋ خۆي لە مەر دەدات). ديارە ۋشەكە بەپېي دەستۋورى زمان ۋ رېژمانى كوردى «دايە مەمدۋرېنە» بوە ۋ ناۋگرى «ەك» خراۋتە ناۋ كلىشەي پاشگرى «اند» كە لە رېژەي فەرماندا دەبېتە «ئتە - دۋراندت، دەدۋرېتېت، بدۋرېنە». بۆيەش پېي دەلېم ناۋگرى «ەك» چونكە:

1. چۆتە ناۋ كلىشەي بەشېكى ۋشەۋە

2. ناۋيىكى تازەي داھېناۋە بۆ جۋرېك لە يارى ۋ گەپ.

نمونە باس نەكراۋەكە فېعلى «راۋەستەكى» يە كە لە دەۋرۋبەرى خۆم بە زۋرى بېستۋە. لەم فېعلەدا دوو رەفتارى بەرچاۋ كراۋە:

1. فېعلى «راۋەستە» گېردراۋتەۋە بۆ سەر بنجى خۆي كە لە بنەرەتدا «ۋەستا، دەۋەستى، بوەستى» يە.

2. ناۋگرى «ەك» خراۋتە نېۋان دوو دەنگى كۆتايى ۋشەكە.

ديارە گۋرانيكىش لەۋ بەكارھېنانەدا بەسەر واتاي «راۋەستە، راۋەستى» ي عادەتېدا ھاتۋە چونكە كە دەگوترى «راۋەستەكى» مەبەست ھەر «راۋەستان» ي عادەتى نېيە بەلكۋو ئەۋ راۋەستانەيە كە وردېۋونەۋە ۋەيا گلەيىكردن ۋەيا مەبەستېكى تايبەتي بەدۋادا دېت.

لە ۋشەي «دايە مەمدۋرەكېنە» بېر بۆ ۋشەكانى ۋەك «شلكېنە، نېسكېنە، زەردېنە، ماشېنە، ترخېنە، جگېنە، قرقېنە، ۋەردېنە...» دەروات، بەلام لە رۋوي رېژمان ۋ ۋشەسازيەۋە قىاسى ئەۋ لەۋان ناكرى چونكە «ئتە» ي كۆتايى

«مەمدۆرپتە» شېئەرى پاشگىرى «اند» ە لە رېژەى فەرماندا و پاشگىرىكى لەمەر فيعلە، كەچى «پتە»ى دواى وشەكانى تر پاشگىرى بەرەى ناوہ و سەر بەخۆيشە چونكە لە شتىكى دىكەوہ نەھاتوہ وەك «پتە» كەى تر كە لە «اند» ەوہ ھاتبوو.

د- لە بارەى «شەوہەكى، بەيانەكى، راستەكى، چەپەكى، لاوہەكى...» يەوہ:

لە گوٹارە كەدا (لاپەرە 130، خالى 7-6) ئەم پاشگىرى «ەكى» ش ھەر لە ژىر عىنوانى پاشگىرى «ك» دا باسكراوہ. ديارە لە شكلا «ك» و «ەكى» ھەر ھىندە يەكدى دەگر نەوہ كە لە ھەردوو ياندا دەنگى كاف ھەيە، لەوہ بەولاوہ نە بەشكەل و نە بە واتا و نە بە جوړى لەكارھىتان خزمایەتییان لە نۆواندا پەيدا نابى. لىرە بە پىشەوہ ئەم «ەكى» يە لە لایەن لىژنەى زاراوہ زانستىيەكانى سەر بە كوړى زانىارى كورد، كە خۆم دەمراستى بوم، نەختىك بە پنى پىنووستى فەرمانى زاراوہدانان لىي كوړاوتەوہ (لاپەرە 439 - بەرگى چوارەمى گوڤارى كوړى زانىارى كورد 1976) و لە داھىنانى زاراوہدا بەكارىش ھاتوہ (لاپەرە 475 - 442 ى ھەمان گوڤاردا).

لەو شوپتەندا لىژنە ئەم پاشگىرى «ەكى» بە ئەداتى نىسبەت داناوہ وەك كە «ى» لە كوٹايى بەشىكى وشەى كوردیدا دەورى نىسبەت دەبىنیت. ئەمەى خواروہ سەرەتای قسەكانى لىژنەيە لە بارەى ئەم پاشگىرە و بەكارھىنانى لە دارپشتى وشە و زاراوہى تازەدا:

(لەم كارەى داھىنانى زاراوہ كەوا گەلىك جار رېژەى نىسبەتى تىدا بەكار دىت لىژنە خۆى لە «ى» تەقلیدى دزیوہ بو پاشگىرىكى تر كە ئەویش ھەر بو نىسبەتە و زورىش لە تاكە دەنگى «ى» لە بارتەرە بو ھاتن لە دواى زورىبەى وشانەوہ. لە كوردیدا دەگوترى «لاوہەكى، دەرەكى، ناوہەكى، سەرزارەكى، شەوہەكى، بەيانەكى، رۆژەكى، پىشەكى، پاشەكى، رەمەكى...» كە ھەموويان رېژەى نىسبەتن و گونجاوترىش لەوہى بەھۆى «ى» پىك ھاتبان. ئەوى راستى بى پاشگىرى «ى» نىسبەت لە بنەرەتدا بو دەربرىنى نىسبەت لەگەل شار و ولات و عەشرەت و گەل و شتى ئەوتۆيىدا بەكارھاتوہ، ئىستا نووسەران خەرىكەن لەگەل وشەى وەھای بەكاربىنن كە ھەرگىز كورد لەگەلئاندا بەكارى نەھىناوہ وەك وشەى ئاوہلناوى عادەتى «جوان، ئازا، سور، زەرد، تىر... ھتاد». ئەم وشانە كە پاشگىرى «ى» يان چووہ دواوہ دەبنە ئەبستراكت ھەرچەند پىشگىرەكە لە ھەمان كاتدا بو نىسبەتیش بەكار دىت. لىژنە وای پەسەندكرد لە جياتى پاشگىرى «ى» لەم شوپتەنە و شوپتى وەك ئەواندا پاشگىرى «ەكى» بەكاربىنیت).

[«جوانەكى، ئازايەكى، سوورەكى، زەردەكى...» بە واتاى «جمالى، اقدامى، احمرى، اصفرى...»، ناوہ ئەبستراكتەكەشىان دەبىتە «جوانەكىەتى - جماليە، ئازايەكى - الاقدامى، سوورەكىەتى - الاحمرى، زەردەكىەتى - الاصفرى...» (بنوارە لاپەرەى 439 ى گوڤارەكە، دواترىش لە لیستەى زاراوہكاندا ئەو وشانە دەبىنیت كە بە تازەيى پاشگىرى «ەكى» لە گەلئاندا بەكارھاتوہ.)]

ئەم بوچوونەى لىژنە، وا دەزانم، بوچوونىكى راست و دروستە، تەنانەت ئەگەر پىشنىيازەكەشى وەرئەگىرى لە داھىنانى وشەى تازەدا لەوہدا نىشانى پىكاوہ كە دەلى پاشگىرى «ەكى» بو نىسبەتە.

بە پىيى بىروباوہرى ناو گوٹارەكەى ماموستا قزلىجى پاشگىرى «ەكى» بو دياربىكردنى:

1- كات و زەمان «بەيان - بەيانەكى، شەو - شەوہەكى».

2- لا «جەتە» «لا- لاوہەكى، راست - راستەكى، چەپ - چەپەكى».

نەختىك وردبوونەوہ بە چاوى ماملەت دەرى دەخات كە پەيدا بوونى واتاى «كات، لا» لەم وشانەدا شتىك نىيە پاشگىرەكە پىكى ھىتابىت چونكە ئاشكرايە واتاى كات لە وشەكانى «بەيان، شەو» دايە واتاى «جەتە» یش لە وشەكانى «لا، راست، چەپ» دايە. ئەگەر ھاتبا پاشگىرەكە لە وشەى وەك «بەرد، دار، ئاو، ھەنجىر، كارس، چوئەكە...» واتاى «كات» وەيا «لا» ى پەيداكردبا دەمانگوت ديارە ئەم پاشگىرە بو داھىنانى «كات، لا» لە وشاندا بەكار دىت. فەرموو سەيرى وشەى «سەرزارەكى، سىجرتەكى، رەمەكى...» بكە، كوا واتاى «كات، لا»؟ راستى مەسەلەكە ئەوہيە كە لىژنە

بۆی چو: ئەم پاشگرە لە کوردیدا بەدوا کۆمەڵیک وشەدا ھاتوووە بۆ دەربڕینی واتای نەسبەت لەو وشانەدا ئیتر کاتیان تیدا بێت یا شتیکی تر، ھێندە ھەیە ھەست بەو دەکرێت کە وشەکان بەزۆری واتایکی «ظرفیە» دەدەن بەلام وانیبە پاشگری «ەکی» «ظرفیە» ەکی پەیدا کردبێت. واتای «کات، لا» ش لەو وشانەدا لەووە دێت کە «ظرف» بە واتای تەقلیدی یا «ظرف زمان» ە یا «ظرف مکان» ە. بەپێی دەستوورەکانی رێزمانی کوردی چ گرفت لەووەدا نییە بگوترێ «سەرەوژێرەکی تینیشتین».

-19-

لە بارەى خالى نۆیەم کە لە لاپەرە 131 باس کراو:

قزلیجی بۆ ئەو چوو کە دەنگی «ک» لە فێلەکانی وەک بزێرکان، دامرکان، نووسکانەو، ھەتروشکان... دا پاشگرە و ئەو «ا» یەش کە لە دوایەو دەیت نیشانەى «مصدیریە» ە وەک کە لە وشەکانی «خورا، کرا، برا...» دا نیشانەى «مصدیریە» ە.

لە پێشەو دەبێ ئەو بلییم فێلەکانی «خورا، برا، کرا» رێژەى «مبنی للمجهول» ن کە لەویدا پاشگری «را» ھەییە نەک تەنھا «ا». من لە کتیبۆلکەى «حەشارگە...» دا بە درێژی باسی ئەم پاشگرەم کردووە و نابێ لێرەدا پێیدا بێمەو. بەلام ھەلیکم بۆ ھەلکەوتووە کە قسەییکی خۆم لەبارەىووە راست بکەمەو: لە سەرەتای لاپەرە 29 ی ئەو کتیبۆلکەدا گوتومە، لەمەوبەر ھیچ کەس لە زمانناسان باسی ئەم پاشگرەى نەکردووە کەچی دواتر کتیبی رێزمانی یەکیک لە پۆلەکانی قوتابخانەى ناوەندیم کەوتە بەرچاو کە لەویدا لە نیوان پاشگرەکاندا باسی «را» کراو. من ئەگەر زوو تر ئەمەم دیتبا ھەرگیز پشت گویم نەدەخست بەلگەشم ئەووەیە کە ئیستا لە خۆمەووە ئەو سەھووم راست دەکەمەو. بەلام لەو کتیبەدا لە بارەى «را» وە ھەلەییکی بەرچاو کراو کە دیت و دەلێت بۆ فێلەى ئایندەى «مبنی مجهول» پاشگری «ری» بەکار دەیت کەچی زۆر ئاشکرایە ھەر پاشگری «را» ی رابردووە لە ئایندەدا دەبیتەو «ری» ئەمەش ماملەتیکی «تصریفی» یە وەک چەندین ماملەتی تر کە لەگەڵ فێلەى کوردیدا دەکرێت. بە نموونە دەلییم ئەم دەنگەى «ا» لە کوتایى سى جۆرە فێلەدا دەبن بە «ئى» کاتیک کە رێژەى ئایندەیان پى دەدریت:

• ترس	ترسام	دەترسیم
• بزێرکان	بزێرکام	دەبزێرکیم
• دیتران	دیترام	دەدیتریم

جگە لەمانە فێلەى دیکەش ھەن کە دەنگی «ئەلف» یان لە ئایندەدا دەبیتە «ئى»

ھەرچەند «ئەلف» ە کەشیان لە کوتایى وشەکانیانەو نایەت:

• رماندن	رماندم	دەرمینم
• بزواتن	بزواتم	دەبزواتم
• سپاردن سپاردم	دەسپێرم	
• قەلاشتن	قەلاشتم	دەقەلێشتم
• پاراستن پاراستم	دەپارێزم	

هه‌موو ئەم فیعلانه‌ش له «تصرف» دا به‌پێی دەستوور له رابردووه‌وه بۆ ئاینده و بۆ فەرمان ده‌گۆڕین، که ئێره جینگه‌ی کوتانه‌وه‌ی ئەم باسه به‌ربلاوه‌ی تیدا نابێته‌وه.

ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر گوتاره‌که‌ی مامۆستا قزلجی.

به‌لای منه‌وه له فیعلی «بزرگان، هه‌لتروشکان، ئالۆزکان، په‌شۆکان...» و هی تری وه‌ک ئه‌واندا سه‌رله‌به‌ری «کا» نه‌ک ته‌نها ده‌نگی «ک» پاشگره. به‌شیک له‌و فیعلانه هه‌ل ده‌گرن ته‌نها «ا» یان به‌دوادا بێت وه‌ک «ئالۆز – ئالۆزا – ئالۆزکا» که ئەمه راستیکه زۆر به‌روونی و ئاشکرا‌یی به‌لگه‌ی ئەوه به‌دهسته‌وه ده‌دات که‌وا جارێکیان پاشگری «ا» فیعله‌که‌ی دروست کردوه جارێکیشیان پاشگری «کا». بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی ئەو بۆچوونه‌ی که ده‌شلی ئه‌لفی ئەو فیعلانه نیشانه‌ی «مصدریة» ن به‌لگه‌ی زۆر به‌هیز هه‌ن:

1) وشه‌ی وه‌ک «ترس، نه‌خش، قه‌لش، سوڕ، خول...» خۆیان «اسم مصدر» ن و واتای ته‌واویان هه‌یه، دیاره ئه‌لفیکی پاشگر دیت و ده‌یانکاته فیعل «ترسا، نه‌خشا، قه‌لشا، سوڕا، خولایه‌وه...». سه‌لیقه‌ی زمانشناسانه پیمان ده‌لی ده‌وری ئەو ئه‌لفه له‌و فیعلانه‌دا هه‌ر ئەوه نییه که نیشانه‌ی «مصدریة» ه به‌لکوو وێرای نیشانه‌بوون ده‌وری پیکه‌یتانی فیعلیشی دیتوه. ئەم راستیه جارێکی تریش له خالی دوه‌مدا ده‌رده‌که‌وتته‌وه.

2) ئه‌لفی فیعلی «ترسا، سووتا، ئالۆزا» جارێکی تریش به‌وه‌دا مه‌علوم ده‌بی که به‌شیک بنجی فیعله‌کانه نه‌ک ته‌نها نیشانه‌ی «مصدر» ه که له ئاینده‌دا به‌شکلی «ئ» دیتته‌وه و تی ناچیت. (پیش ماوه‌ییکی که‌م نمونه‌م لی هیناوه). فیعلی دیکه هه‌ن کۆتاییه‌که‌یان به «ا» دیت به‌لام له ئاینده‌دا تی ده‌چیت له‌به‌ر ئەمه ده‌بی جودایی نیوان ئەمانه له‌گه‌ل ئەوانی ترده‌ریخستری وه‌ک له‌م نمونه‌دا ده‌بیته‌وه:

• کیلان	کیلام	ده‌کیلام
• ویران	ویرام	ده‌ویرام
• هه‌لستان	هه‌لستام	هه‌ل ده‌ستم
• راهه‌ستان	راهه‌ستام	راهه‌وه‌ستم

وشه‌ی «هه‌لستان – هه‌ل وه‌ستان – راهه‌ستان» که تینه‌په‌ره ئه‌گه‌ر به واتای په‌که‌وتن بویایه ده‌بوو بگوتری: وه‌ستام، ده‌وه‌ستیم چونکه یه‌کیک له تاییه‌تیه‌کانی ئەو فیعلانه‌ی که ئه‌لفه‌که‌ی کۆتایی یان له ئاینده‌دا ده‌بیته «ئ» ئەوه‌یه که له‌و جۆره فیعلانه‌ن له چاو غه‌یری خۆیاندا بیهیزن چونکه فاعیله‌کانیان خوایشت و ئیراده‌یان نییه له‌وه‌ی رووده‌دات هه‌ر بۆیه‌ش بۆ من له سالی 1973 له گوتاری «ده‌وری «ئ» له ریزمانی کوردی» دا به‌و فیعلانه‌ی وه‌ک «سووتام، برژام، رامام – ده‌سووتیم، ده‌برژیم، ده‌رمیم» که ئه‌لفه‌که‌یان له ئاینده‌دا ده‌بیته‌وه «ئ» گۆتم «فیعلی روودان – افعال الوقوع». له‌رووی هیزه‌وه فیعلی کوردی 3 جۆره:

1. تینه‌په‌ر.
2. تینه‌په‌ری عاده‌تی.
3. تینه‌په‌ری بیهیز.

ئهم به‌شه بیهیزه 3 لکی لی ده‌بیته‌وه:

1. لکی فیعلی وه‌ک: سوان، رژان، برژان.

2. لکی فیعلی وهک: ئالۆزکان، بزړکان، په شوکان.

3. لکی فیعلی «مبني للمجهول» وهک: کوژران، دیتران، خوران.

ئهم فسانه زوریان به بهر وهیه، من لیان دهر مهوه.

که ده لیم له «بزړکا، په شوکا...» دا سهر له بهری «کا» پاشگره نهک ته نها «ک» ټهو راستیه هم ره چاو کرده که وشه کان بهر له وهی بین به فیعل، دهنگی «ک» یان له کوټاییه وه نه هاتوه تا کوو له حاله تی فیعلیه تیشدا هر بو وشه ټه صلیبه که ی حیساب بکه یین: که س نه بیستوه گوتراپی «بزړک، په شوک، ترووشک...» تا کوو فیعله کانی «بزړکا، په شوکا، ترووشکا...» به تاکه دهنگی «ا» بووبیته فیعل «نووزایه وه، نووسکایه وه» ټه وانیس که له «نووزه» وه وهر گراون به پاشگری «ا، کا» بوونه ته فیعل.

به لای باوهری منه وه ټیشکال که هه بی له فیعلی وهک «داچله کین» دا هه یه، که به دوو جوړ تصریف ده کری بو ریژه ی ټاینده:

• داچله کین، داچله کیم، داده چله کم / داده چله کیم

له شیوه ی یه که مدا ټهو «ی» هی دوا ی کافه که له ټاینده دا ټیده چیت «داده چله کم»، له شیوه ی دوه مدا ټیناچیت و هر ده لیمی له فیعلی «داچله کان» ه وه هاتوه، که به پی ده ستور ده بیته «داده چله کیم». ټه گهر بسه لمینین «داده چله کیم» له «داچله کیم» ه وه هاتوه ده بی بسه لمینین که «ی» له وشه ی «داچله کین» دا بوته «ی» له «داده چله کیم» دا: «داچله کیم، داده چله کیم».

که چی وهک ده زانین هه موو ټهو فیعلانه ی له پیش نوونی چا و گیانه وه «ی» هه یه له ټاینده دا لیان ده قرتیت:

- خزین نووسین نووسیم
- خزیم ده نووسم
- ده خزم ده فرم
- فرین فریم

من له نووسینی لیره به پیشه وه مدا گوتومه، ټهو دهنگه ی «ی» که گه لیک جارن فیعلی له وشه ی تره وه دروست کرده وهک «له رز، له رزی...» بویه پی نالیم پاشگر چونکه له ریژه ی ټاینده دا تی ده چیت: له رزیم، ده له رزم. ټه گهر تی نه چووبایه جیتی خوی بوو به ویش گوترا بایه پاشگر چونکه دپاره به دوا «اسم المصدر» دا هات و کردیه «فیعل». وا ده زانم تیچونبی دهنگی «ت» له فیعله کانی که سی دوه م و سینه می تا کدا وهک «ده روی» (له جیاتی ده رویت)، «ده خوا» (له جیاتی ده خوات) به لگه یه بو راناو نه بوونی دهنگه که ی «ت» له و شوټانه دا.

-20-

له لاپه ره 131، له ژیر عینوانی «5- هاتنی راناوی لکاو...» دا ماموستا قزلجی چنده بیرو رایه کی دهر برپوه هه ندیک تیبینی هه لده گرن:

أ- له لاپه ره 20 گوته ییکی ماموستا وا راده گه یه نی که من گوتیتم نابی توژینه وهی میژووی بکریت بو دۆزینه وهی بنه مای وشه ی کوردی... ټه وهی راستی بی من له و کتیپولکه ی «هشارگه...» دا ههر ټه وه ندم گوتوه که ده بی نرخاندنی وشه ی کوردی له شیوه ی ټیستا که یدا بیت نهک له شیوه ی کوئیدا به و مانایه که ناشی ټاخاوتنی ټیستا که مان به هی کوئی بهر له هه زاران سال بگورینه وه هه رچند بشتوانین شیوه ی ټهو کوئه ټاخاوتنه له هه ناوی میژوو دهر کیشینه وه. واده زانم له مه دا چ

گرفتیک پهیدا نابی ماموستا قزلیجیش هەر لهو باوه‌په‌دایه به‌لام وادیاره قسه‌کانم ئه‌وه‌نده روون نه‌بوون که گومانی داخواری مه‌نکردنی توژینه‌وه‌ی میژوویی لی نه‌کری.

به‌لای منه‌وه ئه‌م جوړه توژینه‌وه‌یه نه‌ک هەر ره‌وایه به‌لکوو له پیویست پیویستهره چ له زمان بیت چ له میژوو بیت چ له هەر شتیکی تری سر به کومه‌لایه‌تی کورده‌واریه‌وه بیت چونکه ئیمه هیچ گوشه‌ییکی بوونمان رووناک نییه. رووناکیش نابی به توژینه‌وه‌ی میژوویی نه‌بیت. من له‌م لایه‌نه‌وه هینده به په‌رؤشم تا‌کوو جارێکیان نووسیم، ئه‌وه‌ی پیوه‌ندی زمانی ئیستا‌که‌مان به هی سهرده‌می ئاو‌یستا و کونتره‌وه ده‌ربخات ده‌بی په‌یکه‌ری زیری بو دروست بکریت و به قاره‌مانی کوردایه‌تی بژمیتریت...

ب- له شیوه‌ی ئاخوونی کرمانجی سه‌روودا ئه‌وه‌ی له پیش فیعلی تیپه‌ره‌وه دیت «راناوی لکاو» نییه هه‌روه‌ک له ئینگلیزیدا که ده‌گوتریت:

I came, He said, You go
ئهم I, You, He ی راناوی لکاو نین.

وه‌ک من بو‌ی ده‌چم له کرمانجی سه‌روودا له فیعلی رابردووی تیپه‌په‌ر و له هه‌موو ئاینده‌یی‌کاندا راناوی نه‌لکاو و لکاو دین. به‌لگه‌ی ئه‌م بو‌چوونه، جگه له سه‌لیقه، له‌وه‌وش دیت که راناوی «من» له هه‌موو کرمانجی خواروودا راناویکی نه‌لکاوه. هه‌روه‌ها راناوی «ئیمه - مه، ئه‌وان - وان، تو - ته، ئیوه - وه» هه‌موویان نه‌لکاوان و له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌شه‌وه هاتون. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا بو‌چوونه‌که‌ی ماموستا قزلیجی سه‌رنج راده‌کیشیت لیکدانه‌وه‌ش هه‌لده‌گریت.

ج- پیشکه‌وتنی راناوی لکاو له فیعل، وه‌ک که ماموستا قزلیجی نموونه‌کانی «نه‌مگرت، نه‌تگرت، نه‌مانگرت...» ی له تاکه وینه‌ی نه‌فیه‌وه بو‌ هیناوه‌ته‌وه دیارده‌یی‌که له زمانی کوردیدا ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ طه‌بیعه‌تی راناوی لکاو که جیگورکی ده‌کات له رسته‌دا. ئه‌م دیارده‌یه هەر له نه‌فیدا به‌دی ناکریت به‌لکوو له زور باری تردا به‌رچاو ده‌که‌ویت. ئه‌و فیعله تیپه‌رانه‌ی که پی‌شگریان پیوه‌یه هه‌میشه له رابردودا راناوه لکاوه‌کانیان ده‌که‌ویته پی‌شه‌وه:

- هه‌لمانگرت

- دامکرد

- وه‌رتانگرت

چه‌ندیکیش به‌رکار دیار بیت له ریژه‌ی رابردودا راناوی لکاوی به‌دودا دیت و راناوه‌که ده‌که‌ویته به‌رای فیعله‌که:

- گوشتم خوارد

- مالمان ماشت

- ماستی فرؤشت

- دارتان سوتاند

تا مومکین بیت راناوی لکاو به‌یه‌که‌م که‌رتی فیعله‌که‌وه ده‌نووسیت:

- ده‌مکرد

- نه‌مده‌کرد

- ههلم نهده کرد
- رۆژیکم ههله نهده کرد

ههه ئهه جۆره بزۆزیهه و چالاکیههه راناوی لکاو بوو وای کرد من پێشنیاز بکههه پێی بگوتری «راناوی چالاک».

کهواتهه پێشکهوتنهوهه «راناوی چالاک» له فیعل، به پێی ئهه دهستوورانهه که ئیستا شیوه ئاخاوتنی کرمانجی خواروو دهخه نه گهر ديارده ییکه له مهه راناوی چالاک و خاسیه ته کانی.

د- واده زانم نمونه کانی لاپه ره 133 ی گوڤار که دواتر به نمونهه شیعره شیوهه هه ورامی ده رخستراون «ویم، ویت، ویش، ویمان، ویتان، ویشان» بریتین له راناو و وشه ییکی تری به واتای «خۆ» بهه پێیه ده بنه «خۆم، خۆت...». که ئه مه وای، به لای منه وه، وشه کان له وه ده شوهرین پێیان بگوتری «راناو» وشه ییکی دارپژراو دروست ده کهن که به پێی واتاکه ی داخوازی ده ستووری له کارهیتان ده کات. له گوتاریکی خۆم باسی «سووریکه خامه به دهوری راناودا» نهختیک به دریزه لهه «خۆ» یه دواوم..

له کوتایی ئهه به سه رچونه وه یه دا ههه ئه وه نه ده لیم، چه ندیکی به ناوی وه رامدان وه وه یا روونکردنه وه وه یا لی نه سه لماندن خه ریکی گوتاره که ی مامۆستا قزلجی به، نرخه گوتاره که گه لیک له وه ی پتر به به ره وه ده مینیتته وه که ئهه ته رزه پێوه خه ریکبوونه له منه وه یا له یه کیکه تره وه به گوتاره که وه ديار بیته.

«...»

هه‌لدانه‌وهی چه‌ند پووپه‌په‌یئیکی زمانی کوردی
«گۆفاری کۆری زانیاری کورد» به‌رگی 5 سالی 1977

- به‌شی یه‌که‌م - دیارده‌یئیکی فۆنه‌تیکی
- به‌شی دووهم - ئاخافتنی عاده‌تی و شیوازی ئه‌ده‌بی
- به‌شی سییه‌م - ده‌نگه‌کانی ئاخاوتن: «یه‌ک راستیی بزرکراو»

دهزانین له کوردیدا لههجهی ئاخوتن له جیگهییکهوه بۆ جیگهییکی تر شیوهگۆری دهکات تا ئه و رادهیهی، وا دهیی، له یه کتر گهییشتن وهزهحمهت دهکهویت، ئه مهش دیاردیئیکه له هه موو زمانان دیته بهرچاو وهک که دهییین شیوه ئاخوتنی دانیشتوانی توونس نائاشنا و نامه ئنوو سه له بهر گوئی خه لکی قاهیره وهیا به غدا وهیا حه له ب و خه رتووم که هه مووشیان هه ر عه ره بن. شیوه ئاخوتنی ئه وانیش له بهر گوئی عه ره بی غه ریری خۆیان بیگانه ده نویتیت و پیوستی به ته رجومان ده بیته...

ئهم جوداوازییهی ئاخوتن که تیکرای زمانی وتووێژ ده گریته وه، هه ر له وشه هه تا جۆری تیکبه ستنی وشه و رسته... هه تا ده برینی ئه وه سه ته ی که مه به سه تی ئاخویه ره له قسه کردندا وهک: تووره یی، نار ه زامه ندی، رالیبوون، شکانده وه، ئافه رین لیکردن، خۆشویستن، رقیبوونه وه... هتاد، ئا ئه م جوداوازییه به رفه وانه خورد ده کریته وه بۆ جوداوازیی ده برینی تاکه ده نگ له وشه دا وهک که کوئی لامی قه له و ده که ن به «ر» ی لاواز که چی مه نگورایه تی چه ند جار هینده ی لامه قه له وه که ی سلیمانی قه له وتری ده که ن. وهیا ده نگ «د» له شیوه ئاخوتنی سلیمانیدا به زۆری تیده بردی و ده نگییکی تاییه تی ده خریته جینه وه که له نووسیندا بیته بۆ دانه دراوه، واش ده بی هه ر به ته واوی له ناوده چیت بی ئه وه ی هیچی له جیگه دا دا بنریت وهک که «قه رده داغ» ده بیته «قه رده داغ - خ».

هه ندی جۆری ده برینی «ده نگ» له ئاخوتندا روو له ئه نتیکه یی ده کات کاتی که دوو ده نگ له ته ک یه کتریدا تاو بۆ یه کتر ده هینن و گۆران له یه کتردا په یدا ده که ن. نمونه ی ئه م بابه ته گه ر زۆر نه بی که میش نییه، به لام به هۆی له یه کتر دا بران و یه کتر نه بیستن و تیکدا نه گه رانی میلله ته که مان که م وا ده بی خه لکه که گوئیستی هه موو ده نگه سه یه ره کان بی: ئه دیب و نووسه ری کورد، له سلیمانی بیته یا له هه ولیر و یا له که رکووک و هه ر شویتییکی تری کورد زمان بیته به ده گمه ن نه بیته گه شت و گه ران له ده شتو ده ر و هه له ت و په له تی ولاته که ی ناکات، ناوناویک نه بیته که به سه ردان وهیا له گه شتی هاوینه دا چه ند شویتیک ده بییت، ئه ویش به په له و ته نها، ئه و شویتانه ش که ریگه ی گه رۆکیان پی گه یشتو وه. یه ک بستی خاک و ئاوی ولاته که ی نابییت و گوئی له یه ک وشه ی هیچ یه کیک له شیوه ئاخوتنی جۆراوجۆری کوردستانی پان و به رین نابیت.

ئا له م ده رفه ته یه کجار به رته سه که ی گوئیستی بوونی له هجه کانی کوردیدا، یه ک دوو تیینی هه ن که هه ر به جاری ده رفه ته که ده کانه وه به کوونی سووژن. تیینی یه که م ئه وه یه که کوردی عیراق¹⁵ بۆ ریک ناکه ویت به کوردستانی ده ره وه ی عیراقد بگه ریت، جا ئه گه ر هیچ جۆره «ده نگ» ییکی مه یله و سه یه ر و ئه نتیکه له و شیوانه دا هه بیته ناکه ویت به رگوئی، مه گه ر ئه و ده نگه به پی خۆی به ره و بییریته بیت.

تیینی دووم ئه وه یه که له و حاله ته زۆر که مه شدا که بۆ رۆشنیر و ئه دیب و نووسه ری کوردی عیراق ریک ده که ویت گه شتی هاوینه بکات، هه ر گوئی له وتووێژی ئه و خه لکه ده بیته که له ئۆتیه کاندای تووشیان دیت. دانیشتوانی ناوچه که توانای سه ردان ئۆتیه کانیان نییه تاکوو گه شته وه ره که وتووێژیان بیستیت. له مه ش بترازی، که م واده بی گه شته وه ر و سه فه رکردو مه راقی چۆنیه تی ده مودووی خه لک و جۆری ها ته ده ره وه ی ده نگه کانی ئاخوتنی هه بیته تاکوو له نیوان هه زاران قسه و ده نگه ی عاده تیدا یه ک دووانیکی ئه نتیکه ده سته زار بکات و لای خۆی هه لیان بگه ریت بۆ باس لیکردن و له سه ر دوان و به راوردکردن و کاری ئه وتوویی زمانه وانانه.

به راستی ئه م گوئیستی نه بوونه ی له هجه کانی زمانی کوردیه و ده کات نووسه ر پتر له پیوست و به رژه وه ند پی له سه ر له هجه ی شار و گه ره ک و ده ربوونه ی خۆی دا بگه ریت و هه موو له هجه کانی تر به هه له بز میریت. مرؤف ئاشنای نه فسی خۆی و ئه و که سانه یشه که وهک خۆی وان، چ له ئاخوتن بیته، چ له داب و ده ستوور و نه ریت بیته و چ له جۆری

15 ئه م گوته ره به زۆری له گه ل ئاخویه ری کوردی عیراق خه ریکه.

خۆراک و پۆشاک و بێر و باوهر و نرخاندنی کۆمه‌لایه‌تی و هه‌موو سه‌روه‌ریکی ژیان بێت... له‌به‌ر ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر به‌ چاوی «بێگانه» سه‌یری ئه‌و که‌سانه‌ بکه‌ین که‌ وه‌ک «خۆمان» نین، لێیان گوێ قوتاخ و سه‌یری پیهاتوو ده‌بین، ئاگاشمان له‌وه‌ ده‌برێ که‌ ئێمه‌ش بۆ ئه‌و «بێگانه» یه‌ هۆی گوێ قوتاخبوون و سه‌یری پیهاتن ده‌بین.

یه‌ کێک له‌و ده‌نگه‌ سه‌یرانه‌ی که‌ له‌ به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌وه‌ی دوو ده‌نگ په‌یدا ده‌بێت ئه‌و منگه‌ و «غنه» یه‌ که‌ له‌ زاری سلێمانیدا له‌به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌وه‌ی «ن، گ - ن، د»، به‌تایبه‌تی له‌ کۆتایی وشه‌دا، دێته‌ به‌رگوێی بیه‌سه‌روه‌ه. که‌م واده‌بێ یه‌ کێک خۆی خه‌لکی سلێمانی نه‌بێ وه‌یا به‌ مندالی تێیدا نه‌ژایبیت و گه‌وره‌ نه‌بووبیت بتوانی وه‌ک ئه‌وان منگه‌ی نیوان ئه‌و دوو ده‌نگانه‌ ده‌ربهریت. هه‌ر ئه‌مه‌یشه‌ پتویست ناهێلی به‌ دانانی نیشانه‌ی تایبه‌تی له‌و ته‌رزه‌ شوینه‌دا، چونکه‌ دیاره‌ ئه‌و ده‌نگه‌ی که‌ به‌ مامۆستاش فێری نه‌بم، نیشانه‌ی که‌رۆلالی به‌سته‌زمان ناتوانی فێرمی بکات. به‌لای خه‌لکی سلێمانیشه‌وه‌ ده‌نگه‌ که‌ به‌ نیشانه‌ و بێ نیشانه‌ وه‌ک پتویسته‌ وه‌ها ده‌رده‌بریت، ئیتر نیشانه‌ی بۆچییه‌؟

وشه‌ییکی تریش هه‌یه‌ هه‌رچه‌ند ده‌نگه‌کانی «ن، گ» تیدا نه‌که‌وتۆته‌ کۆتایه‌وه‌ ته‌نانه‌ت نوونه‌که‌شی به‌ وه‌ستاوی ته‌واوه‌وه‌ نه‌که‌وتۆته‌ پیش گافه‌که‌یه‌وه‌، هه‌میسان نه‌متوانیوه‌ وه‌ک خه‌لکی سلێمانی ده‌ری بېرم، وشه‌که‌ش «کنگر» ه، که‌ له‌ زۆر شوینی دیکه‌ پتی ده‌لێن «کنگر». خه‌لکی سلێمانی ئه‌م نوونه‌ وه‌ها ده‌سوینن و سووک به‌سه‌ریدا تیه‌ر ده‌بن بۆ گافه‌که‌ هه‌ر ده‌لێی زه‌برای زمان و مه‌لاشووش له‌به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌وه‌یاندا سوواون و لووس بوون.

له‌ نیوان هۆزی بلباسه‌تی هه‌ریمی «رانیه» دا، گویم لێ بووه‌ وشه‌ی «زپل» - به‌ واتای «زپل» - وه‌ها ده‌رده‌برن هه‌رده‌لێی ده‌نگه‌کانی «پ، ل» تیکه‌ل به‌ یه‌ کتر بوونه‌ته‌وه‌. ته‌نانه‌ت جارێکیان یه‌ک له‌ به‌ره‌ی «هۆرمزیار» ی سه‌ربه‌ بلباسه‌تی ئه‌م وشه‌یه‌ی «زپل» ی وه‌ها به‌ قه‌له‌وی و خه‌یری ده‌ره‌په‌راندن و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لمدا بوون به‌ ناچاری که‌وتینه‌ پیکه‌نین، به‌لام نه‌ک پیکه‌نینی گالته‌ پێ کردن به‌لکووه‌ هی سه‌یری پیهاتن و به‌ ئه‌نتیکه‌ زانینیکی ئه‌وتۆ که‌ له‌ ئاستیدا بیده‌سه‌لات بووین. تائێستاش ناوه‌ناوه‌ که‌ به‌و که‌سه‌ ده‌گه‌مه‌وه‌ داوای لێ ده‌که‌م ئه‌و وشه‌یه‌م بۆ بلیته‌وه‌.

ئه‌م دیارده‌یه‌ی تیکه‌لبوونی دوو ده‌نگی Consonant له‌ کوردیدا ناویکی بۆ دیاری نه‌کراوه‌، وا بزانه‌ له‌ ولاته‌ پێشکه‌وتوووه‌کانیش هه‌ر بۆ تیکه‌لبوونی ده‌نگی Vowel زاراوه‌یان داناه‌وه‌، وه‌ک که‌ به‌ تیکه‌لبوونی دوو Vowel ده‌لێن Diphthong. به‌لای منه‌وه‌ چ مه‌رج نییه‌ ده‌نگه‌ تیکه‌له‌کان Vowel بن، هه‌موو تیکه‌لبوونیک ده‌بی به‌ر زاراوه‌که‌ بکه‌ویت.

به‌هه‌مه‌حال ئه‌م باسه‌ ده‌نگی تیکه‌ل و شیوه‌ی ده‌ربهرینی تایبه‌تی هه‌ندیک له‌ ده‌نگه‌کان هه‌رچه‌ند باسی گرنگ و وردیشن، لێره‌دا یه‌که‌م مه‌به‌ستی گوته‌ره‌که‌ نین. چی گوته‌ره‌ پێشه‌کی و ده‌ربوونه‌یه‌که‌ به‌ره‌و باسیکی تری سه‌ربه‌ یه‌ کێک له‌ گوشه‌ تاریکه‌کانی «ده‌نگی زمانی کوردی» که‌وا هه‌تا ئیستا هیچ نیگایه‌کی بۆ خۆی نه‌کینشاه‌وه‌، ته‌نانه‌ت خۆیشم به‌و دوایه‌ سرنجم بۆی کشا. وه‌ک هه‌ر ئیستاش بۆت روون ده‌بیتته‌وه‌ چ گله‌یی نایه‌ته‌ سه‌ر خه‌لکی ئه‌و جیگایانه‌ی دیارده‌که‌ له‌ شیوه‌ی ئاخواتنی ئه‌واندا په‌یدا نییه‌، ئه‌گه‌ر چ گله‌یی هه‌بیت له‌ من و ئه‌و که‌سانه‌ ده‌کریت که‌ هه‌ست به‌ بوونی ناکه‌ن له‌ له‌هجه‌کانیاندا.

پێشه‌کی گوته‌ره‌که‌ باسی ده‌نگی وه‌های کرد که‌ تایبه‌تی ناوچه‌ییکی و شیوه‌ ئاخواتنیکه‌. ئه‌م دیارده‌یه‌ی که‌ خه‌ریکم به‌ره‌و روونکردنه‌وه‌ی برۆم دا برانێکی ناوچه‌یه‌یه‌ له‌ ده‌ستوورێکی گشتیی فۆنه‌تیکی کوردی.

ره‌نگه‌ که‌س نه‌مابێ نه‌زانی دوو ده‌نگی «ک و گ» له‌ کوردیدا دوو شیوه‌یان هه‌یه‌: یه‌ کێکیان شیوه‌ی عاده‌تی ده‌نگه‌کان وه‌ک که‌ له‌ وشه‌ی: «گرد، به‌گ، ده‌رگا - تاک، کورد، شه‌کر» دا به‌دی ده‌کریت. ئه‌وه‌ی دیکه‌شیان ئه‌و ده‌نگه‌یه‌ که‌ له‌ وشه‌کانی «گیره‌، سه‌نگین، گوئ، گوئز - کیل، شلکینه‌، مشکی، کوپز، کوین» ... دا ده‌بیسرێ. ره‌نگه‌ ئه‌مه‌ش یه‌ کێک بێ له‌و تایبه‌تیانه‌ی که‌ «ده‌نگ» ی کوردی له‌ «ده‌نگ» ی زمانه‌کانی تر جودا ده‌که‌نه‌وه‌ (فارسی و تورکی تا راده‌ییکی به‌ر ئه‌م گوته‌یه‌ ناکه‌ون)...

وه‌ها رۆیشتوووه‌ له‌ نیوان ئه‌ونه‌ی خه‌ریکی زمانه‌وانین که‌وا هه‌میشه‌کات ئه‌م دوو ده‌نگه‌ی «گ، ک» ی کوردی که‌ هات و «ی، ئ - وی، وئ» یان که‌وتۆته‌ دواوه‌ کلۆر ده‌کرین. له‌مه‌شدا به‌ بیری که‌سدا نه‌هاتوووه‌ جیگه‌ بۆ ئیحتیمالی تر بکاته‌وه‌، خۆیشم یه‌ کێک بووم له‌وانه‌ی وایان ده‌زانی هه‌موو ئه‌و کاف و گافانه‌ بێ «استثناء» کلۆر ده‌کرین.

که چی ئەم «هەمیشەیی» یە لە هەموو لەهجه یێکدا بە راست ناگەرێ. من لێرەدا قسەم لەو لەهجانە یە که دەیانبەم نەک دەیانخوێتمەوه، چونکه مەسەلە که بەنده بە دەنگ و بیستنهوه نەک بە پیت و دیتنهوه. لەبەر ئەمە ناتوانم جوکوم بەسەر ئەو لەهجانەدا بدم که لە کوردستانە کانی دەرەوهی عیراقدا وتووێژیان پێ دەکرێت، مەگەر لەهجه یێکی وه ک موکریانی که بەهۆی هاتوچۆی بەردهوامی نیوان دانیشتوانی هەردوو دیوی سنوور، بۆتەوه بە لەهجه یێکی باو بیستراو لە کوردستانی عیراقدا.

لە زۆربە ی لەهجه کانی سۆران که نیوان دوو زبێ بادینان و کۆیە دەگریتهوه حالەتی وەها هەیه ئەم کاف و گافە «وی، وی» یان بەدوادا دیت و کلۆریش ناکرێن. وه ک لە وشە ی «حالەت» یش دەفامریتەوه وشەکان لە بنەرەتدا «ی، ی» یان لە کۆتاییدا نییه بەلکوو پینداویستی ریزمان و رسته سازی دەیهینیت. لەو لەهجانەشدا ئەگەر وشە که خۆی ئەم «وی، وی» یە یان تیدا بوو کاف و گافە که ی بەراییان کلۆر دەکرێت.

دەتوانین ئەم دیاردە یە ی کلۆر نەکردنی «ک، گ» لەم حالەتەدا بخهینه بەر دەستووری ژێرا:

ئەو وشانە ی لە کۆتایاندا دوو دەنگی «گو، گو، گو، کو، کو» هەیه و پینداویستیە ک فاولی «ی، ی» یان بە دوادا دەهینیت، گاف و کافە که یان کلۆر ناکرێت.

لێرەدا نمونە دەتوانی مەبهستی دەستوورە که بە باشی روون بکاتهوه. وشە ی «پشکووتن» لە ئاندهدا دەبیته:

- دەپشکووم
- دەپشکووین
- دەپشکوویت
- دەپشکوون
- دەپشکووی (پت)
- دەپشکوون

دەبینی رێژە ی ئاینده ی «پشکووتن» بۆ که سی سییه می تاک دەبیته «دەپشکووی - پت». وشە که نە لە رابردوودا نە لە ئاینده ی که سه کانی غەیری سییه می تاکدا دەنگی «ی» ی نییه، وه ک که دەبینن لە حالەتی که سی سییه می تاکدا کارە که دەبیته «دەپشکووی - پت» و فاولی «ی» دەکه ویتە دوا ی دوو دەنگی «کو» وه.

ئا لەم حالەتەدا بەشی زۆری دانیشتوانی سۆران کافە که کلۆر ناکەن وه ک ئەو کافە ی دەرەبرن که لە کاری «دەپشکنی» دا هەیه. ئەگەر گوێ بگریت لە یه کینکی کۆیی وه یا هەولێری که ئەم نیوه بەیتە دەخوینیتەوه:

دل چونکه میسلی خونچه یه بویه دەپشکووی

دەبیته ئەم کافە ی «دەپشکووی» ی وه ک حالەتی خۆی که لە رابردوو و رێژە کانی تری ئایندهدا دەرەبرێ، هەروەها دەمینیتەوه.

لە بارە ی دەنگی «گ» هوه:

وشە ی «ئەنگوتن» ئه ویش وه ک «پشکووتن» لە حالەتی ئاینده ی که سی سییه می تاکدا دەنگی «ی» دەکه ویتە کۆتاییه وه دەبیته: «دەئەنگووی - پت». لێرەشدا دەنگە که ی «گ» کلۆر ناکرێت و وه ک خۆی دەمینیتەوه.

وشە یێکی وه ک «سه کو» که لە حالەتی «معمولیه» لەو لەهجانەدا دەنگی «ی» ی بە دوادا دیت کافە که ی کلۆر ناکرێت. هەرچه ند بەزۆری لەو لەهجانەدا دەگوتری «دەچمه سەر سه کوئی» و لەم حالەتەدا دەستوورە که جیگه ی باسکردنی نامینی چونکه دەنگی «ی» ی کۆنسوانت که وتۆته نیوان کافە که و «ی» که ی «معمولیه»، بەلام زۆر جارن خەلکه که دەلین «چومە سەر سه کو». ئا لەم حالەتەدا کافە که دەکه ویتە پینش «وی» وه و کلۆریش ناکرێت.

خوینەر بمبه خشیت لهوهدا که نمونە یێکی ناخۆش، بەلام مەشوور، دەکه م بە رووناککەرەوه ی مەبهست:

که یه کیک زۆر له سنووری خۆی تێپهراڤاند و قسهی ناجهیهزی کرد پیتی دهلین: «گوبیه کی گهره ی خوارد». لیره شدا گافه که به پتهوی ده مینیتتهوه و کلۆر ناکریت.

نمونه لهم بابه ته زۆرن که مه به ست روون بکه نهوه، چهند تیبینییه کیش ههن به دهوری باسه که وه، کۆتایی پتی دههینن:

1. ئەم حاله ته بهنده بهوهی «ئ» به دوا «کو، کۆ، گو، گۆ» دا بیت، که هاتوو کهوته دواي «ک، گ» ئەوه هه میشه کلۆریان ده کات وه ک که وشه کانی «سووک، په لک، دارک، به گ، پۆرگ، درهنگ» دهنگی «ی، ئ» له لاره بیته کۆتاییانه وه کافه که و گافه که کلۆر ده کات.

- سوو کیک هه لستایه سه ریپیان
- په لکی داره کهم وه راند
- به گی جافان
- درهنگیان به سه ردا هات

لهم حاله تانه و هه موو حاله تیکی تری وه ک ئەوانیشدا کافه که و گافه که کلۆر ده کرین.

2. دانیشتوانی ئەو ناوچانه که دین ناوی ولاتی «کویت» دههینن کافه که ی کلۆر ناکهن و وه ک عه ره ب و ئینگلیز ده ری ده برن، چونکه له زمانی ئەو خه لکه ی که ناوه که ی بۆ ئەو ولاته داناوه کافه که کلۆر نییه. به لام که ده لین «ئه سه په کویت» و «ماینه کویت» کافه که کلۆر ده کهن چونکه «ئ» ی پاش «کو» له وشه ی «کویت» ی کوردیدا ئەسلییه و له لاره نه هاتوه. هه ر به م جۆره ییش که وشه ی Quick ده خویند ریتته وه کافه که به پتهوی ده رده برن.

ئه وهی سه رنجی له قسان گرتبیت ده زانی ئاخپه وه ری سلیمانی زۆر جارن له ئاخواتنی عه ره بیدا کافی ناو وشه ی عه ره بی کلۆر ده کات چونکه ئەو پتر له دانیشتوانی سووران زاری راهاتوه له کلۆر کردنی کافی ناو وشه ی کوردی. خه لکی سلیمانی چۆن له ئاخواتنی کوردیدا ولاتی «کویت» وه ک وشه ی «کویت» ی کوردی ده لینه وه، گه لیک جارن «لکن» ی ناو ئاخواتنی عه ره بیهش به شیوه کوردی ده رده برن، یا خود دین له وشه ی Queen ی ئینگلیزیدا وه ک «کوین» ی کوردی کافه که کلۆر ده کهن.

3. پینوسته له نوخته نیگای فۆنه تیکه وه ناگادری ئەم راستیه بین:

که هاتوو دهنگی «ی» له سه ره تایی وشه ییکی سه ره به خۆدا بوو، ته ئسیر له کاف و گافی کۆتایی وشه ی پێش خۆی ناکات. به نمونه، که ده لینی «به ریگان له بهر کرد» چونکه ئەم «یان» ه وشه ییکه وجوودی ده ره به خۆی نییه و هه میشه به دوا وشه ی تر دا دیت، گافه که ی «به رگ» کلۆر ده کات. به لام که گووت «داوا ده کهم یان چه ک یان به رگ یان خواردنم بۆ په یدا بکه یت» لهم حاله ته «یان» ی دواي «چه ک، به رگ» ته ئسیر له کافه که و گافه که ناکات چونکه خۆی وشه ییکه وجوودی سه ره به خۆی هه یه هه رچه ند له رووی واتاوه هینده ناو کار و تاوه لئاو و تاوه لکار... سه ره به خۆ نییه.

له کتیبه که ی «رێزمانی ئاخواتنی کوردی به پتی لیکۆلینه وه ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی» سه یری لاپه ره کانی 465 و به ره و دواتر بکه یت ده بینیت باسی وشه ی سه ره به خۆ و به ستراو کراوه. له و باسه دا راناوی لکاو (بنوا ره لاپه ره 467 ی کتیبه که) و ئامرازی «عطف» یش به «وشه ی به ستراو» دانراون که له نیوانیاندا «یا، یان، یاخو، یاخو...» له ژماره 7 ی زنجیره ی وشه کان له لاپه ره 334 ی کتیبه که به وشه ی به ستراو دانراوه. به م پێیه «یان» ی راناوی لکاو و «یان»

ی په یوه ندى (عطف) هه ردویان وشه ی به ستراون به لام جوداوازییه کی گرنګ هه یه له نیوانیاندا ئه ویش له پرووی «سه ربه خوئی هه بوون» هوه، چونکه راناوه که په کی وجوودی له سهر وشه یئکی تر که وتوو هه که خوئی پیوه به ند بکات که چی - وشه که ی په یوه ندى له «وجود» دا په کی له سهر وشه ی تر نه که وتوو هه چونکه ده شی بهر له وشه وه بیټ هه ر وه ک ده شی به جوړیکی سه ربه خوئی دواى وشه بکه ویت: «یان من ده بم یان تو»...

ئهم راستییه به وه دا به درؤ ناخریته وه که هه ندیک له وشه کانی «عطف» ناتوانن بکه ونه به رایى وشانه وه و هه میسه ده بی به دوا وشه دا بین وه ک که ده بینن «و» هه رگیز ناتوانی له سه رووی رسته وه بیټ، چونکه مه به ست له وجوودی سه ربه خوئی جیگه ی وشه که نییه، سه روست و تاییه تیه که یه تی له مه شدا چ گومانیک نییه که هه موو ئامرازه کانی «عطف» وشه به وشه وه ده به ستنه وه نه ک خوئیان به وشه وه ده به سترینه وه. هه ر چوئیک بی ئیره جیگه ی ئهم کیشه یه نییه، چی تازه گوتم بائی ئه وه بوو که له خوئنه رى تازه پیگه ییشتووی کورد بگه یه نم بوچی «یان» ی راناو کاف و کافی پیش خوئی کلور ده کات و «یان» ی په یوه ندى کلوریان ناکات.

به شی دووهم - ئاخافتنی عاده تی و شیوازی ئه ده بی

گه لیک له نووسه ران و له ئه دیبانی کورد ده لاین و ده شنووسن گویا لایه نیکی په سه ندى نووسینی کوردی به شیوازی ئه ده بی له وه دایه که فه رقی نییه له گه ل ئاخاوتنی عاده تی، له بهر ئه مه نووسه رى کورد دووچارى زه حمه تی فیروونی شیوازی ئه ده بی نایه ت، وه ک که نووسه رى عه رب ناچاره فیرى «صرف» و «نحو» ه قورسه هه ناسه بره که بیټ، ئه وسا ده ست بکات به نووسین.

ئهم بیرورایه زوړی به به روه هه یه و گه لیک ده مه ته قه هه لده گریټ، به لام به شیوه یئکی کورت له هه ندیک لایه نی راست و چه وتی ده دویم هه ر به نیازی ئه وه ی له خاوه نه کانی ئهم بیرورایه بگه یه نم که چه ند پیوسته بهر له ده برینی بیرورا، وردبوونه و هه لسه نگانندن و به راورد کردن و به یه کتر گرتن به کار بیټ چونکه زور جارن رواله تی شان تا بلئی به هه له به ره و چ په یوه ندى به واقیعه وه نییه...

به لئ راسته ریژمانی کوردی هینده ی عه ربی ئالؤسکاو ی «اعراب» نییه، له و روه وه ئاخپوه ر و نووسه رى کورد مه جبوور نییه خه ریکی دوزینه وه ی حاله تی وشه بیټ تا کوو «اعراب» ی ئه و حاله ته ی بداتی، به لام ئهم راستییه به نیسبه ت زوړینه زمانانی جیهان راسته نه ک هه ر زمانی کوردی، ته نانه ت ده توانم بلیم له کور دیدا چاوه دیږی هه ندئ حاله ت ده کری که له زمانیکی وه ک فارسی وه یا ئینگلیزی وه یا تور کیدا ناکریټ.

به نمونه، وشه کانی: شه، روژ، به هار، زستان و هه موو ئه و وشانه ی که ناوی کاتن له حاله تیکدا بوون به «ظرف» شیوه یئکی «اعراب» وه رده گرن. وشه کان که له حاله تی «عاملیه» دا بن «اعراب» ه که هه لئاگرن وه ک ئیعبابه که له م رستانه دا به دی ده کریټ که به نمونه ی «ظرفیه» هاتوونه وه:

- به هاری ده چمه سه فه ر
- شه وئ زوو ده نووم
- عه صری به ری ده که وم
- سه بینی دیمه لات

له م حاله تانه دا وشه کان نیشانه ی «ظرفیه» یان پیوه لکا. ئه گه ر وشه کان له حاله تی «عاملیه» دا بانایه ده گوټرا:

- به هار کزیکی خو شه

- شەو بەسەر چوو
- عەصر لە رۆژاوا گەرمتەرە
- سبەینە بەعادەت کزەبای ھەبە

تاکە یەک وشەم بە بیردا دیت ئەویش ناوی کاتە بەلام لە حالەتی «ظرفیة» دا «ی» بە خۆبەو دەگریت نەک «ی».

وشەکە وشە «بەبانی» یە، کە لە «بەیان» ھەو ھاتوو. دەلی: «بەبانی کاروانە کە تێپەری».

جا ئەگەر یەکیەک چاوەدێری دەستووری «ظرفیة» ی ئەم وشانە ی نەکرد وەک ئەو عەرەبە دەبیت کە بلی: «اکلت' خبز»، «آتیک غد'» ھەرچەند ھەستیش بە ھەلە ی خۆی نەکات. تۆ کە گووت «شەوئ ھات» مەبەستیش «جاء الیل'» بوو، فەرقت نییە لە گەل ئەو عەرەبە ی بلی «جاء الیل'» مەبەستیش «شەو داھات» بیت. ھەر بەو پێشە کە گووت «شەو ھاتم» لە واقعدا ھەلە ییکی ریزمانیت کردوو چونکە دەبی بلی «شەوئ ھاتم» چ عوزریش بەدەستەو نابی لەویدا کە بلی شێوہ ناخوتنی ناوچە یی خۆم وەھایە چونکە تۆ عوزری ئەوتۆ یی لە غەیری خۆت ناسەلمیتی.

تۆ سەیری، کە گووت «شەو ھات» چارت نییە دەبی مەبەست «جاء الیل'» بیت، کە ویستت بلی «جاء لیلاً» دەبی بچیتەو سەر دەستووڕە کە ی «ظرفیة» و بلی «شەوئ ھات». لە رستە ی «شەو ھاتم» ھەرچەند ھەلە ییشە، راناوہ لکاوہ کە ی کۆتایی «ھاتم» لە سەر شینوایت رزگار دەکات. بەلام چونکە لە رستە ی «شەو ھات» دا راناویک نییە فیعلە کە بۆ خۆی دابریت، ھەر دەبی «شەو» فاعیل بیت. نالی دەلی:

فەرمووتە کە بانگم کە شەوئ دیمە کنارت

«شەوئ» بە تەواوی واتای «بە شەو» دەگریتەو، ھەر وەھاش ئەوانی تر.

وشەکانی ناوی جینگە دەکرین بە دوو بەشەو:

بەشیکیان وەک «سەر، خوار، ژوور، دەر...» کە سروشت و واتایان بە لای «ظرفیة» ی راستەقینەیان دەبات نەک «ناوی جینگە» دەبی ماملەتیک ی پسپۆرانیان لە گەلدا بکریت. دەگووتی:

- چوومە دەری
- ھاتمە سەری
- ئەم بەرە یەم خستە خواری
- وەرە ژووری

دیارە لەم حالەتەدا وشەکانی زەرفی تەواون و بە زاراوہ ی عەرەبی «معمول» یسن. ئیستە وردبوونەو ییکی بە ئەندیشە پیویستە:

کە ویسترا وشەکان لە حالەتی «عاملیة» دا بە کار بەینرین ناشی بە سادە یی بخریتە ناو رستەو، دەبی بلیین:

- دەرەو، سەرەو، ژوورەو، خوارەو...

ئیمە ئەگەر دەستووڕەکانی ریزمانی کوردی بچەسپینین پتر دووچاری حالەتی ئەوتۆ دەبین ھەلە ی تیدا بکەین. نەبوونی دەستوووری قەراردادە وەک نەبوونی سنووڕە بە دەوری زەوی کینگەو، کەس نازانی جووتیاری زەویبە کە سنوووری بەزاندوو، بەو پێشە ئەگەر بریار درا «دەری، سەری...» بۆ حالەتی «معمولیة، ظرفیة» بیت و «دەرەو، سەرەو...» ش بۆ حالەتی «عاملیة» بیت ئەوسا ئەگەر یەکیەک گوتی: «دەری خۆشە»، «سەری بەر بەرەلاترە» وەیا گوتی «چوومە سەرەو» «ھاتمە دەرەو» لە ھەردوو حالەتدا ھەلە ی کردو و دەستوووری ریزمانی بەزاندوو و وەک کە سنوووری دیار کراوی کینگە ی بەزاندبیت چونکە لە رستە ی «دەری خۆشە»، «سەری بەر بەرەلاترە» دا دوو وشە ی «دەر، سەر» لە حالەتی «مبتدا» دان کە وەک حالەتی «فاعلیة» ە.

له رستهی «چوومه سهروه» «هاتمه دهرهوه» ش دا وشه کان له حاله تی «معمولیه» دان. ئەم رستانه لهم شیوهیه دا حاله تی «فاعلیه» و «مفعولیه» ی وشه کانی به یه کتر گۆریوه ته وه. به لام ناگوتری هه له ن چونکه جاری دهستووری «فاعلیه»، «مفعولیه» و «ظرفیه» بو ئەو وشانه قهراداده نه کراوه. هیچ سهیریکیش له وه دا نییه ئەگه ر بیین قیاسی «سهه، دهر، ژیر...» له وشه کانی ناوی کات «شهو، رۆژ، عصر» بکه ین و وه ک ئەوان حاله تی «فاعلیه» و «مفعولیه» یان له یه کتر جودا بکه ینه وه. هه ر وه ک «عهصری، شهوی، به هاری...» بو «مهعمولیه»، «مفعولیه» و «ظرفیه» ن با «دهری، سههری، ژووری...» یش به بهر ئەو حاله ته بیری.

به شی دووه میان ناوی جیگه ی ته واوه، به لام له ویتشدا دابه شکر دنیکی هه یه وشه کان له یه کتر جودا ده کاته وه:

1. ناوی جیگه ی عاده تی وه ک حه وشه، بان، کۆلان، دۆل، بازار، مزگه وت...

2. ناوی جیگه ی تایبه تی (اسم علم) وه ک: زاخۆ، سه فین، زه لم، بیتوین...

مامله تکردن له گه ل ئەم ته رزه وشانه جودایه له وه ی له گه ل «ظرف» ه کاند کرا، به نموونه تۆ ناتوانی بلی: زه لمی رووباریکی تیزه، بیتویتی ده شته – وه ک که ده توانی بلی: شهوی چوومه لات، سه یینی دهرۆم، به هاری ده یکیلم. وشه ی «شهوی» لیره دا بووه به «معمول» هه رچه ند کاره که ی «چوون» تیه ریش نییه، ههروه ها له پیشه وه ی رسته هاتووه و جیگه ی کارا (فاعل) ی گرتووه.

ئەم ئاماده ییه ی وشه ی «ظرف» بو «معمولیه» تا ئیستا له لایه ن زمانزانی کورده وه باسی نه کراوه، هه رنه بی من نه میستوو ه باس کرابی. له ریزمانی عه ره بیدا باسه که ئەنجن ئەنجن کراوه. لیره دا قسه ییکی «سه عدی ته فتازانی» م به بیر دیته وه له باره ی ئاماده یی «ظرف» بو ئەوه ی بی به «معمول» که ده لی «والظرف تکفیه رائحه الفعل...» به نموونه له رسته ی «هو فوق الشبهات» دا وشه ی «فوق» حاله تی «نصب» ی وه رگرت هه رچه ند چ فیعلیکیش نییه له رهسته که دا بیکات به «مفعول – معمول» به لام له واتادا تارمایی فیعل هه یه وه ک ئەوه ی رسته که «هو واقع فوق الشبهات» بی. دیاره وشه ی «واقع» یش لیره دا که «اسم فاعل» ه ده وری «فعل» ی بییوه.

له کوردیشدا ئەم دیاره یه دیته به رچاو وه ک ئەوه ی یه کیک بلی «سهه ری خو شه» مه به ستی ئەوه بی بلی «بوون» یاخود «دانیشتن» یاخود «نووستن» له سهه ری خو شه. به لام ناشی بگوتری «سهه ری بلنده» چونکه لهم رسته یه دا وشه ی «سهه ری خو ی «عامل» ه، له بهر ئەمه ده بی بگوتری «سهه ره بلنده»...

ئەم به شه ی دووه می ناوی جیگه دریتیه ی زۆره، لیره به دوواوه له هه ندیکی ئەو دریتیه ده دویم.

به هه محال ئەم کیشه یه تا ئیستا یه خه گیری نووسه ر و تاخیوه ری کورد نه بووه چونکه ده ستوو ره کانی قه رارداده نه کراون. له گه ل ئەمه شدا ئاخوتنی کوردی له به شی هه ره زۆری کوردستاندا حاله تی تری وه های تیدایه داخواری مامله تی ئەوتۆ ده کات که له «اعراب» ی عه ره بی ده چیت.

هه رچه ند ئەم حاله ته شیان به نده به «معمولیه» وه به لام پتر له حاله تی پیشوو وردبوونه وه و زمانپاراستنی ده وی چونکه له مه یاندا نیرایه تی و مییایه تیش ده ور ده بینن. له و شیوه ئاخوتانه که حاله ته که یان تیدا ده رده که ویت ئەگه ر «معمول» ه که نیرینه بوو «ی» ی به دوادا دیت، ئەگه ر میینه بوو «ئ» ی به دوادا دیت. ده لین:

• ئەحمه دی ده بینم

• فاته می ده بینم

لیره به پیشه وه زۆر جاران گوتراوه، له کرمانجی سه روو به تیکرای و له به شیکی کرمانجی خو ارووشدا فه رقی نیرومی له کاتی بانگه یشتندا ده کری وه ک که ده گوتری:

• هۆ پووری

• هۆ شوانه

دیاره هه مان «ئ» ی مینهی حالتهی «معمولیه» ه وا له کاتی بانگه‌یشتندا به دوا وشه ی «پوور» دا دهرده که ویت و دهیکاته «پووری». ئەم فەرکردنه ی نیوان نیر و می لهم حالته‌دا وه‌ها ئاسان نییه وه‌ک که له کۆبوونه‌وه ی «ئه‌حمه‌د، فاتم - پوور، شوان» دهرده که ویت چونکه هه‌موو جارن وشه ی کوردی نیرایه‌تی و مییایه‌تی خۆی به ئاشکرای نانویتیته. زه‌حمه‌تی فەرکردن به لایه‌نی «نیر، می» له وشه ی کوردیدا له‌وه‌وه دیت که زوربه‌ی زۆرینه‌ی وشه‌کان له رپی بیستنه‌وه به نیر وه‌یا می دانراون بی ئه‌وه‌ی نیشانه‌ی تایه‌تی وه‌یا جووری وشه وه‌یا واتاکه‌ی بیکات به نیر یان می. له‌و شیوه ئاخواتنه‌دا که فەرقی نیرومی له حالته‌ی «معمولیه» دا ده‌کات ده‌بی بزانی تاک تاک و شه‌کان نیرن یان مین، هه‌رچه‌ند ناوناوه ده‌شی ده‌ستووریکه‌ی گشتی ره‌چاو بکریته وه‌ک هه‌ر ئیستا که بوته‌ی روون ده‌که‌مه‌وه:

سه‌یریکی ئەم رستانه‌ی خواره‌وه بکه:

• ده‌چمه‌ شاری	• ده‌چمه‌ ده‌شتی
• هاتمه‌ بانی	• هاتمه‌ حه‌وشی
• -	• هاتمه‌ زووری
• -	• هاتمه‌ بیلایی
• -	• هاتمه‌ هه‌یوانی
• خانووچکۆله‌ ده‌که‌م به‌ به‌ردی	• خانووچکۆله‌ ده‌که‌م به‌ خۆلی
• خانووچکۆله‌ ده‌که‌م به‌ گلی	• خانووچکۆله‌ ده‌که‌م به‌ قورپی
• چوومه‌ سه‌ر دیواری	• چوومه‌ ناو ئاوی
• به‌ گه‌نمی تیرم کرد	• به‌ نیسکی تیرم کرد
• به‌ برنجی تیرم کرد	• به‌ نۆکی تیرم کرد
• چوومه‌ قه‌ندیلی	• چوومه‌ هه‌ولپیری
• چوومه‌ هه‌لگوردی	• چوومه‌ که‌ر کووکی
• چوومه‌ سه‌فینی	• چوومه‌ سابلاغی
• چوومه‌ کارۆخی	• چوومه‌ به‌غداپی

له‌م نمونانه‌وه دهرده که ویت، به‌شیکه‌ی وشه‌کان بی هۆیه‌کی ئاشکرا له‌ خۆوه نیرن یان مین: گل و به‌رد و دیوار و گه‌نم و برنج... نیرن. خۆل و قور و ئاو و نسک و نۆک... یش مینه‌ن. نمونه‌ی ئەم ته‌رزه وشه‌یه‌ی که‌وا بی هۆی ئاشکرا ده‌کرین به‌ می وه‌یا نیر یه‌کجار زۆرن هه‌مووشیان ده‌بی له‌ رپی بیستنه‌وه بزانی. به‌لام وه‌ک له‌ سه‌روه‌وه دهرده که ویت ناوی هه‌موو شار و ئاوییه‌ک مینه، هی هه‌موو شاخیکیش نیره. سه‌یر له‌وه‌دایه دوو وشه‌ی «شار» و «گوند» خۆیان نیرن که‌چی ناوی شار و گوندیش مین.

لیره‌شدا یه‌ک تیبینی ورد پنیسته:

گوتمان ناوی «ئافره‌ت و شار و ئاوی» مینه و هی شاخیش نیره، له‌مه‌شدا گومان نییه، به‌لام که هاتوو ناویکی به‌ ئه‌سل له‌ به‌ره‌ی نیر حساب کرایته و مامله‌تی وشه‌ی نیری له‌گه‌لدا کرایته و دواتر بو مینه به‌ کارهاتبته و جاری له‌بیران نه‌چوو بیه‌وه که به‌ ئه‌سل نیر بووه، هه‌ر مامله‌تی کۆنینه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کریت و نیشانه‌ی مه‌عمولیه‌تی نیری بیه‌وه ده‌لکی. به‌ نمونه، وشه‌ی «بنار» له‌ به‌ره‌ی وشه‌ی نیرینه‌یه، به‌و بیه‌ ده‌گوتری: «له‌ ده‌شتی راوم ده‌کرد دواتر چوومه‌ بناری» ناگوتری: «چوومه‌ بناری». جا که کیژیک ناوی نرا «بنار» خه‌لکه‌که هه‌ر وه‌ک جارن مامله‌ت له‌گه‌ل وشه‌که ده‌کن:

• به‌ فاتمی ده‌لیم

- به گهلاویژی ده لیم
- به بناری ده لیم

وا ده زانم دواي کونوونی له کارهینانی ناوه که، ئه ویش وه ک ناوی مینهی لی به سهر دیت، به لام لهو حاله تاندا که به ک ناو بو نیریش و بو میش له کار بیت زه حمه تیکی ناخوش پهیدا ده بیت چونکه ئاخوهر نازانی وشه که بو کام لایان بیتاوه: رهنگه ههر جاره به ریکهوت له کاری بهینیت. به نمونه ناوی «نیشتمان» بو کوریش و بو کچیش رویشتووه. به لای منه وه له تهرزه هه لکه وتهدا ده بی یان فهرقی به کارهینانه که بکری یانیش ههر دوویان مامله تی وشه ی نیرینه یان له گه لدا بکریت. له ریزماندا وشه به ئه سل وینه ییکی هه یه بو ههموان، که ویسترا حاله تی تایبه تی بدریتی شتیکی بو ره چاو ده کریت، دیاره مییاپه تیش حاله تیکه به سهر وشهدا دیت ههر وه ک «معمولیه» یش ههر حاله ته.

له م بهینه دا وشه ی وه ها هه یه ناتوانم بریاریکی بو بده م:

«ههوره مان» – له سه ره تاوه ناوی ئاواپی بووه و دواتر شاخه کهش به وه وه ناو نراوه. که ئه مه واپی وشه که له ریزی ناوی شار و گونداندا ده بیته می، له ریزی ناوی شاخانی شدا ده بیته نیر. تو بلئی له حالی «معمولیه» دا نیشانه ی نیری بدریتی یاخود نیشانه ی می؟ ئایه بگوتری «ههوره مان» ده بینم «یاخود «ههوره مان» ده بینم»؟

له وه رامدا نمونه ییکی کونم به دهسته وه هه یه، تیشکیک بو سه ر پر سياره که ده هاویژی ت: حاجی مه لا عه بدولا، له وه رامی نامه ییکی شیخ عومهری بیاره دا، به بیکی گوتوه ناوی «ههوره مان» ی تیدا هاتووه. ههر چه ند له وه رامه که دا ئاشکرا نییه ئاخو مه به ست شاخی ههوره مانه یاخود ئاواپی ههوره مانه، به لام نامه که ی شیخ عومهر بانگه یشتنی حاجی مه لا عه بدولا ده کات: «بچیه کئی ههورامانی پر نوور» له مه وه ده رده که وئ مه به ست له به یته که شاخی ههوره مانه. من لیره دا به یته که به رینووسی ئیستا که ی کوردی ده نووسمه وه، به و شیوه یه ی که له زاری جیلی پیش خو مم بیستووه. دیاره له و کاته که به یته که ی تیدا هو تراوه ته وه نیشانه به سه ر پیته کانه وه نه بووه، نیشانه ییکی من بیخه مه سه ر پیته کانه وه کاری ئه مر و که یه. به یته که ئه مه یه:

به قوربان ههوره مانى چۆن ببینم
زه ر و زوورم نییه شاقاو هه لیم

پیده چی سه لیه ی زمانشناسی وای کردووه شاعیر وشه ی «ههوره مان» بداته وه به و سه رچاوه یه ی که لیوه ی هه لقو لیه، ئه ویش ئاواپی نه ک کیو، بو یه وشه که ی له به ره ی مینه حیساب کردووه. جا ئه گه ر ئه م نمونه یه بکه ین به به ره وانی پر سياره که ده بی له م تهرزه حاله تاندا نیرایه تی و مییاپه تی وشه بده ینه وه به یه که م شیوه ی له کارهینان، چ بو می بوو بیت و چ بو نیر.

ئه م لایه نه به ته واوی له حاله تی «مضاف الیه» شدا ده رده که ویت:

- کراسی بارامی
- کراسی فاتمئ

حاله تی تریش هه یه له م با به ته.

خوینەر دەبینی ئەم جوداوازییەى نیوان وشەى نیر و وشەى می، لەو شیۆه ئاخاوتنانهدا که بایهخ به زیانهندی¹⁶ وشه له حاله تی «معمولیة» دەدن، چ فەرق نییه له گەل جوداکردنهوهی «قال، قالت» ی عەرهبی و her, his ی ئینگلیزی، هه له تیدا کردنیسی وهک ئەو هه له یه یه که له زیانهندی وشەى عەرهبی و ئینگلیزی بکریت.

له شیۆه ئاخاوتنی سلیمانی ئەم بینه و به ره یه ی حاله تی «معمولییهت و زیانهد» به سه ر چوو و چ نیشانه ییک به «معلمول» هوه نانووسیت تاکوو خه یال بو ئەوه بروا ئایه نیشانه ی وشەى نیر چۆن له هی می جودا بکریته وه، به مه شدا به شیکی سه ختی و زه حمه تی ئاخاوتن له یه خه ی ئەو شیۆه ئاخاوتنه بوته وه. به لام دوو تیبینی بنجی له وهدا ده کریت:

تیبینی یه که م ئەوه یه، که نه مانی دیارده ییکی ریزمانی له شیۆه ئاخاوتنیکدا ناتوانی بریاری نه بوونی دیارده که ده رچوینیت، بگره ناتوانی هه له بوونی دیارده که ش سه پنینیت، به پیچه وانه: له رووی بوون و نه بوون و هه له و راستیه وه ئەو دیارده یه ی که له به شی هه ره زۆری ئاخاوتنی زمانیکدا به رچاوه، ئەوه یان بنجیه، که بنجیش بیت راستیشه [پتی ناوی بلیم «هه یه» چونکه هه بوونه که ی به ولای به ده یه یه وه یه] به تابه تی که نه مانی دیارده که له له هجه ییکی زمانه که دا به هوی لیسوان و لیقرتانه وه بیت ده شراین زمانی کوردی گه لیک ئاماده یه بو لیکور تکر دنه وه و لیقرینه وه. ئەو له هجه یه ی که ده ستووریکی زمانه دایکه که ی لی کورت کراوه ته وه هه ره ئەوه نده ریگه یه ی له به ره که بلی نه مانی ده ستووره که نیشانه ی به ره و پیش چوونی له هجه که یه نه ک هه له بوونی ده ستووره که.

تیبینی دووه م ئەوه یه، ئەگه ره سه لماندمان لیسوان و کورتبوونه وه به لگه ی به ره و پیش چوونی زمانه، ده بی بشسه لمینین که هه موو ئەو تابه تانه ی که له شیۆه ی ئاخاوتنی سلیمانیدا هه یه و له له هجه کانی دیکه ی کوردیدا نین به لگه ی به ره و پیش چوونی ئەو له هجانن چونکه نه بوونیان بوته هوی کورتبوونه وه و ئاسانبون. ئەمه ش قسه ییکه بو هه ر لاییکی حساب بکه یه تابلیت سافیلکه یه چونکه په سه ندی و ناپه سه ندی ده ستوورای زمان به تاکه پارسه نگی «کورتی و ئاسانی» هه لئا کیشریت. ره نگه حاله تی وه ها زۆر بی که «کورتبوونه وه و لیسوان» سه ربکیشیتته وه بو هه ژاری نه ک ده وه له مه ندی زمانه که چونکه له وانه یه سوانه که که ره سه تی ته عبیری له کیس دایت.

به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به سه ده لیم، هه بوونی راناوی نیر و می بو که سی سیه م له شیۆه ئاخاوتنی کرمانجی سه روودا یاریده ی کورتکردنه وه ی ئەو رستانه ده دات که پیوستن بو ده رخستنی لایه نی میایه تی و نیرایه تی که سه که ی سیه م. چیرۆکیکی عه ره ی ئەم عینانه ی به سه ره وه بوو: «یهواها وتهوا» سه یری بوونی نیشانه و راناوی تابه تی بو نیر و می چه ند ریگه ی له به ره هه نگاوی نووسه ردا کورت کردۆته وه. ئەم عینانه له کرمانجی سه روودا به ئاسانی و به کورتی نیشانه ی ده برینی هه یه که چی له کرمانجی خواروودا به هیچ جۆریک مومکین نه...

ئەم نمونه و نمایشتانه به شی ئەوه ده که ن بیرمان به ره و بوونی «اعراب» له کوردیدا بچیت، خو ئەگه ره خه ریکی هه موو گوشه ییکی زمانه که مان بین ده بینین گه لیک ورده ده ستووری وه های تیدایه، ره نگه به ولای ئیعرابه وه بیت له لایه ن رپیپیردن و هه له تیدا نه کردنه وه. گه ره بگه ریته وه بو کتیبی «چه ند حه شارگه ییکی ریزمانی کوردی» (نووسینی مه سه وود محمه د، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد 1976) باسیکی ده خوینته وه به ناوی «فیعلی انتقالی پیچه وانه» که ووتۆته نیوان لاپه ره کانی 61-77 له و کتیبه دا. نه ختیک سه رنج له و باسه بگریه ده بینیت هینده ی بابه ته هه ره سه خته کانی ریزمانی عه ره یی ئەویش سه خته، بگره سه ختیشه و ره نگه به لای بیگانه ی زمانی کوردیه وه له مه ته ل داخراوتر بیت.

جاری تیبینی تر زۆر ماون نادروستی ئەو گوته یه مان بو به دیار ده خات که ده لی وه که یه کبونی قسه کردن و شیۆه نووسینی ئەده یی له زمانی کوردیدا دیارده ییکی په سه نده، به لام من لیره به دواوه ته نها له جه ند خالیکی ئەو تیبینیانه ده دویم:

خالی یه کهم

هیچ زمانیک نییه لهسه رِووی زهوی شیوه ئهدهبیه کهی و قسه و گفتوگو عادهتیه کهی وه ک یه ک بن. ئه نووسینانهی که بریتین له راگویتنی قسهی عادهتی بۆ سه رِووی کاغز ناگاته ئه پلهیهی پیی دهلین شیوهی ئهدهبی. ئه قسهیهش بهر له من زور کهس کردوویانه، هیندهش راست و پروونه هه دهلینی بهلگه نهویسته چونکه ناچیته هیچ حیساییکی بهر یوجیوه زمانی مامهله تکرندی نرخه ته ماتهی بازار وه ک ئه و زمانه بیت که له پرسپاره سهخت و ورد و قووله کانی فهلسه فی و ئهدهبی و هونه ری ... و هتاد ده کولیته وه.

بابایه کی ته ماته کر و په نیر فرۆش خه ریکی کاریکن هه به قهدهر خه ریکبوونی قهله بازه له به دزینی په نیره وه و وردبوونه وه و قوولبوونه وهی پی دهویت ئیتر چۆن ده شی زمانی ده مه ته قه کردنی کر یار و فرۆشیار له سه ر نرخه په نیر و ته ماته وه ک ئه و زمانه بیت که گروگال و ورته قوول و ته ماوییه کانی ناخی دهروونی شاعیر و فه یله سووف و هونه رکار ده لیته وه.

زور جارن خه یالی هینده کیوی و وش و قوتاخ له ئاسوی پر وه هم و ورینه ی فه یله سووف و شاعیر شه به نگ ده به ستی هه رچی فه ره هنگی ئه ده ب و زانست و ته کنیک هه یه ناتوان ته عبیری لی بده نه وه چ جایی زمانه سافیلکه کهی «کاکه رۆزباش و براله گیان خوش...»!

ده بی ئه وه شمان له بیر بی، تیهه لکشانی ئاخیره ری ئه دیب و زانا له شیوهی ئاخوتن چ که مایه تیه ک ناخاته سه ر زمانی بازار ی. هه ر وه ک گه ییشتنی «دارا» به پله ی گه نجایه تی چ ساوایان عه ییدار ناکات له وه دا که جار ی ساوان. هه ر که سه و هه ر شته و هه ر بابه ته جی و ری و کات و قوناعی خۆی هه یه و هیجیان جیی ئه وی تر ناگر نه وه هه رچه ند یه کینکیان له وی تر هه لکشواتر و وه یا جواتر و ریکویکتتر بیت.

خالی دووه م

باو بوونی نووسینی ئه و شتانه ی له ده مه وه ده ردین له سه ر شکلی خۆیان بی ئه وه ی بخرینه سه ر قالبی ئه ده بییه وه ده ردی هه ره کوشنده ی زمانی نه ته وایه تی و زبانی رۆشنییری گشتی میله ته: تا ئه و رۆزه ی نووسه رانی میله تیک ده گن به و پله یه ی که زوره بیان به شیوه ئه ده بییه کی وه ها دنووسن جودا بیت له له هجه کانی ناوچه یی و ئاخوتنی عاده تی، ناتوان بلین که وتووینه ته سه ر ریبازی راست و دروستی رۆشنییری و گه شه پیکردنی زمان و ئه ده ب و زانست و هونه ر و ... هتادی نژاده که مان.

هه ر زمانیکی پیشکه وه ی ئه م دنیا یه بکه یته به نموونه ی به راورد کردن، ده بینی شیوه ئه ده بییه که ی جودایه له هه موو له هجه کانی ئاخوتنی. نه ک هه ر ئه مه نده و به س، له نیوان ئه و میله تانه ی که زانست و ته کنیک تیپاندا ره گی داکوتا وه و هه ر بابه ته زانست و ته کنیکه ی قالبی تابه تی خۆی بۆ خۆی هه لئاوه دیارده ییکی نه وره س سه ری هه لئاوه که بریتییه له وه ی هه ر بابه ته زمانیکی سه ره به خۆی خۆی پیکه یناوه و زور بیگانه یه له زمانی بابه ته که ی تر.

ده توانم بلیم ئه م دیارده یه له نیوان رۆشنییرانی میله ته پیشکه وتوووه کاندا خه ریکه شیوه ی «ملویه سامراء» وه برگریت له و پرووه که به ره و پیش چوونیان چه ندین نهۆمی یه ک له سه ر یه کی شیوه ی ته عبیری دروست کردوه که له ویدا باسی وه ک یه کبوونی زمانی ئه ده بی و ئاخوتنی بازار ی نه ک یه ک جار بگره ده جارانش ئیفلاسی کردوه.

ئیمه ی کورد له م مه یدانه شدا پتر له میله تانی رِووی زهوی که مبه ره بووین چونکه میژوو ده رگه ی ئه و به هه شته ی له روومان داخست که شیوه ییکی ئه ده بیمان هه بی (وه ک عه ره بی و ئینگلیزی و فارسی و فره نسه یی...) هه موو کورد زمان تی بگات...

خالئ سڀيهه

له يه كهه و دووهم سه ريره. ټهه كه سانهى وا به رههاى و به وپهړى دلنياييوهه شانازى ده كهه به يه كيوونى شيوه ټاخاوتن و نووسينى كوردى هيچ له وه ټاگادارنن كه قسه كه يان ته نها له ټاست خودى خوځان به راست ده گهړى چونكه به ريكهوت شيوه ټاخاوتنى سليمانى له كوردستانى عيراقدا بووه به شيوه نووسينى ټهدهبى كوردى عيراق، له بهر ټهه دهشى بگوتري شيوه نووسين و ټاخاوتن به نيسهت خهلقى سليمانويه، ټا راده بيك، له يه كتر نزيكن له وه به ولاره نووسه رانى دهروهى سليمانى به شيوه بيك ده نووسن كه قسه ي پى ناكهن، به شيكى زورى كورد زمانيش نه كه هه ر قسه ي پى ناكهن بگره ټيشى ناكهن، هه ر وه كه نووسه رانى سليمانى له نووسينى كورده كانى سوقيهت ناكهن. ټه گه ټهه كه سانه ناچار بووبان به شيوه كرمانيجى سهروو ويا هه وره مان بنووسن هه رگيز به دلپاندا نه دههات بلين ټيمه ټهوه ده نووسين كه به زمان ده رى ده برين.

ټهه خاله ي سڀيهه مه، ده رگه به رووى و توويزيكي كورتيله ده كاته وه: په ره سه ندنى نووسين به و شيوه يه ي كه له سليمانويه سه رى هه لداوه نه كه هه ر ديارده يكي سازگاره و به س، به لكوو ټاكه ريبازى په سه ند و دروستيشه له بهر ره وتى رو شنبيري كورديدا چونكه ټه گه ټهه شيوه يه په رنه ستينى ده كه وينه سه ر چارشه قاميك كه نازانين بو كويمان ده بن. ټهه راستيه، به دوا خاله كانى سه ره وه دا، دوو داخوازي له نووسه رانى كورد ده كات:

داخوازي يه كهه هه ولدانه بو ده وله مه ندر كوردي ټهه شيوه يه به و بزيو و كه ره سه ته يه ي كه له شيوه ټاخاوتنه كانى ديكيه ي كورديدا هه يه و له له هجه ي سليمانيدا نيه چونكه ټه گه ټهه هه وله نه دريت شيوه ټه ده بيه كه مان خو ي داده برت له دا يكي خو ي يا خود با بليم به ر له كاتى خو ي دهه له مه كي دا يكي هه لده گريت.

ليره دا نمونه يكي چونه تبي ده وله مه ند بوونى زمانى ټهدهبى به هو ي وه رگرتنى خو راك له ټيكر اى زمانه دا يكه كه ده خه مه م به رچاوى خو ټنه رى كورد، نمونه كه ش له زمانى فارسويه ده هينمه وه كه يه كيكه له و خيزانه زمانه ي كورديش ده گريته وه:

له كو ټايى لاپره 251 و چند ديريكي سه ره ټاي لاپره 252 ي به رگى يه كه مى كتيبى «مجموعه مقالات» ي «ماهيان نوابى» ماموستا و سه رو كي «مؤسسه آسيايى» له دانشگه ي شيراز، ټهه راستيه ده خو نيتته وه:

«درست است كه زبان فارسى درى اصلا زبان فارس يعنى گویش ايرانى جنوب غربى است، اما نبايد فراموش كرد كه گویشهاى ديگر ايرانى، از همان آغاز، در غنايى ان سهم بسزائى داشته اند. اين زبان بواسطه رسمى بودن و بكار و فتنش در مدت هيجده نوزده قرن در تمام ايران و در دربارهاى موخلف شاهنشاهان و پادشاهان محلى، از ديگر گویشهاى ايرانى واژه ها و تعبيرها و اصطلاحهاى گرفته و غنيت ر شده است».

«نويسينده و شاعر بلخى و خوارزمى و مروزي و سغدى و پيشاورى و هريوى و طوسى و نيشاپورى و سگزي و رازى و شيروانى و گنجه اى و اسفهانى و خوزى و كرمانى و بلوچى و ديگر شهرهاى ايران همه از واژه ها و اصطلاحات گویش محلى خود مشتى بدان افزوده و انرا بيش از بيش غنى ساخته اند».

ټهه ش وه رگيرانى نووسينه فارسويه كه به بو سه ر كوردى:

«راسته زمانى فارسى ده رى له بنجا زمانى فارس واته گوته ي ټيرانى باشوورى روژاوايه، به لام نابى له بير كه ين كه گوته كانى ترى ټيرانيش، له سه ره ټاوه، له ده وله مه ند كوردي ټهوه دا پشكيني نر خداريان هه بوو. ټهه زمانه [مه به ست: زمانى فارسى ده رى - مه سهوود محه مه د] به هو ي ره سمبوون و به كار هيتانى له ماوه ي هه زده نوزده سه ده دا له سه رانسه ي ټيران و له ده رباره جودا كانى شاهنشاهه كان و پادشاكاني ناوچه يى، له گوته كانى ترى ټيرانى وشه و ته عبير و زاراوه ي وه رگرتوه و ده وله مه ند بووه».

«نووسەر و شاعیری بەلخی و خوارزمی و مەروزی (مەرووی) و سوغدی و پیشاوەری و ھیریوی (ھیراتی) و توسی و نیشاپوری و سەگزی و رازی (خەلقى رەی) و شیروانی و گنجەیی و ئیسفەھانی و خوزی و کرمانی و بلوچی و شارەکانی تری ئێران ھەر یەکەیان لە بێژە و زاراوە و گوتهی ناوچەیی خۆیان مستیکیان خستۆتە سەر ئەو و پتر لە جاران دەولەمەندیان کردووە».

کە چاویک بە بەرگی چوارەمی کۆر، 1976 دا، بگێڕیتەو دەبیت لە ژێر سەرەباسی «رێتووسی کۆر» بە پەراویز لە لاپەرە 241 تا لاپەرە 249 بۆ خۆیتەری کوردەم روون کردۆتەووە کە ئەو دەرفەتەیی بۆ زمانە پیشکەوتووکان رێککەوت لەویدا کە شیوە ئەدەبیەکیان خۆی دەولەمەند کرد بە بژیوی و کەرەسەیی ھەموو لەھجەکانی ئاخوتنی ناوچەییان، ئەم دەرفەتە بۆ زمانی کوردی رێک نەکەوت و شیوەی نووسینی ئەدەبییمان لە کوردستانی عێراق لەسەر تاکە شەتلی لەھجەیی سلیمانی ھەلی داوە بچ ئەووی توانیبتی وەیا بۆی رێک کەوتبیت لە ھیچ یەکێک لە لەھجەکانی تری کوردی خۆراکینکی دەروەیی ھەناوی خۆی وەرگریت.

چاری ئەم ناتەواوییە بەو دەکریت کە نووسەرانی کورد، بەتایبەتی خەلقى سلیمانی، گۆیستی ھەموو شیوە ئاخوتنیک بین و چی تیااندا پەسەندە لە وشە و زاراوە و جۆری تەعبیر مۆتوربەیی بکەن لە شیوە نووسینی ئەدەبییمان خۆ دیاریشە گۆیستبوون کارێکی ئاسان نییە لەبەر ئەمە پیوستە خۆشامەدی بکری لە بلۆکردنەووی بەرھەمی ئەدەبی و فۆلکلۆری بەو لەھجانە، نەک بە نیازی جی لەفکردن بە شیوە ئەدەبیە رێککەوتمان بەلکوو بۆ ئەووی نووسەرانی کورد بزنان چ سامانیک لە تیکرای زمانی کوردیدا ھەیە و بتوانن شیوازیان پی دەولەمەندتر بکەن. ھەر دەنگ و سەدایە کیش پیچەوانەیی ئەم ھەولە بەرز بیتەو، بەلای باوەری منەووە یا لەبەر «تەعب» ە یا لەبەر کوردەغیرەتیە یا لەبەر نەزانینە یا بە نیازی دووشمانیەتیکردنە لەگەڵ زمانی کوردیدا.

دەبی ئەدەبی کورد ئەووە بزانی، شادەمارەکانی ئاخوتنی کوردی پلەیی خوار و ژوور و بەرەوپیشت چوون و وەستانیان ئەووەندە فەرەقی نییە یەکیکیان بکاتە «سۆجەر» و ئەوتیریشیان «لیقی». خەلقیش کە واز لە لەھجەیی ناوچەیی خۆی دیتیت و ئەرکی راھاتن بە شیوەییکی تر ھەلەگریت بۆ بەرەوپیشتچوونی سەقافەتی نەتەواوەتی و پتەوترکردنی زەویی ژێر پنی میللەتەکەیی ئەو لەخۆبووردنە دەکات نەک لەبەر دانھێنان بە پەستیوونی لەھجە ئاخوتنی خۆی لەچاوە لەھجەییکی تر. نابێ ھەرگیزاوە ھەرگیز ئەو تەرزە گیانەیی بەرتەسکی ناوچەپەرستی لە پەرەپیتسەندنی لەھجەیی ئەدەبیی یە کگرتوومان بە کار بیت.

کوردیک کە ھات خۆی ھەلەداتەووە بەسەر کوردی دیکەدا بەووی کە لەھجەیی ئاخوتنی ئەو بەگژادترە ھەر بەجاری رێ گلەییکردن لە ستەمی بیگانە بەرووی خۆیدا دادەخات، لە ھەمان کاتیشدا بانگھێشتنی کوردەکەیی تر دەکات کە ددان چیر کاتەو بە شیوە ئاخوتنی خۆیدا چونکە لەو ماملەتەیی وازھێنان لە لەھجەیی دایکزا بۆ لەھجەییکی دیکە، کابرای وازھێناو، بەتەمایە ئافەرینی لێ بکریت، دەنا پەندە مەشوورەکەیی فارسیی بەدەنگ دیت کە دەلی: «سنگین نشوم سبک چرا» - «کە گران نەبم بۆچی سووک بم».

وێرای پیوستبوونی ئەم دەولەمەندکردنەیی شیوەی نووسینی سلیمانی بەو خۆراکە زمانییە کە لە لەھجەکانی دیکەیی کوردیدا ھەیە، دەبی ئاگاداری لایەنیکە تری یە کجارجرینگ بین کە ئەویش ھەر بریتیە لە ھەولدان بۆ بەرەوپیشت بردنی شیوەی ئاخوتن و نووسینی ئەدەبییمان بەلام ئەمجارەیان لێ زیادکردن نییە، بە پیچەوانەو، مشتومالدان و ھەلپەرداوتنە:

ھەموو شیوە ئاخوتنیکە ناوچەیی ھەندیک تاییەتی خۆی ھەیە کە لە شیوەکانی دیکەیی زمانەکاندا نابیستریت. وا دەبی بەشیکی کەم یان زۆری ئەو تاییەتیانە لە ئاکامی ھەلە تیکەوتن وەیا دوور کەوتنەو لە دەستووری زمانە دایکە کە پەیدا بوو. لەم حالەتانەدا پیوستە ھەول بەدریت بۆ پاککردنەووی شیوەی ئەدەبی لەووی ھەلەو وەیا دوور کەوتنەو یە لە دەستووری راست و دروستی زمانە کە بە تیکرای.

هه‌لبه‌ت که شیوه ئاخاوتنی سلیمانی بووه به بنه‌مای زمانی ئه‌ده‌بیمان ده‌بی خه‌ریک بین قه‌له‌مه‌کانمان رابینین به خۆ‌دزینه‌وه له نووسینی ئه‌و شتانه‌ی که له شیوه‌ی سلیمانیدا، دژی ده‌ستووری ره‌سه‌نی زمانی کوردی، خۆیان سه‌پاندووه.

بیگومان ده‌ستنیشانکردنی ئه‌و شتانه‌ی که له شیوه‌ی سلیمانیدا پشت له ده‌ستووری زمانی کوردین خۆ خه‌ریککردنیکی باشی ده‌وێت له لایه‌ن ده‌سته‌ییکی لیژانه‌وه. دوا‌ی ئه‌و ده‌ستنیشانکردنه‌ش ده‌بی بزانداری کام «جیگر» راسته بو ئه‌وه‌ی ئه‌ویان بخه‌ریته جیگه‌ی هه‌له‌که‌وه. ناوناوه وا ده‌بی زوربه‌ی له‌هجه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی سلیمانی یه‌ک جو‌ر به‌کاره‌ینانیان هه‌به‌ له جیگه‌ی ئه‌و هه‌له‌یه‌دا. له‌م حاله‌ته‌دا پتویسته یه‌کسه ئه‌و به‌کاره‌ینانه گشتیه‌ بیه‌ «جیگر». ئه‌گه‌ر ئه‌و جیگره گشتیه‌ش ده‌ست نه‌که‌وت ده‌بی راستین به‌کاره‌ینانیکی ناوچه‌یی بکری به «جیگر»، ئیتر هی هه‌رکوێک ده‌بی با بی.

لیژنه‌دا چه‌ند نمونه‌ییک ده‌هینمه‌وه له‌وانه‌ی پتویسته نووسه‌ران خۆیانی لی بدزنده‌وه:

- تیا: ئه‌مه کورتکراوه‌ی «تیدا» یه، له‌وه‌وه‌ش هاتووه که خه‌لقی سلیمانی ده‌نگی «د» له‌و ته‌رزه شوێنه‌دا ده‌سووتین. دیاره وشه ره‌سه‌نه‌که راسته و په‌سه‌ندتریشه، زوربه‌ی کورده‌واریش به‌کاری ده‌هینن.
- پیا: ئه‌میش کورتکراوه‌ی «پیدا» یه و چی له‌باره‌ی «تیا» نووسرا له‌باره‌ی ئه‌میش هه‌ر راسته.
- تیا: ئه‌میان له‌بری «تیدا» به‌کاری دیت و یه‌کجار له‌بنجی خۆی دوور که‌وتوته‌وه. ته‌نانه‌ت به‌سه‌ر ده‌ستووره ناوچه‌یه‌که‌ی سلیمانیش ناکه‌وی که ده‌نگی «د» ده‌سووتینی چونکه رواله‌تی وشه‌که وا راده‌گه‌یه‌نی که له «تیدا» وه هاتیب، ده‌شزانین شتی وه‌ها به‌زاری کورده‌نا هاتووه.
- له‌منا: مه‌به‌ست «له‌مندا» یه، هه‌روه‌هاش «له‌ئه‌وا، له‌ئه‌وانا...» دا ده‌نگی «د» سوواوه. ئه‌م به‌کاره‌ینانه جگه له‌وه‌ی له‌ته‌ک به‌کاره‌ینانی دروستی کورده‌یدا لاسه‌نگه، هه‌ر له‌شیوه‌ی سلیمانیشدا لاسه‌نگی‌وونی ده‌رده‌که‌وێت که هاتیت وشه‌که‌ت خسته ریزی هاوه‌له‌کانی خۆیه‌وه: دوو راناوی «ئیمه، ئیوه» به‌ بزوتنی «ه» کو‌تایان دیت و ناهیلن داله‌که‌ی «دا» یان لی بسووت. ده‌لی: «له‌ئیه‌دا، له‌ئیمه‌دا» هه‌رگیز ناکری بگوتری «له‌ئیه‌وا، له‌ئیمه‌ا»... هه‌روه‌هاش راناوی «تو» به‌ بزوتنی «و» کو‌تایی هاتووه ئه‌ویش داوا‌ی مانه‌وه‌ی داله‌که‌ی ده‌کات و ده‌گوتری «له‌تودا» راناوی «ئه‌و» کو‌تایی به‌ ده‌نگی «و» هاتووه به‌لام له‌ویدا واوه‌که بزوین نییه و Consonant ه‌ بویه مومکینه بگوتری «له‌ئه‌وا».

قرتانی ئه‌م «د» ه له ئاخاوتندا چ ئیعتیرازی لی ناگیریت هه‌روه‌هاش که کیشی شیعرا داخوازی قرتانه‌که‌ی کرد، له‌وه‌به‌ولاوه قرتانه‌که ده‌بیه‌ ده‌ستوورشواندن. یه‌کیکی وه‌ک نالی له‌ شیعردا «تیا» و «ئه‌ودا» ی به‌کار هیناوه:

په‌چه‌یی په‌رچه‌می و پرچی سیا
هه‌ر ده‌لیی مانگه‌شه‌وه کولمی «تیا»

ته‌به‌سسوم ده‌رده‌خا حوققه‌ی ده‌می جه‌وه‌هر له‌ نیو «ئه‌ودا»
به‌لی مسقاله‌ زه‌رره‌ زاھیره‌ جلوه‌ی له‌ پرته‌ودا

حاجی قادری کو‌یی «له‌میرغوزارا» و «له‌شه‌وا» ی به‌کار هیناوه له‌ جیاتی «له‌میرغوزاردا» و «له‌شه‌ودا»

نیرگز له «میرغوزارا» ده‌زانی به‌چی ده‌چی
بنواره ئاسمان «له‌شه‌وا» عه‌ینیه‌ی ئه‌وه

هه‌رچی دایکی له‌ شیوه ئاخاوتنی سلیمانی بقرتی ده‌بی له‌ نووسینی ئه‌ده‌بیماندا بگه‌ریته‌وه شوێنی خۆی، چونکه ئه‌م دالانه له‌ زوربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستاندا ماون و پاشماوه‌ییکی زیندوو و شه‌رعی زمانه‌که‌مانه.

- دهر به ننگ، ئه فه ننگی، یانگزه، دوانگزه: دهنگی گافی «دهر به ننگ، ئه فه ننگی» له داله وه هاتوو، هی «دوانگزه، یانگزه» ش هه له ییکه له قورقور اگهی ئه و که سانه وه هه لقولیه که به کاریان دههینن و چ په یوه ندیان به زمان و دستوو ره کانیانه وه نییه. گۆرینی ئه م دهنگانه شتیک نییه به هیچ کلوجیک پشتگیری لی بکری. وازلیهینانیسی خاترا نهی تیدا نییه چونکه وازهینانه له هه له ییکی بی پیچوپه نا.
- نوستیوومایه: ئه م ریژه به شیوهی «ئینشائی» یه ده که ویتته به رانه ر رابردووی دووری خه به ری «نوستیووم». له زۆرینهی ناوچه کانی دهره وهی سلیمانی [به شی کرمانجیی خواروو] ده لێن: «نوستیووبام» دیاره ریژه که له دوو کهرت پیک هاتوو:

- کهرتی فیعلی بنجی «نوستن»

- کهرت فیعلی یاریده دهر له شیوهی ئینشائی «بوون»

به شی هه ره زۆری کوردی ئه م شیوهیهی ئینشائی فیعلی «بوون» ده که نه «بووبا» نه ک «بووبایه». له بهر ئه مه ریژهی ره سه ن و ریژمانیی رابردووی دووری ئینشائی له «نوستن» ده بیته «نوستیووبام». ئه م بۆچوونه له باره ی فیعلی تیپه ریشه وه هه ر راسته. به نمونه: له سلیمانی ده لێن «گرتیوومایه» له ناوچه کانی تر دا ده لێن «گرتیووبام» به لام واده بی جینگۆر کچی به راناوه لکاوه که ده که ن و ده لێن «بمگرتیووبا» له مه شدا مه به ستیکی تاییه تی قسه کهر ده که ویتته ناو وه شه که [ده شگوتری: «گرتیام»، «بمگرتیا»].

هه موو ئه و ریژه فیعلانه ی که له بنه رته دا فیعلی یاریده ری «بوون» یان تیدا به ده بی به پیی ده ستوو ری ریژمان ده نگه که ی «ب» تییاندا بیاریژریت. جا ئه گه ر به لای نووسه ری سلیمانییه وه ئه م کاره زه حمه ت بی دیاره به لای نووسه ری شوینی دیکه شه وه شیوه که ی سلیمانی زه حمه ته، سه ره رای زه حمه تیش له ده ستوو ریشی لاداوه. له بهر ئه مه ده بی هه ر نه بی هه ردوو شیوه به راست داندری نه ک ئه وه ی ره سه نه تیبرد ری [ته ماشای لاپه ره کانی 185-199 ی کتیی «ریژمانی ئاخواتنی کوردی به پیی لیکۆلینه وه ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی» - چاپکراوی کۆر 1976 بکه].

- بلیره وه: ئه مه له جیاتی «بلیره وه» یه. که س نازانی ئه م دهنگی «ر» ی لاواز له کوپیوه په ریوه ته نیوان فیعله که و پاشگره که ی «وه» وه. هه رچی فیعلیکی تری وه ک ئه میش هه یه له شیوه ئاخواتنی سلیمانی دا رییه کی لاوازی تینده تر نجیت. ده ستوو ری وه رگرتنی ریژه ی فه رمان (أمر) بریتییه له گۆرینی «د» ی نیشانه ی تاینده به «ب» ی نیشانه ی فه رمان و هه ندیک ده سکاری وه ک:

-	ده لی	بلی
-	ده چی	بچۆ
-	ده روا	برۆ
-	ده کا	بکه ... هتاد

ئیتیر بۆ ده بی له کاتی به کارهینانی پاشگری «وه»، «وه» له گه ل فیعلی فه رماندا رییه کی لاوازی بیته ناوه وه له حالیکدا نه له ریژه ی تاینده و نه له ریژه ی رابردووا ئه م رییه دهرناکه وی؟

-	گوتمه وه	ده لیمه وه
-	چوومه وه	ده چمه وه
-	رۆیمه وه	ده رۆمه وه
-	کرده مه وه	ده که مه وه

کوردیکی دهرهوهی سلیمانی به فیروون و لاسایکردنهوه نهی به دلیدا نایهت لهلاوه ریته کی لاواز بخوازیتهوه بو ریژهی فهرمانی ئه و فیعلانه. وایزانه پیویسته نووسهری سلیمانی خوئی رابینیت بهوهی که بهسه زاری زوربهی ئاخوهری کوردیهوهیه.

- چوموهوانی، مالهوهوانی: ئه «وانی» یهش له هه موو حالاندا شتیکی زیادهیه و تایهتی ناوچهییکی بهرتهسکی ئاخواتنی کوردیه، ناشی بکریته سه ربار له شیوهی ئه ده بیمان.

من له م نووسینه دا به م نموانه واز دههینم له دریژه پیدان، بهلام دهی لیردها شتیکی یه کجار گرنگ به خوینتهری کورد بلیم که تا ئیستا هیچ ئیشاره تیکی بو نه کراوه، هه رچه ند یه کیکیسه له تایه تییه هه ره بنجیه کانی زمانی کوردی.

به شی هه ره زوری چو نیه تی نووسینی ئه ده بی له زمانه پیشکه وتوووه کانداهه نه یه ک شیوهی راستی لی پهیدا ده بیته، که له وهت لادا ده که ویتته هه له وه. زمانی کوردی ئه م خاسیه ته ی «تاکری یاز» ی تیدا نییه چونکه گه لیک جار ان له ده برینی واتادا، پتر له ریگه ییکی راست و دروست له کوردیدا په یدا یه. به نمونه: ریژهی کاری کارابزر (صغة الفعل المبني للمجهول) دوو ری یازی سه ره به خوئی دروستی هه یه، یه کیکیان هی کرمانجی سه روو، ئه وی دیکه ش هی به شه کانی تری کوردستان. که س ناتوانی بلی رسته ی «هاته کوشتنی» هه له یه و هه ر «کوژرا» راسته. که بیته و به راوردی رسته کان بکه یته له گه ل زمانه کانی دیکه دا ده بی نی «هاته کوشتنی» له گه ل He was killed ی ئینگلیزی و «کشته شد» ی فارسی هاوده ستوو رتره له «کوژرا». له و رووه وه هه ر سه شیوه کرمانجی سه روو، ئینگلیزی، فارسی) به هوی فیعلی یاریده ره وه پیک هاتوو که چی «کوژرا» له گه ل «قتل» ی عه ره بی «اولدردی» ی تورکی له رووی دارشته وه ئاشناتره چونکه ریژهی کارابزر (مبني للمجهول) ی هه ر سه زمان (کرمانجی خواروو، عه ره بی، تورکی) له ته نه ماده ی فیعله بنجیه که وه وه رگیراوه. له وهش به ولاره ریژه که ی کرمانجی سه روو ناوانه هه ر له کونه وه و تا ئیستاش له شیوه ئاخواتنی خواروودا به کار هاتوو و به کار دیت، وه ک ئه وه ی که شاعیر به ر له په نجا سال ده لی

قه تی مومکینه تاکه هه ودایی

ئه م ما که زور بوو له پچران نایی

ئه م رسته ی «له پچران نایی» شیوهی مه نفی «دیتته پچرانی» یه. گه لیک جار ان گویت لی ده بی یه کییک ده لی «فلان مه سه له نایه ته گو تنی، فلان شت له کرین نایی - له کرین دی...» ئه مانه هه مووی به کارهینانی ریژهی کارابزری کرمانجی سه رووه.

نمونه ییکی دیکه له م بابه ته:

- ده گو ترئ: ده یاندیتم، ده مدیتن، ده ماندیتی، ده تدیتن.

- له به ره و باشووری که رکوک ده لین: ده میان دیت، ده یانم دیت، ده تمان دیت، ده مانته دیت.

ئه م دوو شیوه ئاخواتنه، له باری ئیستا که یاندا، له سه ر ده ستووری ریژمانی تایه تی خویان هه لستان و هه ر یه که یان به کیشی و ته رازووی خوئی راست و دروسته.

- ده گو ترئ: بی م گو تن، پی ت گو تم، بی یان گو تین...

- ده شگو ترئ: پی تانم گو ت - پی یانم گو ت (چونکه «پی مگو تن» بو کوی که سی دووه م و کوی که سی سییه می ش به کار دیت)، پی مت گو ت، پی مانیان گو ت...

ده بی نی هه ردوو جو ره رسته کان له باودان و به پیی ده ستووری خویان راستیشن، ته نانه ت شیوه ئاخواتنی خوارووی که رکوک توانی بلی «پی تانم گو ت، پی یانم گو ت» که چی شیوه ئاخواتنی سلیمانی و سو ران و مو کریان بو هه ردوو ریژه

هەر دەلێ: «پیم گوتن» و ناتوانی کەسی دووهم و سێهەم لەیە کتر جودا بکاتەوه. لە رستهی «پیم گوت» دا کەسی سێهەمی تاک بەرکارە بەلام دیارنە کەوتوو کەچی لە شیوه ئاخوتنی خوارووی کەر کووکدا دەگوتری: «پیم گوت» و راناوی کەسی سێهەمی تاک دیارە.

کورتەقسە لێرەدا ئەوهیە پتر لە شیوهییکی ئاخوتن بەر دەستووری راست و دروستی زمان دەکەوێت. زۆر جارانی شێوه ئەدەبیە کەسی بەرەسەندووی ئەمرۆژانە کوردی هەرە پەسەندە کەسی نییە.

بەشی سێهەم – دەنگەکانی ئاخوتن: «یەک راستی بزرکراو»

مەبەست لە دەنگەکانی ئاخوتن ئەوانەن کە لە ریتووسدا ئەلفووبی و قاف و شینیان بۆ کراوه بە نیشانه. ئەوانە لە بری وشە «دەنگ» وشە «پیت» بەکار دەهێنن کە رستهی گفتوگۆ تیکەل بە کە رستهی نووسین دەکەن چونکە ئەوهی لە زارەوه دەردی ئەنگە نە ک پیت.

گریمان نووسین لە بەیندا نەبێت و پیت و ریتووس جاری پەیدا نەبوو، خۆ خەلقە کە قسان دەکەن و پەکیان بە سەر شکلی ئەلفووبی Alphabet ناکەوێت. یەکیکی نەخوێندەوار کە دەئاخوێ ئاگای لەوه نییە نووسەرانی چۆن قسەکانی بۆ دەکەن بە نووسین، من و تۆش کە قسە دەکەین و بە نمونە دەلێین «بەرد» چەند دەنگیک لە زارمانەوه دەردی و شە کە پیک دەهێنیت نە ک شکلی «ب، ه، ر، د».

عەرەبەکان لە کۆندا فەرقی نیوان دەنگ و پیتیان نە کردوو و بۆ هەردووکیان وشە «حرف» یان بەکار هێناوه. بگرە ئەم وشەیان بۆ «حروف القواعد» یش گوێزراوه تەوه و گوتووینە «حرف العطف، حرف الجر... الخ».

بەهەمەحال ئەم چەند دێرە بە نیازی رەواندەوهی گومانیک بوون کە لەوانەیه بە دەوری واتای «دەنگ» هەوه رەشکەوپەشکە بە چاوی خێراخوین بکات چونکە نووسینە کەم لێرەدا باسی دەنگ دەکات و زۆر جارانی وشە کە دەهێنیتە ناوهوه بۆیە پیتووستم زانی کە لە پیتووسە بلیم مەبەست لە دەنگ «دەنگی زمانی – صوت لغوي» چیه تاکوو لە هەر شویتیک وشە کە هاتە ناو نووسینەوه زیهنی خوێنەر بۆ ئەو واتایە بیاتەوه نە ک دەنگی با و ئاو و تەیر و ئازەل و فیکە و لرخە سینگ و... هتاد.

تا ئیستا ئەوهی خوێندبیتەوه لە بارە «دەنگ» بە تیکرایی وای راناندوو کە هەموو دەنگیکی زمانی بە هۆی هاتەدەری هەناسە لە سیه کانهوه، لە پیک قورگهوه بەرهوه دەرەوهی زار دیت و بە هاریکاری زمان و پووک و مەلاشو و دان... شکلی خۆی وەرەگریت، ئیتر یەکیکیان دەبیتە لیبی – لووتی، ئەوی تریان زمانی – مەلاشووی، سیه میان لیبی – ددانی... هتاد. کە ئەمە پتر پەیهندی بە فەسلەجهوه هیه نە ک زمانهوانی.

زانستی زمان پاش دیاریکردنی شویتی دەربرینی دەنگەکان لە لایەن زانای «وظائف الأعضاء» هوه دەست دەکات بە لیکۆلینەوه لە تەئسیری نزیکوون و لەیە کتر دووربوونی ئەو شویتانە لە نوقته نیگای ئاخوتن و پیکهتانی وشە و تیکهه لکیشرانیان... رەنگە زۆر لە راستی دوور نە کەوتبیتەوه ئەگەر بلیم قەساب لە زمانزان باشتەر شارەزایە لە خزمایەتی و نزیکی و دووری ئەندامەکانی ئاخوتن و قورگ و سپه لاک و بۆریه ی هەوا...

بەهەمەحال، هەلە کردن لە دۆزینەوهی شویتی دەربرینی دەنگەکان پەکی قسە کەر نایەخیت چونکە مرۆف بێ ماموستا لە خۆوه فیری ئاخوتن دەبیت، تەئسیری ئەو هەلەیه لە حالە تیکدا دەبی کە نزیکی و دووری جیگە ی لیدەرچوونی دەنگیک لە یەکیکی تر پەیهندی هەبی بە یە کتر گۆرینەوه یان وهیا یە کتر کز کردنیان وهیا یە کتر لە ناو بردنیان چونکە رەنگە لەو حالە تەدا دەستووریک داندراپی بۆ ئالوگۆر و کزبوون و تیچوونی دەنگەکان ئیتر بە هۆی ئەو هەلەوه بینین ئاکامی

دەستوورە کە نەبەتە جی وەک ئەووی بە هەلە بگوتری فلانە دەنگ و فلانە دەنگ شویتیان لە یە کتر نزیکە بەو پینە دەبی لە گۆریندا یەکیان بەوی تر بگۆدریتەووە کەچی لە واقعیدا گۆرینە کە لە گەل دەنگی سییەمدا بکریت.

من لیڤەدا ئەم نمونە یەم بە مەبەستی روونکردنەووە هینایەووە نە ک لەبەر ئەووی کەوا لە یە کتر نزیکیی شوینی دەبرینی دوو دەنگ هەمیشە وا دەکات یەکیکیان بەوی دیکە بگۆدریتەووە.

من لە بارە ی ئەووی کە دەگوتری دەنگی زمانی بە هوی دەرھاتی هەوای هەناسە لە پیکی قورگ (حنجرا) هەو بە دەرهەوی زار و بە هاریکاری ئەندامەکانی ئاخوتن پەیدا دەبی دوو رەخنە ی زلم هە یە.

1- تەدەخولی پیکی قورگ (حنجرا) لە پیکھاتی دەنگی زمانی بریتی یە لەووی کە «ئاوازە» پەیدا دەکات نە ک سەرلەبەری دەنگە کە. «ئاوازە» ش وەک من بزەنم لە سی حالەتدا دەردە کەوێت:

- حالەتی هەموو بزوتنەکان [دواتر دەگەریمەووە سەری].
- حالەتی دەنگە ئاوازدارەکان، وەک: د، ز، ب، گ، ل، ر، ژ، ف، ر، ن، غ...
- حالەتی قورسکردنی دەنگ، وەک کە لە وشە ی «گەنم» دا دەنگی «ن» بە ناچاری قورسکردنیکی بەسەردا دیت بۆ ئەووی بتوانی بەدوا ئەودا دەنگە کە ی «م» تەلەفوزی پی بکریت.

ئەم حالەتە ی قورسکردنی دەنگ ریزە ی زۆرە، لیڤە بەپیشەووە لە بەشیک گرنگی دووم [پروانە گوتاری «فونەتیک جیمان بۆ بکا؟» - بەشی یە کەمی بەرگی سییەمی گۆفاری کۆری زانیاری کورد، 1975 - بەتایبەتی لە لاپەرە 603 بەرەو دواو].

لە نمونە ی وشە ی «گەنم» دەنگی «ن» کە قورس کرا بۆ خوی ئاوازدارە، قورسیش نە کرابایە هەر دەبوو ئاوازی هەبی، بەلام دەنگی «ج» لە وشە ی «پچر» دا قورس نە کريت ئاوازی ناییت. بە نمونە وشە ی «گەج» لە گەل خۆتدا بلینو و لەسەر «ج» هە کە بوەستە و قورسی مە کە، دەبینی هیچ «ئاوازە» ی تیدا نییە.

من لە لیکدانەووی خۆمدا ئەم قورسکردنەم بە «بزوتن» دانەناووە چونکە بە وردبوونە دەردە کەوێت ناچاری و پە ک کەوتن بۆ دەنگەکانی ناو وشە ی دەهینی نە ک لە بنەرەتدا بەشیک وشە کانه چونکە هەر لزوومت پی نەما دەرهووتەووە. تۆ ناتوانی، وەیا زۆر بە زەحمەت بیت دە کری، لە وشە ی «پچر» دا سکوونی تەواو بخەیتە سەر دوو دەنگی «ج-ر» کەچی زۆر بە ئاسانی دوو دەنگی «س-ت» لە وشە ی «مست، راست، بست، خەست» دا دەوہستینیت، هەر دەبی بشیان وەشینیت، هەر وەهاش دوو دەنگی «ر-د، ر-ت» لە وشە کانی «کورد، بەرد، پرد، هەلگورد - کەرت، جرت، فرت» بە سکوونی تەواووە دین.

لیڤەدا دەبی بلیم هەموو دەنگیک سەرەتای وشە ئەگەر بزوتنی بەدوادا نە یەت دەبی قورس بکری. هەموو دەنگیک کۆتایی وشەش دەبی بوہستیندری ئەگەر ئەویش هیچی دیکە ی پتوہ نە لکابی. ئەو دەنگەش کە بە ناچاری لە پیش دەنگیک ترەو بە قورسکراوی دیت هەر کاتیک دەنگە کە ی دواوہ ی بزوتنی درایی وەیا قورس کرا بۆ خوی قورسایە کە ی لەسەر هەلەستیت مەگەر قسە کەر بە خواہستی خوی قورسایە کە بەهلیتەووە. بە نمونە کە گوت «گەنمە کە» پیویست نامینی دەنگە کە ی «ن» قورس بکريت چونکە میمە کە بزوترا وەیاخود کە گوت «گەنم کری» دیسان قورسایە سەر نوونە کە لزوومی نامینی چونکە میمە کە ی دواوہ ی قورس کرا.

لە عەرەبیدا ئەم قورسکردنە پی دەگوتری «کسرة مختلصة» بەلام من هەر وەک رازی نیم لە کوردیدا پی بگوتری بزوتن رازیش نیم پی بگوتری «کسرة...» چونکە ئەگەر بزوتنی «کسرة» بایە دەبوو کە خرایە سەر دەنگی «ک، گ» لە کوردیدا هەردووکیان کلۆر بکات لەو رووہووە کە دەزانین دەنگی «کسرة» کورتە بزوتنی «ی» یە. جا ئەگەر «ی» بەدوا کاف و گافدا بیت کلۆریان دەکات. هەرچەند نمونە ی وەها لە کوردیدا نییە «کسرة» بەدوا کاف و گافدا هاتیت، بەلام بۆ تاقیکردنەووە دەتوانین لەبەر خۆمانەووە بلین: «گردد، کردد» کە بە رینووسی کوردی

ئىستاكە «گىرد، كىرد» دهنوسرىن، دىارىشه گاف و كافه كه كلور ده كرېن. له وشه ى وه كوو «سه گرمه، شه كر» دا گاف و كافه كه قورس ده كرېن، به لام قورسكردنه كه كلورىان ناكات له بهر ئه مه وا ده زانم هه قم هه ىه بلېم ناشى به هېچ جورېك ناوى «كسرة» له و قورسكردنه بندرېت...

له م سى حالته دا ئاوازه له پىكى قورگه وه ده بىسترى، له وه به ولاوه پىكى قورگ تىكه ل به په ىدا كردنى «دهنگ» ناپېت. به و پېته هه موو دهنگه كپه كانى وه ك: پ، ت، چ، ح، خ، س، ش، ف، ه له حالته ى وه ستانى ته واودا په يوه ندىان به پىكى قورگه وه نپه. هه ر له و شوپته په ىدا ده بن و به سه ر ده چىن كه شوپتى ده ر بىر نپانه¹⁷.

بزوپته كان، چ كورت بن چ درېژ، سه ره راي ئه وه ى كه له حالته ى بزوپتېدا ئاوازه يان ده بىسترى، كه ده شكرىن به كوئسنانت هه ر به ئاوازه دارى ده مپننه وه. كه ده لپى «شىك، شپت، پىس، پىست، پىست، كووپ، كووش، كوشت» بزوپته كانى «پى، ى، و، و، و، و» ئاوازه ى ناو وشه كان پىك ده هپنن ده نا دهنگه كانى «ش، ك، پ، ك، ت» هېچ كامپىكان ئاوازه دار نين.

له وشه ى «واك» كه دهنگى «و» تېدا كوئسنانت، به ر له وه ى بزوپتى «ا» بدر كىندرى واوه كه ئاوازه ى خوى ده رده برېت. هه وره هاش له وشه كانى «هاو، باوك...» و هى وه ك ئه وانىشدا واوه كه هه مپشه ئاوازه داره. دهنگى «ى» ش به بزوپتى و به كوئسنتى هه ر ئاوازه داره وه ك: «يار، ياي، دايك...».

ده بى لپره دا ئىشاره تىك بو ئه وه بكه م كه بزوپتى «ا» حالته ى كوئسنانت ته حه ممول ناكات و ئه وه ى ده گوترى گؤيا دهنگى «ئ» ئه لفى كوئسنانت زور له راستى دوور كه وتوته وه [له گوتاره كه ى «فؤنه تىك چىمان بو بكا» نه ختېك له م باسه دواوم].

2- ره خنه ى دووه م ئه وه ىه كه وا به لاي باوه رى منه وه هه واى هه ناسه ته نها سه ره لبرى دهنگى «ه» دروست ده كات، له وه به ولاوه پېته پى دوور كه وتنه وه ى شوپتى دهنگ له بؤرىه ى هه ناسه وه به شدارى هه واى هه ناسه له پىكه پىنانى دهنگه كان كه م ده بپته وه هه تا ده گاته دهنگى وه ك «ف، پ، ت، س، ش...» كه هېچ په يوه ندىان به هه واى هه ناسه وه نامپنپت و به ته واوى له و شوپته دا پىك دپن كه پىي ده لپن «مخرج» ى دهنگه كان.

ئهم پىنچ دهنگه ى سه ره وه هه واى ناو ده م به كار ده هپنن و هه ر ساته ش بايى ئه وه ى له ده ر بىر نى دهنگه كان هه وا به خه رج ده درى هپتر له بؤشايى به ىنى دوو رپزه ددانى سه ره وه و خواره وه دپته وه ناو ده م. به لام هه ر له و كاته دا هه واى هه ناسه به عاده تى خوى له سىبه وه ده ردپت وه ك كه قسانىش نه كه ىت هه ر ده ردپت.

دهنگى «ف» له وانپه به بردنه وه ناوى هه واش په ىدا بپت نه ك هه ر به هاتنه ده ره وه ى. تو لپو و ددانه كانت بخه بارىك كه ده ته وى دهنگى «ف» بدر كىنپت ئىنجا له جياتى ئه وه ى هه واى ناو زار به ناو ددانه كانتدا بو ده ره وه به رى بكه ىت هه وا له ده ره وه به ناواندا بو ژووره وه ببه، ده بىنى دهنگى «ف» له م حالته شدا په ىدا ده بى.

ئهم خاسىه ته ى په ىدا بوونى دهنگى وه ك «ف» به هؤى بردنه وه ژوورى هه واى ده ره وه ى ده م، به جارىك بپه يوه ندى هه واى هه ناسه به و ته رزه دهنگانه وه ئىسپات ده كات. به لام لپره دا ده بى ئاگادارى ئه وه بىن كه نه بوونى په يوه ندى هه واى هه ناسه به په ىدا بوونى «دهنگ» ده خلىكى نپه به سه ر په يوه ندى و بپه يوه ندى پىكى قورگ به دهنگه وه.

17 ئه و خشته به ى د. ئه وره حمانى حاجى مارف له لاپه ره 40 ى كتپه كه ى «زمانى كوردى له به ر رؤشايى فؤنه تىكدا» بو دهنگه كوئسنانته كانى زمانى كوردى رىك خستوه، دهنگى «ئ» - هه مزه به عه ره بى - تېدا نپه، له راستىشدا دهنگى كوئسنانتى ئاوازه داره. به داخه وه نه بوونى پىتېك بو ئهم دهنگه له رپتووسه كانى رؤژاودا گه لپك كىشه ى هپناوه ته به ر ئه و كوردانه ى پپره وى زانكانى رؤژاوا ده كهن. له مه شدا مه به سم د. ئه وره حمان نپه.

هه‌رجی پیکى قورگه به‌شداره لهو ئاوازه‌ی که خاسیه‌تی ده‌نگه ئاوازداره‌کانه وه‌ک «ئ ج، د، ر، ز، ژ، ع، غ، ف، گ، ل، ل، م، ن». ده‌نگی ئاوازدار ده‌خلی به‌سه‌ر هه‌وای هه‌ناسه‌وه هه‌بیت و نه‌بیت به‌ناچاری ئاوازه‌که‌ی له پیکى قورگ په‌یدا ده‌بیت و له‌ویوه ده‌بیسری که هاتوو پیکى قورگ له ده‌برپنی ئه‌و ده‌نگانه به‌شدار نه‌بوو (وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌نگ ده‌نوسى، وه‌یا به‌فسکه قسه ده‌کری).

ده‌مپینه‌وه ئه‌و له‌ره و له‌رزه بی ئاوازه‌ی که ددان و زمان و لیو و پووک و مه‌لاشو په‌یدای ده‌کهن، ئه‌وساش هه‌موو ده‌نگه ئاوازداره‌کان وه‌ک ده‌نگه که‌کانیان لی دپت. ته‌نانه‌ت ده‌نگی «ف» فه‌رقی له‌گه‌ل ده‌نگی «ف» نامپینه‌ت. ده‌نگی دالیش په‌کجار له ده‌نگی تی نزیک ده‌بینه‌وه. هه‌روه‌هاش «گ» به‌روه «ک» ده‌بروات.

ئه‌مه‌ی له‌م چه‌ند روپه‌ره‌یه‌دا خسته‌مه به‌ر نیگای زانیانی فۆنه‌تیک و فۆنۆلۆجی کوردزمان، سه‌ره‌تایه‌که به‌به‌ریه‌وه هه‌یه ریگه بۆ ناوه‌رۆکی قوولایی ئه‌و باسانه هه‌موارتر بکات. له وتووێژیشدا سرنجی ئه‌موئه‌وم بۆی راکیشاوه. گه‌لیک جارانیش له نووسیندا رامگه‌یاندوووه که ناشی ئیمه گویقوت بین بۆ ئه‌وه‌ی له زاناکانی بیگانه‌وه پیمان ده‌گات وه‌یا به هه‌موو عومرمان چاو چر بکه‌ینه‌وه له‌و زانیانه‌ی که له نووکی قه‌له‌می ئه‌وانه‌وه ده‌تکین.

هه‌لبه‌ت من مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه بلیم نابی نووسینی بیگانه بخوینینه‌وه چونکه دیاره مندالیش ده‌زانى ئه‌و سامانه زانستییه‌ی له زانای میلله‌ته پیشکه‌وتوووه‌کانه‌وه هه‌لده‌رژى، هه‌ر خۆیه‌تی ده‌بیته‌ چرای به‌ر هه‌نگاومان و هۆی ژيانمان و به‌ره‌وپیش چوونمان. من ده‌لیم له‌گه‌ل خۆ روونکردنه‌وه‌مان به زانستی میلله‌ته پیشکه‌وتوووه‌کاندا، ئه‌وه‌نده جورئه‌ته‌شمان هه‌بیت به شتوه‌ی سه‌ره‌به‌خۆ و ئازاد و باوه‌ریه‌خۆکردوو بویرین له‌و باسانه بدوین که هۆش و گو‌شمان پیمان ده‌شکیت به تابه‌تی باسی سه‌ر به‌و باب‌ه‌تانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ وجوو‌دمانه‌وه هه‌یه و بۆ ئیمه‌ش وه‌ک ده‌سه‌هلینج بن وان.

«...»

له ژماره 76 ی «رؤشنبیری نوئ» ی ټیلوولی 1979 گوتاره‌که‌ی د. ټاوره‌حمانی حاجی مارف به ناوینشانی «با ریژی لیکولینه‌وهی زانستی بگرین» گه‌لیک بیرورای ټوتوی ټیدا هه‌ن که نووسه‌ران و خاوه‌ن رایان ب‌خه‌نه سهر لیکدانه‌وه و لیکولینه‌وه و ټهن‌دیشه‌ش. لیره‌دا من به پیی ب‌چوونی خوم و له روانگه‌ی روونا‌ککرده‌وه‌وه، دوو خالی ټه و گوتاره سوو‌دبه‌خسه ده‌ده‌مه بهر لیدوان، ټه‌وه‌نده‌ی بشتوانم پیرووی ټاموژ‌گاریه‌که‌ی نووسه‌ر ده‌که‌م له‌وه‌دا که ده‌بی لیکولینه‌وه به ری‌بازی راست و ره‌وانی زانستکارانه‌دا بروات، هه‌ر نه‌بی بایی ټه‌وه‌نده‌ی که دلگه‌رمی و عاتیفه‌ی ټیدا به‌کار نه‌یه‌ت.

خالی یه‌که‌م ټه‌وه‌یه که له لاپه‌ره 11 ی گوتاره‌که له باره‌ی وشه‌ی «انعدام» ی عه‌ره‌بییه‌وه هاتووه که گویا کاتی خوی کونه ټه‌نجومه‌نی کونه کوری زانیاری کورد به هه‌له وشه‌ی «نه‌مان» ی بو پیشنیار کردووه.

وشه‌ی «انعدام» ټه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نه‌بوون به‌سهر بوونه‌وه‌ریکدا بیټ ټیتر مادی بی ټه و بوونه‌وه‌ره یا مه‌عنه‌وی، وه‌ک که ده‌گوتری «انعدام الوزن» دیاره «وزن» له‌سهر زه‌وی هه‌یه و هه‌بوه به‌لام له دوورایی هیټنده کیلومه‌تره «انعدام» ده‌کات که ټه‌مه پاته‌ویات «نه‌مان» ده‌گه‌یه‌نی. ټه‌وه‌ی ټاشکرایه له «فقه اللغه» ټه‌وه‌ی که فیعل لپی زیاد کرا پتر به‌رهو ته‌ئکید ی «روودان» ده‌روات و له ټیحتیمالی واتای «مطلق» دوورتر ده‌که‌ویته‌وه. فیعلی «انعدام» یش که «مطواع» ی فیعلی «عدم» ه دره‌نگتر خو به‌ده‌ست ټه و انا موتله‌فقه‌وه ده‌دات که له وشه‌ی «عدم» وه‌رده‌گیریت. دیاره له کوردیشدا «نه‌مان» پتر خزمه له‌گه‌ل روودان هه‌رچند فیعله‌که‌ش لپی زیاد نه‌کراوه، بویه «نه‌مان» ری‌کتر دیت بو «انعدام» وه‌ک که «نه‌بوون» بو «عدم» ده‌ست ده‌دات.

وشه‌ی «نه‌بوونی» ش هه‌ر ټه و واتایه‌ی «فقر»، «عوز» ی هه‌یه که د. ټاوره‌حمان بوی چوه، وشه‌که‌ش له ریی راسته ده‌ستووراتی وشه‌سازیه‌وه په‌یدا نه‌بوه به‌لکوو دارشتنیکی ره‌مه‌کیه که هاتوه «ی» ی ټه‌مرازی ټه‌بستراکتی خستوته پال «نه‌بوون» ه‌وه که ټه‌ویش هه‌ر ټه‌بستراکته. ټه‌م دارشتنه ریزیه‌ر (شاذ) ه ناشی بیټه بنه‌مای ده‌ستووری زاراه‌سازی، صه‌د وشه‌ی وه‌کوو «نه‌خویندنی، نه‌چوونی، نه‌بیستنی...» ده‌هاته ناو ټاخاوتن و نووسینی کوردی و زمانه‌که‌ی ده‌شپواند. وشه‌ی ریزیه‌ر له کوردی و غه‌یری کوردیدا زاوژی ناکات، ټه‌گه‌ر بکات زول ده‌هینیت.

له باره‌ی «نه‌بوونی» یه‌وه نه‌ک ټه‌وه‌نده و به‌س، بگره جاری هوی هه‌ره گه‌وره‌ی ده‌ست نه‌دانی له بری «انعدام» ماوه روون بکریته‌وه: وشه‌ی «نه‌بوونی» له فیعلی «بوون» به واتای «وجود» ه‌وه نه‌هاتوه به‌لکوو له «هه‌بوون» ی به واتای «تملک» ه‌وه وه‌ر‌گیراوه. «هه‌بوون» به واتای «تملک» چونکه ټیپه‌ره، له‌گه‌رداندا خوی له «هه‌بوون» ی به واتای «وجود» جودا ده‌کاته‌وه راناوی ټیپه‌ریش له‌گه‌ل خویدا ده‌هینیت. له پیشه‌وه لیسته‌ی گه‌ردانی «هه‌بوونی» ی به واتای «وجود» ده‌نوسم:

- من هه‌م - من هه‌بووم
- تو هه‌یت - تو هه‌بوویت
- ټه و هه‌یه - ټه و هه‌بوو
- ټیمه هه‌ین - ټیمه هه‌بووین
- ټیوه هه‌ن - ټیوه هه‌بوون
- ټه‌وان هه‌ن - ټه‌وان هه‌بوون

ئىنجا لیستەى «هەبوون» ەكەى «تەلك»:

- من ەمە، ەهەتم - من ەمبوو
- تۆ ەتە، ەهەتت - تۆ ەتبوو
- ئەو ەهەتتى - ئەو ەهبوو
- ئىمە ەمانە، ەهەتتان - ئىمە ەمانبوو
- ئىو ەتانە، ەهەتتان - ئىو ەتانبوو

ئەم رېژەهەى «هەمە، ەهەتم...» ى «تەلك» كىشەى زۆر بەدوادا دىت بە نمونە كە دەلەت «هەهەتم» مەبەستت كاتى ئىستاكەهە كەچى رېژەكەى وەكوو «خواردووتەم، كردووتەم» ە كە جۆرىكە لە رابردوو. دىسان «هەمبوو، ەهەتبوو...» كە رېژەى رابردو جودا بۆتەو لە رېژەى رابردووى تىپەرى عادەتى كە دەلەى «خواردبوومان، كردبوومان...» ەهر بۆهەهە ئەوہى تازە كوردى فېر دەبى دەلەى «هەبوومان...». ئنجا موزارىەى «هەبوون» ىش بە ەردوو واتا كىشە ەلەدەگرئ كە دىت رېژەى موزارىەى «بوون» ى سادە وەردەگرئ: من ەم - من دەبم.

لە موزارىەى «هەمە، ەهەتم» دا كىشە كە گەورەتر دەبى كە دىت و رېژەى «انتقالى بىچەوانە» وەردەگرئ ئەم «انتقالى بىچەوانە» ە لە كىتبۆلكەى «چەند ەشارگەهەك...» دا بۆ ەكەم جار باس كراو، بەلام زۆر بىووستى بە شەرح و روونكرندنەو ەهە، ئىرەش جىگەى نىيە.

وا دەزانم كەرتى «هە» لە وشەى «هەبوون» ى بە واتاى «تەلك» خزمى avoir ى فەرەنسى و have ى ئىنگلىزىيە، بەو بىچە رەنگە لە كۇندا «هەف بوون» بوووتت. بە واتاى «وجود» ىش لە «هست» فارسى و est ى فەرەنسى و is ى ئىنگلىزىيەو نرىكە. لەهەجە ەهە ە كوردىدا لە جىاتى «هەهە» دەلەى «هەسە».

بەهەمەحال «نەبوونى» لە بنەرەتدا «نە ەبوونى» بوە و لى سواو، ئىستاش دەگوترى «هەبوونى و نەبوونى» كابرا باباەهەكى ەبوو...».

لەمەو ەردەكەوئ كە بەهەچ كلۇجىك ناشى «هەبوونى» بۆ لای «وجود» بىرەتەو، ئەم روالەتە چاوغەلەتەنەى لەهەك چوونى دوو وشەكەش ناشى تەلەزگە بە بىرمان بكات و لاتر بزەمان پى بىستى بۆ دەرەوہى راستە رىگەى زمانناسى و زاراوەسازى.

خالى دووہم ئەوہە كە لە لاپەرە 14 ى گۇفارەكەدا وا رانوتراوہ كە «ن» ى چاوك بە كۇتايى فەىلى وەك «كردن، رستن» ەو ەنوووتت، گۇيا كورتە بزوتىكى ورد دىتە نىوان كۇتايى فەىلەكان و نىشانەى چاوكەهەيانەو بەلام لە رىنووسى كوردى كە بەپىتى ەرەبى دەنووسرى بزوتەكە وىتەى بۆ دانەندراوہ ئىتر زمانناسان ەلەى تىدا دەكەن، يانى ئەگەر كوردى بە پىتى لاتىنى بنوووسرى نىشانە بۆ بزوتەكە بە كاردىت و ەلەى تىدا ناكرى.

با لەپىشەو ەو ەبلىم، نووسىنى لاتىنىش وا دەبى سەر لە نووسەر و لىكۆلەرەوہى كورد دەشوتىت وەك كە دىت لە برى «ئا، تۆ، ئى...» تەنەا ەك پىت دەنووسىت و كەچى ەهەرىكەهان برىتەهە لە دوو دەنگى سەربەخۆى تەواو و چ فەرقىك نىيە لە نىوان «دا، دۆ، دى» و «ئا، تۆ، ئى» لە رووى ژمارەى دەنگەكانىوہە، نووسىنى لاتىنى كە باەخى بە دەنگى «هەمە» نەداو و لەوہشدا سەهوئكى زلى كردو، كىشەى بۆ ئىمەش ناوہتەو كە بەشكى بەرچاوى لىكۆلەرەوہى كورد بە شوپن ەنگاوى ئەو سەهوہدا دەرۆن و دەمەتەقە لەسەر باەخى دەنگى «هەمە» ەلەدەستىن و دانەنانى نىشانە بۆ ەمە لە نووسىنى كوردىدا بە راست دەزانن كەچى دەنگىكى زىدە رەسەن و كۇنى زمانەكەمانە، ەهر ئەوہندە ەهە لە ئاخوتنى ئىستاكەماندا ەمە لە ناوتوئزى وشەدا نەماو و بە زۆرى لە بەرابرى وشەو دىت، تەنەا لە رېژەى موزارىەى و تەمر نەبى وەك دەئاخوتى، دەئەنجنى، بئاخوتە، بئەنگىوہە، دەتئەزموم..

له كوردیدا دهنگی لامی قه‌له‌ویش له به‌رایی وشه‌وه نایه‌ت كه‌سپش نالی با نیشانه‌ی بو دانه‌نریت. دهنگی «ه» ش ده‌گمن له ناوتویزی وشه‌دا «ده‌بیستری» [نهۆم، نهۆ..]. ره‌نگه له ئاخاوتنی ئیستاماندا هه‌رگیز نه‌چیته‌ كۆتایی وشه‌وه. مه‌شهورترین وشه‌ی كۆنمان «دئاك» هه‌مه‌یه له هه‌ناویدا هه‌یه.

نووسینی لاتینی كه نیشانه‌ی بو‌ئو ده‌نگه‌ كز و بیه‌یزه‌ی نیوان فیعل و «ن» ی چاووگ‌ داناهه‌ سه‌رله‌نووی وای كردووه‌ بایه‌خیکي له راده‌به‌ده‌ر به‌و ده‌نگه‌ بدریت، ره‌نگ بو‌ئو ته‌گه‌ر نووسینی لاتینی لی‌ی بیده‌نگ بایه‌ئویش وه‌ك «هه‌مه‌زه» پشت گوی خرابایه. هه‌رچۆنیک بی‌ئو ته‌مه‌ته‌قه‌یه له‌سه‌ر «تاوانی رینووس» مه‌به‌ستی ئیره‌كانه‌ نییه، ئه‌وه‌ی من به‌ چاوی خۆمه‌وه‌ گرتووه‌ لیره‌دا شتیکی دیکه‌یه: ئایا ته‌و ده‌نگه‌ كزه‌ی كه له نیوان «ت، ن» و «د، ن» ی دوو فیعلی «به‌ستن، كردن» دایه‌ئویش وه‌ك ده‌نگه‌كانی دیکه‌ی فیعله‌كان «ب، ه، س، ت، ك، ر، د» به‌شیکي بنجی پیکه‌ینه‌ری وشه‌یه یاخود شتیکی دیکه‌یه؟ هه‌لبه‌ت هه‌موو كه‌س هه‌ست به‌و ده‌نگه‌ كزه‌ ده‌كات له‌و شوینه‌ و له‌ گه‌لیك شویتی تریشدا، كه‌واته‌ بابه‌تی لیکۆلینه‌وه‌ بوون و نه‌بوونی دیارده‌كه‌ نییه‌ به‌لكوو «ماهیه» دیارده‌كه‌یه: پرسیارمان لیره‌دا «ئایا هه‌یه؟» نییه‌ به‌لكوو «ئایا چیه؟» یه.

به‌ نیازی خۆ روونكرده‌وه‌ و گوتار كورتكرده‌وه‌ وشه‌ی نمووان كه‌ به‌پیتی لاتینی بنووسم له‌ بری ته‌و بزویته‌ بیه‌یزه‌ «ی» ی بی‌ نوخته‌ داده‌نیم، بو‌ كورته‌ بزویتی «ی- كه‌سه‌ری عه‌ره‌بی» ش پیتی «i» ی نوخته‌دار داده‌نیم، له‌ جیاتی كورته‌ بزویتی فه‌تعه‌ش «e» ده‌نووسم بو‌ «ی» ی دریزیش، له‌ هه‌ر كوییه‌ك بی‌ت «y» ده‌نووسم، له‌ جیاتی «كورته‌ بزویتی بیه‌یز» یش ته‌نها وشه‌ی «بیه‌یز» به‌كار ده‌هینم، هه‌ر جاره‌ش به‌بی‌ی پیوست بره‌گی وشان له‌ یه‌كدی جودا ده‌كه‌مه‌وه‌ تاكوو ده‌وری ته‌و «بیه‌یز» ه له‌ پیکه‌ینانی بره‌گه‌ و كه‌رتكردنی وشه‌ ئاشكراتر بی‌ت.

له‌ چاوگی «رستن، كردن» دا ته‌گه‌ر بلین ته‌و بیه‌یزه‌ی پیش «ن» ی چاوگه‌كان به‌شیکي پیکه‌ینه‌ری وشه‌كانه‌ ئایا ده‌بی به‌ «ن» ی چاوگی بده‌ین یا به‌قه‌دی فیعله‌كه‌؟ دیاره‌ ته‌و بیه‌یزه‌ هی قه‌دی فیعل نییه‌ چونكه‌ له‌ چاوگی تینه‌به‌ردا به‌ لادانی «ن» ی چاوگ قه‌دی فیعله‌كه‌ ده‌مینته‌وه‌ بی‌ ته‌وه‌ی هه‌چی بیه‌یز و به‌هیزی به‌ دووه‌ بی‌ت وه‌ك:

- مردن Mird - mir-din

- رویشتن Ro-yisht - ro-yish-tin

نموونه‌ی تیپه‌رم نه‌هینا چونكه‌ به‌ لادانی نوونی چاوگ رانای فاعیل دیت و مه‌سه‌له‌كه‌ روون نابیته‌وه. كه‌واته‌ ده‌مینته‌وه‌ «ن» ی چاوگ بیه‌یزه‌كه‌ی له‌ قه‌به‌ل بکه‌ی. ساغكرده‌وه‌ی ته‌م لایه‌نه‌ نه‌ختیک پشوی دریزی ده‌وی.

«ن» ی چاوگ هه‌ر له‌ دواي «د، ت» وه‌ نایه‌ت، به‌ دواي «ا، و، ی» شدا دیت وه‌ك «فه‌رموون، زانین، کیلان». لیره‌شدا ئاشكرایه، هاتنی ته‌و بیه‌یزه‌ له‌ دواي بزویته‌كانی «و، ی، ا» موسته‌حیله‌ چونكه‌ بزوین هه‌ر كۆنسانتی به‌ دواي دیت، بیه‌یزه‌كه‌ش كۆنسانت نییه. كه‌واته‌ ده‌ر كه‌وتنی ته‌و بیه‌یزه‌ له‌ چاوگاندا هه‌ر له‌ چاوگی دال و تی مومكینه. ئیستا قه‌دی فیعل ده‌ده‌ینه‌ رانای لكاوی كه‌سی به‌كه‌می كۆ و ده‌لین: «کردمان، kir-di-man» ده‌بین هه‌مان بی‌ هیز له‌ به‌رایی راناوه‌كه‌شدا هات وه‌ك له‌ پیش «ن» ی چاوگدا هات، ئیتر هه‌مان پرسیار هه‌لده‌ستی له‌وه‌دا ئایه‌ ته‌و بیه‌یزه‌ به‌شیکي راناوه‌كه‌یه؟ خۆ زانیمان ناشی به‌شیکي فیعله‌كه‌ بی‌ت؟ یه‌كلاكردنی پرسیاره‌كه‌ له‌ ئاست راناویدا كاریکی ئاسانه‌ چونكه‌ ده‌توانین جیگۆركی به‌ راناو بکه‌ین و بزاین بیه‌یزه‌كه‌ چی لی به‌سه‌ر دیت.

باینین پیشگری «هه‌ل» بخه‌ینه‌ سه‌ر فیعله‌كه‌ كه‌ بو‌ ته‌وه‌ی راناوه‌كه‌ی لی بستینی: ده‌لین «هه‌لمان کرد، hel-man kird». لیره‌دا هه‌ر چه‌ به‌هیزو بیه‌یز له‌ به‌رایی راناوه‌كه‌ ده‌رنه‌كه‌وت، كه‌واته‌ بیه‌یزه‌كه‌ به‌شیکي ته‌ویش نییه‌ ته‌دی چیه‌؟

راستی مه‌سه‌له‌كه‌ ته‌وه‌یه‌ كه‌ ته‌م بیه‌یزه‌ پنداویستیکی فۆنه‌تیکی ناچاریه‌ كه‌ له‌ هه‌ندئ وشه‌دا دیته‌ دواي یه‌ك له‌ ده‌نگه‌كانی وشه‌ بو‌ ته‌وه‌ی بتوانی تلفظی بی‌ بكری، كه‌ پیوستیش نه‌ما بیه‌یزه‌كه‌ له‌ خۆوه‌ ده‌ره‌وتیه‌وه. ئیتمه‌ دیتمان له‌ فیعلی «kir-di-man» دا بیه‌یزه‌كه‌ هاته‌ دواي قه‌دی فیعل و بوو به‌ به‌شی یه‌ك له‌ بره‌گه‌كانی، به‌لام له‌گه‌ل پیشگری

«ههَل» ټو ناچاری و پټوټیټیه نه‌ما چونکه به پټی داخواری ده‌نگساری کوردی وشه‌ی وه‌ک «ههَل» له به‌رایی وشاندا پټوټیټی به‌و بیټیزه لکټنهره نییه به‌لام که تاکه یه‌ک ده‌نگی به‌دوادا هات پټوټیټه که په‌یدا ده‌ی. ټو سه‌یری وشه‌ی «به‌د» هه‌رچه‌ند وه‌ک فیعلی «کرد» به «د» کوټایی دټ چونکه له کټشی «ههَل» ه پټوټیټی به‌و بیټیزه نییه له به‌رایی راناوه‌که‌دا وه‌ک که ده‌لیی «به‌د‌مان کرد bed-man-kird» به‌لام که هاتی یه‌ک تاکه ده‌نگت به‌دوا «ههَل» به‌د» دا هټنا ناچاریت به‌و بیټیزه لکټنهره له‌یه‌ک‌دیان ټاشنا بکه‌یت وه‌ک:

- ههَلم گرت He-lim-girt

- به‌دم کرد Be-dim-kird

ته‌نانه‌ت حوکمی ټو ده‌ستووری ده‌نگسارییه وای کردوه به‌شیکي وشه‌ی «ههَل» به‌د» له‌گهَل راناوه‌که‌دا بینه بر‌گه و له به‌شی سه‌ره‌تای وشه‌کان جودا بینه‌وه.

یه‌ک له ده‌ستووری هه‌ره به‌رچاوه‌کانی فونه‌تیکي کوردی ټه‌ویه که ټه‌گه‌ر بزوین به‌دوا ټو ده‌نگه‌دا هات که بیټیزه‌که‌ی له پټشدايه بیټیزه‌که‌ی تی ده‌چټت وه‌ک له‌م نمونه‌نه‌دا ده‌رده‌که‌ویت: وشه‌ی «گه‌نم، ge-nim» به‌ ناچاری ټو بیټیزه‌ی تټیدا هاتوه‌ تا مومکین بی «م» که به‌دوا «ن» ه‌که‌دا بیټ، به‌لام که هاتی بزویتت خسته‌دوای «م» ه‌که ټو بیټیزه‌ی ده‌ره‌ویتته‌وه که ده‌لیی:

گه‌نمه‌که gen-meke

هه‌روه‌ها وشه‌ی «کرم» یش که بوو به «کرمان» بیټیزه‌که‌ی پاش «ر» ه‌که تی ده‌چټت.

Kir-man - ki-rim

هه‌رچه‌نده ټیمه ناتوانین جټگور‌کی به «ن» ی چاوگ بکه‌ین به‌لام ده‌توانین وه‌ک کارټکی به‌دیهی چی له راناوه‌کانی و وشه‌کانی دیکه به‌دیاری دا، بو «ن» ی چاوگ بکه‌ین به‌ده‌ستوور چونکه ټه‌ویش ده‌نگیکه وه‌ک ټه‌وان.

به‌لام له‌گهَل ټه‌وه‌شدا که جټگور‌کی بو «ن» ی چاوگ مومکین نییه، ده‌توانین بیخه‌ینه به‌ر ده‌ستووری هاتنی بزوین بو دوا‌به‌وه چونکه، خوا و تالع، پاشگری هه‌یه ټم کاره‌مان بو بکات:

دوو فیعلی «رستن»، «کردن» که پاشگری «هوه» یان به‌دوادا هات باری ټو بیټیزه‌یان شلوق ده‌بی چونکه ټه‌وسا ده‌توانی تټی به‌یت و بلټیت: Best-newe / Kird-newe

وه‌ک هه‌ست ده‌که‌یت تی بردنی بیټیزه‌که‌ی له «به‌ستنه‌وه» دا خو‌شتره، که ټه‌مه‌ش هه‌ر بریاری خزمایه‌تی نیوان ده‌نگه‌کانی کوردییه، خو ټه‌گه‌ر «ن» ه‌که به‌دوا «و» ی کوټسنان‌تدا هاتبايه تټبردنی ټو بیټیزه‌ی ده‌بوو به‌کارټکی ناچاری وه‌ک له‌م نمونه‌یه‌دا ده‌دټرئ: وشه‌ی «که‌ون، ke-win» که بیټیزه‌که‌ی تټیدا به‌له‌ ته‌رکټی خواره‌وه‌دا به‌ته‌واوی ده‌ی دؤرټټیت: Kew-ne zam.

فیعلی «فرۆشتن» له هه‌ندئ به‌کاره‌یناندا ده‌بټته «فرۆتن» هه‌روه‌ک کرۆشتن ده‌بټته «کرۆتن» - له شیعری مصطفی به‌گی کوردی هاتوه - جا ټه‌گه‌ر بزوټټیان بخه‌ینه کوټاییه‌وه تټبردنی بیټیزه‌که‌ی له «فرۆتن، کرۆتن» دا له بارتره‌ تا «فرۆشتن، کرۆشتن» دیاره هه‌ستکردنیش به‌م راسټییه‌ کاری سه‌لیقه‌یه:

Fi- rot- ne- ke

Ki- rot- ne- ke

وشه‌ی «تووتن» که ئه‌ویش وه‌ک «رستن» دهنگی «ت» ه‌که‌ی که‌وتۆته پیش «ن» ه‌که‌یه‌وه و ئه‌و بی‌هیزه‌شیان له نیواندایه، بی‌نه بزویتی بده‌یی و سه‌یری بکه چۆن بی‌هیزه‌که‌ی ده‌ره‌ویته‌وه:

Toot-ne- kem / too- tin

من له نووسینی لیره به‌پیشه‌وه‌ی خۆمدا ناوی ئه‌و بی‌هیزه‌م ناوه «قورسکردن

- قورسای» چونکه نه بزویتی دریزه و نه کورته [واته نه ئه‌لفه و نه واو، نه یی و نه که‌سه‌ره و نه فتحه و نه بۆر] نه ده‌شته‌وی بزوین له‌و شوپنه‌دا به‌کار به‌یئیت: ناچاریه‌کی ده‌برینی دهنگی بی‌زویته له‌ حاله‌تی تاییه‌تیدا ئه‌م قورسکردنه له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینی و هه‌ر که ناچاریه‌که‌ش نه‌ما قورساییه‌که تیده‌چی، وه‌ک ئه‌وه‌ی پاسه‌وانی شه‌وانه‌ی خانوو له‌گه‌ل گزنگی خۆر بۆی ده‌رده‌چیت و هه‌رگیز به‌ به‌شیکه‌ی خانوه‌که‌ حساب نا‌کری، یاخود ساردی و گه‌رمی ئاو و هه‌وا به‌شیکه‌ی پیکه‌نه‌ریان نین وه‌ک که ئۆکسۆجین به‌شیکه‌یانه.

ئه‌م دیارده‌یه‌ی قورسکردنی دهنگ و تیبردنی له‌ زمانی کوردیدا تا بلیی به‌کیشه‌یه‌ به‌لام کورد هه‌ستی پی ناکات چونکه به‌ سه‌لیقه‌ی زگماک ده‌زانی له‌ کوێ دهنگه‌کان قورس بکات و چۆنیان ره‌ها بکات که‌چی بی‌گومان غه‌یری کورد زه‌حمه‌تی تیدا ده‌کیشیت و ره‌نگه‌ هه‌ر تیی بر نه‌کات. له‌ گوتاریکی خۆمدا «فۆنه‌تیک چیمان بۆ بکا؟» که له‌ به‌شی یه‌که‌می به‌رگی سییه‌می «گوفاری کۆری زانیاری کورد- 1975» دا بلاو کرایه‌وه مه‌یله‌و به‌ دریزیی ئه‌م دیارده‌یه‌م باس کردوو. له‌و نووسینه‌دا روونم کردۆته‌وه که دهنگه‌کانی زمانی کوردی له‌ رووی گونجان و هه‌ز له‌ یه‌کدی‌کردنه‌وه چوار پله‌یان هه‌یه، وا لیره‌دا به‌ کورتی باسیان ده‌که‌مه‌وه:

پله‌ی یه‌که‌م: گونجانی ته‌واو. له‌م پله‌یه‌دا دهنگه‌کان به‌دوا یه‌کدیدا دین، قورسکردن هه‌لناگرن وه‌ک که «د» به‌دوا «ر» دا دیت وه‌یا «ت» ده‌که‌ویته‌ پاش «س» و ه‌ی تریش:

Gu-ling, deng, shest, mast, merd, kurd, rend, mend, khurt, kert, khu- risht, gesht.

پله‌ی دووه‌م: گونجان. لیره‌دا ده‌شی قورسکردن هه‌بیت و ده‌شی نه‌بیت وه‌ک دهنگه‌کانی «ر، گ» «ن، ک»:

Be-rig, berg «به‌رگ»

De-nik, denk «دهنک»

پله‌ی سییه‌م: نه‌گونجان، بریتیه‌ له‌وه‌ی که پیوسته‌ قورسای بخریته‌ سه‌ر دهنگی پیشه‌وه وه‌ک:

Ke-sir

He-le-din

Che-shin

پله‌ی چواره‌م: دزایه‌تی. ئه‌ویش نه‌هاتنی دهنگیکه به‌دوا دهنگیکی دیکه مه‌گه‌ر بزویتی ئاشکرایان له‌ نیواندا بیت وه‌ک «ر، ل» و «ل، ر» به‌ هه‌ردوو شیوه‌ی لاواز و قه‌له‌ویانه‌وه وه‌ک «ق-ک، ک-ق» و «س-ز، ز-س، ش-ر و ...» [ته‌نها وشه‌ی «سز» م به‌بیردا دیت که «س» تیدا هاتۆته پیش «ز» ی خزمی «ش»]

زمانه‌وان و دهنگناسی کوردی له‌سه‌ریه‌تی ئه‌م به‌دییه‌انه به‌هه‌ند هه‌لبگرئ وه‌ک که دیت ده‌ستوره‌ ناسراوه‌کانی ریزمان و فۆنه‌تیک ئه‌زبه‌ر ده‌کات و ده‌یانلیته‌وه. هه‌یج له‌ بایه‌خی ئه‌م دیارده‌ گرنه‌ش که‌م نایته‌وه به‌وه‌دا که جاری بیری لیکۆله‌ره‌وه‌ی کوردی بۆ نه‌چوه، ئنجا که ئیمه‌ بی‌ن ئه‌م ده‌ستورانه و ده‌ستوره‌کانی دیکه‌ی «دهنگ» ی کوردی به‌سه‌ر پیک هاتنی چاوه‌کی وه‌ک «رستن، کردن» دا به‌یئین و یه‌کیک له‌ ده‌ستوره‌کانی وشه‌سازی به‌ینه‌ پال ده‌یئین له‌به‌ر سی هۆی زۆر بنجی رینگه‌ نییه‌ بۆ تیبردنی ئه‌و قورساییه‌ی سه‌ر «ت، د» ی پیش «ن» ی چاوه‌کی:

یه کهم: «ن» ی چاوگ له لاهه دیته کۆتایی وشه کان، به پینی ئه وهی که له کوردیشدا دهنگی لاهه کی به عادهت داخوازی قورسکردن له دهنگی پیش خۆیه وه ده کات، ناچارین ده بی ئه و «ت، د» ه قورس بکهین، ئه م دهستوورهش هینده به هیزه خۆی زال ده کات به سه ر دهستووری «پله ی گونجانی ته واو» دا. به نمونه وشه ی که س بده به که سی دوه می تاک، که «ت» ه، ده بی نی پیوسته قورسایه بکه یته سه ر «س» ه که هه رچه ند دهنگی له پیش «ت» دا قورسایه قبول ناکات: ke-sit وه ک له رسته ی «من که سم نه دیتوه، تۆ که ست دیتوه؟» دا هه ست به قورسکردن ده که پیت له و «س» ه ی پیش «ت» دا به لام که هاتی «ت» ه که ت بزوات خیرا قورسایه که هه لدهستی وه ک kes-tan «کهستان چۆته شار؟».

ئهم دهستووره بو خۆی به سه بو ئه وهی «ن» ی چاوگ به هۆی ئه و قورسکردنه له دهنگی پیش خۆی دابیریت، به لام دوو دهستووری دیکه ش پالپشتی لی ده که ن که ده بنه هۆی دوه م و سییه م.

دوه م: «ن» ی چاوگ بو خۆی له پله ی نه گونجاندا یه له گه ل هه ردوو دهنگی «ت، د». گونجانی «ن، د» له و حاله ته دا ده بی که «ن» ه که له پیشه وه بیت لیره دا «د» ه که له پیشه وه یه، هه روه ها به نیسه ت «ت، ن» یسه وه. گونجانی «س، ت» و «ن، گ» و «ر، ت» یسه هه مووی هه ر وه هایه. که جیگه ی دهنگه کانت گۆری گونجانیان نامینی. به و پییه ئه گه ر «ن» ی چاوگ له لاهه ش نه هاتبا یه و به شیکه ی پیکهینه ری ئه سلی وشه که با یه هه ر داخوازی ئه و بیهیزه ی ده کرد بو دهنگی پیش خۆی.

سییه م: ئه و دهنگانه ی له فیعلی کوردیدا ده که ونه پیش «ت، د» ی کۆتایی فیعله کانه وه هه موویان له پله ی گونجانی ته واو دان له گه ل «ت، د» دا. دهنگی «د» ی چاوگ ته نها دوو دهنگی «ر، ن» له پیشه وه دین وه ک:

کردن، بردن، خواردن- ستاندن، کهندن، خویندن... هتد. دهنگی «ت» ی چاوگیش دهنگه کانی «ر، س، ش، ف، و» له پیشه وه دین وه ک «گرتن، بهستن، مشتت، گلۆفتن، کهوتن- مه بهست [و] ی کۆنسانته». دهنگه کانی «س، ش، ر» گونجانیان له گه لیدا ته واوه. دوو دهنگی «و، ف» یسه وه ک ته واو وه هان [شهرحی ئه مه لیره دا جیی نایته وه به هه مه حال گونجانیان له گه ل «ت» دا زۆر به هیزتره له «ن» له گه لیدا].

ئنجا که حال وه ها بی، ئه و «ن» ه چاوگیه که له لاهه بو وشه که ش نه گونجیت چۆن ده توانی گونجانی ته واوی پیش خۆی هه لوه شی نییت؟ به سه رنجگرتن له «وشه ی کوردی» ده رده که وئ ئه م دیارده یه ی گونجان و نه گونجانی «دهنگه کانی کوردی» له گه ل یه کدیدا هه ر وه ک کاری کردۆته سه ر نه بوونی وشه ی وه ک «کارل، میلرۆز...» ده خلی زۆریشی بو به سه ر شیوه و شکلی گه لیک له وشه کانی کوردی، به نمونه وشه ی پلنگ. Pi-ling بلند bi-lind هه رگیز نه ده شیا bil-nid, pil-nig بن چونکه خزمایه تی نیوان «ن، گ» و «ن، د» ری نادات قورسایه که بچیته سه ر «ن» ه که، که چی وشه ی فرتک، fir-tik ئه و شیوه یه ی وه رگرتوه که پلنگ، بلند وه ریان نه گرت چونکه دهنگی «ر» له پیش «ت» دا قورسایه هه لئاگرئ له بهر ئه مه بیت نا کرئ بلی fi-ritk وشه کانی فرشته fi-rish-te، که رسته، ke-ris-te ش ناشی بکریته ker-si-te... fir-shi-te چونکه گونجانی نیوان دهنگه کانی «ش، ت- س، ت» ناهیلئ له و شویتنه دا قورسایه بچیته سه ر «ش، س». له وشه ی «پرشت، bi-risht» دا سه ره رای ئه وهی که «ش، ت» له لاهه هاتوه بو وشه که، گونجانی شیان له گه ل یه کدیدا ته واوه که ناهیلئ به قورسکردن له یه کدی دابیرین، ئنجا «ر، ش» یسه له پله ی نه گونجاندا ن... که واته ئه م وشه یه هه ر ده بی ئه م شکله ی هه بی.

به راستی ئه م دیارده یه له کوردیدا کاریکی وه های کردوه که له هه ندی زمانی دیکه دا نه یکردوه. له عه ره بیدا هه ر به جارئ هیچ با یه خیک به و قورسکردنه نه دراوه ناشکرئ پینی بدرئ، چونکه سه ره له به ری دارشتن و «صرف» و دهنگساز ی عه ره بی له سه ر تینه خویندنه وهی ئه و قورسکردنه هه لستاوه. ته نانه ت له عه ره بیدا کورته بزویتی «فتحه، ضمه، کسره» ش با یه خی دهنگه کانی دیکه یان نییه چونکه، به تایبه تی له فیعلدا، ئه و کورته بزویتانه له «تصریف و اشتقاق» دا دین و ده رۆن و تیده چن و ده گۆرین وه ک «قتل، قاتل، استقتل، یقتل، مقاتله» ئه وهی ناگۆرئ و تیناچی هه ر دهنگه کۆنسانته کانی «ف،

ت، ل «ه. بزويته دريژه کانش به قهدهر کونسانت هميشه يي و نه گوراو نين بويه پيان گوتون «حروف العله» له وشه ي وهک «علم» که چاوگه ټه و قورساييه ي سهر «ل» ه که نرخی نييه چونکه وشه که دهبي حهره که ي بدرتي يا به فهتجه يا به که سره يا به «ضمه» ههر که حهره که شي درايه قورساييه که ناميني.

ئاخيويهري عهره بي له ولا تيکه وه بو ولا تيک، مامله تگوري له گهل ټه و قورسکردنه دا ده که ن. ميسريه کان، به پيچه وانه ي عيراقيه کان له حه دبه دهر دزي قورسکردن، به نمونه له وشه ي «قلب - ټلب، شمس» دا هيچ قورسايي ناخه نه سهر «ل، م» وه ياخود دين ناوي «جيمس بوند» ده که نه «جيمسي بوند» تا کوو «م» ي «جيمس» له م قورسکردنه ره ها بکه ن، که چي عيراقی ده لين «دهرروب، گهلوب» له جياتي «درب، قلب» ته نانه ت له قسه کردندا «ر» ي پيش «د» يش قورس ده که ن به پيچه وانه ي کورد، وه ک که ده لين «لنليت الفرد - ليلة الفرد fe-rid». «فريد الاطرش» چونکه به ټسل ميسري نييه له گوراني «احلي همسه» دا دهنگي «ش» له وشه ي «اشجان» وه ها قورس ده کات به دريژاي ټه ليفيکي ته واوله «ج» ه که ي داده بري، ههر هو ي ټه وتويش بوو وای کرد جاريکيان «عبدالول وههاب» بلي «فهريد ناتواني خو ي له شاميه تي رزگار بکات».

له کورده واريشدا مامله تگوري له شويتنيکه وه بو شويتنيکي ديکه له گهل دهنگه کاندا ده کري. له بهري باديناندا هه ندي وشه هه ن به سکوني ته واوله ده ست پي ده که ن، واته بي قورسکردن، که ټه مه له سوران و باباندا مومکين نييه. ده وروبه ري هه وليتر پتر حه ز له قورسکردن ده که ن تا ولا تي کويه و سليماني و رانيه و سابلاغ. ته نانه ت ټه سلله هه وليري وشه يه کي وهک «چي» ده که ن به «ج» ي قورس کراو.

له ټينگليزدا ټه م قورسکردنه بايه خي بي نه دراوه، له نووسينيشدا ده رناکه وي هه رچه ند به پيتي لاتينيش ده نووسن. به نمونه وشه ي film ټه گهر به پي ټه و داخوازيه بنووسريت که بو «رستن، کردن» کراوه ده بي «fi-lim» بنووسريت، به لام دياره لزوم نييه به و قورسکردنه چونکه که گوتت filming قورساييه که هه لده ست، خو ناشکري يه ک وشه به دوو جوړ بنووسريت، نه خو هه رجي ريتووس هه يه ده شيوت. سه ريکي ريتووسي ټينگليزي بکه ين له ويډا ټه و بيه يزه له وشه ي وهک sparrow, drill, try, snow, clean يشدا ده رناکه وي هه رچه ند هه موو دهنگه کاني پيشه وه شيان که وتونه ته پيش کونسانت، خو دياريشه دهنگي سه ره تاي وشه، که بزوي تي ټاشکراي به دوا دا نه هات، به ناچاري قورس ده کري. هيچ وشه يه کي ټينگليزي نييه له م جوړه بيت و نيشانه ي قورسکردني تيدا بنووسريت.

له فارسيدا کيشه ي قورسکردني دهنگي پيش «ن» ي چاوگ به وهدا هه لستاوه که فهتجه ي خراوه ته سه ري وهک: ره فته ن، که رده ن، تاموخته ن.. ته نانه ت ټه م فهتجه يه له وشه ي ټيزافه کراو بو هه ندي راناو يش ههر به کارديت وهک: ده سنه ت، نامه ش، پده رهم... جا ټه گهر بلين له کورديدا قورساييه که پاشماوه ي ټه م بزويته يه ههر دادمان نادات چونکه ههر که بزوي نهما ده ستوره کاني دهنگسازي و وشه سازي خو يان ده سه پينن چ له م کيشه يه دا بيت و چ له شتيکي ديکه ي سهر به اخواوتندا بي.

ټه م باسه گه ليکي به به ره وه يه، هه م له ته رکيبي ناوه کي وشه و رسته ي کوردي و هه م له رووي ليکوليته وه ي به راوردی نيوان زمانانه وه، به تايه تي چونکه ههر دهنگيک له دهنگه کاني کوردي وهک ټه وه ي له زاري کورده وه دپته ده ري، نه ک له زاري يه کيکي ديکه، خاصيه تي خو ي هه يه و به پي ټه و خاصيه ته ش حو کمي تايه تي له وشه سازي و دهنگسازي کوردي ده کات.

له کوتاي ټه م گوتاره ناته واوله ده ليم: قورسکردني کونسانت ي پيش «ن» ي چاوگ به شيکي بنچينه ي وشه نييه، نه هي فيعل و نه هي «ن» ه که، ناچاريه کي فونه تيکي ده يخانه کوتايي فيعله کانه وه وهک که ده يخاته شويتنيکي ديکه له هه زاران وشه ي کورديدا. ههر که ناچاريه که ش نه ما قورساييه که يا ده شي هه لستي يان ده بي هه لستي له بهر ټه مه پيويست نييه له جينگه ي وهک «رستن، کردن» دا نيشانه ي بو دابندري چونکه نه له واتدا و نه له شويتني ديکه دا به رده وام نييه و نه ماني به سه ردا ديت. خو جايه زيش نييه نيشانه بو دهنگي نه بووي دابندري.

هه‌رچۆنیک بێ ده‌بی له نه‌مانیدا نیشانه‌که‌ی لادریته نه‌خۆ ئاخوتنی کوردی دوای به‌ینیک گۆرانیکی گه‌وره‌ی نار‌ه‌وای به‌سه‌ردا دیت چونکه له‌م سه‌رده‌مه‌دا «زمان» به‌ دائیمی ده‌خویندریته‌وه ئیتر چۆنی بنووسی وه‌های لێ دیت به‌تایبه‌تی چونکه له‌ سه‌دی نه‌وه‌د و پینجی منالان ده‌چنه مه‌کته‌ب و «نووسین» ده‌خوینن و ده‌لینه‌وه. مامۆستا کانیسان هه‌ر 10-15 سالیکی ده‌توانن له‌ گۆته‌وه‌دا هه‌له‌ی ناو نووسینه‌که راست بکه‌نه‌وه. ورده ورده مامۆستا و قوتابی ده‌نووسن و ده‌لین «Se-ri-man / si-pi-lim / bes-ti-ne-we به‌سته‌نه‌وه، سپلم، سه‌رمان»...

تکا و ئامۆژگاری: ته‌گه‌ر خوینته‌ریک به‌ بیریدا هات ره‌خنه‌ بگرێ له‌وانه‌ی گوتوومن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ وشه‌ی «بریندار، به‌دکار، به‌رچنه، به‌رگر...» دا دوا پیتی «برین، به‌د، به‌ر...» قورس نه‌کران هه‌رچه‌ند له‌ لاهوش «...دار، کار، چنه، گر...» پینانه‌وه نووساون با خیرایی نه‌کا له‌ بریاردان له‌سه‌ر هه‌له‌بوونی ئه‌و ده‌ستوورانه‌ی ده‌نگسازی و وشه‌سازی که له‌م گوتاره‌دا باسیان کراوه چونکه باوه‌رم هه‌یه به‌شی زۆری ره‌خنه‌کان وه‌رامی ریکوپیکیان هه‌بیت، به‌داخه‌وه ئه‌م گوتاره به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌کرد که به‌شی زۆری تیبینی و بیروراکانی خۆشم بگریته‌وه.

«...»

خۇدیتنەۋە لە دوو رەخنەی دۆستانەدا

گۆقاری کاروان، ژمارە 7 ی نېسانی سالی 1983 زاینی

لەو دەمەرا کە موژدەى نزیکبوونەۋەى دەرچوونى گۆقارى «کاروان» م پى راگەيەندرا چاۋەچاۋى ھەۋەل تروسکەى بووم ۋە کوو ئەستېرەى بەيانىيان لە ئاسۆى خۆرھەلاتەۋە تريفەکانىم بۆ بنېرى و لەگەل بېن و بەرامەى نزار و گۆلزارىكى تازە گەشايەۋەى ئەدەبى كوردى، كەچى «بەختى خەۋالوو» م كرمى بەو رۆژۋەوانەى كە لە دەمى بانگى ئىۋارەدا ۋەنەۋزى داىبت و خۆى لە تەراۋىحى نوژى خەفتاندا دەبىنئەۋە. منىش لە رۆژى دەرچوونى ژمارەى دوەمدا، ژمارەى يەكەمى «کاروان» ى خنجىلانەم پى بوو بە ئەستېرەگەشەى پاش خۇراۋا و قومە شەربەتى فتارى بە دەرنگەكاتەۋە. تا من چاوم ھەلھېنا «کاروان» بە خۆى و كالاى گەۋھەريەۋە لە كۆش و باۋەشى گەرموگورى مەفتەن و خوئشاۋەندى كورد و كوردستانە ئەزەلى و ئەبەدىەكەى حەسابۆۋە و گەشاپۆۋە...

بالاى بە ئالوۋالاي قەلەمچنى ئەدىبە ھىژاكانمانەۋە ئاورىنگى پەلكەزىرنەى دەدايەۋە. چىم پى نەما مەگەر ۋەك شاباشى دواى ئاھەنگ ئەم رېزە دراۋىلكەى وشەى بەسۆز و پەرۇش لەم گوتارەدا بەرەو ھەنگاۋى كاروانى پىشروۋە ھەلاۋىژم و پىي بىمە بەشدارى شەۋارە و گۆزەبانەى كۆرپەيەكى نازدار.

راستىيەكەى، لە دلئى خۆمدا چاۋى تەمام بېرىۋە بابەتېك لەۋانەى كەمتر دېتە بەر نىگاي خوئتەرانەۋە بەلكوو ھەر نەبى بەھۆى تازەبىيەۋە شىاۋى يەكەم بەخىرھىنانى چلچرايەكى نوپى ئەدەبى كوردى پى، بەلام رېكەوت ۋەھابو لە روۋپەرەكانى گۆقار و رۆژنامەى ئەم دوايىبەدا نووسىنى ئەوتۆ بلاۋ بوونەۋە ئەگەر زووبەزوو تېبىنىيان تېدا نەكرى كزىيان بەسەر دەچى. لە ھەۋەلەۋە وىستم چەند بابەتېكىان لېرەدا ناۋكىل بکەمەۋە بەلام خۆم لكاند بە تېررەنگرەنەۋەى دوو بابەتى سىپيات بوۋىۋەى رەخنە لى گىراۋ كە پىۋەندى ھاۋبەشايەتېم بە يەكبانەۋە ھەيە و خاۋەنى ئەۋەى دېكەيانم، لە ھەردوو كارىشدا مەبەستى سەرەكىم روونكرەنەۋەيە نەك لەسەرخۆكرەنەۋە.

- ئا -

لە ژمارەى يەكەم و دوەمى «کاروان» دا دوو بەشى گوتارى مامۇستا رەئووف ئالانى لە ژىر سەرەناۋى «نرخاندنىك» و «نرخاندنىك دەربارەى زاراۋە زانستىيەكان» بلاۋبوتەۋە لەگەل بەلئىنى دەرچوونى بەشى دىكەشى. ھەرچەند ۋەھا پەسەند دەكرى كە دواى بلاۋكرەنەۋەى سەرلەبەرى بابەت قەلەمى تېبىنى و ۋەلام دانەۋە بکەۋىتە گەر، بەلام ئەو بارەى منى تېدام بەبەريەۋە نىيە پشۋى چاۋەنۆرى تېدا درىژ بکەمەۋە ھەرنەبى لەبەر ئەۋەى كە بە زەحمەت دەستم دەگاتە چاپەمەنى. ئەو دوو دانەبەش لە گۆقارى كاروان بە رېكەوت تېيان ھەلئەنگوۋتم جا ئەگەر ژمارەى دىكەى لى چاپ كرابى تا ئىستا 1983/2/15 بە من نەگەبىشتەۋە. ئەمە لە لاىكەۋە، لەلاى دىكەشەۋە بە ھەۋيا نىم لە ئاست رەخنەكانى مامۇستا ئالاندا خۆم دانوسىنم لە ھەرچى دەلېت و جوابەجىي لەگەلدا بکەم. ھەم لەبەر ئەۋەى كە كارى ۋەھا لە رادەبەدەر درىژخاينە و ھەم لە روۋى ئەۋەۋە كە زاراۋەكان لە سەرەتادا بۆ رەخنە لى گرتن و عەيب بېرىيان بلاۋكرانەۋە. بەو پىيە نووسىنەكەى مامۇستا ئالانى ۋەرگرتەۋەى خاۋىشتى لىژنەى ئەو زاراۋانەيە و سىپاسى بۆ دەچىتەۋە لېرەدا من بەسەر ئەو شتانەدا دېمەۋە كە تروسكەى زاراۋەسازى و زمانناسى لە ھەلگىر و ۋەرگىريان ھەلستىتەۋە، ئەۋىش بابى دەسەلاتىكى لە بارمدا بېت.

1) لە بارەى «شىۋە، رۋالەت، ۋىتە» ۋە: ۋەك من بۆى دەچم وشەى شىۋە پتر لە «ۋىتە- رۋالەت» ھۆگرى «بابەت» دەبىت چونكە «رۋالەت» روۋكەشكى بېبايەخە «ۋىتە» ش بەلاى شكلى ناۋ ئاۋىتە و كامىرادا دەچىتەۋە. Form ى رۆژاۋاۋىش نە رۋالەتە و نە ۋىتە. ئنجا ئەگەر نىۋ ھىندەى «رۋالەت و شىۋە» چاۋپۇشى لە

کهرتی دوهمی زاراهه که بکهین ئهوسا «شیوهپهروه رایهتی» گهلێک بهولای «رۆاله تایهتی و رۆالهتی» واتای «خۆ پیوه بهستهوه» دهگهینی که له ئهسلای زاراهه کهدا مه بهستیکی بنه رهبیه.

(2) له کوردیدا تهعبیری «پیت به پیت» به تایهتی له نیو مه لایاندا هیندهی دهقا و دهق و پتریش له باو بوو، ههردووکیان بو بهک واتاش به کار دههاتن ئنجا ههه کامیکیان په سهند بکری جیی خۆیه تی بهلام نایی ریگه لهوی دیکه کویر بکاتهوه.

(3) وشه «رارهو» ههه چونکه له واتادا بهرته سکتیه له «ریگا - ریپاز» پتر دیته رهدای بو واتای «مذهب فلسفی» که ئهویش بو خۆی باریکه ریگهیه.

(4) له گهل رۆونکردنهوهی ماموستا ئالانیش من ههه لایهنگیری «گومانگر» ده بم نهک «گوماندار». چی لیژنهش له بارهی تیکرای ئهه خالهی گوتوه پیوانهی زمانناسانهی تیدا کراوه. «تیپهه و تیپهه» لیره دا بی دهخله. کهرتی دوا «گومان» یش چ «گر» بیت و چ «دار» ههردووین تیپهه. ههه وهک دهگوتری باجگر دهسگوتری پاره دار و ملکدار و زهویدار و بهرهنگذار. ئهه پاشگرهه «دار» له «داستن - داستهه» ی فارسییه وههاتوه که «مضارع» - هه کهی دهبیته «دارد» و ناوی کارای لی پیک دیت و دهبیته «...دار». ئهه مه بهستهی که له واتای «متشکک» دا ههیه له گهل «گرتن» باستر دهروا نهک له گهل «تملک» که دهکاتهوه «داستهه - داره - دار» چونکه له «گرتن» دا «نیاز» ئاشکراته.

(5) لیژنه له په سهندکردنی ئه داتی «هکی» بو نیسهه نه یوست له هه موو باریکدا و بو هه موو زاراهه یهک ههه «هکی» به کار بیت چونکه دیاره «ی» نیسهه هی به لاهه نان نیه تهعبیری «خۆ لی دزینه وههش» ههه لایه نی ناچار ی راده گه یه نی و دیاره ئه گهه «ی» نیسهه بو هه موو وشه یه کی دهست دابایه نه لیژنه خۆی لی ده دزیه وه نه کورده واریش زمانی له «لاوه کی، شه وه کی...» ده گیرا. کهس نالی و نه یگوتوه «کوردی، به هاری، خۆمالی...» ده بی رهش بینه وه، به لام بیگومان رستهی «ئهم کیشه یه هۆشه کییه نهک کرده کی» هه لکه وتوو تره له رستهی «ئهم کیشه یه هۆشی یه نهک کردی وهیا کردنی».

تا ئیره جوداوازی بیرو را له مهیدانهی نیسهه ترا ده گه ریته وه بو قهناعه تی زمانناس و زاراهه ساز چونکه ههردوو ریپاز شوین پنی ئاخیه وهی پیوه یه، به لام وادیاره ماموستا ئالانی «ی» نیسهه و «ی» ناوی مهعنا ی به لاهه یهک شتن: ئا لیره دا قهناعهت ناکات چونکه له ری قهناعه ته وه «تیپهه» نایته «تیپهه» ههروه هاش «ی» نیسهه نایته «ی» ناوی مهعنا و ده بی کاکه ئالانی به رهودا بگه ریته وه و به نیوان دوو راس ته ری ئهه دوو بابه ته دا سه ره ژیر بیته وه بی ئه وهی تیکه لیان بکات. خۆ هه رگیز موجامه لهش له وه دا نیه که بلیم ئالانی یه کیکه له تاک تاکی ئاخیه وهی کوردی که له سه لیهی هه ستیاری زگماک و بی خه وشه وه، کوردانه داده رستهه گوتن و نووسین، کوردانه له بابهت هه لده پیچیت و کوردانه داده بریت و تی ده کاته وه. ئنجا ئه گهه ئالانی لهه جوت چاویلکه ی به ربانی ریژمان پارژنه ی تهه بووی کبی بی جاره ها و باره ها پیلاوی له ده قتی نووسین رۆ نه چووی!!

له ئاخوتن و نووسینی ئیستا کهی فارسی و کوردیدا بو نیسهه و بو ناوی مهعنا هه مان «ی» دریزی قووچاو به کار دیت و دهگوتری - بو نیسهه دهسگوتری «جوانی - بو ناوی مهعنا» له کوندا بو نیسهه «یک» و بو ناوی مهعنا «یهه» به کار هاتوه. کتیه کونه کانی په هلهوی و پیش په هلهوی ئهه جودا ییکردنه بان شتیکی ده ستووریهه. به نمونه له لاپه ره 10 ی کتیه «کارنامه ی ئه رده شیری پاپه کان» - نووسینی بهرام فره وش ی چاپی تاران 1354 - ئهه وشانه ی «چاپوکیه، سواری» له ناوی مهعنا و وشه کانی «گه رامیک، گرامی، ریژدار، ئه پاریک (به واتای دیگر، هی تر)، نامیک، نامی، ناودار» له نیسهه تدراد ده دیتین. له نیوان رۆشنییرانی کوردی ئیرانیش ئهه زانیاریه وهک ئه لف و بی لی هاتوو به لام لای

خۆمان مەسەلەكە ھېندە ئاشكرا نې. يەكەم جار لە لاين د. فاروق عمر صدېقەو. كە ئەوسا جارئ خويئند كارىش بوو. باسى بنەچكى ئەم دوو «ى» ە بەگوتار لە گوڤارى كۆردا بلاو كرايوه. بە نموونە وشەى «زندىق، زەندىك» نىسبەتە «بۆ لای زەند». دوور ناينىم رېژەى «دەرەكى، ناوەكى...» ش لەو وشانەدا پاشماوئەكى شىواوئى ئەم نىسبەتە كۆنەى زمانە ئىرانىەكان بېت ھەرچەند ناتوانم برىارى لەسەر بدەم چونكە زمانى كوردى بە نووسىن شىوئە ئاخوتنى كۆنى نەپارىزراوئە تاكوو بزائىن لە كەنگىنەوئە ئەو رېژەى پەيدا بوئە و ئايا لە بنەرەتەوئە «ەكى» بوئە ياخوئە لە «ىك» ەوئە گوڤراوئە.

نموونەكانى مامۆستا ئالانى كە لە لاپەرە 71، 72 ى ژمارەى يەكەمى «كاروان» دا بۆ نىسبەتەى حساب كرددوون بەشى زۆريان ھى ناوى مەعان. وشەكانى «برايى، ھاوبەشى، وشەسازى، داماوى، سەپانى، كەلەگايى، ھەرزەكارى، جودايى، لاوى، گەنجى، ئازايى، ئازايەتەى، لاويتى، گەنجىتەى» ھەموويان ناوى مەعان و پىوئەندىيان بە نىسبەتەكەوئە نىيە لەبەر ئەمە رەخنەىكى لەسەر بنەماى ئەو وشانەوئە ھەلستابن بەرەو بۆشايى دەروئەن. وا دەزانم بە كارھىنانى «ەكى» بۆ نىسبەت لە شوين و بارى ئاستەنگدا نووسەر و ئاخىوئەر رەھا دەكات بە نموونە:

- تىر بۆ شىبان
- تىرى بۆ شىب

ئىنجا ئەگەر ويستمىن بلىين «شىبانى» و ئەو «ى» ەمان بۆ بە كارھىنا ھەر دەبى بلىين «تىرى»، كە بۆ «شىب» مان دانا كە ئىتر لەگەل «شىبانى» دا تىكەل دەبى. بەلام دەتوانىن تارادەىك چاوپۆشى لەو لەمپەرە بكەين چونكە لە ھەموو زمانىكدا وشەى واتاجودا كەنەوئە يەك فۆرم ھەر وەك لە ەرەبىدا وشەى «أرى- فعل مضارع للمفرد المتكلم» دەكاتەوئە «أرى- فعل ماضى للمفرد الغائب». لەمپەرى گەورە لەوئەدا دەبى كە بمانەوئى رېژەى نىسبەت بۆ «تىرى» بە واتاى شىب «بە كاربھىتىن و «ى» ى تىدا بخەينە گەر كە ھەر دەبىتەوئە «تىرى». ئىنجا ئەگەر ھانا بىھىنە بەر «ەكى» لەمپەر لە نىواندا نامىنى:

- تىر بۆ شىبان
- تىرى بۆ شىب
- تىرەكى بۆ شىبانى
- تىرەكىەتەى بۆ شىبەى

خۆ ئەگەر ويستمىن «شىبانى- تىرەكى» كە ناوى مادەى بەكىنە ناوى مەعنا ئەوسا بەرانبەر «الشىبانىة- كە مصدرى صناعىيە و ناوى مەعنايە» دەلىين «تىرەكىەتەى»، برواش ناكەم دەرفەتىكى دىكە لە دەستوورائى زماندا پەيدا بىئى بۆ دەرباز بوون لەم ئاستەنگە.

ئەو وشانەى كۆتايان بە «ى» ى درىژى قووچاو دىت وەك «برىسى، ترۆزى، سۆفى» ناتوان «ى» نىسبەت بەخۆيانەوئە بگرن، ناشىبى خەيال بۆ «برىسيانە، ترۆزىانە، سۆفيانە» بروات چونكە ئەمانە ئاوەلكارن ھەرچى وشەى نىسبەتدراوئە ئاوەلناوئە. ئىنجا ئەگەر نەلىين «برىسيەكى، ترۆزىەكى، سۆفيەكى...» رىگەى كورتمان لى درىژ دەبىتەوئە وەبا ھەر بە جارئ رىگەكە كوپر دەبىتەوئە.

لە زۆر شوپىنى كوردزماندا ئەگەر ناوى جىگە و ئاوايى وەك «جەلى، دارىكەلى، سلىمانى» بە «ى» كۆتايى ھاتىت بۆ نىسبەت دەلىن «جەلىەتەى، دارىكەلىەتەى، سلىمانىەتەى» واش دەبى كورتى دەكەنەوئە و دەلىن «جەلەتەى...» ئەم بە كارھىنانە تا ئىستاكەش باوئە و بۆ خۆم گوى بىستى بووم بەلام خەرىكە لە بن شالۆوى شارستانەتى و خويئندى نويدا كە وا گەلىك ئادگارى مىراتى تى دەبات. ئەمىشيان تى بچىت. باوئەر دەكەم لەو گوندانەى قوتابخانەيان تىدا كراوئەتەوئە تەنھا

به سالدآچوه كان بزانن بلین «سهروو كانیه تی، جیاقوولیه تی...» هه چچی وه چه ی تازه یه خه ریکه «دار، دوور، زار، زیر» فیر ده بی و به لای ته و وشانه دا ناچیته وه که ماموستا که ی لیان به له د نییه.

له کوردیدا «ی» ناوی مه عنا هه به و وشانه ده ویرئ بیانکاته ناوی مه عنا که ئاوه لئاون و وه صفی ماده ده که ن که خۆیان ماده ن وه ک: جوان، جوانی، شیرن، شیرنی، ناسک، ناسکی - دزیو، دزیوی... زمانی کوردی ویرای «ی» سی ئه داتی دیکه ی هه یه بو دارشتنی ناوی مه عنا:

ئه داتی «ه تی» وه ک: پیاو، پیاوه تی، دایک، دایکه تی - برسی، برسیه تی...

ئه داتی «ایی» ته مه یان بو مه به ستیکی ورد له کار دیت: به نمونه، وشه ی «دریژی» بو «مطلق الطول» دیت به لام که ویست «هه ندیک طول» نه ک «مطلق الطول» ده برپریت ده لیت «دریژی ژووره که، شیرنایی شه که که، روونا کایی په نجه ره، به زایی شاخه که، سه وزایی گیاه که».

ئه داتی «ایه تی» به زوری بو ده رختنی په یوه ندی نیوان مرؤف به کار دیت وه ک «خزمایه تی، دوژمایه تی، دوستایه تی، کوردایه تی، قهومیایه تی، مهردایه تی، که سایه تی، رابه رایه تی، عه بدایه تی...» هه ر ته مه ئه داته یسه ده توانی ناوی ماده ی ره ق و زه قی به پوز وه گریژی بو ناوی واتا وه ک «بهردایه تی - التحجر، الحجریه. گه چایه تی - الجیریه. خۆلایه تی، ئاسنایه تی...» زۆرینه ی ته و وشانه ی دهنگی ئه لفیان تیدایه وه ک «برا، گه دا» ئه لفی «ایه تی» یان ده سویت و ده بنه «برایه تی - نه ک براییه تی - گه دایه تی نه ک گه دایایه تی...» له شویت دیکه ده میکه ته دیارده یه تی چوونی ته و ئه لفه م روون کردوته وه و لیره دا ناچمه وه سه ری...

نووسه رانی سلیمانی به پیی ئاخوتنی ناوچه یی له جیاتی «برسیه تی، ته مینداریه تی، ئیتالیه کان...» ده نووسن «برسیه تی، ته مینداریه تی، ئیتالیکان...» هه چچی زۆر به ی کورده جوړه که ی دیکه که به کاره یینانی ره سه نه پیره وی ده که ن. ره سه نایه تی ته و جوړه یان له دوو به لگه وه به ئیسپات ده گات. به لگه ی په که م ته وه یه که زۆرینه ی هه ره زوری کورد ده لی «برسیه تی، وه لیه تی...» به لگه ی دوهم ته وه یه که ئاخیره ی سلیمانیس له ناچاریدا باده داته وه بو ریبازه ره سه نه که که مه جبووره بلئ «ئیتالیه هونه رمه نده کان» چارت ناچاره بلئ «برسیه هه ژاره کان». ماموستا ئلانیس به ریبازی ئاخیره ی سلیمانیدا بو «لاوتی، گه نجیته...» چوته وه. هه رچونیک بی ناشی ریبازه ره سه نه که ی ری لی بگیری. ته نانه ت له وشه ی وه ک «رؤشت، گه شت» یشدا ناشی «رؤیشت، گه یشت» که راستره کویر بکریته وه.

بیخود ده لی «له و رۆزه وه رۆیشتوه توراوه دلی من».

نالی ده لی «کی دهستی ده گاته به ی و ناری نه گه ییشتوت».

حاجی ده لی «که پیر بووم تیگه ییشتم دهستی گریم».

ئه دیب له سه ریته یی له مانه و له هه چچی وه ک ته مان هه یه خوی له ریبازه ره سه نه که ی کوردی رابه یینی. ئیمه له سه ره تاکانی ره نگریژی کردنی شیوازی ته ده بی کوردیدا یین. چی ئیستا که ره گ دابکوتی ده بیته شه قامه ری ته عمیری کوردی. ته و زمانه ی شیوه ی ته ده بیان ده قی گرتوه له ماوه ی 50 سالدایه ک بیتیان لی ناسوی و ناقرتی: کورته کردنه وه ی بی حساب له شیوه ئاخوتنی ره مه کیدا ده بی تا ته وه ی خه لقی توونس له ئاخوتنی یه مه ن ناگه ن سنه ییش زه فه ره به وتووژی ئاکری نابات. چه ندیکی بلوی له پاشماوه ی کونه زمانه که مان بیاریزی سوودی خۆمانه چونکه هه تا به ره وه ده ق و ده ستووری ره سه نه وه برؤین خه لقی تیدا کو ده بیته وه و له یه کدی حالی ده بن. کوردی له و دوو هه زار سالدایه یی ده ی لی سواوه له لزوم به ده ره بی.

به ره له وه یی له به شی یه که می گوتاره که برؤم بو به شی دوهمی چه ند ورده تیبینی هه ن پیاندا تیپه ره بیم:

که ره ته کاری «گر» پاشگری «گه ره - بوته وه - گر» له یه کدی جودان: هه چچی «گر» که رتیکی کاری «گرتن» ه. ناوی کارای لیکدراو (به ته عبیری جارن اسم فاعلی مرکب) دروست ده کات وه کوو که رتی زۆرینه ی کاره کانی دیکه «جلسور، ناخور، باجگر، سه رتاش». به عاده ت کاری تیپه ره له گه ل وشه ی «صفا» و له گه ل ئاوه لکاردا وشه ی لیکدراوی ته وتویی

دروست دەكات چونكە بەرکاری ناوئیت وەك «خۆشپۆ، سەررۆ، بەسەرھات، زۆرور...». ھەرچی «گەر»- لە بەشی زۆری وشە لیکدراوی ئیستاكەدا بۆتەو «گر» بارتەقاي «هوان» لەگەڵ ناو دیت و صیفەتی لیکدراو دەكاتە ناوی كەسابەت وەك «ئاسنگر، مزگر، دەرگەوان، پاسەوان».

لە وشە «نیركە پياز»دا بەشی یەكەمی وشەكە لە «نیرەك» ھوہ نەھاتوہ بەلكوو لە «نیرتك» ھوہ سواوہ. (بە ئەسڵ نیرتكە پياز و دەستكە قورادە) بوہ. ئیستاش لە ھەندئ ناوچەى عەشیرەتیدا پیرەكان، بگرە زۆر كەسیان «نیرتك و دەستك» بەكار دەھینن. ھەر وەك وشەى «قننە» ش دەكەنەوہ «قەلنە» كە پتر بەرەو «قەلوون و قلیان» ھوہ چۆتەوہ. وشەى «رێژە» بۆ «صیغە» دەست دەدات نەك «رێژگە». ھەرچی «رێژگە» یە وەك «ئیسنگە، بنگە، شەرگە...» ناوی شویتە نەك ئاوہلناوی شوین. وشەكەش لە «ریشتن» ھوہ بەربۆتەوہ كە بە ھەلە وەیا بۆ سوو ككردن دەكریتە «رشتن» بەلگەش ئەوہیە كە لە ئاینده و فەرماندا ئەو «ی» لە دیتەوہ:

• ئاوہكەم - ریشت

• ئاوہكە - دەرپژم

• ئاوہكە - برێژە

«رێژە و پیرە» ش ھەر بەلگەن.

لە وشەى «كەلەمێرد» دا ئەو «ە» یە كە فەتھەى عەرەبیبە نیوبەند نییە. دەنگێك دەبیتە نیوبەند (ناوگر) كە بترنجیتە كلیشەى وشەوہ نەك بیتە نیوان دوو وشەوہ. بە نمونە لە وشەكانى «بزووتن، بزواتن- بووردن، بواردن» ئەو «ئەلف» نە نیوبەند (ناوگر)ە. بەلای منەوہ دەنگى «ر» یش لە «گرنج» دا ناوگرە ترنجاوہتە كلیشەى «گنج» ھەرەوہا «ر» ی «قرژ» چۆتە ناو «قرژ».

دەرپۆم بۆ ژمارە دووی «كاروان»

كاتى خۆى كە رەخنەكانى مامۆستا ئالانى بۆ كۆرى زانیارى كورد ھاتن گەرماو گەرم لیژنەىەك- بە سەرپەرشتیكردنى خۆم- دەستی دا یە ریکخستن و ئامادەکردنى ئەو رەخنانە و ھى دیکەش كە لە نووسەرى دیکەوہ ھاتبوون بۆ بلاوکردنەوہیان. وێرای ئەو رەخنانە، ئالانى، راسپاردەى بەنرخى دیکەشى بۆ كۆر جیبەجى کردبوو لە بابەتى فۆلكلۆر و كەلەپوور... خەرىكى ریکخستننى ئەوانیش بووین بەلام ریکەوت وەھا بوو بەر لە سازدانى ئەو كارانە پێوہندیم بە كۆرەوہ نەما. زۆرىشى نەبرد یاسای تازە دەرچوو «دەستەى كوردى» خستە شوین كۆر و ئەو بوہ بەرپرس. دەمەوى زۆر بە خیرایى لە بەشى دوہى نووسینى مامۆستا ئالانى دەرچم:

بۆ ھەر مەبەستىك بى «قسەرستەنەوہ» بەجى ترە لە «قسە كاویژ كەردنەوہ». رەنگە «ھاوہەندى» ش لە «ھاوہەنگى» بۆ «ترباط» لەبارتر بى ئەگەر تارماى «ھاویرى» بۆ خۆى نەباتەوہ.

«ژیریبىژى» بۆ ھونەر وەیا زانستى «منطق» و «ژیریبىژى» بۆ كەسىكى «منطقزان» بى و «ژیریبىژەكى» بۆ نىسبەت وەلای «ژیریبىژى» كرە ناكەن. ھەرچی «ژیریبىژانە» یە ئاوہلكارە وەك بلیى: ژیریبىژانە دەدوى، كوردانە دەپوشى، مەردانە ھاتەكاہوہ، وشەكان لەم رستانەدا وەصفى كار دەكەن نەك كارا (فاعل).

ئەگەر «پۆلاندىن» بۆ تەصنیف بىتە دەستورى داتاشینى «كار» لە «ناو» خزمەتێكى گەورە بە زمانەكەمان دەگات ھەرچەند لە پۆلاندىشدا ھەر واتای كۆ و كۆمەل و ئاپۆرە وەردەگیرى نەك واتای «جۆرجۆر و خواروژوور» كە لە «صنف» ی عەرەبى و Class ی ئینگلیزى وەردەگیرى. بەلام لزوم نابینم بىنى پێوہ بنیین و بلیین «كابرا چەترى لى دا و خۆى عەلیشىشان...» مەگەر بەنیاى گەپ و گالته كەردن بى.

وشه‌ی «ره‌خسکان» له ئاخاوتندا باوه هه‌رچه‌ند له هه‌موو هه‌ریمیکیشدا ئاشنا نه‌بن. ئەم نه‌بیست بوونه‌ی ئەدیبه‌کانمان که ده‌چیته‌وه بۆ دوو هۆی سه‌ره‌تایی، یه‌کیان نه‌گه‌ران و سه‌ر لی نه‌دان. دووه‌میان نه‌بوونی چا‌په‌مه‌نی له هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا، ئا ئەم نه‌بیست بوونه زۆر جارمان ده‌مه‌ته‌قه‌ی هه‌لستاندوه ته‌نانه‌ت جارێکیان نووسه‌ریکی سه‌ر به‌ زمان له ئاست وشه‌ی «چیم» به‌ واتای «فریز- فریزوو» وه‌ها نه‌سه‌لمین بوو هه‌ر له‌ بنه‌وه ئینکاری هه‌بوونی ده‌کرد. که‌چی «فریزجار» به‌ واتای «چیمجار» ه. ئەو پیمه‌ره‌یه‌ی بۆ کێلانی زه‌وی چیمجار دروست ده‌کری پێی ده‌لین «پیمه‌ره‌ی چیمپ». نووسه‌ریکی دیکه‌ش به‌رانه‌ر وشه‌ی «پایه‌خ» سه‌ری له‌ «ی» هی ناو وشه‌که سو‌رمابوو، به‌ درێژی له‌ ته‌علیلی په‌رینه‌وه‌ی پێیه‌که بۆ ناو وشه‌که‌ی ده‌کوڵیه‌وه چونکه هه‌ر گۆی بیستی «راخستن، هه‌لخستن، خستن...» بووبوو که‌چی فۆرمی وشه‌که «یه‌خستن، ییخستن، ئیخستن، هیخستن» ه له‌ هه‌مووشیاندا ده‌نگی «ی» هه‌یه که ئیتر دیاره «پایه‌خ» له‌وان که‌وتۆته‌وه. گۆران‌بیژی کۆبی «حوسینی حه‌به‌تۆز» به‌ر له‌ 50 سال پتر قه‌وانی ده‌رکرد ده‌لی «هات کاروانی که‌رداران، ییخستیان له‌ بن داران، لیده‌ن ده‌ردی حه‌لوکی...».

وشه‌ی «تی وه‌رخ» له‌ دوو پیشگری «تی، وه‌ر» و که‌رتیکی به‌رابری «یه‌خستی» پیک هاتوه. هه‌ر له‌ جو‌ره‌ گۆی بیست نه‌بوونه جارێکیان دوو فه‌ره‌هه‌نگنووسی کوردی له‌ وشه‌ی «فروسمان» که‌ من له‌ نووسیندا به‌کارم هینابوو ر‌امان و نه‌یان‌بیستوو که‌چی له‌ زۆر شوێنی به‌ری سو‌ران به‌ واتای «ئه‌فسوون لی خویندن، ته‌له‌سم به‌ندکردن» له‌ گه‌ردایه. یه‌ک له‌ دوو فه‌ره‌هه‌نگنوسه (زه‌بیجی) دواتر پیم‌ی گۆته‌وه که تو‌زینیه‌وه‌ی له‌ وشه‌که‌دا کردوه و له‌ خه‌لقی باله‌که‌تی بیستوه له‌ جیاتی فروسمان ده‌لین «فلسمان». وادیاره وشه‌ی «ره‌خسکان» یش بۆی ر‌یک نه‌که‌وتوه به‌ر گۆیگری به‌ری بابان که‌وتی.

ده‌نگی «ک» له‌ وشه‌سازی کوردیدا ده‌وریکی چالاکی هه‌یه. لێره‌دا کارمان به‌یه‌ک باری ئەو ده‌وره هه‌یه که ده‌بیته‌ پاشگری کار و زیده واتابه‌کی تیدا په‌یدا ده‌کات. پاشگری «کا» له‌چاو پاشگری «ا» خه‌ستوخۆلییه‌ک وه‌یا شیوه‌گۆرییه‌ک له‌ وشه‌دا په‌یدا ده‌کات. به‌ نموونه، له‌ ر‌ه‌گی «بزر» هوه به‌ هۆی پاشگری «ا» کاری «بزران» په‌یدا ده‌بی. که‌ پاشگری «کا» ی پینوه لکا ده‌بیته «بزرکان» و شیوه‌یه‌کی نوێ بۆ «بزرکاو» په‌یدا ده‌کات له‌چاو «بزراو». وشه‌ی «په‌شیو» ده‌بیته «په‌شیوان» و ده‌شبیته «په‌شیوکان» که‌ سه‌ختره له‌ په‌شیوان، هه‌ر خۆشیه‌تی بۆته «په‌شوکان». دوور نابینم «هه‌لپروان» و «هه‌لپروکان» یش دوو دلۆبی ئەو خو‌رگه‌یه بن.

«نووزانه‌وه» بنگه‌ی وشه‌ی «نووسکانه‌وه» یه‌ به‌لام ده‌نگی «ز» به‌ جیرانه‌تی ده‌نگی «ک» بۆته «س» چونکه هه‌ردووکیان واته «س، ک» ده‌نگی کپن هه‌رچی «ز» ه ئاوازداره له‌به‌ر خاتری «ک» ه که‌ خۆی کپ کردوه وه‌ک وشه‌ی «نازک» که‌ له «ناز» هوه هاتوووه بۆته «ناسک» له‌به‌ر هه‌مان سه‌به‌ب، «بازوو» ش بۆته «باسک». هه‌رچی وشه‌ی «ره‌خسکان» ه خزمه‌تی نزیکی «ره‌خسان» هوه هه‌ردووکیان له‌ واتادا به‌ «ره‌خسین و ره‌سین» ده‌گه‌نه‌وه، به‌لام له «ره‌خسکان» دا زیده هیزیک هه‌یه.

ئه‌گه‌ر «کوگر» به «جامع» وه‌ر‌بگیری «کو‌نه‌گر» نابیته «مانع»، ده‌بیته ئەو شته‌ی هه‌ندی‌کان ده‌گرن و هه‌ندی‌کان ناگری. بۆ ئەوه‌ی بیته‌ پێچه‌وانه‌ی «کوگر» ده‌بی بگوتری «هه‌یچه‌گر» ئەوساش «هه‌مووگر» په‌سه‌ند تر ده‌بی له «کوگر». به‌لام «هه‌یچه‌گر» هه‌ر له‌ به‌رانه‌ر «کوگر، هه‌مووگر» دا ده‌سازی نه‌خۆ «مانع» «هه‌یچه‌گر» نییه.

له‌ کۆتایی ئەم پندا چونه‌وه‌یه‌دا ده‌لیم ماندوو‌بوونه‌که‌ی ئالانی جیی سپاسه و ده‌بی به‌و په‌ری هه‌ناسه درێژیه‌وه له‌گه‌ل زاراوه‌کاندا خه‌ریک بی. منیش ئەگه‌ر چاوم به‌ نووسینه‌کانی که‌وت و به‌ چاکم زانی پێیاندا بچمه‌وه تا پیم بکری تی‌بینیه‌کانم بۆ خۆی ده‌نیرم به‌ مه‌رجیک ته‌دره‌سی بزانه‌م. زۆریش گوشاد ده‌بم هه‌ر جاره‌که ده‌بینم نووسه‌ران له‌و زاراوانه وشه‌ وه‌رده‌گرن و به‌کاری ده‌هینن، وه‌ک بلتی حه‌سانه‌وه‌ی ئەو باغه‌وانه هه‌ست پی ده‌که‌م که ده‌بینی نه‌مامه‌که شین بوه و به‌ریشی گرتوه.

له «العراق» ی 9 ی شوباتی 1983 له ژیر سه‌ره‌ناوی «ویته‌ی هونه‌ری له شیعری حاجی قادری کوپی دا» ماموستا عه‌بدو ره‌زاق بیمار به‌دوا شیکردنه‌وه‌ی چند نمونه‌یه‌ک له نیگار کیشی هه‌ستیارانه‌ی به‌هاریه‌که‌ی حاجی دهنووسی:

«جا له‌م ره‌وه‌ه‌و ته‌که‌ی ماموستای دانه‌ری کتیبی «چه‌پکیک له‌ گولزاری نالی» به‌ ئاسانی ره‌ت ده‌کرته‌وه‌ که له‌ لاپه‌ره 199 دا گوتوویه‌تی: «یادی گوته‌ییکی تری «دلدار» ده‌که‌مه‌وه‌ که ده‌یگوت حاجی قادر له‌ به‌هاریه‌که‌یدا شوین پیی «قوربانی تۆزی ریگه‌تم» ی هه‌لگرتۆته‌وه‌ و ئه‌وسا من ئه‌مه‌م له‌ دلدار نه‌ده‌سه‌لماند که‌چی ئیستا وه‌ک به‌دیهیه‌ ئاشکرایه له‌به‌ر چاوم چی دلدار ده‌یگوت راسته.»»

چونکه‌ دانه‌ری ئه‌و کتیبه‌ منم پیویست بوو لی‌ره‌دا نه‌ختیک رووناکایی بو‌ لای ئه‌و شوین پیی هه‌لگرتنه‌وه‌یه‌ و ره‌تکردنه‌وه‌که‌ی بهاویژم.

ده‌بی له‌ پیشه‌وه‌ بلیم شوین پیی هه‌لگرتنه‌وه‌ی نالی له‌ لایه‌ن حاجی قادره‌وه‌ نه‌که‌مایه‌تی تیدایه‌ نه‌ بدعاتیکیشه‌ له‌ که‌س به‌ عه‌یب بگیرئ. له‌ نیوان شاعیرانی کورددا ویزای شوین پیی هه‌لگرتنه‌وه‌ «تضمین و اقتباس» یش به‌رچاو ده‌که‌وی که‌ پتر له‌ نزیکه‌وه‌ خولیای شاعیر به‌غه‌یری خۆیه‌وه‌ ده‌لکینئ. نالی که‌ ده‌لئ:

ناری سینهم گهرنه‌بی غه‌رقم ئه‌من
ئاوی چاوم گهر نه‌بی سووتاوم ئه‌ز

یه‌کسه‌ر واناخوازی له‌م به‌یته‌ی «ابن الفارض» کردوه‌:

فلولا زفیری اغرقنتی
ولولا دموعي احرقنتی زفرتی

به‌لام نالی مه‌هاریه‌تیکی تیدا به‌کار هیناوه‌ و بزانه‌م له‌و کتیبه‌ی «چه‌پکیک...» دا روون کراوه‌ته‌وه‌، جارێکیان باسی ئه‌م ئیقتیباسه‌م بو «بله» کرد له‌ پیشه‌وه‌ نه‌یسه‌لماند به‌لام که‌ گوتم ناشی نالی شیعری تصوفی وه‌ها... قسه‌که‌ی پیی بریمه‌وه‌ و گوتی که‌ تصوفت ناو هینا سه‌لماندم.

حاجی قادر ده‌لئ:

به‌ «تضمین» به‌یته‌کی نالی ده‌هینم تا ره‌فیعانم
بزانه‌ن من به‌ ئه‌و نايم خه‌زه‌ف قه‌ت وه‌ک گوهر نایی
«که‌مه‌ندی زولفی دوو لانه‌ له‌بو‌ گه‌بر و موسولمانه
ده‌کیشن بی‌ محابانه‌ چ له‌م لایی چ له‌ولایی»

پینج خسته‌کی له‌ لایه‌ن کورد و غه‌یری کوردوه‌ جوړیکه‌ له‌ تیک ئالانی ده‌روونی و رواه‌تی شاعیر و شاعیر.. «تلمیع» یش هه‌ر له‌م باب‌ه‌تانه‌یه‌.

ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ نیوان کورددا باو بوون به‌لام ئه‌وه‌ی پیی ده‌گوترئ «معارضه» له‌ کورده‌واریدا به‌رچاو ناکه‌وی، هه‌ر نه‌بی من نه‌مدیتوه‌ به‌لام وابوه‌ دوو شاعیر هه‌مان پارچه‌ هه‌لبه‌ستیان له‌ شیعری بیگانه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ته‌ سه‌ر کوردی وه‌ک که‌ بی‌کسه‌س و گووران کردیان. ده‌شی بزانه‌ن ئه‌م باب‌ه‌تانه‌ تیکرایان خۆ تاقیکردنه‌وه‌ و خۆ به‌خه‌لک گرتن و خۆ نواندنیان

تیدایه هەر چه‌ند ئەم نیازانەش رێ له هه‌لچوونی عاتیفه ناگرن، بگره وه‌ها بوه له پینج خشته کی سه‌رکه‌وتوودا سۆزی شاعیری دوهم سه‌ر ده‌کات که به‌ ئاهه‌نگی سه‌د له سه‌دی شاعیری یه‌که‌م ده‌دوێت:

دلی بردم به‌ناز و عیشوه دیسان شوخی عه‌یاری
فریبی دام به‌چاوی مه‌ستی خۆی مه‌حبووبی سه‌حاری
له‌ هه‌جراتی ته‌قم کرد ئه‌ی ره‌فیانم کوا مه‌ده‌دکاری
ئهمان مردم عه‌لاجی سا له‌ رپی پینغه‌مه‌را چاری
وصال یا قتل یا تسکین له‌ هه‌ر سی بۆم بکه‌ن کاری

سه‌رله‌به‌ری دیوانی شیخ ره‌زا تا که یه‌ک غه‌زه‌لی تیدا بۆ سۆزی دل‌داری تای ئەم پینج خشته‌کیه‌ی کردبیته‌وه که له‌ بلیسه‌ی «کوردی» یه‌وه ناگری تی به‌ر بوه.

«معارضه» به‌و شیعره‌ ده‌لین که له‌ کیش و قافییه‌ی شیعری به‌ر له‌ خۆی هه‌لبه‌ستراپی وه‌ک ئەحمه‌د شه‌وقی موعاره‌زه‌ی قصیده‌ی ابن زیدون:

أضحى التنائى بدیلا من تدانینا
و ناب عن طیب لقیانا تجافینا

ده‌کات و ده‌لێت:

یانائح الطلح اشباه عوادینا
تأسی لوادیک أم تشجی لوادینا

ئه‌گه‌ر به‌هاریه‌که‌ی حاجی له‌ کیش و قافییه‌ی قصیده‌که‌ی نالی بایه‌ پینی ده‌گوترا «معارضه». له‌لایه‌ن کیشه‌وه هه‌ردوو یان له‌ یه‌کدی نزیکن تا ئەوه‌ی هه‌ندێ شاعیریش فه‌رقی پینی ناکه‌ن، به‌شیکێ به‌رچاوی «صدر» وه‌یا «عجز» ه‌کانی به‌هاریه‌که‌ش وه‌ک دیره‌ شیعره‌کانی نالی ده‌بنه‌ 14 بر‌گه‌ به‌ نمونه‌: «له‌ خه‌ وه‌له‌سته‌ زه‌مانی بجینه‌وه‌ ئه‌ولا» 14 بر‌گه‌ بیه‌، صدره‌که‌ش 15 بر‌گه‌ بیه‌.

له‌م بواره‌دا ده‌بی راستیه‌کی گرنگی دیکه‌ش روون که‌روه‌ی شوین هه‌نگاومان بێ: داسه‌پاندنی برپاری «نبیه» پتر موحتاجی به‌لگه‌یه‌ له‌ «هه‌یه» چونکه‌ مه‌به‌ستی «هه‌یه» به‌ تا که یه‌ک به‌لگه‌ ئیسپات ده‌کری وه‌ک ئەوه‌ی گوێت له‌ خه‌شپه‌یه‌ک بوو و ده‌نگت دا «کیی؟» به‌ تا که وه‌لامی «منم» ده‌زانری خه‌شپه‌ی به‌نیاده‌مه‌.

به‌لام که وه‌لامیکت وه‌ر نه‌گرتوه‌ جه‌والیک به‌لگه‌ت ده‌وی تا ئیسپاتی «به‌نیاده‌م نه‌بوون» ی خه‌شپه‌داره‌که‌ ده‌که‌یت، ره‌نگه‌ یه‌ک به‌لگه‌شت چنگ نه‌که‌وی. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا برپاردان له‌سه‌ر هه‌بوونی خه‌مایه‌تی له‌ نیوان ئەو دوو قه‌صیده‌ به‌ناوبانگه‌دا تا ئەوه‌ی خه‌یال له‌ «شوین پینی هه‌لگرتنه‌وه» بکه‌ین به‌بادی هه‌وا نابێ به‌تایبه‌تی که‌ ده‌نگ و سه‌دای ئیعتیراز بێند بوو: پینوسته‌ لی‌ره‌شدا «منم» یک به‌خه‌به‌ر به‌نین.

ئه‌وسا له‌ «چه‌پکیک...» دا که‌س به‌ره‌له‌ست نه‌بوو تا کوو به‌لگه‌ کاری تیدا بکه‌م، قسه‌شم له‌ دل‌داره‌وه‌ ده‌گیرایه‌وه که ئیتر لزوم نه‌ده‌دیت به‌ به‌لگه‌ و نمونه‌ هه‌تانه‌وه‌ له‌ سیفه‌تی «شایه‌د» هه‌ بیه‌ داواکار.

به‌لگه‌ی ئەم شوین پینی هه‌لگرتنه‌وه‌یه‌ له‌ چه‌ند لایه‌که‌وه‌ تیک ده‌که‌نه‌وه: نالی شاعیریک بوه له‌ سه‌رامه‌دی شاعیرانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م، چ سه‌یر له‌ وه‌دا نبیه‌ شیعری بیه‌ته‌ ئه‌و «به‌رده‌ عازهبانه» یه‌ گه‌نجی له‌ خۆرازی هه‌یزی خۆی پینی تاقی

بکاتهوه. ئیمه بلیین و نه لیین نمونه ی زیده بالا له هه ره هونه ریکدا هه بی ده بیته «سه رمه شق». حاجی قادر له چه ندین جینگه دا باسی نالی و شاعیرایه تی ده کا. وه ک دیتمان «تضمین» یشی له شیعی کردبوو، له و «تضمین» ه به هیز تریش هه یه که ده لی:

زاهیره ن شیعرم له کوردی و نالی زور که متر نییه
تالعم بهرگه شته یه به ده بخته به ختم نووستوه

پیم بلی کام شاعیری نو یخوازی کوردی له تاووتینی «گوران» ره ها بوه؟ ره ها بوونی چی؟ هه رچی هه یه ده لی گوران ده روازه ی شیعی نو یی کوردی خسته سه ر گازه رای پشت.

واوه ی گوران، له م رۆزه دا کام شاعیر سه ره تاته که له شیعی شیرکو بیکه س ناکات؟ ئنجا ته گه ر شاعیره کانمان له هه لبه ستدا باسی گوران و شیرکو نه که ن و له توژینه وه ی ته ده بیدا ناویان به یینن خو حاجی قادر له شیعردا خو ی بو نالی شکانده ته وه ئنجا هاتوه خو ی شی به و به «کوردی» گرتوه - له مه زیاتر چیمان ده وی بیکه ی به رووناک ی بو ناو ده روونی حاجی تا شه به نگی نالی تیدا بدوژینه وه؟ به خه یال له حاجی پرسین ئایا نالی و شیعه کانی چ ته سه ریکیان بوه له ویزدانی ته ودا ده بی چ وه لامیکمان بداته وه؟ ره نگه پرسیا ره که مان لی عه یب بگری چونکه خو ی به شیعی پاته وپات ته و ته سه ره ی کردوته به لگه نه ویست. خو ته گه ر بگوتری حاجی باسی شاعیری دیکه شی کردوه و هه لی داوه ته وه ده لیم:

- باسی شاعیر و ته دیبکی به قه ده ر نالی نه کردوه.

- شیعی که سی دیکه ی به «تضمین» نه هیناوه ته وه.

- له نالی و کوردی بترازی خو ی به که سی دیکه نه گرتوه به دوا ته مانده ده لیم: شوین پی غه یری نالی هه لنه گرتوته وه.

له فه رزی یه کیک بوو که ئیسپات بکات که حاجی بو غه یری نالیش ده روون کرایه وه بوو ته وسا کاری من ئاسانتر ده بی چونکه به لگه یه کی تازم به ده ست ده که وی و ژماره 5 ی ده ده می و ده یخه مه ریزی به لگه کانی سه روو.

وردبوونه وه له شیعه کانی حاجی ده ری ده خات که له مه دانی «نالی نه وازی» دا حاجی به سی پله دا تپه ریوه یه که میان ته وه بوو گوتی «من به ته و نابم - وه یا ناگه م» ده میان ته وه بوو گوتی «به یتم له کوردی و نالی زور که متر نییه» سییه میان ته م به هاریه یه که بینر کتی تیدا کردوه له گه ل «قوربانی توژی ریگه تم».

هه تا شاعیریش شاعیر بووب نه یوانیوه هینده ی به هاریه که راستی نمونه ی سه رمه شقی کردبیته وه له وه شدا حاجی سه د جارن ته و نه رمه چریه چریه و منگه یه ریسوا ده کات که له بن لیوانه وه ده لی حاجی له شوهرتی شاعیره تدا قه رزداری قه ومایه تیه که یه تی. مایه ی شانازی حاجی و ئیمه یشه، به لام هه زار قه ومایه تی و حه قه رستایه تی و مه لایه تی به سه ر یه کدا که له که بکه ن «به هاری» وه ها پاراو و ئاورینگدار و ته فسووناوی نازین ته گه ر شاعیرایه تی له گه لدا نه بی.

جاروبار حاجی به زاری خو ی ده لی گله یی له که مو کووری ته م شیعره م مه که ن چونکه ده مه وی «..له م به ند و باوه ده ربجن» که چی له به هاره یه کدا له پشت په رده یه کی ته نک ی وه قاردا ته و هه لبه سته ده کاته به لگه بو زمانی کوردی که «به لاغه تیکی هه یه هیج زمانی نایگاتی». حاجی ته و له خو رادیتنه ی ناو به یتی «زاهیره ن شیعرم له کوردی و نالی زور که متر نییه» له م به هاریه دا به ئیسپات ده گه یه تی چونکه به راستی نمونه یه کی هه ره پینشکه و تووی هونه ری شیعه به روخسار و ناوه رۆکه وه، له کوردی و غه یری کوریدا. خو هه تا خه تمی که لام به شیعی شیرن هاتی شیرتر نابی له مه.

به هه مه حال ده رختنی مه هاره ت و په نجه ره نگینی و ئاراییش ت و سۆز و هه ستی بریندار و هه نیسکی غوره بت و واقعیه ت و ته و جو ره دیمه نانه له و به هاریه دا گه لیک ی به به ره وه هه یه که ده بی له لایه ن به له دی زانسته ئیسلامیه کان و ته ده بی کلاسیکیه وه توژینه وه و شیکردنه وه ی بین دریزی تیدا بگری، هه تا تی ده گه ین وه یا تی ناگه ین له به یتی:

بیالهی زهری نهرگس لهسه ره کفی سیمین

له بو نئاری مهیا به پر له زیری طلا

چون شیا «ظرف» ی نیرگز خوی زیر بیت و «مظروف» هکشی «زیری طلا» زیر بیت و ههر دوو کیشیان «ظرف و مظروف» ئەو زهرداری یه ناو نیرزگه کهن؟. تا تی دهگهین شه کهت دهبین.

نالی راسپاردهی به بادی «خوش مرور» دا بهرئ دهکات. حاجی قادریش له مههاره تی خویه وه «بهختی خهوالوو» دهوینیت و گرۆچکه کانی ههنا ی بهره و کوردستان بهرئ دهکات. دپاره بهختیش پتر له بای چالاک پیوهندی به مرۆفه وه ههیه و جیی خویه تی بهدنگ بیت و بکهوینته و تووین... له وه بهولوه ناوه رۆکی ههر یه کیک له دوو قصیده که ده بیته تهرجومانی ئەو گیانه ی ئاوه ئاگرینه ی بورکانی خوی وهدهر دهن. ههر وهک له «معارضه» دا دوو قصیده ی له یه کدی راماوی هاوکیش و هاوقافیهش ده بی ناوه رۆکیان جودا بی دهنه قصیده ی «معارض» له بایه خ ده کهوی و ده بیته لاسایکردنه وه. له شوین پی هه لگرته وه شدا ده بی ناوه رۆک جودابن ته نانهت له یه کدی نزیکبوونه وه یان له بهیت و دوو بهیتدا قصیده ی دوهم داناله نگیینی. به نمونه، حاجی قادر ده لی:

ئه گهر منم له فراقیان کزهم له جهرگه وه دی

ئه گهر دلّه وه کو جهرگم ده لیی ئەوا سووتا

قسه کانی خویان لهو دوو بهیته ی نالی دهخشین:

سووتا رهواقی خانه یی صبرم دل و دهروون

نه ی ماوه غهیری گو شه یی ذبکریکی یا صبور

لهم شهرحی دهرد و میحنه ته لهم سۆزی غوربه ته

دل وهخته بی به ئاو و به چاوما بکا عبور

خزمایه تی واتای ئەم بهیتانه ههر بۆیه لهسه ره حاجی قادر به لاسایکردنه وه و واتا خواستنه وه حساب نا کرئ چونکه مهحکه می و «اصالة» ی سه ره بهری به هاریه که له توهمه ی وه های ده پاریزی، ئەویش وه کوو نالی له بیر کردنه وه دا ههستی ئاگر تی به ربوون دهکات، ئیتر چون نالی سووتام!!

ههروهک حاجی شاکاری نییه به رانه به هاریه که ی راوهستی، سالمیش هه لبه ستیکی نییه بگاته ئەو وه لامه ی که به «بادی سهحر» دا بو نالی ده نیریتته وه.

قوربانی تۆزی ریگه تم ئە ی باده که ی سهحر

وه ی په یکی شارهزا به هه موو راهی پر خه تهر

نه سهیره و نه له سالم - یش به عیب ده گیرئ که له جوابدا به وشه کانی نالی دهست پی بکاته وه و هه مان بادی خوش مروریش بکاته وه به په یکی نامه هه لگر چونکه ئەو یه کسه ره له بهر تین و تاوی پۆلوه کانی نالی دلّی خوی ده تاوینیتته وه. له سالم و حاجی بترازی «مصباح الدیوان» یش شیعریکی نه گوته هاوتای پینج خشته کیه بیپه رده که ی بی که راسته وخۆ له «مستوره..» ی نالییه وه تیشکی داوه ته وه. ته نانهت سه رنجم بو ئەوه ده کشی که «مصباح..» به ئانقهست چوار مصره عی

هه‌ره پر هه‌ست و خوسته‌که‌ی وصفی یاری هیناوه‌ته سه‌ر قافی‌ه‌ی قه‌صیده‌ی «مستوره...» که کیشیشیان له‌گه‌لیدا پینکه‌لن:

وه‌ک تازه‌هه‌لووژیک‌ی له‌ناو دوو لقه‌دا بی
وا رینک گوشرابی که له‌دوو ... هه‌تاد...

به‌ش به‌حالی خۆم هه‌ستی سه‌ربلندی ده‌که‌م له‌وه‌دا که سی که‌له‌شاعیری کورد به‌ره‌فاقه‌تی سه‌رامه‌دیکی شیعری کوردی به‌سه‌ر خۆیاندا زال بووبن.

ئێستا به‌ئیزنی کاکه‌بیمار وا په‌سه‌ند ده‌که‌م هه‌له‌ی ئه‌و به‌یتانه‌ی به‌نموونه له‌به‌هاریه‌که‌ی هیناونه‌وه‌ راست بکه‌مه‌وه. به‌داخه‌وه زۆر له‌دیوانی شاعیره‌به‌سه‌رچوه‌کانمان له‌نووسینه‌وه‌دا هه‌له‌یان تی که‌وتوه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که له‌ده‌می چاپکردنیشدا هه‌له‌یان تیندا ده‌کری تا ئه‌وه‌ی کیشی به‌یته‌کان تیک ده‌چیت، ناوناوه‌مه‌عناشیان نامین.

مصره‌ی «له‌کیو و که‌ژ که‌سه‌ر له‌ئیواره‌مالات» به‌م شکه‌له‌پازده‌برگه‌یه که‌ده‌بوو له‌به‌ر وشه‌ی کۆتایی مصره‌که‌ «مالات» چوارده‌برگه‌بی چونکه‌ئهم وشه‌یه له‌وانه‌یه له‌دوو برگه‌وه‌بکریته‌سی برگه‌و کیشی شیعره‌که‌ش تیک نه‌چی. بۆ روونکردنه‌وه‌ ده‌لیم ئه‌گه‌ر مه‌صره‌که‌به‌راستی وه‌رگیرابایه‌ده‌شیا «مالات» ه‌که‌ی بکریته «مه‌رومال» و کیشی تیک نه‌چی که‌چی ئێستا ده‌یکاته‌شازده‌برگه‌. وا بزانه‌م ده‌بی بگوتری: «له‌کیو و که‌ژ که‌سه‌ر ئیواره‌دیته‌وه‌ مالات». له‌مه‌شدا پیویسته «سه‌ریواره» بخویندریته‌وه‌ده‌نا کیشی ته‌نبه‌ل ده‌بی. به‌م جو‌ره‌ئه‌گه‌ر بگوتری «.. مه‌رومال» کیشی ناشیوئ چونکه‌وه‌ک له‌پیشتر گوتومه‌به‌حه‌ره‌که‌به‌پی سازدان 14 برگه‌و 15 برگه‌ش هه‌له‌گه‌ری. تو بینه «له‌سه‌ر که‌فی سیمین» بکه «له‌سه‌ر که‌فی گوهرین» کیش عه‌بیدار ناب، لیره‌قسه له‌نه‌شیوانی کیشی شیعره، ده‌نا ده‌زانم حاجی نه‌یگوتوه «مه‌رومال». وشه‌ی «گوهرین» یش جیی نابیته‌وه‌له‌و مصره‌که‌دا چونکه‌زه‌ردایی نیرگ‌ز بۆ زیر ده‌چیته‌وه‌نه‌ک گه‌وه‌هر.

مصره‌ی «مه‌لایکه‌ی سه‌ر تاق و ره‌واقی مینایی» بوته 13 برگه‌و هه‌له‌یه‌ده‌بی بلین: «مه‌لایکه‌ی سه‌ری تاق و ره‌واقی مینایی».

وشه‌ی «جومبش» ده‌بی بنووسری «جنبش - جونبوش» چونکه له «جنبیدن» ه‌وه‌هاتوه. «مناره‌ی جنبان - جونبان» ی ئیسفه‌هان ریزه‌ی ناوی کارا (اسم فاعل) ی «جنبیدن» ی تیندا به‌کار هاتوه. هه‌ردوو مصره‌ی:

پیاله‌ی زه‌رری نیرگ‌ز له‌سه‌ر که‌فی سیمین
پره له‌شه‌بنم وه‌ک دوری لولوی لالا

ده‌بی راست بکریته‌وه‌و بینه:

پیاله‌ی زه‌ری نه‌رکس له‌سه‌ر که‌فی سیمین
پره له‌شه‌بنمی وه‌ک دوری و لولوی لالا

حاجی وشه‌ی «نرکس و سیمین» ی گوتوه که‌هاتین گوتمان «نیرگ‌ز» ده‌بی بنووسین «زیوین».

مصره‌ی: «به‌هار وا هه‌موو سالیکی دیته‌وه‌ئهما» بوته 12 برگه‌راستییه‌که‌ی ئه‌مه‌یه: «به‌هاری وا هه‌موو سالیکی ده‌یته‌وه‌ئهما» وه‌یاخود «به‌هاری وا هه‌موو سالیکی دیته‌وه‌ئهما».

ده‌بی بلین:

مه‌كانه: شه‌وقى به عيلاته...

حه‌ياته: زه‌وقى به ئه‌حبابه...

مصره‌عى «بى يو بچيه‌وه ئىستا (كانى) ديسان» به قسه‌ى عاده‌تيش قبول ناكړى. وا ده‌زانم راستيه‌كه‌ى ئه‌مه بى:

گه‌ر بى يو بچيه‌وه ئىستاكه بو وه‌طه‌ن ديسان

سه‌فه‌ر ده‌كه‌ى له وه‌طه‌ن ده‌چيه شارى جابولقا

له‌م ده‌مه‌دا ديوانه‌كه‌ى حاجى و ده‌سخه‌تى ديوانه‌كه‌شم لا نيه‌ بزانم له‌واندا ئه‌م به‌يته و ئه‌وانى ديكه‌ش چؤن نووسراون، به‌ رينمايى كيش و واتا و نه‌ختيكيش يارنده‌ى بيرهاتنه‌وه قالى بى ئه‌م به‌يتانهم راست راگرته‌وه. ئه‌وه‌ى راستيش بى هرچى نمونه‌يه‌كه له‌م نووسينه‌دا هينابيتمه‌وه هى يادكرده‌وه‌يه ئنجا ئه‌گه‌ر سه‌هوويان تيدا بى ليم ببورن. له‌ كو‌تايدا ده‌ليم مامؤستا بيمار هه‌قى هه‌يه ئه‌و بو‌چوونه په‌سه‌ند بكات كه به‌لايه‌وه راسته به‌لام منيش هه‌قمه بلیم ئه‌و به‌لگانه‌ى بو «به‌ ئاسانى ره‌تكرده‌وه» ى هينابوونه‌وه بايى ره‌تكرده‌وه ناكهن. له‌گه‌ل ريزمدا.

«...»

له ژماره‌ی 91 ی سالی 1982 ی «رۆشنبیری نوئ» دا برای لیهاتوو و دلسۆزی زمانی کوردی د. ئاوره‌حمانی حاجی مارف به گوتار له ژیر سه‌ره‌ناوی «پیداچوونه‌وه...» دا چهند ره‌خه‌یه‌کی له هه‌ندی بیرورای من ده‌باره‌ی یه‌ک دوو باریکه‌یی سه‌ربه‌ فۆنه‌تیک و ریتووس که له شه‌قامه‌رپی زمانی کوردی ده‌که‌ونه‌وه گرتبوو هیندیکی دیکه‌شی به‌پیی به‌لینی خۆی هیشته‌بۆوه بو گوتاریکی دیکه‌ی. به‌ر له‌وه‌ی چاوه‌چاوی گوتاره‌که‌ی دیکه‌ی بم وام به‌په‌سه‌ند زانی هه‌ر له ئیستاهه‌ست به‌رم بو شیکردنه‌وه و گرفت ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و خالانه‌ی نووسه‌ری به‌رێز به‌ لای قه‌ناعه‌تی خۆیدا شکاندبوونه‌وه ده‌شی ئه‌و سه‌رسووکییه و ده‌ست و قه‌له‌م ره‌ه‌اییه‌ی ئیستا که له خۆمیدا شک ده‌به‌م له ماوه‌دا ونی بکه‌م و لایه‌نی خۆروونکردنه‌وه و بیرورا ده‌بریتیم لی وه‌ته‌نگ بیت. ئه‌وه‌ی راستی بیت چه‌ندیکی بلیی به‌ ده‌ست ئه‌م نووسینه‌مه‌وه ناراحه‌تم چونکه‌ مخابه‌نه‌ دوو که‌سی وا هینده‌ی د. ئاورحمان و من له یه‌کدی نزیک رووبه‌رووی یه‌کدی بن له‌و باسانه‌دا که ده‌بوو به‌ گتوگو و له یه‌کدی حالیبون تییاندا بگه‌نه‌ رایه‌ک که هه‌ردوو لایینی رازی بن وه‌یا هه‌ر نه‌بێ په‌راویزی جودایی بیرورا له نیوانیاندا تا راده‌ی لوان و ئیمکان ویک بیته‌وه. ره‌نگه‌ هۆی ئه‌و لیک ترازانه‌مان ئه‌وه‌ بێ که د. ئاوره‌حمان خۆیندی زمانی له‌سه‌ر ده‌ستی پرۆفیسۆر و به‌پیی به‌رنامه و هه‌لومه‌رجی سه‌لمیندراوه‌وه ته‌واو کردیی منیش له رینگه‌ی لیکدانه‌وه‌یه‌کی خودبه‌سه‌ره‌وه‌ بێ رایه‌ر به‌ره‌و ناوتویژه‌کانی زمانیکه‌وه‌ چوو بیتیم که هه‌ر به‌قه‌ده‌ر دانه‌وه‌ی وشه و ده‌سته‌واژه و رسته‌کانی له‌ هۆش و ده‌رووندا سه‌ره‌ده‌ری له ده‌ستوره‌کانی بکه‌م که له‌ویدا د. ئاوره‌حمانیش وه‌ک من خاوه‌ن پشکه‌ هه‌رچه‌نده‌ ده‌شی ده‌ستوری ده‌ق گرتووی ناو به‌رنامه‌ روپینوکی ئه‌و پشکه‌ له‌ مرۆف بو برپاره‌ یه‌ که‌جاره‌کیانی خۆی وه‌یا، له‌ باریکی دیکه‌دا، به‌شیکی ئه‌و هه‌لانه‌ی که گه‌شتی بیرابه‌ر به‌ مرۆفی وه‌کوو منی ده‌کات به‌ رۆشایی ئه‌و ده‌ستورانه‌ ساغ بکریته‌وه.

له‌ پێشه‌کییه‌کانی گوتاره‌که‌دا یه‌ک دوو خالی سه‌ره‌تای فۆنه‌تیک سهر به‌ ریتووس له‌وه‌وه‌ نه‌ختیک به‌ هه‌له‌ به‌ر حساب ده‌کرین که هاتوون بینی من وه‌یا غه‌یری منیان له‌ به‌لگه‌کانی دا‌بریه‌ و به‌ سه‌ه‌ووی رووتیان له‌ قه‌له‌م داوه‌ وه‌ک که له‌ ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره‌ 12 ده‌خوینریته‌وه «... چونکه‌ ئاشکرایه «ن» ی چاوگ هیچ کاتیک ده‌نگی کۆنسانتی نا‌که‌وتیه‌ پێشه‌وه. رواله‌تی نووسینی کوردی به‌ ته‌لفوویی عه‌ره‌بی و نه‌بوونی ویته‌ی «أ» تییدا، بوته‌ هۆی هه‌ندی له‌ نووسه‌ران هه‌له‌ی تیدا بکه‌ن». ئه‌م نیشان دانه‌ وه‌ها راده‌نوینتی که ئه‌وانه‌ی قورسکردنی ده‌نگی پێش نوونی چاوگ به‌بزوین دانانین هه‌ستی پێ نا‌که‌ن هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ ریتووسی کوردیدا نیگار بو ئه‌م قورسکردنه‌ دانه‌ندراوه. به‌لام خاواراستان، له‌ دواتردا بو منی تی ده‌هینیته‌وه‌ که ده‌لین «... هه‌رچی مامۆستا مه‌سه‌عووده به‌ قورسکردنی داده‌نی».

من له‌ نووسینی لێره به‌ پێشه‌وه‌مه‌دا به‌ولای نوونی چاوگه‌وه‌ بو راستیه‌کی، رۆیشوووم که له‌ لیکدانه‌وه‌ و سه‌رنج راگرتندا دیارده‌یه‌کی دیکه‌ی «چاوگی» م دۆزیه‌وه‌ له‌وه‌دا که دیتیم ئه‌و دوو کۆنسانته‌ی «د و ت» ده‌که‌ونه‌ به‌رای نوونی چاوگ، ئه‌وانیش به‌ فه‌رمانی فۆنه‌تیک زمانی کوردی چهند کۆنسانتیکی دیاری کراو ده‌هیننه‌ پێش خۆیان. هه‌رچی «د» ه یا ده‌نگی «ن» یا ده‌نگی «ر» پێش خۆی دیه‌خیت وه‌ک: «برژاندن، چاندن، کردن، مردن...» له‌وه‌ به‌ولاهه‌ هیچ کۆنسانتیکی دیکه‌ قیوول نا‌کات. ده‌نگی «ت» ش هه‌ر به‌ حوکمی سروشتی ده‌نگه‌کان «س، ش، ر، ف، و» له‌ پێشه‌وه‌ دین... هۆی دیارده‌که‌ش ده‌گه‌ریته‌وه‌ بو فه‌رمانی ئه‌و گونجان و نه‌گونجانه‌ی ده‌نگه‌کانی کوردی که چهند جارنیک باسم کردوه و ساغم کردۆته‌وه‌ که گونجانی «ن، د - ر، د» له‌وانه‌یه‌ ری نادات قورسکردن بخریته‌ سه‌ر دوو ده‌نگی «ن، ر» له‌ به‌رای «د»، ریش نادا قورسایی بخریته‌ سه‌ر «س، ش، ر» له‌ به‌رای «ت» دا هه‌رچی ده‌نگی «ف» که‌متر له‌وان گونجاوه‌ به‌لام ئه‌ویش له‌ ده‌نگه‌کانی دیکه‌ پتر چه‌ز به‌ «ت» ده‌کات، واشده‌زانم که به‌شیکی کورد ئه‌م ده‌نگه‌ی له‌ به‌رای «ت» ی چاوگدا گو‌ریوه‌ به‌ «د» هه‌ر له‌به‌ر پتر گونجانی «د» ه که‌یه‌ له‌گه‌ل «ت» دا، نموونه‌کانی خواره‌وه‌ قسه‌کان روون ده‌که‌نه‌وه:

- کوشتن ، مشتن
- گرتن ،
- کهفتن ، خهفتن «کهوتن، خهوتن»...

بهلام دهبي بليين دهنګي «ن» یش له گهل «ت» گونجاوه کهچی له پيش «ت» ی چاوه و نه ایه. کاتی خوئی بو ټوه چوو بووم کهوا رهنګه زیده گونجانی «ن» له گهل «د» دا وهای کردی به ته وای بو خوئی بدزیته وه. ټم رایهش له دوو پرووه پتر خوئی له فناعهت نزیکه ده کاته وه.

یه کیکیان ټوه به که گونجانی «ن» و «د» وهای کردو له سلیمانی منګه و «غنه» یه که له نیوانیاندا په یدایې که «د» ه که بکات به «گ» و بگوتری دهر به نګ، مه نګ، ټه فه نګی...

دووهمیان ټوه به به شیکي ټاخپوهری دهوروبه ری مهرګه و باشووری رانیه هه موو «د» ه کانی پيش نوونی چاوه ده کهن به «ت» و ده لین: کرتن، مرتن، برتن - له بری کردن، مردن، بردن. کهچی «د» ی پاش «ن» وه که خوئی ده هیلیته وه، ده لین چاندن، ستاندن...

تا سالی 1957 یش ټم دیارده به هی نه دیتن نه بوون، له وه به ولاره به هوئی په یدابوونی گومی بناوانی «دوکان» و ژیر ټابوونی به شیکي زوری ټاواپی ټو ناوچه به خه لکه که بلاه و یان لی کرد و له نیشته جیبوونی داوتردا ټیکه ل به ټاخپوهری جوړ جوړی زاره کانی کوردی بوون، منش له و ساله وه پیوهندی هاتوچوم به و ناوه وه کهم بووه که ټیر نه توانم گوی بیستی ټاخاوتیان بم، پای ټوه ی بیرو پای لی هه لینجر...

داوتریش گوتاره که ی له به ره و کوتای ستوونی سیپه می لاپره 13 و ستوونی یه کهم و دووهمی لاپره 14 دا که نه ختیک دوری «دهنگ، پیت، فونیم» هه لدیت یارمه تی ټو خوینده وارانه ده دات که به ته وای له باسی فونولوجی و ریټووس نابه لدن به لام که ده لی «فونیم... به ته نها خوئی خاوه نی مانا و انا نیه» لیره دا روونکردنه وه یه که هه لده گری:

فونیم، دهنګی لغوی- ټه لفوپی، له ناوتویژی وشه دا به ته نها وانا نابه خشیت وه که ټوه ی سی دهنګی «د، ا، ر» له وشه ی «دار» دا هیچیان خوئی له خوئی دا واتی نیه به لام که بریارمان دا دهنګی «م» وه یا «ت» وه یا «ی» فونیمه چارمان ناچاره ده بی بلیین له «برات» دا ټم «ت» ه واتی هیه چونکه راناوه و ده لاله تی «تو» ده به خشیت. له «برام» دا دهنګی «م» یش که فونیمه واتی «من» ده به خشیت... «برای»...

نه ختیکي دیکه ش ماوه له باره ی و اتاداری و نه داری فونیمه وه بدوین: زمانزانی عه ره بی بهر له 1000 سال پتر، له «فقه اللغة» بو ټوه چوون که هه فونیمه «له ته عبیری ټه وانداندا "حرف"» له وشه دا ده لاله ټیکي هیه، ټم باسهش له ژیر سه ره ناوی «الأشفاق الکبار» لی کولراوه ته وه، یا هه نه بی من له ژیر ټم سه ره ناوه دا خویندومه ته وه. له م مه یدانه دا «ابن جنی» و «ابو علی الفارسی» به تابه تی یه که میان، که و ایزانم قوتایی دووهمیشیان بو، دهستی بالای هه بووه... به هه مه حال ټه وانیش نالین هه ره حه رفه مه عنای مه فهورومی هیه، ته نها ټه وهنده ده لین که هیمای به ره و راگه یاندنی وانا هیه... لیره دا ټه گه ره سه ره ووی و درشتیه که له نووسیه که مدا هه بیت به به خشینی خویندو ده ده مه وه چونکه ده میکه ټه و باسانم به سه ردا ټیه ریوه ریشم نیه بگه ریمه وه بو سه رچاوه کانیا، گوتیشیان بی زه ره ره، مه گه ره کهم و که سربیه کی ټیانداندا هه بیت له سه ر من حساب بگری و به زه ره ری خویم ته وای بیت.

بهر له وه ی بیمه سه ر خوړوونکردنه وه له باره ی ټو نوخته نیگایانه ی ټیانداندا یه کدی ناگرینه وه، ټیبینه کی گشتی هیه چا که بگوتری:

ټیمه، نووسه رانی کورد، به زوری «Phonology - فونولوجی و Phonetic - فونه تیک» ټیکه ل ده که ی و باسی ناو یه کیکیان بو ټه وی دیکه یان راده گوین، به لای منه وه هه رچند وا باشه باسه کانی یه که بابه ت له و بابه ته دا لی

بکۆلریتتە، وەیا ھەر نەبى كە پەريەوہ بۇ ناو بابەتيكى ديكە ئەنگوستيكي بۇ رابكيشرى، ديسانەوہ بە مەرجيكي ھەلە و بەھەلە بردن لە بەيندا نەبى كەس لەو راگوپستتە و تيكەلكردنە زەرەر ناكات.

من ھيچ رەخنەيەكم نيبە لەوھدا لە ناوتويژى «جيۆگرافى» دا راستيەكى گرنكى «ديمۆگرافى» بخويتمەوہ. بۇ نموونە، ليكۆلینەوہ لە سروشتى دەنگى ھەمزە خوۋى لە خویدا سەربە فۆنۆلوجيە، بەلام دۆزينەوہى دەورى ھەمزە لە ئاخاوتنى كوردیدا سەربە فۆنەتيكى كوردیە، كەچى ھيچ بەرھەلستيم نيبە لەوھدا كە نووسەريك بيت و لە دەمى دەرختنى سروشتى دەنگەكەدا بابداتەوہ سەر ھەمزەى كوردى و رايەكى رابەرى تيدا دەربريت. ئيمە ھەرچەند كە دەبى رينكويپيكي بەرنامەى زانستى لە توپژينەوہدا رەچاوى بكەين، نابى وەتەنگ بينن لەوہى كە سەرەتاييمان لەو تەرزە باسانەدا سنوورى دوو دراوسىيى ھيندە بيسنوورى وەك فۆنۆلوجى و فۆنەتيكمان پى بەزيتى. ئەوہى راستى بيت فۆنۆلوجى لەوھدا بايەخ پەيدا دەكات كەببيتە چراى مەلبەندى فۆنەتيك، دەنا بۇ خوۋى بە تەنھا و دوور لە فۆنەتيكى زمان و ئاخاوتنى سەرزاران لەوہ تينەر ناكات كە ئارايشتى نەزۆكى رۆشنيبرى بيت بەتايەتى لە ئاست زمانى كوردیدا كە پئويستە بە ناوكيلكردنى ريزى وشەكانى و لەراندنەوہى دواى تەعبيرەكانى ھەيە نەك بە تيوەرامانى لە بەرزايى زمانناسيەوہ بە دووربينى فۆنۆلوجى... لەگەل ھەموو ريزيكم بۇ ئەو بەرزايى و ئەو دووربينەدا...

بەتەما نيم لەم گوتارەدا وردورد شوين ھەنگاوى نووسينەكەى د. ئاورەحمان ھەلگرمەوہ و پينەبى رەخنە و بيروراكانى جوابەجيبى لەگەلدا بكەم چونكە ئەم كارە لە رادەبەدەر دريژ خايئە. لە تيكراى نووسينەكەيەوہ چەند خاليكى بنجى دەكەمە روانگەى سەرەتاتكە بەم لاوئەولايى باسەكاندا، لەوھشدا بە ناچارى ليكدانەوہى ئەوتۆ دەخەمەوہ بەر سەرنجى خوئنەر كە لە نووسينى ديكەمدا پيياندا تيبەريوہتم، بەلام بە دەم كوتانەوہى كۆنە خەرماني وشەكارىيەوہ گول و دانەى نەكوتراو و ديتراوئيش رەگەل پى گيرەى ئەمجارەيان دەكەويت...

خالى يەكەم ئەوہيە لە بارەى «كسرة مختلصة» وە بگوتري، ئەو كەسەرەيەى فۆنۆلوجيستەكان بە بزويئى دادەنين ومنش بە قورسكردن:

ئەم دياردەيە لە ئاخاوتندا شتيك نيبە ھەستى سەرنجەدەرى بەسەردا بكيشيت و تپى ھەل نەئەنگويت، تەنانەت ھيند زەق و بە پۆزە زمانزانانى عەرەب بەر لە 1000 سال پتر ناوى «كسرة مختلصة» يان لى ناو، بە بيتۆلئيش لە بارەيەوہ دواون ھەر بە پنى سروشتى زمانەكەشيان لە نووسيندا نيگاريان بۇ دانەناوہ وەك كە بۇ كورتە بزويئەكانيان داناوہ چونكە ئەم «كسرة» يە لە عەرەبيدا تەنھا لە دەنگى پيش دەنگى كوتاي وشەدا دەرەكەوئى كە ھاتيت و بى «اعراب» وەستانت، وشەى عەرەبيش لە رستەدا بى «اعراب» نابى.

بە نموونە رستەى «ھذا بكر» دەبى «ر» ە كەى كوتاي بكر تەنوينى بدريتى كە دەكاتەوہ «ضمة و نون» و دەگوتري «ھذا بكر، - بكر» كە ھاتيت تەنوينەكەت بۇ مەبەستى ئاسانى، تى برد ئەوسا قورسايى وەيا «كسرة مختلصة» دەكەويتە سەر دەنگەكەى «ك» - لەگەل ئەمەشدا رەخنەيەكم ھەيە لەو ناوہى «كسرة مختلصة» بەتايەتى كە وەپال دەنگى واو بدريت چونكە ئەم دەنگە خوۋى «ضمة»ى دريژە، كە بە كۆنسانتئيش دەرەبىرى تامى «ضمة»ى ھەر تيدا دەمىنى كە ئبتر دەنگى «كسرة» قبوول ناكات. لە وشەى «دور - دەور» دا قورسايى سەر «و» ەكە دەنگى «ضمة» يە نەك «كسرة». ھەر ئەم خسلەتەى بوونى دەنگى «ضمة» لە «و» دا واى لە نووسەرى كورد كردوہ كە وشەى «وورج، ووزە...» بە دوو «و» بنوسيت كە يەكيكيان واوى كۆنسانت و ئەوى ديكەشيان كورتە بزويئى «ضمة» يە.

ريكەوت واوو مامۇستا توفيق وەھبى لە 1929 بە نووسين باسى ئەم دياردەيەى كردوہ، نيگارى بۇ داناوہ دەنا مەلاكانى كورد لەوہتەى دەخويئىن و دەرس دەلینەوہ ئەم «كسرة مختلصة» يان بەسەر زمانەوہيە، مامۇستا وەھبىش لەوانەوہ سروشتى كورتە بزويئى «ى»ى بۇ قەراردادە كرد كە بەچكەى «ى» ە بەلام لە خوئندنەوہى نوئىوہ بۇ ئەوہ چوو كە نيگارى بۇ دابنيت. رۆژئاواييەكان لە نووسينى ئيستاكەياندا لە زور حال و باردا گوئى نادەنە ئەم «كسرة مختلصة» يە تا ھەموو جاريك نيگارى بۇ دابنيتن. بە نموونە كە دەنووسن burn, turn, worm نيگار بە دوا پيتى r دا ناووسن

ههروه‌هاش نیگاری نایه‌خه دواى ئه‌و پیتیه‌ی که له سه‌ره‌تای وشه‌وه بی بزویته‌ی ئاشکرا دیت وه ک crow, screen, please, bring و هی تریش...

وه ک د. ئاوره‌حمان نووسیه‌وتی، ئه‌م ده‌نگه بارت‌ه‌ق‌ای بزوین بر‌گه له وشه‌دا دروست ده‌کات، به‌لام شتیک ماوه لی‌ره‌دا د. ئاوره‌حمان نه‌یگوتوه: ده‌بوو بشل‌ی ویر‌ای بر‌گه دروست‌کردن ئاوازه‌ش په‌یدا ده‌کات له‌و ده‌نگه کپانه‌دا که له‌گه‌لیاندا دیت، له‌ویشدا هه‌ر باته‌ق‌ای بزوین کار ده‌کات به‌لام دوو تیبینی گرن‌گ و گرن‌گتر هه‌ن نابی پشت گوئ بخرین چونکه رووناکی ده‌خه‌نه سه‌ر سروشتی دیارده‌که:

یه‌که‌م، ئه‌وه‌یه‌که گه‌ر ئه‌م دیارده‌یه بزوین بایه‌و به‌ره‌و که‌سه‌ره‌ش بایه‌ ده‌بوو له‌ ده‌ر‌برینی کاف و گافی سه‌ره‌تای وشه‌ی کوردیدا ئه‌و کلۆریه په‌یدا بکات که بزویته‌ی کورت و دریز‌ی «ی» په‌یدای ده‌کات. ده‌بوو کافی «کردن» و گافی «گرتن» کلۆر کرابایانه. جا ئه‌گه‌ر بگوت‌ری بزویته‌که هینده‌ به‌هیز نییه‌ ئه‌و کاره بکات ده‌لیم منش پتر له‌وه داواناکه‌م که دیارده‌که بای بزویته‌ی کورت کاریگه‌ر نه‌بی. کاف و گافی ئه‌وتوویی ناوه‌ندی وشه‌ش هه‌روه‌هایه «شه‌کر، سه‌گر‌مه...».

تیبینی گرن‌گتره‌که ئه‌وه‌یه که سه‌رنجی ورد ده‌ری ده‌خات ئه‌م قورس‌کردنه له‌ هه‌موو حالدا ئاوازه په‌یدا ناکات، هه‌رچی بزویته، کورت و دریز‌ی، هه‌میشه ئاوازه‌داره. له‌گه‌ل خوتدا بی ته‌ره‌فانه وشه‌ی «ستاندن» بلیره‌وه ده‌بینیت ئاوازه به‌دوا ده‌نگی کپی «س» دا نایه‌ت هه‌ر چه‌نده قورس‌کردن به‌سه‌روه‌یه. به‌لی ده‌زانم که بته‌وی ده‌توانیت ئاوازه په‌یدا بکه‌یت به‌لام کاری ئانقه‌ست جودایه له‌گه‌ل فه‌رمانی فۆنه‌تیک. له‌ وشه‌ی «شت» دا ئاوازه به‌دوا «ش» دا دیت به‌لام که گوت «شته‌کان» ئاوازه‌که له‌ ده‌نگی «ش» هه‌وه نایه‌ت. وشه‌ی «فت» ئاوازه‌ی هه‌یه به‌لام که گوت «فتار» ئاوازه‌که له «ف» هه‌وه ده‌روات بۆ «تا»، دیاره‌ ده‌نگی «ر» ش هه‌ر ئاوازه‌ی هه‌یه هه‌رچه‌ند وه‌ستاویشه چونکه ده‌نگیکی ئاوازه‌داره.

فۆنه‌تیک‌ناس که بۆی ئاشکرا بوو ئه‌م دیارده‌یه له‌و بارانه‌دا ئاوازه په‌یدا ناکات ده‌بی به‌سه‌لمینی بزوین نییه و شتیکی دیکه‌یه. به‌نیسه‌ت ده‌نگناسی کورده‌وه تیبینی‌کی تاقی که‌روه هه‌یه که بۆ غه‌یری کورد ده‌ست نادات:

ده‌زانین له‌ زۆر شیوه ئاخواتنی کوردیدا که «ل» ی وه‌ستاو که‌وته به‌رای «ت»، ده‌نگه‌که‌ی «ل» بۆخۆی ده‌بیته «ل»، لامی قه‌له‌و، ده‌نگه‌که‌ی «ت» ش وه‌ک «ط» ی عه‌ره‌بی لی دیت، به‌لام که بزوین که‌وته به‌ینیاوه‌وه وه‌کو خۆیان لاواز ده‌میننه‌وه. ده‌گوت‌ری «قه‌لتاره - قه‌لطاره، پالتۆ - پالطو، بالته - بالطه... هتد». جا ئه‌گه‌ر ئه‌م دیارده‌یه له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا بده‌ینه به‌ر سه‌لیقه‌ی ده‌نگناسی‌مانه‌وه ئاخۆ به‌ چ ئاکامیک ده‌گه‌ین؟

بایین له‌ وشه‌ی «خلت، خلط» که «ل» ه‌که تیبیدا به‌وه‌ستاوی ده‌که‌ویتته پیش «ت، ط» ه‌که‌وه و به‌ هه‌موویان یه‌ک بر‌گه‌ن، بیکه‌ین به‌ دوو بر‌گه و بلین «خ، ل، ت» ئایا هه‌ر به‌ قه‌له‌وی ده‌میننه‌وه؟ ئه‌وه‌ی من وه‌ک به‌دییه‌ی ده‌زانم ئه‌وه‌یه که لاهه‌که به‌ قه‌له‌وی ده‌میننه‌وه و به‌دوا خۆیدا «ت» ه‌که‌ش قه‌له‌و ده‌کات.

ئایا ئه‌گه‌ر «کسرة مختلصة» ی سه‌ر «ل» ه‌که بزوین بیت ری ده‌مینن لاهه‌که قه‌له‌و بکری؟ ده‌زانم له‌ کوردیدا لامی پیش تی هه‌میشه به‌ وه‌ستاوی و بی قورس‌کردن دیت به‌لام بۆ مه‌به‌ستی تاقیکردنه‌وه مانع نییه قورسای بیخه‌ینه سه‌ر «ل» ه‌که هه‌ر وه‌ک مانعیش نییه به‌نیازی تاقیکردنه‌وه بلین «ق» که ده‌زانین هه‌رگیز ده‌نگی «ک» له‌ کوردیدا پیش «ق» یش نایه‌ت. به‌هه‌مه‌حال ئه‌م تاقیکردنه‌وه‌یه ده‌دریته‌وه به‌ بر‌یاری سه‌لیقه‌ی ده‌نگناسی، په‌کیکیش بیه‌وی ئه‌نجامه‌که‌ی نه‌سه‌لمینی ده‌توانی پی له‌سه‌ر ئه‌و شته داگری که خۆی ئاره‌زۆیه‌تی. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌بی بلیم ئه‌گه‌ر تاقیکردنه‌وه‌که لاهه‌که قه‌له‌وه‌که‌ی پاراست، ئیسپاتی بزوین نه‌بوونی «کسرة مختلصة» که ده‌کات، ئه‌گه‌ر قه‌له‌وه‌که هه‌لستا ئیسپاتی بزوینبوونی که‌سه‌ره‌که ناکات چونکه ئه‌وسا ری هه‌یه بلین ئه‌و قورس‌کردنه هه‌روه‌ک ئاوازه‌ی په‌یدا کرد، بوه له‌مه‌په‌ریش له‌ نیوان «ل» و «ت» دا، جگه له‌وه به‌لگه‌یه‌کی دیکه هه‌یه له‌ نووسینه‌که‌ی د. ئاوره‌حمان خۆیه‌وه هه‌لده‌ستی هیچ که‌له‌به‌ر له‌ باسه‌که‌دا ناهیلته‌وه و بزوین نه‌بوونی ئه‌و دیارده‌یه به‌ ئیسپات ده‌گه‌یه‌نی به‌ مه‌رجیک به‌لگه‌سه‌لمین بین.

ئه‌م به‌لگه‌یه له‌ دراوسیه‌تی باسی بزویته‌که له‌گه‌ل باسی فۆنیدا خۆی ده‌سه‌پینی. وا به‌باش ده‌زانم لی‌ره‌دا به‌ دم ساغ‌کردنه‌وه‌ی حال و باری «که‌سه‌ره» و چه‌ند شیک‌کردنه‌وه‌یه‌کی رووت‌تر که‌روه‌ش له‌ باره‌ی فۆنیمه‌وه به‌ینمه‌ ناو

نووسینهوه، که ئه‌ویش له‌لای خۆیه‌وه به تیکراییی هم یاریده‌ی ئه‌سله‌ باسه‌که ده‌دات و هم پتریش نیگای خویته‌ر بۆ یینینی کیشی فۆنیم فره‌وان ده‌کات.

فۆنۆلۆجیسته‌کان، که د. ئاوره‌حمان له‌وانه‌وه باسی فۆنیمان بۆ ده‌گێریتته‌وه ئه‌وه ده‌لین که له‌ گوتاره‌که‌یدا به‌ کورتی نووسراوه، واتا «فۆنیم به‌و ده‌نگانه‌ ده‌گوتری که له‌ زماندا وشه‌ پیک ده‌هینن و به‌ گۆران و نه‌مانیان واتا ده‌گۆرن». لیره‌دا ده‌قی ته‌عریفه‌که‌ی د. ئاوره‌حمانم نووسیه‌وه تا‌کوو ئه‌گه‌ر ره‌خنه‌یه‌کم هه‌بوو خۆی بکه‌م به‌ شایه‌دی جوداوازی بیروپرای هه‌ردوو‌مان.

که ته‌عریفه‌که‌ی سه‌ره‌وه بکه‌ینه کیشانه‌ی لیکدانه‌وه‌مان دوو ئاکامی لێ په‌یدا ده‌بی له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ رایه‌کانی د. ئاوره‌حماندا ریک ناکه‌ون:

یه‌که‌م: نابی فۆنیم له‌ده‌نگ گرنگتر بی چونکه‌ فۆنیم خۆی ده‌نگه‌و هه‌رچی بایه‌خ و گرنگیه‌کی هه‌بیت به‌ر ده‌نگیش ده‌که‌ویت، به‌لام بایه‌خی ئه‌و ده‌نگه‌ یاریده‌ده‌رانه‌ی که فۆنیم نین هه‌ر بۆ ده‌نگ ده‌مینتته‌وه. وه‌ک که ده‌لین هه‌موو ئاده‌میزادیک گیانله‌به‌ره‌ چی له‌ نرخ‌ی مرۆفایه‌تیدا هه‌یه‌ له‌ له‌ جغزی «گیانله‌به‌ر» ده‌رناچی، به‌لێ، راسته‌ بگوتری ئه‌و ده‌نگانه‌ی فۆنیم گرنگترن له‌و ده‌نگانه‌ی فۆنیم نین.

دووهم: به‌دوا ئه‌و ته‌عریفه‌دا باوه‌ر به‌و به‌دیه‌یه‌ ده‌که‌ین که هه‌ر ده‌نگیکی «لغوی» له‌ پیکه‌یتانی وشه‌دا به‌شدار بیت و به‌ نه‌مان و گۆرانی واتا بگۆریت وه‌یا نه‌مینتیت فۆنیم بی به‌و پیه‌ ده‌بی ده‌نگی هه‌مزه‌ش فۆنیم بیت چونکه‌ هه‌موو مه‌رحه‌کانی تیدا هاتوته‌ جی که‌چی گورج له‌ فۆنیمی ده‌خريت... به‌لام با جارێ واز له‌ هه‌مزه‌ به‌یتین و له‌گه‌ل فۆنیم خه‌ریک بین:

ته‌عریفه‌که‌ هه‌موو ئه‌و ده‌نگانه‌ی له‌ پیکه‌یتانی وشه‌ به‌شدار نین له‌ جغزی «فۆنیم» یان ده‌رداویت وه‌ک لرفه‌ و فیکه‌ و کۆکه‌... و هتاد... هه‌روه‌هاش ئه‌و هیز و سستی و به‌رزنی نزمی و توندی و شلکیه‌ی که به‌ پنی داخوازی ده‌ربرینی تووره‌یی و ره‌زامه‌ندی... و... ئه‌و جوړه‌ هه‌ستانه‌ تیکه‌ل به‌ ده‌نگی وشه‌ و رسته‌ ده‌بن ئه‌وانیش فۆنیم نین. ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌ ده‌نگ ناسان له‌باره‌ی فۆنیم نه‌بوونی ده‌نگ دوابن هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ که د. ئاوره‌حمان له‌ گوتاره‌که‌ی دا باسی کردوه‌ منیش رامگۆیسته‌ ئیره‌کانه‌. به‌لام له‌ خه‌ریکیبوونی خۆمه‌وه به‌و ته‌رزه‌ باسانه‌ی هۆش و دل داده‌گرن بۆ فۆنیمه‌بوونی هه‌ندی ده‌نگی دیکه‌ چووم که وه‌ک ده‌نگی «لغوی» ده‌بیسرین به‌لام له‌به‌ر جوړی ده‌ربرینیان و تیکه‌ل نه‌بوونیان له‌ پیکه‌یتانی وشه‌ ناشی فۆنیم بن:

زۆربه‌ی ده‌نگه‌ که‌کان به‌به‌ریانه‌وه هه‌یه‌ له‌ ریی بردنه‌ ژووره‌وه‌ی هه‌ناسه‌ بۆ ناو ده‌م و سی، نه‌ک هه‌ر به‌ هیتانه‌ ده‌ری، په‌یدا بن، هیندیک له‌و ده‌نگانه‌ش وه‌ک «ف، ث، ه» به‌ئاسانی له‌و به‌ره‌وازییه‌وه په‌یدا ده‌بن، تۆ بینه‌ زمان و لیوت بۆ ده‌ربرینی ده‌نگی «ف» وه‌یا «ث» ئاماده‌ بکه‌ و له‌ ده‌روه‌ی زارته‌وه به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی هه‌وا هه‌لمزه‌ ده‌بیه‌یت ده‌نگی «ف، ث» په‌یدا ده‌بیت، ده‌نگی «ه» له‌وانیش له‌بارتره‌: هه‌ر نه‌ختیک خۆت هه‌ناسه‌ سوار بکه‌ و زارت بکه‌روه‌ بۆ هاتوچۆی هه‌ناسه‌ت، ده‌بیه‌یت به‌ درێزایی هه‌ناسه‌سواریت ده‌نگی «ه» به‌ره‌و ده‌روه‌ و به‌ره‌و ناوه‌وه‌ په‌یدا. دوورنایینم له‌ کوردیدا وشه‌ی «هه‌ناسه‌» به‌ ئه‌سل له‌و دیارده‌یه‌وه سازدرایی که له‌ پیشه‌وه به‌ «هه‌» ده‌ست پی ده‌کات، ئینجا ناشانم که‌رته‌که‌ی دیکه‌ی «... ناسه‌» له‌ چیه‌وه هاتوه‌ وه‌یا وشه‌که به‌ درێزبوونه‌وه‌ی رۆژگار چهند ده‌نگی لێ ساوه‌... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ئه‌و ته‌رزه‌ ده‌نگانه‌ که برای ده‌نگی سروشتین هه‌چ کاتیکیان نابنه‌ فۆنیم چونکه‌ ناتوانی ده‌نگی دیکه‌ به‌داو خۆیدا به‌یتیت و وشه‌ دروست بکات، جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌رگیز ناتوانی ئاوازه‌ په‌یدا بکات چونکه‌ ئاوازه‌ له‌ پیکه‌ی قورگه‌وه به‌ره‌و ده‌روه‌ ده‌رده‌چیت هه‌ر بۆیه‌شه‌ ده‌نگی ئاوازه‌دار به‌ره‌و ناوه‌وه‌ په‌یدا نابیت.

جگه‌ له‌م ده‌نگانه‌ ده‌نگی «کسرة مختلصة» ش هه‌ر به‌پیی ته‌عریفه‌که‌ی د. ئاوره‌حمان بۆ «فۆنیم» ناشی فۆنیم بیت، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی قسه‌که‌م: وشه‌کان shetil, bizin, bezim, golim, genim, kirim, meriz... له‌م جینگه‌یه‌دا تاقی ده‌که‌ینه‌وه، ده‌بینین هه‌موویان «کسرة مختلصة» یان له‌ ده‌نگی پێش کوتایاندا هه‌یه، ئینجا با بلین: Bezumrezim- golme sawar- genmit bird- kirmeke merjit girt- shetle gul- bizne merez

كەسرە موختەلەسەى بىرگەى دووھەمى وشەكان نەما. ئەگەر فۇنىم بوايە دەبوو بە دوو واو واتاى وشەكان گۇرانيان بەسەردا بىت وەيا واتاكانەيان تى بچىت كەچى وەكوو خۇيان ماونەتەوہ . genim بوو بە genm ھەرۋەھاش وشەكانى

دېكە لە ھەمان شوپىندا «كسرة...» كەيان دۇراند و واتاكان نەدۇراند. تۇ بلىى بەرانبەر ئەم راستىيە پروفىسۇرە زلەكانى فۇنۇلۇجى چىمان جواب بەدەنەوہ؟ ھەرچى بىلەن باى فلسىك ناكات چۈنكە بەو تەعريفەى ئەوان بۇ فۇنىميان داناوہ دەنگەكە فۇنىم نىيە. خۇ ئەوہى راستى بى بەر لەوہى ئەم تاقىكردەنەوہش فۇنىم نەبوونى دەنگەكە بە ئىسپات بگەيەنى، ھەر چۈنكە دەنگەكە پىداوويستىكى فۇنەتىكىيە و لە دروستكردى وشەدا دەورى نىيە نابى بە فۇنىم دابىرى.

رەنگە بگوتىرئ لەو تاقىكردەنەوہبەدا ھەرچەند دەنگەكەى بەرەو كۇتايى وشەكان تىچوو بەلام لە بىرگەى دواتردا بەدەر كەوتەوہ، لە وەرآمدا دەلىم:

1-ئىمە قسەمان لە مان و نەمانى فۇنىمە پىكەپىنەرەكانى ئەو وشانەيە، چ ھەقىكەمان بەسەر ئەو دەنگانەوہ نىيە كە لە وشەكانى پىشووتر ھەبوويىتن وەيا لە بىرگەى دواتر پەيدا بىن.

2-ئەو «كسرة مختلصة...»ى پىشوتر نەكەوتوۋە چۈنكە خۇى دەبىتەوہ پىداوويستىكى فۇنەتىكى بۇ ئەوہى بتوانىرئ وشە وەيا كەرتى وشە دەربىردىرئ. گوتارەكەى د. ئاورەحمان لە مامۇستاكانى فۇنۇلۇجىيە و بىريارىكى يەكجارەكىمان پى رادەگەيەنى كە دەلىين بىرگە بى بزويىن نابى، بەمەشدا «كسرة مختلصة» لە خۇۋە و لە پەنا ئەو بىريارەدا دەبىتە بزويىن، كە بوو بە بزويىن يەكسەر دەشبىتە فۇنىم. ئەم بىريارە لە مامۇستاكانەوہ پى دەلىم «مصادرة على المطلوب- دزىنەوہى مەبەست» چۈنكە بەر لەوہى بزاندىرئ ئايا ئەو «كسرة...»يە ھىز و قورسكردنە وەيا بزويىنە، لە رىي ئەو بىريارەوہ دەبى بە بزويىن. ئىمە دەزانين بزويىن بىرگە دروست دەكات بەلام ھەر چۈنكە قورسكردنىش بىرگە دروست دەكات مەرج نىيە بزويىن بىت، بەتايىبەتى پاش ئەوہى دىتمان ئەو قورسكردنە لە ھەندى حالدا ئاوازە پەيدا ناكات، ئىنجا زانىشمان بە تى چوونى واتاى وشە ناگۇرپت. ھەرچۇنىك بى بابزانين بىرگە لە ئاخاوتندا چەند پلەى ھەيە:

- بىرگەى ھەرە كورت لە كۇنسانتىك و قورسكردن پەيدا دەبى وەك وشەى «ج»

تۇ كە خۇرى وەرە نىو جەننەتى دىدەم چ دەكەى

لەم دلەى پىر شەرەر و سىنەيى سووزانمدا

- بىرگە ھەيە لە كۇنسانتىك و كورتە بزويىنىك پىك دىت وەك «دە، تە، مە...»

- بىرگە ھەيە لە كۇنسانتىك و بزويىنىكى درىژ پىك دىت وەك «با، دۇ، سى...»

- بىرگەى دوو كۇنسانت و قورسكردن وەك «مز، در، گل...»

- بىرگەى دوو كۇنسانت و بزويىنىك وەك «مەر، كەس، كور...»

- بىرگەى دوو كۇنسانت و بزويىنىكى درىژ وەك «مار، تىژ، خۇش...»

- بىرگەى سى كۇنسانت و قورسكردنىك وەك «بست، مشت، مرد، بنج»

- بىرگەى سى كۇنسانت و كورتە بزويىنىك وەك «بەست، كورد، بىست»

- بىرگەى سى كۇنسانت و بزويىنىكى درىژ وەك «كارد، ماست، دانگ...»

ئەم بىرگە پىبەپى درىژ دەبنەوہ لە پلەى يەكەمەوہ تا پلەى نۇيەم، نە لە يەكەم بەولاولە و نە لە نۇيەم بەملاولە وشەى يەك بىرگەيى پەيدا نىيە دەمەتەقەيەك ھەلدەستى لەسەر ئەوہى ئايا لە دەربىرىنى دەنگى وەكوو «س، ش، ژ، ز...» دا بى ئەوہى ھىچى دىكەيان بە دوادا بىت بىرگە پەيدا دەبى؟ ئەگەر بىرگە نىيە ئەدى چىيە؟ دەنگى وەكو «د، ك، ت، ب...»

دەرنابردىن ئەگەر قورسكردىيان لەگەلدا نەبى چونكە درىژ كوردنەو ھەلناگرن ھەرچى ئەوانى دىكەن درىژ كوردنەو ھەلدا گرن.

بەھەمەھال ئەم وردىيويىيە لىرەدا لزومى نىيە و دياردەكە بۆ بىنىنى خويتر بەجى دەھىلم و دەجمەو ھەرچى باسەكە بەلای باوهرى خۆمەو، كە لە تاقىكردنەو ھەدا باوهرەكەم پتەوتر دەبىت، بركەى بەكەم «دەنگىك و قورسكردن» بزويى حەقىقى تىدا نىيە بەلكوو جۆرىك لە ھىز پىدان ھەيا قورسكردنى تىدايە كە پىداويستى ناچارى بۆ ناو وشە ھەيا ناوتويژى رستە دىتت، ھەر ئەم ھۆيەشە وا دەكات «كسرة مختلصة» بە فۆنىم حىساب نەكرىت چونكە بەشىكى بنجى و سەربەخۆ و بەردەوامى وشە نىيە و بە تىچوونى وانا ناگۆرى و نادۆرى، ھەرچى بزويىنە بەشىكى بنجىنەيە لە وشەدا. ھەرچەند كورته بزويىنە كانى «ضممة، كسرة، فتحة» لە رووى نرخی دەنگەو ھە ناچنە رىزى كۆنسانت و بزويىنە درىژەكان چونكە وجودى سەربەخۆيان نىيە و لە دوا كۆنسانت نەبى دەرناكەون، بەلام دەورىان لە پىكەيتانى وشەو رستەدا ھەك دەورى دەنگە تەواو ھەكانە بنجى و بەردەوامە، تەنانەت كەمتر لە كۆنسانتەكان سوانيان بەسەردا دىت. بۆ نمونە لە وشەى «بەستريزى» دا دەنگى «س» دەسويت وشەكە دەبىتە «بەتريزى» ھەيا «ت» كە دەسويت و دەبىتە «بەستريزى» بەلام كورته بزويى «فتحة» بەدوا «ب» كەدا ھەردەمىنى، كاتىك كە وشەكە تەركىبى گۆراو بوو بە «بتريزى» دەنگەكەى «فتحة» تى دەچى لەگەل تى چوونى خۇيدا «ب» كەشى كرد بە «پ» و «س» كەشى تىبرد.

كورته بزويى راسىنە پىداويستى دەنگ دەربىر نىيە كە بەبى داخوازى جىگە بىت و بروات چونكە لە شىرازەھۆنى وشەدا بەشدارە و بەردەوامە، دەورىشى لە رستەسازى و تىك بەستنى دەستەواژە و وشەى ئامىتەدا ھەك دەورى ھەموو دەنگەكانى زمانە چ بزويى درىژ بى و چ كۆنسانت. بە نمونە لە وشەسازىدا:

دەست - دەستە

نە «دست» واتاى ھەبە، نە «دەست» ىش جىنى «دەستە» دەگريتەو ھەرچى «كسرة مختلصة» يە پىداويستى دەربىر نىيە دەنگەكانە بەبى مان و نەمانى پىداويستەكە. ئەو «كسرة...» يە لە ئاخاوتندا دەمىنەتەو ھەيا جى گۆركى دەكات ھەيا تىدەچىت، لەو ھەر گەرى كە پترىش لە كورته بزويى بى وجودى سەربەخۆيە. با نەختىك سەرنج لەم نمونانە بگرىن:

وشەى «سەر» يەك بركەيە، بەلام كە داتە راناوى كەسى يەكەمى تاك ھەيا دوومى تاك دەبىتە دوو بركە «سەرم - سەرت». لە خۆو ديارە بركەى دووم ئەم «كسرة مختلصة» يە پەيداي كرد كە ھاتە سەر «ر» كە. تۆ بلى ئەمە لە كوئو ھات؟

ھەك بەدەھىيە ئاشكرايە ھى كۆتايى «سەر» نىيە ھەروھە ھەك بەدەھىيە ديارە ھى راناوھەكانىش نىيە. كەواتە دىسانەو ھەك بەدەھىيە ديارە كە پىداويستىكى ئاخاوتنە. لەم حالەتەدا كە تاكە دەنگىك لە دەروھە بۆ كۆتايى وشە دىت دەبى بە ھۆى قورسكردنەو لە يەكدى جودا بىنەو ھەرچەند بەبى داخوازى دەنگسازى لەوانەش بى دەنگەكەى كۆتاي وشەكە بە سكوونى تەواو ھەكەوتە بەرايى ئەو فۆنىمەى لە دەروھە دىت و پىوھى دەلكىت. لەم نمونەيەى «سەرت» دا دەنگى «ر» لەلایەن فۆنەتیکەو بە سكوونى تەواو ھەكەوتە بەرايى «ت» ھەك كە دەلى «كەرت، مارت» بەلام «ر» كە قورس كرا لەبەر ئەو دەستوورەى تازە باسەم كرد. ھەروھەش كە راناوى «ت» ھاتە دواى «كەس» لەوئىشدا قورسايى دەخريتە سەر «س» كە ھەرچەند «س» لە رووى فۆنەتیکى كوردىيەو دەبى لە بەرايى «س» دا بە تەواوى بوەستى بى قورسكردن «كەس، كەست».

بەلام كە گوتمان «ئەمە سەرمە، لەسەر سەرتە، عەشرەتەك خزم و كەستە...» لە ھەموو حالدا قورسايى سەر «ر، س» ھەلداستى ھەر چونكە بەھۆى ھاتنى بزويىتىك بۆ سەر «م، ت» كە قورسايى كەى بەرايى، شوپى نەما. كورد نالى «سە-رە se-rime كە-ستە ke-site، سە-رە se-rite» لەمەشدا دەستوورى فۆنەتیک بەسەر دەستوورى رستەسازىدا زال بوو، من و توش بەرپرسى ئەو جىگۆرىكىيە و لەناوچوونە نىن لىشمان داوا ناكرى بى قوولبوونەو بەزانىن بۆچى حوكمى

«دەنگ» بەسەر حوكمى «رېستەسازى» دا زال دەبى بەلام لىمان داوا دەكرى دىمەنەكە بىيىن و نرخی راستىنەى ئەو قورسكردنە بزىنن تاكوو لە پىويست بەدەر بايەخى پى نەدەين.

زالبوونى دەستورەكەى فۇنەتيك بەو بەدا باشتەر روون دەبىتەو لەجياتى «كەست» بلىن «كەستان» چونكە يەكسەر قورسايەكە ھەلدەستى بى ئەو ھىچ بزويىكى دەرەكى بەدوا راناكەدا بەيىن، ھۆيەكەشى ئەو ھىچ كەراناوى «تان» خۆى بزوين دارە .

لەو نمونە مەشورەى «نوستن، مردن» دا كە نوونى چاوگ بەدوا كاردادىت و كەسرە مختەلەسە بە مل دەنگى كۆتايى كارەكەدا دەبرى، ئايە قورسايەكە ھى چىيە؟ دەزانين ھى كارەكە نىيە چونكە كە «ن»ى چاوگت لادا كاريكى رىكوپىكى بى قورسايى دەمىتەو «نوست، مرد». ديارە ھى «ن»ى چاوگيش نىيە چونكە تاكە دەنگ لە خۆو قورسايى بە پىش خۆيەو ناگرى، جگە لەو ھى كە لەو كارانەى كۆتايى يان «ا، و، ى» بىت قورسايەكە وجودى نىيە ھەر چونكە لە بنەرەتدا وجودى نىيە و بەدوا بزويىشدا ھەبوونى ناموكىنە. «سووران، بەزىن، ئەزموون...».

بىگومان زمانى حالىي ئەو پرؤفيسورە زمانناسانەى نرخی بەو قورسكردنە دەدەن دەلى ھەقمان بەسەر ئەو لىكدانەو ھەو ھى نىيە بەرانبەر شتىك كە ھەست بە ھەبوونى دەكەين، چونكە مادەم ئەو شتە ھەيە دەبى لە نووسىندا تى بخويىندىتەو. بەلام ئەوان پرؤفيسورانە بايى سەرى دەرزى مافى قسەى ئەوتۆبى يان نىيە، ئەويش لەبەر دوو ھۆى گرنگ و گرنگتر:

ھۆى گرنگ ئەو ھى كە ھات و لىكدانەو بەلگەى بەدەستەو نادى پىشت گوى بخرى دەنا دەبى لە ئاست سەرايىش بەلگەى ھەلەشاندنەو ھى پىچىنەو و بە ئاوى دابىن. دەزانين سەراب دياردەيە و چاو دەبىيىت، بەلام دەشانين ئاوى نىيە لە كەسپش ناسەلمىندرى بلى دەبى نرخی ئاوى پى بدرىت.

ھۆى گرنگتر لە ھەلەستى پرؤفيسورەكان خويانەو ھەروبوويان دەبىتەو: ئەوان ھەر لە رىي لىكدانەو ھەو دەيانەوى بەسەلمىن دەنگى ھەمزە بەخۆى و ئاوازە زەق و زۆيىيەو فۆنيم نىيە و يارىدەدەرە و نابى نىگارى ھەبى، ئىچا بۆ دەبى لە ئاست ئەو دياردە زىدە كز و بى ھىز و بى دەوامەدا كە «كسرة مختلسة و ھيا قورسكردنە» نابى بايەخ بەلىكدانەو بەدىرى. خۆ ئىمە ھەراى نيوان زۆردار و زۆر لى كراو نابرىنەو تاكوو بەزەبى بە بەلگە و بى بەلگە بەلاى زۆر لى كراوماندا بشكىيىتەو. لە رىتووس و رىزمان و فۇنەتيك و ئەوان كارانەدا شكانەو ھى تۆزەرەو بەلاى خاوەن ھىزدا دەبىت.

راستىكەى، ھەلەستى ئەو پرؤفيسورانە لە ئاست ھەمزە و «كسرة مختلسة» دا تەشقەلە كردنە بە رىتووس و بەسەر جوملەى لايەنى دەنگ لە باسەكانى زماندا و چ ماناى شىرتى تىدا نىيە، ئوبالى من و تۆ و قوتابىەكانىشان دەچىتەو ئەستوى ئەوانەو كە سالەھا بە گويماندا دەچرىنن و چى دەيلىن بە بەدبەيەمان لەسەر دەسەپىنن، قوتابىش بىت و بەرھەلىستى لە بىرورايندا بكات نيوى عومرى لە دەست دەچىت. رەنگە بەلاى خويىنەرەو مەيش لە ئاست دەنگى ھەمزەدا دەستبەتالى بەلگە و بنۆس بىم ھەك كە پرؤفيسورەكان لە قسەكانى مندا دەست بەتال نىشان دران... كاتىك گەيشىنە باسى دەنگى ھەمزە ئەم لايەنەى دەستپرى و دەستبەتالى خۆ بەدەر دەيەخىت. دانانى نىگار بۆ ئەو قورسكردنە لە رىتووسدا بەرەنگارى كىشەيەكەمان دەكات بەقەدەر قەلەفەتى زمانى كوردى، ئەمەش نمونەى كىشەكە:

كە وشەى «رانك» مان لە فەرھەنگدا بە ranik نووسى ئەوسا يا دەبى لە ھەموو حال و بارىكدا ئەو نىگارەى «كسرة مختلسة» لە دوا «ن» كە ھەو ھىت، يا دەبى لە حالى تىچوونىدا نىگارەكەى رەش بكەينەو:

ئەگەر نىگارەكەمان لە ھەموو حالدا نووسى شىو ھاوختانمان دەبىتەو ئەسپرى رىتووسەكە و لە كوردى رەسەن دەشپوت چونكە لە رىتووسدا قورسكردنىك بەسەر وشەدا دىتىن كە لە ھاوختاندا تىچو ھەك ئەو ھى كە گوتت «رانكەكە» نالىت ranikeke بەلگەو دەلىت rankeke ھەروەھاش لە زۆربەى ھەرەزۆرى كوردىدا كە قورسكردنەكەيان بە پى جىگە و مەبەست دىتە ناو ھاوختان ھىا تىدەچىت ئىتر دەبىت رىستەى ھەك «كەرمەكە گرژە» بخويىندىتەو kirimeke girizhe چونكە لە وشەى «كەرم، گرژ» دا قورسكردن ھەيە. ھەر ئەمەش دەبىتە تاكامى ناچارى بەمىلدا برىنى «كسرة مختلسة» چونكە قوتابخانەكان سەر لەبەريان ھەي دەنووسن، ھەرچى مندالىش ھەيە بە قوتابخانەدا تى دەپەرىت و زمانى كوردى لەو رىتووسەو فىر دەبىت، مادەم نىگارەى بۆ «كسرة مختلسة» داندا دەبى بخويىندىتەو ھەك كە ھەموو نىگارەىكى

دیکه دهخویندیریتتهوه، دهبی «فکره پهرشه» بخویندیریتتهوه fikirim perish ... ئنجا ئه گهر له وهرامدا پیم بلیتتهوه ئه م کیشهیه دهدریتتهوه به سهلیقهی خوینتهر که خوئی دهزانی قورساییه که ماوهتهوه یا هه لستاهه، منیش بیت ده لیمتهوه که سهلیقه به رهوان بی بوچی لی ناگه رپی له سه ره تاوه بریاری مان و نه مانی قورساییه که بدات؟ بوچی دوو جارن ئیمتحنانی سهلیقه ده کهیت، جارنیکیان به وهدا که دهبی بزانی قورساییه ههیه یا نییه، جارنیکیشیان بزانی گوئی نه دانه ئه و نیگاره ی له نووسیندا بو قورسکردنه که ههیه و له ئاخاوتندا تی چوه. چهند سهیره تو رازی نه بیت بنووسری «کرمه که» و بخویندیریتتهوه «کرمه که» و پی له سه ره ئه وه داگری که بنووسری kirimeke و بخویندیریتتهوه kirimeke...

له زمانی کوردیدا بگه رییت ده بی نیت ئه م هاتن و چوونه ی «کسره...» به قه ده ره ده ماره کانی له ش تیکه ل به شیرازه هونی زمانه که یه و هینده ی که جیوه ش له بهر په نجه کانت هه ل دیت ئه ویش له ئاخاوتندا خویت لی ده شاریتتهوه.

ئه گهر نیگاره که مان له کاتی هه بوونی قورسکردنه که دا نووسی و له کاتی نه مانیدا ره شمان کرده وه ئه وسا به شیکی بهرچاوی وشه ی کوردی دوو برگه ی دووشیوه نووسینی ده بی، له فه ره نه نگیشدا پیویست ده بی به وه ی خوینتهر ئاگادار بکری که «کسره» ی فلانه شویتی وشه که هه میشه یی نییه. ئه م ئاگادار کرده وه و دوو جو ر نووسینه ش بو وشه ی فه ره نه نگه له ئیمکاندا ده بی به لام «کسره...» ی که له تیک به ستن و دارشتنی وشه و رسته دین و ده چن بی چاره سه ره کردن ده می نیتته وه، به نموونه وشه ی «گرتن» ده نووسری girtin به لام له ریژه ی فه رمان و نه هی و ئاینده دا قورساییه که ی سه ره ده نگه ی «گ» تی ده چیت و وشه که ده بیته bigre, megre, bigrim... وشه ی «دیتمت» ده نووسری deetimit که بوو به «دیتمه وه» ده بیته deetimew ئیتر به و پنیه هه زاران تیک به ستن و تیک هه لکیشان و لیک ترانندن که ئیمکان نییه له پیتشه وه فه ره نه نگه بو دابندریت وه یا پیتشینی تیدا بکری هه ره جاره له نووسیندا نیگاری ئه و قورسکردنه تیاندا ده رده که ویت و ون ده بی، که ئه مه خوئی عه بیکی گه وره تره له وه ی پیتشه کی بریاری نه نووسینی نیگاری ئه و قورسکردنه بدری. ئه وه نه ده ی زمانی بیگانه م خویندیریتته وه نه م دیتوه وشه و ده سه توشه و رسته کانی جار له جارئ چویتی نووسینیان بگو ری.

ئیمه له و نموونه ی شکل و به دیهیدا دیتمان قورسکردن له وشه دا تی چوو و واتاشی نه گو را، به مه شدا هه ره به پی ته عریفی پرؤ فیسوره کان نرخی فونیمی نه ما، ئیتر ئه گهر هه ره پی داگرین له سه ره پیویستبوونی نووسینی، ده بی نیگار بو ده نگه تووره بوون و لاواندنه وه... و...ش دابنن چوونکی ئه وانیش جو ریکن له ده نگ و بو مه به ستی تاییه تیس دینه ناو ئاخاوتنه وه. وا ده بی ناره زامه ندی ده نگیکه ی وشه ده گریت و برگه ی تیدا پهیدا ده کات وه ک که ده گو ترئ «فلانه شت؟ ده سا فللسیک ناهینئ!» له جیاتی «فلسیک...» یاخود له نه هیکردندا ده گو ترئ «نه ککه ی بچیت بو لای...».

ده بی بزاین مومکین نییه رینووس هه موو ده نگیکه ی ئاخاوتن شکل نووس بکات هه یج رینووسیکه ی ئه م جیهانه ش نییه هینده ی ئیمه مهراقی خورد کرده وه ی ئاخاوتنی هه لگرتی. من له گو شه نیگای خو مه وه چ دوشمنایه تیم نییه له گه ل ئه و قورسکردنه دا هه ره وه کوو دو ستایه تیشم له گه لیدا نییه، ته نانه ت ئه گهر به کو مپیوته ره زانرا که جو ریکیشه له جو ره کانی بزوین لئی وه ته نگ نایه م، هه ره ئه وه نده حیسابه ی بو ده که م که بزوینی یه کجار کورت و بی هیز کاری بزوینی عاده تی ناکات و تی ده چیت و واتا ناگوریت و فونیم نییه، خو ئه گهر به بریاری کو ته ک حه قی چل نیگاریشی بو دابندرئ، سه غله تم ناکات. ئه ویش له بهر دوو سه به ب

یه کینم له وانه ی ده زانن که ی دیت و که ی ده چیت

به شی هه ره زوری عومرم رابوارد بی ئه وه ی ناچاریم نازی خو رای بکیشم... من په روشی دوو شتمه:

یه که میان ئه وه یه که به خو رای نرخیکی له پیویست زیاد ی گرنگی و بایه خ بو خو ی دابریوه و گه لیک به ولای به ره زه وه نده وه زهینی نووسه رانی کوردی به خو یه وه خه ریک کرده وه له حالیکدا ئه و قورسکردنه بریتیه له پنداویستی نابه رده وامی رسته سازی و وشه سازی، هه ره به نه مانی پنداویسته که ش قورسکردنه که ده ره ویتته وه جا ئه گهر پیم بلیت ئه م مه به ستانه ی قورسکردنه که پیکیان دیتیت چشتی بی بایه خ نین له وه رامدا ده لیم پیک هاتنی ئه و مه به سانه بی ئه وه ی

نیگار بۆ قورسکردنه که دابندری دیته چی، چونکه وهک بزوین و کۆنسانت نییه به نه نووسینی که له بهر بکهوئته وشه و رسته وه وهیا واتایان بگۆرئ وهیا بی واتابن. ههر چۆن به سهلیقه دهزانین به پیی پیویست دهنگی پارانهوه له حالی پارانهوه دا بخهینه ئاخوتنهوه بی ئهوهی نیگاری بۆ دابنئین ههروههاش به سهلیقه دهزانین قورسکردن له کوئ دهییت و که ی ههلهدهستیت.

دوه میان ئهوهیه که تی خویندنهوهی قورسکردن ئه رکیککی بی سهروین دهخاته بهر رینووس و نووسهر و خویتنهروهی کوردی چونکه نووسهر دهبی ههمیشه به پی هاتن و نهمانی قورساییه که خهریکی گۆرینی رینووسه که ی بییت. ئیمه وهتهنگ دین لهو رینووسه ی ئیستا که مان له بهر زۆری خال و نیشانه ی سه رژیری پیته کان. ئهم جاره یان سه رباریککی قورستر له بن باره که سواری دهست و قه له ممان دهبی که چی که سیش ههستی به نووقسانی رینووس نه کردوو له بهر نه بوونی نیگاری قورسکردنه که، ناچاریش نه بوه بپرسی ئایا قورسییه که بۆ کوئ بهییت و که ی تی بیات.

د. ئاوره حمان له ستوونی یه که می لاپه ره 13 ی گۆفارد به سهر «گه نم - گه نمه که» دا ده چیته وه. خۆی له وه ناگه یه نیت که نووسینی genmeke له چاو genim دا شکلی کۆنی دۆراند و نیگاریکی ا ی سه رله بهری لی که م بووه، خۆ ههردوو کیشیان ههر «قمح» ن و هه مان وشه ن. ههر ئه وه نده ده لی له بری بر گه یه ک بر گه یه کی دیکه پهیدا بوو، له مه شدا هیچ دلدا نه وه یه ک شک نابه ین چونکه سه ره رای ئه وه ی که بر گه ی دووم له ده ره وه ی وشه ی «گه نم» پهیدا بوو به هاتنی بزوین وهیا قورسکردن بۆ کوتای وشه که، کیشه مان کیشه ی تی چوونی دنگ و نه مان نیگاره که یه تی نه ک «برگه سازی» چونکه وشه و رسته ههر ده بی بر گه و که رتیان هه بی، ئه وه ی نه خویتنه وه ده نگ و وشه و که رت و رسته ده رده په رینی به لام که بوو به نووسهر چاوه کانی ده بینن جاریکیان نووسرا Genim و جاریکیان نووسرا Genm که بوو به فۆنیمناسیش ده بینی ئه وه دنگ و نیگاره ی به فۆنیم داندرابوو هه لستا و واتاشی تیک نه دا. راستیه که ی ئهم ته رزه رینووسه ری ده دات داوا بکری، وه ک کراوه، فه رق له نیوان نووسینی «کا» و «کی» ش بکری، داله کلۆره که ی سلیمانیش نیگاری بۆ دابندری - وه ک که مامۆستا وهه بی به «ذ» ی ده نووسی - منگه ی نیوان «ن، گ» ی «ده ربه نگ» یش له نووسیندا تی بخویند ریته وه. به لی ده زانم کیشه ی ئه مانه هاوچوونی ته وای کیشه ی «کسه...» نییه به لام خۆ کیشه ن! «کسه مختلسه» ش هاوتای بزویتی کورتی ئاشکرا نییه که چی ده لین ده بی وه ک ئه و بایه خی پی بدری، به هه مه حال کیشه ی «کا، کی» و دهنگی دالی کلۆر و «ن، گ» پتر له کیشه ی «کسه...» نرخ پهیدا ده کات له وه دا که هه میشه یی و به رده وامن و نار ه ویتنه وه وه ک که قورسکردن کاتی و نابه رده وامه و تی ده چیت.

د. ئاوره حمان چه ند رسته و دهسته وازه یه کی هینابوو به نمونه ی ناقولایی نیگار دانه نان بۆ ئه و قورسکردنه، وه ک «جلم برد شتم - من کرمم گرت - من پرشنگم گرت...» له رواله تدا نمونه کان ره خنه هه لده گرن به لام به لی ورد بوونه وه مه سه له که ده گۆرئ: ئیمه ده زانین ههر دهنگیککی له به رای وشه وه بییت و بزویتی ئاشکرای له دواوه نه یه ت به ناچار ی قورس ده کری ئیتر نیگار دابندری وهیا دانه ندری قورسکردنه که له خۆوه به سهر زاری مرؤفا دیت. جا ئه گه ر له پیشه وه بریارماندا، وه ک که رینووسی ئینگلیزی بریاری داوه، ئهم شته ناچاریه بده بنه وه به فرمانی واقع و رهنجی نیگار کیشانی تیدا نه به ین شتی کمان کردوه له بریاری هۆش پی شان و ژیریژی بوه شیته وه ههر وه ک له جودا نه کردنه وه ی کاف و گافی کلۆریش هۆشمان به کار هیناوه و عه زابیککی بی لزوممان له کۆل نووسه ری کورد و کوردی کردۆته وه، ههر چه ند له ئاست ئه و کاف و گافه دا هه موو کورد له هه موو حال و باردا یه ک مامه له ناکات چونکه کوردی به ری سوړان له وشه ی وه ک «ده پشکوی، ده ئه نگوی...» دا کلۆریان ناکه ن چونکه له ئه سلدا کاف و گافی «پشکووتن، ئه نگووتن...» کلۆرین، ههروه ها «مه ره که بی کوینک و ده وله تی کویت و کوین ئه لیزابیت...» کاف و گافیان وه ک خویان ده مپنه وه... له گه ل ئه مه شدا ئاسانکردنی رینووس و یه کچوونکردنی له زمانیکدا ئه وه ده هیئت تیینی وه ها به رته سک له بیر بکری، تا ئیستاش رینووسی لاتینی که من دیبیتم قورسکردنی به رای وشه تی ده بات و نیگاری بۆ دانانیت و که سیش تیدا نه شیواوه. ئیمه له رینووسی ئیستا که ماندا که به پیی عه ره بی ده نووسری گرفتیکمان نه هاوتۆته بهر له و ته رزه رسته و دهسته وازه نده که د. ئاوره حمان نمونه ی لی هیناوه ته وه، بر واش ده که م «فرچکم گرت» گه لیک خۆش خوین و ئاسانتره له وشه ی وه ک «تی هه ل چوومه وه - تی هه لچوومه وه».

د. ئاوره حمان دهيتوانی ټو نموونانه بهینیتتهوه بو ئیسپات گه یاندنی کهم بایه خی ټهو قورسکردنه له نووسیندا بهوه دا بلی ټهری خوینتهری کورد کامتان هه له ده کهن له خویندنهوهی «لنگم بلند کرد»؟ به راستی که سیش هه له ی تیدا ناکات هه رچهند وشه ی «لنگ» بزویتکیشی لی قرتاوه چونکه راستیکه ی «لینگ» ه.

له ورسته یه ی «لنگم بلند کرد» دا به ریکهوت وشه کانی «لنگ، بلند، کرد» به فرمانی دهنگسازیی کوردی له خووه گرفتیان رهویوه تهوه چونکه دهنگه کانی «نگ، ند، رد» لهو دهنگانن که به دوا یه کدیدا قورسکردن هه لئاگرن ئنجا ټه گه ر قورسایي سهر «ل» ه کهت هه لگرت ده بی «ن» ه که قورس کهیت و له «د» ه که ی دابریت، ټهمه ش دژی دهنگسازي کوردییه چونکه «ن» ی وهستاو له به رایي دهنگه کانی «گ، د، ت» دا قورسکردن هه لئاگری. راستیکه ی ټهو دهنگه ی «ن» له وشه ی کوردیدا له به رایي «ج» شدا قورس ناکری وه ک «بنج، رهنج، کونج...» به لام گویم لی بو هه ندی کورد له وشه ی «بهنج» دا قورسایي ده خه نه سهر «ن» ه که. ده بی ټه وهش بلیم له دهنگسازي کوردیدا هاتنی بزوین له به رایي دهنگه کانهوه داخوازی قورسکردنیان ده کات به پینچه وانه ی ټه وه ی به دوا یاندا بیته، به نمونه وشه ی «دنک» ئاساتر نوونه که ی ده وه ستیندری له «دهنک» که بزویته که شی بوو به بزویته دریتز وه ستانه که مومکین نابی وه ک له وشه ی «رانک» دا ده بی نوونه که قورس بکری. به لام که بزوین به دوا وشه که دا هات قورساییه که ده روات وه ک که ده لی «رانکه کهم» نوونه که ده وه ستیندری. ههر له بهر فرمانی ټهم جوړه ده ستوورانیه دهنگسازیه که گوتت «پلنگ، بیژنگ، رهوش» چارت ناچاره ده بی دهنگه کانی «ل، ژ، و» قورس بکه ین چونکه «نگ، شت» له کوردیدا بی قورسکردن به دوا یه کدا دیت، که سیک وه هایان ده رنه بری کورد نییه و کوردی فیرنه بوه.

ماینه وه له گه ل راناوی که سی یه که می تاک به دوا ی وشه ی «لینگ» دا «لنگم»، ټو که به خه لقت راگه یاند ههر تاکه دهنگیکی کونستانت له ده ره وه ی وشه وه هینا و به وشه که وهت لکاند قورسایي ده خاته سهر دوا یین دهنگی وشه که عوزری هه له کردنت به ده ست که سه وه نه هیشته، ټه وساش نه ک ههر له ئاست راناودا، بگره له ئاست هه موو پاشگریکیش چاوی خوینته رانت کرد ټه وه وه ک «کولک، کولکن kulkan، ده ست، ده ستک Destik» ده ستووراتی دهنگسازي که خه لقی له خووه بی ئاگاداری و لی وردبوونه وه به کاریان دیتن گه لیک باری ټهو قورسکردنه ی نهرم کردوه، به نمونه دوو وشه ی «فرچک، گرفت» ده ده ینه بهر ده ستووراتی دهنگسازي.

دوو دهنگی «ف، گ» له به رایي وشه کانه وه به فرمانی ناچاری قورس ده کرین که ده کاته وه فرمانی دهنگسازي. له وشه ی «فرچک» دا دیسانه وه به ناچاری ده بی دهنگی «ر» له گه ل دهنگی «ف» بیته برگه ی یه کهم چونکه هاتنی «ر» ه که به دوا دهنگیکی قورسکراودا ده بی برگه دروست بکات مه گه ر داخوازیه کی به هیز وه ها بکات سه رله نوئی «ر» ه که قورس بکریته، وه ک ټه وه ی له جیاتی «فرچک» وشه ی «فرشته» بایه ده بوو «ر» ه که قورس بکری بو ټه وه ی «ش» ه که به بی قورسایي بکه ویته به رایي «ت» ه که وه. ههر هو یه کی ټه وتوییشه وه ها ده کات له وشه ی «گرفت» دا «ر» ه که قورس بکریته ده شزاین «ف» هز له «ت» ده کات...

ټیمه که ټهم ده ستوره فونه تیکیه سروشتیانه مان له دهنگسازي کوردیدا هه ست بی کرد سه یرمان نایه ته وه له وه ی کورده واری له خووه بلی:

- بی - ژنگ
- ب - رشت
- گ - رفت
- پ - لنگ
- پر - شنگ
- که - نشت
- د - روست

شاخي «سگرمه» - «س- گر- مه» ته گهر بزويښي به دواوا نه هاتبايه دهبوو بگوتري «سگ- رم» به لام ته گهر «سگرت» بايه دهبوو بگوتري «س- گرت» وشه «بالنده». ته گهر پيداويستي فونه تيكي نه بوايه دهبوو وشه «بال» كه بنجييه بر گه يه ك بيت و «نده» ش كه پاشگره بر گه ي دوه م بيت به لام چونكه «ن» ي پيش «د» دهبي وهستاوي ته واو بي «ل» ه كه ي به قورس كراوي بو خو ي راکيشا و له ته سلې وشه كه ي ستانده وه. كه چي «بالگره» دهبي «بال- گ- ره» بخويښي ته وه چونكه وشه ي بال كه بنجييه هيچ ناچار يه كي دهنگسازي «ل» ه كه ي لې ناستيني بو سهره تاي «گره» كه له وشه ليكدراوه كه دا پاشگره، ئينجا ته گهر پيم بلښت هم دهستوران ه كه ي به بييري خويته ردا ديت تا له خويښي ته وه دا به پيني دهنگسازي به بي نيشانه و نيگار پيره ويان بكات، له وهرامدا ده ليم:

1) نووسه ر كه بيهوي نيگار بو قورس كردن دابنيت دهبي به سه ليقه يا به فيربوون شويني ته و قورس كردنه بزاني دنا له ئاخوتندا هه له ده كات و قورس كردنه كه له شويني ناله باردا داده نيت. ئنجا كه حال وها بي نووسه ر و خويته ر هه ر وه ك له ئاخوتندا به رهايي و بي نيگار وشه دهرده پهريني له خويښي ته وه شدا هه روه ها ده كات چونكه شتيك ده خويښي ته وه كه پيشتر له گه رووي خو ي دهره اتوه و دواتر به سه ر نوو كي قه له مه كه يدا تيبه رپوه، نووسه ر و خويته ريش له يه ك حو كمدان چونكه خويته ريش وه ك نووسه ر ئاخپوه ر و سه ليقه داره. بيگومان سه ليقه ي راست و رهوان بي ته ده خولي ريتووس و نووسه ر له ئاست ته و قورس كردنه دا نازادتر و رهاتر دهبي له وه ي بين دهستووري ماموستا وه بي به سه ردا سه پينين بو ي بنووسين «فيرچيكم گيرت، دهستيم بيليند كيرد...»

2) ته گهر رهوا بي ره خنه ي ته وتوي له و قسانه ي من بگيري دهبي سه رله به ري زانسته كاني زمان ياساغ بكرين چونكه هه موويان شيكردنه وه و ورده كاري و دهستوورسازي و كيشانه و پوانه ي په نامه كي له شتي ته وتودا ده كه ن كه زوربه ي بابه تيان له وانن كاري سه ليقه بن. كام ئاخپوه ري رهوانه بينه له ريزمان و سينتاكسي تاقي بكه وه متق ناكا. قسه ي من وه يا هي د. ئاوره حمان بو ته و كه سانه يه كه له بهر تيشكي ليكدا نه وه دا سه يري ديارده ي ئاخوتن و نووسين ده كه ن. ئاخپوه ري عاده تي نه بابه تي ته وتوي ده خويښي ته وه و نه تبي ده گات و نه به ته ماشه روزه ك له روزان په نگ به قسه كاني دهرووني بخواته وه تا ده يان خاته به رانبه ر ئاوينه ي ريتووس و ريزمان و زمانناسي و وشه سازي و دهنگسازي وه.

به راستي هم كيشه يه ي «كسرة مختلصة» له ريتووسي ئيستاكه ي كوردي عيراقدا هيچ گرتي دروست نه كرده و خالقه كه به هوي نه بووني نيشانه ته و «كسرة...» يه ده توان لوستر و ريكتر نووسيني كوردي بخويښي ته وه، ته نانه ت نمونه كاني د. ئاوره حمان بو خو يان شا يه دي هم راستي هه ن چونكه هيچ خويته ريك هه له يان تيدا ناكات. كاتي ك كه وتينه سه ر نووسين به لاتيني، گرفته كه سه ربه رز ده كات وه چونكه له لاتينيدا چاومان به جوړه نووسيني كي دي كه فيربوه، هه رچه ند ده زانم زمانناسي كورد پتر له هي ئينگليز و فره نسه بايه خ به و قورس كردنه ده دات، ته نانه ت ته گهر ربي هه بي نووسه ري ئينگليز يش ناچار ده كا له جياتي Bring, Turn بنووسيت Biring, Turin.

راهاتن و ئوگرگرتن له سه ر جومله ي چالاكي مروفي عاده تيدا كاريگه ري كه بارته قاي روشنيري و زانست و خويښي جله و كيش و پالپيوه نره. تو بينه ئينگليزيك ناچار بكه وشه ي neighbour - ده خويښي ته وه «نېبه ر» وه ها بنووسي وه ك له زاره وه دهرديت nyber ده بينيت ده ست و قه له مي ده شيوين، وشه ي archive به فره نسه يه ك نيشان بده ده خويښي ته وه «ته رشيف» كه چي ئينگليز ده خويښي ته وه «ئار كييف...» ئينگليزيك كه بنووسيت «ئاي» ته گهر به واتاي «چاو» بيت ده نووسيت «eye» به واتاي «من» يش ده نووسيت «ا». چ سه يريشي به و كاره ي نايه ت.

دهبي بزاني ريتووسي لاتيني به تيكرابي، پاشماوه ي به ره وپيش چووي و به عيب و عاري ريتووسي كي چه ند هه زار ساله يه كه له بنه رته دا هير و غلطي بوه و دواتر به گوړانه وه بوته ريتووسي نه ته وه ساميه كان و له 700 ي پيش زانيدا

پەريوتەتەو بۇ يۇنانىيە كان - بنۆرە: «فرهنگ ايران باستان، پورداود» و «العلاقة بين النطق والكتابة في تعليم العربية - محاضرة مجيد الماشطة، نيسان 1982» لەوئيشەو و رەدەوردە بە ولاتانى ئەوروپادا بلاو بۆتەو. يونانىيە كانىش بەشېك لە كۆنسانتە كانيان كروە بە بزوين كە لە نووسىنى ئاراميدا كۆنسانت بوە بەلام بەشېوئەيە كى لىل بەبزوينىش بە كار هاتو «مجيد الماشطة - العلاقة بين النطق والكتابة...» رېكەوتىكى سادەى سەرەتاي بوو كە لە نووسىنى لاتىنىدا دەنگى ھەمزە نىگارى بۇ نەكىشراو رەگەل نىگارى دەنگى دېكەدا تېكەل كرا، ئەوساش بەر لە 2700 سال نە فۆنۆلۆجى ھەبوو نە فيلۆلۆجى نە سىنتاكس و نە ھىچ، ھەرچى دەسكارىيە كى لە رېتووسدا كرايى بەچكەى نابەلەدى و سەرىپىي و پەلە بوو بى مامۇستا و بى رابەر. گەلىك بارى نووسىنى ئىنگلىزى و فرەنسەيى تامى «ھىرۆگلىفى» دەدات كە لەويدا وشە نىگارى ھەبوە نەك دەنگ ئەگەر رېتووسى ئىستاكەى كوردى ئەو ھەموو دەست ھەلبرىنەوئەى تىدا نەبوايە لەبەر زۆرى خال و نىشانە و نەلكانى بەشېكى پىتەكانى بە پىتى دوا خۇيانەو، سەد جارن لەلايەن كىشانە و پىوانەو لە ھى لاتىنى «وەك فرەنسەيى و ئىنگلىزى» زانستىر دەبوو چونكە چى دەنووسرى خزمە لەگەل ئەوئەى دەگوترى، تەنانت ناونو و ردىپوى و ھەى تىدا كراو زۆر ژىرمانە رېتووس و رىزمانى لە يەكدى گرى داو وەك كە فەرق كراو لە نىوان تاكە پىشگر و دوو پىشگردا لە رووى لكاندنيان بە كارو وەيا پىشنيار ھەبوە بە فەرقكردن لە نىوان نىشانەكانى فەرمان و نەھى و ئايندە و نەفى لەگەل پىشگر وەيا راناوئىكى كە دەكەوتتە پىش كارو وەو لەو رەو وەك ئەو نىشانە پتر تېكەل بە تەكويى تاكە «كار» دەبن بى ئەوئەى بيان كەن بە لىكدراو... جوداوازى نىوان «نە»ى بە واتاى no و «نە»ى بە واتاى neither, نوڤ لە رېتووسدا ئەوئەى ھەر وردەكارىيە كە كوردىناسە كان لە ئاكامى تىكرى پىشكەوتنى زانستەكانەو بوى چوون دەنا بەر لە 50 سالېك كە كوردى دەنووسرا كىشانە و پىوانەى تىدا بە كار نە دەھات. بروا دەكەم ھەر جۆرە رېنووسىكى بۇ كوردى بەپىتى لاتىنى فەراردادە بكرى بەھوى راھاتنەو لە ئاكامدا بە لووسى دەخوئىرتتەو، بەتابىتەى چونكە پىتەكانى دوو جۆرنىن كە بلكىن و نەلكىن، خال و نىشانەشيان وەك نەبى وەھايە. ئىنجا ئەگەر رېتووسە كە تا ئەو رادەيەى ناقۇلايى تىدا پەيدا نابى، لەو قورسكردنە رەھا بكرى بە قازانجى زمان و رېتووسى كوردى تەواو دەبى. بەلاى منەوئە ناشى قورسكردنىكى بەردەوام نەبى، نىگارى بۇ دابندرى... قورسكردنى دەنگى سەرەتاي وشە نىگارى ناو... كورتى راي من ئەوئەى: ھەتا بكرى پىنوئستە لەو نىگارە خۇمان بدزىنەو چونكە فۆنىم نىيە، بەردەوام نىيە و داخووزى دەنگسازىيە ... لەوئەشدا زۆرم بۇ ئەو قورسكردنە بەجى ھىشتو چونكە بەپىتى تەعريفى فۆنۆلوجىستە كان فۆنىم نەبى مافى نىگار بۇ دانانى نابى.

دەنگى ھەمزە

گۆتارەكەى د. ئاورەحمان كە بىروراي فۆنۆلوجىستە كان لە بارەى ھەمزەو پەسەند دەكات و لەوانەو بەلگە دەھىنئەتەو بۇ فۆنىم نەبوونى ئەو دەنگە، بەرەو لىكدانەوئەيەكەو دەروات كە لە پىشەو بىرارى خوى داو بە ئىعدامكردنى ھەمزە. تەنانت ھەبوونى لە بەرايى وشانەو بە بەلگەى نەبوون دادەنئەت. ئەو مامۇستايانە دەيانەوئەى بسەلمىين كە ھاتنى ھەمزە لە بەرايى وشە تەنھا بۇ دەرپرېنى ئەو فاولانەيە كە بەدوايدا دىن.

د. ئاورەحمان دەنووسئەت: «ھەمزە... دەنگىكى يارىدەدەرە لە سەرەتاي ئەو وشانەو وەيا ئەو بىرگانەو پەيدا دەبى كە بە بزوين دەست پىدەكەن».

جارى دەبى وەكوو بەدبەھىە بزائىن كە دەست پى كردنى وشە وەيا بىرگە بە «بزوين» لە بنەرەتدا موستەھىلە. بزوين ھەمىشە بە دوا كۆنسانتدا دىت. تەنھا لىرەدا تىبىنەك ھەيە دەبى بن لىو نەخرى. دوو دەنگى بزوينى «و، ى»ى درىژ شىوئەى كۆنسانتتەشيان ھەيە، راستىكەشى دەبى بلين «و، ى» بە بەريانەو ھەيە بىنە بزوينى درىژ.

لە وشەى «يار، پايز، وەشت، دەروازە» دا ھەردوو دەنگى «ى، و» كۆنسانتن ھەرچى دەنگى ئەلفە ھەر بزوينە و نابىتە كۆنسانت. ھەندىك لە زمانزانانى كۆنى عەرەبى كە ھەمزەيان بە ئەلفى كۆنسانت دانو زۆر لە سەھوودان تەنانت يەكىكى وەكوو «ابن درستويە» لە كئىبى «تصحیح الفصحیح» دا ھەمزە بە دەنگىكى سەربەخۇ دادەنئەت. بزوينى كورت لە دەنگى ئەلفىش پتر پابەندى كۆنسانتە چونكە ھىندەى ئەو وجودى سەربەخوى نىيە: تۆ بىنە وشەى «گە، گا» لە رېكۆردەدا تۆمار كە و دواتر دەنگەكەى «گ - ك» لە ھەردووياندا بسرەو و گوى بگرە لەوئەى بە بزوينى دەمىنئەتەو

دەبەیت دەنگە کەى ئەلف دەناسریتەو بەشتر لەوەى کورتە بزوینى «فتحة» بناسریتەو. بەهەمەحال ئەم لایەنە سەرىشەى کیشەى ھەمزە نییە.

ئاخپوەر کورد بیّت و عەرەب بیّت و رۆوس بیّت ناتوانی دەنگی بزوین لە بەرایى وشە بدرکینیت. ئنجا کە هاتنى بزوین لە بەرايیدا موستەحیل بیّت چۆن بەسەلمینن مام «بارام» یكى بەر لەوئەندە ھەزار سألە بیری بو ئەو ھەمزە بەخولقینى ھەر بو ئەو ھەمزەى موستەحیلە کە بکات بە مومکین. بۆچى نەھات دەنگى کۆنسانتى دیکەى حازر بەدەست بخاتە پيش ئەو بزوینانەى ھەمزەى خستە پيش، خو لە ھەزاران ھەزار شوپتى دیکەدا وەھای کردو ھەمزە فۆنیم نەبیّت و مەوجود نەبیّت بۆچى، لەجیاتى «ئیرە، ئاو...» نەگوترا «فیرە، ژاو». ئنجا ئەگەر بلێ چ قەیدى ھەبە ھەمزە تیدا بەکار بەھینیت منیش دەلیم چ قەیدى ھەبە دان بەویدا بەھینیت کە ھەمزەش وەک «ف، ز» فۆنیمە و دەنگە و پیکھینەرى وشەبە و بەلادان و گۆرانى واتا یا نامینى یا دەگۆرى؟ ئەم راستیانە بۆچى بکوژرین؟ ھەر ھەتا ھەمزە بکوژرى؟

چەندىكى فکرم دیتم و دەبەم بو ئەو ھۆبەک بدۆزمەو ھەمزە فۆنۆلۆجستى رۆئاواى ئیقناع کردیبت بەو ھەمزە فۆنیم نییە ھەر ئەوئەندەم بەبیردا دیت کە لە کۆنەو نىگارى بو دانەندراو یتیر چاوى بە نەبوونى راھاتو، دواتر دەرکى کرد کە بە زۆرى ویا ھەمیشە بزوینى بەدوادا دیت لەو ھەرا بەکەندەر دوودلی تەسکین بوو بەو ھەمزە ھەر وەک نىگارى نییە فۆنیمى رەسەنیش نییە... جا ئەگەر ئەمەش سەبەب نەبى ھىچ سەبەبىک نامینیتەو لە رۆوپەرەى زمانناسى و دەنگسازیدا بە بۆرە تەئویلیش پشنگیرى لەو رايە بکات چونکە دەنگى ھەمزە نەک ھەر ھەبە و بەس، بەلکو لە دوو رۆو ھەمزە پيش دەنگە کانى دیکە دەکەوتتەو.

دەنگى ھەمزە بەکەم فۆنیمە ئاوازدارە (دواتر لەسەر ئەم خالە دەروین).

لە ھەموو زماناندا ھەبە کە دەزانین فۆنیمى دیکەى وەک «چ، ژ، ط، ص، ف، ث، غ، پ، گ، ذ، ک، ل، ح، خ، ض، ظ، ع» ھیندەى ھەمزە پەرەسەندوو نین. لە دیاردەى پيشکەوتنەو ھەمزە لە بزوین راستیەكى فۆنۆلۆجى ھەبە زۆر بە سەبەبى سەرەوبن کراو: ھەمزە بزوین بەدوا خویدا دەھینیت نەک بزوین لە ھىچەو ھەمزە خەلق دەکات و دەبختە پيش خوێبەو. لەو دێرانەى دواتردا راستى مەسەلەکە روون دەکەمەو، بەداخەو ھەس کەس لەسەرى نەنووسیبو ویا بۆى نەچو ھەتا سەرچاوەبەک یارمەتى نووسینەکەم بدات. چى لێرەدا دەلیم شتیکیە بەکەم جارە دەگوترى یاخود ھەر نەبى بەلای خۆمەو بەکەم جارە، چونکە نە لە کەسم بیستو ھە نە لە کەسیشم خویندۆتەو.

رۆشنبیری کورد، دەنگناسان بەتیکرایى!

نەک تەنھا ھەمزە بەلکو سى دەنگى دیکەش لەوانەى پینان دەلین «حروف الحلق» لە کوردیدا بە دەگمەن نەبى بى بزوین نایەن. دەنگە کانى «ء، ھ، ح، ع» ھەمیشە لە سەرەتای وشەدا بزوینى ئاشکرا لەگەل خویندا دەھینن. دەنگى ھەمزە بەرەزورترین دەنگى ئاوازدارە، ھیندیش بەرەزورە لە عەینى ژى دەنگەکانو، کە ئاوازە پەیدا دەکەن، دەرەدەچیت.

دەنگى «ھ» بەرەزورترین دەنگى کپە کە ئەگەر ھاتبایە بە ژى دەنگان بکەوتبایەو دەبوو بە ھەمزە. ھەر ئەم نزیکایى شوپتى لێو ھاتنیانیشە دوو ئەنجامى بەخشیو.

ئەنجامى بەکەم ئەو ھەبە دەنگى «ھ»ش بەزۆرى وەک ھەمزە لە نیوتویژى وشەدا تیدەچیت. بە نموونە کارى «ھات» لە ئایندەدا دەبیتە «دیت» و بەدەگمەن نەبى ناگوترى «دەھیت»، لە سلیمانیش بۆتە یەت. لە پێژەى فەرماندا دەبیتە بى:

گیل ئەگەر تورکى، تعال گەر عەرەبى

بى ئەگەر کوردى وەگەر فارسى بیا

کاری «هینام» دەبیتە «دیتن»، هەرچەند دەشگوتری «دەهینم»، بەلام لە فەرماندا بەزۆری «بینە» لەباوە چونکە نیشانهی «ب» بزویتی نییه وەک کە نیشانهی ئاینده «دە» بزویتی هەیە. «هارین» لە وشەى لیکدراودا دەبیتە «دەستار» نەک «دەستهار». «هاویشن» لە لیکدراودا دەبیتە «رەشاوێژ» نەک «رەش هاوێژ».

- راههژاندن بۆته راژاندن
- راهیل بۆته رایهل
- ههلهاتن بۆته ههلاتن
- ههلهینان بۆته ههلهینان

لەمەوه دەردهکهوئ: تیچوونی دەنگی هەمزە لە ناوتویژی وشەدا وەک تیچوونی دەنگی «ه» هیچ پێوهندی بە فۆنیم نەبوونەوه نییه: دیاردەیه که دەچیتەوه بۆ سروشتی هەردوو دەنگ که لە ژووووی هەموو دەنگانەوه دین. هەر بەپێی داخوازی فۆنەتیکیش وا چاوه‌روان دەکرێ دەنگی هەمزە که ئاوازه‌داره ئاماده‌تر بێ لە دەنگی «ه» بۆ ئەوهی لە ناوتویژی وشەدا خۆی بەدەنگی ئاوازه‌داری بزوین بیه‌خشیت.

ئەنجامی دووهم ئەوهیه که لە زۆر وشەدا هەمزە و «ه» ئی بەیه‌کدی دەگۆردیتەوه:

له فارسی: أنار، أنجیر، أنگبین، أنبان، أبر، آوردن

له کوردی: هه‌نار، هه‌نجیر، هه‌نگوین، هه‌نبان، هه‌ور، هاوردن

- ئۆده بۆته هۆده
- ئەیوان بۆته هەییوان
- ئەلووژە بۆته هەلووژە
- ئاسان ، هاسان
- ئیسک ، هیسک

چونکە دەنگی هەمزە و «ع» ئاوازه‌دارن بەیه‌کدی دەگۆردیتەوه:

«ئاسمان – عاسمان»، «ئەرز – عەرز»، «ئەزیه‌ت – عەزیه‌ت»، «ئەزده‌ها – عەزیا»، «ئەبابەیلی – عەبابەیلی»، «ئەستەم – عاستەم»، «علیق – ئالیک»، «عومەر – ئۆمەر – هۆمەر»، «ئەنتیکە – عەنتیکە»، «ئەله‌تریک – عەنەتریک»، «ئەنەدۆل – عەنەدۆل» هەرچوار دەنگی «هەمزە، ه، ح، ع» که لە قورگه‌وه دین بزوین بەدوا خۆیاندا دەهینن. دوو دەنگی «ح، ع» که کوردی رەسه‌نیش نین دوای ئەمەى پەڕینه‌وه بۆ ئاخاوتنی کوردی هەمان دەستووری «هەمزە، ه» یان بەسەردا دیت. لە عەرەبى هەردوو دەنگ دەشى بوەستیندیرین وەک «رعب، نبع، سبعی – رجب، نحو، رمح» بەلام لە کوردیدا وشە نییه ئەو «ح، ع» ه تییدا بێزوین بیت وەک، عیو، عەزیا، حوشر، حەفت...» ناوناوه‌یه‌ک ئەبێ که بەدوا بزویندا دەوه‌ستن وەک پەح، تەح – دەعبا (لەدابەوه هاتوه) – مەعبەن لە معین – هوه هاتوه...» ناشزانم وشەى «بلح» لە کوپوه هاتوه بە خۆی و «ح» ی بێ بزوتیبه‌وه.

قسە لێرەدا لەگەڵ ئەو وشانەیه که شکلی کوردییان وەرگرتوه نەک وشەى عەرەبى که وەک خۆى ماوه‌ته‌وه وەک «بەحر – بحر». لە ئینگلیزیدا دەنگی «ه» وەک دەنگی «هەمزە» هەم لە بەرایى وشەوه دیت هەم بزوین بەدوا خۆیدا دەهینیت. وشە هیه‌یه وەک Re – hearsal بەهۆى پیشگره‌وه دەنگه‌که‌ى «ه» تییدا ناوتویژ بکا لەوانه بەولاوه زۆربه‌ى هەرە زۆری دەنگی «ه» لە فەرهنگی ئینگلیزیدا ده‌که‌وتتە بەرایى وشه‌وه.

و شه هه یه شکلی «ه» ی تیدایه به لام ناخوینددریتهوه وه یا دهنگه که ی «ه» پیش دهیه خری و هک when, where وشه ی who به «هو» دهخوینددریتهوه. سهرهتای تهو وشانه ی به «ه» دهست پی ده که ن وهان:

«hy, hu, ho, hi, he, ha» واته بزوین ده که ویتته پاشیهوه وه ک هه مزه.

مامه له ی فارس له گه ل «ه» دا جودایه چونکه له ناوتویژ و کوتای وشه دا درده که وی وه ک «ئه هره مه ن. نهادن. نه ره، شاه ما ه کوتاه ستوه...»

به هه مه حال له ویشدا ده که ویتته دوای بزویتهوه، له سهرهتای وشه وه ش هه ره ده پی بزویتی به دوادا بیت وه ک ده زانن زمانه کان هه موویان یه ک دهستووری دهنگسازیان نیه بویه ناشی دهستووری ئەمیان به به لگه دابندری بو تهوه یان وه یا حوکی دهنگساز ی غهیری خو ی هه لوه شینیتتهوه.

ناوانه یه ک له کوردیدا «ه، ح» به یه کدی دهگورددریتهوه وه ک «هفت-حفت، ههوا حهوا، هونه ر- حونه ر...».

له کوردیدا تهوه نده ی سهرنجم گرتبی تنها له دوو وشه ی «ئنج - ئم» دا دهنگی هه مزه له به رای ی وشه دا بی بزویتی ئاشکرا هاتوه دیاره «ئنج» ش به ئەصل «ئم جار» یه له کوتای ی وشه ی کوردیشدا دهنگی هه مزه له «ئه، به» دا هاتوه که گوراوی «نا، با» یه.

دهنگی «ه» له بهری سوران و تیکرای کوردستانی خواروودا به دهگمن نه بی له ناوتویژی وشه دا نه هاتوه وه ک «نهوم، سهر بهوردی». هه رچه ند به تهواوی له زاری کرمانجی سه رودا دهنگی «ه» م به تاقی نه کردوتهوه به لام وابزانم له ویدا پتر دهنگی «ه» هه م به وه ستاوی و هه م له ناوتویژی وشه دا دیت. له کرمانجی سه رودا مه یلیک هه یه بو وه ستاندنی دهنگی به رای ی وشه تنانه ت «له» ده کری به «ل»، ئەمه ش تا راده یه ک له وه دهستووران ی دهنگسازیدا به در ده داتهوه.

به هه مه حال ئیمه خه ریکی دوزینه وه ی سه ره جومه ی دهنگساز ی کوردی نین، خه ریکین بزاینن ئایا دهنگی «هه مزه» له کوردیدا فونیمه یان نا؟ له و نمونانه ی که ده شیه نه ناو نووسینه وه ئەم مه به سته روون ده بیتتهوه، نمونه کانی زمانیکی وه ک ئینگلیزی باشتره له هی کوردیش وه رامی ماموستا زله کانی فونولوجی ده دهنه وه چونکه به لای تهوانه وه به رچاوترن، ئنجا له زمانیکیشدا هه لده هینجرین که گویا دهنگی «هه مزه» تیدا فونیم نیه. یه کچوونی دهنگی «ه» و هه مزه له پرووی هاتن و نه هاتیان له ناوتویژی وشه ی ئینگلیزیدا و هاتی بزوین به دوایاندا پتر یارمه تیمان ده دن بو نیکخسته وه ی دیارده ی «حروف الحلق» له بهر چاوی تهواندا چونکی له زمانی ئینگلیزیدا تنها ئەم دوو دهنگه هه نه له گهروه وه در بیجن، پینجه که ی دیکه له ویدا پهیدا نین، هه ر شتیکی له باره ی «ح، ع» وه بلیم ناگاته بهر چه زی دهنگناسی تهوان. به هه مه حال تهو ماموستایانه دهنگیشان نه بیه ن خو دهنگی تهوان ده بیه ی ن و زمانه کانیان تا راده یه ک ده بنه کینگه ی تاقیکردنه وه ی بیروراکانیان. له بهر رووناکیی تهو تویننه وه ی که ئیمه به به لگه تیدا ده گه ی ن بهو پینه له نیوان خو ماندا ریمان هه یه دهنگی یه کدی به ی ن و ته گه ر شتیکی قه ناعت به خشان له و مه سه لانه دا گوت له یه کدی سه لمینین. من که له باره ی هاوچوونی هه مزه و «ه» هه وه دهستووریک دهنگساز ی کوردیم ره چاو کرد دواتر زانرا به لگه ی تهو دهستوره له زمانی ئینگلیزیدا پتر دهست ده که وی ریم هه یه داوا له دهنگناسی کورد بکه م چاو به بریاره کانیدا بگپرتتهوه که وا به ئەسل له دهنگناسی و دهنگساز ی رۆژئاوا ی وه رگرتوون.

سهیری فهرهنگی «المورد» بکه ده بینیت له ئینگلیزیدا دهنگی هه مزه فونیمیکی وه هاهیه که ئەژماری تهو وشانه ی به هه مزه دهست پی ده که ن پتره له وشه ی هه ر یه کیک له دهنگه کانی دیکه. هه موو تهو وشانه ی به o, i, a و تهوانی به e دهست پی ده که ن (جگه له 50 وشه یه کی eu که ده بیتته «یو») سه رله بهریان هه مزه یین. به شیکی زوری تهو وشانه به U دهست پی ده که ن تهوانیش هه مزه یین، به حیسابیکی سه ربینی پتر له 4000 چوار هه زار وشه ی «المورد» هه مزه ییه. ئنجا چه ند موعجیزیه کی گه وره یه که سه لمینین تهو میلیله ته له کونه وه چه زی ده کرد وشه کانی به بزوین دهست پی بکه ن، که دیتی هاتی بزوین له به رای ی وشه دا موسته حیل هه ت و ئەم هه مزه یه ی به چوار هه زار وشه وه نا و بزویتی به دوادا راکیشا و موسته حیل هه کی پی سه رنه رم کرد. عاجباتی هه ره عاجیاتیش له وه دا تهوه یه که جاری نه یده زانی دهنگساز ی و

بزوین و کونسانت چین چونکه ئەوسا نەخویندەوار و کەرەوار بوو... دەبی جاریکی دیکەش جوړه موعجیزه کارییه کی کردی که هه مان رهفتاری له گه ل دهنگی «ه» شدا کرد، خو نەشی دهزانی هه مزه و «ه» له «حروف الحلق» ن !!

دوو دهنگی «غ، خ» که ئەوانیش به هی گه روو داندراون، چونکه له رۆخی به رهو دهره وهی گهروه وه دهر دین و له پیکي قورگه وه دوورن مامله تی کونسانتی «ک.گ» یان له گه لدا ده کریت و له به رایي وشه وه به وه ستاوی (بی بزوینی ئاشکرا) دین وه ک «خزین، خزم، خز، غریوه، غزه، غلۆربوونه وه...» به لای باوه ری منه وه دهنگی «خ» به حال هی گهروه چونکه خوی له دهنگی «ک» ده خشینتیت، ته نانه ت به هه ولدان ده شی دهنگی «ک» پشت «خ» بخریته وه وه یا «خ» بهیندریته دواوهی «ک». هه ردوو دهنگیش به یه کدی ده گوڤدریته وه له ناوتویژ و کوتایی وشه وهش دین هه ره وه ک «ناخ، ناخ، رۆخ، پوخت، سیخور – داغ، باغ، راغ، جغز، شه غه ل...»

د. ئاوره حمان که ده لئ هه مزه فونیم نییه ده بوو ئەو زمانانه ی به لای خویه وه هه مزه تیاندا فونیم نییه، ده ست نیشانیان بکات چونکه ده شی دهنگیک له زمانیکدا فونیم بیت و له یه کیکي دیکه هه ره پهیدا نه بی. به نمونه دهنگی «ض» هه ره له عه ره پیدا فونیمه. وه ک ده زمان له لای ماموستا کانی رۆژئاواش هه مزه له عه ره پیدا فونیمه. لیره دا جیاوازییه کی بنجی هه یه له نیوان فونیمبونی «ض و هه مزه» له عه ره پیدا: هه رچی دهنگی «ض» له تایبه تی عه ره بییه، به لام که هه مزه له عه ره پیدا فونیم بی و هه مان دهنگیشی له کوردی و غهیری کوریدا هه بی بۆچی له وانیشدا فونیم نه بی؟

د. ئاوره حمان له وه به لگانه ی بۆ فونیم نه بوونی هه مزه هیناوینه وه گوڤانی دهنگی هه مزه یه به بزوین وه یا تیچوونییه تی.

ئهم به لگه یه له جیاتی من وه رامی خاوه نه که ی ده داته وه نه ک یه خه ی من و هه مزه ده گریت چونکه له کوریدا که ده ماو ده م به لیژگه ی میژوودا بی تو مار کردن هاتوته خوارئ سوانی دهنگ و گوڤانی به دهنگیکي دیکه دیارده یه که زه ق زه ق له چاوان ده چه قی، ئەو زمانانه ی نووسینی کۆنیان هه یه ده قی وشه و رسته و ئامیر و ئامرازه کانیان پاریزراون و ده بنه پیوانه ی گوڤان و سوانیکي له ئاخواتندا به سه ریاندا هاتوه. ئاخواتنی ئیستا که ی فارسی که به سه ر زاری فارسه کانه وه یه زۆر دووره له شیوه ئەده بی فارسی «دهری» که له هه زار ساله وه پی ده نووسریت و پینشتریش له سه رده می ساسانییه کاندای پی ده نووسرا زۆریش له ده قه که ی ئەوسای ماون. جا ئەگه ره به راوردیک له نیوان فارسی ره مه کی و ئەده بی وه یا عه ره بی ره مه کی و ئەده بی. بکه یت ده زانیت چون تا راده ی سه ره و بنبوون له یه کدی دوورن هه رچی کوریدییه ته نها شیوه ئاخواتنی به میرات ماوه ته وه، له شیوه ی کونی که متاکورتیکي بیبایه خ نه بی به ده ست ناکه ویت، ناواناوه له ئافینستا و په هله وی وشه ی ئەو تو دیت له کوردی ئیستا که دا هه یه و له فارسیدا نه ماوه یا هه ره نه بوه وه ک وشه ی «گوشن ته سپ» به واتای «نیره ته سپ» که له ویندا وشه ی «گوشن» به واتای نیر له شکلی «گون» له کوریدا به رده وامه و له فارسیدا نییه. له فریزی «ته نووشه ره وان» به واتای «بی مردن گیان – نه مر» وشه ی «نووشه» که به واتای «مردن» له کوریدا بۆته «نوستن» که برای مردنه و له فارسیدا ویتنه ی نییه... له و ته رزه که متاکورته به ولاره کوردی کۆن وه جاگی کویر بۆته وه. ئنجا که بیینه سه ر باسی قرتان و گوڤانی دهنگ له کوریدا هه مزه ی به سه زمان تیدا ون ده بی چونکه هه تا بلینی دیارده یه کی به رفره وان: یه کیک له وه دهنگانه ی بۆ سوان و تیچون خوشجله ون دهنگی «ت» و دهنگی «د» ه. له کرمانجی سه روودا هه موو «د» ی دوا ی «ر» تی ده چیت وه ک «مرن – مردن، کرن – کردن...» له سلیمانی ئهم دهنگه به زۆری کلۆر ده کریت واش ده بی به دوا «ن» دا ده بیته «گ» هه ندی جاریش بیستوومه ده بکه نه «و» وه ک که ده گوترئ «کاک ته حمه و – له جیاتی ته حمه د» وشه ی «مرۆ» و «مهرد» له بنه رته دا یه ک شتن... دهنگی «ت» له «د» ش خوشجله وتره به تایبه تی له دوا دهنگی «س» دا وه ک: «ده ستگا – ده زگا، ده ستک – ده سک ده ستینی – ده سینئ، ده ست – ده س، راست – راس...».

وشه ی «هه ل بسته» بۆته «هه سه» به تیچوونی (ل، ب) وه یا «هه لسه» به تیچوونی (ب، ت).

وشه ی «ئیسقان» ی سلیمانی که له «استخوان» ی فارسیه وه نزیکه له به ری سۆران بۆته «ئیسک». «خشه ئره پاونه» ی سه رده می هه خامه نشی بۆته «شاره وان». له زۆر باردا «فرۆشتن، کرۆشتن» ده بیته «فرۆتن، کرۆتن». له نمونه کانی پیشووتردا دیتمان چون دهنگیک به دهنگیکي نزیکي خوی ده گوڤریت، یه کیک له وان هه ش دهنگی هه مزه بوو.

يىگومان مەيلى مروف بۇ ئاسانكردى ئاخوتن، بەرەو سواندى دەنگ و سووكر دەرپرنيەو دەبات ھەر ئەم ھۆيەيشە وھا دەكات رېژەى ناوى كاراى تېنەپەر لە زۆر شوپى كوردەواريدا لە جياتى «و» كە دەنگىكى قورسە «ى» بۇ بەكار يەينن كە لەو سووكرە ئىتر لە جياتى «نوستوو، رۇشتوو، ھەلستاو» دەلېن «نوستى، رۇيشتى، ھەلستاي». بەرى سۆران كە لامى قەلەو دەكەن بە «ر»ى لاواز لەبەر ئەم ھۆيەى سووكردى دەرپرنيە. ھەلبەت ديارە «داخپوي» لە «دەئاخپوي» سوكرە ھەروھاش «بەرداش» لە «بەردە ئاش» و «سەراو» لە «سەرتاو» ھەر وەك «ھەستە» لە «ھەلبستە» سووكرە.

ئەم تەرزە بەلگەيە كە لە ئاست ھېچ دەنگىدا نەكراوئە ھۆى برباردان لە سەر فونيم نەبوونى، ھەر بۇيە دېتە حيسابەو كە لە سەرەتاو برباردراو ھەمزە فونيم نييە، سەرەراى ئەوئە كە بە دەنگى وەك خۇى (ھ) نەگراوئە تا يەكچوونيان نيگار بكيشتيت و ھەنگاوى دوواين بۇ بريارى ئيعدامكردى نەختيك بوەخرى بەلگەى گۆرانى دەنگ وەيا تېچوونى بۇ ئيسپاتكردى فونيم نەبوونى ئەو دەنگە، بەتاييەتى لە كورديدا كە زۆر لە دەنگەكانى دەسووين و تىدەچن، دەبىتە ھۆى ئيعدامكردى زۆربەى فونيمەكانى چونكە نابى «قيامەت ھەر لەبەرخى مەلا را بى» و تەنھا ھەمزەى پى ئيعدام بكرى. بەشىك لە زمانەوانى كورد لە زاراوئە ھەمزەش وەتەنگ دېن ھەر وەك لە زاراوئە «كسرة، ضمة، فتحة» ش قەلسن، گۇيا ئەمانە پاشماوئە سەردەمى دواكەوتنن، كەچى ھەرچوار زاراوئە وئراى ئەوئە كە مەبەست دەپيكن قسەش كورت دەكەنەو. لە زمانەكانى رۇژاوادا وشەيەك نييە «ھەمزە»ى پى بناسرى، لە ھېچ زمانىكى غەيرى ەرەببشدا زاراوئە ھىندە كورت و سووكر نييە كە كورتەبزويئەكانى پى بناسرىتەو. ئيمە دەلېن «كورتە بزويئە واو بى» بۇ فەتەش ھېچ زاراوئەمان نييە چونكە فەتە كورت كراوئە ئەلف نييە... ئەمانە دەلېم بۇ راگەباندى دەورى لايەنى نەفسى مروف لە باسەكانى زانستى رووتدا.

ئەو بەلگەيەى گۆرانى دەنگى ھەمزە لەو وشە ەرەببەدا كە دېتە ناو ئاخوتنى كوردبەو كە گۇيا ئەوئە فونيم نەبوونى ھەمزە نيشان دەدات تەنھا لەو ھالەدا قىوول دەكرى كە دەنگى ھەمزە لە كورديدا نەبىت چونكە ئيمە كە لە ئاخوتنى خۇماندا دەنگىكمان ھەبوو و لە وشەسازيدا بەكار ھات و بوە پىكەنتەرى وشە و دەستەواژە و بە نەمانى وانا نەما چ پايەى كەم نايبتەو بەوئە كە لەبەر قورسايى دەنگە كە وەيا لەبەر شوپى لە وشەدا بسويئە و بگۆرپت چ لە وشەى كوردى بىت و چ لە وشەى بىگانە.

نمۇونەكانى د. ئاورەحمان لە ەرەببەو ەريگرتوون «دائيم - دايم، دائرة - دايرە، مسئلة - مەسەلە، بئر - بىر» ھەموويان ھەمزەكەيان لە ناو وشەدايە كە ئەمە ھۆيەكى كافىيە بۇ گۆرىنى دەنگەكەى ھەمزە وەيا سواندى چونكە لە كوردى خۇيدا ھەمزە لە ناو وشەدا دەرناكەوئى، ئنجا دەسزانين دەنگى «ى» سوكرە لە ھەمزە، بەلام چونكە لە وشەى «مسؤول» دا دەنگى «و» بۇ خۇى قورسە، رۇشنىبرى كورد ھەمزەكە دەھىلئەو وە نايكا بە «و» ھەرچى نەخوئندوشن بە زۆرى دەلېن «مەنسول». لە وشەى «مەئىووس» دا ھەمزە تى ناچى لە «رەئيس و مەرئووس» بىشدا ھەروھە... راستىيەكەى ھەموو كوردبكيش نالى «دايرە، دايم» بەلام بەتېكرابى دەلېن «قايمەكارى...». ئەمانە ھەموو واز لى بىنە و سەيرىكى ئەو وشە ەرەببەبە كە بە ھەمزە دەست پى دەكەن وەك «ئەمير، ئەسپير، ئيسپات، ئيسراحت، ئەحەى ناصر، ئوستاز، ئوممەت...» لە ھېچاندا دەنگى ھەمزە ناسويئە و ناگۆرپت چونكە لە بەرايى وشەو دېت كەچى، چونكى دانىشتوى سلېمانى حەز لە «يؤ...» ناكەن بە زۆرى دەلېن «ويسف، وئنان، وئنە» (ناوى گۇراوى: يۇنە) دوور نييە وشەى «ويئ و تەرتيب» يش لە «يؤل و تەرتيب» ەو ھاتبىت كە وشەكە توركىە بەواتاى «رېنگە».

ئەو وشە ەرەببەبە ھەمزەيان لە كۇتاييەو دېت، بە سەرزارى كوردەو ھەمزەكەيان لى دەسوئە وەك «رجاء، وفاء، برئ، ناشئ» كە دەبنە «رەجا، وەفا، بەرى، ناشى» چونكە ئەگەر كوردبش بانايە بى ھەمزە دەبوون.

سەير لەوئەدايە ئاخوئەرى رەمەكى ەرەب لە ھەندئ ناودا «ھەمزەكارى» دەكات و دەلېت «ئمحمد، ئحسين، ئستيفن» كە لەمانەدا ھەمزەكە زيادىيەكە دەورى فونيم نايبتىت وەك كە لە كوردبشدا دەگوترى «عەولاي عومبەران» ئەو «ب» لە ناوى «عمر» دا فونيم نييە چونكە. واتاى ناگۆرى ياخود كە «كسارە» دەكرپتە «كەستارە» دەنگى «ت» لەوئەدا فونيم نييە...

ئىنجا ئىمە لەبەر رۆشنايى واقىع و بىروراي ئو پروفىسورانهى ھەمزە بە فۇنىم دانائىن و قورسکردنە بە فۇنىم دادەننىن دەتوانىن برسپار و وھرامى ئوتۆيى تەرتىب بەدىن:

- ئايا لە كوردیدا ھەمزە دەنگە؟ بەلى دەنگە.
- ئايا كە تیچوو واتای تی دەچیت؟ بەلى تیدەچیت.
- ئايا كە بەدەنگىكى دىكە گۆردرایهوه واتای دەگۆریت؟ بەلى دەگۆریت.
- ئايا بەسراڤهوهی ئو دەنگە، كوردی ناتەواو نابى؟ بەلى ناتەواو دەبى.
- كەواتە ئهویش فۇنىمە وەك پ، ف، ل! نەخیر فۇنىم نیه.

بابینە سەر قورسکردن:

- ئايا ئو قورسکردنە بوونی سەربەخوی ھەیه؟ نەخیر.
- ئايا مومكىنە تیچیت؟ بەلى تیدەچیت.
- كە تیچوو واتە تیدەچیت؟ دەگۆریت؟ نەخیر نە تیدەچیت نە دەگۆریت.
- ئايا كە زەرورەتی مانەوهی بەسەرچوو تیدەچیت؟ بەلى لەزۆرباردا بەناچارى تیدەچیت.
- كەواتە فۇنىم نیه!
- بەلى فۇنىمە و دەبى نىگاریشى ھەبى!!

تیبینی:

لە بارەى وشەى «ھەناسە»

دواى لى بوونەوه لە نووسینی ئەم گوتارە رىكەوت گىرامیەوه بۆ كتیبه كەى «فەرھنگ ایران باستان» و لەویدا بەسەر وشەى «آن – ئەن» دا كەوتم كە لە ئاقىستادا بە واتای نەفەس ھەلپنان ھاتو، لەووه زانىم كەرتى «ھەن» لە وشەى «ھەناسە» دا ئەو «ئەن» ھەیه و ھەمزەكەى گۆراوه بە «ھ» نەك وەك من بە ھەلە بۆ شىكردنەوه چووم... دەمىنیتەوه كەرتى «اسە» لە وشەكەدا كە نازانم لە چىیەوه ھاتو.

«...»

چەند رېشەيەك لە رېشالی زمانەكەمان

«نووسەری كورد»، ژمارە 5 خولی سېهەم، ئەیلوولی 1986

كوردیكى هەست بە نازاری هەلكەوتی كوردەواری بەچەنگ میژووی بێرەحمەو بەكات خۆی بەو ساوايە شیرەخۆرە دیتە بەر چاوە كە لە سینگى دایكى دوور خرابیتەو، لە سۆز و بزیو بېبەش دەبیت.

لەو رۆژەو كۆرشی هەخامەنشی بوو بە میرنگری خالوانە مادەكانی، دەمی بە مەمكى میژووی كوردەو نا و لە جیاتی كورد هەرچی میراتیكى هەیبوو، لە ماية كى و واتایە كى، هەلى شت بۆ ناو هەناوی حكومەت لەدوا حكومەتی هەخامەنشی و ئەشكانى و ساسانى... هەتا رۆژانی سەردەم كە كورد لەتەك فارسدا وەكوو مندالی فریدراوی كەس بەخۆیەو نەگرتووی لیھات و بوو بە میوانى مالی خۆی.

ئەو بىچكەى بەر لە دوو هەزار و پینجسەد و ئەوئەندە سالی كۆرش لە دەستمانى دەرھینا جارىكى دیکە پەنجەمان لى گیر نەبۆو. میژومان بوو بە مالی بىگانە، تەپلێتۆپانى پى دەكات... دای دەلەنگینى... لى دەقرتینى... بۆياخى دەگۆرئ... بەسەریەو دەنى... بە ئارەزوو دەینەخشینى... كە پىویست بوو لە قورى هەلدەكیشى.

بەرى ژیر پیمان كە خاكى نشتیمان بى، بە كیشەكیش لەبن پیمانى دەرەهینى و دەبختەو سەر بەرى خۆی. ناوی لوتەشاخ و بېشەلان و پووشەلان و قەمیشەلان و كەندەلانەكانمان لى دەگۆرئ باي ئەوئەو لیمانى نەناس بەكات... فەرەنجى لەبەر ئاوايەكانمان دادەمالیت و زۆلەپۆشاكەكەى خۆيانى تى دەتالینى... تەزكەرە نفووسى خۆی بۆ نژادى كورد دەرەكات.

لەلایەن زمانەو دووچارى دەسدریژیەكى ویرانكەر بووین. كۆریەى ناو بيشكە هەمیشە گۆئ دەگرئ بۆ لایلايەى دایكە دلسۆزەكەى... ئیمە بە تیچوونى دەولەتى «ماد» مان دابراین لەو لایلايەى كە دەبوو میژوو لە گاتاكانى ئافىستاو تائەبەد هەلبەست و بەیت و گۆرانى و بەستە و لاوكان بۆ بچریت. ئافىستا و هەرچی لى كەوتەو لە ئیمە تار بوو، باوئیشكى بىگانە میزى لى گرت و بەبەر مەمكىیەو نیشت. پتر لە دووھەزار و پینجسەد سالی مژمان لە گۆى مەمكى دایكە ئافىستا نەمشتوو...

خەتى رەچەلەكى ئافىستا خوار بۆو بۆ خاوەن دەسەلاتى دەولەتى. هەرچەند زاناكانى زمان دەلین فارسى كۆن جودايە لە زمانى ئافىستا، بەلام جوداش بىت هەرچی ئافىستا و داب و دەستورى زەردەشتى پتوئەندى «بېھ دین» بە دەولەتەو بە هەموو ئەو سامانە ئەدەبى و دینى و كۆمەلایەتى و سیاسىیەى لە ماوەى رۆژگارى نىوان تیچوونى ماد و تیچوونى ساسانیان زاوژى كردى بوو بە هی فارس. ئەو رۆژەى سپای ئىسلام رەوى هینا بۆ سەر ئىمپراتۆریەتى ساسانیەكان كوردی چارەرەش بریتى بوو لە رەعییەى كى رەش و رووت كە هیچ پشكى نەبوو لە شیرنیايى حوكم. هەزار و سەد سال پتر بوو كورد لە پلەى هەرە بەرەژىرى بىدەسەلاتیدا سوخرە و بىنگارى بۆ داگیركەر دەكرد. چەند نیمچە كوئىخايەكى پەربووتى فەرتووتى كورد وەكوو رىوى چاوش كلكەكوتەى بۆ شاهەنشا و مەلىك و ئەستەندار و سپەھبوود و مووبەد و هیربەد و دەستریشتووكانى دیکەى دین و دەولەت دەكرد و نیمچەمەرەحەبايەكى لالووتانەى لى وەرەگرتنەو و بەحالى نانكى حەرامى پى لە هەژارى كورد دەرووتانەو. هەر چونكە كورد بەهیچ جۆرىك لە دینى زەردەشتى دەورى ساسان كە بەلای چاكەى دەولەتدا خوار كرابۆو هیچ سوودىكى نەدەدیت، بگرە لە زەرەر و ئازار بەولاولە لىئەو بۆ نەدەهات، بايى خۆخوراندنىش بەرگری بۆ ئەو دین و دەولەتە نەكرد و بەگژ عەرەبدا نەهاتەو.

لە ماوەى كى زیدە كوردتدا كوردنژاد دینى تازەى كرد بە جىگری دینى كۆنى، مەگەر لىرەولەوئ خاوەن دەسەلات و قەلاتىك كە بەرژەوئەندى لە گەل دەولەت و دەستگای دینى گونجايى نەختىكى خۆگری كردى ئەوئیش هەر بايى ئەوئەو كە بەفرى سەیان هەتاوى نىوەرۆى پى بكەوئ و بتوئتەو. هەرچی فارسەكە بوو چونكە خاوەن دەولەت و دەسەلات بوو حەشامەتىكى زۆرى تیدا بوو پەرۆشى دینەكە و دەولەتەكەى بىت و بەدل پارىزگارى لى بەكات چونكە پارىزگارى لە

به‌رژه‌وندی خوی ده‌کرد، هی وه‌هاشیان تیدا بوو به‌دل په‌یره‌وی له دینی زهرده‌شت ده‌کرد تا ئه‌وه‌ی به‌شیکیان په‌نایان بو چین برد، پیشتیش یه‌زگورد خوی داوای یارمه‌تی له ئیمپراتور تای تسونگ Tai Tosung کرد به‌لام لئی نه‌بیست. داوای کوژرانی یه‌زدگورد په‌نابه‌ران ده‌سته ده‌سته بو چین ده‌چوون هه‌تا کومه‌لیکیش له‌گه‌ل «پیرۆز» کوری یه‌زدگورددا خویان گه‌یاند ته‌خارستان که ئه‌وسا له‌به‌رده‌ستی چین بوو. له 662ی زاینی ئه‌م پیرۆزه له‌لایه‌ن شای چینه‌کانه‌وه به شای ئیران وه‌رگیرا. داوای ئه‌و کوره‌که‌ی «نرسی - نرسی» بوو به‌جیگری باوکی و خواییشتدا شای چین له‌شکری بو ریگخست که وه‌لاتی خوی پی داگیر بکاته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل سهرداره‌ چینیه‌ هاوړیکه‌ی لئیان بوو به‌ناکۆکی و سپاکه‌ به‌ره‌و چین، له 707ی زاینی گه‌رایه‌وه، له 750ی زاینی دوايين کومه‌له‌ی فارسه‌کان که په‌نایان بو چین بردی له سجلاتی چین ناویان بردراوه. یه‌زدگورد لای چینیه‌کان Yessesse، پیرۆز Pilusse، نرسی Ni - nisse ناو هینراون.

کومه‌لیکی دیکه له خوراسانه‌وه بو لای جه‌زیره‌ی هورمز و که‌نداوی عه‌ره‌ب جمین و به‌نینیک له‌و ناوه‌ مانه‌وه، به‌لام له‌شکری ئیسلام بویان چوو. سهره‌نجام په‌نایان برد بو وه‌لاتی گوجراتی هیندوستان و له شاری «سه‌نجان» راجا «جادی رانه» په‌نای دان و مانه‌وه. داوای سیسه‌د سال به زور شویتی دیکه‌ی هینددا بلاو بوونه‌وه تا له ئه‌نجامدا شاری بومبای بوو به‌بنگه‌ی هیز و سه‌قافه‌تی پارسه‌کانی هیند... [به‌کورتی له لاپه‌ره 17-22، مزديسناو اداب پارسی، انتشارات دانشگاه تهران - د. محمد معین].

یه‌کیک له ئاکامی به‌سترانه‌وه‌ی به‌رژه‌وندی فارسه‌کانی سهرده‌می فه‌تحي ئیسلام به‌ده‌وله‌تی ساسانی ئه‌وه بوو که داوای داگیرکردنی «مداین - پایته‌ختی ساسانی» له خوار به‌غدا، هه‌رچی فارس و زمانی فارسی بوو له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وایی یه‌زدگورددا پیچرايه‌وه و ئاوه‌ژووی دیوی ئیران بووه. کورده‌که چونکه‌ بشکی له هیچ شتی‌کدا نه‌بوو که‌س به‌لایدا نه‌چوو هه‌ر له شویتی خوی مایه‌وه، به‌لکوو ئه‌و به‌تالاییه‌ی که به‌کشانه‌وه‌ی فارسه‌کان له دیوه‌ی عیراق په‌یدا بوو کوردی تی رزا و سنووری کوردنشین به‌ره‌و باشووری خوی لیک کشایه‌وه. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا فارس هه‌ر مایه‌وه به‌میرانگری سه‌قافه‌تی هه‌زار و ئه‌وه‌نده‌ ساله‌ی ئیران، زوریشی نه‌برد داوای له‌ده‌ستچوونی حوکمیان، سهرله‌نوی زمان و ئه‌ده‌بیاتیان بره‌وی ستانده‌وه، ته‌نانه‌ت کتیبی باسکراو له‌ژیر خاله‌کانی: «نه‌هشته‌ی سیاسی، نه‌هته‌ی مذهبی، پیدایش فرق متنفذ، کوششهای علمی و ادبی ایرانیان» به‌رته‌کدانه‌وه‌ی فارسه‌کان له پاله‌په‌ستوی عه‌ره‌ب و ئیسلام باس ده‌کات تا ده‌گاته‌یادی «زبان شیرین پارسی» که به‌په‌یدا‌بوونی بو‌یژانی وه‌کوو: «محمد بن وصیف سگری، حنظلة بادغیسی، ابو شکور بلخی، شهید بلخی، رودکی، دقیقی و فردوسی و په‌خشانووسی وه‌کوو بلعمی، وه‌رگیره‌کانی تفسیر طبری، دانه‌ری حدود العالم، نووسه‌ری الأبنیه‌ عن حقائق الأدویه، دانه‌ری میژووی سیستان و دانه‌ری میژووی شاهنامه ابو منصور و [به‌متم فرهنگ نویسانی مانند اسدی و فرخی و قطران تبریزی]» تا به‌هوی ئه‌مانه‌وه [هی دیکه‌ش] زمانی فارسی له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی مه‌حکم دامه‌زرا. (لاپه‌ره 28-29 کتیبی ناوبراو) له‌مه‌وه سهرله‌نوی فارس بووه به‌میرانگری هه‌موو سه‌قافه‌تی که‌رتی ئیرانی له‌گه‌له‌کانی هیندی ئیرانی. به‌هوی هه‌بوونی نووسینی ئه‌ده‌بییه‌وه له‌کونی کونه‌وه، فارسی خوی پاراست له‌وه‌ی وه‌کوو کوردی که نووسینی نه‌بوو، بی به‌دیالیکتی جو‌راو‌جوری تیکنه‌گه‌یشتوو تا ئیسته.

که دیم وشه‌یه‌کی کوردی ئه‌مرۆکه‌مان راده‌گرم له به‌رانه‌بر ئاوتنه‌ی میژووی زمانی ئافیس‌تا «گاتا‌کان» به‌تایه‌تی و «قیدا»ی سانسکریتی، ماوه‌ی سه‌په‌زار سالیکی لیکتزازان و نا‌ئاشنا‌بوون ده‌که‌ویته‌ نیوانه‌وه که وشه‌که تیدا به‌بریاری واقع خشکه‌ی به‌ملو به‌ولادا کردووه و گو‌راوه و قرتاوه و سواوه... زور وشه‌ی که خشکه‌ی له‌گه‌ل کورددا نه‌کرد بو په‌ناو په‌ستیوان به‌یه‌کجاره‌کی لیمان دابرا و لیمان نه‌ناس بوو. هه‌رچی زاراوه و که‌ره‌سته‌ی په‌رسته‌ی زهرده‌شتی هه‌یه، مه‌گه‌ر چونه‌ها، له فه‌ره‌نگی کوردی سرايه‌وه چونکه هه‌روه‌ک به‌گو‌رانی دین له زهرده‌شتیه‌وه بو ئیسلام ئه‌و زاراوانه به‌لاوه‌نران نووسینیشمان نه‌بوو بتوانی له‌ناو کفنی ده‌فته‌ران زینده‌به‌چال یاخود مرده‌به‌چالیان بکات و له روژی پیوستدا گو‌ربه‌ده‌ریان بکاته‌وه.

له‌م روژگاره‌دا زهرده‌شتی فارس هه‌ن له یه‌زد و کرمانی ئیران و له بومبای و هه‌ندئ شویتی دیکه‌ی هیند به‌شیه‌یه‌کی وه‌کوو شیوه‌ی سهرده‌می ساسانی نو‌یژ و مه‌راسیم و دوو‌عا‌خو‌یتی ئایینی ده‌که‌ن. دیاره ئیمه‌ی کورد دینی ئیسلام به‌و دینه‌ ناگو‌رینه‌وه به‌لام له‌لایه‌ن سه‌قافه‌تی میلییه‌وه چه‌ندین سه‌دان وشه‌هیه‌له‌و مه‌راسیمه‌دا به‌زانینان سامانی

مه‌عنه‌ويمان ده‌وله‌مه‌ند ده‌بوو چونکه وشه‌کان ده‌چنه‌وه بو به‌رايی نزيکی سی هزار سال، ئنجا چ هيزیک له‌به‌ر وزه‌ی زمانه‌که‌مان ده‌گه‌را که ريشه‌ی بچيته‌وه بو سيه‌ه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر؟ فيدای سانسکریتی و ئافيستای زه‌رده‌شتی کۆتيرين دوو سه‌رچاوه‌ی فه‌ره‌نگ و رۆشنییری سه‌رله‌به‌ری گه‌له‌هیندی - ئاوروپایه‌کان که هینده‌ی دوو خوشکی جمرانه‌ش له‌یه‌کدی نزيکن. هه‌ر وشه‌یه‌کی کوردیی سه‌رده‌م له‌وانه‌ی بی وینه‌ی قالبی ئافيستای پیوه‌ مایی پتر ره‌سه‌نبوونی کوردی به‌ ئيسپات ده‌گه‌یه‌نی له‌ ده‌یان وشه‌ی ئه‌وتوی فارسی سه‌رده‌م، چونکه مانی وشه‌ی ئافستا له‌ کوردیدا ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی (یان هه‌ر نه‌بی به‌ لای ئه‌و باوه‌ره‌مانه‌وه‌ ده‌بات) که یه‌کبوونی زمانی ئافستا و زمانی کوردی له‌ بنه‌رتدا هۆی مانه‌وه‌ی وشه‌ی ئافستایه‌ له‌ کوردیدا نه‌ک پارێزانی وشه‌که به‌ نووسین، چونکه کوردی خاوه‌ن نووسین نه‌بووه. فارس له‌ نووسیندا هه‌زاران وشه‌ی عه‌ره‌بیشی وه‌ها پاراستوه‌ که ئه‌گه‌ر عه‌ره‌ب فه‌رامۆشیشی کردبایه‌ هه‌ر نه‌ده‌مردن، وشه‌ی ئافستاش هه‌مان حیسایی بو ده‌کرئ که له‌ ده‌فته‌ری نووسراوی فارسیدا وه‌کوو وشه‌ی عه‌ره‌بی ماوه‌ته‌وه. ده‌مه‌وی بلیم که دیترا وشه‌یه‌کی ئافستا له‌ فارسیدا ده‌رده‌که‌وتیه‌وه و له‌ کوردیدا بزهر، ئه‌م ده‌رکه‌وتنه‌ هی بوونی نووسینه‌ بزربوونه‌که‌ش هی نه‌بوونی نووسینه‌ نه‌ک گۆیا خاوه‌نایه‌تی فارسی به‌ ئيسپات ده‌گه‌یه‌نی.

به‌کاره‌ینانی وشه‌ له‌ نووسینی ئه‌ده‌بیدا پتری به‌ زمانی خۆی ده‌به‌ستیه‌وه له‌وه‌ی ئاخواتنی بینووسین پیوه‌ به‌ستیه‌وه، ئه‌ویش نه‌ک هه‌ر به‌هۆی پاراستنی وشه‌ی نووسراو له‌ فۆتان به‌لکوو له‌به‌ر هۆیه‌کی زنده‌ گرنگی سه‌ر به‌ سروشتی زمانی ئه‌ده‌بیه‌وه. ئاخواتن له‌وانه‌یه‌ وشه‌ له‌ یه‌ک قالبدا به‌کار به‌ینی به‌تایه‌تی وشه‌ی وه‌رگه‌راو که هه‌ر پیوه‌ی دیار ده‌بی که بیگانه‌یه، که‌چی به‌کاره‌ینانی ئه‌ده‌بی جوهره‌ قالب له‌ وشه‌ داده‌پێزی وه‌ک که دیت گه‌ردانی ده‌کا وه‌یا پیشگر و پاشگری پیوه‌ بلکینی وه‌یا به‌ وشه‌ی دیکه‌یه‌وه به‌ستیه‌وه که ئیتر ره‌نگه‌ ئه‌وه‌نده له‌ قالبی بنه‌رتی خۆی دوور بکه‌وتیه‌وه که نه‌ناسریتیه‌وه. به‌م جوهره‌ چهن‌دین وشه‌ له‌ تاکه‌ وشه‌ ده‌که‌وتیه‌وه هه‌مووشی مۆرکی ئه‌و بنه‌رتیه‌ی پیوه‌ ده‌بیت، به‌مه‌شدا هه‌روه‌ک باشتر ده‌بته‌ مالی زمان، له‌ چنگ فۆتانیش یه‌کجاره‌کی رزگار ده‌بی چونکه له‌وانه‌یه‌ قالبیک و دوو قالبی هه‌ر به‌رده‌وام و به‌رحیات بیت، هه‌رچی تاکه‌ وشه‌یه‌ یه‌ک ژین و یه‌ک مردنی هه‌یه. به‌ نموونه‌ وشه‌ی vāghu ی ئافستا به‌ واتای چاک، باش هاتوه‌وه. ئه‌م وشه‌یه‌ سه‌ره‌ژێر بووه‌ هه‌تا له‌ فۆرمی «به‌ - بیه‌» گه‌شته‌ فارسی. له‌ کوردیدا وینه‌ی سه‌ربه‌خۆی وشه‌که تیچوو و ته‌نها له‌ «بیشه‌ما» دا به‌ واتای تووتنی بۆنخۆش وینه‌ی ماوه‌ته‌وه. کورده‌که کهم تا کورتیکی نه‌بی نازانی بۆچی «بیشه‌ما» وه‌کوو «بیاره، بینه‌یا» واتای که‌مایه‌تی ناداته‌وه به‌ پینچه‌وانه‌وه په‌سندایه‌تی لی ده‌فامریتیه‌وه. له‌ فارسیدا چهن‌دین قالبی لی په‌یدا بووه، هه‌ندیکي سه‌ر به‌ ئافستاه‌وه‌نن له‌مانه‌ وشه‌ی «به‌شت - به‌هشت».

ئه‌م وشه‌یه‌ له‌ vāghu هاتوه‌وه که خراوه‌ته سه‌ر سیفه‌تی بالا superlative و بوته‌ vahishta که به‌ واتای «چاکترین - باشترین» دیت. له‌ فه‌هیشه‌دا که بوته‌ «به‌هه‌شت» وشه‌ی «بیه‌» ی فارسی ئاشکرایه. کورد ده‌لی «به‌هه‌شت» وشه‌ی «بیه‌ و vāghu» ی دۆراندوه‌ و نازانی وشه‌که له‌ چیه‌وه هاتوه‌وه، به‌مه‌شدا بوته‌ میوان نه‌ک خاوه‌نمال. ئه‌گه‌ر فارس خاوه‌ن دینی زه‌رده‌شت و ئاته‌شگه‌ و هیربه‌د و موبه‌د و مه‌راسیمی زه‌رده‌شتی و ده‌قه‌کانی ئافستا و په‌هله‌وی نه‌بویه، ئه‌و په‌یه‌ندییه‌ نزيکه‌ی به‌ به‌هه‌شته‌وه نه‌ده‌بوو که ده‌ماری خزمایه‌تی «به‌هه‌شت و فه‌هه‌شته» وه‌ها به‌دروستی به‌هینیه‌ته‌وه. ده‌بی بشلیم فه‌هه‌شته‌ به‌دوا وشه‌ی «acha - ئه‌شه» ی ئافستادا هاتوه‌وه و وه‌کوو صیغه‌ت و مه‌وصوف «ئه‌شه = راستی و دروستی» به‌و پینیه «ئه‌شه‌فه‌هه‌شته = باشترین دروستی» ئه‌شه‌ فه‌رامۆش کراوه و فه‌هه‌شته‌ی وه‌صف ماوه‌ته‌وه (ل 55 فرهنگ ایران باستان، پخش نخست، پور داود).

زۆر به‌ سه‌یری، گالته‌ی میژوو ئه‌م وشه‌یه‌ی «بیه‌» ی له‌ کوردیدا به‌ جوړیکی وه‌ها په‌نامه‌کی و ته‌ماوی به‌ده‌ر داوه‌ته‌وه سه‌رنجی ورد نه‌بی نایدۆزیتیه‌وه، که به‌ده‌ریشی ده‌داته‌وه حیکایه‌تیکي سه‌یر له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینن. دین له‌ ئافستادا «Daena - ده‌ئینا» بووه. (ل 3 سه‌رچاوه‌ی پینشو) دواتر گۆراوه‌ به‌ دین. ئه‌وانه‌ی پیره‌وی زه‌رده‌شتیان کردوه‌ پینان گوتراوه «بیه‌ دینان - خاوه‌نانی دینی چاک» له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویت ناوی کوکی «بادینان» که هه‌م به‌ زئی گه‌وره و هه‌م به‌ سه‌رله‌به‌ری هه‌ریمی لای راستی ئه‌و زئی ده‌گوتری هه‌ر خۆیه‌تی له‌ کوندا «بیه‌ دینان» بووه و چ پیوه‌ندی به‌ «به‌اء الدینان» هه‌و نیه. به‌رواله‌ت عه‌جایب له‌وه‌ دایه (که له‌ راستیدا عه‌جایبه‌وینه‌وه له‌وه‌دایه) که هه‌ر له‌ هه‌ریمی «بادینان - بیه‌ دینان» دا یه‌زیدی (ئیزدی) به‌ جیرانه‌تی بیه‌ دینان ده‌ژین. بو ده‌بی وایی؟ له‌ نووسینکی مامۆستا توفیق وه‌هه‌یدا

هاتوو: «یه‌زیدییه کان «میثرای» ن واته ئەوان لەسەر دینی «دووھیز پەرستی» مانەو و نەبوون بە زەردەشتی» [ماموستا وەھبی نامیلکە کە ی بە ئینگلیزی داناو]. ئنجا سەیر نییە لەویدا کە شوپنیک میثرای وەیا دژی دینی زەردەشتی تیدا بی بە حوکمی مەنتیق «بیە دینان» ھەمیشە یاد بکریتەو تیدا – دواى نەختیک پتر روون دەبیتهو – ھەریمەکانی دیکە کوردەواری کە بوون بە مسلمان پیوستیان نەما بە «بیە دینان» چونکە ناشیت مسلمانیش بن و وەلاتە کەش ھەر بە ھی دینی زەردەشت لە قەلەم بەدەن. لە زاراوہ دینیەکانی یەزیدیدا وشەى «کریف» ماوہ بە واتای برای ئەبەدی. ئەم وشەیه لە سەردەمی زەردەشت و ئافستادا «کرفه» ی ھەبوو بە واتای «پاداش – ثواب» کە دەکاتەو پاداشی ئەبەدی، چونکە ھی دواى مردنە (ل 97، 98 فرھنگ ایران باستان). ھەلبەت ئافستادا لەخۆیەو «کرفه، کریف» ی نەخولقاند، دیارە لە کۆنترەوہ ماوہتەوہ ئیتر ج جوڑە پاداشی تیدا مەبەست بووی با بووی. زۆر وشەى کۆن بە واتای نوێ هاتنە ناو زەردەشتییەو یەکیک لەوانی ھەرە گرنگ وشەى «دیو» ە.

ئەم وشەیه لە ئافستادا «Daeva – دەئیفه» بوو (ل 3 فرھنگ ایران باستان، ل 244 مزە یسناو ادب پارسی). دیو لە کۆندا بەر لە زەردەشت، بە چەندین پەرورەدگاری ئاریایی گوتراو و پەرستراو. بەلام دواى هاتنی زەردەشت و ناساندنی «ئەھورەمەزدا» ھەموو خواکانی کۆن، واتە ھەموو دیوکان، کران بە گومراکەر و شەیتان (ل 245 مزە یسنا ...). ئەوانەى لەسەر دینی کۆن مانەو و لە دیوپەرستی بەردەوام بوون لە زەردەشتیدا پێیان گوترا «دیویسنان – دیویەسنان» تا ئەوێ Kavi وینەى کۆنی «کەى» داندرا بە «شەریار دیویسنان» و Karpan بە «پیشەوای دیویسنان» لە قەلەم درا (ل 251 فرھنگ ایران باستانی ناوبراو، پەراویز 66). «کەرەپ» خۆی لە ئافستادا بەو کەسانە گوتراو کە خۆیان لە دینی تازەى زەردەشت کەر کرد. «کەرەپ» و «کەر» یەک شتن. وشەى «یەسنە» و «یەزەتە» ی ئافستادا و «یەجەتە» ی سانسکریتی لە ریشەى «Yaz – یەز» بە واتای «پەرستن» وەرگیراون (ل 239 مزە یسنا ...) لەمەو بە تەواوی ئاشکرا دەبی کە «داسنی» بریتییه لە «دیویەسنا» بە واتای «دیوپەرست» ئەم دیوہى ناو وشەى «داسنی» کە نەختیکی لی سواو، بە وەرگیرانی واتاکەى لە «خودا» وە بۆ «ئەھریمن» بوو بە ناحەزی ئەھورەمەزداى دینی زەردەشت، واتە «بیە دین». ئینجا سەرلەنوێ تیدەگەین بۆجی «داسنی» تەنھا لە ھەریمی «بیە دینان» بەردەوام بوو یاخود بۆجی «بیە دینان» ھەر لە ھەریمی داسنیان خۆی پاراستوو.

- بیە دین بیە دینان «ان» ھی کۆکردنە
- دیویەسنا دیویەسنان «ان» ھی کۆکردنە

وشەى «دیو» لای ھەموو گەلە ھیندی – ئەوروپایەکان، بە لیدەرھاویشتنی ئێرانییە زەردەشتییەکان، واتای بنەرەتیی خۆی کە «خو» یە پاراستوو. لای ھیند Deva. لای یونان Zeus. بە لاتینی Deus. بە فرەنسەى Dieu. وشەى یەسنا، ھەر خۆیتەى دواتر لە فارسیدا بۆتە «جشن» و لە کوردیدا بۆتە «جەژن».

لەم روونکردنەوہیەدا کە ھەمووی ئەوروپاییەکان کردووایە، ئیمە لە حالوباری خۆمان دەگەین کە داسنی ئەو خواپەرستانەن لەپیش هاتنی زەردەشت لە قالی «دیو» وەکوو گەلەکانی دیکە پەرورەدگاریان دەناسی، ھەلبەت بە لای خۆیانەو «دیو» ھەر لەو واتایەدا مایەو ھەرچەند لە ماوہى چەندین ھەزار سالدا گەلیک لە باوہرە کۆنەکانیان لەبیر کران و گەلیک شیوہ باوہری تازە هاتە ناو دینەکەیانەو.

دەمیتیتەوہ وەلامی پرسیاریک لە خۆمانی بکەین: بۆجی کورد بە تیکرای دوو جارەن دینی خۆی گۆری، جاریکیان کە زەردەشت «مەزە یەسنایی» داھتتا، جاریکیشیان کە عەرەب ئیسلامەتى بۆ ھیتا، کەچی ئیزدیەکان «داسنیەکان» لە ھەردوو جاردا پەنجەیان لە دینی خۆیان گیر کرد؟

راستیەکەى من ناتوانم بە رەھایی و بەرمەیدان مل لێنیم. دەزانم جوولەکەش پتر لە غەیری خۆیان ئەو رزیدیەیان پیوہ دیارە، تا رادەیه کیش بەخۆوہ گلانی جوولەکە لە تەعلیماتی تەورات و تەلموود دەفامریتەوہ چونکە لە رادەبەدەر ھانیان دەدا

بۇ خۇ بەگنغانىن (بە لاي خۇيانەوۋە ئەوانىن مىراتىگىرى ئادەم و نووح) بەلام لە دىنى ئىزىدىياتى ئەوۋەندە نازانم پەناي بىمە بەرى بۇگىرەنەوۋى ئەم گىيە. ناۋى «ئىزدى» خۇى ھەندىكىمان بە رېگەوۋە دەبات لە روۋى ئەوۋەوۋە كە ناۋى «ئىزد، يەزد و يەزدان» لاي دىنى زەردەشتىش رېز لى گىراوۋە. ھەرچى «دېو» و «دېوۋەسنە» يە بەكجارەكى مۇركى ناخەزايەتى لى درا لە لايەن زەردەشتەوۋە كە ئىتر رى نەما كەس بە خۇى بلى دېوۋەرست بەلام «ئىزدى» حىسابى جودايە.

Yaz بە واتاي پەرستىن «يەزەتە» لى ۋەرگىرا بە واتاي «لايەقى پەرستىن» ئەم يەزەتە يە «يەزد – يەزدانكۆيەتى» ي پەھلەوى و «أيزد» لى فارسى لى كەوتەوۋە. يەزەتە، دواترىش يەزد، بە فرشتەى چاكە رۆيشت (ل 240، مزەيسناو ادب پارسى-ى باس كراو). ئەو ھىزانەى لە زەردەشتدا يەزەتەيان پى گوترا و لە پەھلەوى بوون بە يەزد لە كۇندا بە لاي ئارىيەكانىش پەسەند بوون. لەبەر ئەمە زۇر بە ئاسانى و بە نيازى خۇپارىزى دېوۋەسنەكان ناوۋە شىرنەكەى «يەزد» يان بەخۇۋە گرت كە رقى زەردەشتىيانى لى دوور دەخستەوۋە و خەلەلىكىشى بە باوۋەريان نەدەگەياندا. ناۋى «داسنى» لە لايەن ناخەزەكانىانەوۋە پىيان دەگوترا.

لە لايەن گۇگىرەنەوۋە ھەر ۋەكۇو فارسەكان «يەزد» يان كىرد بە «أيزد» داسنىيەكانىش كىردىان بە «ئىزد» و «ى» نىسپەتىشان بەپى رىزمانى كوردى پىئو نا و وشەكە بوو بە «ئىزدى». دەپى لە كۇندا «ئىزدىك» بوۋى چونكە لە پەھلەوى بەرەزورتر ئەداتى نىسبەت «ىك» بوو، دواتر «ك» كە سواوۋە و چ لە فارسى بىت و چ لە كوردى.

ئەم لىكدانەوۋە يە جۆرە مەسلەتتەكى خۇپاراستى دېوۋەسنەكانى تىخوتىدۇتەوۋە كە حەق و پىۋىستىش بوو، بەلام بايى تەفسىرى تەواۋى ھەلۋەستەيان ناكا. ئىمە نازانن لە دەمى پەيدابوۋى زەردەشتى و دوای بلاۋبوۋنەوۋەى بە ئىران زەمىندا چەند تاقم مانەوۋە بە «Karap – كەرەپ – كەر» كە نەھاتتە سەر دىنى زەردەشت، بەلام بەپى راگەياندى مېژو بەدرىزايى سەدان سال تاقانە دىنى ئىمپراتۆرىيەتى ئىران زەردەشتى بوو. لە «ل 111، مزەيسناو اداب پارسى» ھاتوۋە كە قاتلى¹⁸ زەردەشت بە خۇى و پىنج برايوۋە ناويان لە نووسراوۋەكانى «بندھشن، زات سپرم» براوۋە و لە خانەوادەى «كەرەپ» بوون. قاتلى زەردەشت توورانى بوو نەك ئىرانى، ھەلبەت دوایى كە ناۋى بىت دەپى لە «كەرەپ» كەكان حىساب بىرېن بۇيە مانەوۋەى دېوۋەرست لەو سەردەمانەدا كە دىنى زەردەشت فەرمانرەوا بوو دياردەيەكى سەيرە و سايدى بۇ باوۋەرمەحكەمى ئەو كۆمەلە دەدات. بەلى، زەردەشتى چاۋپۇشى لە جوۋلەكە و گاۋرىش كىرد بەلام ئەمانە بىگانە و لە نژادى غەيرى ئاريا و ئىران بوون و لەچاۋ سەردەمى زەردەشتدا زۇر بە درەنگەوۋە كەوتتە خاكى ئىران و قەلەمرەوى دىنى زەردەشتى، خۇ گاۋ (دىيان) دەورى 600 سال لەدوای زەردەشت بلاۋ بوۋە.

بەھەمەحال، ئىزدىيەكان نمونەى ھەرە كۇنى دانىشتوانى ئەو ناۋچەيەن كە بەشى «ئىرانى» لە «ھىندى – ئىرانىيەكان» تىيدا نىشتەجى بوون. واتە كۇنتىن كوردن و لە باوۋەردا پىش ئافىستا دەكەونەوۋە و دەبن بە ھاوتەمەنى Veda لى ھىند و لەویش كۇنتىر. ئەگەر باوۋەرى پىش زەردەشتىيان بۇ پاراسترايا دەشيا بە باوۋەرى ھەموو گەلە ھىندى – ئەوروپايەكان حىساب بىرېت. بەلام داخەكەم نەبوۋى نووسىن لە ماۋەى دوۋەھزار سالدا (ھەتا كەوتىنە دەورانى بابەتاھىر و ئەحمەدى خانى و جەزىرى و ... ئىدرىسى) پىتر لە لمى بىابان كە ھەموو شتىك ژىر خاك دەكات زمان و مېژوۋمانى ژىر مەرگ خست، چونكە دەشى چ شتى ژىر لم بە لىدانەوۋە، رۇژىك لە رۇژان، دەبرخىتتەوۋە، بەلام وشەيەكى لە زماندا نەمىنى و نووسىنىش نەپياراستىيە كىجەرەكى دەفەوتى. بۇيە سالەھى سالە خەفەتى بىسوۋدى دەخۇم لە ھەژەندى¹⁹ دياردەى نەبوۋى نووسىنى كوردى و فەوتانى وشە و روۋداۋى كوردى و بىسەرووشوۋن چوۋنى ناۋدارى كورد لە مروۋف و لە خاك و لە ئاۋى و لە ئاۋىي. لە گۆشەيەكى ناچارى و پەرۇشىي بىدەسلاتانەمەوۋە تەمەنىكە زەق زەق دەنۆرمە ئەو دروشمانەى

18- ناۋى قاتلى زەردەشت بەپى خوتىدەنەوۋەى لە پەھلەوى چوارچۇر ھاتوۋە:

Brad-Resh, Brat-Royishn, Brat-Resh, Bratrok-Resh

19- «ھەژەند» وشەيەكى دارزاۋە لە رەگى «ھەژ، ھەژاندن و ھەژان» و لە كىشى تەژەند، رەوۋەند و زەبەند ... بو روۋداۋىك ئەوۋەندە كارىگەر بى مروۋبەھتېنى، ۋەكۇو ھەژەندى كوژرانى غاندى، ھەژەندى تىكچوۋنى كۇمارى مەھاباد.

کهوا کز کز بۆ ریتموونیمان بهره و رابردوو ده جریوینن وه کوو ئهستیره دووره کانی کهشکه لانی فهله ک. له وه ههوله قهلهنده رانه مهوه وه کوو سوالکه، به ده م رۆژ گارهوه، که چکه شیویک لیره و گوچکه نانیک لهوئ کهوتنه ناو کهشکولی هه ژاریمه وه بای ئه وهی سه ری خوینتهر به گوتاریک بیه شینم (راستییه کهی پترم لا هه به به لام به لینیک لیتنا گه ری جگه له چهند وشه یه ک بدر کینم) له وه زه خیره ده رویشیه گردو کۆییم کردوو چه ندیکی پینم کرابی خه ریک بووم ئه و وشانه بدۆزمه وه که له کوردیدا شیوهی ئافینستایی یاخود هه ر نه بی کۆنینه بیان پیوه بیت و له فارسیدا نمونه یان نه بی. ناو ناوهش وشه ی ئه و تۆم ها تۆته به رچاو کهوا هه رچهند له فارسیدا نمونه ی هه به به لام ده لاله تی وشه که خۆی له فه ره نگ و که له پووری کوردیدا بابه خیکی تایه تی هه به. یه کیک له مانه وشه ی:

دوغدو

ئهم وشه یه ناوی دایکی زه رده شت و له قهومی ماده، گه لیک سه رچاوه ی باوه رپیکراو ئه م راستیه ده لین، یه کیک له وان «مز دینسا ...» ی باس کراو له لاپه ره 90، 91 دا باسی دوغدو ده کات که دایکی زه رده شته و له ئیسپاتی قسه ی خۆی ئه م رسته یه له ده ست نه چووه ی «ها دخت نسک» ی ئافینستایی ده هینیتته وه.

Ma azarayoish Zarathushtra ma pourushaspahē ma Dugdovam aethrapaitish.

واتاکه ی: مه تازهرینه، زه رده شت، نه پوروشه سپ و نه دوغدو و نه هیره دان.

«پوروشه سپ» باوکی زه رده شته، «دوغدو» دایکیه تی، وشه ی کۆتاییش شکلی ئافینستایی ئه و وه زیفه دینییه که دواتر بوو به هیره د دیاره aethrapaitish هیره ده و ish ییش و ابزانم نیشانه ی کۆیه.

گرنگی وشه ی «دوغدو» له وه وه دیت که وه ک له و سه رچاوه یه نووسراوه ده لی دوغدو ها وره گه له گه ل «دختر و دخت» ی فارسی و «Daughter» ی ئینگلیزی و «دتر» ی له هجه ی گیله کی. له مه وه ده رده که ویت وشه ی دوغدو به واتای کیژ سه رچاوه ی «دختر» ه چونکه ئافینستا هه زار سالیک له فارسی نوئ کۆنتره. لیره دا خه فه تی بینووسینی ده مار کشت ده کات. تۆ وه ره خاوه ن وشه بیت به لام خۆت لینی نیمچه ده سته تال بیت و خه لکی دیکه ش ته راتیننه ی پی بکات. ئیمه له په راوێزیکی ته سکدا «دۆت» به کار ده هینین، ئه ویش نه ک تیکرای کورد. هۆز هه به ده لی «دۆت مام» به واتای «کیژی مام» وه ک که ده شلین «پسمام» به واتای «کوری مام». ئه م «پس» ه له گه ل «پسر» ی فارسی یه ک شته وشه ی «بزدان» ییش که «مشیمه» یه ئه و «پس» ه ی تیدایه، هه روه ها ده لپین: له شای پی دۆم له ده ستدا بوو. ئه م «دۆ» یه ش «دۆت» ه و لینی قرتاوه که چی فارسی «دختر. دخت، شاهدخت، آذر میدخت» و چه ندین وشه ی دیکه ی هه ن به وه وه شاد بوون.

ده مه وئ تۆله ی دوغدو به وشه یه کی دیکه بکه مه وه که پایه ی له مه راسیمی زه رده شتیدا هه به و نه شانراوه له کۆندا به چی گوتراوه که چی بۆم ده رکه وت کوردیه کی که لاشخواری په سه نده.

ئهم وشه یه «برسم – به رسه م» ه. به پیتی ئه وه ی که له یه سنا 25 بند 3 ی ئافینستادا ها تووه urvaram baresmanim به واتای به رسه می دره خت یان گیا، دیاره روه که. له کتییی مزده یه سنا ... ی ناوبراو هه ر له لاپه ره 400 هه تا 411 له سه ر «به رسه م» ی نووسیوه و ده لی لای که س مه علوم نییه کام روه ک به رسه مه. ده شلی وشه ی baresaman ی ئافینستا له وشه ی barez به واتای «نموو کردن» ها تووه. ئه م barez ه به ئاشکرا تیمان ده گه یه نی که به رسه م هه مان «بارپزه» ی کوردیه که به ده وری ئاوی سارد و له سیبه ردا حه ز به روان ده کا. له ده می مه راسیمی دوو عاخویندندا هیره دیکه سه ربه رشتیکه ری ئاگر چهند چله بارپزه یه ک به یه که وه ده به ستیته وه و ده ستاو ده کات هه تا ده گه رپته وه جیگه ی خۆی له «به رسه مدان» دا، مووبه دیکه دوو عاکان ده خوینی.

له وشه‌ی urvaram دا كه‌رتی rva پینه‌وه دياره كه «روا» كه‌ی كوردییه. چەند جینی سه‌یر پیندا هاتنه كه تا ئیمروكه یاخود تا ده‌می نووسینی كتیبه‌كه‌ی مزدییه‌سنا ... نه‌زانرابی «به‌رسه‌م»، «باریزه»‌یه. تومەز زمانی كوردی به‌هەند هەلته‌گیراوه له لایەن زاناکانی زمان و میژوو بایی ئه‌وه‌ی ناوانوه له ته‌نگانه‌دا سه‌ریکی پیندا بگیرێ. هەرم ئەم نا‌ئاشنایی نیوان زاناکان و زمانی كوردییه وه‌های كرد كه له ده‌می باسكردنی وشه‌ی pashush-haurvastan, pasu, fshu كه له ئافیس‌تادا به واتای خورده‌ ئازله‌ی مالی هاتوو به بیرباندنا نه‌یه‌ت كه ئەم وشه‌یه له كوردیدا له شكلی «په‌ز» زیندوو. هەر ئەوه‌نده‌یان زانی كه «چوبان»‌ی فارسی له‌و وشه‌یه وه‌گیراوه. خو «شوان»‌ی كوردیش پتر ده‌قی كۆنی پاراستوو چونكه ده‌نگی «ش»‌ی «فشو» وه‌كوو خۆی هه‌شتۆته‌وه و نه‌یكردوو به «ج». «فشوان» یان «په‌شوان» بۆته شوان ... (بنۆره لاپه‌ره‌كانی 211, 214, 226, 245 له فرهنگ ایران باستان) مه‌به‌س له pashush-haurvastan ئه‌و قانونانه‌یه كه له‌باره‌ی سه‌گی به‌ر مه‌ر دانراون مافه‌كانی ديار كردوو.

له لاپه‌ره 380ی مزده‌یسناو ادب پارسی، په‌راویز 2، وشه‌یه‌کی نرخدار خو به‌ده‌ست فه‌ره‌نگی دیرین و نوینی كوردییه‌وه ده‌دات. ئەم وشه‌یه له ناوتویژی باسی «كستی، كشتی - كوستی، كوشتی» كه‌وا هەر له لاپه‌ره 376 هه‌تا 389ی گرتۆته‌وه، هاتوو.

ده‌بی بلیم «كوستی، كوشتی»‌ی فارسی كه له kostik ی په‌هله‌وی وه‌گیراوه ئه‌ویش له kost ی ئافیس‌تاوه هاتوو به‌واتای «ته‌نیشت، کنار» كه له لاتینی costa و له ئینگلیزی coast و له ئەلمانی kuste و له فه‌رنه‌سه‌یی coste ی پی ده‌لین، ئا ئەم «كوستی، كوشتی»‌ییه پش‌تینیكه له ته‌مه‌نی بازده‌ سأل‌ه‌یی (به‌یپی ته‌علیماتی ئافیس‌تای كۆن) ده‌خریته كه‌مه‌ری گه‌نجی زه‌رده‌شتی. هەر له‌و ده‌مه‌شدا كورته‌كینك وه‌یا پۆشاکینکی كه له كتیبه‌كه‌دا «صدره - واته‌ صدريه»‌ی پی ده‌لی له‌به‌ر گه‌نجه‌كه ده‌كریت و له‌گه‌ل مه‌راسیمی تايه‌تیدا ته‌مه‌نی مندالی به‌جی ده‌هیلێ بۆ كاملی گه‌نجاپه‌تی. ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا مه‌به‌سته‌ ناوی ئه‌و «صدره - صدريه»‌یه كه له په‌راویز 2، لاپه‌ره 380 له‌باره‌یه‌وه ده‌لێت: «نیز پوشیدن صدره [كه‌ در په‌لوی shapik آمده] كه جامه‌ مخصوص به‌دینانست - واجب شمرده شده» واته: هه‌روه‌ها له‌به‌ر كوردنی «صدره» [كه له په‌هله‌وی shapik - شه‌پك هاتوو] - كه جلیکی تايه‌ت به‌ بیه‌ دینانه - به‌ واجیب زمی‌راوه.

وشه‌ی «شه‌پك» كه «صدره - صدريه - پۆشاکي سینگ» بی‌ت دياره ئه‌و شه‌پكه‌یه كه له «شال و شه‌پك»‌ی به‌ری بادینان ده‌ییسین و له به‌ری سۆران رانكوچۆخه‌ی پی ده‌لین. له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا قسه‌ له به‌ندی 11، فصل یه‌كه‌م، كتابی سیه‌می «نیرنگستان» ده‌یینی كه ده‌لی: ده‌شی «كوستی» له خوری مه‌ر و مووی بز یان وشتر به‌وندریته‌وه. له به‌ندی 12ی هه‌مان فصل هاتوو: سۆشانس (موفه‌سیریکی ئافیس‌تای سه‌رده‌می ساسانییه) فه‌توای داوه كه له په‌مۆش دروست بكری. له فصل چواره‌م، به‌ندی یه‌كه‌م، كتیپی شایست نه‌شایست هاتوو: ناشی «كوستی» له ئاوریشم بی، به‌لكوو پیویسته له خوری یان موو... بی‌ت. له‌مه‌وه ده‌رده‌كه‌وی كه خۆرابی نییه هه‌تا ئیستاش «شال و شه‌پك» له موو دروست ده‌كریت. ئه‌وه‌ی به‌ مه‌به‌ست گیراوه له مه‌راسیمی زه‌رده‌شتیان ته‌نها «شه‌په‌كه»، هه‌رچی «شاله» چی ده‌بی با بیی كیشه‌ی به‌دوادا نا‌یه‌ت هه‌رچه‌ند وه‌هام دپته به‌ر زه‌ین كه «شال» له‌گه‌ل «شالوار» خزم بی‌ت، چونكه هه‌ردووکیان له پی ده‌كری و فۆرمیشیان له یه‌كدی نزیکه، به‌لام بریه‌ی لی ناده‌م.

وشه‌یه‌کی دیکه‌مان هه‌یه زۆر به‌سه‌یری ده‌گه‌ریته‌وه بۆ كۆنترین به‌شه‌کانی ئافیس‌تا، كه ئافیس‌تا خۆی بریتییه له پینج به‌ش «ل، 195 مزدی‌سنا ...»

1. یه‌سنا
2. ویسپرد
3. فندی‌داد
4. یشته‌کان
5. مزده‌ئافیس‌تا

به شی هره کونی ئافئستا له «یسنا - یه سنا» دا هاتوو به ناوی «گاڤا». ئەم وشه یه له سانسکریتیدا Gatha له ههردوو سهراوهی ئافئستا و سانسکریتیدا «گاڤا» به قسهی هۆنراوه یان شیعر گوتراوه. له لاپه ره ی 196 ی کتیی ناوبراودا له باره ی واتای گاڤا کانی ئافئستاه ده لی: «سروود و نظم و شعر». دياره سروود به دهنگی بهرز ده خوئتره وه. له هه موو روویه که وه دياره که «گاڤا» له کوردی سهردهمدا به سه زاری ئیلی دزه یی ده وری هه ولیر و مه خموور له شیوه ی «گاس» ماوه ته وه که ده لین «گاسی بکه، گاسم کرد» به واتای «بانگی بکه، بانگم کرد» ده میکه دهنگی «ت» له کوردیدا گوراوه به «س» مه گهر له هه وراماندا مایت. بویه گورانی «گاڤا» به «گاس» کاریکی ئاسایی و ناچاریشه. که سیککی بلی «گازی بکه» هه له ی کردوه. ئەم وشه یه م له به رایای سالانی هه فتاکاندا له گه ل «هه ژار و زه بیجی» باسکردوه و هه رسیکمان به و رایه رازی بووین.

له کوتایی ئەم گوتارهمدا مه ترسی به لینه باسکراوه که پیمی کورت ده کاته وه. سه ره نووکی وشه یه کی ئافئستا ده که م به دو عاخواری ناچاری به ئومیدی ته وه ی له هینانه دی به لینه که دا به هه ناسه ی دریز تره وه و توئزی ریشه دوژی بکه یین. له په راویزی لاپه ره 356 و 357 له کتیی مزديسنا ...دا باسی دابه شبوونی شه وورۆژ به پینچ کات له ئافئستادا ده کات، لیره دا ته نها ئیشمان به دوو کات هه یه له و پینجانه.

به شی دووه م که نیوه رویه Rapithvina پی ده لیت. به شی سیهه م ئەو زه مانه یه که رۆژ به پایان ده گات ناوی لی ده نی Uzaeyirna. ئەم وشه یه بریتیه له پاشگری ina که له وشه ی پیشووتریش ده رکهوت و له Ayar به واتای رۆژ و له پاشگری UZ. ئەم «ئوز» به واتای هه لگرتن «برداشتن» دیت که بریتیه له توانا و هیز. ئیستا که له سلیمانی «UZ، ئوز» له فۆرمی «وزه» به کاردیت. که ده گوتری «له وزه ی منایه». دوور نابینم هیز خویشی به شیوه گوری له «UZ، ئوز، وزه» وه که وتبیته وه به تایه تی که ده زانین گورانی دهنگی «هه مزه» به «ه» له کوردیدا زور بهراوه.

تییینی ده باره ی ریشه و ریشاله وه:

ریشه: تاکه یه ک ره گی روه ک.

ریشال: سه ره له بهری ره گه کانی تاکه روه ک.

ریشه لان: ریشالی چه ندین روه ک تیک ئالا بیت.

«...»

رۆژی دووهمی جهژنی قوربانی رابوردوو، دۆسته بهریزه کانم د. کهمال مهزههر و د.ئاوهرهحماني حاجی مارف سهريان لی داوم، له لارییهکی ئاخاوتنهوه تاسهیهکی دهروونم سهرکهل کرد و گوتم، لهو جودایی بیرورای نیوان د.ئاوهرهحمان و مندا ههیه له بارهی هیندی لابی سهر به فۆنهتیک، که دهکیشیتتهوه بۆ لای ریتنوویش زۆر دل ناراحهتم. ههر دوویان گوتیان دهبرینی بیرورای جودا که بنیاتنه و روونکهروه بچ چالاکی پیرۆز و سوودبهخشه. ههلبهت منیش لهو باوهرهدام که پینوسته بیرورا سهر وهدهربنی بۆ بهریستن و دیتن، به ههموو عومریشم پشتگریم کردوو له ئازادی بیروباوهر ههر نهی له بهر ئهوهی بهزۆری خۆم له باریکدا دیتوو پهکی لهسه ئازادی بیروباوهر کهوتی بهلام تهگه بلوی و بشی خاوهن رایهکان لهسهر یهک باوهر کۆبنهوه دهتوانن سوودی روونکردنهوه و بنیات نان پیکهوه بگهیهننه خهلق، چهند سوودی دیکهش بخهنه پال ئهوه دووهوه یهکیان کهمکردنهوهی ئهکر و کاته. دووهمیان سوود وهگرته له ئهکر کاتی پاشهکوت کراو له مهیدانی دیکهدا، سینهیان چهپاره دانی ئاپۆرهی خویننهوانه له سهرسوکی نیوان بیرورای جودادا. چوارهمیان سهرنج راگرتنی خۆمه له کیشهی جودایی بیرورا بهولای ههنگاوی تیخویندنهوهی سوود و زیانهوه دهروات دهچینه رادهی ئهوهی بلیم تن ساغی و خۆ بهدهست نهخۆشیهوه نهدان راستیهکی وهها بنههتیه پینی ناوی بهراوردی بکه له گهڵ دۆزینهوهی دهزمان بۆ نهخۆش. گهران بهدوا دهزماندا ناچاریهکی رهزاگرانه له نهخۆشیهوه به ملماندا دیت، ههگریش ناشی چهز به نهخۆشی بکهین ههر چونکه دواتر بۆ دهزمان دهگرین. من له کولانهیهکی هاراوتر له زمان و باسهکانیهوه نیگام بۆ کیشهی جودایی بیرورا دهکیشی وهک له رووداوی رۆژانه و دهنگوباسی میژووش دهدیتری لیک تۆران و ترازانی خهلق خۆش جلهوتره له تهبابی و رهبابیان. چهندين هۆی باههخاری یهکیون دهپهچرتهوه بهرانبهر یهک هۆی کهم باههخی لیک ترازان. به دهوری خۆندا بنۆره و بیرسه بۆچی ئهوه خهلقولایه وهها دهسته و یهخه یهکی دهبن که دهبوو له ئاست ههههههی ترسناکدا وهکوو دهستهبرا بن.

ئهم تیبینییه پیشهکیانهم بۆیه بوو که بزانی من له مهسهلهی جودایی بیرورا باههتیکێ تازهدا ناکهوم: پيشتر تیهوی راموم و به زۆر لادا ههلم گهراوتهوه، رهنگه بهرهو دۆزینهوهی بنهمای خۆش جلهویی لیک ترازانیسهوه ماوهم بری بی و پتر لهو کهسهی سهرهنجی نهدابیتی خۆم زال کردی، بهسهر بریاره نافرهبایهکانیدا.

دوو رۆژ دواي ئهوه سهردانه ژماره 9 ی گوڤاری بهیانم چهنگ کهوت و دیتم گوئاریکی د.ئاوهرهحمانی تیدایه له ژیر سهرهناوی «چهند وشهیهک دهبارهی وتاری «له گهڵ دهنگسازیی کوردیدا» بهسهر بیروراکانی مندا دیتتهوه که پيشتر له ژماره 95 ی سالی 1983 ی «رۆشنیبری نوێ» دا بلاو کرابوونهوه به دهوری نووسینیکی د.ئاوهرهحماندا دهخولانهوه لهوانیشدا گوئووم ناراحهتم به دهست جودایی بیرورا له نیوانماندا. که سهرهتاکانی گوئاره تازه کهی د.ئاوهرهحمانم خویندوهوه یهکسهر قسهکهی یهک دوو رۆژ پيشتری خۆم به بیردا هاتهوه و دههلهزه بریارم دا کۆنه قهناعهتهکهم له پووچاندنهوهی کاری سهلبیی جودایی بیرورا به گهگر بێتم و بهنیازی مشتومال دانی رووپههه ی بێگهردی برابه تیمان پاکانهیهک بۆ نووسینهکهی خۆم بکهم له بهر تیشکی ئهم نیازدا خهریکی روونکردنهوهی ئهوه شویتانهی کۆنه گوئاره کهم دهبم که بهخت یاریدهی نهوان به شیوهیهکی وهها راگوئیرینه ناو گوئاره کهی د.ئاوهرهحمان که ئیتر له منوه روونکردنهویان پچ نهوی له گهڵ ئهوه و به دهوری ئهویشدا تیبینییهکی خزمهتی بابته بکات به کاغهزی دهسپترم. له کۆتایی ستوونی یهکهم و سهرهتای ستوونی دووهمی گوئاره کهی د.ئاوهرهحمان، لاپهه 62 رهخنهیهکی من له دهستووری دهقگرتووی به ههلهومهرجی ناو کتیبان و بریاری یهکجارهکی بهرنامان نیوانیو راگوئیراوه و لهسهری نووسراوه. بۆ ئهوهی تهواوی ههلهومهستم روون بچ ئهم یهک دوو دیرهش دهخهتتهوه سهر قسهکانی ئهوه شویتتم. «وهیا له باریکی دیکهدا بهشیکی ئهوه ههلهوهی گهستی بی رابه به مرۆفی وهکوو منی دهکات به رۆشنایی ئهوه دهستورانه ساغ بکریتهوه» من مهترسیی دهستووری قهرا داده و گهستی بی رابه، ویکرا له حیسابمدا بوون، پارانهوهشم بۆ گهستی بی رابه لهوهوه دیت که بیرورای ئهوه تهزه گهشته، بهعادهت، دهبریتتهوه بۆ بهر رووناکیی دهستووری ناو کتیبان.

له ئاست ئەو وەرەم و بەسەردا چوونە کە د.ئاوڕەحمان لە ستوونی سییەمی گوتارە کەیدا دەیانخاتە روو دەبی بزانی
 ھەرچی رایەکی من لە ویدا وەرەمی درایتەو بەئەسڵ لە نووسینە کەمدا رووی لە رایەرە فۆنۆلۆجیستەکانی ئەورووپا بوو،
 لەو باسەدا کە شیوەی عومومیان ھەبە موناخەشە سەرچاوەکانیان دەکرێ. بە نموونە، کە داروین بیروپرای خۆی لە
 بارە ی گیانلەبەرەن دەردەبرێ یەخەگیری باوهری ناو کتیبە ئاسمانیەکان دەبی نەک تاک تاکی ئیمانداران. من کە دەلیم
 ھەمزە فۆنیمە و کەسەرە موختەلەسە پیداووستی دەنگسازییە ئەگەر بە بلندنۆرینیشم لەسەر حساب بکری ھەر رووبەرەرووی
 رایەرەکانی فۆنەتیک و فۆنۆلۆجی دەبم. لە کوردەواریدا کەس پێشەستی لەو بابەتەدا نەکردوو تا بیئە رایەری
 مامۆستاکانی ئەورووپا، کە دەنگیشمان نابستن. بە ھەموو باوهرمەو و ھەم زانیو د.ئاوڕەحمان لە خۆیتندن وەیا
 گوئیستبوونی تۆزینەوھە ی فۆنەتیک و فۆنۆلۆجی ئەورووپا ھاتۆتە سەر ئەو رایە ی کە لە بارە ی ھەمزە و کەسەرە
 موختەلەسەوھە ی دەنووسی پتریش بیرم بۆ ئەو دەچوو کە بە خۆیتندن پێی گەییشتوو قەت بە دلما نەدەھات کەسی
 ولاتی خۆمان کە ھیشتا تەقە ی فۆنیم و فۆنەتیک تیدا زۆر بەرز نەبۆتەوھە لە پلە ی خۆیتندن وەیا دوای خۆیتندیش، بێ
 سۆسە کردنی سرکە و کورکە ی ئەورووپا، گەییشتبیتە بیروپرایە ک کە ھەر نەبێ بە روالەت عەسی ھەست و پیزانینە بە
 تاییەتی لە کیشە ی ھەمزەدا. پرسیارەکانی سەربەزمان و دەنگیش وە کوو باسی کیمیا و فیزیا نین بە بەلگە ی مادی بۆ ئەو
 رایەرە ساغ بووبیتەوھە. دەنگناسی، فەلسەفە، ریزمان، میژوو، کۆمەلایەتی بە تیکرای میتافیزیک... بەند نین بە ئەزموگە
 «مختەر» تەنانەت کۆمپیوتەریشیان تیدا بە کار بیت بریارەکان لە ھەست و ھۆشەو دەردەچن. لە میدانی دەنگی زمانی
 کوردیشدا رایەری غەیری کورد ناتوانی وە کوو کوردیکی سەرنجەر بچیتە ناو شیرازە و رایەلی زمانە کەوھ. ئەو نموونانە ی
 لە گوتاری ئیمەماناندا دیتەوھە درەنگ بە خەپالی بیگانەدا دیت یان ھەر نایەت.

لە ستوونی دووھەمی لاپەرە 63 ئەم قسە یەم خراوتە نیوان دوو کەوانەوھە «ئەوھەندە ی بزانی دەنگناسان لە بارە ی فۆنیم
 نەبوونی دەنگ دوواین ھەر ئەوھەندە ی کە د.ئاوڕەحمان لە گوتارە کەیدا باسی کردووھە. بەدوا ئەوھەدا دەنووسی «ئەو چەند
 دێرە کەمە ی من تۆکیکە لە دەریایە ک» ھەلبەتە من ناشی مەبەستم ئەو بووبی کە لە قسە کە ی د.ئاوڕەحمان
 دەفامریتەوھە چونکە ھیچیشم نەخۆیتندی و لیک نەدایتەوھە عومرە کەم لێ ناوھەشیتەوھە شتی وەھا سەرراویلکە ی ھەزارم
 مەبەست بووبی. منیکی ئەلفووبی فیربووبم چۆن وەھام لێ رەچا دەکرێ! مەبەستم، لە زەمینە ی داسەپاندنی ناساندن و
 سنوور دانان بۆ واتای فۆنیم شتیکم نەبیستووھە و نەخۆیتدووھە دژی ئەو راگە یاندنە یی کە نووسینە کە ی د.ئاوڕەحمان بە
 دەستیوھە دەدا، قامووسیش دوو دێری کورتی بە تەعریف ھیناوە بۆ فۆنیم. کە دەگوتری یان کە من دەلیم زەوی
 ئەستیرە یەکی بچوو کە بە دەوری رۆژدا دەخولیتەوھە نەھاتووم بلیم زانستی جیولۆجی و فەلەک و بایۆلۆجی ھەزار کتیبیان
 لەسەر دانەندراوھە. د.ئاوڕەحمان خۆیشی نەبووستووھە چی دیکە لەو دەریایەوھە ھەلینجی لەبەر بێ لزومی.

ھەر لەو ستوونەدا بەسەر قسە یە کەمدا دیتەوھە کە گوتووھە بەشیکی کۆنسانتی کپ لەوانەن بە بردنە ژوورەوھە ی ھەواش
 پەیدا بین ئنجا دەلی «بەرستی ئەم تاقیکردنەوھە نووییە ی مامۆستا مەسعود مەھمەد بەھیچ چەشنیک لەگەل فەرمانی
 فۆنەتیکدا ناگونجی» من لەدوای ئەوھە ی تاقیکردنەوھە کەم باس کردووھە گوتووھە: «لەگەل ئەمەشدا ئەو تەرزە دەنگانە کە
 برای دەنگی سروشتیش ھیچ کامیکیان نابنە فۆنیم چونکە ناتوانی دەنگی دیکە بەدوا خۆیدا بەیتنی و وشە دروست بکات،
 جگە لەوھە ی کە ھەرگیز ناتوانی ئاوازە پەیدا بکات چونکە ئاوازە لە پیک قورگەوھە بەرەو دەرەوھە دەردەچیت، ھەر بۆیەیشە
 ئاوازەدار بەرەو ناوھە پەیدا نابێ.» خۆیتەر دەبینی من نرخی ئەو دەنگانەم زانیوھە بەعەسی ھیمای قسەکانی د.ئاوڕەحمان
 و ئەو ھیندە قسە یەم کە رایگوئیستووھە بۆ ناو گوتارە کە ی. ئنجا ئەگەر لزوم نەبێ بگوتری دەنگی «ھ» کە بەرەو ناوھە
 پەیدا دەبی فۆنیم نییە دەبیتە عەیب لەو رایەرە زلانی فۆنۆلۆجی پیمان بلین فیکە و لرخە فۆنیم نین. لە کدوولە ی
 تەریشدا کەس بەتەما نەبوھە بلێ ئەمانە فۆنیم، نەک ھەر فۆنیم نین، بەلکوو کەس بە خەپالیدا نابێ بلێ دەنگی زمانین.
 تەعریفی فۆنیم و دەنگی زمانی بەسن بۆ ناساندنیان یاخود ھەر نەبێ لرخە و فیکە و کۆکە لە خەپالان بەتە کینیتەوھە. کە
 باسی لرخە و فیکە ھاتە ناوھە تەجرەبە کە ی من دەبیتە ھەنگاویکی روونکەرەوتر چونکە ھەر نەبێ دەنگی «ھ، ف، ت» ی
 بەرەو ناوھە لە دەنگی ئاخوتن دەکەن. سەرنج دانیشم لەو راستیە کە ئاوازە لەو دەنگانە پەیدا نابێ وردپووییە کە بە
 سوودی دەنگساز ی تەواو دەبی. وا ئیستا دەلیم رستە ی «بە برای خۆم بلیم» تاقی بکەوھ لەگەل خۆندا لە رێ بردنە
 ژووری ھەواوھە گویت لە شتیک مەفھووم دەبی، بەلام نە بە ئاخوتن حساب دەکرێ و نە دەنگەکانیشی فۆنیم وەیا دەنگی

زمانین. تیبینی دیکه زورن وه کوو قسهی تووتی، ئەو دەنگه‌ی له میاوه‌ی پشیلهدا به «میاو» ده‌چی، دەنگیکی حیلە‌ی ماین که بانگه‌یشتی جانوه‌که‌ی ده‌کاته‌وه له‌و شویتە‌ی قورگییه‌وه ده‌رده‌چی که دەنگی «ح» له قورگی بنیاده‌مه‌وه ده‌رده‌چی. هه‌موویان له فیکه و لرخه شیواتری قسه لێ‌وه کردن. پسیویری زور شاره‌زای مۆنتاژی دەنگ ده‌توانی له‌و دەنگانه وشه ییکه‌وه بنی. له قه‌وائیکی کۆنی «سامی شوا» که به که‌مانچه، له ژیر عنوانی «العاصفة- غرق المسافرین- آلام واحزان موسیقی» پری کردبوو و گویت له یه‌ک دوو وشه‌ی مه‌فهووم ده‌بوو که به که‌مانچه‌که‌ی درکاندبوونی. هه‌لبه‌ت ئەمانه هه‌چیان نه‌ ئاخواتن و نه‌ فۆنیم و نه‌ دەنگی زمانی، مه‌گه‌ر ته‌عریفیکی تازه له‌و بابه‌تانه ده‌رچیت و بیانگریته‌وه. له‌وه‌وه ریم ده‌بی وه‌رامی پرسپاری د.ئاوهرحمان بده‌مه‌وه که ده‌لی: «مروّف بوّ عه‌کسی واقع بوه‌ستی سه‌ره‌رای ئەوه‌ش خۆی بوّ هه‌ناسه سوار بکات.. ئەگه‌ر فۆنۆلوجیسته‌کان ئەو جوّره قسانه‌یان بکردایه ده‌بوو هه‌لوێستی مامۆستا مه‌سه‌وود چی بوايه؟». له وه‌رامی ئەو پرسپارانهدا ده‌لیم من بوّ سه‌پاندنی واقع هاتم عه‌کسی واقع وه‌ستام نه‌ک بوّ له‌قاندنی. زاناکان هه‌ناسه راگرتیان تاقی کرده‌وه تاکوو بزانیان گیانله‌به‌ر چه‌ند ده‌قیقه بی هه‌ناسه هه‌لێنان ده‌ژیت خۆ ئەوانیش عه‌کسی واقع رۆیشتن. دین حاله‌تی بی کیشی په‌یدا ده‌کەن عه‌کسی هه‌موو یاسا و ده‌ستووری مادده... ئنجا ئەگه‌ر بگوتری ئەم تاقیکردنه‌وانه بوّ پاراستنی ژیان و گه‌شتی نیو ئەستیرانه منیش ده‌لیم تاقیکردنه‌وه‌که‌ی من زره‌ده‌نگه‌کان ده‌خاته پال فیکه و لرخه و ملّچه‌ی زمانه‌وه هه‌تا که‌له‌به‌ریکی ئەوان بگری له مه‌یدانی ده‌نگناسی و ده‌نگسازیدا، ئەمما ئەگه‌ر فۆنۆلوجیسته‌کان قسه‌ی وه‌هایان بکردایه [ره‌نگه کردبیتیشیان و ئیمه نه‌مانبیتین] ده‌مگوت: ده‌ک زارخۆش فۆنۆلوجیست که زمانت له لرخه و فیکه هه‌لته‌نگاوت بوّ به‌ره‌ژوورتر، چ ریگه‌ی دیکه‌ش شک نابهم پێیدا برۆم.

له باره‌ی بیرورام به‌رانبه‌ر مامۆستا رابه‌ره‌کان که له‌و گوتاره‌دا وه‌ها لیک دراوه‌ته‌وه گۆیا من قه‌دریان نازانم، لێره‌دا ده‌لیمه‌وه من دژی رابه‌ریکم ریی قوتایی نه‌دات بیرورای خۆی هه‌بی، مامۆستا هه‌قیه‌تی و واجیبیه‌تی رای خۆی به قوتایه‌کانی بلێته‌وه، پتویستیشه له‌سه‌ر قوتایی رای مامۆستا بزانی، له‌وه به‌ولاه بی ئینسافی له مامۆستاوه ده‌نگی قوتایی چاوساغ و بیرتێز خه‌فه بکات. گریمان من مامۆستای ده‌رسی فۆنۆلوجیم و له سوخته‌کانم نه‌سه‌لماند بلین هه‌مزه فۆنیم نییه و ساله‌وسال له ئەزموون خستمن هه‌تا له فیرگه ده‌رکران ئاخۆ لیم رازین؟ چ ئینسافیکم به‌کارهیناوه؟ مامۆستایه‌ک به هه‌ره‌شه‌ی نومره شکاندن سه‌ر به قوتایی دانویتی بوّ ئاره‌زووی خۆی، که ده‌سه‌لاتی دنیایی هه‌بوو به‌پیی سنووری ئەو ده‌سه‌لاته له خراپه زیاد ده‌کات. د.ئاوهرحمان که له ستوونی دووه‌می گوتاره‌که‌یدا ده‌لی «به‌لام وه‌نه‌بی به‌و چراخانه و راسته‌شه‌قامه‌دا کوێرانه مل بنیم، به‌لکوو باش سه‌رنجی لێده‌ده‌م و رای خۆم زۆره. ئەگه‌ر وا نه‌بوايه هه‌لبه‌ت چه‌ند جار ره‌خنه‌م له رابه‌ران و مامۆستایانم قه‌ناتی کورد و چه‌رکه‌زی به‌کو و که‌ریمی ته‌یووبی و ئی. ئاسمیرنوقا نه‌ده‌گرت.» ئەم قسانه راستن، به‌لام چه‌ند سه‌رنجیکی لێ‌وه هه‌لده‌ستی.

- 1) من نه‌مگوتوه د.ئاوهرحمان له ئاست رابه‌ره‌کانیدا چاو نووقاو بوه ناشزانم چۆنی قوتایه‌تی به‌سه‌ر برد له زه‌مینه‌ی ره‌دکردنه‌وه‌ی رای مامۆستا‌کانی.
- 2) هه‌موو قوتایه‌ک ئەو له خۆ بردووه نییه به‌گۆ رای مامۆستا‌که‌یدا بچیته‌وه.
- 3) د.ئاوهرحمان له دوا‌ی ده‌رچوونی کتیبه‌که‌ی ئەو بیرورایانه‌ی ده‌ربری که ئەوان رایانه‌ی تیدان له 1976 له به‌غدا چاپ کرا.
- 4) ئەگه‌ر قوتایی ناچار بوو له ئوتروحه‌دا بیرورای مامۆستای بچه‌سپینی دواتر زه‌حمه‌ته لێی پاشگه‌ز بپیته‌وه چونکه شه‌هاده‌که‌ی پی سووک ده‌بی.
- 5) راهاتی قوتایی بوّ ماوه‌ی 15-20 سال به‌گوتنه‌وه‌ی بی ره‌خنه‌ی بیرورای سه‌لمیندراو گه‌لیک مۆم له میشکیدا ده‌کوژیتیته‌وه. هاویری مندال له‌گه‌ل هاو‌زای خۆیدا به‌ته‌سیره‌چ جایی له سایه‌ی ده‌سه‌لاتی مامۆستا‌یدا.
- 6) به‌سترانه‌وه‌ی گوزه‌ران و چاره‌نووسی خویندکار به‌به‌رنامه‌ی سه‌لمیندراوی ئینجیلی به‌ره‌و نه‌زۆکی فکریه‌وه‌ی ده‌بات به‌تایه‌تی له‌و مه‌یدانه هه‌ستیارانه‌دا که پتوه‌ندیان به‌فله‌سه‌فه‌ی ژیا‌نه‌وه هه‌یه.
- 7) که ریگه له بیرى سه‌ربه‌خۆ به‌ستراوه چاپخانه‌ی ئه‌وتۆش نامینی بتوانی بیری سه‌ربه‌خۆ له چاپ بدات و بلاوی بکاته‌وه.

8) نهك قوتايي به لكوو ماموستاي زانكو له سهر بيړي نازاد دوو چاري وهستاندي «ترقيه ي علمي» بوو د. ئاوره حمان خوځي له مه ئاگاداره.

مه سه له ي پاشگه ز كړدنه وه ي گاليليو له بيړه رووناكه كاني به هره شه ي دادگاي كه نيسته هي له بيړ كړدن نييه، سووتاندن و چه پس كړدنې فلان و فلانيس له بيړ نازاداني كون و نوي هروه ها. ماموستايه كي به هره شه ي نومره شكاندن قوتاييه كاني بتوقيني دادگايه كي بچووكي كه نيسته ي بهر له 500 ساله. له خوځايي نه بوو برنارد شو ئاموژگاري قوتايي زانكو كاني بریتانيای كړد كه هوشی خوځيان ته تسليم به ماموستا كانيان نه كهن. و ايزانم له مه بو بهر قوتايي ئينگليز فير ده كرا بليت هوه ئيمپراتوريه تي بریتانيا خه ريكي خزمه تي مرؤفايه تيه... نازادايي بيړو باوه بهر له هه موو شتيك ري دانه به لايه ني بيهي ز بو خو روونكړدنه وه، هه رچي لايه ني به هيزه خوځي ري به خوځي ده دات. پيشم مه لينه وه ماموستا قه ناتي و ئه و به ريزانه ي ناويان بر در له واننه ري بيړي نازاد به قوتايي ده دن. ده شي ئه وان باغل فراح بن به لام كي به رباري ئه و متمان هه ي ده بي لاي ماموستايه كي ديكه ئه گه ر له سه ره تاوه نازادايي بيړورا نه بوويته ده ستور. ده شي، چونكه ته جره به ي من له و هه ريمه ي نازادايي ته عبير و سه پاندي بين دريژتر و هه مه چه شنه تر بي له و جيله ي به دوا مندا هات، من دلگه رمانه تر ليوه ي ده دويم تاكوو ته پوتوزيم گه يانده مه يداني فونه تيك، به خشن.

له ستووني يه كه مي لاپه ره 67 دا د. ئاوره حمان چه ندين نمونه ي هيناوه ته وه له و وشانه ي ده نكي «ه» كه وتوته ناو توئيژ يانه وه. ئه و وشانه هه نديكيان نمونه ي دروستن وه ك.. به هره، به هار، نه يني... به لام لي ره دا مه سه له كه پيوستي به روونكړدنه وه يه كي نه فهس دريژي زور لايه ن هه يه.

أ- له ستووني يه كه مي لاپه ره 30 ژماره 95 روښن بيري نوي گوتومه «ده نكي ((ها)) له بهري سوران و تيكراي كوردستاني خواروودا به ده گه من نه بي له ناوتويژي وشه دا نه هاتوه وه ك «نهؤم، سهر بهوردی...» هه رچه نده به ته واوي له زاري كرمانجي سه روودا ده نكي «ه» م به باقي نه كړدوته وه به لام و ايزانم له ويډا ده نكي «ه» هه م به وه ستاوي و هه م له ناوتويژي وشه دا ديټ. له كرمانجي سه روودا مه يليك هه يه بو وه ستاندي ده نكي به رايي وشه ته نانه ت «له» ده كړي به «ل» ئه مه ش تا راده يه ك له و ده ستوران ه ي ده نكسازيدا به ده ر ده داته وه.»

دياره من چيم گوتوه:

1- ده نكي «ه» له كرمانجي خواروودا به ده گه من ده كه ويته ناوتويژي وشه وه.

2- له كرمانجي سه روودا هه م به وه ستاوي له به رايي وشه وه و هه م له ناوتويژي وشه دا ديټ.

له نمونه كاني د. ئاوره حمان ئه و به شه يان له بنه رته را لزومي نييه كه ده يه وي ئيسپاتي هاتي ده نكي «ه» به وه ستاوي له به رايي وشه دا بكات چونكه هه موويان به كار هيتناني كرمانجي سه روون. منيش دانم به وه دا هيتاوه. دواتریش بويان ده گه ريمه وه.

وه ك به ليكولينه وه ده رده كه وي، كه مبووني ده نكي «ه» له ناوتويژ و بزربووني له كوټايي وشه ي كورديدا ديارتره تا زماني فارسي... هه موو وشه ي وه كوو «ئاگاه، پناه، راه، ده،، ديه...!» له زماني كورديدا «ئاگا پنا، ري، ده ...» ده توانين بليين له كورديدا ده نكي «ه» بارته قاي هه مزه به كوټايي وشه وه نه ماوه فارسيش له چاو په هله وي و هه خامه نشي و ئاقيستا «ه» ي كه م بوته وه به نمونه له په هله وي پاشگري ناوي مه عنا «يه» بووه له فارسي و له كورديدا بوته «ي» وشه هه بوه له په هله ويډا به «ه» ده ستي بي كړدوه له فارسيدا دؤراندووه تي وه ك:

- هان - آن
- هرم - خرم
- هماناك - مانند
- هوسكارت - سگاليد

- هج - از
- هنگار - انگار
- هندیشیت - اندیشید
- اهندوه - انروه
- هندرز - اندرز
- هنداخت - انداخت

بنواره واژه‌نامه‌ی کۆتایی کتیبی کارنامه اردشیر بابکان، بهرام فره‌وشی.

دیراسه‌یه‌کی ته‌واوی ده‌نگی «ه» له کوردیدا بکری چاکتر بۆمان ده‌رده‌خات که تیبردنی له ناوتویژی وشه‌دا دیارده‌یه‌کی میژوویی و بنجییه. له کۆتایی وشه‌شدا وه‌ک نه‌بوویی وه‌های لی به‌سه‌ر هاتووه. به‌شیک له‌و نمونانه‌ی د.ئاوره‌حمان هینابوونیه‌وه وه‌ک «بانگ هیشتن، نه‌هات، نه‌هیشتن، ناهه‌موار، بیه‌ووده، بیه‌وش...» به‌هۆی خیرایکردن که‌وتوونه‌ته نووسینه‌که‌وه ده‌نا د.ئاوره‌حمان وه‌ک به‌دییه‌یه ده‌زانی نموننه‌کان بایه‌خیان نییه چونکه که‌رتی پی‌شه‌وه‌یان له لاوه هاتووه بۆ سه‌ر ئه‌و وشانه‌ی ده‌نگی «ه» یان له به‌راییدایه... له ئه‌سلدا «هیشتن، هات، هه‌موار، هووده، هۆش...» بوون و کرانه وشه‌ی لیکدراو [وه‌ک بانگ هیشتن] یان دارپژراو. ئه‌م نمونانه سه‌رله‌به‌ری قسه‌ی د.ئاوره‌حمان ده‌رباره‌ی نه‌هاتنی ده‌نگی هه‌مزه له ناوتویژی وشه‌دا هه‌لده‌وه‌شینن چونکه چه‌ندیکی به‌تووی وشه‌ی وه‌کوو «ده‌سته‌ستور، نائه‌مین، بیته‌مه‌ک، به‌ئیش، تیتلان، خوئه‌نگیوه، چاوئازا، بیئۆقره...» دروست ده‌کریت. به‌هیچ کلۆجیکلیش ئه‌و نموننه نادروستانه له‌سه‌ری حساب ناکری، هه‌ر خوا سه‌هوو ناکا. د.ئاوره‌حمان کتیبی له‌سه‌ر «وشه رۆنان» داناوه، ئیتر نموننه‌کان له به‌رانبه‌ر باخه‌به‌ری ئه‌ودا له خووه ده‌سپرتنه‌وه.

نمونه‌کانی: «هژمار، هه‌فرین، هه‌لگرتن، هه‌له‌هاتن، هه‌نار، هه‌رچ، هه‌شیار، حه‌ززه‌که‌ر» هه‌موویان ده‌چنه‌وه بۆ ئه‌و مه‌یله‌ی کرمانجی سه‌روو بۆ وه‌ستاندن ده‌نگی به‌رای به‌ی وشه. ئه‌سلی وشه‌کان «ئه‌ژمار، هه‌له‌فرین، هه‌له‌هاتن، هه‌لگرتن، هه‌نار، هه‌رچ، [یان هه‌رچ]، هۆشیار، حه‌ززه‌که‌ر» بووه. که‌س به‌ خه‌یالیدا نایه‌ت «هش» له «هۆش» هه‌و نه‌هاتبێ. وشه‌کانی «هه‌نه‌ک، حه‌سه‌ت، حه‌شت، عه‌جران، عه‌نکر، عه‌رین» لێیان به‌له‌د نیم نایانزانم تا‌کوو بۆ به‌نه‌رتیان بچمه‌وه، ئه‌وانیش له‌سه‌ر لایه‌نی هه‌له‌ و سه‌هووی گوتاره‌که‌ی من حساب ناکرین چونکه قسه‌م له زاری کرمانجی خواروو بوو، کرمانجی سه‌روو ده‌نگی به‌رای پرییوژیشنی «ده، له» و نیشانه‌ی مضارعه‌تیش ده‌وه‌ستینن.

ب- ده‌نگی «ه» ناگاته ده‌نگی هه‌مزه بۆ ئیمتیازی تایبه‌تی که له ده‌نگه‌کانی دیکه‌ی جودا ده‌کاته‌وه. هیچ ده‌نگیک نییه وه‌ک هه‌مزه به‌ ژیده‌نگه‌کانه‌وه نووسایی ئاوازه‌داره‌کانی ته‌نها ئاوازیان له ژیده‌نگه‌کانه‌وه دیت... ده‌نگی «د» زمانی-دانییه، «ن» زمانی-لووتییه، «م» لێوی-لووتییه..هتد. چونکه «أ» یش وه‌کوو هه‌مزه خه‌مایه‌تی هه‌ر به‌ ژێ ده‌نگه‌کانه‌وه هه‌یه بۆیه‌یه وه‌ها هه‌مزه خۆی پی ده‌گۆرپته‌وه، هه‌ر ئه‌م نزیکیه‌یه‌شه له نێوانیاندا که ئه‌لفوویی عه‌ره‌بی 28 پیته تومه‌ز هه‌ردووکیان به‌یه‌ک پیت به‌خشیوه، له‌وه‌یشه‌وه‌یه نرخی ده‌نگی هه‌ره‌دوا «ئه‌بجه‌د» تیپه‌ری نه‌کردووه له 1000.

ئیمتیازی هه‌مزه له «ه» ئه‌وه‌یه هه‌مزه به‌ ژێ ده‌نگه‌کانی ده‌که‌وتیه‌وه هه‌رچی «ه»، وه‌ک بای هه‌ناسه به‌ هیچ شتیک ناکه‌وتیه‌وه. ده‌نگی «ع»- وه‌ک هه‌ست ده‌که‌م- جیرانی «ه» ه به‌لام تامی هه‌مزه‌ی پیوه‌یه بۆیه‌یه زۆر جارن وه‌کوو هه‌مزه ده‌بیته جیگری ئه‌لف یان ده‌بیته هه‌مزه یان هه‌مزه ده‌بیته «ع»... به‌ نمونه:

- مابین - مه‌عه‌بین
- دابه - ده‌عبا

- ئەر ز - عارد
- عەسكەر - ئەسكەر
- وعدە - وادە
- سادە - سەعدە
- مەزرعە - مەزرا
- كعبە - كابە
- بەعقل - باقل
- ئەلەمى نەما - عەلەمى نەما
- بەئەجەلە - بەئەجەلە
- ئەژدەھا - عەزىيا
- رابعە - رەعبە - رابى
- دەعوا - داوا
- دەعوت - داوت
- مەعقوول - ماقوول
- معاملە ماملەت، - ماملە
- معروف - مارف
- مەعلومە - مالومە
- معلم - مالم
- عاشق و معشوق - ئاشق و ماشووق
- ئەنبىار - عەنبىار

ھەرۈھە دەنگى «ع» لەگەل «ح» بەيە كدى دەگۆردىتتەۋە چونكە جىرانى يە كدىن و بە زى دەنگىش دەكەونەۋە. دزەبىياتى و بەشىكى خەلقى ناوچەى كۆيى سەرلەبەرى - «ح، ع» بەيە كدى دەگۆرنەۋە.. «عەمەد، حەلى». لە بەغدا دەمخوتىند گۆيىم لى بوو پىرىك صەموونى دەفروشت دەيگوت «صمون عار- لەجىياتى حار» دەر كەوت بە قسەى خۆى خەلقى «ھەلەجە» ى شىخ مارفە و 15 ساللە لە بەغدا دەژىت.. دەنگى «ح» تامى «ە» ى پىئوھىيە بۆيەيە ناوناۋە بەيە كدى دەگۆرپىن ۋەك:

- احوال - ھەۋال
- حر كە - ھەرەكە
- هفت - حفت
- حرام - ھەرام
- ھەموو - حەموو

- حیزمەرۆ - هیزمەرۆ
- حەقیەتی - ھەقیەتی
- حقە - ھۆقە
- حەلوا - ھەلوا
- چۆل و ھۆل - چۆل و ھۆل
- حەتتا «حتی» - ھەتا
- حەول دان - ھەول دان
- حمزە - ھەمزە
- بەھەواوہ - بەھەواوہ

زۆر زەحمەتە دەنگی «ھەمزە، ھ، ع، ح» بە «ق، ز، ر، ش، ن...» بگۆرین، پشگۆرین لە ریی نادروستەوہ دەبی، فۆنەتیک، کە من نەمخویندوہ ھەر بەلیکدانەوہ و کەمتاکورتیکی خویندەنەوہ- نەک خویندن- تیی دەتالیم، دەبی ری بۆ ئەم دیاردانە دەر بکات و ئەوہی لئی شارەزایە دەستوورەکانی بدۆزیتەوہ وەیا بیانسەلمینتی. بەھەمەحال چونکە دەنگی ھەمزە پتر لە ھەموان لە پیککی قورگ و ژیدەنگەکانەوہ نزیکە [تەنھا دەنگی ئەلفی لی بترازی] ئیمتیازی وەرگرتوہ و وەھای کردوہ ماملەتکردن لە گەلیدا جودا بی. لەگەل ئەمشدا میللەتان بە پیی باری ئاخاوتن و گویزەگۆیز و گۆرانی دەوروبەر و پیدایوستی ھەمەجۆرە ژیان و گۆزەران و دەیان کاریگەری دیکە دەنگی کۆن دەسوین وەیا دەپیاریزن. دەنگی تازە پەیدا دەکەن و بەیەکدییان دەگۆرنەوہ. وادەبی میللەتیک نازانی دەنگی ئاخاوتنی میللەتەکە ی دراوسیی بلیتەوہ. تۆ سەیری ولاتی نیوان زیی گەورە و زیی گچکە بکە کە پیی دەلین سۆران... لە ھەر زینەکیان بیەپیتەوہ باری ئاخاوتن دەگۆرئ.. لە دەر بەندی رەمکان ئاوا بیت بۆ دیوی پزدرەر فەرقیکی گەورە پەیدا دەبی... لە سلیمانی بەرەو ھەلەبجە برۆ لەھجە دەگۆرئ پینی ناوی ھەزار میل دوور بکەویتەوہ یان ھەزار سال چاوەنۆری بکەیت بۆ گۆرانی چۆنایەتی ئاخاوتن. ئنجا هیچ سەیر نییە زمانی کوردی لە ماوہی پتر لە دوو ھەزار سالدا گۆران بەسەر دەنگەکانیدا ھاتی و ھیندیکی لی سوابی، وەکوو «ث، ذ» ھی دیکەشی تیکەوتیی وەکوو «ح، ع» وەیا جینگە ی دەنگ لە وشەدا لەق بووی وەکوو ھەمزە و «ه» کە لە کۆتایی وشەدا نەماون و لە ناوتویژیش یا ھەرنین یا دەگمەن. زمانی کوردی نووسینی نەبووہ لە کۆنەوہ شایەدی بدا بۆ ئەو گۆرانە مەگەر لە دوو رینگەوہ بەلگە بدۆزینەوہ: یەکیان، لە بەراورد کردنی نیوان لەھجەکانی ئیستاکی کە دیارە چەند لە یەکدی دوور کەوتوونەتەوہ وەک کە لەھجە ی بەغدا و توونس وەیا ئیسفەھان و تاران لەیەکدی دوور کەوتوونەتەوہ.

رینگە ی دووہم ئەوہیە کە بچنەوہ بۆ ئەو نووسینانە ی شیوہی کۆنی وشە ی زمانە ئیرانیەکانی پاراستوہ. بە نموونە لە دوو کتیی «فرھنگ ایران باستان» و «مزدیسنا و ادب پارسی» ئەم وشانە و ھی دیکەش دەدیترین کە لە ئاقیستا و لە ھەخامەنشیدا دەنگی ھەمزە لە ناوتویژی وشەدا ھەبوہ. لە لیستە ی وشە ی ئاقیستایی و ھەخامەنشی و پەھلەوی، کۆتایی «فرھنگ ایران باستان»، نووسینی پورداود. لە لاپەرە 358 تاکوو نیوہی لاپەرە 365 ئەم وشانە دەبینیت:

- تەئیرینە - فەئیحە - مەئیتەلە
- نەئورفەنت - مەئیحە
- ئەنوروشە - مەئیشە
- ئەپەلوشە - مەئیرە

- به ئیتی - مه ئوئیری
- په ئیس - مه رهغو سه ئینه
- پوئوروش ئه سپ - مه ئورو
- ته ئورونه - نه ئیره مه نه
- ثره ئیته ئون - فه ئیره
- خشه ثره فه ئیره - فیش هه نورفه
- خره ئوس - فوئورو که شه
- ده ئیس - هه ئوشیه نگه
- ره ئیتیه - هه لوسره فه نگه
- زه ئیرینه - هه ئیچ
- زه ئوروته - هه ئیچه ت ئه سپه
- زه تورفا - هه نورفه
- سپیرتومه ئینیو - هه روئیقه
- سته ئوره - هه ته ئوسا
- فره زه ئینتی - هه فره خشیه ئیته
- گه ئو - گه ئوش

له لیستهی وشه ی په هلهوی که هه شتا وشه یه کی تیدایه ته نها یه کیکیان هه مزه ی له ناوتوئیزدایه ئه ویش «پشوش هئوروستان» ه دوا ی ئه مانه لیسته ی فارسی دیت، ئه و وشانه ی تیدایه که ریشه ی ده چیه وه بو کۆنینه، هه ر له نیوه ی لاپه ره 365 هوه ده گرتیه وه تا چواریه کی لاپه ره 370 تاکه یه ک وشه ی نییه هه مزه ی تیدا مابیته وه.

له کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی»، نووسینی فرهوشی، چهند وشه یه ک هاتوه هه مزه یان که وتوته ناوتوئیزه وه وه ک:

- دیاتوه «سانگریتییه» - ل، 37
- خشفه ئیقه په راویزی - ل، 48
- هه ئومه - ل، 49

هی دیکه ش هه ن به لام له لیسته ی پیشووتردا هاتن، له لاپه ره 90 هه مان سه رچاوه ئه م رسته یه هاتوه: «مائازاره یوئیش زه ره ئوشتره ما پوئور وشه ی سپه ی ما دوگدوقام ئه ئیره په ئیتیش» واته «مه ئازاریته، زه رده شت، نه پوروشه سپ نه دوغدو، نه مامۆستایان» «دوغدو» دایکی زه رده شته.

له م وشانه دا ریتوسه که یانم هینایه سه ر ریتووسی کوردی بی ئه وه ی ده ست له شکلی ئه و پیته بده م که نرخ ی هه مزه ی هه یه. هه رچه ند ریتووسی فارسی پشتی بی نابه ستری به لام چونکه له زور وشاندا حه رفی ئه وتویان له لاتینییه وه به «ی» هیناوه که ئه گه ر وشه که بو فارسی نووسرا بایه ئه و حه رفه یان ده کرد به هه مزه بو یه باوه ر ده که م نووسینه که راست بی

بەتايىبەتى چۈنكى زۆر ئەو پىتانەى بە ھەمزە حىساب كراون چۈكلەيان بەسەرەوئە بە نىيازى نىشانەى جودا كەرەوہ. فارسيش ھىندەى كوردى دوزمنى ھەمزەى ناو وشە نىبە. لەم رۆزانەدا گويمان لە وشەى «خەمەنەئى» دەبى.

ھەمزەى سەرلەبەرى ئەو نمونانە دواتر سواوون دەنگى دىكەشيان لەگەلدا سواوہ. «زەرەتوشترە» بۆتە زەرەدەشت. «قەھىشتە مەنە» بۆتە بەھمەن، وشەى «گائو سپىتە» بۆتە گوسفند لە فارسىدا. لەم مونسەبەبەدا دەلیم د. ئاورەحمان لە ستوونى دووھى لاپەرە 66، لەبارەى تىچوونى دەنگى «ە» لە وشەى «دەست ھار- دەستار» دا نووسىوہتى «بەبەكەوہ ھاتنى سى دەنگى كۆنسنانتى بى ئاوازەى «س» و «ت» و «ە» گرانە بۆبە يەككىيان تىدا چووہ «راستە ئەم سى دەنگە بى ئاوازەن سەرەرايى بى ئاوازەبى يەكەم و دووھىيان وەستاويش، بەلام دىسانەوہ ئەم راستىيانە ھۆى تىداچوونى دەنگەكەى «ە» نىن. د. ئاورەحمان چەند خالىكى سەرەككىي لەو دياردەبەدا فەرامۇش كرددوہ.

- 1) وشەى پشت، خشت، چشت، تفت، فستق، فستوق... ھەموو مەرجه كانى «دەست ھار» يان تىدايە و ھىچ دەنگىكىش لەو سى دەنگە بى ئاوازەى لەھەر وشەبەكدا ھەبە تىنەچووہ. وشەى «راست ھاوئىز» سى دەنگى «س، ت، ە» ى تىدايە بارتەقاي «دەست ھار» لە وشەى «دەست كورت» دا دەشى دەنگەكەى «ت» لە وشەى «دەست» دا بىمىنى و دەشى تىش بچى و وشەكە بىتە «دەسكورت- وەكوو دەسخور، دەسكوز، دەسكرد...».
- 2) لە وشەى «دەست درىز» دا دەنگى دواى «س، ت» دەنگى «د» كۆنسنانت و ئاوازەدارە نەك كپ كەچى بە زۆرى دەگوترى «دەسدريز- وەكوو دەسرەنگىن- دەسمال، دەسنويز، دەزنويز، ھەفرەنگ، ھەفرەنگ».
- 3) لە وشەى «رەش ھاوئىز» دا دوو كۆنسنانت «ش، ە» بەدوا يەكدىدا ھاتوون كەچى وشەكە دەكرىتە «رەشاوئىز» و «ە» ەكە تى دەچى.
- 4) لە «شىرەھايى» دا تەنھابەك «ە» لە نيوان دوو قاولدايە كە ئاوازەدارىش، ئىنجا تىچووہ و سراوہتەوہ و وشەكە بۆتە «شىربايى» وشەكانى «دەھاوئى، دەھىنى» ش يەك «ە» بىتە «دەھى» بەلام نەكا ئىعتراز بگىرى بەوہدا كە سرائوہى لە مضارعدا بە يەكجارى رى نادات بە نمونە قبوول بگىرى لزوم ناينىم «دى، يەت» بەشاھەد بگرم، وشەى دىكەش زۆرن لەم بابەتە.
- 5) لەو رايەى د. ئاورەحمان تەعليل نىبە بۆ ھەلزاردنى دەنگى «ە» بۆ تىدا چوون. بۆچى نەگوتراوہ «دەسھار، دەتھار»؟ بۆچى دەبى قىامەت ھەر لە بەرخى مەلا رايى؟

كەواتە ھاتنى سى كۆنسنانت دەخلى نىبە بەسەر تىداچوونى «ە» لە «دەستھار» دا. بەبى سەرئىچكى لە دەنگەكانى كوردىم گرتىبى و دياردەى دەنگى گەرووئىم تىد رەچاو كوردى تىچوونى «ە» لەو نمونانەدا دەچىتەوہ بۆ سروشتى دەنگى «ە» كە دەررووى لە دەررووى دوو دەنگى قاولى «ا، ى» وە نزيكە بۆبە لە زۆر باردا خۆى بە ئەوان دەبەخشى. لە ئاست بزويئى «و» دا وەھا خۆبەختكەر نىبە چۈنكى دەنگى واو لىويبە و لە دەررووى «ە» وە دوورە بۆبە كارى «ھۆندىبەوہ» لە مضارعدا نايتە «دۆنيتەوہ»، وشەى «دەھۆل، سەھۆل» كە بۆتە «دۆل، سۆل» بە سوانى عادەتى «ە» كە يان تىچووہ نەك بە قۇناغى «ماضى و مضارع» دا وەك «ھات، دى...» بە سەرنج دەرەكەوئى «ە» پتر بۆ بزويئى درىز خۆ بەر دەدات. ھەرچى كارى «ھەناردى» يە چۈنكى بە زۆرى لە سەرەتاوہ كراوہتە «ناردى» بۆبە لە مضارعدا دەبىتە «دەنيرى» كە فەتھىبە.

جارى ھەر وشەى «بەرەللا» م بەبىردا دىت كە لە «بەر ھەلدارا» ھوہ ھاتووہ و دەنگى «ە» تىدا خۆى بۆ فەتھە بەخت كرددوہ بەلام چۈنكى وشەكە وەھا شىئاوہ ھىچى بەسەر ھىچى نەماوہ دەستوورى لى وەربگىرى بۆبە ھىچ دەلالەتلىكى سەرەبە «ە» نابەخشى.

وشه‌ی «هه‌نووم» هر ده‌مینته‌وه به «دهه‌نووم» نه‌ک «ده‌نووم». له‌گه‌ل‌ئه‌مه‌شدا مه‌رج نییه ده‌ستوره باسکراوه‌که بچیته پله‌ی حه‌تمیه‌تی یاسایی کیمیا و فه‌له‌ک چونکه ئاخوتن به‌لای «تجرید» دا بۆته‌وه پتر له‌وه‌ی ماددی بی. به‌ نمونه‌ی کاری «هاری» که «ده‌ستار» ی لی له‌ مزارعدا نایته «داری». ئه‌گه‌ر «هیجاندی» م لی بسه‌لمینن به‌ کاری رابردوو وه‌ک که له‌ نووسیندا به‌کارم هیناوه له‌ مزارعدا نایته «دیجینی» به‌لکوو ده‌مینته‌وه به‌ «ده‌هیجینی».

وشه‌کانی «به‌ره‌ه‌ل‌ست، به‌ره‌ه‌م، به‌ره‌ه‌تاو، به‌ره‌ه‌ل‌پینه، سه‌ره‌ه‌له‌قه‌نه...» وه‌کوو خۆیان بی سووانی ده‌نگی «ه» ده‌مینته‌وه که‌چی «هه‌ویری هه‌له‌ه‌ته، ده‌غلی هه‌له‌ه‌وته» ده‌بنه «هه‌له‌ته، ده‌راوته» به‌لام «هه‌لاویشن، هه‌له‌ه‌ویشن» هه‌موویان باون. به‌هه‌مه‌حال سروشتی ده‌نگی «ه» و جیرانه‌تی له‌گه‌ل‌فاولدا هۆی ئه‌م ئالوگۆره‌یه. ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌ش له‌ منه‌وه بۆ جوابه‌جیبی نییه. ده‌نگناسانی کورد با سه‌رنجی لی بگرن، ئه‌گه‌ر به‌ره‌و دروستیه‌وه بوو له‌ هه‌موان پیرۆز بی ده‌نا خه‌زنه نییه په‌رۆشی بۆ بخورن. چ‌ته‌علیله‌که‌ی د.ئاوهره‌حمان راست ده‌رچووایه و چ‌ته‌مه‌یان راست ده‌رچن وه‌یا ده‌رنه‌چن هه‌ردووکیان ویستویانه له‌ رینی فۆنه‌تیکه‌وه دیارده‌یه‌کی سووانی ده‌نگ رافه‌ بکه‌ن.

به‌ وردبوونه‌وه له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌نگی دیکه بۆ تیچوون و تینه‌چوون له‌و ته‌رزه شوینه‌دا که ده‌نگی «ه» تیده‌چن پتر فه‌ناعت ده‌هینن به‌وه‌ی که سروشتی «ه» ده‌وری هه‌یه له‌ تیچوونی. به‌ نمونه‌ی هه‌رچی کار هه‌یه وه‌کوو: کیشای، باری، پاراستی، پینوای، نالاندی، ناشتی، ویرای، زانی، رازاندییه‌وه، پاچاندییه‌وه، تاسا، قارانندی... له‌ مزارعدا تاقیان بکه‌وه ده‌بینی ده‌نگه‌کانی پێشه‌وه‌یان تیناچی وه‌ک که «ه» تیچوو هه‌حه‌متی ده‌ربرین که بیته‌ هۆی تیچوونی ده‌نگ له‌ وشه‌ی وه‌کوو «ده‌ست که‌وت، ده‌ست گیران، ده‌ست درێژ، ده‌ست ره‌نگین، حه‌فت ره‌نگ...» ده‌دیترن که وشه‌کان ده‌بنه «ده‌سه‌که‌وت، ده‌زگیران، ده‌زگره، ده‌سدیرێژ، ده‌سه‌ره‌نگین، حه‌فه‌ره‌نگ...» له‌ هه‌مووشیاندا ده‌نگی «ت» که له‌ ناوه‌ندایه تیده‌چن هیندبکیان، بگره‌ به‌شی زۆری وشه‌کانیش ده‌نگی ئاوازه‌داریان تیدا‌یه.

ج- من که له‌ گوتاره‌که‌مدا باسی ده‌گمه‌نبوونی ده‌نگی «ه» ی ناو وشه‌م کرد وه‌یا گوتم ئه‌ویش و «ع، ح» یش له‌ به‌رای و شه‌وه‌ دین و قاول به‌دوا خۆیاندا دینن مه‌به‌ستم روونکردنه‌وه‌ی باری ده‌نگی هه‌مزه بوو که چۆن وه‌ک ده‌نگیکی گه‌روویی دراوسێ ژێده‌نگه‌کان له‌ به‌رای و شه‌وه‌ دیت له‌وه به‌ولاوه ئه‌و ده‌نگانه چۆناوچۆنی بین هه‌ر فۆنیم و وشه‌ دروست ده‌که‌ن و به‌ گۆران و نه‌مانیان واتا ده‌گۆرن وه‌یا نامینی.. سوایان به‌سه‌ردا دیت و به‌یه‌کدی ده‌گۆردرینه‌وه و هه‌رچی بۆ فۆنیم ره‌چاو کرابی له‌واندا دیته‌ جی. چ‌که‌مایه‌تیش په‌یدا نابێ که له‌ به‌رای و شه‌وه‌ بیت وه‌یا قاول به‌دوا خۆیدا به‌ینیت.

«ده‌نگی گه‌روویی» دیارده‌یه‌که‌ هی نه‌دیتن نییه. به‌پینی دراوسیه‌تی ده‌نگه‌که‌ش له‌گه‌ل ژێده‌نگه‌کان تابه‌تیه‌تی جودا‌که‌روه‌ په‌یدا ده‌کات له‌و بواره‌شدا له‌ یه‌که‌م پله‌دا هه‌مزه دیت و دووم «ه» پاش ئه‌وان «ع» ئنجا «ح» هه‌رچی «غ- ح» له‌ پشکیان له‌ دراوسیه‌تی ژێده‌نگه‌کان نه‌ماوه و بوونه‌ته‌ دراوسیه‌ی به‌ینی «ح» و «ک»، سه‌ری ئه‌و ده‌نگانه‌ش به‌م جۆره‌یه هه‌مزه، «ه»، «ع»، «ح» ئنجا «غ»، «خ»، «ک». من به‌پینی هه‌ستی خۆم وه‌هایان ده‌ناسمه‌وه ده‌شی پێش و پاشیک هه‌بی به‌لام باوه‌ر ناکه‌م گرنگ بی و ده‌ستوو بگۆرن. دوو ده‌نگی «غ»، «خ» بوونه‌ته‌ باری ده‌نگه‌ عاده‌تیه‌کان و له‌ هه‌موو شوپنیککی وشه‌دا بی بزویتی ئاشکرا دین.

ئه‌گه‌ر بسه‌لمینن هاتنی ده‌نگ له‌ به‌رای و شه‌دا به‌ قاوله‌وه و نه‌هاتنی له‌ ناوتویژ و کۆتایی وشه‌دا ده‌بیته ئیسپات بۆ فۆنیم نه‌بوونی ده‌نگه‌که‌ ده‌بی دان به‌ شتی‌کدا به‌ینین که له‌و مه‌یدانه‌دا قسه‌ی رابه‌ره ده‌نگناسه‌کانی ئه‌وروپا به‌جاری هه‌له‌ده‌ته‌کینی.. سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگیکی فه‌ره‌نسه‌یی بکه‌ و سه‌ر به‌و وشانه‌یدا بگره‌ که به‌ پیتی «ه» ده‌ست پێ ده‌که‌ن. دوو دیارده‌ی زه‌ق ده‌بینیت یه‌کیان ئه‌وه‌یه سه‌رله‌به‌ری ئه‌و «ه» انه بزوین به‌ دواياندا دیت به‌ ته‌واوی وه‌کوو هه‌مزه‌ی کوردی و ئینگلیزی و فه‌ره‌نسه‌یی و... ته‌نانه‌ت «ئنج، ئحم» یشیان تیدا نییه. دووه‌میان ئه‌وه‌یه تاکیک له‌و «ه» انه ناخویندریته‌وه و ده‌کوژرین و به‌شی هه‌ره‌ هه‌ره‌ زۆریشیان جیگه‌ بۆ ده‌نگی هه‌مزه چۆل ده‌که‌ن هه‌ر بۆیه‌ش بوو گوتم «پیتی ه» نه‌ک «ده‌نگی ه».

ناوناويه كى يه كچار ده گمهن «ه» له ناوتويژى وشه ي فرهنسه بييدا ده ديتري به لام له ويثدا ههر ده كوژرى و جى بؤ قاولى دوايه وه چؤل ده كات، تهنانهت وشه ي بيگانه ي وه كوو «مه هه راجا، ماهوميت، محمه د» يش نه وه دهنگه يان تيذا ده سويت. به كورتى ههر ده لئى دهنگى «ه» له فرهنسه بييدا په يدا نه بووه و به خورايى له فرههنگاندا نيگارى ده كيشن ئنجا نه گهر هاتنى دهنگ له به رايى وشه به قاوله وه ئيسپاتى فونيم نه بوونى دهنگه كه بكات دهنگى «ه» له فرهنسه بييدا سى جارن له فونيمبوون ده كه وي جارنيكان كه له پيشه وه ي وشه وه و له ناوتويژدا به قاوله وه ده نووسرى جارى سيه ميشيان كه خوى به قوربانى هه مزه ده كات هه مزه يه كى پتى رهوا نادرى فونيم بى، له ئينگليزىدا وهك باره ها گوتم «ه» له به رايى وشه به قاوله وه ديت له ناوتويژيشدا ده گمهنه و هه ميشه قاوليشى به دواوه يه له كوتايى وشه يشه وه نايهت مه گهر له وشه يه كى وه كوو hurrah نه بى كه «ه» كه ي دوايى ناخويندريته وه ئيتري چون هه قم نييه بلئيم نه و رابه رانه چى بيلين له باره ي هه مزه وه بايى فلسيكه. ده بوو ته عبيريكي ناسكتر به يئمه وه به لام نووسه رى زور گه وره ته عبيري يه كچار ره قتريان بؤ غه يري خويان به كار هيناوه نه زاكه تى ته عبيريش حه قيقه تى باسه كه ناگورى به رانه ر ديارده ي وه ها ئاشكرا ته ئويلى باه لدر اوى نه و رابه رانه بى بايه خ ده زانم.

لييان ناسه لمينم نه و «ه» هى كه وجودى له و وشانه دا نييه فونيمه، هه مزه كه ي كه بووه جيگرى شى فونيم نييه. نه و رابه رانه يان ده بى بلين هه مزه و «ه» به جووته فونيم نين و هيچن يان هه ردوو كيان فونيمن خو نه گهر بلين به جووته هيچن من ههر لىيان ناسه لمينم. بؤ خويان قسه يه ك ده لين له باره ي نه و دوو دهنگه وه ته نها هيزيكي تيذا بيت ههر نه و نده يه كه خوى هه لئاوه شينيتته وه له چاو نه وه ي بلين «ه» فونيمه و هه مزه ش نا. راسته بى فيله بى عيه كه نه و يه هه ردوو يان فونيمن. له ئينگليزىدا هه ردوو يان هه ن له فرهنسه بييدا هه مزه هه يه به ئه سل «ه» ش هه بوه ئيستا له سه ر زمانيان سووك بووه، له له هجه ي به رته سكيش ماوه. زمانى ديكه ي دنياش پرن له هه مزه و «ه» زمانى وه هاشيان تيذا يه هه ردوو دهنگى هه مزه و هى له به رايى و ناوتويژ و كوتايى وشان يانه وه دين به وه ستاوى و به بزويته وه ئيتري چيمان ده وي له وه زياتر؟ ههر ماوه داوا له هه مزه بكه ين به دهنگ بيت و بلئى كورينه فونيمن. خو هاواريش ده كا به لام گوئى نادريتي كه چى قورسكردنه كه دهنگيش ناكا ده لين فونيمه.

پروونكردنه وه پنيوسته له باره ي مه به ست له «سوان» ي دهنگ ماناى چى دهنگ ده سوئ؟ ئايا فوتانى دهنگ مه به سته يان سووكبوونى يان بزربوون و ده ركه وتنه وه ي يان شرانه وه ي له په نا دهنگى ديكه دا ...؟

سوانى فونيمه ئاشكرا سه ربه خوكانى وه كوو «ب، ق» هه مزه «د، ر، غ، م، ن، و، س، ي...» ديارده يه كه هه موان ده گريته وه. كورته بزويته كان هه رچه نده سه ربه خو ش نين بارتقاي دهنگى ئه لف كه ته ويش بى كوئسنانت ده ر نابردرى سه رله به ريان سوانيان به سه ردا ديت. به سه رنج راگرتن له م ديارده يه ده رده كه وي كه ته م پله خواروژوورانه له سواندا هه ن...

1) نه مانى فونيم له زماندا وهك نه مانى «ذ، ث» له كورديدا.
 2) نه مانى فونيم لاي به شيكى ئاخيوه رى يه ك زمان وهك كه لامى قه له وه له به شيكى كرمانجى خواروو به كار نايهت. ته م فونيمه له كرمانجى سه روودا ده رنه كه وتوه. رهنگه بشن بلين «په يدا بوونى فونيم لاي به شيكى ئاخيوه رى زمانى كورد» چونكه له سه رده مى ماده كان و هه خامه نشيشدا دهنگى لامى لاواز و قه له وه جارى په يدا نه بوو بوو، به نمونه «ئه لبورز، ئه لوه ند، به لخ» له و سه رده مانه دا «هه ره به رزه ئيتى، ته تورقهنه ت، باخته رى» يان پى گوتراوه [فرهنگ ايران باستان، ل، 298].

- 3) گورينه وه ي دهنگ به يه كيكى ديكه وهك كه دالى «مه ند» له سليمانى به كاف ده گورى «ده ربه نگ».
- 4) سوان و مانه وه ي فونيم له وشه دا وهك كه ده گوتري «ده ستد» و «ده ستك» وه يا «قه ننه» و «قه لنه».
- 5) مانه وه ي فونيم له نووسيندا بى نه وه ي بخويندريته وه: ئينگليزى و فرهنسه يى پرن له و نمونه نانه.

6) گۆرانی دەنگی فونیم له دراوسیهتی دهنگیکی دیکه دا وهک کلۆر کردنی «ک، گ» ی بهرای «ی» له کوردیدا وهیا گۆرانی «س» به «ز» له تهک دهنگی ئاوازه داردا «دهستگا = دهسگا = دهزگا، دهستگره = دهسگره = دهزگره». له نیوان زمانه وانانی کورد وهها رۆیشتوووه که هانتی دهنگی «ل» ی وهستاو له پیش «ت» دا دهیته هۆی گۆرانیان به «ل، ط» وهک «خلط، بالطو، قه لطاره»... راستیهی کهی دهنگی «ل» و «د» یس ئه و کاره ده کهن و داله کهی قه له و ده کری به رهو «ض» دهیته وه وهک «غلده، دالده، گۆری همه خالدان [شویتیکه له شاخی باواجی-کۆبی]. پالده، جه لده...

سه ره له بهری ئه و حاله تانه ده خلیان به سه ر فونیمبوون و فونیم نه بوونی دهنگه وه نییه و نابنه بنه مای تاقیکردنه وهی دهنگ. له وشه ی وه کوو «دهسکرد، دهسکوژ...» دا نابن بچنه وه بو «دهسکرد، دهسکوژ...» و له و یوه بریار بدهین که ئه و «ت» ه فونیم نییه. هه ر چونکه به تیچوونی واتا نه گۆرا ئیمه له ئاکامی گۆران و هه لسه وکه وتی زمانه که ماندا گه یشتووینه باریک هه ردوو جوړی «دهسکرد، دهسکرد» ی تیدا باوه. ئه گه ر بمانه وئ له «دهسکرد» دا فونیم تاقی بکه یه وه دهیی خه ریکی فونیمه کانی «د، ه، س، ک، ر» بین. فونیمی «ت» له هه زاران وشه دا زیندوووه لیره شدا لزوم به وردپنوی درێژدا برین نابینم. زمانسان و دهنگناسه کان ئه م حاله تانه ده زانن، دواتریش وینه ی دیکه له جوړی گۆران و تیچوونی فونیم ده بین... سوان و گۆرانیکی دیکه هه یه له دهنگدا جودایه له وهی باسمان کرد، ئه ویش به دوو به شی سه ره کی دابه ش ده کری:

یه که میان هاتن و چوونی ئه و نه بره و توندی و نه رمیی ئاخوتنه که که حاله تی ئاخویه ر داخوازیی ده کات وه ک: تووره یی، ره زامه ندی، هه ره شه، پارانه وه، تیراخورین، پرسیار تعجب. نه بره و ئاوازی ئه م حاله تانه په یدا دهن و هه موو رسته داده گرن نه ک تاکه فونیم که حاله ته کهش به سه رچوو ئه وانیش تیده چن. هه لبه ت ئه مانه فونیم دروست ناکه ن هه رچه ند بو هه ندیکیان نیشانه ش داندراوه وه کوو «؟،!».

به شی دووم هاتن و نه مانی که سه ره موخته له سه یه که من پیی ده لیم «قورسکردن». قورسایی ئه م ناوه یشم بو یه به سه ر دا بریوه چونکه ئاخویه ر نایه وئ فونیم بیزوئی، به لکوو تاکه مه به ستی ئه وه یه بتوانی بی بزوین کونسانتیک به یه کیکی دیکه وه به ستیه وه. به نمونه کورد ده لی «کردم». هه لبه ت دهیی دوو دهنگ «ک، د» قورس بکات دهن ناتوانی فونیمی دیکه یان به دوادا به ئینی. له فارسیدا ده گو ترئ «کردم - کرده م» و به بزویتی ئاشکرا تیکی به ستون که بزوینه کان هه لستان مایه وه قورسایی وه یا که سه ره موخته له سه فه رمانی تیکه به ستن جینه چی بکا. ئه م قورساییه ش کورترکراوه ی کورته بزوینه که ی فه تحه نییه چونکه که به ته جربه درێژه ده دهیت به و ئاوازه یه که له ده برینی «ک» ی «کردن» دا په یدا دهیی، فه تحه په یدا نابن، ئاوازه یه کی بیهۆیه که له هیچ دهنگیکی بزوین و نابزوین ناکات، دپته کایه وه. ئه مه ش یه کیکه له و هویانه که ناوی «کسره مختلسه» به هه ل ده زانم چونکه ئه گه ر «کسره مختلسه» بایه ده بوو له درێژ کردنه وه یدا که سه ره په یدا بی. رهنگه ته جربه که شم وه کوو ته جربه ی «بردنه وه زووری هه وا» لی به عیب بگری به لام داخوازی مه تیفی لیکۆلینه وه م زاتره له ترسی عه یبداری. ههروهک هانتی دهنگی «کسره مختلسه - قورسایی» بو ناو وشه وه کوو هانتی «د، ه، و، چ...» نییه که بریتی بی له راگو یستنی دهنگیکی حازر به دهستی به پۆز و زهق ههروه هاش سوانی دهنگه که وه کوو سوانی «د، ه، و، چ» نییه له ئاکامی ئالوگۆری زمان وه یا داخوازیی واتا وه یا خو گۆرینه وه به دهنگیکی دیکه وه یا جیرانه تیی دهنگ و دهنگ، وه یا جیرانه تیی میلله ت و میلله ت گۆران و تیچوونی به سه ردا بیت. ئه م دهنگه بیهیزه ش هه ر وه کوو هه یه جانی تووره یی ئاوازه یه کی تایبه تی بو ناو رسته دهیته ئه ویش به پیداویستی ده برینی دهنگ په یدا دهیته. دیسان هه ر وه کوو ئاوازه ی تووره یی به نه مانی تووره یی هه لدهستی، ئه میش به نه مانی پیداویستی ده برینی دهنگ تیده چی.

ئه م لیکچواندنه ی قورسایی و ئاوازه ی تووره یی ته نها له رووی «پیداویست» بوونه نه ک بلیم له یه ک پله دان چونکه له سه ره تاوه لیکم جودا کردوونه وه له گه ل ئه مه شدا ئاوازه ی تووره یی که م و زۆر واتایه کی تازه بو ناو ئاوختن دهیته که چی قورسایی ده خلی به سه ر واتاوه نییه. ئه م لایه نه ش دواتر رووتنر دهیته وه.

که قسه له زمانی له کوردی بکه ین ئه م چهنده ستووره له هاتن و بزربوونی قورسکردنه که هه لدینجری..

1- دهنگی سهره‌تای وشه که بزویتی ئاشکرای به‌دوادا نه‌هات به ناچاری دهنگه بی هیزه که په‌یدا ده‌بی بۆ خاتری دهنگی کۆنسانتی دووهم به دوا یه که‌مدا بیټ وهک ئه‌وه‌ی هه‌تا تووره بیټ ئاوازه‌ی توورپی له قسه‌تدا درده‌که‌وی. له کرمانجی سه‌روودا بیستووومه وشه هه‌یه به دهنگی بی بزوین و بی قورساییش ده‌ست پی ده‌کات رهنگه قسه‌که راست بی چونکه له وشه‌ی وه‌کوو «فتار، ستاندن، شتومه‌ک..» دا هیچ ئاوازه به دوا فۆنیمی سهره‌تای وشه‌کاندا نایه‌ت به عاده‌ت قورساییی ئاوازه په‌یدا ده‌کات.

2- له نیوان ئه‌و دهنگه کۆنسانتانه‌دا که گونجانی ته‌واو هه‌یه وه‌کوو... «ش ت، ر د، ر ت، ن گ، ن د، ل ت، ن ج، س ت» قورساییی په‌یدا نابیی چونکه ده‌ربهرینی کۆنسانتی دووهم په‌کی له‌سه‌ر قورسکردنی دهنگی یه که‌م نه‌که‌وتوو، نه‌ک چونکه قورساییی له‌و شوینه‌دا نه‌هاتوو. وشه‌کانی «ده‌نگ، ماست، پشت، گهنج، به‌رد، خلت، که‌رت، به‌ند» قورساییی ته‌حه‌مول نا‌که‌ن بۆیه‌یشه هه‌موویان یه‌ک بر‌گه‌ن له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که هاتی قورساییت خسته نیوان ئه‌و جوړه دهنگانه‌وه واتای وشه ناگۆرئ. به نمونه نالی هاتوو له‌به‌ر کیشی شیعر قورساییی خستوته سه‌ر دهنگی «س» له‌م به‌یته‌دا، واتای وشه‌که‌ش نه‌گۆراوه:

راستی صه‌یقه‌لییه تیغی زمانی نالی
نه‌رم و تونر ئاوی گه‌لوو‌گیره قسه‌ی پی ده‌ربهرئ

وشه‌ی «راستی» به قورسکردنه‌که بۆته سی بر‌گه له جیاتی دوو بر‌گه. لزوم نابینم دریزه بده‌م به نمونه هینانه‌وه، مه‌سه‌له‌که زۆر روونه.

3- له نیوان ئه‌و دهنگانه‌ی گونجانیان له‌گه‌ل یه‌ک‌یدا له پله‌ی دوهم‌دا یه وه‌کوو دهنگه‌کانی «نک، رگ، خ ت، رچ..» ده‌شی قورساییی له به‌ینیاندا هه‌بیټ و نه‌بیټ وشه‌کانی «ده‌نگ، مه‌رگ، به‌خت، ورچ..» له‌وان به‌یه‌ک بر‌گه ده‌ربهر‌درین هه‌ر وه‌ک مومکینیشه بینه دوو بر‌گه و بگوترئ «ده، نک، مه، رگ، به- خت، و- رچ» له هه‌ردوو شیوه‌دا واتای وشه‌کان ناگۆرئ..

4- له نیوان ئه‌و دوو دهنگانه‌دا که گونجانیان له پله‌ی سییه‌م‌دا یه وه‌ک.. «ن م، ل م، ت ن، س ر، زر، رز، م ل، ت ر» ده‌بی قورسکردن ده‌رکه‌وی تا‌کوو بشی کۆنسانتی دووهم له ده‌مه‌وه ده‌ربهری وه‌ک که له وشه‌کانی «گه‌نم، زه‌لم، که‌تن، که‌سر، بز، وه‌رز، هوومل، چه‌تر..» دا ده‌بی قورساییی هه‌بی و وشه‌کان بینه دوو بر‌گه «گه- نم، زه- لم، چه- تر» هه‌تا فۆرمی وشه‌کان له‌و باره‌دا بی قورساییی به‌رده‌وام ده‌بی و مومکین نییه هه‌لستی به‌لام که گوتت «گه‌نمه‌که، له زه‌لمه‌وه بۆ هه‌له‌بجه، که‌تنی وه‌ها نه‌کراوه، که‌موکه‌سری زۆره، چاکه‌ی دارا بزره، وه‌رزی مه‌که، ئه‌و هووملانه له زیوه هاتوون [هوومل ماسی ی زۆر گه‌وره]، چه‌تره‌که‌م کړی» ده‌شی قورساییی به‌ده‌یته حه‌تمی وه‌کوو «که‌موکه‌سری، له زه‌لمه‌وه، چه‌تره‌که، که‌تنی گه‌وره». هه‌رچۆنیکیش وشه‌کان ده‌ربهریت واتایان که‌م و زیاد نا‌کا ئه‌وه‌نده هه‌یه که قورساییت خسته سه‌ر دهنگیکی وه‌کوو «ل» ی «زه‌لمه‌وه» ده‌زاندري کوردنیت وه‌یا به شوخی وه‌ها ده‌لیټت یان له‌هجه‌ی ناوچه‌یییه.

5- ده‌شی له دراوسیه‌تی دوو وشه‌دا وه‌ها رینک بکه‌وی دوو دهنگی وه‌کوو «س ت- ش ت» که له‌گه‌ل یه‌ک‌یدا ده‌گونجین، بکه‌ونه ته‌نیشته یه‌کتر و به‌حوکمی ریزمان نه‌ک دهنگسازیی قورساییی بخریته به‌ینیانه‌وه وه‌ک که وشه‌ی «گه‌ش» بخه‌یته رسته‌وه و بلیټت «گولی گه‌شت چنی» لیره‌شدا که گوتت «ئیمپرو رۆژی هه‌ره گه‌شته» قورساییی به‌هه‌لده‌ستی و ناشی ده‌ربکه‌ویته‌وه. لیره‌دا سه‌رله‌نوئ حوکمی دهنگسازیی به‌سه‌ر ریزماندا زال بوو.

ئه‌م زال‌بوونه له‌م شوینه‌دا وه‌ها فه‌رمانه‌ه‌وا یه له‌گه‌ل سه‌رله‌به‌ری دهنگه‌کاندا رۆیشتوووه نه‌ک هه‌ر دهنگی گونجاو، به نمونه ده‌لیی «قسه‌که‌ت چوو ده‌لم» و قورساییی ده‌خه‌یته سه‌ر «ل» ه‌که به‌لام که گوتت «قسه‌که‌ت به‌ده‌لم» قورساییی نه‌ما و جیشی نابیته‌وه له هه‌موو حاله‌تیشدا واتا ناگۆرئ.. نه‌گۆرانی واتاش به هاتن و چوونی ئه‌م دهنگه بیه‌یزه له‌وه‌وه دیت که به ئه‌صل دهنگه‌که به‌شداریی نه‌کردوو له واتای وشه یه‌عنی به‌شیکیی بنجی و دروستکه‌ر نییه له ئاخواتندا. تاکه هۆی

به‌سته‌وهی دوو دنگ به‌پیی داخوایی باری ئاخوتن په‌یدای ده‌کات و هیچ واتاش له‌گه‌ل خۆیدا ناهینی که فۆتاش چ واتای له‌گه‌لدا نه‌بووه تاکوو له‌گه‌لیدا نه‌فوتی. مه‌رجی یه‌که‌می به‌شاری کردن له‌ واتای وشه‌که فۆنیمی پی ده‌ناسریتته‌وه له‌م قورسکردنه‌دا وجودی نییه‌ د.ئاوره‌حمان بۆ چاره‌سه‌رکردنی دیارده‌ی هاتن و چوونی ئەم دنگه‌ بیه‌هیزه‌ به‌ پیی ده‌ستووری ده‌نگسازی له‌ ستوونی دووه‌می ل، 64 دا دوو نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه، نمونه‌ی یه‌که‌می له‌ «نوووسین، پینووس» و له‌ «نوووسرا» هیناوه‌ته‌وه گۆیا واوی «نوووسین، پینووس» درێژتره‌ له‌ هی «نوووسرا به‌ پیی رای د.ئاوره‌حمان هۆیه‌که ده‌چیتته‌وه بۆ ئەوه‌ی که له‌ «نوووسین، پینووس» دا هیز [هیز = stress م. م.] له‌سه‌ر ده‌نگی «وو» به‌لام له‌ «نوووسرا» دا هیزه‌که ده‌په‌ریتته‌وه بۆ سه‌ر ئەلفی کۆتایی وشه‌که ئنجا ده‌لی «جا بزوینیکی درێژی وه‌ک «وو» له‌ باره‌ی بیه‌هیزیدا وه‌ک «و» ی لی بیت ئەوه بزوینیکی ئیجگار کورتی وه‌ک «ا» ئەگه‌ر هیزی له‌سه‌ر نه‌بی به‌ دیار نه‌که‌وئ شتیکی دوور له‌ یاسا و ده‌ستوور نییه‌».

نمونه‌ی «نوووسین، پینووس» و «نوووسرا» پتر به‌لای رێژماندا ده‌چنه‌وه به‌لام چونکه‌ ناوی هیز و تیچوون و سووک و قورسی لی هات قبول ده‌کری و ده‌شی روون بکریته‌وه.

1- کاری «نوووسی» له‌ بارتره‌ بیته‌ هاوته‌رازووی «نوووسرا».

2- واوی «نوووسرا» ئەوه‌نده کورت نییه‌ بیته‌ «و-ضمه».

3- مه‌سه‌له‌ی هیز ده‌خلی نییه‌ به‌سه‌ر کورت و درێژی واوه‌کان: ئەحمده‌ نووسی / نامه‌ نووسرا - له‌م رستانه‌دا هۆیه‌که‌ نییه‌ ده‌نگی واوی «نوووسی» بخاته‌ ژیر هیزه‌وه‌ و واوی «نوووسرا» یش له‌ هیز بکه‌وئ.

4- هۆیه‌که‌ ده‌چیتته‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌ «نوووسرا» دا دوو کۆنسانتی «س، ر» کمیک واوه‌که‌ ته‌نه‌ل ده‌که‌ن ئەگه‌ر «نوووسا» بایه‌ فه‌رقی نه‌ده‌بوو له‌گه‌ل «نوووسی». وشه‌ی «نوووسی، پینووس» به‌وه‌دا واوه‌که‌ی هه‌ناسه‌سوار نابێ که‌ کۆنسانتیکی له‌ کۆتایاندا به‌ چونکه‌ داخوایی هیچ ئەرکیکی نه‌کردوه‌.

بۆ پتر روونکردنه‌وه‌ی خالی سییه‌م و چواره‌م نمونه‌یه‌کی زیندووی پر به‌پیتستی بابته‌ هه‌یه: له‌ پژه‌ر ده‌گوتری «کوشتن - کوشتی» به‌لام له‌ کاری کارابزردا نالین «کوژرا - ده‌کوژری» به‌لکوو ئەو «ر» مابایه‌وه‌ نه‌ده‌کرا واوه‌که‌ درێژ بکریته‌وه‌ چونکه‌ هه‌م له‌ ئەصدا کورته‌ هه‌م هاتنی دوو کۆنسانت له‌ «کوژرا» ش وه‌کوو «نوووسرا» کارا بزره‌؟ له‌ کاری «هه‌لترووشکا» دا که‌ وه‌کوو «نوووسا» کارا دیاره‌ هه‌رچه‌نده‌ مه‌سه‌له‌ی هیز له‌ به‌یندا نییه‌، چونکه‌ دوو کۆنسانتی «ش، ک» هه‌ن واوه‌که‌ نه‌ختیک لی کورت ده‌کریته‌وه. به‌هه‌مه‌حال ئەم موناقه‌شه‌یه‌ له‌ به‌ره‌ته‌وه‌ ده‌خلی به‌سه‌ر تیچوونی که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌وه‌ نییه‌.

وه‌ک بیشر باس کرد. هاتوچۆی ئەم دنگه‌ بیه‌هیزه‌ تاکه‌ هۆی داخوایی ده‌برینی دنگ له‌ باره‌ی خۆیدا پینکی دینی هه‌رجی stress وه‌یا هیز دیته‌ سه‌ر که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌یه‌کی له‌ وشه‌دا مه‌وجوده‌ نه‌ک ده‌بیته‌ هۆی به‌یدا بوونی. تۆ بیته‌ وشه‌ی «کردم» تا‌قی بکه‌وه، له‌ دوا‌ی «ک» و «د» دا ئەو قورساییه‌ هه‌یه، ئنجا ده‌توانی هیز بخه‌پته‌ سه‌ر قورسای‌ی دوا‌ی «ک» ه‌که‌وه‌ وه‌یا دوا‌ی «د» ه‌که‌وه‌ وه‌یا هه‌ر دوویانه‌وه‌ به‌ پیی داخوایی مه‌به‌ست ئەنجا چونکه‌ قورسای‌ی له‌ دوا «ر» ه‌که‌وه‌ نییه‌ ناتوانی هیزی به‌دوادا بینیت ئەگه‌ر ویستت هیز بینیت پینوسته‌ له‌ پێشه‌وه‌ قورسای‌ی بخریته‌ سه‌ر ئەو «ر» ه‌ و کاره‌که‌ له‌ دوو بره‌گه‌وه‌ بکه‌پته‌ سی بره‌گه‌ ئنجا هیز به‌ده‌پته‌ ئەو قورساییه‌ ئەوساش وشه‌که‌ له‌ کوردی ده‌شۆری. که‌ قورسای‌ی هه‌بوو په‌کی له‌سه‌ر هیز ناکه‌وئ که‌ نه‌ش بوو هیز ناچیتته‌ سه‌ر هیچ له‌ لایه‌ن واتایشه‌وه‌ ئەو هیزه‌ چ له‌سه‌ر «د، و، ر، م...» بی و چ له‌سه‌ر قورسای‌ی بی واتایه‌کی ته‌جریدی به‌ وشه‌ وه‌یا رسته‌ ده‌به‌خشی، هه‌رچی قورساییه‌ واتای پێوه‌ نییه‌ چونکه‌ وه‌ک ته‌قه‌لی دروومانه‌ بۆ شوینی پینوست به‌لام نه‌ک ته‌قه‌لی ماددی وه‌ک ده‌زوو. له‌ فه‌رزی من به‌ سه‌ه‌وو نرخ‌ی ته‌قه‌لم دا‌بیته‌ ئەو هه‌ر ده‌مینیتته‌وه‌ وه‌ک هه‌یه‌ چ ده‌خلی به‌سه‌ر واتاوه‌ نییه‌. هینستان لایه‌نی گونجان و نه‌ گونجانی دنگ پێوه‌به‌ندی هه‌یه‌ به‌ ته‌کوینی وشه‌ی کوردی له‌و قورسکردنه‌ چونکه‌ به‌شیکی زۆری وشه‌کان به‌ حوکمی ئەو گونجانه‌ شکل وه‌رده‌گرن، به‌ نمونه‌ وشه‌ی «بلند» که‌ دوو بره‌گه‌یه‌ و بریتیه‌ له‌ «ب-لند» به‌ حوکمی گونجانی «ن-

د» ۋە شەكلى ۋە گر توۋە چۈنكى ئەگەر بگوتى «بل-ند» دەپ قورسايى بخرىتە سەر «ن» ەكە ئەمەش دزى ياساى فۇنەتىكى كوردىيە. وشە كانى «دەرد، دۆست، سارد، گوشت، پىت، قەلت، چەند، رەند، مەند، نەنگ، شەنگ، جانگ.. هەشت، بىست، گەشت».. و سەدانى ۋەك ئەوان ژمارەى بر گەيان بەندە بە گونجان و نە گونجانى فۇنەمە كانيان ئەوانە ھەموويان چوار فۇنەم و يەك بر گەن چۈنكى لە ھەمووياندا دوو فۇنەمى كۇتايييان لە گەل يە كيدا دەسازين. وشەى «مزر» سى فۇنەم و دوو بر گەيە چۈنكى «ز، ر» بە يەك ۋە ناسازين دەنا ۋە كوو «مشت، مردمست» دەبوۋە يەك بر گە. ھاتنى قورسايى بۇ سەر «ز» ى «مزر» و نەھاتنى بۇ سەر «ش، ر، س» ى وشە كانى دىكە بە ھونەرى خۇى ۋەيا ئارەزۇى من و تۇ نىيە بە پى بارى گونجان و نە گونجانى دوو فۇنەمى دوايىنى وشە كانە ۋە يە، كە گوت «ماستەكە مزر» قورسايىيەكە دەپتە دلخواز كە گوت «مزرە سىو» قورسايىيەكە تى دەچى، لە ھىچ بارىكىشدا تەئسىرى سەلبى و ئىجابى لە واتاى وشە نە كر دوو. قورسايى لە خۇۋە ۋە كوو فۇنەمە راستە قىنە كان بۇ ناو وشە نايەت، بە ئارەزۇش نايەت: دەپى ناچارى فۇنەتىكى بېھىتى و نەمانى ناچارىيەكە بىسوتى. ھەر چۈنكى قورسكردن پىداويستى دەر برىنى كۇنسانتى ۋە ستاۋە بۇ لكاندنى بە كۇنسانتى دوايە ۋە لە بارى تايە تىدا چ دەخلىكى بەسەر واتاۋە نىيە، ھەندى جار قورسايىيەكە لە بارىكدا دەپى ھەلستانى مومكىن نەبى ۋەك لە وشەى «فرچك» دا قورسايى سەر «ف» ەكە يە بە «ر» ەكە ۋە. ئىمە پىمان دەكرى بلين «فچك، فك، فرک» و فۇنەمى زەق و زۇپ بەلاۋە بنين بەلام لە ھەموو حالاتدا قورسايى سەر «ف» ەكە دەمىنەتە ۋە. خۇ مەققول نىيە بلين ئەو دەنگە بېھىزە گرنگترە لەوانى دىكە چۈنكى قسەى ۋەھا لە كەس ناۋەشىتە ۋە ھەر نەبى لەبەر ئەۋەى كە لە ھەزاران باردا ۋە كوو سىيەرى ھەور دىت و دەچىت و ھەستىشى پى ناكرى جگە لەۋەى سىيەرى ھەور دىت و دەچىت و ھەستىشى پى ناكرى جگەى لەۋەى كە وجودى خۇى بەندە بەو فۇنەمانە ۋە بگرە وجودى بەندە بە جىرانەتى فۇنەم و فۇنەم... بزوتنە كان بە كورت و درىژبانە ۋە ھەم دەشى بە ئارەزۇ بيان ھىنن و بيان سوتىين، ھەم بە ھاتن و سوانيان و اتا دەگورى ۋەيا نامىنى. ھىچ مەرچىكى «فۇنەم» لەو قورسايىيەدا نىيە. پىداويستى دەر برىنى دەنگە لە بارى تايە تىدا چەندىكى تىش بچى و اتا ناگورى. لەبەر ئەم تىبىنى و راستىيە بەدېھىيانە يە خۇگىرى دەكەم لەۋەى پى بلين بزوتن. تۇ بلنى ئەگەر بزوتنە بۇچى لە كوردى و ئىنگلىزىدا نەھات ۋە كوو بزوتنە كانى دىكە ھەمزە بختە پىش خۇيە ۋە؟ بۇچى ھەمزەى دەنگدار و زەقوزۇپى پى نىگار نەچىتە پىش قورسايى بە نىگار؟ ھەلبەت دەزانم چى بەلگەى دىنا ھەيە ناتوانى رابەر كانى فۇنەلۇجى ئىقتناع بكا دزى ئەو قورسايىيە، وا من لە جياتى ئەوان ۋەلام بۇ ئەو تەرزە پرسىارە پىشكەش دەكەم و دەلنم بەر لە ھەزاران سال بنىادەم زانى ئەم بزوتنە يەكجار كز و بېھىزە بەبەر يە ۋە نىيە ھەمزە بختە پىش خۇيە ۋە ئنجا كە گوترا ئەدى چۇن بنىادەم زانى دال و سىن و گاف بەبەر يە ۋە ھەيە؟ رابەرە كان دەلن تا ئەمە بەلگەيە كە ھەمزە فۇنەم نىيە ۋەك كە دال و سىن و گاف فۇنەم. دىسان ئەگەر گوترا: چۇناۋچۇنى لە زمانى سامىيە كاندا قوسايى بەبەر يە ۋە ھەبوو ھەمزە بختە پىش خۇيە ۋە؟ لىرەدا بەراستى نازانم جواب چى دەپى پىشترىش و لە ھەموو حالاتىدا جواب نەبوو بۇ ئەو پرسىارەى بلنى: بۇچى تىچوونى قورسايى ھەرگىزاۋ ھەرگىز لە واتا تەئسىر ناك؟ ئەدى فۇنەم نىيە؟

بەر لە 2700 سال كە ئەلفوبى پەريە ۋە بۇ ئەوروپا و نىگار بۇ دەنگى ھەمزە دانەندرا برىارى ئىعدامكردنى دەرچوۋ. بە وردبوۋنە ۋە لەو دىفاعەى د. ئاورەحمان لە كەسرە موختەلەسەى دەكا بە ھىنانە ۋەى نمونە كانى «نوسىن، نووسرا» دەبىنن لە حەقىقەتدا پى ئەۋەى وىستىتى، ئەو خۇى كەسرە موختەلەسە پتر بىنايەخ دەكات لەۋەى من كر دوومە، چۈنكى كە دەلئ دەنگەكە ھىند كورتە ھىزى لەسەر نەبى دەرناكەۋى برىار دەدا كەوا ئەو دەنگە بەچكەى ھىزەكە يە واتە لە بنەرەتە ۋە بەندە بە ھەبوۋنى ھىز. ئەم قسەيە يەكسەر و پى تەئۋىل ۋەھا رادەگە يەنى كە كەسرە موختەلەسە برىتى بىت لە ھىز چۈنكى مەلۇومە ھىز ناچىتە ۋە سەر «عدم، ھىچ» قسەكە ۋەك ئەۋەيە بلنى كابر ھىند موفلىسە ئەگەر پارە نەخەيتە گىرفانى فلىسك لە گىرفانىدا نادۇزىتە ۋە. دەنگىك ۋەھا پى وجودى بەند پى بە ھىزە ۋە و واتاش نەگورى چۇن فۇنەمىكە؟ ئنجا چۇن بسەلمىنن دەنگى ۋەھا سەراۋى ئەۋەندە بايەخى بدىرتى نىگارى ھەبى [لەحالىكدا ھەمزەيەكى زەق و زۇپ پى نىگار پى] كە نىگار پىش بوو بىتە براى ھىچ يان ھەر ھىچى پى تەئۋىل كە بووش بە ھىچ بايى زەرپەيەك كارى سەلبى و ئىجابىيى لە واتاى وشەكە نە كر دىپى؟ ھەر فۇنەمىش پى؟

نمونەى دووهم له زمانى ڤووسيه وه هاتووه كه وشه له حالى جهردا بزويته ئاشكراكانى دهگورين وهيا تيدا دهچن.. كه كوش دهكرى ههروهها.. گويا ئەمەش نابيتە بەلگە لەسەر فونيم نەبوونى ئەو دەنگانە. هەرچەند د. ئاورهحمان هەر هينده دەلى و ديفاعەكەى له فونيمى «ۆ، ئ» ى ڤووسيه بەلام شوينى قسهكەى ديارى دەخات كه مەبهستى ئەوهيه لەرپى قياسه وه بسەلمينين كه تيداچوونى كەسره موخته لەسەش نابيتە بەلگەى عەكسى بۆى.

من ڤووسى نازانم ئيعتيرازيشم له نمونەكان نيه بەلام له كورديدا نمونە زورن تىي بئالين:

- له تۆ دەپرسم - لیت دەپرسم
- به تۆ دەلیم - پیت دەلیم
- له تۆ دەگەم - تیت دەگەم
- سووتا - دەسووتی
- نەخوازی ئەللا - نەخوזהلا. نەخەسەلا
- گوتى - دەلى

ئەم نمونانە و دوو نمونە ڤووسيه كه و هەرچى ديكەى ئەوتويى كەلە كه بكات بارى قورسايى راست ناكەتەوه چونكه پيوهنديان پييه وه نيه، ئەمانە سەر بە ريزمانن و دەچنەوه بۆ لای سينتاكس نەك فونەتيك. نمونەكانى يەكەم و دووهم و سييه، وه كوو هى ڤووسى حالەتى جەررى راناوى كەسى دووهمى تاك له رسته كاندا نیشان دەدەن دياره چۆن به گورانى راناوه كه له حالەتى نەلكاوييه وه بو حالەتى لكانى شكلى «جار و مجرور» و يكر گوران، هيچ داخوזה كى فونته تيكيش حوكمى نەكردوو «له تۆ دەپرسم» ببيتە «لیت دەپرسم» كەچى «له تۆ دەگەم» ببيتە «تیت - دەگەم». واتاى «تى گەبشتين» جودايه له «لى پرسين» و پتر بهره ناوه وهى «مجرور» دەروات بۆيه به شكله كەى گورا. له هەندى له هجهى ئاخوتنى كوردى دەگوترى «دەتۆ رادەمىنم - نەك له تۆ رادەمىنم» دياره «دە» ش نزيكتره له «تى». به و پييه ئەو له هجهيه نزيكتره له منطقى گورانى دەنگ تا ئەوهى «له» ببيتە «تى» بەلام بۆى ريك نەكەوتوو هه پهره بستينى. له كرمانجى سهروودا بهرامبەر ئەو «دە» يه «ژ» به كاردیت. «سووتا» دەبيتە «دەسووتى» به پيى دەستوورىكى ريزمان هەرچى كارى ڤوودان و كارا ناديار ههيه بهرى دهكەويت و له هه مواندا ئەم ئەلفه له مضارعدا دەبيتە «ئى» وه كوو:

- سووتا - دەسووتى
- رما - دەرمى
- برژا - دەبرژى
- ديترا - دەديترى
- خورا - دەخورى...

هەر عەينى ئەو كارانەى له رابوردووى بهردهوامدا وه كوو خۆيان دەمىننەوه هەرچەند «دە» ى مضارعيشيان به سه ره وه به:

- سووتا - دەسووتا
- برژا - دەبرژا
- ديترا - دەديترا

فۆنەتیک چ دەخلى بەسەر ئەم رژانەو نىيە ناشكرى يەخەى كورد بگرين بلىن بۆچى وههات كر دووه؟ «نەخوازى ئەللا» دەماو دەم لە ماوهى سەدان سالدبا بۆتە «نەخوازەلا، نەخەسەلا» و چۆتە ئىدىيە مەو، بەلام دەكرى بگوتى «قبول نەكا ئەللا» بى گوران و بى دەردى سەر. بە هېچ تەئويلىك ئەم گورانە وەيا «گوتى، دەلى» با نادىتەو وە داخوازى فۆنەتیک، زمانە و دەگەرئى و دەگورئى و ياسا دادەنىت و تىي دەبات و تىي نابات و لەهجه تا لەهجه فەرق دەكات و دەيان رېچكۆلە پەيدا دەبى و دەبنە شەقامەرئى و ئەوئى دەقەومى دەقەومى ياسا رېزمان تىيدا ديار دەبى و هى فۆنەتیکىش هەر وەها، پەند و ئىدىيەم و مەتەل و فنونى بەلاغەت و... و نازانم چى دەزىتەو و جارومەجرور كارا و بەكار و سەدان كەرتى دىكەى رېزمان دەورى خۇيان دەبينن و يەكئىك دەلى «بە تاق و تەنيا» و ئەوئى دىكە «تەك و تەنها» سىيەميان «بەتەنى تەقى» بەپىي رهاتن... خولاسە ديار دەى زمان بە زەمان و مەكان و ئىنسانىيەو شەپۆل دەدات و فۆنەتیک يەكئىكە لە شەپۆلەكانى و ناتوانى حوكمى شەپۆلى لە خۆگەورەترى وەكوو «رېزمان» بۆ خۆى راکىشى و رېتى تەعبىرى جودا و دەربرىنى هەمە چەشنە لەو خەلقە هەمە چەشنەيە بىبەستى، ئىمە.. دەزانين «دەستگرە» دواى سوانى دەنگى «ت» بوو «دەزگرە» چونكە بەپىي دەستورئىكى فۆنەتیکى كوردى دەنگى كپ تاغلب لە جىرانەتى دەنگى ئاوازەداردا دەبىتە ئاوازەدار بۆيە سىنەكەى «دەسگرە» بوو «ز» بەلام دەستورئى دروستكردى وشەى لىكدرار وەيا دارىژراو بە جۆرئىكى سەربەخۆ لە زماندا هەزاران وشە پىك دىتى وەك كە «دەستگرە- دەزگرە» ى هينا ئىتر فۆنەتیک چۆنىكى كار دەكا با بىكا. سەدان وشەى وەكوو: كلك تەقىنە، بەردەنوئىژ، دەستەبەرە، كىلەقەبر، بزماركوت، شىرەخۆر، گورگنەخۆرە، مەلاخۆرە، گورگنەخۆرەى دزەبەر، سەرھەلقەنە، گىرەشىوئەين، سەرپالە... بى ئەوئى فۆنەتیک وەهاى كر دووه وشەى لىكدرار وەك بە دروستى دەمىنەو دەلین «گاو اهن». كورد دەلى «حەماغا- لە جىاتى حەمەد ئاغا» هەرچى فارسە دەلى «حەمە ئاغا». كورد دەلى «دەئەنگىوم، دەنگىوم» بەلام دەلى «نەئەنگاوتن» و نالى «نەنگاوتن». فۆنىمى حەقىقى لە سەرھتاو وەشە دروست دەكات دواتر پىداوئىستى فۆنەتیک تاووتوى تىدا دەكات. دەبىنى وشەى بىگانە كە چ دەخلى ئىمەى تىدا نىيە و لە پشت حەفت بەحران ترووكاوه كە دىتە نىو كوردەوارى هەر ناوچەيە جۆرە ماملەتئىكى لەگەلدا دەكات. بە نمونە وشەى مەرەكەبى «كوپنك» لە سلېمانى كافى پىشەوئى كۆر دەكرئ لە بەرى سوران كلۆر ناكرى، تەنانەت لە بەرى سوران هەر چونكە كارى «پشكووت، گوا، ئەنگوت» لە سەرھتاو كاف و گافەكەيان كلۆر نەبوو. لە مضاردا كە دەلین «دەپشكوئ، دەگوئ، دەئەنگوئ» كاف و گافەكە كلۆر ناكەن كەچى لە بەرى بابان كلۆرى دەكەن. خولاسە فۆنەتیک بەدوا وشە و رستەدا دىت و خزمەتكارى فۆنىمەكانە، هەرچى كەسەرە موختەلەسەيە خۆى زادەى فۆنەتیکە چونكە بە پىي داخوازى دەربرىنى فۆنىم يان دىت يان نايەت يان كە هات دەسوئت و دەخلى بەسەر و اتاوه نىيە و اتە دەخلى بەسەر تەكوئى وشەو نىيە دەنا دەبوو بە سوانى و اتا نەمىنى.

تەكوئى وشە و واتاى وشە دوو رووى يەك سككەن. ئەم قسەيەم لىي هەلئاستى بگوتى: بىرگە لە وشەدا يان بزوين يان قورسكردنى تىدا نەبى پەيدا نابى چونكە قسەكەى من خۆى لە بنەرەندا وەرامى ئەم ئىعتىرازە دەداتەو كە دەيەوئى لە پەنا بەهانەى تەكوئى بىرگەو بە بايەخ بەو قورسكردنە بدات. سەرنج بگرە دەبىنى ئەو بىرگەيەى بە هۆى بزوينى راستەقىنە پەيدا دەبى و اتاكەى بەندە بەو بزوينەو مەگەر جوداىي لەهجه و سوانى عادەتى بەسەر وشەدا هاتبى فۆنىمى گۆرى بى وەك كە «مر» بۆتە «مەل» وەيا وشەى «شەلە» لە هەندئى لەهجهدا دەبىتە «شلە» كە ئەم ديار دەبەكە دەخلى بەسەر فۆنىمبوونى دەنگەكانەو نىيە، پىشترىش باسمان كر دووه لە هەموو دنياش باس كراو. تىچوونى بزوينى حەقىقى دەبىتە هۆى نەمانى و اتا وەك كە «سەر» بوو بە «سەر» و اتا نامىنى هەرچەندە ئەو قورسايىيەش لە سەر «س» كە هەر ماو. وشەى «پەنر» بىتە «پەنر، پەنر» لە هەردوو باردا و اتاى نامىنى. بەلام قورسايى لەسەر «گەنم» لادە و بلى «گەنمەكە» و اتا تىك ناچى.. ئەمەش بەدبىيەيە.

لە هېچ رووىكەو قىاسى تىدا چوونى قورسايى لە وشەدا لەگەل تىدا چوون وەيا گورانى فۆنىم ناكرى چ لە وشەدا بى چ لە رستە و بارى رىزمانىدا بى، چونكە ئەگەر ئەو قىاسە بكەين دەبى بلىن نەمانى دەنگى ئەلفى «ژماردى، سپاردى، رژا» لە «دەژمىرى، دەسپىرى، دەرژى» دا وەكوو نەمانى قورسايى لامى «دل» لە «بە دلەم» ئەوساش سەرھارەى بەهەلەدا چوونىكى نەوعى سەرھتايى سەرسوورپىن، دەكوئەتە تەناقوزئىكى لە حىساب بەدەر چونكە لە لايەكەو گوتمان نەمانى قورسايى و نەمانى ئەو ئەلفانەى وەكوو يەكدين، لە لايەكى دىكەشەو زەق زەق دوو ديار دەى رېزمان و سىنتاكس

دەبىنن ئەو لە يەكدى چوواندە ناسەلمىنن: ديار دەى يەكەم ئەو، يە، ئەلفەكان لە مزارعدا نەفۇتاون بەلكوو بە پى ياسايەكى رىزمانى بوونەتە «ئى» ياساكەش وەها پەرەسەندوو، ھەموو كارى مطاوعەى وەكوو «سووتا، رما، برزا» و ھەموو كارى مبنى للمجهول و ھەموو كارى رىزەى «نواندى، بواردى، ستاندى» دەگرىتەتەنھا «خواردى» ناگرىتەتەنھا كە رىزىپەرە: دەسووتى، دەرمى، دەبرژى، دەنوئى، دەبوئى، دەستىنى، دەچىنى، دەسپىئى...ھتد. وەك ديارە گۇرانا كە بە دەستوورى رىزمان پەيدا بوو نەك فۇنەتەك.

ديار دەى دووھم ئەو، يە، گۇرانى دەنگە كە لە ئەلفەو بە «ئى» شان بەشانى گۇرانى زمانى كارە كە لە رابردوو بە مزارع ھاتوو، بى گومان لەو كاراندا گۇرانى ئەلفەكە پتر لە «دە» ى مزارع بەشدارى گۇرانى زمان بوو چونكە لە رابردوو بەردەوامدا «دە» ى مزارع ھەيە و ئەلفەكەش ناگۇرئى: دەگوتئى «دەسووتا، دەرما.. دەمبارد، دەتچاند، دەمانستاند، دەيانسپارد.. ھتد».

لە ستوونى دووھمى لاپەرە 67 دا وەھا ھاتوو كە «ئە» ى كارى مزارع، لە ئاخاوتنى سلىمانىدا بەھوى سوانى «د» ى «دە» ى مزارع پەيدا بوو، گۇيا كە دالە كە سووا دەنگە كەى فەتھەى پاشىو بە «بەئاسانى ناتوانئى تەلەفوز بكرئ» [سەرھەتاي لاپەرە 68 بەيان]. لە پىشەو كە دەلئىم دالە كەى سووا ئەو فەتھەى نە بە ئاسانى و نە بە زەحمەت تەلەفوز ناكئى، ئەگەر بشسەلمىنن دواى سوانى دالە كە ھەمزە ھاتوو بە جىگر ھەر ئەوئەندە مەعلووم دەكرئ كە ھەمزە دەنگى چالاكە، پتر خزمەتى زمان دەكا لە «ف، ش، ج» دەنا چ قەيدى دەكرد بگوتئى «فەرۆم، تەخۆم، جەنووسم». ئەمە با لىرە بىت.

راپەكەى د. ئاورەحمان تىبىنى گرنكى دىكە ھەلدەگرئ: لە ئاخاوتنى سلىمانىدا بە دەگمەن نەبى دەنگى دال لە بەراپى وشەدا ناسوئ، دەگوتئى: دار، دەزوو، دىن... بەو پىشە دەشبا بگوتئى «دەروا»، بەلام خەلقەكە پىرەوى ئەو شىبانەى نەكرد. ناوناوھەكى زىدە كەم دەنگى «د» لە پىشەوھى وشەدا دەسوئ وەك كە «دای، دىت» دەبىتە «باى، بەت». بەبىرمدانەت لە ئاخاوتنى سلىمانىدا دالى بەراپى وتە لە غەبرى «دە» ى مزارعدا كرابىتە ھەمزە. وشەى «داخو، داخوا» دەشى بىتە «ئاخو، ياخو» بۇيە نالئىم دالە كەى بۇتە ھەمزە، ديارە شرىكى ھەيە. بچىن بۇ بەرەو كۇتايى وشە، دەبىنن قەصىدەھەكى نالى سەرلەبەرى دەنگى دالى پاراستوو لەو شوئەدا:

جۆشەش و تاو لەناو دىدەبى گریاندا

چ تەنوورىكە لە تەندوورەبى طووفاندا

بە عادت ئاخىوھەرى سلىمانى دەلى «گرىانما، گریانما..» ئاخىوھەرى سلىمانى وشەى «تىدا» دەكاتە «تيا» و ھەمزەى تى ناترنجىنى. دەشى بلىن دواى سوانى دالە كە بزوتئى «ى» ھەيە و دەكرىتە كۇنسانت و بە ئەلفەكەى دوايوھە دەلكى، ئەمما لە «تيا» دا كە گۇراوى «تىدادا» بە ديارە دالى «دا» ى دووھم كراو بە «ى». وشەى «لىرەدا» دەكرئ بە «لىرەيا»، ئەوئەش دالى بە «ى» گۇراو، «مەبىان» لە «مەيدانەو» ھاتوو و دالە كەى بۇتە «ى». «عەودال» دەكرىتە «عەووال» و دالە كەى بە «و» گۇراو، بە پىي راپەكەى د. ئاورەحمان لە گۇرینەوھى «دە» بە «ئە» دەبوو لە برى «يام، گریانما، ياخو، تيا، لىرەيا، مەبىان، عەووال» بىنە «ئام، گریانما، ئاخو، تيا، لىرەئا، مەبىان، عەووال...» وشەى «بەت» چونكە لە «دەبەت، دەھىت» ھە پەيدا بوو بەر دەستوورەكە ناكەوئى.. من رىم ھەيە بلىم ئەو وشانەى كە ھەمزەكەيان دەكەوئە ناوھە ناچايەزن چونكە دەنگى ھەمزە لە ناوتوئىزى وشەى ئىستاكەى كوردیدا نەماو، بەلام د. ئاورەحمان دەلى ھەمزە لە سەرھەتاي بركەشەو بە يارىدەدەر دىت ئىتر بۇ نەيەتە بەراپى ئەو بركەشەو؟

لە سلىمانى دەبىيەت وشەى «بەدەل، مەدەد، ئەحمەداو» و ھى ترىش بە جۇرىك دالەكەيان كلۇر دەكرئ لە دەنگى زمانى دەشورئ و قابىليەتى نووسىنى پىو نامىنى. ئنجا ئەگەر «دە» ى مزارع بەو نيازەى د. ئاورەحمان دەلى بووئىتە «ئە» دەبوو وشەكان بىنە «بەئەل، مەئەد، ئەحمەئاو».

راستیە کە ی گۆرانی «دە» بە «ئە» هیچ پەیوەندیی بە یاریدەر بوونی هەمزە نییە، هەر ئەوەندە بە ئیساپات دەگەیهنی کە دەنگی هەمزە پتر بە هانامان دیت لە «ق» هەر وەک «ی» ش پتر بە هانامان هات لە «غ». مەبەیان، حەققە یەم و ئەحمە داوا و بەدەل، هەموویان دوای سوانی دالە کە یان بەو جۆرە دەبییەن لە زاری خەلقە کە خۆش هات، نە هەمزە لە تۆهمە دەپەرینتێتەو نە پشنگیریش لە رایە کە ی د. ئاورە حمان دە کەن. منش پیم دانەگرت لەسەر بەهانه پێوہ گرتیان چونکە مەبەست روونکردنەوہی مەوزوعە نە ک یە کدی سەغڵە تکردن هەرچی بەلگە یە ک ی لێرە و لێرە بە پێشەوہش نووسیبیتم لە بارە ی هەمزە و قورسکردنەوہ یە خەگیری سەرچاوە ی باوہرە جوداکە دەبیت کە مامۆستا کانی زانستی فۆنۆلۆجیە. د. ئاورە حمانکە لە سەرە تاکانی ستووی یە کە می لاپەرە 66 دەنوو سی: «... بۆ دانەنانی هەمزە بە فۆنیم لە کوردیدا ئەوہی نووسیموہ راو بۆ چوونی خۆمە و مامۆستا مەسعوود محەمەد بە خۆراپی وای داناوہ، کە بە پێی پەسەند کردنی "بیرورای فۆنۆلۆجیستە کان لە بارە ی هەمزەوہ" لە پێشەوہ "بیراری ئیعدام کردنی هەمزەم داوہ" قسە یە ک بە زاری مندا دەهینن. هەر گیز بەو شیوہ یە لە زارم دەر نە چوہ.

لە ستووی دووہ می لاپەرە 20 ی «رۆشنگیری نوێ» گوتووہ: «فۆنۆلۆجیستە کان کە د. ئاورە حمان لە وانەوہ باسی فۆنیمان بۆ دەگێرتێتەو ئەوہ دەلین کە لە وتارە کە دا بە کورتی نووسراوہ، واتە: فۆنیم بەو دەنگانە دەگوتری کە لە زماندا وتە پینک دەهینن و بە گۆران و نەمانیان واتا دەگۆرن». چی لە قاموسیش نووسراوہ هەر ئەمە یە ئیعدام کردنی هەمزەش بە هیچ جۆریک وە پال د. ئاورە حمان نە دراوہ چونکە بەر لە د. ئاورە حمان بە سالە ها قسە کە نووسراوہ و بیستراوہ.

ئەگەر رابەرە کانی ئەو روویا گوتبا یان هەمزە فۆنیمە زەحمەتە مەودا مابا یەوہ لە پێش کوردیکی عێراقی کە خۆی خویندنی لە ئەو روویا تەواو کردوہ رایە ک ی دیکە دەر بیری. ئاسانتەرە بگوتری هەمزە فۆنیمە چونکە وە کوو دال و میم و شین بەرھەستە و لە وتە و رستە دا کار دەکات، بەلام دنیا بلی فۆنیم نییە بەو هەموو زەقییە ی تێدا یە کاریکی ئاسان نییە.

رێکەوت وەها بوو لە ئۆتۆمبیلێکدا کە د. کەمال مەزھەر لێی دەخوری بۆ یە کە م جار لە د. ئاورە حمانم بیست کە بیرورای لە بارە ی هەمزەوہ ی خۆیە تی، پێشم گوت کە من ئەمە م بە خەیا لدا نەھا تووہ ئەو ساش گۆتارە کە م دەر چوو بوو یان لە چاپکردندا بوو [دەر چوونە کە شی لە گوبنترە]. من هەر چونکە د. ئاورە حمان بە ئینسانیکی راستگۆ دەزانم باوہر بەو قسە یە ی دەکە م، ئەگەر پێشتر لیم بیستبا یە لە گۆتارە کە م دا باسیکی ئەو لایە نە م دە کرد. بەھەمە حال من هەر جارە باری قسە ها تبی گوتووہ لە وەتە ی ئەلفو بیی رۆژھە لات بەر لە 2700 سال پەریەوہ بۆ رۆژاوا ئیعدامی هەمزە دەر چووہ. لە بەر ئەوہ ی جیی خۆی نە بوو دوای قسە کانی سەر ووی بلی: «بە پێچە وانەوہ بۆم هە یە لە مەسە لە ی هەمزە دا من رەخنە لە مامۆستا مەسعوود بگرم، چونکە لە نووسینە کە یدا ئاشکرا دیارە، کە ئەو هەو لی داوہ زمانی کوردی بخاتە قالبی عەرەبییەوہ و فۆنیمی عەرەبی بەسەر کوردیدا ساغ بکاتەوہ بە مە گیان بە بەری هەمزە دا بکات». تی ناگە م من چۆن و چۆنی گیان بە بەر دەنگیکدا دەهینمەوہ کە کورد لە وەتە ی هە یە بە کاری دەهینن؟ چما هەمزە «ض، ط، ظ» ە رامگۆستبیتە ناو کوردی؟ کە بەلگە ش لە زمانی ئێرانی کۆن وە یا عەرەبی وە یا ئینگلیزی و فرەنسیی بەینمەوہ کتۆبی و کواو کووی و چۆناو چۆنی زمانی کوردی دەخە مە قالبی عەرەبییەوہ؟ سەر لە بەری کۆری زانیاری کورد پێی نە کراوہ وای کە شیدە دار بەسەر ریتووسدا بەینن چونکە دەسە لات ی نە بوو، گۆیا من تەنها پیم دە کری هەموو زمانە کە لە قالبی خۆی دەریتم! بی گومان لە زەمینە ی جوا بە جیبیدا بە نوکتە ئەو قسە یە ها تووہ دە نا هەر وەک د. ئاورە حمان بەو راپانە ی پشنگیریان لئ دە کات نایەوئ کافرستانی دا بہینن منیش نە موستووہ لە ریی بیروباوہ ر مەوہ خەلق بۆ حە ج راپینچە ک دە م.

بەھەمە حال هەرچی بریاریکی بۆ هەمزە بدری کار نا کاتە سەر لایە نی دیکە ی زمانی کوردی، بۆ ئەگەر «تیرو پشکی...» لە چارە نووسی هەمزە بەھاوین زەرەر نا کە ی ن. هەر ئەم هۆ یە ش بوو ناوی ئەم گوتارە می دیاری کرد بە «تیرو پشکی...» هەرچی بریاریکی بۆ کە سرە موختە لە سە بدری باری زمان ناگۆری بە مەر جیک مانەوہ ی لەو شۆیتانە ی تی دە چی دانە سە پی:

- «گەن، مە - کە» نەبیتە «گە - ن - مە - کە»،
- «بە - دل - مە» نە کریتە «بە - د - ل - مە»،

- «ههَل- تان- گرت» نەبیتە «هه- ل- تان- گرت».
- «مەز- نە- پیاو» نەبیتە «مە- ز- نە- پیاو» نەبیتە «مە- ز- نە- پیاو»

ئەگەر قورسايىکردن بە نىگارەوہ داسەپا و چارى مان و نەمانى تىدا نەکرا، زمانە کە وەها دەشتوئى عەبىدار بىت. ئەم زەرەرە چ قىاسى ناکرى لەوہى کە د.ئاورەحمان دەپوئى «ى» وەصف و ئىزافە بە دوا ئەو وشانەشدا بنووسرىن کە کۆتايان بە واوى تىزى درىژ دىت، ئەم يىپە ھەرچەند لە گوتندا مومکين نيپە دەرکەوئى، ھىندەى يىپى ئەسلى وشە و ئىسىمى مەعناش درىژ نيپە، تەنانەت بە دوا ئەلف و واو و فەتھەدا دەشېتتەوہ کۆنسانت. ديسانەوہ خزمەتکى پروونکردنەوہى رستە دەکات. بەلام مەسەلە کە ھەر برىتى نيپە لە «ى» وصف و اضافە کە لە دوا «ى» تىزى درىژدا بزر دەبى، خۆشم لەم گوتارەدا بە زۆرى ئەو «ى» انەم نووسيوہ چونکە نووسينيان بىن زەرەرە و بۆرە دەستورنىکيش پشتگىرى لى دەکات. کە ئەم «ى» ە لە نووسيندا ژياپەوہ دەبى زمانناسان بىر لە ھەموو «ى» ە کى وەک ئەوئيش بکەونەوہ کە بە يىپى دەستورى زمان دەبى ھەبىت و لە ئاھاوتندا بە دوا «ى» فاوولدا تى دەچىت. ئەمەش چەند نموونە يەک:

- لە کارى «دزى» دا دەبى ئەو «ى» ە دەرکەوتتەوہ: من نووسيم - ئەو دزى
- لە کارى «خشى» دا نابى دەرکەوئى چونکە لە رابوردووى تىنەپەردا راناوى کەسى سىپەمى تاک و جودى نيپە: من خشيم - ئەو خشى
- لە کارى «نووسى، دزى...» دا دەبى بۆ کەسى دووہمى تاک تەنھا «ت» بە دوا کارە کەدا بەھىنن چونکە لەوکارانەدا تەنھا «ت» راناوہ: من نووسيم، دزيم - تۆ نووسيت، دزيت
- لە کارى «خشى، جمى رزى...» دا دەبى «يت» بۆ کەسى دووہمى تاک بىتتەوہ، چونکە تى نەپەرن: من جميم، رزيم، خشيم - تۆ جمىيت، رزىيت، خشىيت
- لە کارى «نووسى، دزى» دا بۆ کەسى يەکەمى کۆ راناوى «مان» دىت، دەبى بنووسرى: من دزيم، نووسيم - ئىمە نووسيمان، دزيمان
- لە کارى «خشى، رزى...» دا چونکە تىنەپەرن دەبى «ين» بىت: من خشيم، رزيم - ئىمە خشىين، رزىين
- لە کارى «دەنووسم، دەدزم...» دەبى راناوى کەسى دووہمى تاک و يەکەمى کۆ بەم جۆرە بلکين: من دەنووسم، دەدزم - تۆ دەنووسيت، دەدزيت - ئىمە دەنووسين، دەدزىين
- لە کارى «دەژيم» دا دەبى ئەو راناوانە بە دوا «ى» «دەژى» دا بىن: من دەژيم - تۆ دەژىيت - ئىمە دەژىين

ئەمانە بەدەپھەى رىزمانن و خۆ لى دزىنەوہيان مومکين نيپە: بەلام دەشى بگوترى ئەم سەرشىواندە مەتەلاويپەى پى ناوى، با ھەر يەخەى «ى» اضافە و وصف بگرين، منيش بەرھەلستى لى ناکەم دواى ئەوہى بە چاوى کراوہوہ برپار درا. بەلام ئەوساش گرفتى «ى» کەسى سىپەمى تاک لە حالەتى اضافەدا ھەر دەمىتى:

- دەستم چاوم ترۆزيم
- دەستى چاوى ترۆزىي

لەمەیاندا چ بکەین؟ ھەر بپاریکی بۆی بدڕی خراپ نییە بە مەرجی مەنتیقی ریزمانی تیدا بە کار ھاتبی. بپاری بی لیکدانەو ھە نایتە جیی قەناعەت. کە بپار درا بنووسری «ترۆزی» ئەوساش بی دوو دلئ نووسینی رانای کەسی سییەمی کۆ لەو بارانەدا لە خووە روون دەبیتەو:

- دەستی - ترۆزی

- دەستیان - ترۆزیان

لەگەل «چی» دا بەقیاس دەنووسین:

- پیاوی دیت

- چیی دیت

- پیاویان دیت

- چییان دیت

من لە نووسینیکی کۆنمدا ئەم لایەنەم رۆن کردبوو، وابزانم گوتبووم بە ژياندەو ھە «ی» وصف و اضافە یە ک «جدول لۆغاریتیم» لە ریزماندا قوت دەبیتەو، وا ئیستاش دەلیم، چاری ئەو جەدو ھە دەبی بکری دەنا نووسەری نەشارەزا، بگرە شارەزاش، لە نغوردە کە بر ناکات، خو تینەگە یاندیش لە کیشە کە مەنتیقی تیدا نامینی چونکە لە سەرەتاو ھە ژياندەو ھە ئەو «ی» ھ لە ریی ریزمان زانییەو ھە ناو ھەو، چ رەوای ھە قە زانییە کە ھەر ھە تا پینجیە ک و شەشیە کی رینگاکە تیشک بەاوی؟

لەم مونسەبە یەدا دەلیم، جاریکیان گوتراوو «یازدەم، دوازدەم...» کە من پیرەوی لی دەکەم ھەلە یە، دەبی بنووسری: یازدە یەم، دوازدە یەم ئەم رەخنە یەش پینجیە کی رینگە ی بریو ھە چونکە کیشە کە ھەر بە دوا یازدە و یازدە و نۆزدە دا نایەت: وشە ی «سەر، دووسەر» بزوتتی فەتھە ی بەدوا نایەت. کە «لە» ی جەری کەوتە پینش دەگوتری: «لە دووسەر ھەو» واتە «ھە» ی بەدوادا ھات. کەواتە بو «پەنجەرە» دەبی «یەو» زیاد بکری و ھک «یەم» بو «یازدە» زیاد کرا: یازدە یەم - لە دوو پەنجەرە یەو.

وشە ی «کۆر» کە ئەداتی تەعریفی بە دوادا ھات دەبیتە «کۆرە کە» واتە «کە» ی بو دیت. ئەویش بە قیاس لە «یازدە یەم» داوا دەکات ئەو فەتھە ی بو بپاریزری و بگوتری: یازدە یەم - بپارە کەم. زۆربە ی کوردیش و ھەا دەلی تەنھا ئەو لە ھەجە یە ی دەلی «یازدە یەم» پیرەوی لە دەستووری خو ی ناکات و دەلی «بپارە کەم».

کورد دەلی: دەشتاو دەشت، دزاو دز، دەستاو دەست. بە پیی دەستووری پاراستنی فەتھە ی کۆتایی «یازدە» دەبی ئەم ئەلفە ی «او» یش بپاریزری و بگوتری:

- چیاو چیا - نە ک چیاو چیا

دەریا ی دەریا نە ک دەریا دەریا

من کە دیم دەنووسم «یازدەم، دوازدەم...» ئاگاداری ئەو دەستوورانەم بویە ری بە خو ھ دەدەم تا ئەو رۆژە ی بپاریکی چاوساغانە ی شارەزایانە لە ھەموو رووی کیشە کە دەدری رینگایە ک بگرە بەر کە لە سەر جەمی دەستوورە کانی ئەو کیشە یە ی لا نەدای.

بەراست، کە دەنووسری: دوو ھەم، سێ ھەم، نۆ ھەم، دە ھەم... نۆزدە ھەم دەستووریک ی فارسی بە کار دەھینری. بە ھەمە حال دوو ھ نۆ یەم، یازدە یەم... نۆزدە یەم کوردیتەرە یانی لەبار ترە. لەو ناوچانە ی و ھکوو من دەلین «یازدەم» تەنھا لەو وشانە دا

که بریتین له یهک کۆنسانت و یهک بزویڼ، لهو حاله تانه دا «ی» هک دههینن بۆ پاراستنی بزویته که و دهلین: دهیمه - شهیه که - گایه که.

له ئاست «دوو» دا پیویست نابینن بهو «ی» ه، واوه که خورد ده که نهوه دهلین «دووهم». له ههجهش ههیه دهلی: «دوویمه»، «له زوویه کهوه، بهم روویه دا هات...». له «سی» شدا ئه و «ی» له نایهت به زیادهوه به لکوو «ی» ی وشه که ی «سی» خورد ده کرپتهوه به «کسره + ی کۆنسانت» و ده گوتری «سیهم».

قسهیه کی دوایین ماوه:

فۆنه تیکناسی و فۆنۆلۆجی له وهدا بایهخ وه رناگرن فیرمان بکهن فلانه دهنگ له لووتهوه و ئهوهی دیکه یان له گوینوه دهردی چونکه دهنگه کان بی خویندن و فۆنه تیک دهردین و له وه تهی مرؤفیش ههیه به دروستی دهری بریوون. چ قازانج به کهس ناگات بگوتری له بهرای نوونی چاوغدا قورسای ههیه چونکه ئه م قورساییه له «نووستن، نووستم، کردت، دلّت، دلّم، کولکن، جلک...» و به کوتایی صه دان و ههزاره ن وشهوه ههیه نهک ههر نوونی چاوغ. ئیمه به دۆزینه وهی قورسای سهر نوونی چاوغ و پاشگری «ن» و «ک» له «کولکن، جلک» دا نابی وهها دانین شیری مووسامان دۆزیوه تهوه چونکه ئه م کسره موخته له سهیه له کونی ههره کۆنهوه دۆزراوه تهوه.

فۆنه تیکنان و فۆنۆلۆجیستی کورد له سه ریه تی ئه و هه لانه ئاشکرا بکات که زه ق زه ق له چا و ده چه قن. که سهره موخته له سه له رپتووسی ئیستا که ماندا بهرچا و نییه: ده مه ته قه له و با ته ده بیته با به تی ئه کادیمی تا ئه و رۆژه ی پیتی لاتینی له نووسینی کوردیدا به کار دیت. گریمان هه موو دنیا سه لماندی، قورسای به رای نوونی چاوغ و راناوی که سه کان... ده بی نیگاری بۆ دابندری خۆ ههر مومکین نییه ئه و نیگاره پهیدا بکری. ئه وه په ری ئیمکان له و ریگه به دا ئه وه یه بچینه وه بۆ پیشنیازه که ی مامۆستا وهه بی، باوه رپش ناکه م کهس به دوا پیشنیازی ئه و تۆبی بکه وی.

ئیمه با جار یه خه ی ئه و هه له ئاشکرایانه بگرین که زه ق زه ق له چا و ده چه قن. فۆنه تیک و فۆنۆلۆجی ئه گه ر ههر فیری زانیاریه سه راوییه کان وه کوو: ئاوازه دار، لئوی، پووک، انفجاری... مان بکات وه ک ئه و که سه مان لی دی بزانی به ردی سهر ته خته دامه بزیوی به لام جوغه دار و ئالتی داش و مهیموون تۆینی فیر نه بی و نه توانی به ردیک بگه یه نیته خانه ی دامه. وه یا که سیک ده م له کیش و قافیه بدات و نه توانی شاعر هه لبه ستی.

ئه و ته رزه زانیاریه سه ره تایانه له فۆنه تیکدا نه زۆک ده میننه وه ئه گه ر گه شتی به ره و ناوه وه ی زمان نه که ن. ده بی ده ستووری وه هایان تیدا بدۆزینه وه بشی هه له ی وه وه یا ته عبیرمان بۆ ساغ بکاته وه. ئیمه ئه گه ر پی داگرین له سه ر «یانزه، دوانزه، سیانزه، شانزه، چه قه» چ دادمان نادا چه ند سه رنجه ریک له رپی فۆنه تیکه وه وه یا له خۆ وه زانی بی تی، سوانی دهنگی «د» له و وشانه دا نوونی بۆ چواریان هیتاوه و «ف» شی بۆ یه کیان هیتاوه. زانینه که پیویسته، به لام پیروه ی لی کردنی فه رمانی سه رشانه، به تایبه تی چونکه به شی زۆری کورد وه رسته کان ده بیژن: یازده، دوازه، سیزده، چه قده.

ده بی بزانی شکاندنه وه ی «ی» تیژی دریز له ئیشاره تکردن و کۆکردن و باری ئه و تۆیدا ده یکاته «کورته بزویتی که سهره» + «ی» کۆنسانت ئیتر وه ک که ده لپین «دارا برسیه، ئه م کورسیه شکاوه» ده بی بلیم «کورسیه کان، ئیتالیه کان» نه ک «برسیکان، ئیتالیکان».

له ناوچه ی ئۆتۆنۆمی ئه م هه له یه به سه ر ده رگه ی هه موو دا به ره کانیدا له چاوان ده چه قی که لپیان نووسراوه «ئه مینداریتی» له جیاتی «ئه مینداریه تی». به عاده تی ده ستوری کورت بیژی زۆریه ی کورد له و ته رزه وشانه دا ده لپین «ئیتالیه کان، ئه مینداریه تی» به لام ده لپین «برسیه تی» نه ک «برسیه تی». چ بلپی «برسیه تی کافره» و چ بلپی «من برسیمه، دارا برسیه تی» فه رق ناکا له رووی شکاندنه وه ی «ی» دریزی تیژ.

به نمونه، ده گوتری «ههر ئه م پیاوه خزم و که سیه تی» و ناگوتری «که سیه تی» به لام ده گوتری «خزمیه تی» و ده شگوتری «خزمیه تی». به هه مه حال «که سیه تی، خزمیه تی» بهر یاسای دهنگساز ی و کورت بیژی ده که ون به لام

«ئەمىندارىتى، برسیتی، ئىتالىكان..» پىنەندىيان تەنھا بە زارى ناوچەبىيەو ھەيە نەك بە دەستورراتى رەسەنى ھەمەكىي كوردىيەو. ھەر ئەو زارەى دەلى «ئىتالىكان» ناچارە لە بنای وەصفدا بلى «ئىتالىيە زىرەكەكان، برسىيە پروتەكان».

دەبى فۆنەتىكناس بە خەلق رابگەيەنى «تېدا، جودا» راستن و بەسەر زارى زۆربەى كوردەوەشن چ ئىنساف لەوھدا نىيە ئاخپوھرى رانىە ناچار بى لە نووسىندا راستە شەقامى كوردى لەو وشانەدا بەجى بەيلى بۆ «تيا، تيا، جيا».

ئەگەر پىسپۆرى باسى فۆنۆلۇجى بەدەنگ بىت، بگرە جۆرىك بايى بوونىش لە خۆيدا ھەست دەكات كە دەبىنى قەلەمەكەى لەو جۆرە ھەلەى پەرەسەندوودا دەگىرئ و خەرىكە بە خۆى بلى: «ئەو ھەزم لە بانان دەبەزم». لە وشەى وەكوو «نوئز، توئ، كوئز، سوئز» دا نووسەران بە پى لەھجەى شارى سلېمانى و بەشېكى دىكەى كوردستانى خواروو دەيانەوئ «دېفتۇنگ» ى نيوان «وئ» بەسەر نووسىنى ئەدەبىماندا بسەپىتن. بە بەلگەى بى كەلەبەر ئىسپات بوو و دەبى كە دىفتۇنگەكە ناوچەبى يە نەك كوردى رەسەن، وابزانم د.ئاورەحمانتىش پشتگىرى لەو بەلگەنە كرد. نالى لە شىعدا شىوھ رەسەنەكەى بەكار ھىناوھ:

ھەر جۆگە وو جىگايەك كەوا سوور و سوئز بى
جىتى جۆشەشى گريانى منە خوى نەرزاوھ

وشەى «سوئز» ئەگەر دىفتۇنگى تېدا بى كىشى مصرەكە لەنگ دەبى:

بولبول كە گەرمى نەغمەيە ئاگر دەكاتەوھ
غونچە ھەزىنە جەرگ و دلى بۆ دەكا توئ

وشەى «توئ» دىفتۇنگدار بى ھەم شىعەرەكە لەنگ دەكات و ھەم ناشىتە قافىيەى «ھوردوئ، گولى بوئ» ...ھتد لە قەسىدەكەدا.

ئەمانە نمونەن بۆ دەستىشانكردنى رىبازى فۆنەتىك و ئەركى سەرشانى فۆنەتىكران، كەچى بەداخوھ دەبىنم خاوەن شەھادەى بەرزى زمان كە خۆشى شىرمزى ئەو زارە ناوچەبىيە نىيە لە جىانى «دەرۆم» دەنووسى «ئەرۆم». من دزى «ئەرۆم» نىم، بەلام ناپى خۆى بەسەر «دەرۆم» دا زال بكات كە رىبازى رەسەن و زۆربەى كوردە.

د.ئاورەحمان لە بنى دلەوھ بە پەرۆشەوھ بۆ زمانى كوردى. ھەموو ھىزى لەش و ھۆشىشى بەو بەخشىوھ تا ئەوھى لە ھىچ بابەتىكى دىكە قەلەم ناگىرئ. بە رۆز خەرىكەتى بە شەوېش خەونى پىوھ دەبىنى. لەو شەنگ و ئاقەتەيدا، بە باوھرم لى دەوھىتەوھ دەست بۆ ھەر لايەنىكى «زمان» ببات بەرھەمى لى پەيدا بكات. بەولاي خەبەردار كردنى نووسەران لە ھەلەى باو، رىبازىكى دىكە ھەيە چاپوكسوارىكى خۆتەرخان كوردوئ بەپەرۆشى وەكوو ئەو دلسۆزەى گەرەكە ھاتوچۆى تېدا بكات ئەوېش بەستەوھى كوردى ئىستاكەمانە بە ھى كۆننە.

زمانى كوردى لە دوای مادەكانەوھ و لە زەمانى مادىش نووسىنى نەبوو وەيا لى بەجى نەماوھ پىيەپى رۆزگار و گۆرانى بارى ئاخوتن و نووسىن دەقى رەسەن و سەرچاوەى روونى لەھجەكانى لى بناسرىتە. ھەر ئەم فەلاكەتەيشە بووھ ھۆى نەبوونى زمانىكى ئەدەبىي كوردى كە ھەموو ئاخپوھرى كورد تىي بگات. ئىمە كە نەتوانىن مېزوو ھەلگىرپەنەوھ بۆ ئەوھى لە نووگەوھ قالى ئەدەبى بۆ ھەموو كورد زمان رەنگرېز بگەين، رەنگە بتوانىن رايەلە پساوھكانى پىوھندى ئىستاكەى زمانەكەمان بە ئافىستاوھ گرى بەدەن وەيا ھەر نەبى بە شىوھى پىسپۆكىش بى ئەوھندەى مومكىنە لەو رىشالە كەرت بوانە بە يەكدى بگەيەننەوھ. دەزانم موشكىلەى زۆرە لەو كارەدا، گەورەترىشان ئەوھە كە دوای سووتاندنى نامە زەردەشتىەكان لە سەردەمى ئەسكەندەرى مەكەدۇنىدا زارەوزار ئافىستا و گاتەكان... گەيشتنە پەھلەوئ. شىوھ نووسىنى ھزفارشىش دەستى گىرا لە شىواندنى ئەوھى پارىزرابوو، ھەلسوكەوتى زەمانى ساسانىەكانىش لە نووسىنەوھى دووبارەى ئەو نامانە كارى سەلبى كرد (ھەرچەندە لايەنى ئىجابىشى ھەبوھ، لىرەدا جىتى لىدوانى ناپىتەوھ).

له گه‌ل ئه‌مانه هه‌موویدا کاره که خۆ بۆ ته‌رخانکردن ده‌هینتی، رېبازیشی کوێر نه‌بۆته‌وه: وه‌ختی خۆی له‌ سالی 1971- 1972 کۆری زانیاری کورد ئه‌م فه‌رمانه‌ی له‌قه‌به‌ل ئه‌ندامیکي ته‌رخانی کۆر کرد به‌لام داخه‌م ناچی هه‌چی لی شین نه‌بۆوه له‌ تاکه‌ گوتاریکی کورت به‌ولاوه. گوتاره‌که‌ش، راستیه‌که‌ی بایه‌خداره‌ به‌لام دووره‌ له‌ گه‌یشیتن به‌ ئامانج. حاجی قادر و نالی به‌ من سپێردران: ئیستا که له‌ گه‌ل خۆمدا ده‌لیمه‌وه سه‌د جار خۆزی به‌وه‌ی ته‌کلێفه‌که‌ پێچه‌وانه‌ بوايه و لایه‌نه‌ زمانیه‌که‌ بۆ من مابایه‌وه.

هه‌ل له‌ ده‌ست نه‌چوو، من نا. د. ئاوهره‌حمان له‌ بارێکدا به‌ توانی خه‌ست خه‌ست هۆشی خۆی به‌ ده‌سته‌چرای زانستی تازه‌وه به‌ ناو تاریکایی رابوردووی زمانی کوردی پیرۆزدا بخولینیتته‌وه. سه‌رچاوه‌ چه‌نگ ده‌که‌ون. له‌ له‌هجه‌کانی کوردیدا زۆر خه‌لتی راگه‌یین و روون که‌ره‌وه‌ هه‌ن... قۆل و باسکی لی هه‌لماله‌، کۆری زانیاری عیراق و ده‌سته‌ی کوردیش، بی گومان، پال پشتیت ده‌که‌ن، کوردیکی به‌شتوانی نه‌وت بخاته‌ چراته‌وه‌ نابێ درێغی بکات... ئه‌وسا هه‌ز ده‌که‌ی کاریک به‌ هه‌مزه‌ بکه‌ ناوی خۆی له‌ بیر بچیتته‌وه.

پوخته‌یه‌کی زیده‌ کورتی هه‌ندێ خالی سه‌ره‌کی ئه‌م گوتاره‌ له‌م چه‌ند به‌نده‌دا ده‌بیته‌ پالاوته‌:

1. هه‌بوونی که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ له‌ وشه‌دا به‌نده‌ به‌ داخواری به‌ستنه‌وه‌ی! فۆنیمی وه‌ستاو به‌ فۆنیمی دوايه‌وه‌ له‌ باری تايه‌تیدا. به‌ نه‌مانی داخوارییه‌که‌، که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ ده‌شی نه‌مینێ و زۆر جارانیس ده‌بی نه‌مینێ.
2. هه‌یز stress دیته‌ سه‌ر که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ی مه‌وجود له‌ وشه‌دا، ئه‌گه‌ر وجودی به‌ند بی به‌ هه‌یزه‌وه‌ بایه‌خی «ده‌نگ» یشی نامینێ چونکه‌ بریتی ده‌بی له‌ هه‌یزه‌که‌ خۆی.
3. هه‌بوونی که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ و هاتن و چوونی له‌ هه‌چ بارێکدا ده‌خلی به‌سه‌ر واتاوه‌ نییه‌. هه‌رگه‌ز او هه‌رگه‌ز تیدا چوونی ئه‌و ده‌نگه‌ ته‌ئسیر له‌ واتا ناکا به‌و پێیه‌، موسته‌حیله‌ نرخی فۆنیمی هه‌بی. دانانی نیگار بۆی ده‌بیته‌ هۆی خۆش خویتی نووسراو نه‌ک دانیه‌تان به‌ فۆنیمبوونی ئه‌و ده‌نگه‌.
4. فۆنیمبوونی ده‌نگ و فۆنیم نه‌بوونی له‌ حالاتی رێزمانیدا تاقي ناكریتته‌وه، له‌ عه‌ینی وشه‌دا تاقي ده‌كریتته‌وه‌ چونکه‌ سوان و گۆرانی ده‌نگ له‌ باره‌ جوداكانی رێزماندا ده‌ستوره‌کانی رێزمان ساغ ده‌کاته‌وه‌ نه‌ک «هه‌وییه‌ی» ی ده‌نگ.
5. هه‌مزه‌ و ده‌نگی «ه» له‌چاو هه‌موو ده‌نگه‌کانی دیکه‌ تايه‌تی و چۆنایه‌تی ده‌گه‌نیا ن هه‌یه‌ هۆیه‌ که‌ش ده‌چیتته‌وه‌ بۆ نزیکی ده‌روویان له‌ پێکی قورگ و ژێ ده‌نگه‌کانه‌وه‌. هاتنیان له‌ به‌راییه‌ وشه‌وه‌ به‌ فاوله‌وه‌ و تیچوونیان بۆ فاولی ئه‌لفووبی و به‌یه‌کدی گۆرانه‌وه‌یان به‌لگه‌یه‌ بۆ چالاکیان و خزمایه‌تی نیوانیان.
6. وا دیاره‌ فۆنیمی هه‌مزه‌ یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی له‌گه‌شت زمانه‌کاندا هه‌بیته‌، فۆنیمبوونیشی له‌ راده‌ی به‌دییه‌دایه‌: هه‌ر زمانیکي هه‌مزه‌ی لی به‌سرتته‌وه‌ کاول ده‌بی که‌چی به‌ سرینه‌وه‌ی «ث، ن، ض، ط، پ، چ، ژ، گ، ف، ص، ل، ق، ح، خ، ع، غ» که‌ بریتین له‌ 17 فۆنیم هه‌موو زمانیک کاول نابێ.
7. تايه‌تییه‌تی ده‌نگی هه‌مزه‌ و هه‌ی وه‌ها ده‌کات له‌ زۆر زماندا فاول به‌دواياندا بیته‌، نه‌ک فاول له‌ هه‌چیه‌ی ئه‌و ده‌نگانه‌ به‌ ساخته‌ ده‌خاته‌ پێش خۆیه‌وه‌. موسته‌حیله‌ میله‌تان به‌ر له‌ هه‌زاران سال بیریان له‌وه‌ کردبیتته‌وه‌ که‌وا بۆ خاتری فاول له‌ به‌راییه‌ وشه‌وه‌ بیته‌ ده‌نگیکي ساخته‌ هه‌لبه‌ستن و بیخه‌نه‌ پێشیه‌وه‌، هه‌زاران هه‌زار وشه‌ هه‌ن فۆنیمی پێشه‌وه‌یان فاولی به‌دوادا دیت. چ قه‌یدی ده‌کرد له‌ جیاتی «ئه‌ز، ئیمه‌، ئه‌نگوست...» یش بیانگوتبایه‌ «شه‌ز، شیمه‌، شه‌نگوست...»؟ خۆ هه‌مزه‌ ناعوو نیه‌ به‌کی ئاو به‌رزکردنه‌وه‌ی پێ که‌وی، چونکه‌ که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ به‌چکه‌ی ناچاریه‌ به‌ هه‌لستانی ناچاریه‌که‌ تیده‌چیت.

«...»

كورتەيەكى بىرورا لەسەر پېشىگرە كان «پى، لى و تى»

گۇفارى «سروە»، ژمارە 73 و 74 سالى 1991

ئەم نووسىنە سەرىپىيە و بى كەرەستە و لە زەرفى نالەباردا چاوتروو كاوه بە ئاسانى لە خويىندەنەوى بىروراكانى مامۇستايان «مەمەد ھەمە باقى» و «ئەھمەدى قازى» سەبارەت بە «لە» و «دە» كە لە ژمارەى 57 ى «سروە» ى ئازىز بىلاو كرابوونەو پاشترىش لەو سەردانەى رۇژى 27/5/1991 كە بەختيارى و كامىايى رەخساندى لە سروەى شۇخ و مامۇستا ئەھمەد و ھاوپىكانى بىكەم، بوو بە پىنوستىيەكى ناچارى چونكە بابەتەكە بوو بە مەدارى گوتوبىژ تا ئەوئە نىنگاى مېھرەبانى ئەو بەرپىزانەى وەلاى مندا چەماندەو بۇ سەرفرازىم بەخوایشى دەربىرىنى بىروراي خۇم لەبارەى پرسىيارەكەو. مېنىش بە خاترى زەدەى رۇژگار و... قەھرى ستەمكارەو دەستى لەرزۇكم برد بۇ قەلەم كەوا لەوئەتەى ھەراى نىوان عىراق و كويت بەرپابوونە دەرفەت و نە مچىز و نە ھىز و نە ھىچ ئىمكانىكم بوو نووكى دەندوو كى قەلەمە خەوالوھەكەم لە رووى كاخەز بۇنەم و يەك تىك مەرەكەبى لى بچكىنم بۇ تەركردنەوئەى تاكە يەك دانەى دانەوئەى رزۇكى فەكرى پسۇك. ئەگەر نافەرمانىم تەركى ئەدەب نەبوایە من و فەكر و بىرورا كوجامەرەبا... لە كوئى بەیەكدى دەگەين؟ چۇناوچۇنى بەیەكەو ئەو دەخۇینەو! بەرداشى كارەسات بەرپىت، مەگەر ھەر خۇم داناشەكەى بىم و سەپكىك لە ھەویرى لەشى خۇم بىخەمە سەر سفەرى تازىيەبارانەو. ساحىبقرانى زادەى فەرمووى:

كنون كوردى تنى چون ريسمان آردىبازارت

مېنىش تەپوتۇزىكى وەجاغى كاوبووى بىرى پەرشوبلاو و بەسەر رووى رووپەرەكانى سروەدا بتەكىنم بەلكوو وەكوو خۇلەمىشى قەدىمىان كە تەرايى مەرەكەبىان پى لە دىرەكاندا وشك دەكرەو، ئەویش وەكوو كل خزمەتىكى چاوەگەشەكەى سروەى رووناكېر وگەشىن بە ئەنجام بگەيەنیت. ئىجا پەنا بە لى بوردووى دەستەى سەرپەرست و خويىنەرانى كۇوارە نازۇیە شەنگەكەمان بەرەو ئەوكارە دژوارەو دەچم.

ھەرچەندە تۇزىنەو لە بنەرەتدا بە دەورى «دە» و «لە» سەرى ھەلداو، بە ئاسايى و بە خشكەى ھەست پى كراو و پى نەكراوى لىكدانەو، رووى سەرنجى ھۇش و گوتەى زمان لەو سى پىشىگرەى «لى، تى و پى» دەگىریت وەك كە مامۇستا «ئەھمەدى قازى» لە ولامەكەى خۇيدا بۇ سەلماندى بىروراي خۇى نمونەى «تىكرەن، لىكرەن، تىچوون، لىچوون، وىچوون، پىكھانن، لىكەوتن، تىكەوتن و وىكەوتن...» ى ھىناوئەتەو كە لە ھەمواندا پىشىگرى ئەو كارانە «تى، لى، پى، وى» گۇراوى «دە، لە، بە، وە» یە. من لىرەدا بەسەر «و» دا نارۆم كە بە سىپەرىكى «بە» ى دەزانم و ناوناوئەى كەم نەپى واتاى «بە» دەبەخشیت. بە دەركردنى «و، وى» لە گوتوبىژدا دەمىنیتەو «دە، لە، بە - تى، لى، پى» قسەى لەسەر بىكریت و، كە ھەلش ھەلكەوت، بە دەورى ئەو كە كەردنەوئەو قەلەم تەراتىنە بىكات و لەملا گولەگەنمىك و لەولا شكۇفە نەرگىزىكى بۇچوون و ھەلسەنگاندىن دەستچن بىكات بەلكوو نووسىنەكە ئەوئەندەى بە بەرەوئە بىت سەرىشەى خويىنەر بە پىوئەخەرىكبوونى بەپىنیت.

وەك گوترا سى پىشىگرى «لى، تى، پى» لە سى پىپۇزىشىنى «لە، دە، بە» وە ھاتوون، ھەر ئەمانەش ھەن لە تاقىمى پىپۇزىش بووئىتنە پىشىگرى «كار» (كار: فعل) بە جۇرىك كە وئەنەيان بگۇریت. تەنھا پىپۇزىشىنى «بۇ» ھەیە لە غەبرى ئەم سىپانە كە ناوئەوئە دەبىتە پىشىگرى كار پى ئەوئە فۇرمى بگۇریت وەك دەلینن: «بۇچوون، بۇھانن» بە وردبوونەوئەش دەردەكەوئى كە «بۇ» تەنھا پىپۇزىشىنىكە یەكىكى دىكە بىتە پىشىوئە و دەبنە «لەبۇ». شىعەر ھەیە دەلى: «من لەبۇ تۇمە تۇ لەبۇ كىتە». «لەبۇ» وەك پىپۇزىشىنىكى لىكدراو كورت دەكریتەو و دەگوتى: بۇ كوئى تۇغرى؟ وا پىندەچىت لە بنەرەتدا «بۇ» وشەىكى بەرەى «ناو» بوو و لى قرتا، لە واتاشدا «براى» فارسى دەگەيەنیت. دەگوتى «لەبۇچى» و دەشى بگوتى «لەبۇ» وەك دەكەیت، بۇچى وا دەكەیت «بۇ وادەكەیت» دەگەيەنن، بەلام «لەبۇ كوئى دەچىت» لى كورت ناكىتەوئە بىتە «بۇ دەچىت» تەنھا «بۇ كوئى دەچىت» دروستە بە قرتانى «لە» كە،

«له بهر چی واده کهیت» بهرانبهری «له بو چی» دوستی. ناشکرایشه ئهم «بهر»ه لیره دا «برای»ه که ی فارسی ده خویتهوه و چ پیوهندی به وشه ی «بهر»ی «بهردانی، بهربوون، له بهرچوون، بهرماوه...» وه نییه. له فارسیش ده گوتری «برای چه، از برای چه»، له کوردی «له»ی «له بهر» ناقرتی وه ک «از»ی «از برای» قرتا. با ئهم «له بهر، از برای...» وه «له بوچی و له بو و بو» لیره دا بمینن و بجینه وه بو «لی، تی و پی» که ی خومان.

دوو پیشگری «لی، پی» ههر وه ک له گه ل کاردا دین له رسته ی «ئیسمی»ش به گه ل جیناوی لکاو ده که ون وه ک: لیت رازیم، پیت شادم. پیشگری «تی»ی تنها که ته واکه ره که ی «دا»ی له گه لدا نه بیت «تیدا» به پینی داخوازی سروشتی خوی که پتر خزمی سکون و بیجوو له ییه ههر له گه ل کاردا دیت، واته له رسته ی فعلی دهرده که ویت وه کوو: تیت ده گهم، تیمان دهروانیت.. به لام به هو ی ته واکه ره که ی «دا» ده توانی به شداری بکات له رسته ی ئیسمی و بگوتری: ئهم هه رایه ئیمه ی تیداین، توی تیدا نیت. پیشگری «پی»ش ئهم «دایه» به دوا خویدا ده هینیت و ده گوتری: پیداهاتنه وه، به لام له گه ل رسته ی ئیسمی نایه ت. ههر چی «لی»یه ئهم «دایه»یه به خویه وه ناگریت مه گه ر ناو وه یا جیناوی نه لکاو بکه ویته نیوانیانه وه وه ک: له تودا، له مالدا، ئنجا که بیستت یه کیک گوتی «لی» دانیشن، لی دابه زین «بزانه ئهم «دا»یه پیشگره و فعله که «دابه زین، دانیشن»ه نه ک ته واکه ری «لی»یه نه گه ر ته واکه ر بایه ده بوو بگوتری «لی» دا دابه زین «وه ک ده گوتری «تیدا دابه زین»، «لی» هه لده گری بیته «لینکا» ههر چی «پینکا»یه له رسته ی فیعلی دیت، «تی»ش هه لده گری بیته «تینکا».

هاتنی «لی»ی تنها له رسته ی ئیسمیدا و نه هاتنی «ی» جودا که ره وه یه کی بنه ره تییه له نیوان «له، ده» دا، ویرای جودا که ره وه ییکی دیکه شی که وا دوای که میکی دیکه لی ده دوین. ئهم کورت هینانه ی «ده» له چاو «له» دا ده چیته وه بو فره وانی مهیدانی چالاکی «له» به پینی سروشتی و اتاکه ی له و رووه وه که ههر چی «ده»یه پتر وه لای راگه یاندنی حاله تی «سکون» دا ده چیته وه، سکونیش ده فکر تووی و یه کلایه نی لیخوش دیت که چی «له» به زور لایاندا پهل ده هاوئیزیت و له گه ل بزووتندا دوسته، ئیتر بزووتنه وه ی راستینه بی یا ئیعتیاری. ناتوانین بلین «ده منه وه» وه ک ده لین «له منه وه، له منرا» که چی ده توانین بلین «له مندا» بارته قای «ده مندا» چونکه ته واکه ره ی «دا» بزووتنه وه ی «له»ی په ک یه خستوه به لام چونکه «لی» دا «دروست نییه ناگوتری «لیمدا بینه زری هه یه» وه ک که ده گوتری «تیمدا بینه زری هه یه» که «تیمدا» گوراوی «ده مندا»یه. ههر چی «به»یه ده توانن وه کوو «ده» کار بکات و بگوتری «پیندارویشن، تیندارویشن». دیاره لیره دا «پیدا...» بو «مصاحبه»یه و «تیدا» بو «حلول»ه، که بین و بلین: به رینگه دا رویشن، له رینگه دا رویشن، دهرینگه دا رویشن دوو وشه ی «له، ده» یه ک واتای «حلول» راده گه یه نن به هو ی ته واکه ری «دا» وه. جودا که ره وه ی دووه هم ئه وه یه که وا ههر به پینی سروشتی وشه کان «لی» به سهر «تی» دا راده شکیت و ده یخاته زیر تاوی خویه وه وه ک له م نمووانه دا دهرده که ویت.

لی تییه رین، لی تیگه یشتن، لی تیکدان نایه ته ئه قله وه «تی» لی گه یشتن، تی لی په رین «و وشه و رسته ی ئه و تووی به زارندا بیت. ههر به م شکله «پی» زاله به سهر «لی» دا و ده لین «پی» لیکردنه وه - میوه که م به دارا له دره خته که کرده و «وه یا «پی» لیستانده وه - پاره که م به دارا له خدر ستانده وه»، که زانیمان «پی» زاله به سهر «لی» دا له خوه دیاره «پی» زاله به سهر «تی» دا وه ک «پی» تیکردن، پی تیبه ردان، پی تیدان...».

ئایا «پی» ده توانی له بهرایی وشه یه که وه بیت که له هه مان کاندای دوو پیشگری «تی، لی»ی به سهر وه بیت و بگوتری: «پی» لی تیکوشین، پی لی تیکدان، پی له تی هه لپینچان...؟» ئهم وه لامه بو سهرنجی خویته ر چی ده هیلم.

وشه هه یه وه ک «تییه رین»، قبول ناکا ئه و «تی»یه ی بو رسته یه ک ببرد ریته وه که تیدا بیته وه به «ده» یا خود «له»، چارت ناچاره ده بی بلنی «لی» تییه رین، له ئه و تییه رین «ناگوتری «له ئه و په رین، ده ئه و په رین». وه ک خویته ر ده بینیت ئهم «تی»یه ی «تییه رین» ههر وه ک نه شیا له فیعله که ی بترازیت ههر وه ها، به لای باوه ری منه وه ناشی ببرد ریته وه بو «ده» چونکه له گه ل بزووتنه وه تیکه له و پییه وه به نده. بزووتنه وه ش له گه ل «دا» ناگونجیت... رهنکه ده مه ته قه له وه دا بکریت ئایا «له ماین په رین» یا خود «ده ماین په رین» راسته چونکه لیره دا هیچ کام له پیشگره کان به بزووتنه وه وه به نند نین و له گه لی تیکه ل نه بوون وه ک «تی»ی تییه رین پییه وه به نده. که مه به ست ئه وه پی، کابراهه ک له

دهمی غاریتدا له ماین یا ئەسپ پەری بیت ئەوسا هەر «له» دەست دەدا. «لێهاتن» ییش بە واتای «لێپەرین». واشبزانم قەت نەمبیسستوو «دە ماین هاتن»...

وشە «تیبوون» ییش نەرمونیان نییە بۆ ئەوەی «تی» کە لە لێ وەرگریتەوه و بیبەیتەوه بەرەو «له» یاخود «دە». دەلێن: ئەم قوماشە یە ک کراسی تیدەبی یا خود تینایی. بە زەحمەت دەلێن: یە ک کراس لەو قوماشە دەبی. هەستی سەلیقیشم لێم ناگەرئ بلیم: یە ک کراس دە ئەم قوماشە دەبی. لە کەسی پشدری یان مەهابادیم نەبیسستوووە رستە «تیی دەبی، تیی نایی» ی بەرەو بنەرەتی «تی» بردییتەوه تا بزانی دەیکا بە «له» یان «دە». بەلام دەبی بلیم ئەگەر بۆ «دە» ی بباتەوه من پێی ناراحت دەم چونکە بە مجیزی ریزمانیکی لێی دلنایم «تیبوون» دوورە لە سکون، چەژیکی بە هەستوخوستی بزوتنی تیدایە کە خزمی «له» یە. من کە ئەمە دەلێم هەرگیز لەو باوەرەدا نەبووم و نابم کە دەبی رێ لە «دە» کوێر بکریتەوه، بە پێچەوانەوه ئەگەر نووسەران و ئاخیوەران بۆیان مەیسەر بایە «دە» و «له» بە روونی و بێ قورت و گرفت بخەنە شویتنی لەباری خۆیانەوه کاریکیان دەکرد ئافەرینی لێ بوهشیتەوه چونکە بیگومان ئەو ئادەمزادانە بە پێی سەلیقە «دە» یان بە کارهیناوه لەو وشانەدا کە کوردی کوردستانی عێراق «له» ی تیدا بە کار دەهینن، بە هەستیارییەوه کردوویانە و تیشیدا سەرکەوتوو بوون، ئەو رستەییە مامۆستا «ئەحمەدی قازی» لە لاپەرە 27 ی کۆواری سروی ژمارە 57 دا بە نمونە هیناویەتیەوه بۆ هەلاواردنی «له» لە «دە» کاریک نییە سەریچی تیدا بکریت. «عەلی لە دار کەوت و دەحەوز کەوت» گۆرین و برینی قبوڵ ناکات. لە دیوی عێراق دەلێن: «عەلی لە دار کەوت و کەوتە حەوزە کە... حەوزە کەوه». «له حەوز کەوتن» بە مەعناى دە حەوز کەوتن بە کار نەهاتوو ئەمما گوتراوه «له ئاو کەوتن... یان لە حەوز کەوتن» بە مەبەستی «جەنابەت دەرکردنی پاش شەبتانیبوون» جارانیس خەلک و خوا لە مالهوه گەرماویان نەبوو، دەچوون لە قولەتینی مەزگەوتان یاخود لە کانی و گۆماوی روبران تی دەکەوتن. حوکمی دەرووبەر وەها جیگیر بوو لە دلاندا جەنابەتیان بە سەتل و تاس لە خۆ دەر نەدەکرد، دەبوو حەوز و گۆم بشلەقینن. دەگێرەوه یەکیک لە چەلی زستاندا خۆی دە حەوزیک هاویشت لە جیاتی نیەتی عادەتی گوتی: نیەتم وایە چیدی ناماقوولی وەها ناکەم. بیگومان، «دە» کە بەرانبەر «در - دەر» ی فارسی دەوہستیت، حەقیەتی مافی خۆی بێ بدریت و لەو شویتانەدا کە هەر ئەو دەست بدات دەبی ئەو بە کار بیت. بەلام سەد جارن بەداخەوه کارە کە ئەو ئاسانە نییە کە بە روالەت خۆ دەنویتی. سەختی کارە کە لە زۆر لاه دەیت.

لە پیشەوه دەبی بلین و بسەلمینین کە «دە، له» پریپۆزیشنێ ئەوتۆن «ظرفیة» یان تیدایە هەر وە ک کە «بە» هاوسیی دەبەخشی و «تا، بۆ» مەودا دەخوینیتەوه، «هەل» بۆ سەرەوه «دا» بۆ خوارەوه تی دەروان «وەر» کەوانەیی و بازەنی بە دەستەوه دەدات... کە دەلیم «دە، له» ظرفیة دەبەخشن مەبەست ئەوہیە «حلول، تیدابوون» رادەگەینن بەو پێیە خزمایەتی مەعنەوی لە نیوانیاندا پەیدایە تا ئەوی پەراویزیکێ پان و پۆری تیکەل بە یە کتر لیکتریان نزیک دەخاتەوه ئنجا هەرەوک ئاسان نییە «له» تیکەل بە «هەل، تا، وەر، ...» بییت، ئاسانیس نییە ئەو «له» یە گەردەر لە «دە» جودا بکەیتەوه: کە هاتی تەواوکەری «دا» ت خستە پال و گوتت:

لە دلدا ئاتەشی عیشقت بلیسە ی میسلی تەندووورە

تا ئەم «دا» یە بە تەواوی وشە «له» دەخاتە واتای «دە» وه و جوولە ی لێ دەبریت. خۆ ئەگەر بلی «دەدلدا» چ فەرق بە واتای بەیتە کە ناکات، هیندە هەیه «له دلدا» چەژی شیرنترە چونکە لامەکانی لیکتر دوور کەوتووئەتەوه. هەرچی «دەدلدا» یە دالەکانی لیکترەوه نزیکن. تۆ ناتوانی بلی «عەلی لە دارە کە داکەوت» چونکە جوولە ی «له» بەو «دا» یە تیچووہ.

نوختە ی دووہەم ئەوہیە: چونکە زمانە کەمان لە کۆنەوه دەماودەم هاتوو و نووسینمان نەبوو دەق و فۆرم و چۆنیەتی دروستبوونی وشە و رستە و بە کارهینانی ئامرازەکانی بیاریزیت. نە زمانی یە کگرتوومان پەیدا بوو نە هیچ تاکە لەهەجە یەکی توانی دروشمی بەر لە هەزاران سالی بەخۆیەوه بگریت و جۆری تیکبەستن و لیکترازاندن و بە گەرھینانی بەشە چالاکەکانی

ئاخاوتى خۇي لە پەراويزى كۆينەي رەسەنىدا بەھيلىتەوۋە ۋەك كە زىمانى يەكگرتوۋى عەرەبى بە ھۆي قورتان و «معلقات» و «حكيم، امثال، ايام العرب، كھانە...» و بەدوا ئەواندا دەولەتى ئىسلامى ھەموو سەرۋەر و رېزىمان و فەرھەنگى عەرەبى بەردەوام دەکرد... لە كوردىدا ھەرچى ھۆيەكى پاراستنى دەقە كۆنەكانى ھەبوو ھەر ئەوھوبو بەسەر زمانانەوۋە و لە ھەندى بەيت و شىعدا ماپەوۋە كە تەمەنى ھەرە درىزى ئەو ئاستەوارانە لە چەند سەد سالىك تىپەر ناكەن و بوون بە ھۆي مانەوۋەي ئەو جوداوازيانەي لە نيوان لەھجەكانى كوردىدا ھەبوون كە دەبينىن لە سەردەمى «بە اصطلاح»، پرووناكى و زانستدا لە سەر «دە» و «لە» ھەرا پەيدا دەبىت. خۆزى ئەو ئاستەوارانە ھەر نەبا ھەموو فەرھەنگى زمانەكەمانى گرتبايە باوھش، لە نمونەدا دەلېم لايەنى دەرختى gender ى نىرايەتى و مېيايەتى وشە، تا رادەيەك، لەرېي بىستەنەوۋە دەما و دەم ماوۋەتەوۋە و لەھجەكانى بەشى زۆرى كوردستانى عىراق و ئىراندا وشەكان بى سەندەي مېزۋويى بە نىر يان بە مى دادەندىن، مەبەستىش ئەو وشانەن ھەر لە رېزىماندا نىر يا خود مېن نەك ژن يان پياون. لە حالاتى «اعرابى»دا ناۋى نىر دەنگى «ى» تىز و ناۋى مى دەنگى «ئى» پەل بەدوا خۆيدا دەھىنيت دەلېين: بەرئى دەچىنم، گەنمى دەپتوم، بەردى دەشكىنم، ئىنجا دەلېين؛ نۆكى دەكولىنم، نىسكى دەبژىرم، خۆلج دەمالمەوۋە، قورې دەشىلم. ھەرچى ناۋى چىايە نىرە و ھى ئاۋايى مېنە كەچى وشەي «شار، دى» نىرە. ئەم دياردەيە بەبەريەوۋە ھەبوو بەسەر زمانانەوۋە تىكەلېنكەلېيان لى پەيدا بىت تا ۋاي لىھات نىر بە مى و مى بە نىر لە قەلەم بدرىت و ھىندى وشەش بەھەردوۋ باردا بکەونەوۋە. بۆ نمونە دەلېم وشىي «بنار» نىرە بەلام كە من تاكە كچى خۆم ناون «بنار» كارەكە ۋەزەھمەت كەوت چۈنكە ھەلگى ناۋەكە مېيە. ئىستە ھەندىك دەلېين: بە بنارىدا رادەسپىرم، كەسانىش ھەن دەلېين بە بنارىدا... گويم لى بوۋە دەلېين ھەتا كەن دلاۋەرى دەچم و ناۋەكە دەكەن بە مېنە. لە سلىمانى ئەم سەرىشەيە كەمە يان ۋەك نەبوۋ ۋايە چۈنكە وشەكان بە «اعراب»ى نىر و مى لىكتر جودا ناكەنەوۋە: بە فاتم دەلېم، بە ئەھمەد دەلېم. لە لەھجەي كرمانىجى سەروودا جودا كوردنەوۋەي نىر و مى ھاروتەرە، ۋەك بىزانم، كەمتر تىكەلېنكەلې تىدا پەيدا بوۋە و نىشانەي «ى» پەل ھى نىرە و دەنگى «ا-ئەلف» ھى مېيە.

سەرىك لەو تاقمە، ئەو تاقمە كارانەي مى ناوم نان «انتقالى» و «انتقالى پىچەوانە» بکەينەوۋە و كارى «بوون» بە نمونە بگىن: لە گەرداندا دەلېين: بووم، بوويت، بووين... ھتد. مى قوتايى بووم. لە حالى «ئىنتىقالى»دا دەلېي: بوومە قوتايى، كە «قوتايى»ت لادەرد دەلېي: بوومى، لە ئىنتىقالى پىچەوانەدا دەلېي: دەمبى ۋەك كە ئافەرەتىك بلى: مندالم نەبوۋە بەلام دەمبى يا خود مەروۋىەك بلى: ئىستە پارەم نىيە ئەمما دواي دوو رۆزى دىكە دەمبى. وشەي «دزان» كە بەواتاي «بە دزىوزانين» ھاتوۋە ھەر وىنەي «انتقال پىچەوانە»ى ھەيە كە دەلېي فلانم زور دزا، زور دەمدى. ئەم بەكارھىنانەش تەنھا لە نيوان ھەندى ئىلى كورددا ماۋەتەوۋە و لە رۆشنىرانم نەبىستوۋە كە بە لايەوۋە چوۋىن.

ئەم «انتقال»يانە ۋەك «كەوتمى، بوومى، كرمى، گەشىتمى، نۆرىمى گرتى، چوومى، بردمى و گوتى... ھتد.» كە تىنەپەر بن ۋەك «كەوتم» لە حالەتى «انتقالى»دا «بەركار» (مفعول) داۋا دەكات. ۋەك: كەوتمە باغەكەوۋە، كەوتمى... كە تىپەر بوۋ داۋاي دوو بەركار دەكات ۋەك:

- گرتم.. چوئەكەم گرت يەك بەركارى ھەيە،
- بەردم گرتە چوئەكە، بەردم گرتى، دوو بەركارى ھەيە.

لە نيوانىندا كارى «نۆرىن» رىزىپەرە (شازە) چۈنكە خۆي تىپەرە و گەردانىشى ھەر ھى تىپەرە كە دەلېين: نۆرىمان، نۆرىتان... كەچى لە «انتقالى»شدا ھەر يەك بەركار بە خۆيەوۋە دىت، ۋەك: نۆرىمە باغەكە، نۆرىمى. دياردەيەكى ئەم دياردەيە ئەوھيە لە «انتقالى پىچەوانە»دا كە دەلېي «دەمبى» مەبەستىش «بوون بە خاۋەن شتىك»ە جىناۋى كارا دەكەوتتە جىگەي بەركار، لە كارەكانى «دەمبى، دەمچى، دەمدى»دا ئەم راناۋەي كەسى يەكەي تاك بە تەۋاۋى شوپتى بەركارى گرتوۋە ۋەك ئەوھى بلى «دەمبىنى...» تاكە كارىك ھەيە ئەوئىش رىزىپەرە چۈنكە لە لەھجەي

كوردی «باشوور» (جنوب)یدا هەر به شیوهی «انتقالی» له کار دیت ئه‌ویش کاری «ویستن»ه که ده‌لین: ده‌هوی، دیاره جیناوی کارا شوینی بهر کاری گرتۆته‌وه، من هیچ سه‌یرم نایه‌ته‌وه که ده‌بینم ئه‌وهی تازه کوردی فیر ده‌بی ده‌لی «ده‌ویم...» چونکه به‌لای خۆیه‌وه له‌سه‌ر ده‌ستوور رۆیشتووه وه‌ک که گوتیبیتی: ده‌خۆم و ده‌چم.

جا ئه‌گه‌ر ده‌مه‌ته‌فه له‌سه‌ر ئه‌م لایه‌نانه په‌یدا بوو، ده‌بی سه‌ر به کوی بگه‌یه‌نیت. که‌سیکی بیه‌ویت به‌لگه‌ی میژوویی به پالپشت به‌یئیته‌وه ده‌ست بو کوی درێژ بکات؟ به‌ری بابان که مه‌لبه‌ندی سه‌قافه‌تی خه‌ستوخۆلی کوردستانی عیراقه له په‌راویزیکي زیده ته‌سکدا نه‌بیت به‌لای ئه‌م ته‌عبیرانه‌وه ناچیت، نالی فه‌رموویه‌تی:

وای فه‌رموو که ماچت نه‌ده‌می...

ئه‌م «نه‌ده‌می»یه شیوهی «انتقالی»یه... با یه‌خه‌ی سلیمانی نه‌گرم بچمه‌وه بو کویی که خۆم کوییم، له گوتاریکدا نووسیبووم «ی» نیسبه‌ت له‌و وشانه‌دا که کۆتاییان به «ی» دیت له ده‌ورو به‌ری سۆران به هیتانی «ت» بو نیوان «ی» کۆتایی وشه «ی» نیسبه‌ت ئه‌م ده‌قه‌ی نیسبه‌ته ده‌پاریژن و ده‌لین: «کابرای جه‌لیه‌تی، سماقوولیه‌تی» که نسیبه‌ته بو جه‌لی، سماقوولی، هەر له بیرمه رۆژی 15/7/1972 له تازییه‌ی خزمیکي زۆر عه‌زیم دانیشتبووم له کویی، یه‌کیک له‌وانه‌ی هاتبوونه پرسه (ئویش به‌ر له چهند سالیک مرد) گوتی: ئه‌ورۆکه پیاوه‌کی جه‌لیه‌تی وه‌ها و وه‌های ده‌گوت. دواي نووسینی گوتاره‌که و بلا‌بوونه‌وه‌ی له کۆواری کۆری زانیاری کورددا به ماوه‌ی سالیک یان پتر کاغه‌زم له خویند کاریکی خه‌لقی سلیمانی که له مۆسکو ده‌یخویند، وه‌رگرت تیندا نووسیبووی که خوی له چهند گه‌نجیکي خویند کاری کویی پرسیبووی ئایا «جه‌لیه‌تی، سلیمانیه‌تی...» به‌کار دئ له کویی، گوتبووان هه‌رگیز شتی وه‌هامان نه‌بیسووه، بیگومان ئه‌وان راستیان کردووه چونکه به زه‌حمه‌ت ده‌گه‌نه یه‌کیکی لادیی که جارێ ده‌قی کوردی ره‌سه‌نی له بیرماوه هه‌تا لای بیه‌ن: «سلیمانیه‌تی، ده‌مدزی، گوتمی... هتد».

پژده‌ری ده‌لین: ئه‌مه گوتن ئه‌وه بیستووه، ئه‌مه کردن ئه‌و خواردوو، به‌لام که هاتنه سه‌ر راز و گله‌یی ده‌لین: ئه‌مه‌ن کرد ئه‌وه‌و خوارد، خویته‌ر ده‌بی بزانی که ئه‌م ده‌قه‌ی گله‌یی له ئاخواتندا کویر بووه، کویریش ده‌بیته‌وه، به هه‌موو ئه‌فه‌ندییه‌کانی سۆران و بابان و موکریان و مازهنده‌رانیش ناکری ده‌قیکی دیکه‌ی راگه‌یه‌نی وه‌ک خوی بخه‌نه جیگه‌یه‌وه. سه‌د جار حه‌یف و مه‌خابن، ئا ئه‌م «مه‌خابن»ه‌م دیتووه به ده‌ست نووسه‌روه‌وه بوته «مه‌خابن» وه‌ک که گوتیبیتی «کویر بین، لال بین» وای زانیوه «مه‌خابن» جوړیکه له نزا.

گه‌لیک له پروونا کبیرانی سلیمانی ده‌نووسن «یانگزه، دوانگزه» - له بری 11، 12 - و له‌سه‌ریشی سوورن تا ئه‌وه‌ی جاریکیان نووسیم ئیمه‌ی کوردی جنوبی داوا له هه‌موو کوردی کرمانجی سه‌روو ده‌که‌ین واز له سه‌رله‌به‌ری له‌هجه‌ی خۆیان به‌یئن له‌به‌ر خاتری سه‌قام پیگرتنی نووسینی ئه‌ده‌بیمان که‌واته کاکي نووسه‌ر تۆش واز بیته له «یانگزه و دوانگزه...» به‌لام بیسوود.

گه‌لیک هه‌له‌ی ئه‌وتویی له زمانماندا هه‌یه که ده‌چیته‌وه بو نه‌بوونی نووسینی کوردی له کۆنی کۆنه‌وه، یه‌کیک له‌و ناته‌واویانه تیکه‌لبوونی «ده» و «له»یه. هه‌له و مامله‌تجوداییش که به ده‌م رۆژگاروه‌وه ره‌جه‌ی به‌ست لی قوتاربوونی وه‌زه‌حمه‌ت ده‌که‌وی. له‌م باره‌ی ئیسته‌که‌شدا که جوداوازی بیرورا له نیوان دوو ناوچه‌ی خاوه‌ن ئه‌ده‌ب و زانست و نووسین و ریتووس بوو وه‌ک که بابان و کوردستانی ئیران ئه‌و خاوه‌نه‌ی، له هه‌مان کاتیشدا هه‌ر ناوچه‌یه له سنووری واقعیکی تابه‌ت به‌ خوی و جودا له‌وه‌ی دیکه‌یان بژیت وه‌ک که کوردستانی عیراق و ئیران وه‌ها ده‌ژین یه‌ک خستنی بیرورا و بره‌و پیدانی ده‌ستووری نامه‌ئلووف تا ئه‌وه‌ی جی به ده‌ستووری ده‌فگرتوو چۆل بکات پشوودرێژ و ده‌روونی فه‌راح و له‌خۆبوردوویی و هه‌ولی کۆلنه‌ده‌رانه و ده‌سه‌لاتی ماددی و گه‌لیک هه‌لومه‌رجی دیکه‌شی ده‌ویت وێرای شاره‌زایی له زمان و زمانه‌وانی و ده‌نگناسی «فۆنۆتیک، فۆنۆلۆجی» و هه‌ندیک له‌و زانستانه‌ی به‌راوردی سه‌ر به زمان و ته‌یاربوون به شاره‌زایی له ده‌قه کۆنه‌کانی زمانه‌ ئیرانیه‌کان به تابه‌تی، ئافیتسا و په‌هله‌وی (پاریسیک) و زمانی سانسکریتی... له نمونه‌ی سه‌ره‌ده‌ریکردن له‌و ده‌قه کۆنانه شتی که له تاقیکردنه‌وه‌ی خۆم باس ده‌که‌م:

له بهشی سۆران (نیوان دوو زیی گچکه و گهوره) گهلنک شوین دهنگی لامی قهلهو به «ر»ی نهرم ده گۆرن که لیشیان بووه به عیب ههر چند له ههموو ئاویتادا دهنگی «ل» ههر نییه. یه کیک لهو وشانهی مهشور و مهرداری گالته وشهی «کهلهباب» بوو به واتای کهلهشیر که ده گوترا «که رهباب». ئیستهش ههروهها ده گوتری. له خویندنه وه مدها دیتم بهر له 2500 سال پتر به مهل گوتراوه «کههرکه»، «بروانه فرهنگ ایران باستان، پوورداود».

ئهم وشهیه له «کرکس» دا بهوه رهد ده داتهوه (سروه 73 لاپه ره 18 ده کهویته ستوونی سههم) که بریتیه له «کههرکه ئاس» به واتای «مهلهخور» له مهوه سه رنجم بو ئهوه راکشا که ده بی «که رهباب» ییش «کههرکه باب» بوویته به واتای مهلی باب، مهلی بابانه یان نیر. وشهی «کهلهباب» ته گهر «که رهباب، کههرکه باب» نه بی ده بیته کهله کهل چونکه باب کهله. دیاره کهله شیریش ههر کههرکه شیره به واتای مهلی وه ک شیر.

ههر لهم بواره شتی دیکه م بو ئاشکرابوو. ناویکی کونی ئیرانی «پوورووش تهسپ» ه که وشهی «پوورووش» تیدا به دوو واتا هاتهوه: یه کیان پیر، ئهوی دیکه یان سپی و رهش تیکهل. زاناکانی ئه وروویایی و ئه و زانا ئیرانیانهی پیرهوی تهوانیان کردوو بریاریان له سه ره ئه وه یه که واتای وشه لیکدراوه که «خاوه نی تهسپی پیر» ده گه یه نی. له لای خومه وه بهروونی دیتم که «پوورووش» به واتای «سپی و رهش تیکهل» هه مان «بۆر» ی کوردیه که زانا ئه وروویاییه کان و پیره وه کانیان لئی به له د نین..

بیرم کرده وه که ماده م «ئهن» به واتای «نه فهس» بیت و «ئاسه» ش که رتی فاعل بیت به واتای «شتخور» دیاره «هه ناسه» ی کوردی «ئهن ئاسه» یه و نه فه سخواردن ده گه یه نیت.. له م بابه ته گهلنک لیکدانه وه م کردوو و له سه ره خه تی نیوان هه له و راست رویشتووم. ئا له و روژانه دا گوتاریکم خویندنه وه له ژماره یه کی مه یله وه به سه رجووی «سروه» دا. خاوه نه که ی ناسه لمینی دهنگی «غ» له کوردیدا هه بیته هه رچهن ده شلی دایکی زهرده شت «دوغدو...» بووه. ئافیستا خوی ده وه له مهنده به دنگی «غ» وه ک «مه ئیغه» به واتای هه ور که له فارسیدا بوته «میغ» و له کوردیدا بوته «مز». ده ره غوو درویه، تیغ تیژه.

رابوردووی زمانه که له به ره نه بوونی نووسین، ئا ئهم دابره نه ده ردیکی هه مه گیره، که س نازانی کوردی بهر له هه زار سال یان پیش ئیسلام چون «ده» یان «له» به کارهیناوه وه یا ئه و ئامرازانه خویانن ماونه ته وه یا خود جیی ئامرازی دیکه یان گرتوته وه. به نمونه ده لیم، خویندوو مه ته وه که «نی پیسه» بوته «نپشتن» بریتی بوو له «نی» به واتای ئه و پیشگره ی که له «داهاتن، دابه زین» دا هه یه و له «پیسه» به واتای نه خشی به له ک، سپی و رهش تیکهل. له به ره ئه مه کوردیک که «نیوسین» به کاردیتیت له بری نووسینی، کاریکی ره سه نانه ی سه ره به زمانی کردوو هه رچهن د ئاگاشی له به ندوباوه که نه بوویته. خه لکی ئهم زمانه که «ئا فتاوه» له بری مه سین به کارده هینن نازانن وشهی «ئافه نت» له کونه وه به و واتایه بووه، که واته ئیسته که له «ئا فتاوه» دا دوو «ئاو» هه یه یه کیان «ئاف» ی سه ره تایی وشه ئه وی دیکه هی کۆتاییه که ی.

که متاکورتیکی خویته ران نه بی نازانن وشهی «فهز» له ئافیستاوا به واتای «فرین» هاتوو و «باز، باشوکه» شی له وه وه ماونه ته وه. ئه مه م له کتییان خویندوته وه له خومه وه بو ئه وه چووم «په ره وازه» و «په رته وازه» ش ههر به چکه ی ئه و «فه زه ن» به واتای «به هوی په ره وه ده فری» و «به فرین په رت بوون». له وه ش زیاتر خه یالگتیریم کرد تا ئه وه ی گه یشته قه ناعه ت له وه دا که ده لین فلان «وه زگی دا» به واتای «فلان مرد» له م «فه ز» وه که وتوته وه به واتای فلان شتیکی دا که قایلی فرینه ئه ویش گیانه.

ئهم دهنگه ی «گ» وه کوو پاشگر به دوا گهلنک وشهی جو راجوردا دیت و ههر جاره ش وشه یه کی تازه داده هینیت. که ده لین «ورگ، هورگ» و یستوو مانه بلین «وره گ، هوره گ» به و مه به سه ته که مه به سه ته که میعه ده جیی په یدا کردنی وه و هیزه. «به ر» ده بیته «به رگ» مردن و مه رگ یه ک شتن به لام «گد» ی مه رگ کاری بنچینه یی کردوو له گه ل «مه ر» که به واتای «مردن» هاتوو وه ک له «مه رداد - ته مه رداد» دا ده زانین که واتای بی مه رگ ده به خشی. مه ردم خوی له و مه ره وه هاتوو که واتای شیای مه رگ ده سه ته وه ده دات. زور وشهی دیکه هه ن له م بابه ته یارمه تی ئه وه ده دا که باوه ر بکه م «وه زگد و فه زگد» یه ک شتن به واتای گیان که لئی ده وه شیتته وه بفریت.

خولاسه چاوخشاندينىك بهو ميراته زمانيهى كه له تافىستا و پهلهوى و سانسكربتیهوه بهجیماوه و هیچیشی پشكى كوردی تیدا دیاری نه كراوه تیمان دهگهیهنى كه له زۆر وشهدا ریشهى كۆنینهى بهرچاوه بهلام ژهنگى هیتاوه مشتومالی دهوى. له نمونهدا دهلیم من كه به خویندنهوه زانیم «قهريتهن» بهواتای سووران گوراوه به «گرديمرن، گهران» در لهزه بیرم بۆ ئهوه چوو كه پیشگری «وهر» له فیعلی «وهرگرتن، وهركهوتن، وهرسووران ...» دا هه مان «قهر» ماوهتهوه بی ئهوهی «ف» كهی به «گد» بگۆریت. وا دهزانم «وهره»ش ههر لهوهوه ماوهتهوه له گهل نهختیک دهسكاری واتایدا. دوور نابینیم «وهرین» یش لههه مان ریشهوه بیت كه دهزانین ئه و شتانهی دهوهرن به غالیی سوور دهخۆن. وهركهوتنی سهگ لهچاو پالکتهوتنی یهك سم جوړه سوورینكى تیدایه. تۆ بلیی «وزاق» یش ههر لهو «فهز» به باس كراوهوه نههاتبیت؟

له هه موو میراتی ئایینی زهردوشت چند وشهیه كمان به میرات بۆ مایهوه چونكه ئیمه له بهر بیحكومهتی دهستان بهسه ر بنگه ئایینه كانهوه رانهگه یشت: ههرچی كه له پووری په رسته گه كان و ساختمانی مووبه ده كان و داب و دهستوری (طقوسی) دینی زهردهشتی هه بوو كه وته دهست ئه و كه سانهی حكومه تیان به رتوه ده برد ... خووتال وشهی «شهپك» كه له شالوشه پکی بهری بادینان و کرمانجی سهروودا ماوهتهوه ئه و كورته كه یه كه تا زه ره سیوی زه ردهشتی له ته مه نیکى دیار كراودا به «طقوسه» وه له بهری ده كرد ... وشه ی بادینانیش له «به دینان – بیه دینان» هوه هاتووه كه به پیره وه كانی زه ردهشت ده گوترا، دیاره «ان» كه شى ههر نیسه ته وه ك سپاهان، کرمان ... ههر له م بواره ی مانه وه ی «بیه دینان» هوه ده گه ین به و رایه ی كه «ئیزدی» و «داسنی»ش له ری «نزاعی عه كسییه وه» له و هه ری مه ماوه ته وه. «ئیزدی» ئاشكرایه به لام «داسنی» كه دوژمنانی ئیزدییه كان وه هایان ناو ده بردن له «دیویه سنه» وه هاتووه به واتای دیوپه رست.

خولاسه هه لئه بهران له رابوردوو بۆ پته و تر كوردنی بنه و ریشه ی زمانی ئه ده بی كاریكى هه ره بیویسته به لام به نیازی خزمه ت نه ك دهق به زمان به ستن. له دیوی عیراق كتیبی ئه وتۆ به كلكی ئه م نیازه بیت نایابه نه ك كه میاب، هاوردنیشی له دهروه تا بلیی ئه ستمه، خو ئه وه ی راستی بی ئیمه چی ئه وتۆمان بی ناگات له نووسینی برا كورده كانی كوردستانی ئیران: هه تا فرته نه ی شه ری سه حرا نه په یئنامه ورمی نه مده زانی «سروه» هه یه. ناشزانم خه تا ههر له دشواری هه لكه وتی كورده، یان خو شمان تیدا به شدارین. ئیمه ماده م باسی راستی و هه له بی ئاخواتان بكه ین با یه ك دوو هه له ی زهق كه له نووسیناندا باوه به یئمه بهرچاوی خوینته ر.

غالیی كوردی دیوی كوردستانی ئیران له جیاتی «مردار» ده نووسن و ده لێن «مندار». كه بنه رته ی وشه كه مردن بیت ناشی منداری باو بیت ههر نه یج له نووسیندا. ده بینم ده نووسن «به رامبه ر»، راستیه كه ی «به رانه بر» ه و بوونی وه ستاوی پیش دهنگی «بی» له نووقدا ده بیته «م» به لام ههر به «ن» ده نووسریت. سه یریكى «هه نبانه بو رینه» م كرد دیتم نووسراوه «هه نبانه» نه ك «هه مبانه». گیانی هه ژار شاد بیت. سه رانه سه ر، به رانه بر، ده و رانه ده ور، سی وشه ن له م فۆرمه دا هاتوون چی دیکه م له م بابه ته نه دیتووه ئه وه نه بی كه هه ندیک به هه له ده لێن سه رانه سوپی، راستیه كه ی «سه راسوپی» یه كه بریتیه له «سه راسوپی» وا دیاره عه ره ب گوتنه ی «طرداً للباب» به گهل ئه و سی وشه یه كه وتووه.

هه له یه کی دیکه ی، به تاییه تی له دیوی عیراق، كه چاری نیه و لیمان بووه به مووی لووت، ئه و زاراوه ناقولایانه یه كه بۆ «ضمیر pronoun» داندرا و به «راناو» رۆیشت: «را» پیشگری كاره به سریش به ناوه وه ناكا بیت. چ فهرق نییه له پرووی هه له و راستیه وه له نیوان «راناو» و «رایشیله، رادۆلمه، راگه نمه شام» ئه م هه له یه خه ستر ده بیته وه، له زاراوه ی «راناوی لكاو و نه لكاو» دا كه راگو یستنیكى ده قاده قی ریزمانی عه ره بییه، عه ره ب بۆ خو ی به ر له هه زار و ئه وه نده ساله وه های په سند كرد كه بلی «ضمیر متصل، غیر متصل، منفصل» بۆ ده بی ئیمه به چاولیکه ری زاراوه یه ك به كار به یئین سروشتی مه به ست و خه سله تی بابه ته كه ی پی بكوژین: راناوی لكاو له كوردیدا داینه مو ی رسته ی واتاداره، هه رچی بیلیین بی ئه و واتا نادات مه گه ر له رابوردوو ی كاری تینه په ر و ئاینده ی كاری تپه ر و تینه په ری كه سی سیه می تاك وه ك كه ده لێی: هات، نووست، ده كات، ده پسیت... له هیچیاندا راناو نیه له وه به و لاهه ئاخواتمان بی راناوی لكاو واتا نابه خشیت.

بۆیه بوو من له نووسینی خویدا بهر له 16-17 سالیك زاراوه ی «مه ند، چالاك» م په سه ند كرد بۆ «منفصل، متصل» چونكه لكان و نه لكان پیوهندی به شكلی نووسینانه وه هه یه و به س، چ ده خلی به سه ر خه سله تیانه وه نیه. وه ك ئه وه ی كه

بَلْیَ: ههنگ گه زندهیه که له ته پۆ گهوره تر و له فیل چوو کتر... ئەم «را»یە پینشگر داخوازی ده کات لیره دا دوو تیبینی لێوه بَلْیَم: یه کیان ئەوهیه «راکردن» به واتای به زین و غاردان. له فۆلکلۆر مه ته لیکێ گه پئامیز هاتوه ده لێ: فونده که قونده که له سه ر بانان هه را که بۆقه و پیت نالیم. راکردن وه ک دیاره کاریکی تینه په ره که چی ناشی پینشگر یان پاشگر سروشتی کار بگۆریت له تیه په ری و تینه په ری دا. هه رچی هه را کردنه وه ک غارکردن به رکار «مفعول»ه که ی له گه ل خۆی دایه و «کردن» تیدا تیه په ره. هه را له گه ل hurry ئینگلیزی و خیرای کوردی یه ک ریشه یه. ئەمه ده لیم له بۆچوونی خۆمه وه نه ک له بیرو رای که سانی دیکه وه.

تیبینی دووه م ئەوهیه «را بردن» هه له یه و «را بوردن» راسته. را بوردن به واتای تیه په ری نه و خۆی کاریکی تینه په ره, بۆیه ناشی بَلْیَ «بمبوره» ده یی بَلْیَ «بمبوره» که را بوردووی «باوردن», یاخود «لیم ببوره». باوردن له و کارانه یه ناوگری تیدایه له «بوردن»ه وه هاتوه وه ک هینده ی کاری دیکه ی له م بابه ته به ناوگره وه بوونه ته تیه په ر. به نمونه:

- بزوتن - بزواتن
- نهنگوتن - نهنگاوتن
- پشکووتن - پشکاوتن
- ژمران - ژماردن

ئەم «ژمران»ه تینه په ره نه ک «کارانادیار» (مینی مجهول)ه. هه رچی کارانادیاری ژماردنه «ژمیران». که ده یی بکریته «ژمیران» بۆ مه به ستی سووک ده رپرین. له گه رداندا بۆ ئەوه ی تیکه ل به ژماردن نه بیته وه ده یی بگوتری ده ژمیره ری, ناژمیره ری چونکه «ده ژمیری» له ژماردنه وه یه. هه رچی «ژمیران»ه تیکه ل به «ژماردن» ناییت.

هه له یه کی زه قی دیکه ئەوه یه نووسه ران له بری میژووی نامه نووسین «به روار» به کار ده یین. ئەم به رواره وه ک که ره حمه تی «زه بیحی» بۆمی باس کرد له وه وه هاتوه که له ده می چالاکی چله کاندا له مه هاباد نامه یه ک بۆ ده فته ری رۆژنامه ی ئەوه سایی کۆمه له ی «قازی محمه د» دیت له ژیریه وه نووسراوه «به روار» و به ته نیشتییه ره رۆژی نووسینی نامه که هه بووه. براده رانی ده فته ره وایانزانی ئەم «ی»ه کۆتایی «به روار» هی «اضافه»یه وه ک بَلْیَ «ریکه وتی» فلانه رۆژ ئیتر به رواریان قۆسته وه و له نووسیندا به کاریان هینا تا ئەوه ی که وته نیو فره هه نگانه وه. تۆمه ز ئەو نامه میژووییه له ناحیه ی «به روار» هه ری می ده وۆ که وه هاتبوو.

وابزانم ئیزن هه یه بَلْیَم وشه ی «ناو» به واتای «اسم» له راستیه وه نزیکتره تا «نیو» چونکه «نام» ی فارسی ده بیته پشتیوانی شکلی «ناو». وا چاکه «نیو, نیوه ند» به ریگه ی خۆی اندا برۆن و «ناو» یش بۆ «اسم» ته رخان بیت, ته نانه ت له گه ل noun ناو ی ئینگلیزی هه را وئا هه نگه. ئەم دووه م و سه هه م و ...ه یش له گه ل زۆر سه روبه ری زمان و ریزمان و ده نگساز «فۆنه تیک»ی کوردی ناگونجی: کوردی خه ری که له کۆنه وه هه تا پیی بگری ت و بۆی بلویت «ه»ی ناوه ندی وشه تی ده بات, خۆ هه ر به جاری «ه»ی کۆتایی وشه ی ئیعدام کردوه «شاه, راه, کوتاه... هتد» هه موویان له کوردیدا قوله بوون. هه ندی وشه ی کوردی «ه»ی ناوه ندیان ماوه, به زۆری, له به ر جیرانه تی فارسی و به تاوی ئەو «ه»ه که نه مردوه. وشه ی وه ک داها ت: لێهاتوو, پی هه لآچوون... به هۆی هاتی پینشگره وه ئەو «ه»ه یان که وتۆته نیو وشه کانه وه. ئاخیه ره ی کورد بی ئەوه ی ئاگاداری هه رای نیوان رۆشنی ران بیت خۆی له «ه»ی نیو وشه ده دزیته وه تا ئەوه ی زۆر که سی ده روده شت به به هار ده لی باور... به هی بۆته یی, ره هی ل ده کری به ره ییل. سه ره رای ئەمه به ده گمه ن نه یی «ه»ی به وه ستای له ریشه دا ده ر ناکه ویت...

سه ر له وه دایه, ره نگه سه ریش نه یی, زمانی فره نسهی و ئینگلیزی دژی «ه»ی ناو وشه یه, ده توانم بَلْیَم هه موو «ه»ه یان له سه ره تای وشه به بزوتووی دیت ته نانه ت فره نسیه کان که ئەم «ه»ه ده نووسن ناشی خۆپننه وه. له ئینگلیزی که ده نووسن which, where... ئەم ده نگه w ده خه نه دوا ی h که وه. با ئەوه ش بَلْیَم: وشه ی وه کوو ئیستگه,

رینگه، جینگه، بهرماوه، شهوه ... دهنگه که ی کوتایان «ه» نیه به لکوو «فتحة» ی عهره بییه که ئیمه ئه و نیشانمان بو داناوه و ههر له وشه ی وه کوو «حمزة، معاوية، بصره» مان وه رگرتوو که له و حاله تی سکونه دا وه ک دهنگی «فتحة» دیته بهرگوئی. له بهر ئه مه ناشی بنووسین: «شاه، کاه...» چونکه ئه مانه دهنگی فهتحن و به تنه ههر نانوسریت چونکه هه تا به دوا ی کونسانتی وه ک «ر، د، س، ک...» دا نه یه ن مومکین نییه گو بکرین. له جه دوه له کانی سروه دا ئه م «ه» ه که له وشه ی ستوونی فهتحه یه له وشه ی ئاسوئی ده بیته «ه» ئه مه ش ناجیه زه چونکه له ئه لفوییی کوردی یه ک پیت تنه یه ک «تلفظ» ی هه یه... ئینجا که بیرسی چوناوچونی 12، 13، 16، 19 ... له حاله تی مه رته به دا گو بکرین؟ ده لیم: خهلق ده لین نویه م، ده به م، دووه م، سییه م... ئیتر یازده یه م دوازده یه م... هتد جیی خویان ئه وه ی راستی بی به شی زوری ئاخویه ری کورد ده لی یازده م دوازده م، هه ژده م... سیزده م، حه فده م... هتد... «حهوت» ناجیه زه چونکه حه فت بنجی تره به به لگه ی ئه وه ی که له حه فده، حه فتادا به ره های «ف» هه که دیتوه. له «حه فده» دا ئه م «ف» هه (که دهنگی که و ئاوازه له پیکی قورگه وه ده رنه یی) به جیرانه تی دهنگی «د» که دهنگی ئاوازه داره ئه ویش بوته «ف» که ئاوازه ی هه یه (ئه م باسه ی سه ر به فونه تیک زوری به به ره وه. هه یه لیره دا جیی نایبته وه).

له م نووسینه دا باسی رسته ی «اسمی و فعلی» هات. کوردی ئیسته که مان و ئه وه ی له نووسینی به رده ستدا هه یه «کاری هه بوون» (فعل الکیونه verb to be) ه کار که وتوووه راناوه لکاوه کان ده وری ئه و ده بینن، تنه ها که سی سییه می تاک نه بی که ئه سه ری ئه و کاره ی پیوه ماوه وه ک که ده لیین دارا شوخه، ئاشکرایه که بزوینی «ه-فهتحة» به کوتایی رسته که وه پاشماوه ی ئه و فیعه یه که له فارسیدا «هست» و له ئینگلیزیدا is و له فره نسه ییدا est ی ماوه. ده لیین: من هه م، تو هه یه، ئه و هه یه، ئیمه هه یه، ئیوه و ئه وان هه ن: له مانه دا فیعه که بهرچاوه به شکلیکی لی قرتاوه به لام که ده لیین من کوردم، تو کوردیت. ئیمه کوردین، ئیوه و ئه وان کوردن له راناوی لکاوه به و لاهه شتیک نییه له رسته کاندای «استاد» دروست بکات. ئه م پاشماوه یه «ه» له و رستانه ی سه روودا «من هه م، تو هه یه ... هتد» به رواله ت ههر خویه تی ده که ویتته وه له رسته ی: من هه مه هه یه تم، تو هه ته هه یه ت، ئه و هه یه تی، ئیمه هه مانه هه یه تمان، ئیوه هه تانه هه یه تتان، ئه وان هه یانه هه یه تیان به لام ئه م رواله ته چاوغه له تینه چونکه دیاره «هه مه، هه تانه، هه یه تمان ... هتد» راناوی لکاوی کاری تپه ری به دوا خویدا هیناوه به و پییه ده بی فیعه که ی «هه مه، هه تانه» تپه ر بیت ههر ئه مه ییش راستی مه سه له که یه چونکه «هه م، هه یه، ... هتد» ههر هه بوون «وجود» ده به خشن که چی «هه مه، هه ته، هه یانه» دارایی «تملک» ده به خشن، دیاره که ده لیی: «پاره م هه یه» وشه ی پاره لیره دا بهرکاره بو زیده روون کردنه وه ی ئه م نمووانه له ته ک یه کتردا ده نووسم:

- تو رویشیتیت - تو هه یه ت
- من هاتم - من هه م
- ئیوه چوون - ئیوه هه ن

ئه م رستانه سه ره له به ریان فیعلی تینه په ریان تیدایه. راناویشیان هی تینه په ره.

- تو خواردت - تو هه ته، هه یه ت
- ئیمه خواردمان - ئیمه هه مانه، هه یه تمان
- ئه وان خواردیان - ئه وان هه یانه، هه یه تیان
- ئیوه خواردتان - ئیوه هه تانه، هه یه تتان

ئەم پستانەش ھەموویان کاری تێپەریان تێداپە. راناویشیان ھی تێپەرە. وا دەزانم بە چاویش دیارە، «هە» ی «هەم، ھەیت...» کە تێنەپەرە لەو سەرچاوەوە ھاتوووە کە «هست، est، is» فارسی و ئینگلیزی و فرەنسەیی لی پاشەکەوت بوو. کە دەزانن لە پەھلەویشدا گەردان دەکرا بۆ رابوردوو و ئاینە ھەرچی «هە» ی «هەمە، ھەمانە و ھەتائە» یە کە تێپەر و «تەملک» دەبەخشی، خزمی have «ھاڤ» ی ئینگلیزی و avoair «ئەڤوار» ی فرەنسەییە.

لەمەو دەلیم دەبی لە کۆنەو «هەڤ» بوویت و بەر لە پەیداوونی نووسینی کوردی دەنگە ی «v» ی سوابیت. ریکەوت وەھا بوو لە بەرەو کۆتایی نووسینی ئەم رووپەراندەدا مەتەلێکم دیت لە رووپەرە ی 96 ی ژمارە 4 ی سروە ی رەنگینی سالی 1264 وا لە ژێرەو دەینووسمەو بەدوا ئەویشدا دەقە راستینە کە ی بە عەرز دەگە یەنم کە زۆر نرخدارە لە لایەن ھونەری دارشتنیووە، حەیفە بشیویت. بە داخووە خاوەنە کە ی نازانم کێیە ئەمما دیارە یە کێکە لە شاعیرە ھەرە ھێژاکانمان. مەتەلە کە وەھا نووسراو:

پاشماوێ کورتە یەکی بیرورا...

«بلوورین گومبەدیکم بوو مانگ و رۆژی تیدا بوو کە رۆژ ھەلدێ لە نیو گونبەد بلوورین شووشە دەشکینی ئەگەر مەردی و مەتەلزان بە بیر ی خۆت ھەلی بیتە کە چۆلە کەش ھەلی دینی».

ئەمەش دەقە راستە کە یەتی، بریتیە لە دوو بەیت، بەر لە 60 سالیک گوئیستی بووم:

عەجایب گونبەدیکم دی مە و رۆژی لە نیو دابوو
کە رۆژ ھەلدێ لە گونبەددا بلوورین
شیشە دەشکینی
ئەگەر مەردی سوخەندانی وەرە ئەم
نوکتە ھەلپینە
موعەمماییکی ھەند ئاسانە تەیریکیش
ھەلی دینی

لە کۆتایی کاریکی وا بێ پرۆگرام و بێ سەرچاوە و بێ دەرفەت و بێ ئۆقرەیی خاوەنە کەیدا، سپاسی پر ھەستی منەتبارانە ی دل و دەروون پیشکەشی بە ھەموو برایانی سەرپەرستی «سروە» دەکەم لە ئاست ئەو بەخیرھینانە گەرموگورە ی کە منیان بێ نازۆ کرد و بۆ ماوێ چەند سەعاتی بەختەوەر خستمیانە ژێر شەپۆلە راحەتەخشەکانی لوتفی رەفتار و شیرینی گوفتاریان ئا ئەووی بە زەحمەت تانووتم دایە بەر خۆم کە بتوانم بە پێدزە لەو بەھەشتەو بەرە و جیھانی ئاسایی رۆژانەم جورئەتی بزووتنەو بەکەم. داخم ناچی، دەرفەت نەما بۆ زیدە خوگنخاندن و تەفرەدانی پتر مانەوہم لە خاکی ئێران و کوردستانە کە ی: زەنگی ریحلت زرینگاپەوہ لە پەردە ی بیسەرمدا کە ئیتر نۆرە ی بادانەوہ یە بەرەو کەلاوہکانی ئومیدی ناکام و ئاواتی بێ ئەنجام لە کوردستانی خوونینی عیراق ... مەگەر ئەو ئومید و ئاواتە تنۆکی دل و سروە ی گیانن کە ھەتا مردن زاخاودەری و جووودی ئینسانن.

«...»

«نه... نه...» ی کوردی و هیندی له دستوره کانی

گوڤاری «ماموستای کورد»، ژماره 19، پاییزی 1993

له کوردیدا هەر دوو شیوه به کارهینانی «نه... نه...» دهستووری و دروستن: دهشی بلین:

- نه دارا نه براهی هاتن
- نه دارا نه براهی، نه هاتن

رستهی دووه، نه فیه کهی سهر «نه هاتن» بو ته ئکید، ته ئکیدیش له فیعله وه هه لدهستی، نه گهر رستهی بیفیعیل بیت. ریژهی رسته که شیوهیه کی دیکه وهرده گریت، له نمونه دا که گوتمان نه دارا نه براهی نه جوان، نه وسا «نه جوان» ده بیته «نفي النفي». که ویستت ته ئکید ناشرینی بکهیت ده بی بلینیت: نه دارا نه براهی جوان نین. نه «نین» له بنه رتدا verb to be تیدایه، به لام له ئاخاوتنی کوردیدا فیعله که قرتاوه. که بیکه یته فارسی ده لینی «نیستند» که «هست» ی به واتای is ی تیدایه. که گوته: نه دارا نه براهی جوان نه فیه کی بیته ئکیدت کردووه.

نمونه یه کی روونکره وهی دیکه: ده زانیت «هیچمان، هیچتان، هیچیان، هیچ که سیکمان، هیچ که سیک» هه مووی بو نه فیه، به لام که ده لینی «هیچمان نه هاتین» نایته «نفي النفي» به لکوو ریت نییه بلینی «هیچمان هاتین» چونکه ئاخیره ی کورد وهای مامه له ت کرد له گه ل وشه ی «هیچ» دا که نه فیه ی تیدایه هینده هیزه ی نه بیت بینازی بکات له «نه» ی به واتای Neither.

ههر له م روانگی بیهیزی نه فی ناو وشه ی «هیچ» وه دروسته بلینی «فلانه کهس هیچه، فلانه کهس هیچ نییه» که ههردوو یان یه ک واتایان هه یه: به پیی روواله تی «نفي النفي» ده بو فلانه کهس هیچ نییه عه کسی «هیچه» بگه یه نی.

نمونه یه کی دیکه: ده زانیت وشه ی «هه میسه» بو ئیجاب و «هه رگیز» بو سه لبه که چی ده بی به ناچاری بیخه یته سهر رسته ی نه فی کراوه وه و بلینیت «هه رگیز نایه م، ناروم...» وشه ی «هه رگیز» له ته کوینی ناوه کیی خویدا «ته ئکید» هه یه بویه داوای «نا» ده کات، ههر بویه شه ده چیته سهر جومله ی فیعلی.

روونکردنه وه یه کی دیکه، ده توانیت بلینیت: که سمان نه هات، که سمان نه هاتین، به لام ناتوانی بلینیت: هیچمان نه هات، ههر ده بی بلینیت هیچمان نه هاتین، ههر وه ک که ده بی بلینیت: هیچ کهس نه هات، ریت نییه بلینیت: هیچ کهس هات. وشه ی «کهس» وشه یه کی به هیز و ته واوه بویه ده شی بلینیت: هیچ که سمان نه هاتین، هیچ که سمان نه هات. ده بینیت توانرا «که سمان» وه ک تاک و وه ک کو مامه له تی له گه لدا بگریت...

به داوی: «نه دارا نه براهی هاتن» و «نه دارا نه براهی نه هاتن» دا ده پرسیت: ته دی ناشی بلین: «نه دارا هات نه براهی»؟ نه رسته یه نه ک ههر راست و ره وان، بگره له جیگه ی خویدا له هه موو ریژه کانی دیکه له بارت تر و ره وانتره، من ههر نه وه م گوته وه دوو ریژه که ی تر راستن و ته کرار کردنه وه ی «نه» ش نایته «نفي النفي» به لکوو بو ته ئکید... نه مهت وه ها به لام روون کردنه وه یه ک پیوسته ناشی پشتگوئی بخریت، نه ویش به م جوړه یه: له کو بوونه وه ی که سه کاند [واته: قسه کهر، قسه بو کراو، قسه لیکراو-متکلم، مخاطب، غائب] رسته بو که سی یه که م - قسه کهر - اسناد ده کریت.

دەلّين: تۆ و من كردمان - دارا و من كردمان - تۆ و دارا و من كردمان. ئەگەر كەسى دووهم و سێهەم لە رێستەدا بوون،
إسناده كە بۆ كەسى دووهم دەچیتەو. دەلّين: دارا و تۆ كردتان.

كە ئەم راسیتیه زانرا بە پێی داخواری مەنتیقی و تووێژ و دەستوورە كانی دەبی بیر لەو بەكەینەو کاتیک «نە... نە» لە
رێستەیه كدا بوون كە دوو كەسى لیکتر جودا تیدا «مسندلیه» - یان «فاعیل» بوون چۆناوچۆنی گەردانی فیعلی ناو
رێستە كە دەكەین! بە پێی دەستوورە باسكراو كانی سەرەو ئیشكال لەوهدا نییه بلّین:

- نە ئیمە نە ئیوه خواردمان [یان: نەمانخوارد].
- نە ئیوه نە دارا، نە ئەوان، نە لەشكری دنیا خواردتان [یان: نەتانخوارد].
- نە دارا نە خزمە كانی خواردیان [یان: نەیانخوارد].

هەرەوھا ئیشكال لەوهدا نییه بلّین:

- نە ئیمە كردمان نە ئیوه
- نە تۆ كردت نە ئەوان
- نە ئیمە كردمان نە ئەوان، نە دارا.

بەلام، كە «ئیمە، من، ئیوه، تۆ» لە گەل «دارا» دا كۆبوونەو و داراش كەوتە بەرایی رێستەو و «ئیمە» كەوتە دواو، ئایە
دەشی بلّین:

- نە دارا كردی نە ئیمە؟
- نە دارا كردی نە ئیوه؟

فیعلی «كردی» بۆ تاکی سێهەم، ئایە بە چ تەئویلیك دەبریتەو بۆ «ئیمە، ئیوه، من، تۆ»؟ من ریم بە خۆم نەداو، ئەو
بەریارە بدەم، لەو باوهرەدام دەستووری باسكراوی سەرەو لیرەشدا خۆی رەپیش دەكات كە «إسناد» بۆ كەسى یەكەمە
ئەمجا دووهم ئەمجا سێهەم. مادام كەسى سێهەم پێش كەوت دەبی كەسى یەكەم و دووهم بە پێی حال فیعلی خۆیانان پێ
بدریت و بگوتری:

- نە دارا كردی نە ئیمە كردمان.
- نە من كردم نە ئیوه كردتان - نە تۆ كردت...

هەرەوھا كە كەسى دووهم لە پێشەو هات، دەبی كەسى یەكەم فیعلی خۆی پێ بدریت... لە حالی وەك: نە خزمان
كردیان نە دارا... لزوم نییه فیعلی سەرەو بۆ دارا بیت، چونكە دارا خۆی تاكیکە كە كۆمەلەى «غائب». هەرەوھا
دەلّین «ئیمە نەمانكرد، ئیوه نەتانكرد» رى نییه بگوتری:

- نە ئیمە كردمان نە من
- نە ئیوه كردتان نە تۆ،

چونکه تاكه كان له ناو توپژی کۆمهله کاندان... پيوسته بشلیم دهشی له حالتهی «نه دارا هات نه ئەوان» رسته که دروست بیت چونکه «غائب» بۆ هیه ههزار کهرت و کۆمهل و تاکی جودا جودا بن، ئیتر دارا له وانهیه تاکیکی «ئەوان» ی ناو رسته که نه بیته، که چی کهسی یه کهم و دووهم «متکلم» و «مخاطب» له بهر یه که هه لئاوه شیته...

له بهراورد کردندا ئەم «نه... نه» یه کوردی نه که ههر له گهڵ ناو و راناو به لکه له گهڵ فیعلیش دهروات وه که: نه کردم و نه خواردم. ئەم دارشته به کهسانی دووهم و سیهیه میس به رههایی له کاردايه و فرهقی زۆره له گهڵ: نه مکرد و نه مخوارد. ئەمجا ئە گهر له گهڵ فیعلی مضارعدا به کار بیت ده لئین: نه ده کهم و نه ده خۆم. له م دارشتهدا ئەداتی «نه فی» له گهڵ نیشانهی «دهی» مضارع کۆ بووه تهوه، ئە گهر مه بهستی تایهتی له بهیندا نه بایه، ده بوو ب لئین: ناکه م و ناخۆم. با بیین له گهڵ فیعلی ئەمری ناصریح به کاری بهینین. له حیکایه تاندا زۆر جار مه دحی ماشوقه وه ها کراو که گوتراوه: نه بکه ی نه بخۆی ته ماشای سای گهر دنی بکه ی... لیره شدا ئەداتی نه فی «نه» له گهڵ ئەداتی «ب» ی ئەمر کۆ بوونه تهوه. به عادهت ئە گهر مه بهستی تایهتی له بهیندا بیت ده لئین: نه که ی، نه خۆی، نه که ی، نه خۆین، نه که ن، نه خۆن، له گهڵ ئەمری «صریح» دا ده لئین: مه که، مه که ن، که دژی «بکه، بکه ن» ه. له ویشدا «ن» ی نه هی صریح له گهڵ «ب» ی ئەمر کۆ نه بووه...

من بهر له چهند سالیکی له کویره رینی نه کوتراوی «فقه اللغة» ی کوردیه وه (نه که ریزمانی کوردی) بۆ ئەوه چووم که ئەداتی مضارع «ده» سه ره رای به دهسته وه دانی زهمانی تاینده «ایجاییه» ی روودانیش راده گه یه نی، بۆیه له گهڵ «نه فی» کۆ نایه ته وه چونکه ایجاب و نه فی کۆ نابنه وه، هه رچی زهمانی عه ره بیه، نیشانه کانی سه ره تایی فیعلی مضارع ته نها ده لاله تی زهمانیان هیه یه یاخود هیمما بۆ زهمان ده که ن نه که بۆ «وقوع» ئیتر «أذهب، نذهب، تذهب»... هتد، ده بیته «لا أذهب، ما نذهب، ما تذهب، ما تذهبون»... هتد. له «إذهبوا، لا تذهبوا» دا ئاشکرایه «لا» ی «نه هی» ده خلی به سه ره ئەداتی «ت» ی سه ره تایی فیعله که وه نه بووه، ههر «ن» ی کۆتایی «تذهبون» ی قرتانندن که پیه وندی به زهمان و ئیجاییه ته وه نیه. که چی له کوردیدا «بکه» ده بیته «مه که» نه که «مه بکه»: ئا لیره شدا نه فی و ایجاب کۆ نه بوونه ته وه. له ئەمری ناصه ریحدا ده لئین: بکه ی، بکه م، بکه ی، نه که ی، نه که م، نه که ی، نه که ن، نه کات... هه مان شکل «ب» ی ئەمر و «إنشاء» قرتا... ههر ئەو جۆره لیکدانه وه بوو خسته میه سه ره ته عییلی ئەداتی نه فی له فیعلی ماضی و مضارعی له هجه ی جنوبی که له ماضیدا ده لئین: نه چووم، له مضارعدا ناچم... دیاره «نه» به هیز تره له «نا» وه که «نه خۆش، نه پیاو» نه فی تیاندا به هیز تره له «ناخۆش، ناپیاو» سه به بیش ئەوه یه که تۆ نه فی «چوون» ده که یته له «ماضی» دا و ده لئینی: نه چوو، نه چووین نه فی شتی که ده که یته له وانه یه %100 لئینی دلنیایته، که چی له «ناچین» دا له وانه یه، به پینچه وانه وه، چونکه روو بدات و نه فییه که بیووچیته وه - واته له نه فی رابردوودا «یه قین» هیه یه یاخود ههر نه بی جیتی یه قینه، له مضارعدا ئەو یه قینه په یدا نیه.

زهمانی کوردی له یواری خۆیدا وه که ههر زهمانیکی دیکه ی ئەم جیهانه، رینگه ی هه مه جۆری ته عبیری کردۆته وه: ئەم «نه... نه» یه ش نمونه یه کی «فره ده ستوو» ه بۆ راگه یاندنی مه به ست. به روالهت له بۆ ده ربرینی «وجوب و منع» ده بوو ههر «ده بی بکه ی، نابی بکه ی» ره وا بی، که چی «ده بی نه که ی» ش به شیوه یه کی بیژۆک خۆی هاویشتۆته ته عبیره وه. شیخ ره زا ده لئینی: «سه ییده و سه یید قسه ی سووکی ده بی ده رحه ق نه که م» ئەم «ده بی... نه که م» ه له جیاتی مه نعێ کردن ئەمری به نه کردن داوه که شتیکی مه حال داوا ده کات... ئەم ته عبیره ئیستا که و له سه ره ده می شیخ ره زا و پیشتریشدا جیتی خۆی کردۆته وه و توانجی لی ناگیریت، به لام هه ندی نووسه ره که ده لئین و ده نووسن «هه رگیز تۆم خۆش ویستوو...» هه میشه یان ته عییل کردوو که بۆ ئیجابه و دژی هه رگیزه. ته نانهت ری نیه بگوتری «هه میشه تۆم خۆش نه ویستوو» هه رچه ند له لایه ن واتای گشتیی رسته که وه «إستحاله» په یدا نیه به لام سه روشتی وشه ی «هه میشه» وه که دانه یه کی قامووسی نه فی به خۆیه وه ناگری وه که «ده بی» له شیعی شیخ ره زادا نه هی به خۆیه وه گرت له و رووه وه که «ده بی» به مه بهستی «ده ستوو» نه که فیعلیکی عاده تی مضارع به کار هاتوو. له عه ره بی وشه ی «قط» به رانه ر «هه رگیز» ده وهستی بۆ نه فی له رابردوودا، که مه بهستی نه فی داو رۆژ بوو وشه ی «عوض» دروسته: «ما ذه بت قط، لا أذهب عوض» به لام له نووسینانیشدا «قط» له جیتی «عوض» به کار دیت، چونکه ئەمیان به ته واوی مردوو. له گهڵ

ئەمەشدا راستىيى واتاي وشەكان لە قامووس و «نحو»دا پارىزراوه. بەداخووە ئەدبىيەكانى ئىمە لە سەرەتاي دانانى زمانى ئەدبىي و دەستوورى ريزمان چى ھاتە بەرداسيان ئەو دەدروونەو، ئىتر «راناو، زانكو...» دژى ھەموو دەستوورىك خۆى سەپاند.

«و» عطف كە لە رستەى وەك: «نە من و نە تۆ»دا دىت، وەك من بە ھەستى زگماكى «ئاخپوھەرى» ى كوردىم بۆ مەسەلەكە و تىكرای بەكارھىنانى ئەو «و»ە لە كوریدا دەچم، بەم شپوھە لىك دەدرىتەوھ:

كوردى پتر لە زمانى دىكە ھەز لەو «و»ە دەكات. نمونەيەكى سەرىپىي لە زمانى ئىنگلىزىيەو دەت، كە ھات و چەند شتىك بە دواى يەكترا ھاتن، تەنھا يەك and دەخەنە بەرابى وشەى ھەرە دواو، لە كوردى و زۆر زمانى دىكەشدا ھەر كامىك لەو شتانە «و»ىك بە دواى خۆيدا دەھىنيت، دەلىي: دەشت و دەشت ھاتم، مەبەست ئەوھەيە كە لە دەشتەكەت لانەداو. دەلىي: دەشتاودەشت ھاتم، واتە لە دەشتىكەوھ بۆ دەشتىك ھاتىت تا جىگەى مەبەست. [كە وشە لە كۆتاييدا «ا- ئەلف» ھەبوو يەك لە دوو ئەلفەكە دەقرتى: شاخ و شاخ نەك شاخا...].

لە زۆرھەى عەشیرەتى شاخنىش دەلین: فاتى و ئەحمەدان كانیەکیان دەردا. ئەو «و»ە لەم رستەيەدا فاتى و ئەحمەدى وھا جۆشخواردوو كردن تا بوون بە «كۆ». لە وتوويزى عادەتى كە ويستت نەفى شتىك بەكەيت كەلىنى نەبى، دەلىي: تۆ چەند جارىك چووئە لای دارا، من ھەر سەرم لى نەدا و... لە يەكىك دەپرسىت: ئەحمەدت دیتووه؟ پىت دەلئیتەوھ نا و²⁰...

لە وشەى وەك ھەلاھەلا، ونجرونجر، كەرتكەرت، شەقالشەقال كە دووبارە بوونەوھى كەرتى يەكەمى تىدايە، «و» بەكار نایەت، لزوومىشى نىيە. بەلام دەلىي شروشىتال، برويزگور، كەلوپەل، سەررەبەر... لە عەرەبى و ئىنگلىزى ئەم «ئەداتى عطف»ە بەكار نایەت وەك helter – skelter كە دەكانەوھ «شذر مذر»ى عەرەبى. بەپىي بۆچوونى خۆم، ئەگەر ئەو شتانەى «نە... نە» يان بە دەمەوھەيە لە ھىچ روويەكەوھ پەيوەندىيان بە يەكەوھ نەبوو، ناشى «و» كۆيان بکاتەوھ، وەك كە بلىم: لە لیستەى ناوى شارهكان نە بەغدا نە مۆسكۆم نەدیت. ئەمما ئەگەر پىشتر مناقشە لەسەر ئەو ناوانە ھەلسايى، دەشى بلىم: نە بەغدا و نە مۆسكۆم نەدیت... نە بەغداش و نە مۆسكۆم نەدیت [ئەمەش باسكى سەرەخۆيە: ئىمەتان نەدیت، ئىمەتان نەدیتن - ئىوھمان نەدیت، ئىوھمان نەدیتن - تۆم نەدیت، تۆم نەدیتى - منت نەدیت، منت نەدیتم].

لە مجىزى مندا زمان تەنگى پى ھەلنەچى و رىگەى تەعبىرى جۇراوجۆرى²¹ لى نەگىرى، ھەم لە لایەن ھىزوپىزەوھ، ھەم لە نوختەنىگای ئارايشتەوھ، سوودمەند دەبیت: بەراستى ھەستى ناٹارامى دەكەم كە ناچار بکرىم ئەو «نە... نە» يە لە تەنھا رىبازەكەى بىروراى تۆوھ - كە گومان نىيە لە رەواوونى - ھەناسە ھەلئىنيت. ھەلبەت «رىگەى تەعبىر» دەروازە بە رووى ھەلەكارى و ھەوھەسبازىدا ناکاتەوھ. لە نمونەدا، شىخ رەزا دەلى: «خۆم موحتەھىدى چاکم و تەقلیدى كەرم كرد». دارشئەكەى پر بە دلى گوپگرە، ئەگەر گوتباى «موحتەھىدى چاکم تەقلیدى كەرم كرد» لە رووى واتاوھ بىعەبە، بە لابردنى ئەو «و»ەش كەرتى دواى ئەو پتر بە كەرتى پىش خۆيەوھ دەلكىت و جۆشخواردوو دەبیت، بەلام ھەناسەسوارىيەك و لىقرتاوييەك لە دپرە شىعەرەكە پەيدا دەبیت بە زەرەر دەگەرپت. كەواتە «و»ەكە بىجى نىيە [لپرەدا چاوپۆشى لە لەنگى بەیتەكە دەكەين چونكە مەبەست تاكىردنەوھى واتايە].

- نە تۆ كردت نە من
- نە تۆ كردت نە منیش
- نە تۆش كردت و نە منیش

20 - بەتايبەتى لە بەشىكى خۆشناوھتى و نپوان رەواندز و شەقلالوھ زۆر باوھ.

21 - دەمتوانى بلىم «جۆر جۆر» بەلام زەوقم ئەويانى ھىنا. «چۆناوچۆنى»ش بە بەرىوھە ھەيە لەبارى تايبەتدا شىرىنتر بى لە «چۆن چۆنى».

• نه تۆش کردت و نه من...

همووی راست و دروسته چونکه له لایه کهوه به سهزارانهوه باوه و باو بووه، له لایه کی دیکه شهوه پیچه وانه ی هیچ دهستوورئکی رهوای ئاخاوتن نییه [تیبینی ئهوه ههیه که چاوپۆشی کراوه له «إسناد» بۆ کهسی یه کهم که له رسته کاندایه کهسی دووهم به گه ل کهسی یه کهم ده کهویت]. بارتەقای ئەمانه: نه تۆ و نه من نه مانکرد- کردمان، نه تۆش و نه منیش... هتد نه مانکرد، کردمان، هموویان راست و رهوانن و ته گهره ی «إسناد» یشیان تیدا نییه... من که ئەم بریارانه ددهم خودبه سه ر نیم، دهستووره کانی زمانیان تیدا ره چاو ده کهم بایی ئهوه ی ئهوه دهستوورانه به ئیمه گه یشتیبت.

له نمونه دا ده لیم: ده میکه بۆ ئهوه چووم که پیشگری «لی، تی» - وه ک لی بوونه وه، تیگه یشتن - له پرپۆزیشنی «له» وه رگیراون [له تۆ ده گه م- تیت ده گه م، له تۆ ده فکرم- تیت ده فکرم. له دیوی ئیران کوردی موکریان «له، ده» یان هه یه، دیاره به ئه سللی «له» بووه ته «لی» و «ده» ش بووه ته «تی» ئیمه ئه و «ده» یه مان فه رامۆش کردووه مه گه ر له نیوان عه شره ته کانی سه ر سنووری نیوان کوردستانی عیراق و ئیران که «ده» یان پاراستوووه]. پیشگری «پی» ش له پرپۆزیشنی «به» وه رگیراوه [یه تۆ ده لیم- پیت ده لیم]. به لامه وه مه یله و سه یر بووه که دهنگی «ب» بیلزووم به «پ» بگۆریت... دواتر بۆم ده رکه وت که پرپۆزیشنی «به» له په هله وی و به ره و ژوورتردا «په ت» بووه. هه ر که ئه مه م زانی گورج بیرم بۆ له هجه ی هه ندی له ره وه نده کان رۆبی که زستان له نیوان هه ولیر و کۆبه دا نیشته جی ده بن و پیوه ندییان به خزم و دۆستی ئیمه وه هه یه. له ئاخاوتنی ئه واندا تا ئیستا «په» له جیی «به» به کار دیت، ته نانه ت ده لین «نانه که په ته رسی»، واته نانی به رووتی، ئیتر به له هجه ی کۆبه ی به کار به یینیت ده بیته نوکته: [نانه که به ته رسی ده خو ی]. هه ر ئه وان له هه لبه ستی سه ره به سو فیکه ره یدا ده لین: خدر بیژی ئه ز خدرمه، له چۆل و به ریان حازرمه، ئه ولادی عه بدولقادرمه... دیسانه وه له نمونه دا ده لیم ده وری سی سالیک ده بی بۆ ئه وه چووم که «ه» ی «هه بوون» به واتای «وجود، بوون» to be جودایه له «ه» ی به واتای «تملک» [من هه م، من هه مه] لیم سوور بوو که «هه مه» له «هه قمه» وه هاتوو و لپی قرتاوه، خزمی have ئینگلیزی و avoir فرانسه ییه... ئه و خولیا به هه ر مایی، سه رچاوه و بنگه هه تا به ر له 4-5 مانگیک له کتیپی «فقه اللغه ایرانی» ی ای. م آرانسکی، ته رجه مه ی که ریم کشاورز دیتم له ده قیکی ئافیس تادا ئەم «هه» یه «هقه»²² بووه.

نمونه ی ئه وتۆبی ده هینمه وه به نیازی پاکانه کردن بۆ هه ستیکی له ده رووندا ورته ی دیت و روونا کایش شک نابات جگه له زه وقی زگماکی دهستوور ناسینه وه ی کویر بوویه وه.

«...»

22 - ده قه که: Havathwo به واتای «هه ی بوو» ل 86، Xsayait hvathwa [پادشاهی داشت].